

Den Europæiske Unions Tidende

C 87 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

1. april 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Europa-Parlamentet	
	SESSIONEN 2008-2009	
	Mødeperioden fra den 10. til 12. marts 2009	
	Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 234 E af 29.9.2009 .	
	VEDTAGNE TEKSTER	
	Tirsdag, den 10. marts 2009	
2010/C 87 E/01	Grænseforvaltningen i EU og i tredjelande Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om de kommende faser af grænseforvaltningen i Den Europæiske Union og tilsvarende erfaringer i tredjelande (2008/2181(INI))	1
2010/C 87 E/02	Grænseoverskridende flytning af virksomheders hjemsted Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted (2008/2196(INI))	5
	BILAG TIL BESLUTNINGEN	8
2010/C 87 E/03	Det fælles europæiske asylsystems fremtid Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om det fælles europæiske asylsystems fremtid (2008/2305(INI))	10
2010/C 87 E/04	Integreret struktur for intern kontrol Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol (2008/2150(INI))	16
2010/C 87 E/05	Bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (2008/2180(INI))	21

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 87 E/06	<p>Lovpligtige revisioner af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om gennemførelse af direktiv 2006/43/EF om lovpligtige revisioner af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2008/2247(INI)) .....</p>	23
2010/C 87 E/07	<p>Ligebehandling og lige adgang for mænd og kvinder inden for scenekunsten</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om ligebehandling og lige adgang for mænd og kvinder inden for scenekunsten (2008/2182(INI)) .....</p>	27
2010/C 87 E/08	<p>Sikkerhed ved online-spil</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om sikkerhed ved online-spil (2008/2215(INI)) .....</p>	30
2010/C 87 E/09	<p>Sikring af fødevarekvalitet</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om sikring af fødevarekvalitet - Harmonisering eller gensidig anerkendelse af standarder (2008/2220(INI)) .....</p>	35
2010/C 87 E/10	<p>Beretning om konkurrencepolitikken 2006 og 2007</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om Kommissionens beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 (2008/2243(INI)) .....</p>	43
2010/C 87 E/11	<p>»Small Business Act«</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om Small Business Act (2008/2237(INI)) .....</p>	48
Onsdag, den 11. marts 2009		
2010/C 87 E/12	<p>Romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU (2008/2137(INI)) .....</p>	60
2010/C 87 E/13	<p>Udfordringer i forbindelse med olieforsyningen</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om mulige løsninger på udfordringerne i forbindelse med olieforsyningen (2008/2212(INI)) .....</p>	70
2010/C 87 E/14	<p>Miljøvenlig transport</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om en mere miljøvenlig transport og internalisering af eksterne omkostninger (2008/2240(INI)) .....</p>	76
2010/C 87 E/15	<p>Lissabonstrategien</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om bidrag til forårstopmødet i 2009 i forbindelse med Lissabonstrategien .....</p>	79
2010/C 87 E/16	<p>Bekæmpelse af klimaændringer</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om en EU-strategi for en global klimaafnåte i København og passende tilvejebringelse af finansiering for klimapolitikken .....</p>	90
2010/C 87 E/17	<p>Retningslinjer for beskæftigelsespolitik</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om gennemførelsen af retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker 2008-2010 .....</p>	94
2010/C 87 E/18	<p>Europæisk økonomisk genopretningsplan</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om en europæisk økonomisk genopretningsplan (2008/2334(INI)) .....</p>	98

Tirsdag, den 10. marts 2009

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Grænseforvaltningen i EU og i tredjelande

P6_TA(2009)0085

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om de kommende faser af grænseforvaltningen i Den Europæiske Union og tilsvarende erfaringer i tredjelande (2008/2181(INI))

(2010/C 87 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2008 med titlen »Forberedelse af de kommende faser af grænseforvaltningen i EU« (KOM(2008)0069),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2008 med titlen »Rapport om evalueringen og den fremtidige udbygning af FRONTEX-agenturet« (KOM(2008)0067),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2008 med titlen »Undersøgelse af oprettelsen af et europæisk grænseovervågningssystem (EUROSUR)«, (KOM(2008)0068),
- der henviser til de indledende bemærkninger af 3. marts 2008 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de fælles bemærkninger af 29. april 2008 fra Artikel 29-arbejdsgruppen om databeskyttelse og arbejdsgruppen om politi og retssystem til de tre ovennævnte meddelelser,
- der henviser til Rådets konklusioner om forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1104/2008 af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽¹⁾ og til Rådets afgørelse 2008/839/RIA af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. november 2005 om øget effektivitet, kompatibilitet og synergi blandt europæiske databaser inden for retlige og indre anliggender (KOM(2005)0597),
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om evaluering og fremtidig udbygning af Frontex-agenturet og det europæiske grænseovervågningssystem Eurosur (EUROSUR) ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0061/2009),
- A. der henviser til, at afskaffelsen af kontrollen ved EU's indre grænser er et af de største resultater, der er opnået i forbindelse med de europæiske integrationsbestrebelser,
- B. der henviser til, at et område uden indre grænser ikke kan fungere uden ansvarsdeling og solidaritet, for så vidt angår forvaltningen af de ydre grænser,
- C. der henviser til, at der bør lægges vægt på samarbejdet med tredjelandes grænsesikkerhedsmyndigheder i overensstemmelse med EU's almindelige eksterne politik,
- D. der henviser til, at EU's ydre grænse hvert år krydses af 160 mio. EU-borgere, 60 mio. tredjelandstatsborgere uden visumpligt og 80 mio. med visumpligt,
- E. der henviser til, at foranstaltninger til forbedring af grænsesikkerheden skal ledsages af lempelser af reglerne for passagerstrømme og mobilitetsfremmende foranstaltninger i en stadig mere globaliseret verden,
- F. der henviser til, at der som led i EU's integrerede grænseforvaltning er adskillige værktøjer og programmer, der allerede er oprettet, er ved at blive forberedt eller er på det politiske udviklingsstadium,
- G. der henviser til, at Kommissionen har udtalt, at den har til hensigt at være klar i 2009-2010 til at fremlægge lovforslag om indførelse af et ind- og udrejsesystem, et program til registrering af rejsende (RTP) og et elektronisk system for rejsetilladelser (ESTA),
- H. der henviser til, at tilsvarende systemer findes i Australien og er ved at blive gennemført i USA som led i US-Visit-programmet,
- I. der henviser til, at der både mangler en omfattende strategiplan, der fastsætter den overordnede struktur for EU's grænsestrategi, og en grundig evaluering og vurdering af de nuværende systemer og de systemer, der er under udarbejdelse,

⁽¹⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 43.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0633.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Ind- og udrejsesystem

1. er opmærksom på, at de personer, der bliver længere, end de har tilladelse til (overstayers), og som er et centralt aspekt af det foreslåede ind- og udrejsesystem, antagelig udgør langt den største gruppe af ulovlige indvandrere i EU; anmoder imidlertid om flere oplysninger om de data, der er indsamlet af en ekstern konsulent, som skønner, at »der i 2006 var op mod 8 millioner ulovlige indvandrere i EU-25«⁽¹⁾; insisterer endvidere på en klar definition af begrebet »personer, der bliver længere, end de har tilladelse til«, herunder mulige undtagelser under særlige betingelser, og på en nærmere kvalitativ og kvantitativ analyse af de trusler/risici/omkostninger, de påfører det europæiske samfund;
2. påpeger, at selv om det foreslåede system og varslingsoplysningen måske vil kunne bidrage til både at afskrække tredjelandstatsborgere fra at blive længere, end de har tilladelse til, og tilvejebringe data og oplysninger om mønstre, er det stadig nødvendigt med yderligere kontakt med retshåndhævende organer for at pågribe personer, der bliver længere, end de har tilladelse til, og mener derfor ikke, at det foreslåede system i sig selv vil kunne sætte en stopper for det fænomen, at personer bliver længere, end de har tilladelse til;
3. har ikke tilstrækkelige oplysninger om, hvorledes dette system vil blive integreret i og fungere i samspil med de eksisterende rammer, hvilke ændringer der måske er behov for i det nuværende system og de faktiske omkostninger, der er forbundet hermed; er derfor af den opfattelse, at det fortsat er tvivlsomt, hvorvidt gennemførelsen af et sådant system er absolut nødvendigt;
4. erindrer om, VIS' og SIS II's succes er en forudsætning for, at ind- og udrejsesystemet kan fungere korrekt i både materiel og operationel henseende; påpeger, at disse instrumenter endnu ikke er fuldt operationelle, og at det derfor endnu ikke har været muligt at evaluere dem på behørig vis; understreger, at der er rejst tvivl om SIS II's driftssikkerhed og pålidelighed;
5. bemærker, at det utvivlsomt, og efter de erfaringer, der er gjort i USA, er en større udfordring at gennemføre udrejsekapacitet end indrejsekapacitet, særligt hvad angår udrejse til lands eller vands; har endvidere på baggrund af de samme erfaringer alvorlige betænkeligheder vedrørende et sådant systems omkostningseffektivitet; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge yderligere oplysninger om de faktiske investeringer, som et sådant system skaber;

Program til registrering af rejsende

6. støtter i princippet konceptet for et RTP for tredjelandstatsborgere, uanset om der er visumpligt eller ej, der kan ekspedere strømmen af rejsende hurtigere og forebygge kødannelse ved ind- og udrejsesteder, samt en evt. anvendelse af automatiske kontrolposter til EU-borgere, eftersom gældende fællesskabsret ikke tillader forenkling af grænsekontrollen undtagen i de tilfælde, hvor tredjelandstatsborgere bor i grænseregioner;
7. kritiserer imidlertid den terminologi, der er anvendt i ovennævnte meddelelse »Forberedelse af de kommende faser af grænseforvaltningen i EU« (»lav risiko«/»rejsende i god tro«), idet dette antyder, at et stort antal rejsende som udgangspunkt betragtes som om, de »udgør en høj risiko« eller er i »ond tro«, og anbefaler termen »hyppigt rejsende«;
8. påpeger, at adskillige medlemsstater allerede har oprettet eller er ved at forberede et sådant RTP for tredjelandstatsborgere, og understreger risikoen for at ende med en tilfældig sammensætning af 27 systemer baseret på forskellige kriterier, herunder om databeskyttelse og gebyrer; er opmærksom på, at Nederlandene sammen med Tyskland, Det Forenede Kongerige og Frontex forsøger at fremme det såkaldte International Expedited Traveller programme som en model for andre medlemsstater;
9. opfordrer til en harmoniseret fremgangsmåde og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremskynde processen på grundlag af bedste praksis i medlemsstaterne samt at sikre, at medlemsstaterne fortsat handler i overensstemmelse med fællesskabsretten;
10. bemærker, at RTP'er for tredjelandstatsborgere faktisk er forskellige fra RTP'er for EU-borgere; understreger derfor, at der til enhver tid skal være en klar sontring mellem de to;

(1) SEK(2008)0153.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Et elektronisk system for rejsetilladelser (ESTA)

11. erkender, at det sikkerhedsmæssigt vil være uklogt udelukkende at fokusere på tredjelandsstatsborgere, der rejser ind i EU fra lande med visumkrav; stiller imidlertid spørgsmålstejn ved, om det foreslåede system er ubetinget nødvendigt, og ønsker en udførlig begrundelse for bevæggrunden herfor; er overbevist om, at et tæt samarbejde mellem i særdeleshed efterretningstjenesterne, og ikke massiv generel dataindsamling, er vejen frem;

12. ønsker at blive underrettet om den nøjagtige tidsplan samt detaljerne for denne undersøgelse, som Kommissionen påtænker;

Betænkeligheder ved databeskyttelse og biometriske oplysninger

13. finder det uacceptabelt, at Kommissionen hverken har hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der ikke desto mindre havde givet udtryk for en række betænkeligheder, eller Artikel 29-databeskyttelsesarbejdsgruppen, inden den vedtog ovennævnte meddelelse med titlen »Forberedelse af de kommende faser af grænseforvaltningen i EU«; anmoder derfor Kommissionen om at høre begge i forbindelse med alle foranstaltninger, som denne meddelelse giver anledning til, eftersom de foreslåede elementer indebærer forarbejdning af enorme mængder personlige data;

14. er opmærksom på, at biometriske oplysninger i teorien er effektive til at identificere personer, da de biometriske kendetegn, der måles, menes at være unikke for hver enkelt person; understreger imidlertid det forhold, at biometriske oplysningers pålidelighed aldrig er uomtvistelige, og at de ikke i alle tilfælde er nøjagtige; påpeger derfor, at der til enhver tid skal forefindes alternative procedurer, og at risikoprofilerne bør forbedres;

15. insisterer på en standardprotokol for anvendelse og udveksling af biometriske oplysninger samt grænsefladekontrolaftaler, hvori der redegøres for, hvordan protokollen vil blive anvendt; finder endvidere, at anvendelsen af biometriske oplysninger skal være undergivet kvalitetsstandarder for at undgå forskelle i godkendelsen mellem forskellige systemer, der anvendes af medlemsstaterne;

16. finder, at indbygget databeskyttelse (»privacy by design«) er en afgørende del af enhver udvikling, der risikerer at udsætte enkeltpersoners personlige oplysninger og den offentlige tiltro og tillid til dem, der er i besiddelse af oplysninger herom, for fare;

Konklusioner

17. finder, at målet om en reelt integreret grænseforvaltning i EU er berettiget og er enig i, at det er vigtigt løbende at udvikle og styrke EU's fælles politik om grænseforvaltning;

18. mener imidlertid, at der i forbindelse med grænse- og immigrationsforvaltning hober sig vidtrækkende forslag op med en forbløffende fart; opfordrer derfor Kommissionen til i den forbindelse at tage behovet for og omkostningerne ved grænselogistik i betragtning;

19. beklager endvidere dybt tanken om, at EU's grænseforvaltningspolitik baseres på den opfattelse, at alle rejsende er potentielt mistænkelige og er nødt til at bevise, at de er i god tro;

20. kritiserer, at der ikke foreligger en samlet masterplan, der fastsætter den overordnede struktur for EU's grænseforvaltningsstrategi, eller detaljer for, hvordan alle tilhørende programmer og ordninger (der allerede er på plads i løbet af forberedelsen eller i den politiske udvikling) skal fungere kollektivt, og hvordan forholdet mellem programmerne kan optimeres; mener i forbindelse med overvejelserne om udformningen af EU's grænseforvaltningsstrategi, at Kommissionen allerførst bør analysere, hvor effektive medlemsstaternes nuværende grænseforvaltningssystemer er, for at opnå optimal synergi mellem dem;

Tirsdag, den 10. marts 2009

21. understreger behovet for en evaluering og vurdering af først og fremmest de ordninger, der er under udarbejdelse, og understreger, at EU's evne til at nå sine strategiske mål i vid udstrækning afhænger af dets succes med at håndtere den indbyrdes afhængighed mellem forbundne programmer, eftersom dobbeltarbejde og manglende konsekvens mellem programmerne vil få en negativ indvirkning på den organisatoriske effektivitet og på de organisatoriske resultater; er af den opfattelse, at der hverken bør lanceres nye instrumenter eller systemer, før de eksisterende værktøjer er fuldt ud operationelle, sikre og pålidelige;

22. finder derfor, at det, inden der foretages investeringer, er af største vigtighed, at der findes en klart defineret operationel sammenhæng, hvor alle foranstaltninger og fremkommende initiativer tilpasses; påpeger endvidere, at det bør stå krystalklart, hvilke ændringer der er nødvendige for at sikre, at teknologi og processer arbejder sammen i harmoni, og understreger, at alle investeringer skal være økonomisk begrundede;

23. stiller sig tvivlende over for behovet for og forholdsmæssigheden af de foreslåede foranstaltninger i betragtning af, at de er dyre og indebærer mulige risici for databeskyttelsen; mener derfor, at de bør vurderes på grundlag af disse kriterier, før der overvejes noget formelt forslag;

24. erkender, at balancen mellem at sikre fri bevægelighed over grænserne for et voksende antal mennesker og at garantere større sikkerhed for Europas borgere er vanskelig, og bestrider ikke, at brugen af oplysninger frembyder klare fordele; er samtidig af den opfattelse, at offentlig tillid til regeringsforanstaltninger kun kan opretholdes, hvis der indføres tilstrækkelige databeskyttelsesforanstaltninger, databeskyttelsesovervågning og klagemuligheder;

*

* *

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (Frontex).

Grænseoverskridende flytning af virksomheders hjemsted

P6_TA(2009)0086

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted (2008/2196(INI))

(2010/C 87 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 192, stk. 2,
- der henviser til EF-traktatens artikel 43 og 48,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. maj 2003 med titlen »Modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union - vejen frem« (KOM(2003)0284),
- der henviser til sin beslutning af 21. april 2004 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet: modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union - vejen frem ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 714.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2006 om den seneste udvikling og udsigter i relation til selskabsret ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om europæiske private selskab og det fjortende selskabsretsdirektiv om flytning af registreringssted ⁽²⁾,
  - der henviser til Domstolens domme i sagerne Daily Mail and General Trust ⁽³⁾, Centros ⁽⁴⁾, Überseering ⁽⁵⁾, Inspire Art ⁽⁶⁾, SEVIC Systems ⁽⁷⁾ og Cadbury Schweppes ⁽⁸⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 39 og 45,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0040/2009),
- A. der henviser til, at selskaber bør kunne nyde gavn af etableringsfrihed inden for det indre marked således som fastsat i EF-traktaten og fortolket af Domstolen,
- B. der henviser til, at grænseoverskridende flytning af selskaber er et af de centrale elementer i gennemførelsen af det indre marked,
- C. der henviser til, at grænseoverskridende flytning af et selskabs vedtægtsmæssige hjemsted ikke bør give anledning til selskabets opløsning eller andre forstyrrelser eller tab af status som juridisk person,
- D. der henviser til, at der ved grænseoverskridende flytning af et selskabs vedtægtsmæssige hjemsted ikke bør ske omgåelse af retlige, sociale og skattemæssige bestemmelser,
- E. der henviser til, at de rettigheder, der tilkommer andre parter, der er berørt af en grænseoverskridende flytning, f.eks. minoritetsaktionærer, arbejdstagere, kreditorer osv., bør sikres,
- F. der henviser til, at den relevante gældende fællesskabsret med bestemmelser om medarbejdernes ret til grænseoverskridende information, høring og medbestemmelse og beskyttelse af medarbejdernes allerede eksisterende medbestemmelsesret (direktiv 94/45/EF ⁽⁹⁾ og 2005/56/EF ⁽¹⁰⁾) bør bevares fuldt ud, og til, at flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted følgelig ikke bør resultere i tab af disse eksisterende rettigheder,
- G. der henviser til, at en regel om, at et selskab skal have sit hovedkontor og sit vedtægtsmæssige hjemsted i den samme medlemsstat, ville stride mod Domstolens retspraksis vedrørende etableringsfrihed og dermed mod fællesskabsretten,

⁽¹⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 671.

⁽³⁾ Sag 81/87 Daily Mail and General Trust, sml. 1988, s. 483.

⁽⁴⁾ Sag C-212/97 Centros, sml. 1999, s. I-1459.

⁽⁵⁾ Sag C-208/00 Überseering, sml. 2002, s. I-9919.

⁽⁶⁾ Sag C-167/01 Inspire Art, sml. 2003, s. I-10155.

⁽⁷⁾ Sag C-411/03 SEVIC Systems, sml. 2005, s. I-10805.

⁽⁸⁾ Sag C-196/04 Cadbury Schweppes, sml. 2006, s. I-7995.

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar (EFT L 310 af 25.11.2005, s. 1).

Tirsdag, den 10. marts 2009

1. anmoder Kommissionen om på grundlag af EF-traktatens artikel 44 og senest den 31. marts 2009 at forelægge Parlamentet et forslag til direktiv om fastlæggelse af foranstaltninger til samordning af medlemsstaternes nationale lovgivninger med henblik på at lette grænseoverskridende flytning inden for Fællesskabet af det vedtægtsmæssige hjemsted for selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning (14. selskabsdirektiv), og anmoder om, at dette forslag udarbejdes inden for rammerne af interinstitutionelle drøftelser og i overensstemmelse med de detaljerede henstillinger i bilaget;
2. konstaterer, at selskaber i øjeblikket kun kan flytte deres hjemsted enten ved at opløse sig og oprette et nyt selskab i destinationsmedlemsstaten eller ved at oprette et nyt selskab i destinationsmedlemsstaten og efterfølgende fusionere de to selskaber; konstaterer endvidere, at denne fremgangsmåde er forbundet med administrative hindringer, omkostninger og sociale følger samt manglende retssikkerhed;
3. henleder opmærksomheden på etableringsfriheden, der er sikret for selskaber ved EF-traktatens artikel 48 som fortolket af Domstolen ⁽¹⁾;
4. konstaterer, at flytning af et selskabs hjemsted indebærer flytning af tilsyn; understreger, at der i forbindelse med udarbejdelsen af 14. selskabsdirektiv om grænseoverskridende flytning af vedtægtsmæssige hjemsteder skal opstilles garanti for opretholdelsen af aktionærs, kreditors og medarbejderes eksisterende rettigheder og for bevarelsen af den eksisterende balance i virksomhedsledelsen («corporate governance»);
5. foreslår, at der i det nye direktiv henvises til direktiv 94/45/EF og 2005/56/EF for i forbindelse med gennemførelsen af EU's direktiver om selskabsret at sikre sammenhængen i og den substantielle karakter af procedurerne for medarbejdernes medbestemmelse;
6. mener, at der forud for flytningen af et selskabs hjemsted skal forelægges en plan for flytningen og en rapport, som redegør for og begrundes de juridiske og økonomiske aspekter samt for flytningens eventuelle konsekvenser for aktionærer og medarbejdere; pointerer, at både planen og rapporten skal forelægges alle berørte parter i god tid;
7. understreger skattekonkurrencens positive indvirkning på økonomisk vækst som led i Lissabon-strategien;
8. henleder opmærksomheden på, at flytning af et selskabs hjemsted bør være skatteneutral;
9. foreslår, at skattemyndighedernes udveksling af oplysninger og gensidige bistand forbedres;
10. kræver gennemsigtighed i medlemsstaternes anvendelse af det nye direktiv og foreslår derfor, at medlemsstaterne pålægges indberetningspligt over for Kommissionen, således at selskaber, der flytter deres vedtægtsmæssige hjemsted i henhold til direktivet, kan opføres i et europæisk selskabsregister; pointerer, at det af hensyn til bedre lovgivning må undgås at opstille for strenge (overdrevne) oplysningskrav i forbindelse med gennemførelsen af indberetningspligten i national ret, forudsat at det sikres, at der gives fyldestgørende oplysninger;
11. konstaterer, at henstillingerne i bilaget respekterer subsidiaritetsprincippet og borgernes grundlæggende rettigheder;
12. finder, at det forslag, hvorom der anmodes, er uden finansielle følgevirkninger;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de detaljerede henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

⁽¹⁾ Se ovennævnte Centros-dom.

Tirsdag, den 10. marts 2009

BILAG TIL BESLUTNINGEN

DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Europa-Parlamentet anmoder Kommissionen om at forelægge et forslag til direktiv, som bør indeholde følgende elementer

Henstilling 1 (virkninger af grænseoverskridende flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted)

Grænseoverskridende flytninger af vedtægtsmæssige hjemsteder må ikke give anledning til det berørte selskabs opløsning eller til andre forstyrrelser eller tab af selskabets status som juridisk person. Selskabet beholder derfor sin juridiske identitet, og alle dets aktiver, passiver og kontraktmæssige forhold berøres ikke. Endvidere må flytningen ikke indebære omgåelse af retlige, sociale og skattemæssige bestemmelser. Flytningen træder i kraft på datoen for registrering i værtsmedlemsstaten. Fra datoen for registrering i værtsmedlemsstaten er selskabet underlagt denne stats lovgivning.

Henstilling 2 (flytningsprocedure internt i selskabet)

Ledelsen eller bestyrelsen i et selskab, der planlægger en flytning, har pligt til at udarbejde et forslag om flytning. Forslaget omfatter mindst:

- a) selskabets juridiske virksomhedsform, navn og vedtægtsmæssige hjemsted i hjemmedlemsstaten
- b) selskabets påtænkte juridiske virksomhedsform, navn og vedtægtsmæssige hjemsted i værtsmedlemsstaten
- c) stiftelsesoverenskomst og vedtægter påtænkt for selskabet i værtsmedlemsstaten
- d) påtænkt tidsplan for flytningen
- e) den dato, fra hvilken transaktionerne i det selskab, der agter at flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted, regnskabsmæssigt anses for at have fundet sted i værtslandet
- f) om nødvendigt, detaljerede oplysninger om flytningen af den centrale administration eller hovedvirksomhedsstedet
- g) selskabsdeltagernes, medarbejdernes og kreditorernes garanterede rettigheder eller de foreslåede relevante foranstaltninger
- h) for så vidt selskabet ledes på grundlag af medarbejdermedbestemmelse, og for så vidt værtsmedlemsstatens nationale lovgivning ikke indeholder krav om en sådan medbestemmelsesordning, oplysninger om procedurerne for fastlæggelse af ordninger for medarbejdermedbestemmelse.

Forslaget om flytning forelægges selskabsdeltagernes og medarbejdernes repræsentanter med henblik på gennemsyn inden for en passende frist forud for datoen for selskabets aktionærmøde.

Et selskab, som planlægger en flytning, skal som et minimum offentliggøre følgende oplysninger i henhold til gældende national lovgivning, jf. direktiv 68/151/EØF ⁽¹⁾:

- a) selskabets juridiske virksomhedsform, navn og vedtægtsmæssige hjemsted i hjemmedlemsstaten og påtænkte juridiske virksomhedsform, navn og vedtægtsmæssige hjemsted i værtsmedlemsstaten
- b) det register, hvori de i artikel 3, stk. 2, i direktiv 68/151/EØF omhandlede dokumenter og oplysninger vedrørende selskabet er indført, og registreringsnummeret i dette register
- c) oplysning om ordningerne for selskabets kreditorers og minoritetsaktionærers udøvelse af deres rettigheder og om den adresse, hvor der gratis kan indhentes udførlige oplysninger om disse ordninger.

Ledelsen eller bestyrelsen i det selskab, der planlægger en flytning, udarbejder ligeledes en rapport, medmindre andet er aftalt, med en redegørelse og begrundelse for forslaget juridiske og økonomiske aspekter og med oplysninger om flytningens konsekvenser for selskabsdeltagere, kreditorer og medarbejdere.

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 65 af 14.3.1968, s. 8).

Tirsdag, den 10. marts 2009

Henstilling 3 (beslutning om flytning truffet på aktionærmødet)

Forslaget om flytning godkendes af aktionærmødet i overensstemmelse med de fastlagte ordninger og med det flertal, der kræves for at ændre stiftelsesoverenskomsten og vedtægterne i henhold til gældende lovgivning for selskabet i hjemmedlemsstaten.

Hvis selskabet ledes på grundlag af medarbejdermedbestemmelse, kan aktionærmødet gøre gennemførelsen af flytningen betinget af sin udtrykkelige godkendelse af ordningerne for medarbejdermedbestemmelse.

Henstilling 4 (administrativ procedure for flytning og kontrol heraf)

Hjemmedlemsstaten kontrollerer, om flytningsproceduren opfylder kravene i hjemmedlemsstatens lovgivning. Den af hjemmedlemsstaten udpegede kompetente myndighed udsteder et certifikat indeholdende en endegyldig erklæring om, at alle fornødne handlinger og formaliteter er foretaget.

Certifikatet, en kopi af den stiftelsesoverenskomst og de vedtægter, der påtænkes for selskabet i værtsmedlemsstaten, og en kopi af forslaget om flytning forelægges inden for en passende frist det organ, der er ansvarligt for registreringen i værtsmedlemsstaten. Disse dokumenter skal gøre det muligt for selskabet at blive registreret i værtsmedlemsstaten. Den kompetente registreringsmyndighed i værtsmedlemsstaten skal kontrollere, om de materielle og formelle betingelser for flytningen er opfyldt.

Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed underretter straks hjemmedlemsstatens tilsvarende myndighed om registreringen. Herefter sletter hjemmedlemsstatens myndighed selskabet af sit register.

Registreringen i værtsmedlemsstaten og slettelsen af registret i hjemmedlemsstaten offentliggøres. Der skal mindst anføres følgende oplysninger:

- a) registreringsdato
- b) det nye og det tidligere registreringsnummer i værtsmedlemsstatens og hjemmedlemsstatens respektive registre.

Henstilling 5 (medarbejdermedbestemmelse)

Medarbejdermedbestemmelse er underlagt værtsmedlemsstatens lovgivning.

Værtsmedlemsstatens lovgivning finder dog ikke anvendelse:

- a) hvis der i værtsmedlemsstaten ikke gælder mindst samme niveau for medbestemmelse som det, selskabet anvender i hjemmedlemsstaten, eller
- b) hvis værtsmedlemsstatens lovgivning ikke giver medarbejderne i selskabets virksomheder i andre medlemsstater samme ret til at udøve deres medbestemelsesret, som disse medarbejdere nød godt af inden flytningen.

I disse tilfælde bør bestemmelserne i artikel 16 i direktiv 2005/56/EF finde tilsvarende anvendelse.

Henstilling 6 (tredjeparter berørt af flytningen)

Et selskab, mod hvilket der er indledt retlige procedurer med henblik på opløsning, likvidation, insolvens eller betalingsstandsning eller andre lignende retlige procedurer, kan ikke få tilladelse til at foretage en grænseoverskridende flytning af sit vedtægtsmæssige hjemsted inden for Fællesskabet.

For så vidt angår igangværende retlige eller administrative procedurer, der påbegyndtes før flytningen af det vedtægtsmæssige hjemsted, anses selskabet for at have sit vedtægtsmæssige hjemsted i hjemmedlemsstaten.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Det fælles europæiske asylsystems fremtid

P6_TA(2009)0087

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om det fælles europæiske asylsystems fremtid (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 63, stk. 1 og 2,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Genèvekonventionen fra 1951 om flygtninges status og tillægsprotokollen fra 1967,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne ⁽¹⁾ (Dublinforordningen),
- der henviser til Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne ⁽²⁾ («modtagelsesdirektivet»),
- der henviser til Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne ⁽³⁾ («direktivet om asylprocedurer»),
- der henviser til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og omfanget af en sådan beskyttelse ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport om anvendelsen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (KOM(2007)0745),
- der henviser til sin beslutning af 14. april 2005 om Lampedusa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2006 om situationen for flygtningene i Malta ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. juni 2007 om asyl: praktisk samarbejde og bedre beslutningstagning i det fælles europæiske asylsystem ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. september 2008 om evaluering af Dublinsystemet ⁽⁸⁾,
- der henviser til rapporter fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om de besøg, der er foretaget i diverse tilbageholdelsescentre for at kontrollere modtagelsesforholdene i centrene,

⁽¹⁾ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 598.

⁽⁶⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 301.

⁽⁷⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 364.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0385.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 6. maj 2008 i sag C-133/06, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾, angående et annullationssøgsmål til prøvelse af direktivet om asylprocedurer, hvorunder der særligt var nedlagt påstand om annullation af direktivets bestemmelser om proceduren for vedtagelse og ændring af de fælles minimumslistor over sikre lande,
  - der henviser til den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 16. oktober 2008, og hvis fjerde målsætning er at »opbygge et Europa for asyl«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0050/2009),
- A. der henviser til, at de retlige instrumenter i den første fase af indførelsen af det fælles europæiske asylsystem (CEAS) ganske vist har gjort det muligt at indføre nogle fælles minimumsstandarder, men ikke lige betingelser for adgang til beskyttelse i hele EU, hvorfor fænomener som sekundære bevægelser og gentagne ansøgninger fortsat gør sig gældende,
- B. der henviser til, at Dublinsystemets kriterier om det første indrejseland kan føre til, at visse medlemsstater, navnlig dem, der udgør EU's ydre grænser, pålægges en uforholdsmæssig stor byrde, simpelthen på grund af deres udsatte geografiske placering, og at dette forhold har skadelige konsekvenser for både medlemsstaterne og asylansøgerne,
- C. der henviser til, at Kommissionens evaluering af Dublinsystemet afslører, at de 13 medlemsstater med en ydre grænse i 2005 skulle håndtere voksende udfordringer i forbindelse med Dublinsystemet,
- D. der henviser til, at Kommissionen i sin ovennævnte rapport om modtagelsesdirektivet påpeger alvorlige problemer med gennemførelsen af direktivet, bl.a. i de lukkede centre og i transitområderne, hvilket parlamentsdelegationerne har kunnet konstatere ved selvsyn under deres mange besøg,

Generelle betragtninger

1. bemærker, at antallet af flygtninge det seneste år er vokset til over 12 mio. flygtninge og 26 mio. internt fordrevne på verdensplan; støtter i den forbindelse oprettelsen af CEAS og bifalder Kommissionens asylpolitiske plan, der tjener som køreplan for gennemførelsen af CEAS;
2. beklager, at det på grund af den ændring af retsgrundlaget, der vil følge af Lissabontraktatens ikrafttræden, påtænkes at udskyde fristen for afslutningen af anden fase af CEAS, som skal sætte en stopper for de skadelige forskelle mellem medlemsstaternes asylsystemer, til 2012;
3. henleder opmærksomheden på det forhold, at godkendelsessatserne for kandidater til flygtningestatus for visse tredjelandstatsborgere varierer fra omtrent 0 % til 90 % medlemsstaterne imellem;
4. fastholder, at harmoniseringen af reglerne med henblik på at få indført en fælles procedure og en ensartet status på asylområdet skal føre til et højt beskyttelsesniveau i hele EU og ikke må baseres på laveste fællesnævner, da det fælles asylsystem ellers ikke vil tilføre nogen merværdi;
5. beklager, at begrebet asyl, som er en væsentlig del af demokratiet og beskyttelsen af menneskerettighederne, er blevet alvorligt udhulet de senere år; gentager behovet for fuld respekt for asylansøgere s rettigheder og behov samt princippet om non-refoulement;

⁽¹⁾ EUT C 158 af 21.6.2008, s. 3.

Tirsdag, den 10. marts 2009

6. henleder opmærksomheden på, at EU skal indføre mekanismer ved de ydre grænser med henblik på at identificere asylansøgerne og sikre adgang til Unionens område for personer, der har ret til international beskyttelse, herunder i forbindelse med den kontrol, der foretages ved de ydre grænser;

7. glæder sig over, at Kommissionen har identificeret adgang for personer med behov for beskyttelse som et af CEAS' overordnede mål;

8. anmoder Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) om at give præcise oplysninger om antallet af asylansøgere, der identificeres som sådanne i forbindelse med agenturets arbejde, og om, hvad der sker med de personer, der standses og sendes tilbage til et transit- eller oprindelsesland i den forbindelse; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til en revision af Frontex' mandat med henblik på klart at fastslå, at spørgsmål om beskyttelse og menneskerettigheder er en integreret del af forvaltningen af EU's ydre grænser;

9. bifalder, at Kommissionen anerkender behovet for at sikre sammenhæng med andre politikker, som influerer på international beskyttelse; opfordrer derfor Kommissionen til at støtte og indføre initiativer til gennemgang og tilpasning af al politik og praksis vedrørende grænseforvaltning, f.eks. Frontex og Det Europæiske Grænseovervågningssystem (Eurosur), for at garantere flygtningenes adgang til beskyttelse i EU og fuld overholdelse af princippet om non-refoulement ved EU's ydre grænser; understreger derudover, at pligten til at yde bistand, således som den er indskrevet i FN's havretskonvention (UNCLOS), er juridisk bindende for medlemsstaterne, EU og Frontex;

Forbedring af den gældende lovgivning

10. glæder sig over, at Domstolen i sin ovennævnte dom i sag C-133/06 annullerede artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 36, stk. 3 i direktivet om asylprocedurer, om vedtagelse eller ændring af en fælles minimumsliste over sikre oprindelseslande og en fælles liste over sikre tredjelande;

11. glæder sig over de positive erfaringer, der i visse medlemsstater er gjort med at modtage asylansøgere i åbne strukturer med fuld integrering i lokalsamfundene - allerede ved indgivelsen af deres anmodning om international beskyttelse;

12. mener, at asylansøgere er sårbare personer, som skal have modtagelsesforhold, der tager hensyn hertil; understreger, at fængselsmiljøet under ingen omstændigheder kan hjælpe dem med at overvinde de traumatiske oplevelser, de har haft i deres oprindelsesland eller under rejsen til Europa;

13. glæder sig over bestemmelserne i Kommissionens seneste forslag om, at medlemsstaterne ikke må tilbageholde en person, udelukkende fordi han eller hun ansøger om international beskyttelse; mener, at asylansøgere på grund af deres særligt sårbare situation principielt ikke bør tilbageholdes;

14. beklager, at asylansøgere i flere medlemsstater fortsat tilbageholdes, efter at de er indrejst ulovligt, og er derfor tilfreds med, at Kommissionen agter at medtage proceduremæssig beskyttelse i forbindelse med tilbageholdelse i modtagelsesdirektivet; mener i denne forbindelse, at tilbageholdelse af asylansøgere kun bør være mulig under meget klart afgrænsede usædvanlige omstændigheder og bør være i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, for så vidt angår både formen for tilbageholdelse og formålet hermed; mener også, at hvis en asylansøger tilbageholdes, bør vedkommende have ret til at få sagen prøvet ved en national domstol;

15. mener, at anvendelsesområdet for det nye modtagelsesdirektiv skal defineres klart, således at det omfatter tilbageholdelsescentrene, transitområderne og procedurerne ved grænsen og Dublin-overførte;

Tirsdag, den 10. marts 2009

16. glæder sig over, at der i modtagelsesdirektivet bliver indført et formelt system for omgående identifikation af sårbare personer, navnlig uledsagede mindreårige, pasningskrævende ældre, handicappede, gravide kvinder, enlige forældre med børn og personer, der har været udsat for traumer (tortur, voldtægt eller psykisk, fysisk eller seksuel vold);

17. mener, at der bør indføres én enkelt asylansøgningsprocedure og fælles standarder for anerkendelse som flygtninge eller personer, der behøver international beskyttelse, som bør omfatte alle anmodninger om »international beskyttelse« (flygtningestatus, subsidiær beskyttelse, midlertidig beskyttelse);

18. glæder sig over, at Kommissionen påtænker at præcisere betingelserne for at være berettiget til subsidiær beskyttelse, og navnlig at den foreslår at genoverveje omfanget af de rettigheder og goder, personer under denne form for beskyttelse skal sikres; dette burde sikre øget ligebehandling på et højere niveau;

19. bifalder Kommissionens intention om at ændre direktivet om asylprocedurer og understreger, at den fælles asylprocedure bør give klare, ensartede og rimelige tidsfrister for myndighedernes afgørelse om en asylansøgning og dermed undgå lange og uberettigede ventetider, som kunne få negative konsekvenser for asylansøgerens helbred og velbefindende; gentager, at indrømmelse af flygtninge- eller subsidiær beskyttelsesstatus altid bør gøres til genstand for en individuel behandling og på ingen måde begrænses af en generaliseret vurdering (f.eks. på baggrund af nationalitet) eller andre betingelser (f.eks. i forbindelse med menneskerettighedssituationen i oprindelseslandet);

20. finder det ønskeligt, at de oplysninger om oprindelseslandene, som de forskellige medlemsstater råder over, gøres tilgængelige for alle, og opfordrer Kommissionen til at intensivere bestræbelserne på at oprette en fælles database; understreger, at det ved indsamlingen og fremlæggelsen af oplysninger om oprindelseslandene og forvaltningen af en portal bør sikres, at forskellige eksperter landeberetninger vedlægges, at oplysningerne er offentligt tilgængelige og opbevares adskilt fra dem, som anvendes af beslutningstagerne (således de forbliver objektive og fri for politisk indflydelse), og der er en rimelig balance mellem statslige, ikke-statslige og internationale kilder i forbindelse med indsamlingen af oplysninger om oprindelseslandene;

21. bifalder omarbejdningen af Dublinforordningen og de foreslåede bestemmelser om en mekanisme til suspension af Dublinoverførsler, hvis der er frygt for, at de kan resultere i, at ansøgerne ikke nyder godt af passende beskyttelsesstandarder i den ansvarlige medlemsstat, navnlig med hensyn til modtagelsesforhold og adgang til asylprocedurerne, og i tilfælde, hvor disse overførsler ville øge byrden for de medlemsstater, der er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres, især på grund og deres geografiske placering eller deres demografiske situation; understreger dog, at disse bestemmelser i den sidste ende snarere vil blive en politisk markering end et effektivt instrument til for alvor at støtte medlemsstaterne, hvis der ikke indføres et toleddet instrument, der er bindende for alle medlemsstaterne, og som omfatter følgende:

a) udstationering af embedsmænd fra andre medlemsstater under ledelse af et europæisk asylstøttekontor for at hjælpe de medlemsstater, der er i en særlig og vanskelig situation

b) en ordning, hvorefter personer under international beskyttelse kan flyttes fra medlemsstater, der er i en særlig og vanskelig situation, til andre medlemsstater i samråd med FN's Højkommissariatet for Flygtninge (UNHCR) og med de pågældende personers samtykke;

22. mener, at asylansøgere i henhold til den reviderede Dublinforordning bør gives ret til at indbringe en beslutning om overførsel for domstolene, som herved bør været forpligtede til ex officio at undersøge nødvendigheden af midlertidigt at suspendere gennemførelsen af en beslutning om overførsel;

Forvaltningsstrukturer

23. støtter indtrængende oprettelsen af et europæisk asylstøttekontor, der vil skulle samarbejde tæt med UNHCR og med de ngo'er, der særligt beskæftiger sig med asylområdet;

Tirsdag, den 10. marts 2009

24. mener, at det europæiske asylstøttekontor bl.a. bør få til opgave nøje at analysere de forskelle, der stadig består mellem de nationale asylsystemer, således at det kan være med til at forbedre dem;
25. mener, at det europæiske asylstøttekontors aktiviteter bør omfatte udvikling af retningslinjer for at lette en nøjagtig vurdering af asylansøgninger, fremme af udveksling af bedste praksis, overvågning af gennemførelsen og anvendelsen af relevant EU-lovgivning (og derved støtte til Kommissionens rolle som traktaternes vogter);
26. mener, at der bør foretages praktiske overvejelser vedrørende behandlingen af de personer, der er vendt tilbage til oprindelses- eller afsenderlandet som følge af, at deres ansøgning om beskyttelse er blevet afvist;
27. opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at indføre et fælles europæisk asyltræningsprogram, da der er en direkte sammenhæng mellem kvaliteten af de beslutninger, der træffes på området, og uddannelses- og informationsniveauet hos beslutningstagerne på nationalt plan; mener, at man vil kunne opnå en effektivitetsgevinst ved at konsultere de civilsamfundsorganisationer, der er specialiseret på området, med henblik på udarbejdelsen af de pågældende træningsprogrammer;
28. mener, at alle beslutningstagerne skal have lige adgang til professionelt og objektivt dokumenterede oplysninger om oprindelseslandene, som er et centralt værktøj for asylmyndigheder og klageinstanser samt for asylansøgere, som støtter sig til disse oplysninger for at underbygge deres ansøgning om international beskyttelse;
29. understreger, at myndighederne i ventetiden skal tage hensyn til de mest udsatte asylansøgere forskellige behov, herunder børn, asylansøgere med handicap samt kvinder, og stille den nødvendige infrastruktur til rådighed;

Integration af de personer, der får international beskyttelse

30. anerkender betydningen af integrationen af de personer, der får international beskyttelse, med hensyn til demokrati, sikkerhed og økonomiske betragtninger;
31. beklager, at reglerne i Dublinforordningen om afgørelse af, hvilken stat der har ansvaret for at behandle en asylansøgning, ikke tager hensyn til ansøgenes ønske, og mener, at reglerne i større grad bør tage hensyn til visse familiemæssige, kulturelle og sproglige kriterier for at fremme asylansøgenes integration;
32. opfordrer indtrængende Rådet til at nå til enighed om at udvide anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge ⁽¹⁾ til at omfatte flygtninge og personer, der nyder subsidær beskyttelse;
33. glæder sig over Kommissionens forslag i modtagelsesdirektivet om at give ansøgerne en forenklet adgang til arbejdsmarkedet, da deres deltagelse i arbejdslivet er en afgørende forudsætning for deres integration i værtsmedlemsstaten og også hjælper dem med til at udvikle kundskaber, der både er til gavn under opholdet i værtsmedlemsstaten og i deres oprindelsesland i tilfælde af tilbagesendelse;
34. mener, at asylsystemet ved fastlæggelsen af den ansvarlige medlemsstat bør lette integrationen ved bl.a. at tage højde for den sociale, kulturelle og sproglige baggrund samt anerkendelsen af uddannelsesmæssige resultater, erhvervs kvalifikationer og -kompetencer hos asylansøgeren, der er i overensstemmelse med de økonomiske behov i værtsmedlemsstaten;

⁽¹⁾ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

Tirsdag, den 10. marts 2009

35. henstiller til, at der ikke gøres forskel på rettigheder, der gives til flygtninge og personer, der nyder subsidiær beskyttelse; understreger især nødvendigheden af at sikre bedre adgang til sociale og økonomiske rettigheder for personer, der nyder subsidiær beskyttelse, da dette er afgørende for deres integration;

Solidaritetsmekanismer

36. mener, at et af målene for CEAS skal være at indføre effektive solidaritetsmekanismer for at forbedre situationen for de lande, der modtager det største antal asylansøgere, og som har problemer med at sikre passende modtagelsesforhold, med at behandle ansøgningerne inden for fristerne og efter reglerne eller med at integrere de ansøgere, der har fået flygtningestatus;

37. er af den opfattelse, at solidaritet ikke kun kan være et spørgsmål om at stille finansielle midler til rådighed, og opfordrer til en effektiv gennemførelse af mekanismer til genbosættelse og genhusning internt, på frivillig basis, som omtalt i den europæiske pagt om indvandring og asyl; mener, at dette vil gøre det muligt for personer, der nyder international beskyttelse, at blive modtaget af en anden medlemsstat end den, der har givet personen den pågældende beskyttelse;

38. mener, at man bør undersøge muligheden for at udvide anvendelsesområdet for direktiv 2001/55/EF ⁽¹⁾, således at det bl.a. bliver muligt at modtage særlige kategorier af personer, der har behov for international beskyttelse i en begrænset periode, uden at der dog er tale om en massetilstrømning;

39. opfordrer til, at der under det kommende europæiske asylstøttekontor oprettes asyleksperthold, der kan yde bistand til medlemsstater, der oplever pludselige og massive tilstrømninger af asylansøgere, som de ikke kan håndtere;

40. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at indføre en europæisk mekanisme til overførsel af international beskyttelse under det kommende europæiske asylstøttekontors kontrol, for at give mulighed for, at flygtninge efter egen anmodning kan flyttes inden for Europa, og derved lette visse medlemsstaters byrde;

41. glæder sig over, at Kommissionen vil iværksætte en undersøgelse for at evaluere metoderne til at forbedre den finansielle solidaritet i EU, og imødeser med interesse de forslag, der vil blive fremsat i den forbindelse;

42. støtter grænseovervågningsaftaler mellem nationale myndigheder, UNHCR og ngo'er i EU og bevilling af ressourcer til dette formål under Fonden for De Ydre Grænser;

Samarbejde med tredjelande

43. understreger, at CEAS bør være i fuld overensstemmelse med målsætninger og aktiviteter på området for flygtninges beskyttelse i henhold til EU-instrumenter til samarbejde med udviklingslande (såsom Den Europæiske Udviklingsfond, Instrumentet for Udviklingssamarbejde (DCI), Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder) samt aftaler og partnerskaber mellem EU og udviklingslande (såsom Cotonou-aftalen og det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika);

44. deler Kommissionens synspunkt om, at asyl udgør en integreret del af udviklingssamarbejdet med tredjelandene snarere end et krisestyringsværktøj; gentager også, at udviklingssamarbejde, navnlig kriseforebyggelse, overvågning af menneskerettighederne, konfliktbearbejdning og fredsskabelse, kunne tjene som instrument for forebyggelse af fordrivelse; understreger derfor, at CEAS bør være tæt forbundet med EU's udviklingspolitik og humanitære politik;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af masse-tilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

Tirsdag, den 10. marts 2009

45. ser frem til evalueringen af de regionale beskyttelsesprogrammer, som skal finde sted i 2009; understreger, at udviklingen af sådanne programmer bør være i fuld overensstemmelse med nationale og regionale handlingsplaner og DCI's tematiske programmer om indvandring og asyl og, mere generelt, aldrig bør blive et middel til at fratage medlemsstater og EU ansvarsområder; opfordrer Kommissionen til at sørge for en bedre koordination af dens forskellige tjenestegrenes foranstaltninger i den forbindelse, således at man optimerer synergien mellem dem, og til at orientere Parlamentet om de foranstaltninger, der træffes i dette øjemed;

46. anerkender vigtigheden af at øge modtagelseskapaciteten i førsteasyllandene og af, at der på europæisk plan, i tæt samarbejde med UNHCR, etableres et genbosættelsesprogram, der fastlægger fælles kriterier og koordinationsmekanismer;

47. kræver også, at der foretages en evaluering af tilstrækkeligheden af de midler, der er til rådighed til foranstaltninger vedrørende tredjelande - f.eks. beskyttelse inden for regionen - navnlig i lyset af Parlamentets holdning, ifølge hvilken disse foranstaltninger kræver yderligere finansiering og ikke en omfordeling af udviklingsmidler;

48. opfordrer Kommissionen til at fremme en øget deltagelse fra medlemsstaternes side i den globale indsats for genbosættelse af flygtninge;

49. noterer sig med stor interesse ideen om at indføre »procedurer for beskyttet indrejse« og opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at overveje, hvordan sådanne foranstaltninger konkret kan gennemføres, og hvilke praktiske konsekvenser de vil have;

50. afventer med interesse resultaterne af den undersøgelse af en fælles behandling af asylansøgninger uden for EU's område, som Kommissionen vil iværksætte i 2009, og advarer mod ethvert forsøg på at lægge byrden ved modtagelse af asylansøgere og behandling af deres ansøgning over på tredjelande eller UNHCR;

*

* *

51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Frontex og FN's Højkommissær for Flygtninge.

Integreret struktur for intern kontrol

P6_TA(2009)0088

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EF-traktaten,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af »én enkelt revisionsmodel« (og et forslag til en struktur for intern kontrol i Fællesskabet) ⁽¹⁾,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juni 2005 om en køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol (KOM(2005)0252),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. januar 2006 om handlingsplanen for en integreret struktur for intern kontrol (KOM(2006)0009),

⁽¹⁾ EUT C 107 af 30.4.2004, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til den første halvårige beretning om resultatavlen for Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol af 19. juli 2006 (SEK(2006)1009), hvilket Parlamentet havde anmodet om i sin dechargebeslutning af 27. april 2006 for regnskabsåret 2004 ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens statusrapport, der blev offentliggjort den 7. marts 2007 (KOM(2007)0086), og som omhandlede fremskridtene og visse yderligere foranstaltninger,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. februar 2008 med titlen »Statusrapport om Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol« (KOM(2008)0110) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2008)0259),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. juni 2008 med titlen »Sammenfattende rapport om Kommissionens forvaltning i 2007« (KOM(2008)0338),
  - der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2007 (KOM(2008)0499),
  - der henviser til Kommissionens beretning til dechargemyndigheden om opfølgning af dechargeafgørelserne for 2006 (KOM(2008)0629, KOM(2008)0628) og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2008)2579, SEK(2008)2580),
  - der henviser til Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2007 med de kontrollerede institutioners svar ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45, stk. 5,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0022/2009),
- A. der henviser til, at Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 274 gennemfører budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne,
- B. der henviser til, at princippet om produktiv intern kontrol indgår i budgetprincipperne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (finansforordningen) ⁽³⁾ som ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13. december 2006 ⁽⁴⁾, således som Kommissionen foreslog i handlingsplanen for en integreret struktur for intern kontrol (»handlingsplanen«),
- C. der henviser til, at den mest effektive måde, hvorpå Kommissionen kan vise sin sande vilje til åbenhed og forsvarlig økonomisk forvaltning, er ved at gøre alt, hvad der står i dens magt, og fuldt ud støtte de initiativer, der tager sigte på at forbedre den økonomiske forvaltning, for at få Revisionsretten til at afgive en positiv revisionserklæring (DAS ⁽⁵⁾),
- D. der henviser til, at Økofin-Rådet i punkt 5 i ovennævnte konklusioner af 8. november 2005 påpegede, at indførelse af en integreret intern kontrol samt forenkling i lovgivningen vedrørende kontroller var af afgørende betydning, og opfordrede »Kommissionen til at vurdere kontrolomkostningerne fordelt på udgiftsområder«,

⁽¹⁾ EUT L 340 af 6.12.2006, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 286 af 10.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Forkortelse af den franske betegnelse »Déclaration d'assurance«.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- E. der henviser til, at Kommissionen for at støtte det strategiske mål om at opnå en positiv DAS i januar 2006 vedtog handlingsplanen på grundlag af henstillinger fra Revisionsretten ⁽¹⁾, Parlamentets dechargebeslutning af 12. april 2005 for regnskabsåret 2003 ⁽²⁾ og Økofin-Rådets konklusioner af 8. november 2005,
- F. der henviser til, at handlingsplanen omhandlede mangler i Kommissionens kontrolstrukturer på daværende tidspunkt og udpegede 16 områder, hvor der skulle gribes ind inden udgangen af 2007 under hensyntagen til behovet for, at forbedringer af den økonomiske forvaltning i EU ledsages af en omhyggelig kontrol i Kommissionen og i medlemsstaterne,
- G. der henviser til, at Revisionsretten i punkt 2.29 i kapitel 2 (vedrørende Kommissionens system for intern kontrol) i årsberetningen for regnskabsåret 2007 bemærker, at Kommissionen i »den sammenfattende rapport vedrørende 2007 giver (...) en optimistisk vurdering af de fremskridt, der ved årets udgang var gjort med hensyn til gennemførelsen af aktionerne i handlingsplanen, men anfører, at der kan gå noget tid, før aktionernes effektivitet vil kunne dokumenteres i form af færre fejl i de underliggende transaktioner«,
- H. der henviser til, at det fremgår af Kommissionen svar på punkt 2.30 i Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2007, at »aktionernes gennemførelse er en løbende proces«, at »der gøres en stor indsats«, at »aktionerne blev iværksat i løbet af 2006 og 2007«, at »deres virkninger naturligvis først vil kunne analyseres bagefter«, og at »den første rapport herom vil blive udarbejdet i begyndelsen af 2009«,
1. glæder sig over, at der generelt set er gjort fremskridt i udviklingen af handlingsplanen, at de fleste af foranstaltningerne er blevet gennemført, og at de fleste af de mangler, der var konstateret i handlingsplanen, er blevet udbedret;
  2. understreger, at en effektiv integreret ramme for intern kontrol som fastlagt i Kommissionens handlingsplan vil muliggøre en bedre gennemførelse for Kommissionen og medlemsstaterne af EU-budgettet i henhold til politiske mål og Parlamentets prioriteter;
  3. beklager manglen på klart sprog og opfordrer Kommissionen til at anføre, på hvilket stadie den befinder sig i processen mod etableringen af en integreret struktur for intern kontrol, og hvornår den forventer, at de trufne foranstaltninger vil have en synlig og positiv effekt på transaktioners lovlighed og formelle rigtighed;
  4. bemærker konsekvensanalysen vedtaget af Kommissionen den 4. februar 2009 (KOM(2009)0043) og vil tage højde for denne i dechargebeslutningen for regnskabsåret 2007;
  5. bemærker Kommissionens indsats, men beklager, at Kommissionen indtil videre på grund af indberetningsproblemer i medlemsstaterne ikke har været i stand til at fremsætte fuldstændige og pålidelige tal med hensyn til inddrivelse og finansielle korrektioner; anmoder Kommissionen om at løse disse problemer og forventer, at Kommissionen forelægger en detaljeret tidsplan for udviklingen og anvendelsen af en ny indberetningsordning;
  6. bemærker, at det er foranstaltningernes virkninger, der vil udgøre grundlaget for evalueringen af handlingsplanens succes gennem en mindskning af fejlprocenter og en forbedring af vurderingen af kontrolsystemer, som Revisionsretten har godkendt;
  7. forventer, at sådanne forbedringer vil have en reel indvirkning på Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2008;

⁽¹⁾ Udtalelse nr. 2/2004 (EUT C 107 af 30.4.2004, s. 1) (om »én enkelt revisionsmodel«).

⁽²⁾ EUT L 196 af 27.7.2005, s. 4.

Tirsdag, den 10. marts 2009

8. opfordrer Kommissionen til at øge gennemsigtigheden i sin konsekvensanalyse af handlingsplanen og til fuldt ud at overvåge gennemførelsen;

Aktion 4, 10 og 10N: Fejlindeks eller acceptabel fejlmargen - analyse af forholdet mellem de operationelle udgifter og udgifterne til kontrolsystemer

9. beklager, at to af de vigtigste aktioner for Parlamentet er forsinkede i forhold til den fastlagte tidsplan;

10. beklager navnlig, at handlingsplanens aktion 4 vedrørende igangsættelsen af et interinstitutionelt initiativ på grundlag af de grundlæggende principper, der skal tages hensyn til, hvad angår de risici, der bør tolereres i forbindelse med de underliggende transaktioner, endnu ikke er blevet gennemført; er enig med Revisionsrettens erklæring i udtalelse nr. 4/2006 ⁽¹⁾ om, at det endnu ikke er blevet præciseret, hvordan det »det tolerable risikoniveau« skal defineres, selv om det er af afgørende betydning for det integrerede kontrolsystem;

11. bemærker, at Revisionsretten allerede i punkt 2.9 og 2.10 i årsberetningen for 2005 ⁽²⁾, for så vidt angår indførelse af en integreret struktur for intern kontrol, påpegede, at »proportionalitet og omkostnings-effektivitet i kontrollerne er et af de vigtigste af de mål, som Kommissionen har vedtaget«;

12. minder endvidere om ovennævnte konklusioner fra Økofin-Rådet af 8. november 2005, hvoraf det fremgik, at »Rådet mente, at det i overensstemmelse med Revisionsrettens udtalelse nr. 2/2004 [burde] nå til enighed med Europa-Parlamentet om, hvilke risici der [ville] kunne accepteres i forbindelse med de underliggende transaktioner under hensyn til kontrollens cost-benefit-forhold på de forskellige politikområder og til omfanget af de pågældende udgifter«;

13. bemærker, at Revisionsretten i punkt 2.42, litra c) i årsberetningen for regnskabsåret 2007 anbefaler, at der gøres fremskridt med hensyn til at udvikle begrebet den tolerable risiko, og at den i punkt 1.52, litra c), i kapitel 1 (vedrørende revisionserklæringen og de underbyggende oplysninger) i årsberetningen slår fast, at »balancen mellem omkostningerne og restrisikoen på de enkelte udgiftsområder har så stor betydning, at den bør godkendes på det politiske niveau (dvs. af budget/dechargemyndigheden) på vegne af Unionens borgere«;

14. opfordrer Kommissionen til ufortøvet at vedtage den lovede meddelelse om dette emne med henblik på at puste nyt liv i den interinstitutionelle drøftelse om tolerable risici, hvilket Parlamentet allerede har anmodet om i dechargebeslutningerne af 24. april 2007 for regnskabsåret 2005 ⁽³⁾ og af 22. april 2008 for regnskabsåret 2006 ⁽⁴⁾; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at orientere offentligheden om de metoder, den bruger til at fastslå fejlprocenter;

15. mener derfor, at Kommissionen i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og omkostningseffektivitet (valuta for pengene) i kontrolsystemerne bør vurdere forholdet mellem på den ene side de midler, der er til rådighed til de enkelte politikker, og på den anden side den del af disse midler, som anvendes i kontrolsystemerne for hvert enkelt udgiftsområde, hvilket Parlamentet også anmodede om i dechargebeslutningen for regnskabsåret 2005;

16. minder Kommissionen om betydningen af at gennemføre den sammenlignende vurdering, idet det kun er den, der kan muliggøre fastlæggelsen af »et tolerabelt risikoniveau«, og understreger, at denne vurdering bør fremsendes til Parlamentet, Rådet og Revisionsretten;

⁽¹⁾ EUT C 273 af 9.11.2006, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 263 af 31.10.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 187 af 15.7.2008, s. 25.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0133.

Tirsdag, den 10. marts 2009

17. er af den opfattelse, at det nuværende cost-benefit-forhold mellem de midler, der anvendes til kontrolaktiviteter, og resultatet af disse kontroller er en vigtig faktor, som Revisionsretten bør tage med i betragtning;

18. understreger Revisionsrettens meget vigtige bemærkning i punkt 1.52, litra d), i årsberetningen for regnskabsåret 2007 om, at en ordning bør tages op til fornyet overvejelse, »hvis [den] ikke kan gennemføres på tilfredsstillende vis inden for et acceptabelt omkostningsniveau og en tolerabel risiko«;

19. anmoder Kommissionen om, med hensyn til aktion 10 og 10N, at opgive pålidelige oplysninger om omkostningerne forbundet med kontrolsystemerne og om mulige midler til forenkling med henblik på at opnå bedre balance mellem behovet for kontrol og målet om at lette den administrative byrde for ansøgere om og modtagere af EU-støtte;

20. minder om sit eget og Revisionsrettens synspunkt om, at komplicerede eller uklare regler og komplekse lovgivningsmæssige krav har en negativ indvirkning på EU-udgifters lovlighed og formelle rigtighed; finder det nødvendigt at rejse spørgsmålet om forenkling som et vigtigt punkt i forbindelse med næste revision af finansforordningen og det fremtidige retsgrundlag for EU's udgiftsprogrammer;

Aktion 1, 3, 3N, 5, 10, 10a, 11N, 13 og 15: Behovet for samarbejde med medlemsstaterne

21. understreger, at Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af aktion 1, 3, 3N, 5, 10, 11N, 13 og 15 også er afhængig af samarbejde med medlemsstaterne; understreger, at den fuldt ud støtter disse foranstaltninger og derfor opfordrer Kommissionen til at benytte alle de tilgængelige redskaber, der står til dens rådighed, for at gennemføre dem fuldt ud hurtigst muligt;

22. minder om, at Kommissionen i ovennævnte meddelelse fra 2008 (KOM(2008)0110) erklærede, at aktion 1, 3, 3N, 5, 8 og 13 var blevet gennemført;

23. bemærker dog, at det endnu ikke har fået kendskab til supplerende dokumenter eller erklæringer, der kan retfærdiggøre en sådan erklæring; er derfor tvunget til for alvor at sætte spørgsmålstegne ved, om disse foranstaltninger er blevet fuldført, og om de er blevet gennemført eller har haft en indvirkning på gennemførelsen af handlingsplanen;

24. opfordrer Revisionsretten til at afgive mere detaljerede redegørelser om samarbejdet med sine nationale modstykker og angive, hvornår der vil kunne ses en positiv effekt af dette samarbejde;

Aktion 5 og 13: Fremme af anvendelsen af årlige oversigter og forvaltningserklæringer

25. glæder sig over de årlige oversigter over de foreliggende revisioner og erklæringer på nationalt plan, der vil blive fremlagt for første gang den 15. februar 2008, hvilket er et væsentligt skridt hen imod målet om bedre forvaltning af EU-midlerne; beklager dog manglen på gennemsigtighed i disse årlige oversigter, som Kommissionen ikke har fremsendt til Parlamentet;

26. glæder sig over, at der fra og med 2008 vil blive fremlagt årlige oversigter, og over den vurdering og de erklæringer, som de generaldirektorater, der forvalter strukturfondene, fremlagde i de årlige aktivitetsrapporter fra 2006 og 2007, men mener langt fra, at aktion 5 og 13 kan anses for at være blevet gennemført, eftersom underretningen af Parlamentet har været mangelfuld;

27. beklager, at Parlamentet endnu ikke har modtaget fyldestgørende oplysninger fra Kommissionen vedrørende vurderingen og den sammenlignende undersøgelse af de første årlige oversigter, der er blevet fremlagt;

28. påpeger endvidere, at Revisionsretten i sin årsberetning for regnskabsåret 2007 bemærker, at de årlige oversigter på grund af en ubalance i opstillingen endnu ikke omfatter en pålidelig vurdering af systemets funktionsdygtighed og effektivitet;

Tirsdag, den 10. marts 2009

Aktion 11N: Udvikling af en typologi over fejl og forholdet til inddrivelses og finansielle korrektioner

29. beklager, at Kommissionen til trods for sin betydelige indsats ifølge Revisionsretten ikke var i stand til at fremlægge fuldstændige tal eller bevise, at de tal, der til sidst blev fremlagt, var helt i overensstemmelse med det offentliggjorte årsregnskab;

30. opfordrer Kommissionen til at fuldføre gennemførelsen af denne vigtige aktion med henblik på at opnå større overensstemmelse i forhold til rapporteringskravene og til at forbedre nøjagtigheden i de data, som medlemsstaterne fremlægger;

Aktion 8N: Samarbejde med de overordnede nationale revisionsorganer, og hvordan deres arbejde kan anvendes til at skabe sikkerhed

31. bemærker, at de uafhængige overordnede revisionsorganer, til trods for at de ikke er en del af strukturen for intern kontrol, som eksterne revisorer af offentlige udgifter kan spille en vigtig rolle for revisionen i forbindelse med offentlige midler;

32. støtter fuldt ud det samarbejde, som Kommissionen har indledt med visse overordnede nationale revisionsorganer, og opfordrer til fortsat kontakt med sådanne institutioner med henblik på at undersøge, hvordan deres arbejde kan anvendes til at øge sikkerheden, hvad angår gennemførelsen af programmer i medlemsstaterne;

33. glæder sig over Kommissionens initiativ til at udvikle en struktureret tilgang for at støtte kontakten til de overordnede nationale revisionsorganer og opfordrer endvidere Kommissionen til at fuldføre gennemførelsen af denne aktion i nært samarbejde med Revisionsretten;

*

* *

34. pålægger sin formand til at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område

P6_TA(2009)0089

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (2008/2180(INI))

(2010/C 87 E/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (KOM(2007)0769),

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 ⁽¹⁾,

— der henviser til Haag-konferencens igangværende arbejde vedrørende den praktiske gennemførelse af Haag-konventionen af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål,

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0058/2009),
- A. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1206/2001 ikke er blevet anvendt tilstrækkelig effektivt, og at der derfor må træffes yderligere foranstaltninger for at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse og gøre forordningen mere effektiv,
- B. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1206/2001 har til formål at forbedre, forenkle og fremskynde samarbejdet mellem retterne om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område,
- C. der henviser til, at Kommissionen i slutningen af 2006 og begyndelsen af 2007 ganske vist foranstaltede omdeling af i alt 50 000 eksemplarer af vejledningen om forordningens anvendelse, men at dette skete alt for sent, og at der derfor skal træffes yderligere foranstaltninger, som skal sikre, at de involverede i retssager, navnlig domstole og aktører inden for retsvæsenet, orienteres bedre om forordningen,
- D. der henviser til, at Kommissionen ikke desto mindre anfører, at tidsfristen på 90 dage for udførelse af anmodninger om bevisoptagelse, jf. forordningens artikel 10, stk. 1, ikke er blevet overholdt i »et betydeligt antal sager«, og at der i »nogle tilfælde er [...] gået over 6 måneder«,
- E. der henviser til, at kun få medlemsstater på nuværende tidspunkt råder over videokonferencefaciliteter, hvorfor denne teknik ikke udnyttes i tilstrækkelig grad, der henviser til at medlemsstaterne endvidere ikke gør nok for at indføre moderne kommunikationsteknologi, og at Kommissionen ikke har nogen konkrete forslag om forbedring på dette punkt,
1. kritiserer Kommissionens forsinkede forelæggelse af ovennævnte rapport, der i henhold til artikel 23 i forordning (EF) nr. 1206/2001 skulle have været forelagt senest den 1. januar 2007, men faktisk først blev det den 5. december 2007;
  2. er enig med Kommissionen i, at medlemsstaterne i højere grad bør bestræbe sig på at gøre dommere og andre aktører i retsvæsenet i medlemsstaterne tilstrækkeligt opmærksomme på forordningen for at tilskynde til direkte kontakt mellem retterne, eftersom direkte bevisoptagelse, jf. forordningens artikel 17, har vist sit potentiale for at forenkle og fremme bevisoptagelse og generelt ikke har givet anledning til problemer;
  3. finder det nødvendigt at holde sig for øje, at de centrale organer, der henvises til i forordningen, stadig har en væsentlig rolle at spille med henblik på overvågning af arbejdet i de retter, der har ansvaret for at udføre anmodninger i medfør af forordningen og for at løse eventuelle problemer; påpeger, at Det Europæiske Retlige Netværk kan hjælpe med at løse problemer, som ikke er blevet løst af de centrale organer, og at der ville blive rettet færre henvendelser til disse organer, hvis de rekvirerende retter havde bedre kendskab til forordningen; mener, at assistancen fra de centrale organer kan være afgørende for små lokale retter, der for første gang konfronteres med et problem vedrørende bevisoptagelse i en grænseoverskridende sag;
  4. går ind for, at der i højere grad anvendes informationsteknologi og videokonferencer kombineret med et sikkert system til afsendelse og modtagelse af e-mails, som på sigt bør blive den normale metode til fremsendelse af anmodninger om bevisoptagelse; konstaterer, at en række medlemsstater i deres besvarelse af et spørgeskema, som Haag-konferencen har udsendt, nævner problemer vedrørende videoforbindelsers kompatibilitet; mener, at dette bør tages som led i den europæiske strategi for e-justice;
  5. mener, at den omstændighed, at videokonferencefaciliteter i mange medlemsstater endnu ikke er tilgængelige, sammen med Kommissionens erkendelse af, at brugen af moderne kommunikationsmidler »stadig er ret sjælden«, bekræfter relevansen af den planlagte europæiske strategi for e-justice, som Parlamentets Retsudvalg for nylig har anbefalet, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at afsætte flere midler til installation af moderne kommunikationsfaciliteter i retterne samt til at oplære dommerne i at benytte dem, og opfordrer desuden Kommissionen til at stille konkrete forslag til forbedring af disse forhold; er endvidere af den opfattelse, at EU hurtigst muligt i passende omfang skal yde assistance og finansiel støtte;

Tirsdag, den 10. marts 2009

6. mener, at der som led i strategien for e-justice bør gøres en indsats for at hjælpe retterne med at opfylde de oversættelses- og tolkningsbehov, der knytter sig til bevisoptagelse over grænserne i et udvidet EU;
7. henviser med betydelig bekymring til Kommissionens udsagn om, at den tidsfrist på 90 dage for udførelse af anmodninger om bevisoptagelse, der er fastsat i forordningens artikel 10, stk. 1, overskrides i »et betydeligt antal sager«, og at der i »nogle tilfælde er [...] gået over 6 måneder«; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at stille konkrete forslag til foranstaltninger, der kan løse dette problem, idet det også bør overvejes eventuelt at indføre en klageinstans eller et kontaktpunkt inden for Det Europæiske Retlige Netværk;
8. kritiserer, at Kommissionen i sin rapport giver udtryk for, at bevisoptagelsen er forbedret i enhver henseende takket være forordning (EF) nr. 1206/2001, og således tegner et forkert billede af situationen, og opfordrer derfor Kommissionen til, herunder som led i strategien for e-justice, at yde praktisk støtte og gøre en større indsats for at realisere forordningens reelle potentiale til at forbedre civilrettens funktion for borgere, virksomheder, retsvæsenets aktører og dommere;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Lovpligtige revisioner af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

P6_TA(2009)0090

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om gennemførelse af direktiv 2006/43/EF om lovpligtige revisioner af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2008/2247(INI))

(2010/C 87 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtige revisioner af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om Kommissionens 23. årsrapport om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (2005) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten - Kommissionens 24. årsrapport ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. september 2007 om bedre lovgivning 2005: anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet - 13. rapport ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. september 2007 om bedre lovgivning i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,

⁽¹⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0060.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0494.

⁽⁴⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 67.

⁽⁵⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 60.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0014/2009),
- A. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har udtalt, at EU-lovgivning kun giver mening, når den overholdes i medlemsstaterne, og at medlemsstaterne derfor skal forstærke tilsynet med gennemførelsen af EU-lovgivningen; der henviser til, at Parlamentet har foreslået, at den ansvarlige ordfører efter udløbet af gennemførelsesfristen informerer Parlamentet om situationen,
- B. der henviser til, at direktiv 2006/43/EF (»direktivet«) blev vedtaget den 17. maj 2006 af Parlamentet og Rådet, og at fristen for gennemførelse i medlemsstaterne udløb den 29. juni 2008, og at det derfor skal undersøges, om gennemførelsen er foregået korrekt,
- C. der henviser til, at den resultattavle, der blev offentliggjort af Kommissionen, ganske vist anfører, hvem der har gennemført hvilke artikler i direktivet, men at resultattavlen ikke giver oplysninger om måden, hvorpå denne gennemførelse har fundet sted, eller om den nationale lovgivning opfylder direktivets minimumsstandarder,
- D. der henviser til, at direktivets målsætning for det første er at optimere kvaliteten af revisionen af årsregnskaberne i hele EU og derved forbedre tilliden til en sådan indberetning til gunst for situationen på de finansielle markeder og for det andet at tilvejebringe ens spilleregler for sektoren for regnskabsføring i det indre marked,
- E. der henviser til, at gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne skal efterprøves med hensyn til denne todelte målsætning,
1. bemærker, at direktivet blev vedtaget som en reaktion på den krise, der fulgte efter Enrons sammenbrud; understreger, at den aktuelle finanskriser fremhæver vigtigheden af regnskabs- og revisionspraksis af høj kvalitet; beklager den omstændighed, at kun 12 medlemsstater har gennemført direktivet fuldt ud; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre en øjeblikkelig gennemførelse og håndhævelse af direktivet;
  2. fastslår med bekymring, at gennemførelsen af de centrale begreber »virksomhed af interesse for offentligheden«⁽¹⁾ og »netværk«⁽²⁾ fører til forskellige fortolkninger i medlemsstaterne; fremhæver i den forbindelse, at direktivet pålægger en virksomhed, der anses for en virksomhed af interesse for offentligheden samt revisorer, der reviderer en sådan virksomhed, vidtrækkende forpligtelser; bemærker endvidere, at direktivet også indfører diverse yderligere forpligtelser for revisionsfirmaer, der er omfattet af definitionen af netværk; bemærker, at der er behov for yderligere at overveje konsekvenserne af definitionen af begrebet netværk samt den juridiske uklarhed med hensyn til et firmas ansvar for andre firmaer, der tilhører det samme netværk; frygter, at et kludetæppe af definitioner fører til retlig usikkerhed og endeligt skader direktivets målsætninger; opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en gennemgribende vurdering af definitionernes gennemførelse og af de målelige konsekvenser af definitionens indførelse og til i samråd med medlemsstaterne at stræbe efter entydighed med hensyn til EU's langsigtede politiske prioriteringer på dette område, og hvordan disse bedst kan opfyldes;
  3. konstaterer, at mange medlemsstater endnu ikke har gennemført direktivets artikel 41, hvorefter medlemsstaterne er forpligtede til at stille krav om, at virksomheder af interesse for offentligheden skal oprette et revisionsudvalg eller et lignende organ; er af den opfattelse, at denne forpligtelse er et vigtigt middel til at sikre uafhængigheden af den lovpligtige revision af årsregnskaberne for virksomheder af interesse for offentligheden;
  4. understreger, at de seneste erfaringer viser, at der er behov for et regelmæssigt samspil af høj kvalitet i revisionsudvalgene og mellem uafhængige bestyrelsesmedlemmer, ledelsesorganer og revisorer, og at menige bestyrelsesmedlemmer nøje bør overveje muligheden af at afholde møder uden ledende bestyrelsesmedlemmers tilstedeværelse;

⁽¹⁾ Direktivets artikel 2, stk. 13.

⁽²⁾ Direktivets artikel 2, stk. 7.

Tirsdag, den 10. marts 2009

5. konkluderer, at visse medlemsstater har gennemført direktivets krav om en rotationsordning, hvorefter revisorer skal udskiftes efter højst syv år og kan udskiftes efter en meget kort periode på helt ned til to eller tre år; tvivler på, at sådanne korte udskiftningsperioder styrker kvaliteten og kontinuiteten af den lovpligtige revision af virksomheder af interesse for offentligheden og understreger, at de hæmmer revisorerne og revisionsfirmaernes gode forståelse for den reviderede virksomhed;
6. beklager, at ikke alle medlemsstater har indført det i direktivet krævede offentlige tilsynssystem; konstaterer endvidere, at der er i de medlemsstater, hvor der er indført en form for offentligt tilsyn, er store indbyrdes forskelle; bemærker, at det offentlige tilsyn i medfør af direktivet skal være sammensat på en sådan måde, at interessekonflikter undgås; spørger på den baggrund sig selv, om tilsynsmyndigheder med direkte tilknytning til nationale regeringer opfylder dette krav;
7. betragter det som meget vigtigt, at det i direktivet krævede samarbejde mellem offentlige tilsynsmyndigheder faktisk kommer i stand, idet et tæt samarbejde mellem tilsynsmyndighederne fremmer konvergen mellem medlemsstaterne og kan forhindre yderligere administrative byrder som følge af forskellige nationale procedurer og krav;
8. understreger, at registrerede datterselskaber er undergivet lovpligtig revision; anbefaler, at der i national lovgivning stilles krav om, at moderselskaber, der har sådanne datterselskaber, undergives lovpligtig revision af godkendte revisorer i overensstemmelse med direktivet;
9. finder, at der i høj grad mangler klarhed om gennemførelsen af direktivets artikel 47, som omhandler revisionsarbejdsrapporter; påpeger, at medlemsstaterne ganske vist kan give tilladelse til, at revisionsarbejdsrapporter eller andre dokumenter, der findes hos revisorer eller revisionsfirmaer, som de har godkendt, overføres til de kompetente myndigheder i et tredjeland, men at der skal tages stilling til spørgsmålet om den lovsikrede databeskyttelse med henblik på at sikre fortroligheden af de oplysninger, som EU-revisorerne modtager fra deres klient selskaber, og at undgå, at oplysningerne gøres tilgængelige for offentligheden i de tredjelands, hvor sådanne børsnoterede selskaber eller moderselskabet er registrerede;
10. anmoder Kommissionen om omhyggeligt at evaluere al national lovgivning til gennemførelse af direktivet, om straks at tage fat på de i punkt 1 til 9 nævnte problemer, og om inden for to år at informere Parlamentet herom; betvivler, hvorvidt den valgte metodik med minimumsharmonisering er den rette vej til at nå målsætningen for dette og andre direktiver med hensyn til at gennemføre det indre marked, da de mange afvigelser, som direktivet giver mulighed for, fører til yderligere fragmentering af markedet for regnskabsføring; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med harmoniseringen at anvende entydige begreber;
11. påpeger, at unødigt forsinkelse i forbindelse med godkendelse af internationale revisionsstandarder (ISA) kan have en negativ indvirkning på de lovgivningsmæssige rammer, hvorved der sker en yderligere fragmentering, hvilket er i strid med direktivets generelle mål; anmoder derfor Kommissionen om at undgå unødigt forsinkelse i forbindelse med godkendelse af de internationale revisionsstandarder og om at iværksætte en bred offentlig høring om deres godkendelse;
12. mener, at omhyggelig overvågning og kontrol af korrekt og rettidig gennemførelse af EU-lovgivningen er en vigtig metode til at opnå bedre gennemførelse af EU-lovgivningen og undgå en praksis med overregulering, som kan opstå på baggrund af f.eks. artikel 40 i direktivet, som indeholder en ikkeudtømmende liste over krav til beretningen om gennemførelsen;
13. støtter Kommissionens vejledning af og tætte samarbejde med medlemsstaterne med det formål at sikre en korrekt og rettidig gennemførelse, f.eks. ved anvendelse af gennemførelsesworkshopper som forum til at skabe konsensus om gennemførelsen af specifikke bestemmelser i fællesskabslovgivningen; støtter anvendelsen af korrelationstabeller i gennemførelsesprocessen som en metode til at opnå størst mulig konvergen; mener ikke desto mindre, at der stadig bør gøres mere for at give medlemsstaterne klar vejledning i løbet af gennemførelsen og for at styre medlemsstaterne i retning af en uforbeholden gennemførelse af fællesskabslovgivningen;

Tirsdag, den 10. marts 2009

14. understreger på det kraftigste, at alle kvasilovgivningsmæssige foranstaltninger under direktivet kun kan vedtages i medfør af forskriftsproceduren med kontrol, eventuelt ledsaget af en vurdering af foranstaltningernes indvirkning;

Henstilling om kvalitetssikring

15. støtter Kommissionens henstilling 2008/362/EF af 6. maj 2008 om ekstern kvalitetssikring i forbindelse med lovpligtige revisorer og revisionsfirmaer, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden⁽¹⁾; tilslutter sig det faste synspunkt om, at uafhængige eksterne kvalitetssikringsundersøgelser i overensstemmelse med direktivets mål om fremme af revisionskvaliteten og troværdigheden af offentliggjorte finansielle oplysninger er vigtige; støtter desuden det faste synspunkt om, at inspektionernes og inspektørernes fuldstændige uafhængighed og upartiskhed er af yderste vigtighed;

16. opfordrer indtrængende Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at fremme en national struktur for kvalitetssikring, der kan garantere en uafhængig og ekstern kvalitetssikring af revisionsfirmaer; understreger, at den europæiske lovgiver i den forbindelse skal begrænse sig til fastsættelse af generelle rammebestemmelser, og at udarbejdelsen af de detaljerede regler overlades til erhvervet;

Afgørelse om registrering af revisorer fra tredjelande

17. noterer sig Kommissionens beslutning 2008/627/EF af 29. juli 2008 om en overgangsperiode for visse tredjelandsrevisorers og -revisionsfirmaers revisionsvirksomhed⁽²⁾; anmoder Kommissionen om at underrette Parlamentet om sin opfølgning på spørgsmålet om registrering af revisorer fra tredjelande;

Revisorers erstatningsansvar

18. bemærker, at forskelle mellem medlemsstaternes erstatningsansvarsordninger kan føre til tilsyns-arbitrage og underminere det indre marked, men er klar over de forskellige risikoniveauer, der er forbundet med størrelsen af de revisionsfirmaer, de har at gøre med; understreger, at erstatningskrav ofte kommer fra tredjelande, hvor sådanne retssager i stort omfang er styret af salærordninger; er tilbageholdende med at hilse sådan en retssagskultur velkommen i EU og kræver en mere grundlæggende løsning af de negative konsekvenser ved en sådan profitdrevet praksis;

19. noterer sig Kommissionens henstilling 2008/473/EF af 5. juni 2008 om begrænsning af lovpligtige revisorer og revisionsfirmaers civilretlige ansvar⁽³⁾, hvori medlemsstaterne anmodes om at begrænse revisorerens ansvar under hensyntagen til deres egne nationale lovgivningsmæssige og faktiske forhold; noterer sig endvidere henstillingens målsætning om at forbedre de fælles spilleregler for virksomheder og revisionsfirmaer ved at skabe mere konvergens mellem medlemsstaterne på dette område; understreger, at målsætningen om begrænsning af revisorer og revisionsfirmaers ansvar, som kommer til udtryk i Kommissionens henstilling, ikke må tilsidesætte de civilretlige erstatningsprincipper, der gælder i visse medlemsstater, så som princippet om erstatningsansvar over for skadelidte; understreger, at henstillingen i forbindelse med den aktuelle økonomiske og finansielle krise ikke bør rejse tvivl om kvaliteten af den lovpligtige revision eller om den tillid, der ligger i lovpligtige revisioner; anmoder Kommissionen om senest i 2010 at informere Parlamentet om resultatet af og opfølgningen på denne henstilling, idet et væsentligt spørgsmål i den forbindelse er, hvorvidt og i hvilket omfang henstillingen i overensstemmelse med dette direktivs målsætning fører til større konvergens mellem medlemsstaterne; understreger, at Kommissionen, såfremt der skulle vise sig at være behov for yderligere foranstaltninger, skal foretage en konsekvensanalyse, hvori det vurderes, hvilken indvirkning en begrænsning af revisorer og revisorfirmers civilretlige erstatningsansvar eventuelt kan have på revisionens kvalitet, den finansielle sikkerhed og koncentrationen på revisionsmarkedet;

⁽¹⁾ EUT L 120 af 7.5.2008, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 202 af 31.7.2008, s. 70.

⁽³⁾ EUT L 162 af 21.6.2008, s. 39.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Høring om ejendomsretten

20. glæder sig over den høringsrunde om ejendomsretten i revisionsfirmaer, som Kommissionen har taget initiativ til, og ser med interesse frem til svarene fra de interesserede parter;

*

* *

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Ligebehandling og lige adgang for mænd og kvinder inden for scenekunsten

P6_TA(2009)0091

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om ligebehandling og lige adgang for mænd og kvinder inden for scenekunsten (2008/2182(INI))

(2010/C 87 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 97/80/EF af 15. december 1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn ⁽²⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sine beslutninger af 7. juni 2007 ⁽³⁾ om kunstneres sociale status og af 3. september 2008 om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008 ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0003/2009),
- A. der henviser til, at der er omfattende og vedvarende uligheder med hensyn til beskæftigelses- og karrieremuligheder mellem kvinder og mænd inden for scenekunsten,
- B. der henviser til, at de mekanismer, der fører til disse uligheder mellem mænd og kvinder, bør analyseres grundigt,
- C. der henviser til, at princippet om ligestilling af mænd og kvinder skal gælde for alle aktører inden for scenekunsten, inden for alle discipliner, alle strukturer (produktion, udbredelse og undervisning) og alle aktiviteter (kunstneriske, tekniske og administrative),

⁽¹⁾ EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 223.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2008)0399.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- D. der henviser til, at mænd og kvinder ikke tegner sig for lige store andele af de forskellige fag inden for scenekunsten, og at denne grundlæggende ulighed suppleres af forskellen i arbejds- og beskæftigelsesvilkår og med hensyn til indkomst,
- E. der henviser til, at der er forskellige grader af ulighed med hensyn til adgangen til beslutningstagende funktioner, produktionsmidler og netværk til udbredelse inden for alle scenekunstens discipliner,
- F. der henviser til, at målsætningen om lighed inden for scenekunstens fagområder forudsætter, at det systematisk sikres, at begge køn er repræsenteret,
- G. der henviser til, at talent ikke alene er afgørende for den kunstneriske kvalitet af en forestilling eller for karrieremæssig succes, og at større hensyntagen til repræsentationen af mænd og kvinder inden for scenekunstens fagområder vil bidrage til at puste nyt liv i hele denne sektor,
- H. der på baggrund heraf henviser til, at den opdeling mellem kønnene, der stadig findes inden for scenekunsten, bør ændres, ikke blot igennem modernisering og demokratisering af sektoren, men også igennem fastsættelse af realistiske ligestillingsmål, der fremmer den sociale retfærdighed,
- I. der henviser til, at de konstaterede uligheder betyder, at der er evner og talenter, som ikke udnyttes, hvilket går ud over denne sektors kunstneriske dynamik, rækkevidde og økonomiske udvikling,
- J. der henviser til, at de bestående fordomme alt for ofte fører til diskriminerende behandling af kvinder i forbindelse med udvælgelse og udnævnelse samt i arbejdssammenhæng, og at kvinder til trods for deres ofte højere uddannelsesniveau, interesse i videreuddannelse og stærkere netværk hyppigt har en lavere indtægt end mænd,
- K. der henviser til, at hindringerne for ligestilling af kvinder og mænd inden for denne sektor er særligt vedholdende og berettiger en særlig indsats for at mindske de konstaterede uligheder under hensyntagen til den løftestangeffekt, som dette kan have på samfundet som helhed,
- L. der henviser til, at den sociale sikring for både kvindelige og mandlige kunstnere er meget mangelfuld, hvilket navnlig for kvinder resulterer i dårligere indkomstforhold,
1. understreger, at ulighederne mellem mænd og kvinder inden for scenekunsten er omfattende og vedvarende, og at den ulige kønsfordeling inden for denne sektor kan påvirke hele samfundet i betragtning af aktiviteterens særlige art;
  2. fastholder, at det er absolut nødvendigt at fremme og støtte kvinders adgang til alle kunstneriske fag, hvor de stadig er underrepræsenteret;
  3. gør opmærksom på, at andelen af kvinder beskæftiget inden for de kunstneriske erhverv og det offentlige kulturliv er meget lille, og at kvinder er underrepræsenteret i overordnede stillinger såvel inden for kulturelle institutioner som ved akademier og universiteter;
  4. erkender, at det er nødvendigt at gøre en specifik indsats for denne sektor for at forklare, hvad det er for mekanismer og adfærdsmønstre, der skaber ulighederne;
  5. gør opmærksom på, at adfærdsmønstrene kun vil ændre sig, hvis begge køn er repræsenteret, da det sikrer komplementaritet med hensyn til synspunkter, indstillinger, metoder og interesser;
  6. fastholder, at det er nødvendigt at fremme kvinders adgang til alle kunstneriske fag og alle de fagområder inden for scenekunsten, hvor de stadig er underrepræsenteret, og opfordrer medlemsstaterne til at fjerne alle hindringer for kvinders adgang til toppen af kulturinstitutionerne samt til akademierne og universiteterne;

Tirsdag, den 10. marts 2009

7. understreger, at forskelsbehandlingen af kvinderne udgør en trussel for udviklingen inden for kultursektoren, der berøves talenter og kompetencer, og gør opmærksom på, at talenter har behov for at møde publikum for at blive anerkendt;
  8. anmoder om, at der træffes foranstaltninger til forbedring af kvindernes repræsentation i institutionernes ledelse, navnlig igennem fremme af ligestillingen i kulturvirksomheder og -institutioner og i faglige organisationer;
  9. opfordrer aktørerne inden for kultursektoren til at forbedre repræsentationen af kvindelige kunstnere og deres værker i forbindelse med programmer, kunstsamlinger, udgivelser og høringer;
  10. konstaterer, at de fremskridt, der er gjort med hensyn til ligestilling af kvinder og mænd, vil gøre det muligt gradvist at sikre begge køns repræsentation i forbindelse med arbejdsteam, programlægning og faglige møder, hvor der for øjeblikket ofte er tale om en opdeling mellem kønnene, der ikke svarer særlig godt til samfundets behov;
  11. understreger, at det er vigtigt så vidt muligt at sikre ansøgernes anonymitet, og at det er nødvendigt fortsat at afholde prøver bag en skærm ved ansættelse af orkestermusikere, da denne metode har fået kvinder ind i musikensemlerne;
  12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til straks at tage fat på første etape i kampen mod ulighederne inden for scenekunsten, hvor det sikres, at det køn, der er i mindretal, repræsenterer mindst en tredjedel inden for alle brancher i denne sektor;
  13. opfordrer medlemsstaterne til
    - a) sammen med deres kulturinstitutioner at overveje, hvordan de bedst kan indkredse de mekanismer, der forårsager uligheder, med henblik på så vidt muligt at undgå enhver form for kønsdiskrimination
    - b) at fjerne alle hindringer for kvinders adgang til toppen af de mest anerkendte kulturinstitutioner
    - c) at indføre nye metoder for arbejdstilrettelæggelse, uddelegering af ansvar og arbejdstidsstyring inden for denne sektor, hvor der tages højde for de tvingende omstændigheder, der gør sig gældende i kvinders og mænds privatliv
    - d) at tage til efterretning, at det inden for denne sektor, hvor atypiske arbejdstider, høj mobilitet og sårbarhed med hensyn til beskæftigelse er normen, hvilket stiller kvinderne endnu svagere, er vigtigt at finde kollektive løsninger for at sikre børnepasning (åbning af vuggestuer i kulturinstitutioner med åbningstider, der er tilpasset prøve- og spilletiderne);
  14. gør kulturinstitutionerne opmærksom på, at det er absolut nødvendigt, at det demokratiske princip om, at lige arbejde udført af mænd og kvinder skal aflønnes med lige løn, følges i praksis, hvilket ikke altid er tilfældet inden for kunstsektoren og en række andre sektorer;
  15. opfordrer endelig medlemsstaterne til inden for scenekunsten at foretage sammenlignende undersøgelser af den faktiske situation i de forskellige EU-lande for at lette udformningen og gennemførelsen af fælles politikker samt udarbejde statistikker til sammenligning og måling af fremskridt;
  16. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre den sociale situation inden for kunst- og kulturområdet under hensyntagen til de forskellige ansættelsesvilkår og til at forbedre den sociale sikring;
  17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes parlamenter.
-

Tirsdag, den 10. marts 2009

Sikkerhed ved online-spil

P6_TA(2009)0097

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om sikkerhed ved online-spil (2008/2215(INI))

(2010/C 87 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 49,
- der henviser til protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til EF-traktaten,
- der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽²⁾ (direktivet om tjenesteydelser),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ⁽³⁾ (direktivet om audiovisuelle medietjenester),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 om hvidbogen om idræt ⁽⁶⁾,
- der henviser til forespørgslen til mundtlig besvarelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse til Kommissionen af 16. oktober 2006 om spil og sportsvæddemål inden for det indre marked (O-0118/2006), til den efterfølgende drøftelse i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse den 14. november 2006 og til svaret fra Kommissionens medlem,
- der henviser til briefingdokumentet om online-spil, der fokuserer på sikkerhed og en adfærdskodeks for spil, udarbejdet for Europa-Parlamentet af Europe Economics Research Ltd,
- der henviser til undersøgelsen om tjenester på spilleområdet på EU's indre marked af 14. juni 2006, som er gennemført af Swiss Institute of Comparative Law (SICL) (det schweiziske institut for komparativ lov) for Kommissionen,

⁽¹⁾ Schindler 1994 (C-275/92), Läära 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Placanica 2007 (C-338/04), Unibet 2007 (C-432/05), UNIRE 2007 (C-260/04).

⁽²⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0198.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0064/2009),
- A. der henviser til, at online-spil, som tegnede sig for 2-3 mia. euro i bruttointægter fra spil i 2004, nu står for ca. 5 % af det samlede spillemarked i EU som anført af SICL i ovennævnte undersøgelse, og at hurtig vækst synes at være uundgåelig,
- B. der henviser til, at indtægter fra statslige og statsligt tilladte spilleaktiviteter er langt den største indtægtskilde for sportsorganisationer i mange medlemsstater,
- C. der henviser til, at spilleaktiviteter, herunder online-spil, sædvanligvis har været underlagt strenge bestemmelser i alle medlemsstaterne på baggrund af nærhedsprincippet med henblik på at beskytte forbrugerne mod ludomani og svindel, forhindre hvidvaskning af penge og andre former for økonomisk kriminalitet, samt aftalt spil, og med henblik på at opretholde lov og orden; der endvidere henviser til, at Domstolen accepterer begrænsninger i etableringsfriheden og i den frie udveksling af tjenesteydelser i lyset af sådanne målsætninger, som er i offentlighedens interesse, forudsat at restriktionerne er rimelige og ikke-diskriminerende,
- D. der henviser til, at medlemsstaterne har differentieret de strenge bestemmelser i henhold til den pågældende type spilletjeneste, f.eks. kasinospil, sportsvæddemål, lotteri eller hestevæddemål; der henviser til, at de fleste medlemsstater har indført et forbud mod bl.a. lokale operatørers drift af online-kasinospil, og at et betydeligt antal medlemsstater tilsvarende har indført et forbud mod drift af online-sportsvæddemål og online-lotteri,
- E. der henviser til, at spilleaktiviteter ikke var omfattet af direktiv 2006/123/EF, 2007/65/EF og 2000/31/EF, samt at Europa-Parlamentet gav udtryk for sin bekymring over en evt. afregulering af spilleaktiviteter i sin ovennævnte beslutning om hvidbogen om sport,
- F. der henviser til, at medlemsstaterne har fastsat bestemmelser for deres traditionelle spillemarkeder med henblik på at beskytte forbrugerne mod ludomani, svindel, hvidvaskning af penge og aftalt spil; der henviser til, at disse politiske mål er vanskeligere at nå i online-spillesektoren,
- G. der henviser til, at Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer mod ti medlemsstater for at kontrollere, hvorvidt de nationale foranstaltninger til begrænsning af den grænseoverskridende levering af online spilletjenester, navnlig sportsvæddemål, er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen; der endvidere henviser til, at disse procedurer, som Kommissionen har fremhævet, hverken har indflydelse på eksistensen af monopoler eller nationale lotterier eller på liberaliseringen af spillemarkederne generelt,
- H. der henviser til, at der indbringes et stigende antal præjudicielle spørgsmål vedrørende spillerelaterede sager for EF-Domstolen, hvilket klart vidner om manglende klarhed om fortolkningen og anvendelsen af fællesskabslovgivningen om spil,
- I. der henviser til, at sikkerhed i overensstemmelse med nærværende beslutning om online-spil betyder en forpligtelse til at forhindre ikke blot svindel og kriminalitet, men også problematiske spilleaktiviteter og mindreåriges spil, ved at håndhæve bestemmelserne om forbrugerbeskyttelse og straffeloven samt ved at beskytte sportskonkurrencer mod sportsvæddemål og de utilbørlige følger heraf,
- J. der henviser til, at online-spil kombinerer flere risikofaktorer forbundet med problematiske spilleaktiviteter, bl.a. let adgang til spil, et stort udvalg af spil og færre sociale begrænsninger ⁽¹⁾,

(1) Generaladvokaten Bots forslag til afgørelse af 14. oktober 2008 i sag C-42/07; se ligeledes ovennævnte undersøgelse gennemført af SICL, s. 1450; Professor Gill Valentine, Literature review of children and young people's gambling (Bestilt af UK Gambling Commission), september 2008.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- K. der henviser til, at sportsvæddemål og andre online-spil har udviklet sig hurtigt og på en ukontrolleret måde (særlig grænseoverskridende på internettet), og den allestedsnærværende risiko for aftalt spil og fænomenet med »lay bets« i forbindelse med visse sportsbegivenheder gør sport særlig sårbar over for indgåelse af ulovlige væddemål,

En gennemsigtig sektor, der sikrer offentlighedens og forbrugernes interesser

1. understreger, at medlemsstaterne i henhold til nærhedsprincippet og Domstolens retspraksis har en interesse i og ret til at kontrollere og regulere deres spillemarkeder i overensstemmelse med deres traditioner og kulturer med henblik på at beskytte forbrugerne mod ludomani, svindel, hvidvaskning af penge og aftalt spil inden for sport, samt på at beskytte de kulturbestemte finansieringsstrukturer, som finansierer sportsbegivenheder og andre sociale arrangementer i medlemsstaterne; anfører, at alle andre interessenter ligeledes har en interesse i et nøje kontrolleret og reguleret spillemarked; understreger, at online-spilleoperatører skal overholde lovgivningen i den medlemsstat, hvor de leverer deres tjenesteydelse, og hvor forbrugerne bor;

2. understreger, at spilletjenester skal betragtes som en meget speciel økonomisk aktivitet på grund af hensynet til den sociale og offentlige orden og de dermed forbundne sundhedsplejaspekter, hvor konkurrence ikke fører til en bedre fordeling af ressourcerne, og derfor nødvendiggør spil en flersøjletilgang; understreger, at en strategi udelukkende for det indre marked ikke er passende på dette meget følsomme område; anmoder Kommissionen om at lægge særlig vægt på EF-Domstolens holdninger til dette forhold;

3. giver sin fulde tilslutning til det arbejde, som Rådet indledte under det franske formandskab vedrørende online-spil og traditionelle spilleformer, samt væddemål; opfordrer Rådet til fortsat at afholde formelle drøftelser om en potentiel politisk løsning på, hvordan de problemer, der opstår som følge af online-spil, defineres og løses, og opfordrer Kommissionen til at støtte denne proces, gennemføre undersøgelser og fremsætte behørigt forslag i tråd med Rådets ønsker om at få opfyldt fælles mål vedrørende online-spil;

4. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen for at løse problemerne i forbindelse med grænseoverskridende online-spil så som ludomani og misbrug af personlige oplysninger eller kreditkort; opfordrer EU-institutionerne til at samarbejde tæt med medlemsstaterne i bekæmpelsen af uautoriserede eller ulovlige online-spil og vedrørende forbrugerbeskyttelse og forebyggelse af svindel; understreger behovet for en fælles holdning herom;

5. understreger, at aktører, som opererer inden for online-spil, f.eks. spilleoperatører, regulerende myndigheder, forbruger- og idrætsorganisationer, industrisammenslutninger og medier, har et fælles ansvar for sikkerheden ved online-spil og for at oplyse forbrugerne om mulige negative konsekvenser ved online-spil;

Tackling af svindel og anden kriminel adfærd

6. påpeger, at kriminelle aktiviteter såsom hvidvaskning af penge og sorte økonomier kan forbindes med spilleaktiviteter og påvirke sikkerheden ved sportsbegivenheder; påpeger, at truslen mod sikkerheden ved sport og sportskonkurrencer har stor indflydelse på græsrodsdeltagelsen, som er en primær bidrager til folkesundheden og den sociale integration; er af den opfattelse, at det kan medføre, at befolkningen mister tilliden, hvis en sport anses for at være genstand for manipulation med henblik på, at spillere, ansatte eller tredjeparter kan opnå en økonomisk gevinst i stedet for, at sporten foregår i henhold til dens værdier og regler, og for at dens fans kan nyde den;

7. mener, at væksten af online-spil giver øgede muligheder for korrupte foretagender som f.eks. svindel, aftalt spil, ulovlige tipningskarteller og hvidvaskning af penge, idet online-spil kan oprettes og opløses meget hurtigt på grund af de stadig flere offshore-operatører; opfordrer Kommissionen, Europol og andre nationale og internationale institutioner til nøje at overvåge og rapportere om resultater på dette område;

Tirsdag, den 10. marts 2009

8. mener, at beskyttelse af sikkerheden ved sportsbegivenheder og konkurrencer kræver samarbejde mellem indehaverne af sportsrettighederne, online-tipningsoperatørene og de offentlige myndigheder på nationalt plan, men også på EU-plan og internationalt plan;

9. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at arrangører af sportskonkurrencer, væddemålsoperatører og de regulerende myndigheder samarbejder om foranstaltninger med henblik på at tackle risiciene i forbindelse med indgåelse af ulovlige væddemål og aftalt spil i sport, og til at undersøge, om der kan oprettes et gennemførligt, retfærdigt og bæredygtigt retsgrundlag til beskyttelse af sikkerheden ved sport;

10. understreger, at sportsvæddemål er en kommerciel udnyttelse af sportskonkurrencer, og henstiller til medlemsstaterne at beskytte sportskonkurrencer mod enhver form for uautoriseret kommerciel udnyttelse, især gennem anerkendelse af en sportsarrangørs rettigheder, samt at sikre alle former for professionel sport og amatørsport et rimeligt økonomisk afkast; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om det er muligt at give arrangører af konkurrencer en intellektuel ejendomsret (en form for portrættret⁽¹⁾) til deres konkurrencer;

Forebyggelse af negative konsekvenser for forbrugerne

11. mener, at mulighederne for til enhver tid at spille online under private former på internettet, med umiddelbare resultater og om store beløb, skaber øget potentiale for ludomani; anfører imidlertid, at man endnu ikke har fuldt kendskab til følgerne for forbrugerne af spilletjenester, der udbydes online, og at sådanne konsekvenser derfor bør undersøges nøje;

12. gør opmærksom på den stigende bekymring for unges mulighed for både lovligt og ulovligt at få adgang til online-spil; understreger behovet for at indføre en mere effektiv alderskontrol og at forhindre mindreårige i at spille gratis demoer på online-websteder;

13. påpeger, at unge især kan have svært ved at skelne mellem begreberne held, skæbne, hasard og sandsynlighed; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage fat på de væsentlige risikofaktorer, som kan øge sandsynligheden for, at en (ung) person udvikler et spilleproblem, og til at finde redskaberne til at tackle disse faktorer;

14. er bekymret over den tiltagende overgang mellem interaktivt tv, mobiltelefoner og websteder med hensyn til at udbyde fjern- eller online-spil, som især er rettet mod mindreårige; anfører, at denne udvikling vil give nye udfordringer med hensyn til juridisk og social beskyttelse;

15. mener, at online-spil sandsynligvis medfører risici for forbrugerne, og at medlemsstaterne derfor ved lov skal kunne begrænse friheden til at levere online-spilletjenester med henblik på at beskytte forbrugerne;

16. understreger, at forældre har et ansvar for at forhindre mindreårige i at spille og at blive ludomaner;

17. opfordrer samtidig medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige bevillinger til forskning i samt forebyggelse og behandling af problemer i forbindelse med online-spil;

18. mener, at overskud fra spilleaktiviteter bør anvendes til fordel for samfundet, herunder løbende finansiering til uddannelse, sundhed, professionel sport og amatørsport samt kultur;

19. støtter udarbejdelsen af standarder for online-spil med hensyn til alder, kreditforbud og bonusordninger til beskyttelse af sårbare spillere, oplysninger om de mulige konsekvenser ved spil, oplysninger om, hvor der kan hentes hjælp i tilfælde af ludomani, den potentielle risiko for ludomani ved visse spil, osv.;

(1) Den såkaldte »Portretrecht« i Nederlandene.

Tirsdag, den 10. marts 2009

20. opfordrer alle aktører til at tage fat på risikoen for at blive socialt isoleret på grund af ludomani som følge af online-spil;

21. mener, at selvregulering med hensyn til reklame, fremme og udbud af online-spil ikke er tilstrækkeligt effektiv, og understreger derfor behovet for både regulering og samarbejde mellem sektoren og myndighederne;

22. opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at samarbejde på EU-plan om iværksættelse af foranstaltninger mod enhver form for aggressiv reklame eller markedsføring, der hidrører fra offentlige eller private online-spilleoperatører, herunder gratis demo-spil, for især at beskytte spillere og sårbare forbrugere som f.eks. børn og unge;

23. foreslår, at man undersøger muligheden for at indføre et maksimumbeløb, der kan spilles for pr. måned, eller at forpligte online-spilleoperatører til at anvende forudbetalte kort til online-spil, som skal sælges i forretninger;

Adfærdskodeks

24. mener, at en adfærdskodeks stadig kan være et nyttigt supplerende værktøj til at opfylde visse offentlige (og private) mål og til at tage højde for den teknologiske udvikling, ændringerne i forbrugernes præferencer og udviklingen af markedsstrukturerne;

25. understreger, at en adfærdskodeks i sidste ende stadig er en selvregulerende tilgang ledet af sektoren og derfor kun kan udgøre en tilføjelse til, og ikke en erstatning for lovgivning;

26. understreger desuden, at en adfærdskodeks effektivitet i høj grad vil afhænge af de nationale regulerende myndigheders og forbrugernes anerkendelse af denne samt af dens håndhævelse;

Overvågning og forskning

27. opfordrer medlemsstaterne til at dokumentere omfanget og væksten af deres online-spillemarkeder samt de udfordringer, der opstår ved online-spil;

28. opfordrer Kommissionen til at indlede forskning om online-spil og risikoen for at udvikle ludomani, f.eks. ved at undersøge, hvordan reklamer påvirker ludomani, hvorvidt det er muligt at skabe en fælles europæisk kategorisering af spil i henhold til risikoen for ludomani og ved at undersøge mulige forebyggende og afhjælpende foranstaltninger;

29. opfordrer Kommissionen til navnlig at undersøge reklamers og markedsførings rolle (bl.a. gratis online-demospil) i tilskyndelsen, det være sig direkte eller implicit, af mindreårige til at spille;

30. opfordrer Kommissionen, Europol og de nationale myndigheder til at indsamle og udveksle oplysninger om omfanget af svindel og anden kriminell adfærd i online-spil-sektoren, f.eks. blandt aktører, som er involveret i sektoren;

31. opfordrer Kommissionen til i nært samarbejde med nationale regeringer at undersøge de økonomiske og andre virkninger af levering af grænseoverskridende spilletjenester med hensyn til sikkerhed, socialt ansvar, forbrugerbeskyttelse og anliggender vedrørende beskatning;

Tirsdag, den 10. marts 2009

32. understreger betydningen af, at forbrugerens bopælsmedlemsstat effektivt kan kontrollere, begrænse og føre tilsyn med de spilletjenester, der leveres i det pågældende land;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at angive stedet for beskatning af online-spilleaktiviteter nærmere;

*

* *

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Sikring af fødevarekvalitet

P6_TA(2009)0098

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om sikring af fødevarekvalitet - Harmonisering eller gensidig anerkendelse af standarder (2008/2220(INI))

(2010/C 87 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 33,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 15. oktober 2008 om landbrugsprodukters kvalitet: produktstandarder, produktionskrav og kvalitetsordninger (KOM(2008)0641),
- der henviser til sin udtalelse af 9. oktober 1998 om en kvalitetspolitik for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument fra oktober 2008 om ordninger for certificering af fødevarekvalitet,
- der henviser til sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik,
- der henviser til Det Europæiske Råds mandat til Kommissionen med henblik på WTO-forhandlingerne på landbrugsområdet, og som fremgår af dokumentet »The EC's proposal for modalities in the WTO Agriculture Negotiations« (EF's forslag til retningslinjer for WTO-forhandlingerne på landbrugsområdet fra januar 2003) ⁽²⁾,
- der henviser til konferencen i Bruxelles den 5.-6. februar 2007 om fremme af fødevarekvalitet »Food Quality Certification - Adding Value to Farm Produce«, som var arrangeret af Kommissionen,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugere (KOM(2008)0040),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A6-0088/2009),

⁽¹⁾ EFT C 328 af 26.10.1998, s. 232.

⁽²⁾ Kommissionens dokument 625/02.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- A. der henviser til, at Den Europæiske Unions standarder for fødevarer sikkerhed og -kvalitet er de strengeste i verden,
- B. der henviser til, at disse standarder er i overensstemmelse med EU-forbrugernes ønske og er et middel til at maksimere merværdien,
- C. der henviser til, at forbrugerne udviser stadig stigende interesse ikke blot for fødevarer sikkerhed, men også for fødevarernes oprindelse og produktionsmetoder; der henviser til, at EU allerede har fulgt op på denne udvikling og indført fire kvalitets- og oprindelsesmærker for fødevarer, nemlig den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB), den beskyttede geografiske betegnelse (BGB), den garanteret traditionelle specialitet (GTS) og øko-mærket,
- D. der henviser til, at europæiske kvalitetsprodukter er en »levende« gastronomisk kulturarv i Den Europæiske Union og dermed en vigtig del af det økonomiske og sociale liv i mange regioner i EU, da de giver mulighed for aktiviteter, som navnlig i landdistrikter har en direkte regional reference,
- E. der henviser til, at forbrugeren associerer certificeringssystemer med en garanti for højere kvalitet,
- F. der henviser til, at Den Europæiske Unions særlige kvalitetsordninger giver EU's produkter en særlig konkurrencefordel,
- G. der henviser til, at de store detailkæder nu dominerer det europæiske fødevaremarked, og at de pålægger de små producenter at betale omkostninger og vederlag for hyldeplads i butikkerne samt en urimelig andel af reklameudgifterne, hvilket mindsker de små producenters muligheder for at nå ud til en bredere forbrugerskare,
- H. der henviser til, at det er muligt at anvende den nye teknologi til at angive detaljerede oplysninger om de forskellige landbrugsprodukter og levnedsmidlers oprindelse og egenskaber,
- I. der henviser til, at forfalskning skader både producenter og de endelige forbrugere,
  - 1. glæder sig over de overvejelser, der er blevet indledt med Kommissionens grønbog, og støtter Kommissionens ønske om at fremme EU's landbrugsprodukters kvalitet uden at påføre producenterne yderligere omkostninger eller byrder;
  - 2. understreger, at det er et meget vigtigt mål at sikre en loyal konkurrence på markedet for strategiske produkter som f.eks. landbrugsprodukter og fødevarer, og at dette er af almen europæisk interesse; mener, at det er af afgørende betydning, at der er loyal konkurrence i forhold til importerede varer, der generelt ikke opfylder EU-sammenlignelige standarder; mener, at EU's kvalitetsstandarder for produkter fra tredjelande, der indføres på EU's indre marked, ligeledes skal reguleres inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO);
  - 3. anser det for nødvendigt at forbedre kontrollen og koordineringen mellem de forskellige myndigheder for at sikre, at importerede fødevarer opfylder EU's standarder for miljø, fødevarer sikkerhed og dyrevelfærd; noterer sig Rådets (landbrug) konklusioner af 19. december 2008 om sikkerhed for landbrugsprodukter fra tredjelande og om overholdelse af Fællesskabets standarder; savner dog i disse konklusioner en fast politisk vilje til at styrke fællesskabskontrollen i tredjelande;
  - 4. understreger, at kvalitetspolitikken nødvendigvis må ses i sammenhæng med den fælles landbrugs-politik fremtid og de udfordringer, som vi står over for, herunder klimaforandringer, beskyttelse af biodiversiteten, energiforsyningen og forvaltning af vandressourcer;
  - 5. mener, at produktionsfremmende foranstaltninger i en situation med høje råvarepriser ikke må bruges som undskyldning for at sænke standarderne;

Tirsdag, den 10. marts 2009

6. bekræfter, at målsætningen om at sikre et maksimalt niveau for fødevarersikkerhed, dyrevelfærd og miljø ligeledes bør gøre det muligt at sikre en produktkvalitet, der giver landbrugsproducenterne en betydelig konkurrencefordel, og at det derfor skal være muligt for landmændene at tjene nok til at dække udgifter som følge af EU's krav til fødevarersikkerhed, dyrevelfærd og miljø; mener, at hvis landmændenes konkurrencefordel ikke er tilstrækkelig stor til at dække udgifterne som følge af EU's krav, bør midlerne til den fælles landbrugspolitik spille en afgørende rolle i denne forbindelse og give de europæiske landbrugere mulighed for at garantere fødevarersikkerhed, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse i landbruget;

7. mener, at den europæiske kvalitetspolitik bør ligge klar inden reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2013; mener, at EU i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik bør spille en understøttende rolle (herunder på økonomisk plan) med henblik på at opnå en produktion af landbrugsvarer og levnedsmidler af høj kvalitet i Europa; understreger, at der bør ydes større støtte til producentorganisationer for at sikre, at navnlig små producenter ikke stilles ringere;

8. påpeger, at EU i den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og jordbrug har forpligtet sig til at tage skridt til at bevare genetiske ressourcer; opfordrer derfor Kommissionen til at oprette særlige afsætningsstøtteprogrammer, som fremmer anvendelsen af plantesorter, der er truet af genetisk erosion; understreger, at dette skal gøre det mere attraktivt for landmænd og gartnere at dyrke sorter, der er registreret som plantegenetiske ressourcer, og at der skal oprettes tilsvarende afsætningsstøtteprogrammer for truede husdyr racer;

9. minder om, at europæiske producenter som følge af den igangværende liberalisering af verdensmarkedet for landbrugsvarer er underlagt direkte international konkurrence, og at enhver yderligere foranstaltning, der pålægges producenterne, kan være en konkurrencemæssig ulempe, men at liberaliseringen kan blive en fordel for EU's landmænd, hvis det lykkes dem at komme frem med deres produkter på markedet og opnå udmærkelser for dem; erindrer endvidere om, at EU's landmænd kan vende forbrugernes krav til deres fordel ved at forsyne forbrugerne med lokalt producerede kvalitetsprodukter og overholde strengere standarder for dyrevelfærd og miljøbeskyttelse;

10. fremhæver, at Kommissionen i WTO-forhandlingerne skal forsøge at sikre en aftale om de ikke-handelsrelaterede emner, der sikrer, at så mange importerede produkter som muligt er underlagt samme krav som dem, der pålægges de europæiske landmænd, således at kvaliteten af de landbrugsprodukter, som opfylder EU's krav til fødevarersikkerhed, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse, giver landmændene en klar konkurrencefordel;

11. er bekymret over de store forretningskæders indflydelse på den generelle fødevarer kvalitet i EU; er ligeledes bekymret over, at der på de markeder, der er præget af en stærkt koncentreret distribution, er en tendens til standardisering og indskrænkning af udbuddet af landbrugsfødevarer og således en indskrænkning af udbuddet af traditionelle produkter og en forøgelse af udbuddet af forarbejdede produkter; foreslår Kommissionen at notere sig behovet for at udarbejde forskrifter for de auktioner, som nogle store europæiske indkøbscentraler gennemfører, da det har ødelæggende konsekvenser for kvalitetsprodukter;

Produktionskrav og handelsnormer

12. er bekymret over det komplicerede EU-system for grundlæggende standarder og de mange krav, som EU's landbrugere skal opfylde; støtter en forenkling og går ind for, at alle nye bestemmelser vurderes ud fra kriterier om egnethed, nødvendighed og forholdsmæssighed;

13. opfordrer til yderligere forenkling af markedsføringsstandarderne ved at klarlægge de hovedkriterier, der finder anvendelse; opfordrer til udvikling af EU-retningslinjer for anvendelsen af almindelige forbeholdte udtryk såsom »sukkerfri«, »CO₂-neutral«, »diætkost« og »naturlig«, for at undgå vildledende praksis;

Tirsdag, den 10. marts 2009

14. er bekymret over, at de fleste forbrugere i EU ikke i tilstrækkelig grad oplyses om fødevarerækeden, navnlig om produkternes og råvarenes oprindelse; går ind for obligatorisk angivelse af primærprodukternes produktionssted med mærkning af oprindelseslandet for på den måde at imødekomme forbrugernes ønske om bedre oplysning om produkternes oprindelse; støtter ligeledes udvidelsen af denne ordning til at omfatte forarbejdede fødevarer og mener, at der bør tages højde for de vigtigste ingrediensers og råvarenes oprindelse, og at det således skal angives, hvor de kommer fra, og hvor den sidste forarbejdning af produktet har fundet sted;

15. mener, at den australske ordning er et godt eksempel på en ordning om mærkning med oprindelsesland - der skal dog tages hensyn til de særlige forhold i de forskellige produktionssektorer i EU - hvor produkternes forskellige produktionsfaser angives, f.eks. med betegnelsen »produceret i« for produkter, der er produceret af indenlandske ingredienser eller produceret lokalt, eller med betegnelsen »fremstillet i« for produkter, der har undergået en omfattende forarbejdning i det pågældende land, eller med en betegnelse af typen »fremstillet i... af indenlandske eller importerede ingredienser«; minder om, at en række af EU's andre store handelspartnere, f.eks. USA og New Zealand, også anvender mærkeordninger af denne type;

16. mener, at handelsnormerne ikke bør være til hinder for markedsføringen af produkter med henvisning til deres udseende, form eller størrelse, såfremt fødevarer sikkerhedsstandarderne opfyldes;

17. mener, at det generelle EU-kvalitetsmærke, f.eks. med teksten »fremstillet i EU« på sigt vil bevirke, at EU-produkter vil fremstå positivt på markedet takket være de krævende standarder, som de er fremstillet efter;

18. mener, at man bør fremme anvendelsen af fakultative forbeholdte udtryk frem for obligatoriske handelsnormer; mener imidlertid, at det på grund af de forskellige ernæringsvaner og -traditioner kan være vanskeligt at indføre sådanne harmoniserede begreber, som tilfredsstillende alle parter, og at det desuden ville føre til, at kunden konfronteres med en øget mængde informationer, og ville kræve et tilsynssystem, som kunne kontrollere anvendelsen af disse oplysninger;

19. støtter foranstaltninger til forenkling af fællesskabsbestemmelserne, forudsat at de ikke fører til, at reglerne udhules, og til begrænsning af områder, der er underlagt selvregulering; mener, at fælles handelsnormer er nødvendige, og at de kan fastsættes mere effektivt; mener i denne forbindelse, at det er nødvendigt at fremme samregulering som den almindelige proces for vedtagelse af fællesskabslovgivning på dette område; opfordrer til, at de nationale myndigheder og repræsentanter for fødevarer sektoren og landbrugsproducenterne inddrages i processen;

Særlige EU-kvalitetsordninger

20. understreger, at fødevarer kvalitetsystemer bør tilvejebringe oplysninger og give forbrugerne sikkerhed for autenticiteten af lokale ingredienser og produktionsteknikker; mener derfor, at sådanne ordninger skal gennemføres og anvendes med skærpede kontrol- og sporbarhedssystemer;

21. mener, at det er nødvendigt at indføre en mere gennemsigtig mærkningsordning, der finder bred anerkendelse hos forbrugerne, og at en gennemsigtig oprindelsesmærkning af såvel EU-produkter som tredjelandsprodukter forudsætter, at de vigtigste produktbestemmende fødevarer ingrediensers oprindelse anføres;

22. mener, at der kun er behov for at sikre eksklusiv anvendelse af originalprodukter med BOB som råvare, hvis den beskyttede betegnelse anvendes til mærkning af og reklame for et forarbejdet produkt; understreger, at man på denne måde dels undgår vildledning af forbrugerne og dels fremmer efterspørgslen efter BOB-produkter;

23. anser det for hensigtsmæssigt at fastsætte regler for anvendelsen af begreberne »bjerg-« og »ø-«, da dette ville give landbrugsprodukter og fødevarer fra de pågældende dårligt stillede regioner en vigtig ekstra fordel; mener, at begreberne »bjerg-« og »ø-« obligatorisk skal følges af produktets oprindelsesland;

24. konstaterer, at den gennemsnitlige kunde ikke er klar over forskellen mellem en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) og en beskyttet geografisk betegnelse (BGB), og at der er behov for en oplysningskampagne for at forbedre kundernes viden på dette område;

Tirsdag, den 10. marts 2009

25. er modstander af at fastsætte strengere kriterier for vurdering såsom kriterier vedrørende eksportchancer og bæredygtighed; påpeger, at der er en række eksempler på produkter, som ikke kan eksporteres, men som alligevel er meget vigtige for de lokale økonomier og for at sikre social samhørighed;
26. understreger, at oprindelsesbetegnelser er en vigtig europæisk kulturarv, der skal bevares, både på grund af deres betydelige økonomiske dynamik og på grund af de vidtrækkende samfundsøkonomiske konsekvenser for mange europæiske regioner; mener, at de giver en kvalitetsgaranti, som skal støttes, navnlig ved at styrke kontrollen med forvaltningen af oprindelsesbetegnelserne i de ansøgergrupper, der repræsenterer dem; mener at disse oplysninger hjælper forbrugerne med at skelne og vælge mellem produkterne;
27. mener, at der er behov for at forklare forskellene mellem varemærker og oprindelsesbetegnelser bedre, og at der skal tages skridt til i praksis at anvende de gældende fællesskabsbestemmelser, som indebærer, at registrering af et mærke, der indeholder BOB/BGB eller refererer til sådanne, ikke må foretages af aktører, som ikke repræsenterer producentorganisationerne for disse BOB/BGB; anser det for nødvendigt at gennemføre oplysningskampagner, som er støttet med tilstrækkelige budgetmidler, for at oplyse forbrugerne om fordelene ved disse offentlige certificeringssystemer;
28. mener, at producenter af produkter med geografiske betegnelser potentielt bør råde over instrumenter, som giver dem mulighed for at forvalte de producerede varemængder på passende måde, således at de geografiske betegnelseres kvalitet og ry bevares;
29. mener, at når et produkt med BGB anvendes i et sammensat færdigprodukt - og BGB-produktets egenskaber ændres - skal beskyttelsesorganerne eller den kompetente myndighed have mulighed for at gennemføre målrettet kontrol for at undersøge, om BGB-produktets egenskaber er ændret for meget;
30. går ind for en bedre beskyttelse af registrerede navne, navnlig i bestemte faser af pakningen og markedsføringen af disse produkter uden for fremstillingsområdet, hvor der er risiko for misbrug af disse navne; kræver håndhævelse af den fællesskabsforskrift, som forbyder registrering af mærker med navne, som ligner en allerede registreret BOB eller BGB;
31. går ind for indførelse af fælles bestemmelser, der giver producenter af produkter med geografiske betegnelser mulighed for at fastsætte betingelser for anvendelsen af disse geografiske betegnelser, også i forbindelse med deres anvendelse i betegnelsen af forarbejdede produkter;
32. støtter en forenkling af proceduren for registrering af geografiske betegnelser og en forkortelse af godkendelsesfristen;
33. understreger, at beskyttelsesgraden for oprindelsesbetegnelser varierer fra medlemsstat til medlemsstat; går ind for at harmonisere lovgivningen og procedurerne på dette område, navnlig med henblik på normerne for beskyttelse ex officio;
34. mener, at den internationale beskyttelse af oprindelsesbetegnelser bør styrkes; opfordrer Kommissionen til, navnlig på politisk niveau, at intensivere sine bestræbelser på at forbedre beskyttelsen af BGB i forbindelse med WTO-forhandlingerne (enten ved at udvide beskyttelsen i henhold til artikel 23 i traktaten om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) til alle produkter eller ved at oprette et multilateralt register over BGB), og også i forbindelse med forhandlingerne om optagelse af nye stater i WTO og de løbende forhandlinger om de bilaterale aftaler;

Tirsdag, den 10. marts 2009

35. mener, at såvel produkter, der eksporteres, som produkter, der ikke eksporteres, bør være underlagt denne internationale beskyttelse fra EU's side, som alt efter risikoen for produktforfalskning inden for EU kan være forskellig, så produkter med høj risiko for forfalskning, som eksporteres, inden for WTO er underlagt beskyttelsen, mens der for produkter med mindre risiko for forfalskning og et mere lokalt afsætningsmarked kunne foreslås en enklere procedure i form af en anerkendelse fra medlemsstatens side, som anmeldes til Kommissionen (kan sammenlignes med den nuværende foreløbige beskyttelse) og retsbeskyttelse på fællesskabsplan;

36. påpeger, at visse navne uberettiget benyttes systematisk på tredjelandes område, hvorved forbrugerne vildledes og originalprodukternes ry bringes i fare; understreger, at beskyttelse af et navn i et tredjeland er en yderst tidskrævende proces, som kun vanskeligt kan gennemføres af enkelte producentorganisationer, da hvert enkelt land har sine egne beskyttelsessystemer og -procedurer; opfordrer Kommissionen til at yde rådgivning og stille knowhow eller juridisk støtte til rådighed for producentorganisationerne i forbindelse med aftaler med tredjelände;

37. mener, at det er af afgørende betydning at underlægge anvendelsen af BOB og BGB fællesskabskontrol og national kontrol, og går ind for strenge straffe med afskrækkende virkning for uberettiget anvendelse af disse instrumenter, således at medlemsstaterne har pligt til automatisk at anvende sådanne straffe i tilfælde af forfalskning eller efterligning af beskyttede betegnelser; foreslår, at der indsættes en specifik bestemmelse herom i artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾; støtter i denne forbindelse en forenkling af proceduren for opnåelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og indførelse af en streng kontrol, der skal varetages af myndighederne i de enkelte medlemsstater med det formål at kontrollere, at alle faser i produktionsprocessen er blevet gennemført i det pågældende geografiske område;

38. mener, at kontrollen af markedet med henblik på overholdelse af bestemmelserne for alle produkter med BOB og BGB vil øge medlemsstaternes administrationsudgifter, men at den bidrager væsentligt til en effektiv beskyttelse af disse produkter; går ind for, at EU yder teknisk bistand til medlemsstaternes kontrol, så det sikres, at beskyttelsen af produkter med BOB og BGB gennemføres så ensartet som muligt i hele EU;

39. mener, at det er nødvendigt at styrke oplysningsindsatsen over for borgerne om disse ordninger gennem tildeling af EU-støtte, både på det indre marked og i tredjelände; mener ligeledes, at EU bør øge sin samfinansiering af EU's oplysningsprogrammer og afsætningsfremmende programmer for EU's produkter; håber, at Kommissionen fortsat vil fremme anvendelsen af BGB over for tredjelände, navnlig ved at øge den faglige bistand til BGB-producentensammenslutninger;

40. foreslår, at der etableres et europæisk organ for produktkvalitet, der skal indgå i et tæt samarbejde med Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og med Kommissionens tjenestegrene med ansvar for fødevarer kvalitet; mener, at dette organ også skal træffe afgørelse om det stigende antal anmodninger fra tredjelände i forbindelse med BOB-, BGB- og GTS-produkter;

41. understreger, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer⁽²⁾ er vigtig for forbrugernes valgfrihed; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovforslag om mærkningspligt også for animalske produkter som mælk, kød og æg, hvor de producerende dyr er blevet fodret med genetisk modificeret foder;

42. støtter opretholdelse og forenkling af ordningen for GTS; er imidlertid skuffet over dette instruments effektivitet, idet der indtil videre kun er blevet registreret et meget begrænset antal GTS'er (20 registrerede specialiteter og 30 ikke-færdigbehandlede ansøgninger); konstaterer, at den fortegnelse for registrering af GTS, der nævnes som nr. 2 i artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer⁽³⁾ - hvor anvendelse af produktets eller fødevarens navn ikke er forbeholdt producenterne - bør afskaffes, da den svækker GTS-beskyttelsen; erindrer om, at GTS-ordningen fortsat er et relevant instrument til at beskytte produktets sammensætning, og at der findes betydelige udviklingsmuligheder, når visse betingelser er opfyldt;

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

43. mener, at definitionen af begrebet »traditionelt« produkt, som den er formuleret i forordning (EF) nr. 509/2006, er utilstrækkelig; mener, at det ville højne GTS-begrebets status, hvis de traditionelle produkter associeres med det land, hvor den pågældende tradition plejes, eller hvis betegnelserne udelukkende anvendes af producenter, som overholder de traditionelle forskrifter;

44. mener, at økologisk produktion er en af de største vækstmuligheder for landbruget i EU, og at tilliden til EU-mærket skal styrkes gennem programmer til fremme af økologisk produktion; konstaterer, at selv om den vedtagne fællesskabslovgivning på dette område fastsætter en fælles standard, anvender medlemsstaterne certificeringsprocedurer forskelligt, idet nogle af dem overdrager de dyre kontrolopgaver enten til kontrolmyndigheder eller til statsautoriserede kontrolinstanser; bemærker, at proceduren for certificering varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og at den er dyr; efterlyser en harmonisering af bestemmelserne om maksimumgrænser for forbudte plantebeskyttelsesprodukter i økologiske produkter; støtter principielt forslaget om at indføre et EU-økomærke;

45. mener, at det er nødvendigt med en større ensartethed i typologien for organismer og metoder til kontrol og certificering af økologiske produkter, så forbrugerne kan få sikkerhed og tillid gennem et nyt EU-mærke for produkter fra økologisk landbrug, som sikrer fælles kriterier for produktion, kontrol og certificering i hele EU og bidrager til at løse problemer og fremme det indre marked for økologiske produkter yderligere;

46. mener, at mærkning af produkter fra det konventionelle landbrug på en måde, som vækker det indtryk, at der er tale om produkter fra det økologiske landbrug, kan skade udviklingen af EU's indre marked for økologiske produkter; er derfor bekymret over bestræbelser på at udvide anvendelsen af miljømærket til fødevarer, som ikke er produceret i overensstemmelse med principperne for økologisk landbrug;

47. går ind for, at det skal være obligatorisk at angive oprindelseslandet, for så vidt angår friske og forarbejdede økologiske produkter, som indføres fra tredjelande, uanset om de er forsynet med fællesskabsmærket for økologiske produkter;

48. mener, for at forbedre det indre marked for økologiske produkter,

- at oprindelseslandet skal oplyses på økologiske produkter, såvel råvarer som forarbejdede produkter, som indføres fra tredjelande, uanset om fællesskabsmærket for økologiske produkter anvendes
- at fællesskabsmærkets troværdighed bør styrkes gennem afsætningsfremmende programmer for økologiske produkter
- at der bør fastsættes maksimumgrænser for forbudte plantebeskyttelsesmidler i økologiske landbrugsprodukter
- at det er nødvendigt at undersøge spørgsmålet om dobbelt certificering, som i mange tilfælde forlanges af grossisterne, fordi det forhindrer, at der udbydes en tilstrækkelig mængde økologiske produkter på markedet i EU
- at mærkningen af ikke-landbrugsprodukter, som der refereres til i forbindelse med økologiske produktionsmetoder, skal være forskellig fra mærkningen af økologiske landbrugsprodukter;

49. glæder sig over oprettelsen af kontorer for traditionelle og økologiske produkter i medlemsstaterne; mener, at de enkelte medlemsstater bør råde over offentlige eller private institutioner, der anerkendes af såvel producenter som forbrugere, og som har til opgave at fremme og kontrollere den nationale produktion af økologiske kvalitetsprodukter;

50. erkender, at forbrugerne stiller stadig større krav til kvaliteten af fødevarer og fødevarerprodukter, ikke blot med hensyn til sikkerheden, men også med hensyn til etiske betragtninger, såsom miljømæssig bæredygtighed, beskyttelse af dyrevelfærd og GMO-teknologier; opfordrer Kommissionen til at opstille kriterier for initiativer vedrørende kvalitet, såsom frivillige mærkningsordninger for GMO-frie produkter, som giver forbrugerne et klart valg;

Tirsdag, den 10. marts 2009

51. mener, at de miljøvenlige produktionsmetoder bør fremmes; beklager derfor, at der ikke findes nogen fællesskabsordning for integreret produktion, hvormed man gennem reklame- og salgskampagner, som beskriver denne produktionsforms ekstra fordele, kunne gøre opmærksom på EU-producenternes indsats;

Certificeringsordninger

52. mener ikke, at der er behov for EU-forskrifter til harmonisering af standarder; anser det for unødvendigt at indføre flere certificeringsordninger for fødevarer på fællesskabsniveau, da de vil underminere de allerede eksisterende ordninger og vildlede forbrugerne;

53. understreger, at udviklingen af kvalitetsmærker og den dermed forbundne oplysningsvirksomhed, ikke må føre til en skærpelse af producenternes administrative byrde; ønsker i denne forbindelse, at producenterne skal have initiativret med hensyn til anvendelsen af disse mærker, og at fællesskabsinstansernes indgriben skal være begrænset til beskyttelse af disse mærker, så det sikres, at producenterne får en rimelig godtgørelse for deres arbejde, og at forbrugerne er beskyttet mod forfalskninger og andre former for bedrag;

54. understreger, at eksisterende certificeringssystemer foruden overholdelsen af lovens krav gennem en tætmasket kontrol også bør sikre andre vigtige elementer i fødevarerens sikkerhed, f.eks. sporbarhed; understreger, at certificeringsordninger bør afspejle samfundets krav, og at der derfor er behov for statsstøtte til landmændenes udgifter hertil; går ind for at fremme en mere aktiv medvirken fra producentorganisationernes side, da enkelte landmænd ikke kan imødegå overdrevne certificeringsordninger fra handelsleddets side;

55. påpeger, at private certificeringsordninger på nuværende tidspunkt ikke opfylder det formål at hjælpe producenterne med at oplyse forbrugerne om de pågældende produkters egenskaber, men blot er et middel til at komme ind på markedet og øger landbrugernes bureaukratiske byrde og er en god forretning for mange detailforretninger i fødevarerbranchen; mener, at udbredelsen af disse certificeringsordninger ikke skal fremmes, fordi de medfører en begrænsning af markedsadgangen for en del af produktionssektoren;

56. påpeger, at den nuværende udbredelse af private certificeringsordninger forhindrer en del af sektoren i at få adgang til markedet, og at disse ordninger ikke bidrager til at informere forbrugerne bedre om produkternes egenskaber; opfordrer Kommissionen til at fremme gensidig anerkendelse af de private certificeringsordninger for at dæmme op for udbredelsen af disse og udelukkelsen af kvalitetsprodukter fra markedet; mener, at det er nødvendigt at udarbejde fælles retningslinjer, som omfatter de aspekter, som disse ordninger ikke kan regulere, f.eks. »opvurderende« begreber og oplysninger, som bør fastlægges ved hjælp af objektive skalaer og data;

57. gør opmærksom på, at regionale produkter har stor betydning for den lokale økonomi og de lokale samfund, og at man derfor må afvise forslag, som sigter mod at begrænse antallet af registrerede geografiske betegnelser;

58. mener, at der ikke bør udarbejdes nye former for støtte til traditionelle produkter, som ville føre til underminering af GTS-ordningen;

59. ønsker et forstærket samarbejde med Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) og en større udbredelse af alternative systemer som f.eks. HACCP-systemet (system for risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter);

60. bemærker, at der med hensyn til den internationale dimension findes en række konkurrenceproblemer i forhold til EU's vigtigste handelspartnere; er bekymret over presset fra produkter fra nye vækstlande, der ikke har det samme sikkerheds- og kvalitetsniveau som EU-produkter, og som ofte nyder godt af lemfældig kontrol; gentager i denne forbindelse, at det er nødvendigt at anvende princippet om »betinget adgang til markedet«, som Parlamentet har støttet i en lang række beslutninger;

Tirsdag, den 10. marts 2009

61. opfordrer til, at der indgås flere bilaterale aftaler med de vigtigste markeder og aftaler om bekæmpelse af forfalskning; opfordrer Kommissionen til at medvirke til at løse problemet med international beskyttelse af varemærker samt af BGB'er, BOB'er og GTS'er;

Andre aspekter

62. går ind for at oplyse borgerne mest muligt om fordelene ved EU's politikker til fremme af fødevareresikkerhed og -kvalitet; beklager, at borgerne i EU ikke har nem adgang til udtømmende oplysninger om EU's indsats på dette område; anbefaler endvidere Kommissionen og medlemsstaterne at intensivere deres bestræbelser på at udbrede information om og fremme kvalitets- og fødevareresikkerhedsstandarder for fællesskabsprodukter;

63. understreger den rolle, som EU-støtte kan spille på dette område; påpeger, at EU-samfinansieringen af programmer til kvalitetsforbedringer i »konvergensmedlemsstaterne« er så høj som 75 %; henleder opmærksomheden på stramningen af de små producenters kreditvilkår som følge af den globale finansielle krise, der i høj grad vil begrænse disse producenters adgang til samfinansiering;

64. mener, at lokale markeder, hvor landbrugsbedrifterne selv sælger regionale og sæsonprægede produkter direkte, skal fremmes, da de sikrer fair priser og kvalitetsprodukter, styrker tilknytningen mellem produkt og dyrkningsområde og skærper forbrugernes sans for et bevidst valg ud fra kvalitets-hensyn; mener, at medlemsstaterne bør fremme etablering af salgslokaler, hvor producenterne kan tilbyde forbrugerne deres produkter direkte;

65. kræver, at der etableres salgsfremmende programmer for lokale markeder for at fremme lokale og regionale forarbejdnings- og markedsføringsinitiativer; mener, at dette f.eks. kan ske gennem producent-fællesskaber, som øger værdiskabelsen i landdistrikterne og fungerer som godt eksempel for bekæmpelse af klimaændringen ved at undgå lang transport;

*

* *

66. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Beretning om konkurrencepolitikken 2006 og 2007

P6_TA(2009)0099

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om Kommissionens beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 (2008/2243(INI))

(2010/C 87 E/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens beretning af 25. juni 2007 om konkurrencepolitikken 2006 (KOM(2007)0358) og Kommissionens beretning af 16. juni 2008 om konkurrencepolitikken 2007 (KOM(2008)0368),

— der henviser til Kommissionens handlingsplan på statsstøtteområdet af 7. juni 2005 om mindre og bedre målrettet statsstøtte: en reformplan for 2005-2009 (KOM(2005)0107),

— der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om en statsstøttereform 2005-2009 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 97.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (generel gruppefritagelsesforordning) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen ⁽³⁾ (forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer),
- der henviser til retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1627/2006 af 24. oktober 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004, hvad angår standardformularerne til anmeldelse af statsstøtte ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 af 24. oktober 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte ⁽⁶⁾,
- der henviser til Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. april 2006 om sektordelen af handlingsplanen om statsstøtte til innovation ⁽⁸⁾,
- der henviser til EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽⁹⁾,
- der henviser til EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om videreførelse af rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygning ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹³⁾,
- der henviser til Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 203 af 1.8.2002, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT L 302 af 1.11.2006, s. 10.

⁽⁶⁾ EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.

⁽⁷⁾ EUT C 323 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 296 E af 6.12.2006, s. 263.

⁽⁹⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2.

⁽¹¹⁾ EUT C 173 af 8.7.2008, s. 3.

⁽¹²⁾ EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10.

⁽¹³⁾ EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til sin erklæring af 19. februar 2008 om undersøgelse af og indgreb over for det magtmisbrug, som store supermarkeder i Den Europæiske Union udøver ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens sektorundersøgelser inden for energi- og detailbanksektorerne,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 2. april 2008 om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler (KOM(2008)0165),
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 11. juli 2007 om idræt (KOM(2007)0391),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0011/2009),

1. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007;
2. støtter fortsat en mere aktiv rolle for Parlamentet i udviklingen af konkurrencepolitikken gennem indførelse af den fælles beslutningsprocedure;
3. lykønsker Kommissionen med dens effektive håndtering af ulovlige hardcore-kartellers virksomhed og de rekordhøje bøder, der er blevet pålagt lovovertræderne;
4. opfordrer Kommissionen og Rådet til med henblik på Kommissionens gennemgang af, hvorledes forordning (EF) nr. 1/2003 fungerer ⁽⁴⁾, at indarbejde bødeprincipperne i forordning (EF) nr. 1/2003 og yderligere forbedre og fastlægge disse principper, således at kravene i de generelle juridiske principper overholdes;
5. støtter anvendelsen af den reviderede meddelelse om bødefritagelse og bødenedsættelse og proceduren med henblik på at fremme forelæggelsen af informationer om ulovlige hardcore-kartellers virksomhed;
6. glæder sig over offentliggørelsen af hvidbogen om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler, men opfordrer indtrængende til, at reformen videreføres på en sådan måde, at det sikres, at de negative følger af det amerikanske system ikke gentages i Den Europæiske Union;
7. kræver, at Kommissionen i sine fremtidige beretninger stiller bedre oplysninger til rådighed om den rolle, som Kommissionens forbrugerkonsulent spiller i konkurrencesager, og om dennes inddragelse heri;
8. ønsker at undgå, at større virksomheder misbruger deres dominerende stilling på markedet, og opfordrer Kommissionen til at foretage en analyse af følgerne for konkurrencen af ulige forhold mellem leverandører, dvs. fødevarereproducenter og detailhandlere, med henblik på eventuelt misbrug af en dominerende stilling; ser frem til rapportererne fra Kommissionens arbejdsgruppe om købekraft;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 298 af 8.12.2006, s. 17.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

Tirsdag, den 10. marts 2009

9. opfordrer Kommissionen til at overveje at se nærmere på misbrug inden for tjensestydelsessektoren, som kan hindre små virksomheder i at deltage i udbudsprocedurer; bemærker, at selvstændige og freelancere undertiden nægtes mulighed for at anvende standardgebyrer i tilfælde, hvor de næsten udelukkende er økonomisk afhængige af en eller nogle få store brugere af deres ressourcer, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan de kan tilrettelægge, forhandle om og indgå kollektive aftaler i overensstemmelse med konkurrenceretlige principper;
10. opfordrer Kommissionen til at revidere sine interne procedurer for valg af emner for sektorundersøgelser;
11. opfordrer Kommissionen til at overveje at foretage en sektorundersøgelse af online-reklamer;
12. opfordrer Kommissionen til at undersøge eventuelle nationale forskelle i anvendelsen af reglerne for offentlige indkøb og eventuelle konkurrenceforvridninger som følge heraf;
13. bemærker, at der i Kommissionens beretninger gøres rede for aktiviteter inden for følgende tre sektorer: bøder til karteller for overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler, antallet af fusionssager, der anmeldes til Kommissionen, og antallet af anmeldelser om statsstøtte til Kommissionen; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til ufortøvet at tage personaleressourcerne op til fornyet behandling for at sikre, at dens Generaldirektorat for Konkurrence har tilstrækkeligt personale til at behandle den stigende arbejdsbyrde;
14. understreger, at anvendelsen af konkurrencereglerne på fusioner og overtagelser skal vurderes med udgangspunkt i hele det indre marked og ikke kun dele heraf;
15. glæder sig over, at der i Kommissionens beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 forelægges bevis for, at omstruktureringen af Enheden for Fusionskontrol i Generaldirektoratet for Konkurrence baseret på en opdeling efter sektorer samt forbedrede økonomiske analyser og peer review har været effektiv;
16. glæder sig over den bebudede revision af EF-fusionsforordningen ⁽¹⁾; gentager sin opfattelse af, at de nuværende bestemmelser er utilstrækkelige i betragtning af de stadig mere integrerede og komplekse EU-markeder, og at der bør foretages en revision med henblik på at nå frem til en konsekvent strategi i vurderingen af sammenlignelige fusionsoperationer;
17. noterer sig det rekordhøje antal anmeldelser om statsstøtte og glæder sig over offentliggørelsen af den generelle gruppefritagelsesforordning, der skal omfatte små og mellemstore virksomheder (SMV'er), forskning og udviklingsstøtte til fordel for SMV'er, støtte til beskæftigelse, uddannelsesstøtte og regional støtte;
18. glæder sig især over muligheden for at yde støtte til arbejdsgivere i forbindelse med deres ansattes udgifter til børnepasning og pleje af forældre;
19. er bekymret over den øgede markedsconcentration og interessekonflikterne i banksektoren; advarer mod eventuelle globale systemiske risici, som skyldes interessekonflikter og koncentration;
20. glæder sig over, at resultatavlen for statsstøtte vil blive taget op til fornyet behandling, men opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge statsstøttens effektivitet, og anmoder endvidere indtrængende om, at det i forbindelse med denne fornyede behandling fastslås, hvilke medlemsstater der endnu ikke i tilstrækkelig grad har tilbagesøgt ulovlig statsstøtte;
21. glæder sig over offentliggørelsen af de reviderede fællesskabsretningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse, som sikrer, at medlemsstaterne kan støtte fremstillingen af vedvarende energi og energieffektiv kraftvarmeproduktion ved at tildele en driftsstøtte, der fuldt ud dækker forskellen mellem produktionsomkostninger og markedspris;

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

Tirsdag, den 10. marts 2009

22. gentager sin opfordring til yderligere fremskridt i forbindelse med både klarlæggelsen af de eksisterende konkurrenceregler og deres praktiske anvendelse i forbindelse med tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i betragtning af, at der er betydelige forskelle i medlemsstaternes politikker;
23. beklager, at energiforbrugerne i Den Europæiske Union fortsat lider under uforholdsmæssigt store prisstigninger og forvriddninger på energimarkedet, som ikke fungerer hensigtsmæssigt, hvilket blev konstateret i Kommissionens sektorundersøgelse; understreger på ny betydningen af et fuldstændigt gennemført og velfungerende internationalt energimarked;
24. støtter Kommissionen i dens bestræbelser på en yderligere udvikling af EU's gas- og elektricitetsmarkeder, hvor det altafgørende element er adskillelsen af transmissionsnet på den ene side og produktions- og forsyningsaktiviteter på den anden (unbundling);
25. er bekymret over den manglende gennemsigtighed ved fastsættelsen af brændstofpriser på EU's markeder; anmoder Kommissionen om at sikre en passende overvågning af den konkurrencemæssige adfærd på disse markeder;
26. kræver, at der udarbejdes instrumenter for at sikre, at vedtagelsen af emissionshandelsordningen ikke skaber konkurrenceforvriddninger internt og over for eksterne konkurrenter;
27. bemærker, at Rådet så langt tilbage som den 9. oktober 2007 opfordrede Kommissionen til at overveje at rationalisere procedurerne og fokusere på, hvorledes der hurtigst muligt kan foretages undersøgelser af statsstøtte i kritiske situationer;
28. glæder sig over Kommissionens hurtige reaktion og dens præcisering med hensyn til håndteringen af den finansielle og økonomiske krise og anvendelsen af statsstøtte; noterer sig det øgede statsstøttebeløb og yderligere detaljerede retningslinjer, der tager sigte på bedre målrettet statsstøtte;
29. anerkender, at traktatens artikel 87, stk. 3, litra b, finder anvendelse på de situationer, som medlemsstaternes økonomier på nuværende tidspunkt står over for som følge af uroen på finansmarkederne; finder det imidlertid nødvendigt, at Kommissionen fortsat fører skarp kontrol med de finansielle hjælpepakker for at sikre, at disse retningsaktioner er i overensstemmelse med principperne om loyal konkurrence;
30. advarer mod en reel ophævelse af konkurrencereglerne; understreger behovet for at foretage en detaljeret undersøgelse af hjælpeoperationerne og sikre, at de er i overensstemmelse med traktatens bestemmelser; anmoder Kommissionen om i sin næste årsberetning om konkurrencepolitikken at aflægge en omfattende efterfølgende beretning for Parlamentet og de nationale parlamenter om anvendelsen af konkurrencereglerne i hvert enkelt tilfælde;
31. er bekymret over den fortsatte nedgang i de økonomiske aktiviteter i Den Europæiske Union, som forventes at strække sig ind i 2009; finder det hensigtsmæssigt, at der inden for konkurrencereglernes rammer anvendes passende reaktionsmekanismer, såsom omstrukturingsstøtte eller støtte fra Globaliseringsfonden, til at bekæmpe kreditkrisens følger for vækst og beskæftigelse;
32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at erkende, at det er nødvendigt at indføre mekanismer, som mindsker konkurrenceforvriddninger og eventuelt misbrug af støttemodtageres præferencestilling som følge af statsgarantier;
33. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre begrænsninger for statsstøttede finansieringsinstitutters adfærd for at sikre, at sådanne institutter ikke indleder en aggressiv ekspansionspolitik på baggrund af sådanne garantier til skade for konkurrenterne;
34. glæder sig over, at forskellen mellem nyvognspriser i Den Europæiske Union er blevet betydeligt mindre, som følge af indførelsen af forordningen om gruppefritagelsen for motorkøretøjer, og ser frem til Kommissionens kommende evaluering af denne forordnings effektivitet;

Tirsdag, den 10. marts 2009

35. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at mindske roamingafgifterne inden for telekommunikation; bemærker imidlertid, at priserne forbliver lige under det regulerede prisloft; opfordrer til foranstaltninger til støtte for priskonkurrencen frem for regulering af detailpriser;
36. glæder sig over bidraget fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence til hvidbogen om idræt, hvor der bl.a. gøres opmærksom på Domstolens faste retspraksis og Kommissionens beslutningsprocedure i forbindelse med anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 og 82 på idrætssektoren;
37. opfordrer Kommissionen til at tage større hensyn til den internationale dimension af dens politik, hvad angår Den Europæiske Unions konkurrenceevne på globalt plan, og at kræve overholdelse og anvendelse af gensidighedsprincippet i handelsforhandlinger;
38. finder det af afgørende betydning, at konkurrencepolitikken tages op på behørig vis inden for rammerne af de bilaterale handelsforhandlinger; opfordrer Generaldirektoratet for Konkurrence til at deltage aktivt i disse forhandlinger for at sikre gensidig anerkendelse af konkurrencepraksis, især inden for områderne statsstøtte, offentlige indkøb, tjenesteydelser, investering og handelslettelser;
39. opfordrer indtrængende Kommissionen til på ny at behandle strukturen for dens deltagelse i det internationale konkurrencenetværk og i den europæiske konkurrencedag for at sikre, at offentligheden får flere og bedre oplysninger om konkurrencepolitikens centrale betydning som fundament for økonomisk vækst og beskæftigelse;
40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

»Small Business Act«

P6_TA(2009)0100

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om Small Business Act (2008/2237(INI))

(2010/C 87 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 »Tænk småt først« - En »Small Business Act« for Europa (KOM(2008)0394) og det tilhørende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om konsekvensanalyse (SEK(2008)2102),
- der henviser til sin beslutning af 30. november 2006 om Fuld fart fremad - Opbygning af et Europa med iværksætterkultur og vækst ⁽¹⁾ og af 19. januar 2006 om gennemførelsen af det europæiske charter for små virksomheder ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 13. marts 2006 om SMV-politik for vækst og beskæftigelse fra den 2 715. samling i Rådet (konkurrenceevne) og Rådets konklusioner af 1. og 2. december 2008 fra den 2 891. samling i Rådet (konkurrenceevne),
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 12. februar 2009,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. januar 2009,

⁽¹⁾ EUT C 316 E af 22.12.2006, s. 378.

⁽²⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 258.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til valg af god praksis i 2008 i forbindelse med det europæiske charter for små virksomheder,
  - der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 25. juni 2008 om den europæiske adfærdskodeks for lettere adgang for SMV'er til offentlige indkøbskontrakter (SEK(2008)2193),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. oktober 2007 med titlen Små, miljøbevidste og konkurrencedygtige - Et program, der skal hjælpe små og mellemstore virksomheder med at overholde miljølovgivningen (KOM(2007)0379),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik (KOM(2008)0397),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 - En europæisk strategi for industriel ejendomsret (KOM(2008)0465),
  - der henviser til udtalelserne af 10. juli 2008 fra gruppen på højt plan af uafhængige aktører vedrørende reduktion af administrative byrder inden for det prioriterede område om selskabsret samt af 22. oktober 2008 om reform af bestemmelserne vedrørende fakturering og elektronisk fakturering i direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og til udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Retsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0074/2009),
- A. der henviser til, at 23 millioner små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU, som udgør ca. 99 % af alle virksomheder og leverer over 100 millioner job, spiller en afgørende rolle ved at bidrage til økonomisk vækst, social samhørighed og jobskabelse, er en væsentlig kilde til innovation og afgørende for bevarelse og forøgelse af beskæftigelsen,
- B. der henviser til, at SMV'er skal indtage en central plads i al fællesskabspolitik for at gøre dem i stand til at udvikle sig og tilpasse sig globaliseringens krav, deltage i videnstrekanten og tilpasse sig udfordringerne på miljø- og energiområdet,
- C. der henviser til, at der siden 2000 kun er sket få eller næsten ingen mærkbare forbedringer af virksomhedsmiljøet for SMV'er,
- D. der henviser til, at det overvejende flertal af SMV'er er mikrovirksomheder, håndværksvirksomheder, familievirksomheder og kooperativer, som er de naturlige væksthuse for iværksætterkultur og derfor spiller en væsentlig rolle med hensyn til at øge den sociale inklusion og selvstændig beskæftigelse,
- E. der henviser til, at SMV'er ikke får tilstrækkelig støtte til at forsvare sig mod urimelig grænseoverskridende handelspraksis, som f.eks. udøves af vildledende erhvervsregistervirksomheder,
- F. der henviser til, at Europas SMV'er til trods for deres forskelle står over for mange udfordringer af samme art, hvad angår realisering af deres fulde potentiale på områder såsom relativt højere administrations- og efterlevelsesevne omkostninger end større virksomheder, adgang til finansiering og markeder, innovation og miljø,

Tirsdag, den 10. marts 2009

- G. der henviser til, at opfattelsen af iværksætters rolle og risikovillighed skal ændres som et centralt bidrag til opnåelse af et SMV-venligt miljø, og at iværksættervirksomhed og den tilknyttede risikovillighed bør hilses velkommen af politiske ledere og medierne og støttes af myndighederne,
- H. der henviser til, at SMV'er står over for særlige problemer, når de skal indlede deres internationaliseringsproces, som f.eks. manglende international erfaring, mangel på erfarne menneskelige ressourcer, meget komplicerede internationale bestemmelser og behovet for ændringer inden for organisationen og virksomhedskulturen,
- I. der henviser til, at Parlamentet hyppigt med beklagelse har bemærket, at det europæiske charter om små virksomheder ikke har været juridisk bindende, hvilket har forhindret reel gennemførelse af chartret og de 10 henstillinger deri, som stort set er blevet ignoreret; der henviser til, at det derfor i ovennævnte beslutning af 19. januar 2006 anmodede Rådet om at undersøge sagen,

Generelt

1. støtter varmt Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008, hvis mål er at gennemføre en ambitiøs politisk dagsorden for fremme af SMV'ers vækst gennem 10 vejledende principper og forankre »tænk småt først«-princippet i politikskabelse på alle niveauer;
2. beklager dog, at »Small Business Act« (SBA) ikke er et juridisk bindende instrument; mener, at dets virkeligt innovative aspekt er at gøre »tænk småt først«-princippet til et centralt element i fællesskabspolitikken; opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre dette princip til en bindende regel - i en form, der endnu ikke er fastsat - for at sikre, at den finder behørig anvendelse i al kommende fællesskabslovgivning;
3. understreger nødvendigheden af gennemførelse af de 10 vejledende principper på europæisk, nationalt og regionalt plan; anmoder derfor Rådet og Kommissionen om at udvise en stærk politisk vilje til at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med alle de relevante aktører om at fastsætte prioriteterne og gennemføre SBA-handlingsplanen, som blev vedtaget af Rådet (konkurrenceevne) den 1. december 2008, hurtigst muligt - navnlig på nationalt plan - for at sikre, at alle de involverede parter reelt påtager sig et ansvar for disse vejledende principper;
4. opfordrer Kommissionen til yderligere at øge synligheden af og bevidstheden om SMV-relaterede politiske foranstaltninger gennem sammenknytning af de eksisterende fællesskabsinstrumenter og midler til fordel for SMV'er under en særlig post i EU's budget;
5. er stærkt overbevist om, at det er af afgørende betydning at indføre en opfølgingsmekanisme til at overvåge en effektiv og hurtig implementering af de politikinitiativer, der allerede er blevet indledt; opfordrer derfor Rådet til at inkorporere de foranstaltninger, der skal træffes på medlemsstatsplan, i Lissabonprocessen og hvert år underrette Parlamentet om de fremskridt, der er opnået;
6. opfordrer Kommissionen til at oprette et screeningsystem for overvågningen af Kommissionens og medlemsstaternes fremskridt efter gennemførelse af de 10 vejledende principper; opfordrer Kommissionen til at udarbejde et sæt standardkriterier for evaluering af fremskridtene; opfordrer medlemsstaterne til at indarbejde deres første rapporter om de fremskridt, der er gjort, i deres kommende årsrapporter om de nationale reformprogrammer;
7. understreger behovet for at lægge særlig vægt på håndværks- familie- mikro- og enkeltmandsvirksomheder på europæisk, nationalt og regionalt plan og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe lovgivningsmæssige, administrative, skattemæssige foranstaltninger og foranstaltninger vedrørende livslang læring, der specifikt er rettet mod disse virksomheder; anmoder endvidere om anerkendelse af de særlige egenskaber, som de liberale erhverv har, og behovet for at behandle dem på samme måde som andre SMV'er, undtagen når dette er i strid med den gældende lovgivning for disse erhverv; understreger, at SMV-sammenslutninger er yderst vigtige for næringsdrivende, håndværksvirksomheder og andre erhverv; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at arbejde sammen om at forbedre vilkårene for virksomhederne inden for disse sektorer og de juridiske rammer for deres faglige sammenslutninger;

Tirsdag, den 10. marts 2009

8. mener, at Kommissionens forslag mangler en klar strategi for selvstændige erhvervsdrivende til forbedring af deres retlige status og rettigheder, navnlig hvis deres situation kan sammenlignes med lønmodtagere; opfordrer Kommissionen til at sikre, at selvstændige erhvervsdrivende har ret til at fastsætte standardsatser, organisere sig og indgå kollektive aftaler, hvis modparten er en stor virksomhed med en dominerende stilling, forudsat at dette ikke skader mindre magtfulde, potentielle kunder og dermed ikke skaber markedsforvriddinger;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre målrettede støtteforanstaltninger og individuel støtte, såsom oplysning, rådgivning og adgang til risikovillig kapital i forbindelse med etableringen af nye SMV'er;
10. understreger nødvendigheden af at udvikle en social og økonomisk model, som skaber et egnet sikkerhedsnet for små og mellemstore virksomheder inden for den kreative sektor, hvis arbejdsvilkår ofte er ustabile;
11. bemærker med beklagelse, at kvinder står over for problemer med oprettelse og videreførelse af virksomheder på grund af faktorer som f.eks. utilstrækkelig adgang til information, manglende kontakter og adgang til networking, kønsdiskriminering og stereotype holdninger, svage og ufleksible børnepasningsordninger, problemer med at forene virksomhed og familiemæssige forpligtelser samt forskelle på, hvordan kvinder og mænd forholder sig til iværksætterkulturen;
12. bifalder forslaget om at skabe et netværk af kvindelige iværksætterambassadører og mentor-ordninger for kvinder, der vil starte egen virksomhed, og fremme iværksætterånden blandt kvinder med videregående uddannelse; henleder imidlertid opmærksomheden på, at mange virksomheder fortsat er kønsadskilte, hvilket er og i lang tid vil være et meget alvorligt problem, eftersom EU, så længe kvinder forskelsbehandles på arbejdsmarkedet, mister dygtige arbejdstagere og iværksættere og som følge deraf mister penge; mener derfor, at endnu flere penge bør investeres i projekter til at støtte kvindelige iværksættere;
13. understreger, at kvindelig iværksætterkultur bidrager til at tiltrække kvinder til arbejdsmarkedet og til at forbedre deres økonomiske og sociale status; beklager dog, at forskellene mellem mænd og kvinder på dette område fortsat eksisterer, især hvad angår løn, og at procentdelen af kvindelige iværksættere i EU fortsat er lav, hvilket til dels skyldes det ikke anerkendte (f.eks. ulønnede) og dog vigtige bidrag, som kvinder yder til den daglige drift af familieejede SMV'er;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage den kreative og kulturelle sektor i betragtning, eftersom den med en andel på 2,6 % af BNP og 2,5 % af EU's arbejdsstyrke udgør en drivkraft for den økonomiske og sociale udvikling i EU; understreger, at SMV'er er vigtige for stimuleringen af informations- og kommunikationssektoren og den kreative branche;
15. understreger, at den kreative sektor er præget af SMV'er, og at den er særlig vigtig for at sikre en bæredygtig regional beskæftigelse;
16. glæder sig over, at Kommissionen har planlagt at forelægge et forslag til direktiv om en reduceret momssats for arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser, især udført af SMV'er; understreger dog, at det ikke må medføre en forvriddning af konkurrencen, og det ikke må være uklart, hvilke tjenesteydelser, der er omfattet;
17. bemærker behovet for at sikre, at SMV'er har evnen til at købe småt, købe grønt og købe lokalt, hvorved de bliver mere klimavenlige og -effektive;
18. glæder sig over den hurtige vedtagelse af den generelle gruppefritagelsesordning med hensyn til statsstøtte og foranstaltninger vedrørende statuten for et europæisk privat selskab og reducerede momssatser;

Tirsdag, den 10. marts 2009

19. bifalder Kommissionens forslag om at reducere momstakster for lokalt leverede tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen til at træffe yderligere foranstaltninger til at lempe reglerne for statsstøtte for at opmuntre til tilvejebringelse af muligheder for offentlige indkøb til lokale selskaber, navnlig til lokale SMV'er;
20. støtter ideen om at forlænge gyldigheden af den nuværende undtagelse fra Fællesskabets konkurrenceregler frem til 2012 for så vidt angår statsstøtte til filmproduktion, og mener, at dette udgør en afgørende støtte for kreative SMV'er;
21. støtter de nye bestemmelser om statsstøtte i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning)⁽¹⁾, der gør det muligt at fritage SMV'er for anmeldelsespligten under særlige omstændigheder;
22. bemærker, at SMV'ers stemme, til trods for det klare løfte, der er givet i det europæiske charter for små virksomheder, fortsat er dæmpet i forbindelse med den sociale dialog; opfordrer indtrængende til, at denne mangel formelt rettes op ved passende forslag inden for rammerne af SBA;
23. konstaterer inden for rammerne af SBA et behov for, at der lægges større vægt på emnet arbejdsret, navnlig med henblik på flexicurity, som gør det muligt for især SMV'er at reagere hurtigere på markedsændringer og dermed sikre en højere beskæftigelsesgrad og konkurrenceevne under hensyntagen til den nødvendige sociale beskyttelse; henviser i denne forbindelse til sin beslutning af 29. november 2007 om fælles principper for flexicurity⁽²⁾;
24. understreger endvidere arbejdsrettens betydning, navnlig for at optimere dens anvendelse på SMV'er, f.eks. gennem bedre rådgivning eller en forenkling af administrative procedurer, og opfordrer medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på SMV'er, hvad angår de specifikke tilgange, de bruger til flexicurity, blandt andet gennem aktive politikker i forbindelse med arbejdsmarkedet, fordi SMV'er har et bedre muligheder for større intern og ekstern fleksibilitet i kraft af deres begrænsede personale, hvilket på den anden side gør, at de har brug for mere sikkerhed for dem selv og deres ansatte; anser det for vigtigt, at arbejdsretten som en af hjørnestenene i flexicurity giver et pålideligt retsgrundlag for SMV'erne, da disse virksomheder ofte ikke har råd til juridiske afdelinger eller en personaleafdeling; påpeger, at 91,5 % af de europæiske virksomheder beskæftigede færre end 10 personer i 2003;
25. anser det for nødvendigt at indføre foranstaltninger til bekæmpelse af sort arbejde, som uden tvivl er en kilde til illoyal konkurrence for meget arbejdsintensive SMV'er;
26. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre inddragelsen af SMV'er, der er ejet af underrepræsenterede etniske mindretal, i den almindelige økonomi ved at udvikle leverandørspredningsprogrammer, der har til formål at give lige muligheder til underrepræsenterede virksomheder, der konkurrerer med større foretagender om ordrer;
27. understreger betydningen af en statut for et europæisk privat selskab som en ny, supplerende retlig form, forudsat at den fokuserer på SMV'er, der foretager grænseoverskridende aktiviteter, og at den ikke kan misbruges af større virksomheder til underminering og omgåelse af lovbestemmelserne i de medlemsstater, der fremmer et virksomhedsledelsessystem, som tager hensyn til alle parter interesser;
28. opfordrer de offentlige myndigheder til, på basis om princippet om, at adgang til oplysninger er en forudsætning for indsamling af oplysninger, og i lyset af vigtigheden af internettet som redskab i denne forbindelse, at forenkle institutionelle websider mest muligt med henblik på at give brugerne mulighed for at identificere og forstå de støtteordninger, der tilbydes;

⁽¹⁾ EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 297 E af 20.11.2008, s. 174.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Fremme af F&U og innovation

29. understreger betydningen af innovation for SMV'er og vanskelighederne i forbindelse med udnyttelse af forskningsmuligheder; mener, at nationale akademier for videnskab og forskningsinstitutter kan være med til at fremme innovation og begrænse hindringer for forskning for SMV'er; mener, at der ikke kun bør fokuseres på innovation inden for højteknologi, men at også lav- og mellemteknologisk og uformel innovation bør tages med i betragtning; mener, at Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi kunne have en vigtig rolle i forbindelse med at fremme F&U og innovation for SMV'er; opfordrer medlemsstaterne til at mangedoble initiativer, der nedsætter tærsklen for, at SMV'er har adgang til forskning; er overbevist om, at alle Fællesskabets forsknings- og teknologiprogrammer bør udformes således, at de fremmer SMV'ers deltagelse på tværs af grænserne;

30. bifalder Kommissionens initiativ om forbedring af adgangen til det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2008-2013) ⁽¹⁾;

31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe bedre rammebetingelser med henblik på at skabe et miljø, der er gunstigt for innovation i SMV'er, især ved at indføre metoder for forbedring af beskyttelsen af intellektuel ejendomsret, og til at bekæmpe forfalskning mere effektivt i hele EU; mener, at velafbalancerede regler vedrørende intellektuel ejendomsret kan give beskyttelse samt sikre strømmen og udvekslingen af oplysninger og idéer; understreger, at SMV'er har brug for støtte for at få adgang til beskyttelse af intellektuel ejendomsret, for at opretholde disse rettigheder med hjælp fra de relevante myndigheder, der beskæftiger sig med intellektuel ejendomsret, og for at udnytte deres intellektuelle ejendomsrettigheder til at tiltrække finansieringsmidler;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at kræve, at handelspartnerne i højere grad anvender WTO-aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS), samt ved at træffe de fornødne foranstaltninger til vedtagelse af bilaterale, regionale og multilaterale aftaler om bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering i henhold til handelsaftalen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning (ACTA);

33. er af den opfattelse, at e-handels fulde potentiale for små og mellemstore virksomheder endnu ikke er fuldstændig udnyttet, og at der stadig er lang vej igen, før der er opnået et indre europæisk marked for elektroniske varer og tjenesteydelser, hvor SMV'er kan gå i spidsen for en yderligere integration af EU's markeder;

34. mener, at SMV'ers deltagelse i klynger skal fremmes for at sætte skub i innovationen og øge økonomiens konkurrenceevne i EU; opfordrer derfor Kommissionen til at støtte forbedring af klyngeforvaltning, navnlig gennem udveksling af bedste praksis og uddannelsesprogrammer, at udarbejde og udbrede værktøjer til at vurdere klyngers resultater, at fremme indbyrdes samarbejde i klynger og yderligere at forenkle administrative procedurer for klyngers deltagelse i EU-programmer;

35. kræver, at der tages hensyn til samarbejdsordninger mellem SMV'er (indkøbs- og salgsforeninger) i SBA, da sådanne foreninger påviseligt løber mindre risiko for insolvens end enkeltvirksomheder;

36. er stærkt overbevist om, at patenter (herunder fællesskabspatentet) spiller en afgørende rolle i innovation og for økonomisk ydeevne, eftersom de gør innovatorer i stand til at udnytte afkastet af innovative investeringer og skabe den nødvendige sikkerhed for investeringer, egenkapital og lån; er derfor af den opfattelse, at der snarest muligt skal indgås en aftale om et fællesskabspatent, som sikrer prisbillig og effektiv og fleksibel juridisk beskyttelse af høj kvalitet, der er tilpasset SMV'ernes behov, samt om en harmoniseret europæisk ordning for behandling af retstvister i patentsager;

37. understreger nødvendigheden af at fremme innovative og prækommercielle offentlige indkøb, eftersom de medfører merværdi for kontraherende myndigheder, borgere og deltagende virksomheder; opfordrer medlemsstaterne til at øge andelen af innovative offentlige kontrakter og innovative SMV'ers deltagelse i offentlige indkøbsprocedurer; anmoder Kommissionen om at lette udbredelsen af bedste praksis på dette område, f.eks. hvad angår udbudskriterierne og -procedurerne, og foranstaltningerne, hvad angår risikodeling og udveksling af viden;

⁽¹⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

38. er af den opfattelse, at det for offentlige indkøb på internationalt plan, hvor nye teknologier muliggør e-handel på tværs af grænserne, er muligt at opnå en væsentlig stigning i indkøb på tværs af grænserne, ikke blot i Den Europæiske Union, men på verdensplan, som følge af nye former for f.eks. kombinatoriske auktioner for konsortier af små og mellemstore virksomheder og onlinepublikation og -annoncering af licitationer for at fremme e-handel på tværs af grænserne;

39. gør opmærksom på, at det er nødvendigt med tilstrækkeligt teknisk og kvalificeret personale; mener derfor, at der er behov for mere investering i uddannelse, og at forbindelserne mellem uddannelsesinstitutioner og SMV'er bør styrkes, således at selvstændig virksomhed og iværksætterkultur fremmes og bevidstheden omkring erhvervslivet øges i nationale undervisningsplaner; tilskynder til yderligere udvidelse af de enkelte mobilitetsordninger såsom »Erasmus for unge iværksættere« og »Erasmus for lærlinge«, navnlig hvad angår kvinders deltagelse; støtter den planlagte udvidelse af Leonardo da Vinci-programmets anvendelsesområde og oprettelsen af et europæisk meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse; opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og uddannelsesinstitutioner at etablere programmer for arbejdsbaseret erhvervs- og efteruddannelse og livslang læring, som specifikt er skræddersyet til SMV'ers behov, og som vil blive medfinansieret af Den Europæiske Socialfond; opfordrer Kommissionen til at lette udvekslingen af bedste praksis i innovativ uddannelse og innovative foranstaltninger til forening af arbejds- og familieliv og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder;

40. understreger betydningen af foranstaltninger til fordel for unge iværksættere og kvindelige iværksættere gennem bl.a. indførelse af vejleder- og mentor-programmer; henviser til, at stadig flere kvinder og unge iværksættere arbejder i SMV'er, selv om det stadig kun er i de mindste virksomheder (mikrovirksomheder), og selv om de stadig er sårbare, hvad angår negative virkninger af stereotype opfattelser og fordomme i forbindelse med virksomhedsoverdragelser og -overtagelser – særlig i forbindelse med familieejede virksomheder; anmoder derfor medlemsstaterne om også at tage højde for den aldrende befolkning og gennemføre hensigtsmæssige politikker og mekanismer, især ved at indføre værktøjer til diagnosticering, oplysning, rådgivning og støtte i forbindelse med virksomhedsoverdragelse;

41. minder om, at det syvende rammeprogram indeholder en finansieringsfacilitet for risikodeling, der skal gøre det lettere at optage lån i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til store europæiske forskningsinitiativer; opfordrer Kommissionen til at evaluere SMV'ernes anvendelse af denne facilitet og herefter om nødvendigt fremsætte forslag;

42. bifalder lanceringen af et fælles europæisk net, som integrerer de tjenester, der i øjeblikket ydes af Euro Info-centre og Innovationsformidlingscentre for at støtte SMV'er i alle deres innovations- og konkurrencebestræbelser gennem en lang række tjenester;

43. opfordrer Kommissionen til at evaluere SMV'ernes anvendelse af rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne ⁽¹⁾ og til om nødvendigt at fremsætte forslag;

Sikring af midler og adgang til finansiering

44. påpeger, at den væsentligste finansieringskilde for SMV'er i Europa er deres egen aktiviteter; bemærker, at SMV'er opfattes som højrisikovirksomheder, hvilket begrænser deres adgang til finansiering; opfordrer de finansielle institutioner, Kommissionen og medlemsstaterne til sammen at sikre SMV'ernes adgang til finansiering og give dem mulighed for at konsolidere deres kapital ved at geninvestere overskuddet i virksomheden; mener ikke, at det bør kræves af SMV'erne, at de betaler udgifter forud for deres opstart for at sikre, at de er i stand til at etablere deres egenkapital og skabe deres egne ressourcer; henviser i denne forbindelse til, at den nuværende finansielle situation kræver at der umiddelbart træffes foranstaltninger;

45. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at øge bestræbelserne på at fremme og informere om eksistensen af EU-midler og statsstøtte til SMV'er og at gøre disse instrumenter lettere tilgængelige og mere forståelige;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15).

Tirsdag, den 10. marts 2009

46. opfordrer medlemsstaterne til at skabe bedre betingelser for at give SMV'erne mulighed for at investere i kvalificeret uddannelse, også ved hjælp af direkte skattelettelser og ved hjælp af kompensationer mellem modtageren og EU;
47. anerkender, at medlemsstaternes skattesystemer virker afskrækkende for tilflytning af virksomheder, især familievirksomheder, idet den øger risikoen for likvidation eller lukning af virksomheden; opfordrer derfor medlemsstaterne til grundigt at revidere deres retlige og beskatningsmæssige rammer for at lette betingelserne for virksomhedsoverdragelser, især i tilfælde af at ejeren går på pension eller bliver syg; er overbevist om at sådanne forbedringer vil lette videreførelsen af virksomheder, navnlig af familievirksomheder, bevarelse af beskæftigelse og geninvestering af overskud;
48. er yderst tilfreds med den nylige harmonisering af Lissabonstrategien og samhørighedspolitikken; mener, at der ved i højere grad at orientere de regionale midler imod iværksættervirksomhed, forskning og innovation ville kunne stilles betragtelige midler til rådighed på lokalt plan til at øge virksomhedspotentialet;
49. understreger, at dynamiske finansmarkeder er vigtige for finansieringen af SMV'er, og påpeger, at det er nødvendigt at åbne europæiske markeder for risikokapital ved at øge udbuddet af og adgangen til risikovillig kapital, mezzaninfinansiering og mikrokreditter; mener derfor, at SMV'er under normale omstændigheder bør have adgang til lån formidlet af aktører på kapitalmarkederne, som er de mest effektive til at vurdere SMV'ers chancer for succes og dække deres behov;
50. støtter Rådets og EIB's beslutning om at vedtage en række reformer til udbredelse af EIB-Gruppens finansielle produkter for SMV'er samt tilbyde en væsentlig udvikling af bankens globallån til bankpartnere såvel kvantitativt som kvalitativt;
51. understreger, at SMV'ernes begrænsede evne til at få adgang til finansielle midler er en væsentlig hindring for deres nyskabelse og vækst; glæder sig i denne forbindelse over EIB's beslutning om at stille yderligere 30 mia. EUR til rådighed til finansiering af garantier og andre finansieringsinstrumenter for SMV'er; opfordrer EIB til at finde nye former for finansielle instrumenter og nye konkrete løsningsmodeller til at fjerne de hindringer, som sikkerhedsstillelse medfører for adgangen til kredit; anmoder også medlemsstaterne om i lyset af den igangværende økonomiske krise at opfordre banker til at sikre SMV'er kreditmuligheder på rimelige vilkår;
52. glæder sig over det seneste initiativ om en fælles aktion om støtte til mikrofinansieringsinstitutioner i Europa (Jasmine), der vil fremme virksomhedsetablering og navnlig fremme en iværksætterkultur blandt unge og kvinder; opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med SMV-organisationer og finansieringsinstitutioner at indtage en proaktiv rolle og stille oplysninger til rådighed om adgang til og anvendelse af mikrokreditter og alternative former for finansiering;
53. understreger EIB's og Den Europæiske Investeringsfonds (EIF) væsentlige rolle i forbedring af finansieringsmulighederne for SMV'er, især i lyset af den nuværende uro i finansverdenen og dens virkninger for lånemarkedet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at undersøge, hvordan de nuværende regler for bankvirksomhed og andre finansielle regler, herunder gennemsigtigheden i kreditvurderinger, vil kunne forbedres for at lette SMV'ers adgang til finansiering; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne og EIB at etablere de rette rammebetingelser for udviklingen af et fælles-europæisk venturekapitalmarked;
54. bemærker, at det, når SMV'erne slår fejl, i et ud af fire tilfælde skyldes forsinkede betalinger og oftest fra offentlige myndigheders side; understreger, at den nuværende kreditstramning kan få en uforholdsmæssig negativ effekt på SMV'er, da større kunder presser mindre leverandører for at få udvidede betalingsbetingelser; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forslag om ændring af Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner⁽¹⁾ og opfordrer medlemsstaterne til at forbedre betalingskulturen i de offentlige forvaltninger; opfordrer til, at der på fællesskabsplan oprettes en harmoniseret frist for betalinger, evt. kortere frister for betalinger til SMV'er, og bøder, hvis disse frister ikke overholdes;

(¹) EFT L 200 af 8.8.2000, s. 35.

Tirsdag, den 10. marts 2009

55. bifalder foranstaltningerne til forbedret kapitaltilførsel til SMV'er, som foreslås i SBA; går set i lyset af finanskrisen navnlig ind for at udvide eller fortsætte gennemprøvede offentlige støtteprogrammer for SMV'er og udvide disse til også at omfatte finansielle formidlere;

56. bemærker det enorme potentiale i EU's program for konkurrenceevne og innovation (CIP) til at korrigere markedssvigt i forbindelse med SMV-finansiering, til at fremme miljøinnovation og til at støtte iværksætterkultur;

Forbedring af markedsadgang

57. påpeger, at standardisering kan føre til innovation og konkurrenceevne ved at lette adgangen til markeder og ved at skabe forudsætninger for interoperabilitet; opfordrer Kommissionen til at forbedre adgangen til standarder for SMV'er og deres deltagelse i standardiseringsprocessen; tilskynder Kommissionen til yderligere at fremme fællesskabsstandarder internationalt;

58. understreger betydningen af så fuldstændigt som muligt at involvere Enterprise Europe Network, de nationale projektledelsesmyndigheder, handels- og industrikamrene og de offentlige myndigheder i fremme på lokalt plan af de muligheder, som EU-programmerne for forskning, udvikling og innovation og EU's strukturfonde tilbyder, herunder fællesskabsinitiativet om fælleseuropæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (JEREMIE);

59. konstaterer, at offentlige indkøb omfatter ca. 17 % af EU's BNP; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke SMV'ernes adgang til og deltagelse i offentlige indkøb ved blandt andet at gøre mere brug af ovennævnte europæiske kodeks for bedste praksis, der skal forbedre SMV'ers adgang til offentlige indkøbskontrakter, ved bl.a.

- at gøre mere brug af e-indkøb
- at tilpasse kontrakternes størrelse
- at lette den administrative og økonomiske byrde i forbindelse med udbud
- at fastsætte relevante og forholdsmæssige kvalifikationskriterier for de respektive udbud
- at forbedre adgangen til oplysninger om offentlige udbud for SMV'er
- at harmonisere den påkrævede dokumentation;

60. opfordrer endvidere medlemsstaterne til at træffe følgende foranstaltninger:

- at kræve, at ordregivende myndigheder skal begrunde, hvorfor en given kontrakt ikke opdeles
- at udvide muligheden for som virksomhedsgruppe at svare samlet på offentlige udbud
- at gøre kravet om forskudsbetaling til almindelig praksis for alle offentlige kontrakter;

61. bemærker, at der er et behov for en systemrådgivningstjeneste, der ville assistere den daglige drift af SMV'er under hele deres livscyklus med det mål at optimere deres investeringer;

62. mener, at avancerede e-handelsapplikationer, baseret på gennemførelse af interoperable elektroniske underskrifter og autentificeringscertifikater, er en væsentlig drivkraft for SMV'ers konkurrenceevne og bør opmuntres af Kommissionen og medlemsstaterne;

Tirsdag, den 10. marts 2009

63. understreger betydningen af det indre marked for SMV'er og bemærker, at SMV'ers adgang til det indre marked bør prioriteres;
64. erkender, at der stadig er visse hindringer for SMV'ers mulighed for fuldt ud at udnytte fordelene ved det indre marked; bemærker derfor, at både den retlige og politiske ramme for det indre marked bør forbedres for at lette SMV'ernes grænseoverskridende operationer; bemærker ligeledes, at en klar lovgivningsramme i højere grad vil kunne tilbyde SMV'er incitamenter til at handle på det indre marked; mener, at medlemsstaterne bør oprette kvikskranker og webportaler;
65. understreger, at forbedret information om markedsadgang og eksportmuligheder inden for det indre marked er altafgørende både på nationalt plan og på EU-plan; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke informations- og rådgivningstjenester, særligt Solvit-problemløsningsnetværket;
66. tilslutter sig opfordringerne til, at medlemsstaterne stiller rådgivning til rådighed for SMV'erne for at hjælpe dem med at forsvare sig mod urimelig handelspraksis som f.eks. den, der udøves af vildledende erhvervsregistervirksomheder, hvilket vil styrke SMV'ers mod på at drive virksomhed på tværs af grænserne; understreger betydningen af Kommissionens rolle med hensyn til at lette koordineringen af og samarbejdet med disse rådgivningstjenester for at sikre en korrekt og effektiv håndtering af grænseoverskridende klager; insisterer dog på, at Kommissionen, i tilfælde af at sådanne bløde foranstaltninger ikke virker efter hensigten, bør være indstillet på at foretage passende lovændringer, der yder SMV'er samme beskyttelse som forbrugere, når de er de svage parter i sådanne transaktioner;
67. understreger, at kun 8 % af alle SMV'er er involveret i grænseoverskridende aktiviteter, der indskrænker mulighederne for vækst; er af den opfattelse, at det er vigtigt at stimulere det indre marked; mener, at medlemsstaterne bør samarbejde om at harmonisere de administrative krav, der vedrører aktiviteter internt i Fællesskabet; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at omsætte og implementere servicedirektivet⁽¹⁾, idet de tager særligt hensyn til SMV'ernes interesser, og opfordrer endvidere til en hurtig vedtagelse af statuten for det europæiske private selskab;
68. mener, at der bør etableres et fælles og konsolideret grundlag for selskabsbeskatning; opfordrer til oprettelse af en »one-stop-shop« vedrørende moms for at gøre det muligt for iværksættere at opfylde deres forpligtelser i virksomhedens oprindelsesland;
69. opfordrer Kommissionen til vedvarende at udvide rammerne for SMV'ers adgang til udenlandske markeder og understøtte, at der stilles information til rådighed; tilskynder til, at der oprettes europæiske erhvervsstøttecentre i Kina og Indien i nært samarbejde med de nationale erhvervsstøttecentre, der allerede er i funktion her; mener, at der, eftersom ringe SMV-deltagelse i grænseoverskridende aktiviteter også kan forklares ved manglende sprogfærdigheder og multikulturelle kompetencer, er behov for større handlemuligheder for at imødekomme denne udfordring; minder ikke desto mindre om, at SMV'er har behov for bedre adgang til oplysninger og kvalificeret rådgivning i deres hjemland;
70. understreger, at det er vigtigt, at der sker fremskridt i handelsforhandlinger, hvilket yderligere vil reducere handelshindringer, der påvirker SMV'er uforholdsmæssigt meget;
71. anmoder Kommissionen om at medtage et mål i sit arbejdsprogram om at få tilføjet et afsnit om ligebehandling af SMV'er i Verdenshandelsorganisationens (WTO) regler vedrørende adgang til de offentlige indkøb; opfordrer Kommissionen til at lægge særlig vægt på SMV'ernes problemer, navnlig ved at lette tilpasningen af deres it-systemer til de systemer, de nationale toldmyndighederne anvender, til den lavest mulige pris, og ved at forenkle de for dem gældende betingelser for at få status som økonomisk operatør;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

Tirsdag, den 10. marts 2009

Bekæmpelse af bureaukrati og administrative byrder

72. mener, at det er tvingende nødvendigt om muligt at nedbringe de administrative byrder med mindst 25 % og skabe en moderne administration, der er tilpasset SMV'ernes behov; opfordrer derfor til fremme af ikt-kendskab blandt SMV'er, navnlig blandt unge og kvindelige iværksættere, og bedre anvendelse af e-viden for at gøre dem i stand til at spare tid og penge og bruge de opnåede ressourcer på deres udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage initiativer for at udveksle og fremme bedste praksis, opstille referenceværdier, og udarbejde og fremme retningslinjer og standarder for SMV-venlig administrativ praksis; er af den overbevisning, at det er tvingende nødvendigt hurtigt at gennemføre de forslag, som gruppen på højt plan af uafhængige aktører vedrørende administrative byrder har fremsat for at nå reduceringsmålet uden at sætte SMV'ernes adgang til finansiering på spil;

73. mener, at SMV'er og navnlig mikrovirksomheder bør beskattes på en måde, som reducerer det administrative arbejde mest muligt, og som dermed letter opstartsfasen og fremmer innovation og investering i hele den respektive virksomheds levetid;

74. understreger den grundlæggende betydning af at evaluere virkningerne af fremtidige lovgivningsinitiativer for SMV'er; slår derfor til lyd for obligatoriske, systematiske og målrettede vurderinger af virkningerne for SMV'er, en såkaldt SMV-test; mener, at resultatet heraf bør underlægges en individuel evaluering, der bør stilles til rådighed for EU's lovgivende organer; mener, at der bør tages særligt hensyn til virkningen, herunder den administrative byrde, for små virksomheder og mikrovirksomheder; opfordrer Kommissionen til at anvende SMV-testen for alle nye forslag til EU-lovgivning, der vedrører på virksomheder, herunder forenkling af eksisterende lovgivning og tilbagekaldelse af verserende forslag; opfordrer medlemsstaterne til at indføre lignende SMV-test på nationalt plan;

75. mener, at enhver ny lovgivning, f.eks. for at undgå forsinkelser på betalingsområdet eller med hensyn til copyright, selskabsret og konkurrencelovgivning (f.eks. bestemmelserne indført for at gøre det lettere at få adgang til oplysninger i tvister om konkurrenceforvridende adfærd eller reglerne om statsstøtte i den generelle gruppefritagelsesforordning) bør udformes således, at man ikke diskriminerer SMV'er, men snarere støtter dem og deres levering af tjenester over hele det indre marked;

76. understreger behovet for behørig og rettidig inddragelse af SMV'er i politisk beslutningstagning; mener derfor, at Kommissionens høringsperiode bør udvides til mindst tolv uger fra den dato, hvor høringsdokumenterne foreligger på alle fællesskabssprogene; anerkender den væsentlige og værdifulde rolle, som repræsentative erhvervsorganisationer spiller, opfordrer derfor Kommissionen til, når det er relevant, også at integrere SMV-organisationer og deres repræsentanter direkte i rådgivende ekspertudvalg og grupper på højt plan;

77. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til forenkling og harmonisering af selskabsretten og navnlig regnskabsreglerne på det indre marked for at mindske de administrative byrder for SMV'er og øge gennemsigtigheden for alle relevante parter; opfordrer særligt Kommissionen til at fremme anvendelsen af nye teknologier såsom Extensible Business Reporting Language (XBRL) ved at fremlægge en køreplan for indførelse af XBRL-rapportering i EU med henblik på at gøre systemet obligatorisk inden for en passende tidsramme og fremme og støtte en udbredt anvendelse af denne åbne standard;

78. tilskynder til, at der oprettes en »statistikferie« for mikrovirksomheder, der midlertidigt fritager dem fra obligatoriske statistiske undersøgelser, samt til bred anvendelse af »kun én gang« princippet med hensyn til den information, som virksomhederne skal forelægge for de offentlige myndigheder, og yderligere udvikling af e-styring;

79. understreger behovet for, at der indføres fælles ikrafttrædelsesdatoer for ny fællesskabslovgivning, der vedrører SMV'er; opfordrer medlemsstaterne og SMV-sammenslutninger til at informere SMV'erne kort og forståeligt om de ændringer i lovgivningen, der vedrører dem;

80. tilskynder medlemsstaterne til i samarbejde med SMV-organisationer at oprette nationale dertil indrettede fysiske eller elektroniske informationskontaktcentre på grundlag af eksisterende strukturer såsom kontorerne for Enterprise Europe Network og Europe Direct og i tråd med »one-stop shop« princippet støtte agenturer for SMV'er, som tilbyder adgang til forskellige informationskilder og hjælpeterenester, der er struktureret svarende til virksomhedernes livscyklus;

Tirsdag, den 10. marts 2009

81. erkender de vanskeligheder, der er forbundet med at oprette en ny virksomhed, på grund af uensartetheden af de systemer, der findes i de forskellige medlemsstater; mener derfor, at det er nødvendigt at indføre et ensartet system for virksomhedsregistrering, hvor processen gennemføres skridt for skridt, og hvormed det bliver muligt at oprette en virksomhed i løbet af 48 timer;
82. gentager, at de finansielle regler, der er bestemmende for Fællesskabets programmer, ofte fører til unødvendige bureaukratiske, langvarige og bekostelige procedurer, især for SMV'er; anmoder Kommissionen om at puste nyt liv i den europæiske observationspost for SMV'er, offentliggøre oplysninger om deres deltagelse i de enkelte fællesskabsprogrammer sammen med en analyse af fordelene og som følge deraf fremsætte forslag om at øge deres deltagelse; opfordrer Kommissionen til at styrke de forskellige SMV-repræsentanters rolle og synlighed i de forskellige politikområder; opmuntrer desuden alle initiativer, der vil muliggøre udvikling af en »SMV-ånd« i forbindelse med udformningen af politikker inden for de offentlige myndigheder, såsom Kommissionens »virksomhedserfaringsprogram«, som gør det muligt for europæiske tjenestemænd at gøre sig bekendt med SMV'er;
83. beklager medlemsstaternes praksis med at tilføje nationale regler til de regler, der er vedtaget på fællesskabsplan (»gold plating«), hvilket især skader SMV'er, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilke yderligere foranstaltninger der kan træffes for at forhindre dette; opfordrer til opfølgning af konsekvensvurderinger, som analyserer hvordan beslutninger reelt gennemføres i medlemsstaterne og på lokalt plan;
84. opfordrer til oprettelse af et særligt EU-websted for SMV'er, som skal indeholde oplysninger og ansøgningsformularer til EU-projekter, nationale telefonnumre, links til partnere, handelsinformation, information om forskningsprojekter samt internethøringer, briefinger og information om nye bestemmelser;
85. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at iværksætte arbejdet med at harmonisere de formularer, der skal anvendes af virksomheder i ansøgnings- og udbudsprocedurer;
86. bifalder præmien for den bedste ide til reduktion af bureaukrati til de offentlige myndigheder, der har præsteret innovative foranstaltninger til reduktion af bureaukrati på lokalt, regionalt eller nationalt niveau;
87. opfordrer til 30 dages betaling fra EU's samhørighedsfonde til allerede godkendte projekter for at sikre disse projekters fortsatte fremgang, overlevelse og virkning;

Omsætning af bæredygtighed i virksomheder

88. erkender, at bestræbelser på at fremme bæredygtigheden kunne blive en væsentlig kilde til (øko-)innovation og et centralt aktiv for industriens konkurrenceevne; henleder opmærksomheden på det faktum, at SMV'er ofte ikke er tilstrækkelig bevidste om de nye energieffektive og miljøvenlige løsninger eller ikke har de fornødne finansielle midler til at benytte sig af dem; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, hvordan Fællesskabet kan hjælpe SMV'er med at blive mere ressource- og energieffektive;
89. gentager den betydning, som tillægges små virksomheders sociale ansvar, hvilket kræver horisontale koblinger, netværk og tjenester; anser det for ineffektivt at henvise til EMAS-certificering, både fordi dette vil forringe eksisterende certifikater, og fordi den kun sammenkøbes med den miljømæssige udfordring;
90. bifalder de nylige initiativer til at bistå SMV'er i at leve op til miljølovgivningen ved bl.a. at tilbyde dem nedsatte gebyrer til vikarbureauer, sikre deres adgang til information om miljøstandarder eller indføre specifikke undtagelser fra fællesskabslovgivning;

*

* *

91. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag, den 11. marts 2009

Romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU

P6_TA(2009)0117

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU (2008/2137(INI))

(2010/C 87 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 3, 6, 7, 29 og 149, særligt kravet om, at medlemsstaterne sikrer lige muligheder for alle borgere i Unionen,
- der henviser til EF-traktatens artikel 13, der giver Fællesskabet mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling, bl.a. på grund af race eller etnisk oprindelse,
- der henviser til sine beslutninger af 28. april 2005 om romaernes situation i Den Europæiske Union ⁽¹⁾, af 1. juni 2006 om romakvindes situation i EU ⁽²⁾, af 31. januar 2008 om en europæisk strategi for romaer ⁽³⁾ og af 10. juli 2008 om oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽⁶⁾ og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 om Den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa (KOM(2008)0412),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv af 2. juli 2008 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (KOM(2008)0426),
- der henviser til sin holdning af 17. juni 2008 om forslag til Parlamentets og Rådets afgørelse om det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010) ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europarådets rammekonvention af 1. februar 1995 om beskyttelse af nationale mindretal og til Europarådets konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,

⁽¹⁾ EUT C 45 E af 23.2.2006, s. 129.

⁽²⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 283.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0035.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0361.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0467.

⁽⁶⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽⁷⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0286.

⁽⁹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

Onsdag, den 11. marts 2009

- der henviser til FN's konvention af 10. december 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
  - der henviser til handlingsplanen af 27. november 2003 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) for forbedring af situationen for roma- og sintifolk på OSCE's område,
  - der henviser til årsrapporten fra 2007 om racisme og fremmedhad i medlemsstaterne fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder,
  - der henviser til erklæringen af 2. februar 2005 i anledning af tiåret for roma-integration (Decade of Roma Inclusion) og oprettelsen af roma-uddannelsesfonden (Roma Education Fund) den 12. maj 2005,
  - der henviser til Kommissionens rapport fra 2005 om romaernes situation i det udvidede EU («The Situation of Roma in an Enlarged European Union»),
  - der henviser til rapporten fra den højtstående rådgivende ekspertgruppe om etniske mindretals integration i samfundet og på arbejdsmarkedet fra april 2007 om etniske minoriteter på arbejdsmarkedet - Det presserende behov for bedre social inddragelse),
  - der henviser til slutrapporten fra Europarådets menneskerettighedskommissær fra 2006 om romaers, sintiers og rejsendes menneskerettighedssituation i Europa,
  - der henviser til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om integration af mindretal ⁽¹⁾ (EØSU-udtalelse),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0038/2009),
- A. der henviser til, at behovet for social integration efter de seneste udvidelser af Den Europæiske Union har skabt nye udfordringer, der skal løses på baggrund af de nye demografiske og økonomiske forhold, og til at de central- og østeuropæiske medlemsstater, selv om alle medlemsstaterne står over for disse udfordringer, er hårdest ramt på grund af den strukturelle, økonomiske og sociale overgangsperiode, de har gennemlevet de seneste tyve år; bemærker derfor, at sårbare sociale grupper, såsom romaerne, er mest udsatte,
- B. der henviser til, at regionerne i de medlemsstater, hvor industrisektorer er brudt sammen, har oplevet, at deres udviklingsperspektiver er svundet ind, og at især romaerne som et resultat heraf er blevet marginaliseret i samfundet på grund af den hurtigt stigende fattigdom; der igen henviser til, at romaernes borgerskab og unionsborgerskab i denne proces er blevet mindre værd, og at fordelene ved udvidelsen ikke i tilstrækkelig grad er kommet dem til gode, hvilket har forværret marginaliseringen på en lang række områder, og har øget deres risiko for at blive udsat for flere former for forskelsbehandling,
- C. der henviser til, at den strategiske politiske offensiv for at fremme lige muligheder for romaerne skal stå mål med en overordentlig kompleks social situation, idet romaerne, der er Europas største etniske minoritet, er i samme ufordelagtige situation som andre grupper, og til at den mest virkningsfulde støtte til denne kamp vil bestå i en altomfattende romastrategi og et koordineret sæt af instrumenter, der udstrækker sig over forskellige sektorpolitikker, og som der afsættes bevillinger til,

(1) EUT C 27 af 3.2.2009, s. 88.

Onsdag, den 11. marts 2009

- D. der henviser til, at ikke-bofaste folk udgør et særskilt etnisk fænomen, der med rette kunne drøftes som et særskilt anliggende set i både et menneskerettighedsperspektiv og et social- og arbejdsmarkedsperspektiv,
- E. der henviser til, at processen med at integrere romabefolkningen i samfundet ikke er en ensidig, men multilateral proces, og til nødvendigheden af, at romaerne deltager aktivt i beslutningsprocessen, når der udarbejdes politikker for social inddragelse,
- F. der henviser til, at romasamfundenes levevilkår, deres sundhedssituation og deres uddannelsesniveau bestemmer deres sociale situation og stilling på arbejdsmarkedet og ofte tjener som påskud for at udelukke dem fra flertallets samfundsrelationer og for racisme, og som henviser til, at alt dette hindrer forbedringer af deres livskvalitet og således forhindrer udøvelsen af de mest grundlæggende menneskerettigheder og borgerrettigheder,
- G. der henviser til, at mangelfuld transportinfrastruktur, de alt for få offentlige institutioner og tjenesteydelser, især uddannelsesinstitutioner af høj kvalitet og sundhedsydelser og udflytning af virksomheder tvinger unge til at flytte hjemmefra af økonomiske grunde, hvilket forværrer de eksisterende regionale forskelle og øger ghettodannelsen,
- H. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at der umiddelbart inden afslutningen på Lissabonprocessens anden fase foretages en vurdering af romaernes sociale situation og beskæftigelsesudsigter og besluttet, hvad der skal gøres,
- I. der henviser til, at struktur- og samhørighedsfondene er meget vigtige for fremme af integration, men til, at det på grund af de sociale problemers komplekse karakter ikke er muligt udelukkende at løse dem ved hjælp af det projektsystem, der kendetegner struktur- og samhørighedsfondene,
- J. der henviser til, at det utvivlsomt er vigtigt at tage hensyn til tidligere god praksis, men at dens værdi er begrænset efter tid og sted,
- K. der henviser til, at mange romasamfund for øjeblikket foretrækker at forblive på et sted i stedet for at flytte til områder, hvor der kan være bedre beskæftigelsesmuligheder,

Romaerne og arbejdsmarkedet: adgang eller udelukkelse?

1. mener, at der er behov for en koordineret tilgang til forbedring af romasamfundets arbejds- og levevilkår, med følgende tre mål:
  - at forbedre romaernes økonomiske muligheder
  - at opbygge menneskelig kapital
  - at styrke social kapital og samfundsudvikling;
2. påpeger, at politikker rettet mod romaer i flere tilfælde ikke har forbedret deres situation; anmoder om, at romasamfundets interessenter i alle tiltag fra EU's og medlemsstaternes side, hvor romaerne er særlig berørt, deltager som beslutningstagere, så deres evne til og ansvar for at organisere sig indbyrdes bliver respekteret;
3. konstaterer, at den ulige adgang til offentlige goder og de socioøkonomiske ulemper, som romabørn lider under, reelt set fratager dem mulighederne for tidlig udvikling og uddannelse af god kvalitet; konstaterer, at disse ulemper i det videre forløb indvirker negativt på deres følelsesmæssige, sociale, fysiske og personlige udvikling samt på deres senere muligheder på arbejdsmarkedet og dermed deres integration i det øvrige samfund;

Onsdag, den 11. marts 2009

4. konstaterer, at uddannelsessystemerne er selektive, og at medlemsstaterne gør en betydelige indsats for at afskaffe adskillelse, men at de mange og varierede systemer, der på papiret er indrettet til at modvirke adskillelse, i realiteten tjener til at skærpe ulighederne mellem samfundsgrupperne og kraftigt forværre de fattiges situation, især romaerne, der er inde i en nedadgående spiral; understreger derfor nødvendigheden af målrettede uddannelsespolitikker, der er rettet mod romafamilier og tilskynder til aktiv deltagelse;
5. understreger, at kvalifikationsniveauet for unge romaer, selvom andelen af dem, der er indskrevet på gymnasiale og højere uddannelser, er vokset, er langt under EU-gennemsnittet; påpeger kløften mellem på den ene side manglen på arbejdskraft og på den anden side den høje arbejdsløshed som følge af romaernes lave uddannelsesniveau; kræver derfor, at medlemsstaterne og EU prioriterer deres støtte til romaerne i deres indsats for at forbedre deres kvalifikationer; henleder opmærksomheden på, at romaernes situation på arbejdsmarkedet i mangel af formelle kvalifikationer også kan forbedres ved at udvikle et system til anerkendelse af praktiske færdigheder;
6. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at garantere, at romakvinder og -piger har lige adgang til uddannelse af høj kvalitet, og til at indføre incitament (f.eks. faglige udviklingsmuligheder) til at tiltrække lærere af høj kvalitet til skoler i dårligere stillede socioøkonomiske områder og særligt i kommuner i landdistrikterne med en høj befolkningsandel af romaer;
7. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre romakvindens adgang til erhvervsuddannelse og tilpasse erhvervsuddannelserne til de lokale arbejdsmarkeders behov for at give romakvinderne relevante kvalifikationer, som der er efterspørgsel efter;
8. konstaterer, at langt størstedelen af de universitetsuddannede romaer ikke vender tilbage til romasamfundet, efter at de har forladt universitetet, og at nogle af dem fornægter deres oprindelse eller ikke længere accepteres i deres lokalsamfund, når de forsøger at vende tilbage;
9. henstiller til, at der planlægges en omfattende programpakke, som kan fremme og motivere romaer med højere uddannelse til at vende tilbage til romasamfundet og finde beskæftigelse inden for samfundet og i dets interesse;
10. betragter det som en kendsgerning, at romaborgere i nogle medlemsstater øver en særlig indflydelse på befolkningspyramiden; konstaterer, at andelen af romabørn i befolkningen er høj, men at deres forventede levetid ved fødslen er hele ti år mindre end for resten af befolkningen;
11. mener, at der, selvom medlemsstaterne har brugt betragtelige EU-ressourcer og nationale ressourcer på at hjælpe de langtidsledige med at finde arbejde, endnu ikke er fundet nogen sammenhængende løsning på EU-plan; medlemsstaterne håndterer nemlig situationen forskelligt og i meget varierende omfang, og der er ikke skabt mulighed for en tilbagevenden til arbejdsmarkedet på lang sigt, mens tiltag som offentlige beskæftigelsesprogrammer tværtimod har forværret stigmatiseringen af romaerne yderligere; anmoder derfor om, at både EU og medlemsstaterne omlægger deres strategi til en integreret tilgang, der kan håndtere alle aspekter af deres ugunstige situation;
12. opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse erhvervsuddannelsesprogrammerne til de lokale arbejdsmarkeders behov og give incitament til arbejdsgivere, der giver ufaglærte personer (herunder romaer) arbejde og tilbyder dem uddannelse og muligheder for at opnå praktisk erfaring direkte på arbejdspladsen;
13. opfordrer medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at levere årlige kønsopdelte evalueringer af genbeskæftigelsen af langtidsledige (og dermed inddrage romabefolkningen), som har fuldført en arbejdsmarkedsuddannelse, og til på grundlag af de indhøstede erfaringer at udarbejde nye metoder og iværksætte uddannelsesprogrammer, der er tilpasset til lokale evner og økonomiske behov;
14. opfordrer medlemsstaterne til at anvende EU-midler til at bevare og beskytte traditionelle romaaktiviteter;

Onsdag, den 11. marts 2009

15. støtter Kommissionens synspunkt, at voksne romaer på grund af de mange ulemper, som de lider under, er underrepræsenteret i den erhvervsaktive befolkning og i livslang læring, ofte ikke har adgang til moderne kommunikationsteknologi og er overrepræsenteret iblandt de langtidsledige og dem, der er beskæftiget i lavprestigejob, hvilket er den største hindring for deres genindslusning på arbejdsmarkedet; opfordrer derfor til effektiv gennemførelse i national ret af direktiv 2000/78/EF, som forbyder forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;
16. finder det vigtigt at gennemføre specifikke fællesskabsprogrammer, der kan øge romaernes adgang til erhvervsuddannelsesprogrammer;
17. henleder medlemsstaternes opmærksomhed på, at denne sociale opdeling tvinger mange romaer, der søger arbejde, til at overgå fra den legale økonomi til undergrundsøkonomien, og at der er behov for en samordnet indsats på EU-niveau og blandt medlemsstaterne for at tilskynde disse arbejdstagere til at søge tilbage til lovlig beskæftigelse med arbejdsmarkedsrettigheder og social sikring;
18. mener, at der bør tages skridt til at fremme en rummelig social og økonomisk politik, bl.a. gennem ad hoc-foranstaltninger til tilvejebringelse af anstændige boligforhold;
19. henleder især opmærksomheden på, at fremme af mobiliteten i forbindelse med ukvalificeret og ufaglært arbejdskraft kan føre til endnu større forskelsbehandling af romakvinderne, som allerede er ekstremt udsatte for mange forskellige former for forskelsbehandling, og kan hindre deres videre fremskridt på arbejdsmarkedet;
20. opfordrer medlemsstaternes regeringer til at forbedre romakvinders økonomiske uafhængighed ved at gøre det nemmere at starte som selvstændig og starte små og mellemstore virksomheder, at få adgang til mikrolån og ved at stimulere en serviceøkonomi i deres egne bosættelser for at udvide romakvinders viden og ekspertise;
21. opfordrer medlemsstaternes regeringer til at etablere en incitamentsordning, blandt andet i form af skattefordele for virksomheder, der ansætter romakvinder;
22. anser det for nødvendigt at tage hensyn til, at afviklingen af romabosættelser i praksis er vanskelig at gennemføre gennem anvendelse af EU-midler i henhold til de gældende regionaludviklingsfondsbestemmelser, eftersom minimumsbefolkningstallet for, at boligområder kan komme i betragtning til finansiering fra boligtilskudsbudgetter, i de medlemsstater, der tiltrådte efter 2004, bevirker, at det netop er dem, der lever under de værste vilkår i de mindste boligområder, der ikke kan nås;
23. understreger, at løsningen på romaernes sociale og økonomiske problemer kræver en omfattende tilgang og en langsigtet, samordnet løsning, der omfatter bolig-, uddannelses-, sundheds- og arbejdsmarkeds-politikker; foreslår derfor Kommissionen og medlemsstaterne, at alle foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre romaernes situation, skal betragtes som en uadskillelig del af de foranstaltninger, der har til formål at støtte regionaludvikling og social inddragelse;
24. mener, at medlemsstaterne bør udnytte revisionen af bestemmelserne for struktur- og samhørighedsfondene, hvilket vil give mere plads til komplekse programmer ved at muliggøre overførsler på mere end 10 % mellem forskellige fonde;
25. noterer sig over forslaget om et omfattende nyt direktiv til bekæmpelse af forskelsbehandling uden for arbejdsmarkedet på grund af alder, handicap, seksuel orientering, religion eller tro og opfordrer til effektiv gennemførelse i national ret af direktiv 2000/43/EF; mener, at Kommissionen i den sociale dagsordens ånd bør opstille specifikke målsætninger og udarbejde velafbalancerede programmer med henblik på at forhindre forskelsbehandling og stigmatisering af romaer samt mistænkeliggørelse af romasamfund;
26. understreger, at den grundlæggende forudsætning for at fremme social inddragelse og adgang til arbejdsmarkedet for romaer er, at de får lige sociale og politiske rettigheder; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne og kandidatlandene til at udarbejde en strategi for forbedring af romaernes deltagelse i valg som vælgere og kandidater på alle niveauer;

Onsdag, den 11. marts 2009

27. anerkender vigtigheden af mikrolån, som anbefales ud fra forskellige synsvinkler i Kommissionens meddelelse om den nye sociale dagsorden og EØSU's udtalelse, og som - ved at stille minimale ressourcer til rådighed - kan bane vej for, at de allerfattigste kan opnå personligt ansvar, virksomhedskvalifikationer og udvikling af deres kreative potentiale, også ved at yde lån til dækning af den enkeltes egen andel af udgifterne i forbindelse med selvstændig virksomhed;
28. støtter EU-institutionernes forslag om, at antallet af romaer, der er beskæftiget i det offentlige, bør øges under henvisning til princippet om ligebehandling; påpeger dog, at det for at gøre dette muligt ikke alene er nødvendigt, at regeringer følger en personale- og efteruddannelsespolitik, der fremmer dette formål, men også gør en særlig indsats og giver aktiv støtte til fremme af offentlighedens accept af dette princip;
29. understreger, at bl.a. sociale tjenesteydelser, sundhedssektoren, hjemmepleje, mad- og børnepasningsordninger kan skabe nye job for arbejdsløse romaer, navnlig kvinder; gentager dog, at det sociale marked kræver en vedvarende forbindelse mellem udbyderen og brugeren af tjenesteydelsen, og at der kun er håb om øget beskæftigelse af romaer på dette område i en atmosfære af social accept, men at beskæftigelse også fremmer denne accept;
30. opfordrer medlemsstaterne til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bringe racehad og tilskyndelse til forskelsbehandling af og vold mod romaer til ophør i medierne og alle former for kommunikationsteknologi; opfordrer indtrængende massemedierne til at fastsætte god praksis for ansættelse af personale med henblik på at afspejle befolkningssammensætningen;
31. konstaterer, at romakvinder ofte er aktive i den uformelle økonomi og har en meget lav beskæftigelsesfrekvens; mener, at målrettede politikker for at bekæmpe de forskellige former for forskelsbehandling, høj arbejdsløshed og fattigdom bør fokusere på at skabe reel adgang til arbejdsmarkedet for romakvinder, hvilket er en forudsætning for at forbedre deres sociale og familiemæssige status;
32. mener, at beskæftigelse blandt romakvinder også bør fremmes ved hjælp af beskæftigelsesvenlig forvaltning af sociale støtteordninger og hensigtsmæssige uddannelses- og specialiseringsmuligheder, som på lang sigt kan forberede dem på at varetage et arbejde, de kan leve af og gøre det muligt at forene familieliv og arbejde; opfordrer medlemsstaterne til at gøre det muligt for børn fra store romafamilier, at få adgang til daginstitutioner, selv hvis deres mor er hjemme med sine andre børn;
33. betoner, at bedre boligbyggeri og sundhedstjenester kan forbedre romakvindes adgang til arbejdsmarkedet og forøge deres chancer for at beholde deres arbejde længere;
34. påpeger, at social- og arbejdsmarkedspolitikkerne bør bidrage til udvikling af borgernes individuelle potentiale og opfyldelse af deres behov og skabe flere muligheder for den største arbejdsstyrke, såsom ældre, handicappede og fattige uden kvalifikationer, herunder romaer;
35. påpeger, at de forskellige former for forskelsbehandling, som romakvinder udsættes for, også bør tages i betragtning og indgå specifikt i de politikker rettet mod romakvinder, som kan have en dobbelt, langsigtet positiv indvirkning på dem og andre familiemedlemmer, navnlig børn;
36. bestrider synspunktet, at støtte til at hjælpe de langtidsledige (herunder mange romaer) med at finde arbejde, hvad enten den udbetales til arbejdsgivere eller ansatte, er i strid med princippet om konkurrenceneutralitet, eftersom reintegration af romaerne er et socialpolitisk mål, hvis gennemførelse forudsætter offentlige jobtilskud; mener, at jobtilskud med henblik på at reintegrere romaarbejdstagere er at foretrække frem for understøttelse til langtidsledige;
37. anerkender, at nogle traditionelle romaerhverv, f.eks. kunsthåndværk, kan bidrage til både at bevare dette samfunds særlige karaktertræk og forbedre dets materielle situation og sociale integrationsniveau; henstiller til, at der ydes støtte til bestemte erhvervsaktiviteter;

Onsdag, den 11. marts 2009

Kampen for at overleve i samfundets margen

38. konstaterer, at romakulturen blandt kulturene i EU er karakteriseret ved en stærk familietradition; konstaterer, at romafamiliernes image i offentligheden kendetegnes ved den vægt, der lægges på de traditionelle kønsroller, det store antal børn, sameksistens mellem adskillige generationer, slægtnings tendens til at bo tæt sammen samt en omfattende pleje af relationer; mener derfor, at det i EU-programmer og medlemsstaternes programmer for romafamilier er nødvendigt at bygge på den styrke, der ligger i dette naturlige støttenetværk;

39. understreger betydningen af at bevare og bekræfte romaernes særlige kulturelle karaktertræk for at beskytte deres egen identitet og reducere fordommene mod dette mindretal; mener derfor, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne og Kommissionen gør mere for at støtte romamindretallets åndsliv;

40. støtter udtalelsen fra EØSU om, at romakvinder har en lav status i familiehierarkiet, bliver tidligt gift, ofte udsættes for vold i hjemmet og ikke sjældent er ofre for prostitution og menneskehandel;

41. mener derfor, at EU's og medlemsstaternes programmer for romaer bør tage sigte på individuel frigørelse fra traditionelle hierarkier og socioøkonomisk uafhængighed for medlemmer af romasamfund, navnlig kvinder;

42. gør opmærksom på, at romabørns tendens til at forlade skolen tidligt skader deres personlige uddannelse, sociale integration og muligheder på arbejdsmarkedet, mens skolefrafald og fysiske og psykiske sundhed for romakvindes vedkommende tillige indvirker på deres børns sundhedstilstand og skolegang og dermed bidrager til social udstødelse; understreger derfor betydningen af initiativer, der øger kendskabet til udbuddet af informationstjenester for romakvinder;

43. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at garantere, at eksisterende og fremtidige retlige rammer indeholder bestemmelser til forebyggelse og bekæmpelse af de mange forskellige former for forskelsbehandling, som romakvinder udsættes for, med henblik på at forbedre deres socioøkonomiske status og sikre dem adgang til sundhedsydelser, børnepasning og uddannelse af høj kvalitet som forudsætninger for beskæftigelse;

44. mener, at integrationsprocessen skal indledes på et tidligt stadium i livet for at have reel mulighed for at skabe alternativer til fattigdom og social udelukkelse; finder det derfor nødvendigt at opbygge institutionelle rammer for social- og undervisningstilbud, som er baseret på lokalsamfundet, og som opfylder regionale og personlige behov og sikrer lige adgang til serviceydelser af høj kvalitet; opfordrer derfor Kommissionen til at yde særlig støtte til programmer for tidlig integration af romabørn i alle lande, hvor der kan gøres brug af EU-ressourcer såsom instrumentet til førtiltrædelsesbistand, struktur- eller samhørighedsfonde;

45. konstaterer, at romabørn er overrepræsenterede i specialskoler, at en stor del af dem henvises til sådanne skoler uden begrundelse og mest på grund af forskelsbehandling; påpeger, at tvangsanbringelse af børn, der ulovligt er blevet kategoriseret som psykisk handicappede, i specialskoler er en diskriminerende praksis, der krænker deres grundlæggende ret til kvalitetsuddannelse og kan vanskeliggøre deres videre uddannelsesforløb og adgang til arbejdsmarkedet, og kan føre til længere tids fravær fra arbejdsmarkedet og samtidig belaste de offentlige budgetter;

46. tilslutter sig EØSU-udtalelsen om, at det af hensyn til mindre børns udvikling er nødvendigt med komplekse former for bistand, der tager sigte på hele familien, og som, idet de er tilpasset familiens behov, sikrer specifikt udformet praktisk bistand (Sure Start-programmet);

47. støtter EØSU-udtalelsen om, at romasamfundets adgang til sociale ydelser på grund af denne befolkningsgruppes demografiske karakteristika er asymmetrisk; understreger, at de sociale ydelser har til formål at opveje de byrder og mangler, der skyldes den personlige livssituation, opgaven med at passe børn eller andre socialt nyttige opgaver;

Onsdag, den 11. marts 2009

48. støtter EØSU-udtalelsen om, at der for at fremme deltagelsen på det officielle arbejdsmarked bør ydes supplerende støtte til dem, der skifter job; understreger, at registreret arbejde skal gøres attraktivt for både arbejdstagere og arbejdsgivere;

49. understreger, at den del af deres aktive liv, som romaerne har tilbragt i en tilstand af social udstødelse, hindrer dem i at få adgang til sundhedsydelse og er skyld i den situation, som ældre romaer befinder sig i; understreger endvidere, at indtræden på arbejdsmarkedet i en ung alder, hyppige arbejdsløshed, manglende sikkerhed i beskæftigelsen, og sort arbejde inden for undergrundsøkonomien, hvilket ofte er fysisk skadeligt, udgør perioder uden optjening af pensionsrettigheder, hvilket alt sammen forhindrer romaer i at opnå anstændige pensioner og afskærer dem fra at tilbringe en værdig alderdom;

50. henstiller til, at Kommissionen tager initiativ til at identificere de mest effektive metoder til at støtte EU's største mindretals sociale, økonomiske og kulturelle integration; understreger nødvendigheden af, at Kommissionen og medlemsstaternes regeringer samarbejder for at træffe specifikke foranstaltninger, der tager sigte på at løse romaernes komplekse grænseoverskridende problemer;

Konklusioner

51. mener, at bevarelsen af romaernes sprog og kultur er en værdi for Fællesskabet; støtter imidlertid ikke ideen om romaer som medlemmer af en statsløs »europæisk nation«, fordi dette ville løse medlemsstaterne fra ansvaret og sætte spørgsmålstegn ved muligheden for integration;

52. henleder medlemsstaternes opmærksomhed på risikoen for, at overdrevne foranstaltninger over for romasamfund kan føre til en forværring af dette mindretals allerede dramatiske situation og bringe deres integrationsmuligheder i fare;

53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med ikke-statslige organisationer (ngo'er), romasamfund og ledere om at udvikle en plan for social inddragelse af romaer, der er acceptabel for alle, og som skal gennemføres i tæt partnerskab;

54. opfordrer medlemsstaterne til at udforme og gennemføre projekter, der tager sigte på at bekæmpe negative stereotyper af romaerne på alle planer, og som kan støttes via struktur- og samhørighedsfondene og ligeledes via specifikke programmer såsom fællesskabsprogrammet for beskæftigelse og social solidaritet, Progress, og initiativer som det europæiske år for interkulturel dialog i 2008 og det kommende europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse i 2010;

55. bemærker, at selv om forbedringen af romaernes sociale og økonomiske situation var en vigtig overvejelse under udvidelsesprocessen, har fremskridtet generelt været beskedent; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at gennemgå tidligere og nuværende programmer og initiativer og evaluere resultaterne af dem; mener, at Den Europæiske Union har pligt til at koordinere instrumenter for social inddragelse bedre og nærmere, og at dette bør bidrage til at bekæmpe fattigdom, fremme romaernes adgang til bedre, længerevarende og mere stabil beskæftigelse, bane vej for bestræbelser på at gøre systemerne for social inddragelse og beskyttelse mere effektive og være et middel til at analysere politisk erfaring og gensidig læring og skabe et system for sammenhængende analyse af bedste praksis;

56. opfordrer Kommissionen til specifikt at vurdere virkningen af målene og instrumenterne for hver enkelt af dens sektorspecifikke politikker vedrørende romaerne og samtidig udvikle en sammenhængende politisk strategi og opnå en høj grad af koordinering; opfordrer Kommissionen til i rapporter om integrerede indikatorer og om den åbne koordinationsmetode for social inddragelse at tilskynde medlemsstaterne til at gøre en indsats for at ændre romaernes situation; opfordrer Kommissionen til at overvåge omfanget af forskelsbehandling og regelmæssigt vurdere romaernes situation vedrørende ændringer i uddannelses- og beskæftigelsessituationen, den sociale situation samt sundheds- og boligsituationen i medlemsstaterne såvel som kandidatlandene;

57. opfordrer Kommissionen til at anmode medlemsstaterne om hurtigst muligt at indføre klare beskæftigelsespolitikker for ugunstigt stillede grupper, herunder den aktive romabefolkning, med støtteforanstaltninger, der kan lette deres gradvise integration på arbejdsmarkedet, og foranstaltninger, der kan afhjælpe virkningerne af den afhængighed, som socialsikringssystemet har skabt;

Onsdag, den 11. marts 2009

58. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med de forskellige internationale organisationer og støtte opbygningen af et akademisk netværk af romaekspertes, der kan levere videnskabelige oplysninger og yde støtte gennem forskning, analyse, indsamling af data og udarbejdelse af henstillinger for at analysere roma-spørgsmålet, vedtage dagsordener, beskrive romaproblemstillinger med behørig seriøsitet på grundlag af de sammenfattende rapporter, der er udarbejdet af disse organisationer samt udforme en generel EU-vurdering mindst hvert andet år;

59. kritiserer de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal fra 1995; opfordrer disse medlemsstater til at ratificere traktaten omgående; opfordrer medlemsstater, der i henhold til rammekonventionen har udstedt restriktive erklæringer, der berører anerkendelsen af romaerne som et nationalt mindretal, til at trække disse erklæringer tilbage;

60. anbefaler medlemsstaterne, at

- a) nedsætte en ekspertgruppe på EU-plan, med deltagelse af roma-repræsentanter, til at koordinere medlemsstaternes romastrategi og anvendelsen af EU-midler til fremme af strategien
- b) etablere partnerskaber mellem de forskellige roma-interesseorganisationer og de modsvarende offentlige instanser i medlemsstaterne og
- c) udvikle instrumenter såsom koncessionslån eller statstilskud, og at de ved planlægning af landbrugsstøtte gør det til et vigtigt mål at sætte romasamfundene i stand til at opnå vilkår, hvorunder de kan ernære sig ved landbrug, så de ud over eller i stedet for lønarbejde i landbruget er mere åbne over for tanken om at engagere sig i innovative former for landbrugsarbejde, herunder sociale kooperativer, hvilket vil retfærdiggøre, at der bevilges af de nødvendige ressourcer;

61. mener, at der i nogle medlemsstater kan gøres en effektiv indsats for at nå målgrupperne (i romaernes boligområder eller dele af deres boligområder), hvis man bruger definitionen »multiple disadvantages« (det at være dårligt stillet i mange henseender), men at det er vanskeligt at nå mindre enheder som familien og det enkelte menneske ved at anvende en sådan målgruppe;

62. mener dog, at der bør skabes de juridiske forudsætninger for iværksættelse af frivillig og anonym indsamling af data og opbygning af en database med sammenlignelige informationer under behørig overholdelse af regler om databeskyttelse og beskyttelse af menneskerettighederne og uden benyttelse af metoder, der krænker den menneskelige værdighed; mener, at Kommissionen bør fremsætte forslag til de påkrævede ændringer af lovgivningen;

63. opfordrer Kommissionen til at lette udarbejdelsen, verificeringen og bekræftelsen af en portefølje af bedste praksis i programmer for romaer vedrørende bolig, uddannelse og beskæftigelse, på grundlag af analyser udført af et uafhængigt organ;

64. mener, at oprettelse af en database ikke er noget alternativ, men en forudsætning for et vurderings- og evalueringssystem, der kan opveje virkningerne af udvekslingen af gode erfaringer og af brugen af ressourcer; mener, at der til dette formål er behov for et indikatorsystem, der udstrækker sig til alle områder af livet og kan bruges af enhver, og som udover indikatorer for output og input for programmer også vedrører brugen af indikatorer for sociale resultater og virkninger, herunder som en betingelse for finansiering; anbefaler derfor, at Kommissionen etablerer dette system af indikatorer i rammeforordningen om strukturfondene og i forordningerne vedrørende andre typer offentlige tilskud;

65. anbefaler, at Kommissionen stiller mere sammenhængende og ensartede forventninger til alle udviklingsprogrammer, der finansieres med EU-midler, for hvilke det er muligt at kræve en redegørelse for forebyggelsen eller afværgelsen af social udelukkelse af romaer; mener, at medlemsstaterne og EU-organerne bør undersøge den udvikling, der finansieres fra struktur- og samhørighedsfondene, set ud fra de virkninger, som programmet har for den sociale integration af romabefolkningen; anbefaler endvidere, at der for hvert enkelt program i udvælgelsesfasen lægges vægt på udvikling, som også tager sigte på at forbedre situationen for romaer, der bor i særligt ugunstigt stillede boligområder, og som er fattige og arbejdsløse;

Onsdag, den 11. marts 2009

66. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de enkelte medlemsstater at udvikle og gennemføre en vidtrækkende oplysningskampagne henvendt til offentligheden og roma-befolkningen om medlemsstaternes programmer til forbedring af romaernes levevilkår og deres gennemførelse på et løbende grundlag;
67. opfordrer Kommissionen til løbende at overvåge foranstaltninger og aktiviteter og deres indflydelse på forbedringen af romaernes situation på arbejdsmarkedet;
68. ønsker, at de midler, som der træffes afgørelse om på EU-plan, blandt andet skal bruges til »målrettede« programmer, som også omfatter eksperter fra organisationer med erfaring på dette område, og som kan yde støtte og rådgive, med sigte på at opveje romaernes ufordelagtige stilling, hvad angår uddannelse og kvalifikationer; mener, at medlemsstaterne i forbindelse med tildeling af EU-midler og egne midler - når de træffer afgørelse om finansiering af andre områder end tidlig udvikling og offentlig uddannelse - bør overveje, hvorvidt de offentlige institutioner, organisationer osv. der har ansøgt om støtte, har opfyldt deres forpligtelser til at komme social udelukkelse til livs;
69. opfordrer Kommissionen til at tilskynde de nationale myndigheder til at ophøre med den diskriminerende praksis med at sætte beboere i romaslumkvarterer på gaden og i stedet for udvikle konkrete boligprojekter støttet af teknisk ekspertise og overvågningsmekanismer med støtte fra bl.a. Kommissionen, Verdensbanken, og ngo'er der varetager roma-interesser; mener, at løsningen af boligproblemerne blandt romaer, der bor i landdistrikter, skal være et prioriteret indsatsområde, der får særlig opmærksomhed;
70. opfordrer Kommissionen til i særlig grad at rette opmærksomheden mod ikke alene civilsamfundsorganisationer, men også mod romaernes evne til at organisere sig selv, og til at yde støtte til integrationspolitik, støtte udviklingen af samfundene især ved hjælp af projekter, der øger romaernes deltagelse i beslutningsprocessen og deres ansvar for afgørelser, som træffes under deres medvirken.
71. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med ngo'er, der varetager roma-interesser, at gennemgå eksisterende politikker og programmer for at tage ved lære af tidligere, fejlslagne projekter;
72. opfordrer Kommissionen til at støtte ngo'er, der varetager roma-interesser, på både EU-plan og nationalt og lokalt plan med henblik på at overvåge gennemførelsen af politikker og programmer rettet mod romaer og fællesskabsuddannelse for demokrati og menneskerettigheder;
73. foreslår, at Kommissionen og medlemsstaterne opretter et forum for hele EU, hvor sociale bevægelser, fagforeninger og ngo'er, der repræsenterer romaer og deres interesser, løbende kan rådføre sig med hinanden for at udarbejde retningslinjer og udveksle god praksis med henblik på at fremme en koordineret tilgang på EU-plan;
74. opfordrer medlemsstaterne til en mere proaktiv indsats for at fremme flytningen af arbejdspladser til de steder, hvor romasamfundene er, og at tilskynde romaerne til at flytte derhen, hvor arbejdspladserne er;
75. minder medlemsstaterne og Kommissionen om, at selv om social velfærd spiller en vigtig rolle for at støtte og styrke ugunstigt stillede samfund som romasamfundet, er fremme af selvhjælp også vigtig; mener, at en kultur for uafhængighed snarere end afhængighed bør være det langsigtede mål;
76. mener, at der skal lægges langt større vægt på tilvejebringelse af lokale arbejdspladser og på tilskyndelse til iværksætterinitiativ og lokale håndværksvirksomheder samt udvikling af de grundlæggende færdigheder, der skal til for at udføre arbejdet, således at der udvikles større velstand og større selvværd;

*

* *

77. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, og regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og kandidatlandene.
-

Onsdag, den 11. marts 2009

Udfordringer i forbindelse med olieforsyningen

P6_TA(2009)0118

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om mulige løsninger på udfordringerne i forbindelse med olieforsyningen (2008/2212(INI))

(2010/C 87 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 »En energipolitik for Europa« (KOM(2007)0001),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juni 2008 »Tackling af de højere oliepriser« (KOM(2008)0384),
- der henviser til Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 77/706/EØF af 7. november 1977 om en målsætning på fællesskabsplan for nedsættelse af forbruget af primær energi i tilfælde af vanskeligheder for forsyningen med mineralolie og mineralolieprodukter ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 13. november 2008 til Rådets direktiv om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (KOM(2008)0775),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2008 Den anden strategiske energiredegørelsespakke om energiforsyningsikkerhed og energisolidaritet (KOM(2008)0781),
- der henviser til grønbogen af 12. november 2008 »Et europæisk energinet, der sikrer forsyningerne, bæredygtigheden og konkurrenceevnen« (KOM(2008)0782),
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2007 om de makroøkonomiske virkninger af de stigende energipriser ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. september 2005 om afhængighed af olie ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2008 om krisen i fiskerisektoren som følge af de stigende brændstofpriser ⁽⁶⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 15. og 16. oktober 2008 om energisikkerheden,

⁽¹⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 16.11.1977, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 217 af 8.8.2006, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 548.

⁽⁵⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 580.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0308.

Onsdag, den 11. marts 2009

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 19. og 20. juni 2008 om indvirkningerne af de høje fødevare- og oliepriser på de politiske områder,
  - der henviser til »World Energy Outlook 2008« fra Det Internationale Energiagentur (IEA),
  - der henviser til udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. januar 2009 om håndtering af udfordringerne knyttet til olie ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0035/2009),
- A. der henviser til, at det for at sikre energiforsyningsikkerheden i de kommende årtier er nødvendigt på europæisk plan at være mere opmærksom på diversificeringen af energiforsyningsveje og -kilder, energibesparelser og energieffektivitet,
- B. der henviser til, at det bliver stadig mere presserende at udforme en sammenhængende og omfattende fælles energipolitik for at sikre forsyningsikkerheden i en tid, hvor Den Europæiske Union i stigende omfang bliver afhængig af import,
- C. der henviser til, at olie er en begrænset ressource,
- D. der henviser til, at olieproduktionen i den Europæiske Union og Norge i 2007 stadig dækkede mere end 30 % af den indenlandske efterspørgsel,
- E. der henviser til, at mange olieressourcer, også letudvindelige, i mange af verdens lande for øjeblikket ikke gøres fuldt tilgængelige på grund af miljøforanstaltninger eller som et led i forvaltningen af ressourcer, og at omkostningerne til olieudvinding er fordoblet siden 2005 på grund af den generelle stigning i råstof- og materialeomkostninger,
- F. der henviser til, at den internationale efterspørgsel efter olie ifølge beregninger fra »United States Energy Information Administration« vil være mere end en tredjedel højere i 2030 end i 2006, og at efterspørgslen i EU vil stige med gennemsnitligt 0,25 % pr. år mellem 2005 og 2030, hovedsageligt som følge af en stigning i efterspørgslen i transportsektoren, hvilket vil resultere i, at olieandelen vil udgøre 35 % af den samlede efterspørgsel efter primær energi i EU i 2030,
- G. der henviser til, at Den Europæiske unions afhængighed af olieimport vil vokse til 95 % i 2030, at der samtidig vil ske en voksende koncentration af de konventionelle oliereserver i landene på den strategiske ellipse, og at der ved voksende konkurrence i efterspørgslen kan opstå forsyningsusikkerhed,
- H. der henviser til, at stigende oliepriser også må forventes på lang sigt,
- I. der henviser til, at den øgede inflation, der er udløst af kraftige stigninger i prisen på olie og andre basale råvarer, har medført en forringelse af købekraften,
- J. der påpeger, at prisudsvingene i 2008 ikke alene kan tilskrives udbud og efterspørgsel på det pågældende tidspunkt, og at de har negative indvirkninger på økonomien,

⁽¹⁾ EUT C 182 af 4.8.2009, s. 60.

Onsdag, den 11. marts 2009

K. der henviser til, at udviklingen af nye investeringsinstrumenter på markedet for olie og andre basale råvarer har øget udsvingene i priserne på disse råvarer; der endvidere henviser til, at der er behov for at sikre større gennemsigtighed på energimarkederne,

1. henviser til, at spørgsmålet om energiforsyningsikkerhed atter er blevet sat i centrum i den ovennævnte meddelelse fra Kommissionen om anden strategiske energiredegørelse; beklager dog, at Kommissionen ikke har taget ved lære af den økonomiske krise, der har vist, at kun et totalt skifte i EU's energipolitik vil føre til en løsning, for så vidt angår forsyningsikkerhed, og solidaritet mellem medlemsstaterne, beskæftigelse samt hvad angår sociale, miljømæssige og økonomiske forhold; beklager endvidere den hidtidige mangel på et tydeligt engagement med hensyn til at videreudvikle energipolitikken og forsyningsstrukturen;

2. understreger kraftigt, at det ud over kortsigtede foranstaltninger til sikring af forsyningerne også er nødvendigt at tage hensyn til spørgsmålet på lang sigt;

3. opfordrer Kommissionen til, når den forbereder lovgivningsmæssige forslag, i højere grad at analysere de indirekte såvel som de direkte konsekvenser af de foreslåede foranstaltninger for forsyningsikkerheden og for omkostningerne;

Udnyttelse af de eksisterende ressourcer

4. konstaterer, at forskellige skøn viser, at der også i de kommende årtier kan udvindes olie i tilstrækkeligt omfang til at dække efterspørgslen, selv om nye udvindingsmetoder sandsynligvis vil føre til højere priser; påpeger, at dette igen vil stimulere til energieffektiv adfærd og fremme alternative brændstoffer såsom andengenerationsbiobrændsler og brint samt brugen af elbiler; påpeger, at det er nødvendigt at forbedre investeringsvilkårene; understreger endvidere i denne henseende, at den øgede efterspørgsel efter olie i stadig større grad har presset udbuddet op mod kapacitetsgrænsen;

5. henviser til usikkerheden om, hvornår og i hvilket omfang der vil opstå en kløft mellem stigende efterspørgsel og faldende udbud; er bekymret for, at denne usikkerhed i tiltagende grad vil afspejle sig i stigende udsving i olieprisen; er derfor overbevist om, at der bør træffes alle egnede foranstaltninger, der kan sænke efterspørgslen efter fossile energikilder;

6. støtter Kommissionens forslag til kortsigtede foranstaltninger, der om nødvendigt skal træffes for at afbøde virkningerne af fremtidige olieprishop; opfordrer medlemsstaterne til at yde økonomisk støtte til investeringer i alternative energikilder som f.eks. vedvarende energi og til at prioritere foranstaltninger til at øge forbrugerbevidstheden, der fremmer køb af energieffektive varer og tjenesteydelser for at minimere langsigtede udgifter samt afbøde følgerne af et fremtidigt fald i olieforsyningen;

7. opfordrer til en intensivering af bestræbelserne på at gøre ikke-konventionelle olieressourcer kommercielt levedygtige og således bidrage til diversificeringen forudsat at miljøvenlige udvindingsmetoder er udviklet og anvendes; understreger, at en livscyklustilgang til drivhusgasemissioner fra brændstof, der markedsføres i EU, i overensstemmelse med forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/70/EF dels for så vidt angår specifikationer for benzin, diesel og gasolie, dels ved indførelse af en mekanisme for overvågning og nedsættelse af emissionerne af drivhusgasser som følge af brug af brændstoffer til vejtransport, og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationer for brændstof, der benyttes i fartøjer til indlandstransport, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF (KOM(2007)0018), virkelig vil stimulere olieindustrien til at nedbringe sin andel af indvirkningen på klimaændringerne gennem forbedrede produktionsprocesser;

8. mener, at anvendelsen af olie og andre kulstofintensive energikilder bør mindskes både gennem øget energieffektivitet og gennem et skift til mere kulstofneutrale løsninger, som f.eks. atomkraft og energi fra vedvarende energikilder;

9. er af den opfattelse, at udvindingen af de eksisterende reserver i stigende grad vil blive påvirket af politiske faktorer, herunder politisk ustabilitet, utilstrækkelig retsbeskyttelse, men også af miljøforanstaltninger og ressourceforvaltning; opfordrer derfor Kommissionen til at intensivere dialogen med produktionslandene på alle niveauer, og i alles interesse tilstræbe at opnå pragmatiske konfliktløsninger;

Onsdag, den 11. marts 2009

10. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med oliekoncerne og de olieproducerende lande at finde løsninger på, hvordan investeringerne kan fastholdes trods udsving i priser og fortjenester;
11. forventer, at olieselskaberne geninvesterer deres seneste omfattende fortjenester i prospektering og udvikling af nye oliereserver og i fremme af energibesparende teknologier og forskning i alternativer til olie (navnlig inden for transport);
12. opfordrer indtrængende til, at der etableres mere dynamiske forbindelser mellem EU og de olieproducerende lande, der indebærer vilje på begge sider til både at yde og nyde, og som tager sigte på at etablere en mere stabil og jævn forsyning med og prissætning af olie, hvilket ville være i alle parter interesse og til gavn for verdensøkonomien som helhed;
13. bifalder Kommissionens initiativ til at føre en global politisk dialog i form af et topmøde mellem de olieforbrugende og olieproducerende lande for at fastlægge en rimelig balance mellem udbud og efterspørgsel på oliemarkedet og for at forhindre de olieproducerende lande i at opretholde kunstigt høje oliepriser;

Gennemsigtighed og prisdannelse på markedet

14. er bekymret over de tiltagende og meget markante udsving i olieprisen, som man har kunnet konstatere i 2008, og som har negative indvirkninger på hele EU's økonomi og for EU's forbrugere;
15. indtager den holdning, at svingninger i oliepriserne afspejler en øget efterspørgsel efter olie, en gradvis udtømmning af oliereserverne og ændringer i de demografiske og urbaniseringsmæssige tendenser, navnlig i nye vækstøkonomier, hvor en stigning i gennemsnitsindkomsten fører til stigende efterspørgsel, spekulation i råvaremarkederne og globale økonomiske konjunkturer; understreger også, at olie og andre råvarer i stigende omfang er blevet anvendt til spredning af porteføljen som følge af dollarens faldende værdi;
16. udtrykker bekymring over de svingende oliepriser og deres indvirkning på den økonomiske og finansielle stabilitet; anerkender samtidig fordelene ved aktive markeder for olie og andre energiprodukter; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre den størst mulige gennemsigtighed på energimarkederne;
17. anerkender, at en sådan ustabilitet også skader olieeksportørernes økonomier, og at en stabilisering af olieprisen derfor er i alles interesse;
18. bifalder Kommissionens meddelelse af 13. juni 2008 om tackling af de højere oliepriser og deler dens bekymring over de seneste udsving i olieprisen og de negative indvirkninger heraf på inflationen, konkurrenceevnen, handelen og den økonomiske vækst;
19. er af den opfattelse, at hovedårsagen til stigningen i olieprisen i de sidste otte år er en markant øget efterspørgsel, der har medført flaskehalse i forbindelse med udvindingen, transporten og raffineringen af olien samt meget stor fortjeneste i nogle få store oliekoncerne; anerkender, at den tydelige stigning i råstofpriserne samt spekulationstransaktioner på finansmarkederne har haft en forstærkende effekt på udviklingen i olieprisen;
20. understreger behovet for at prioritere overvågningen af konkurrencen i forarbejdningen og salget af olie og olieprodukter samt at øge gennemsigtigheden af data om kommercielle olielagre;
21. anser det for yderst vigtigt at forbedre markedets gennemsigtighed for at stabilisere oliepriserne; opfordrer Kommissionen til at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag inden for dette område; understreger, at gennemsigtigheden absolut også må øges i produktionslandene, og at navnlig også produktionsmængderne og reserverne må offentliggøres på mere transparent vis; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i deres dialog med produktionslandene at arbejde på øget gennemsigtighed;

Onsdag, den 11. marts 2009

22. glæder sig i denne sammenhæng over den foreslåede undersøgelse om nytten af og omkostninger i forbindelse med en egentlig offentliggørelse af olielagre; opfordrer Kommissionen til at indarbejde resultaterne af undersøgelsen i sine kommende lovgivningsmæssige forslag om minimumsolielagre, påpeger samtidig, at det er nødvendigt at opnå gennemsigtighed på internationalt plan i denne sammenhæng;
23. henviser til, at forskellige tekniske specifikationer for olieprodukter i hovedaftagerlandene medfører en opsplitning af markedet, som i tilfælde af leveringssvigt kan resultere i øgede priser; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om, hvordan sådanne begrænsninger i markedsadgangen kan undgås;
24. er af den opfattelse, at formålet med strategiske lagre er at imødegå fysiske flaskehalse som følge af leveringssvigt; afviser af denne årsag samt af hensynet til at føre en bæredygtig finanspolitik alle forsøg på at anvende disse lagre til at modvirke ustabile oliepriser;
25. understreger vigtigheden af aktivt at arbejde på at gøre ny, alternativ energi tilgængelig for små virksomheder for at gøre dem mindre afhængige af udsving i olieprisen; anerkender de små og mellemstore virksomheders betydning for produktionen af biobrændsel og andre former for vedvarende energi; er bekymret over de tekniske og lovgivningsmæssige hindringer, som fortsat findes for produktionen og markedsføringen af disse produkter, og opfordrer Kommissionen til at lette markedsadgangen for disse brændstoffer;
26. understreger, at en effektiv emissionshandelsordning og vedtagelsen af en lang række andre energibesparende foranstaltninger bør være vigtige værktøjer til fremme af udviklingen af et omfattende, banebrydende marked for energieffektive teknologier og produkter; understreger ligeledes, at det er vigtigt, at princippet om, at »forureneren betaler«, finder anvendelse; erindrer om, at jo flere lande der indfører sådanne politikker, jo mindre bliver disse politikkers indvirkning på de enkelte sektors konkurrencedygtighed;

Investeringer i olieudvinding og -forarbejdning

27. bemærker, at der ifølge Det internationale Energiagenturs vurderinger er brug for årlige investeringer på 350 mia. USD i olieindustrien frem til 2020 for at sikre forsyningerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inkorporere investeringsincitamenter i deres respektive politikker, også og navnlig inden for EU; understreger i denne forbindelse vigtigheden af langsigtet investeringsikkerhed; afviser dog at erstatte private investeringer og privat kapital med offentlige midler;
28. er bekymret over den nuværende kreditkrisens indvirkninger på investeringsmulighederne i olieindustrien, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at koordinere deres bestræbelser på at overvinde krisen;
29. glæder sig over det bidrag, som den øgede anvendelse af biobrændsel inden for transportsektoren ville kunne yde navnlig med hensyn til at øge forsyningssikkerheden; konstaterer, at dette vil medføre en konsolidering og omstrukturering inden for olieforbearbejdningsindustrien; konstaterer endvidere, at det er nødvendigt at iværksætte yderligere strukturelle foranstaltninger inden for transportsektoren for at minimere efterspørgslen efter olie;
30. opfordrer medlemsstaterne og raffinaderierne til på trods af denne udvikling at sørge for, at der fortsat er tilstrækkelig lagerkapacitet i EU til at undgå flaskehalse, som eksempelvis måtte opstå efter naturkatastrofer;
31. opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og oliekoncerne til at sikre en tilstrækkelig uddannelse til de specialister, der er nødvendige til efterforskningen af olielagre og til olieproduktion;

Transportruter

32. er tilfredse med de resultater, der er opnået inden for rammerne af INOGATE-programmet netop på området for tillidsskabende foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en strategi for, hvordan sådanne projekter kan understøttes af supplerende foranstaltninger og hvordan koordineringen kan forbedres;

Onsdag, den 11. marts 2009

33. henviser til den centrale betydning af godt naboskab mellem transitlandene og mellem transitlandene og disses nabolande, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge deres indsats med henblik herpå;
34. konstaterer, at olierørledninger er holdt uden for de transeuropæiske energinet og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til på baggrund af den aktuelle udvikling, navnlig den faldende egenproduktion og den stigende afhængighed af import samt behovet for ny transportkapacitet, at undersøge muligheden for at lade olieinfrastrukturen indgå i transeuropæiske net for transport og energi (TEN-E);
35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for rammerne af den fælles udenrigs-, handels- og sikkerhedspolitik at arbejde på at sikre stabilisering, navnlig i de produktionslande, der trues af politisk ustabilitet, da stabilitet er grundlaget for investeringer og velstand;
36. understreger, at nye olieinfrastrukturprojekter, såsom rørledningerne mellem Odessa og Gdansk og mellem Constanta og Trieste, fortsat bør være højt prioriterede projekter af europæisk interesse;
37. er bekymret over den tiltagende piratvirksomhed, som truer den internationale skibsfart og dermed også olietransporten, og glæder sig over Rådets fælles foranstaltning ⁽¹⁾ i forbindelse hermed;
38. er endvidere bekymret over den terrortrussel, der hviler over transportruter og den strategiske infrastruktur, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere dialogen med centrale aktører;

Transport og bygninger

39. henviser til energisparepotentialet inden for byggesektoren, som ville kunne sænke efterspørgslen efter fossile energikilder såsom olie og gas, og glæder sig over Kommissionens og medlemsstaternes anstrengelser for at udnytte dette potentiale bedre;
40. hilser EU's indsats i forbindelse med diversificeringen af energikilder på transportområdet velkommen; foretrækker markedsbaserede tiltag ved indførelse af nye teknologier; anerkender, at prisen er den bedste rettesnor for nye teknologiers konkurrenceevne; beklager imidlertid mangelen på ambition i forbindelse med udvikling af potentialet for mere energieffektive, bedre konstruerede og lettere transportmidler;
41. udtrykker tvivl om, hvorvidt den første generation af biobrændsel egner sig som erstatning for olie på mellemlang og lang sigt; opfordrer til en øget indsats inden for forskningen i syntetisk brændstofteknologi;
42. er overbevist om, at stigningen i olieforbruget inden for transportsektoren kun kan mindskes på mellemlang og lang sigt, såfremt EU og medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger for at sikre en omlægning til mere bæredygtige transportformer, der forbruger mindre eller slet ingen olie, som f.eks. jernbaner, vandbåren transport samt intermodale transportkæder i byområder (gang, cykling, offentlig/kollektiv transport, delebiler); er endvidere af den overbevisning, at der kan opnås betydelige energibesparelser gennem mere effektiv anvendelse af moderne trafikstyringssystemer til reduktion af ventetider og omveje i vej- og lufttrafikken samt i den vandbårne transport, og ved i højere grad at fremme grøn logistik;

Forbindelser til lande med et stigende olieforbrug

43. er af den opfattelse, at der skal lægges større vægt på energipolitiske temaer i EU's fælles eksterne forbindelser til lande med et stærkt stigende olieforbrug, og at EU skal arbejde hen imod at fjerne statsstøtten til olieprodukter;

⁽¹⁾ Rådets fælles foranstaltning 2008/851/FUSP af 10. november 2008 om Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (EUT L 301 af 12.11.2008, s. 33).

Onsdag, den 11. marts 2009

44. opfordrer Kommissionen til at integrere foranstaltninger i sin udenrigs-, handels- og naboskabs-politik, som vil kunne bidrage til at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og olieforbrug i hele verden;

45. henviser frem for alt til, at de geopolitiske konsekvenser af ændringerne i de globale betingelser for den internationale energisikkerhed og følgerne for den fremtidige internationale økonomiske forvaltnings-praksis endnu ikke i tilstrækkeligt omfang er blevet drøftet i EU; mener, at fastholdelsen af nationale løsninger må erstattes af nye og tætte former for politisk og økonomisk samarbejde mellem EU, USA, Rusland og Kina, som på mellemlang sigt også må institutionaliseres;

*

* *

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Miljøvenlig transport

P6_TA(2009)0119

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om en mere miljøvenlig transport og internalisering af eksterne omkostninger (2008/2240(INI))

(2010/C 87 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juli 2008 om grønnere transport (KOM(2008)0433),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juli 2008 om en strategi for indregning af de eksterne omkostninger i transportpriserne (KOM(2008)0435),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juli 2008 om støjbegrænsningsforanstaltninger for den bestående jernbaneflåde (KOM(2008)0432),
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007, »Hold Europa i bevægelse - Bæredygtig mobilitet på vores kontinent«⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2008 om EU's politik for bæredygtig transport under hensyntagen til EU's energi- og miljøpolitik⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0055/2009),

⁽¹⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 556.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0087.

Onsdag, den 11. marts 2009

- A. der henviser til, at EU's mål er at nedbringe udledningen af drivhusgasser med 20 %, øge anvendelsen af vedvarende energikilder til 20 % og nedbringe energiforbruget med 20 %, alt sammen inden 2020,
- B. der henviser til, at Kommissionen med sigte på miljøvenlig styring af trafikken har stillet en række forslag til bekæmpelse af klimaændringerne, men at den, hvad angår de nødvendige foranstaltninger, kun har forelagt en meddelelse om indregning af de eksterne omkostninger for alle transportformer og en meddelelse om forringelse af støjen fra jernbanerne samt et konkret forslag til retsakt om ændring af afgifterne på tunge godskøretøjer,
- C. der henviser til, at artikel 11, stk. 3, i eurovignet-direktivet ⁽¹⁾ allerede i 2006 fastsatte følgende: »Senest den 10. juni 2008 fremlægger Kommissionen på baggrund af en undersøgelse af alle elementer, inklusive omkostningerne i forbindelse med miljø, støjgener, trafikoverbelastning og sundhed, en almindeligt anvendelig, gennemskuelig og forståelig model til vurdering af alle eksterne omkostninger, som skal danne grundlag for fremtidige beregninger af infrastrukturbenyttelsesafgifter. Denne model suppleres med en konsekvensanalyse af internaliseringen af eksterne omkostninger for alle transportformer og en strategi for en trinvis anvendelse af denne model på alle transportformer. Rapporten og modellen ledsages eventuelt af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på yderligere revision af direktivet«,
- D. der henviser til, at internaliseringen skal integreres i en mere omfattende politik til fremme af samordning af transportformer og et bæredygtigt transportsystem, og at denne politik også skal omfatte fremme af forskning, finansiering af infrastruktur, markedsåbninger samt standardisering; der endvidere henviser til, at disse prissignaler ikke desto mindre ikke i sig selv er nok til at forandre brugernes adfærd, medmindre de nødvendige alternativer stilles til rådighed for dem (renere biler, alternative transportformer osv.),
- E. der henviser til, at Kommissionen ganske overbevisende dokumenterer jernbanestøjens helbredsmæssige belastning for befolkningen, men som kerneelement i sit initiativ til reduktion af støjen fra jernbanerne blot fremhæver behovet for eftermontering af støjsvage bremsere på godsvogne,

Grønnere transport

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om grønnere transport som et vigtigt første skridt mod en sammenhængende politik med sigte på en mere miljøvenlig strukturering af transporten med alle dennes forskellige transportformer samt som en erkendelse af, at det er vigtigt og nødvendigt at gøre transporten mere effektiv i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringerne;
2. understreger mobilitetens store nytte for borgernes livskvalitet, for vækst og beskæftigelse i EU, samfundsøkonomisk og territorial samhørighed, for handelen med tredjelande og for virksomheder og beskæftigede, som direkte og indirekte er aktive inden for transport- og logistiksektoren;
3. erkender, at mobiliteten - ud over at have positive konsekvenser og være uundværlig for EU's økonomiske udvikling og økonomiske og sociale samhørighed - også har negative konsekvenser for det naturlige miljø og for mennesker; understreger derfor at den europæiske transportpolitik under hensyntagen til borgernes og virksomhedernes berettigede interesse i mobilitet fortsat bør sigte mod at gøre transportsektoren mere miljøvenlig for at eliminere eller i hvert fald mindske transportens negative konsekvenser i overensstemmelse med EU's mål om bekæmpelse af den globale opvarmning inden 2020;
4. glæder sig over, at Kommissionen i sin meddelelse giver en oversigt over Den Europæiske Unions hidtidige foranstaltninger med sigte på en bæredygtig transportpolitik;
5. beklager, at Kommissionen ikke har forelagt en samlet plan for en mere miljøvenlig udformning af transporten inden for alle transportsektorer; bemærker, at Kommissionen allerede har taget en række initiativer, som gerne i sidste ende skulle føre til en samlet strategi for internaliseringen af eksterne omkostninger for alle transportformer, men indtil videre i stedet:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (EFT L 187 af 20.7.1999, s. 42).

Onsdag, den 11. marts 2009

- som delkoncept udfærdiget en håndbog for vurdering af de eksterne omkostninger ved transporten samt for indregning af disse på delområder (Se håndbogen om vurdering af de eksterne omkostninger inden for transportsektoren, »Handbook on estimation of external costs in the transport sector«),
- har forelagt et forslag til ændring af direktiv 1999/62/EF (eurovignet-direktivet) om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, som sigter mod at give medlemsstaterne tilladelse til at opkræve afgifter for de eksterne omkostninger, der opstår i forbindelse med anvendelsen af tunge godskøretøjer i overensstemmelse med direktivs artikel 11,
- har foreslået at lægge afgifter på de eksterne udgifter forårsaget af togstøj gennem støjdifferentierede infrastrukturbenyttelsesafgifter;

6. opfordrer derfor Kommissionen til for alle transportformer at udvikle de nødvendige foranstaltninger og instrumenter til mere miljøvenlig transport under hensyntagen til gældende internationale konventioner og allerede gennemførte foranstaltninger inden for de forskellige transportsektorer, til med henblik på disse forslag at gennemføre videnskabeligt funderede konsekvensanalyser for de enkelte foranstaltninger og for disses konsekvenser for konkurrencen mellem transportformerne samt konsekvenserne for omkostningerne til mobilitet og for konkurrenceevnen og til derefter at forelægge en integreret plan samt konkrete forslag til retsakter med sigte på at gøre transporten mere miljøvenlig;

Internalisering af de eksterne omkostninger

7. bemærker, at Kommissionen i sin meddelelse om en strategi for indregning af de eksterne omkostninger har tilsidesat den forpligtelse, som Parlamentet og Rådet har givet den i henhold til artikel 11, stk. 3, i eurovignet-direktivet, eftersom den ikke, ifølge dens egen fremstilling har udarbejdet og forelagt en generelt anvendelig, gennemsigtig og let forståelig model til evaluering af eksterne omkostninger generelt, eftersom den ikke har foretaget en analyse af konsekvenserne for alle transportformer og konkret kun for tunge fragtkøretøjer har forelagt et grundlag for en strategi for gradvis gennemførelse af modellen for alle transportformer;

8. konstaterer, at Kommissionen i sin meddelelse kommer med udførlige henvisninger til sin håndbog om beregning af de eksterne omkostninger, som den offentliggjorde i januar 2008, og som samler den seneste videnskabelige viden om udregning af eksterne omkostninger i transportsektoren;

9. bemærker, at Kommissionen i sin meddelelse anfører videnskabeligt acceptable begrundelser for at lægge de enkelte eksterne omkostninger over på de forskellige transportformer og anvender en såkaldt »pragmatisk fremgangsmåde på basis af gennemsnitsomkostninger«; støtter generelt Kommissionens grundlag for samfundsmæssige marginalomkostninger i overensstemmelse med hvidbogen om transport fra 2001;

10. bemærker, at Kommissionen i meddelelsen og i forslaget til direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF (eurovignet-direktivet) eksplicit tager højde for princippet om, at forureneren betaler, som er fastsat i traktatens artikel 175, stk. 5; opfordrer imidlertid Kommissionen til i forbindelse med yderligere skridt vedrørende internaliseringen af eksterne omkostninger at tage højde for alle former for indregning af allerede eksisterende eksterne omkostninger, såsom mineralolieafgifter og vejafgifter;

11. opfordrer Kommissionen til at inkludere evalueringer af konkurrencens indvirkning på forskellige transportformer og dens dermed forbundne sociale og miljømæssige konsekvenser, når den forelægger yderligere forslag til at gøre transportsektoren grønnere, som det var tilfældet i forbindelse med forslaget om revision af direktiv 1999/62/EF (eurovignet-direktivet), og til at inkludere mobilitetens og konkurrenceevnens omkostninger;

12. beklager, at Kommissionen ikke har forelagt forslag til foranstaltninger til afbødning af konsekvenserne af det øgede antal fjernt beliggende områder, der er opstået som konsekvens af EU's udvidelse, og ikke har udfærdiget nogen prognoser om konsekvenserne af dens gennemførelse, navnlig i medlemsstater med geografiske barrierer og i medlemsstater, hvor der ikke endnu er multimodale alternativer; opfordrer derfor Kommissionen til at udligne disse mangler som del af den kommende revision af de transeuropæiske transportnet (TEN-T);

Onsdag, den 11. marts 2009

13. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at forelægge et supplerende forslag til multimodale mobilitetskorrider (grønne korrider) som del af revisionen af TEN-T og derved udligne de byrder, der pålægges i forbindelse med det nuværende forslag, ved at stille tilgængelighed og mobilitet uden hindringer til rådighed;

14. kræver, at Kommissionen snarest for det første forelægger konkrete forslag om alle transportformer og for det andet gennemfører opgaven i artikel 11, stk. 3, i eurovignet-direktivet fra 2006 gennem forelæggelse af en omfattende plan for beregning og opkrævning af de eksterne omkostninger og evaluering af konsekvenser heraf på grundlag af en hensigtsmæssig model;

Støjbegrænsningsforanstaltninger inden for jernbanetransporten

15. anerkender, at Kommissionen i sin meddelelse om støjbegrænsningsforanstaltninger for den bestående jernbaneflåde tager hånd om behovet for at mindske den støjbelastning, befolkningen langs sporene udsættes for, navnlig fra godsvogne;

16. understreger, at retrofitting af jernbanevogne til en rimelig pris forudsætter, at de nuværende tekniske hindringer samt de administrative byrder forbundet med de relevante certifikater fjernes hurtigst muligt og før vedtagelsen af bindende lovgivningsmæssige foranstaltninger;

17. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv om indførelse af støjafhængige priser for lokomotivers og vognes adgang til skinnenettet for hurtigst muligt at skabe incitamenter for jernbaneselskaberne til hurtig omstilling til støjsvagt materiel ved at udskifte materiellets bremseklodser; mener, at kortsigtede foranstaltninger også skal tages med i overvejelserne, hvis og i det omfang de er nødvendige, og at ingen lovgivningsmæssig foranstaltning bør få negative konsekvenser for jernbanesektoren i den intermodale konkurrence;

18. venter, at Kommissionen i sit forslag finder en praktikabel metode, der ud over øremærkning af indtægterne sikrer, at ikke blot jernbaneselskabers egne vogne omstilles, men også de vogne fra andre jernbaneselskaber, der medføres;

*

* *

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Lissabonstrategien

P6_TA(2009)0120

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om bidrag til forårstopmødet i 2009 i forbindelse med Lissabonstrategien

(2010/C 87 E/15)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »Rapport om gennemførelsen af Fællesskabets Lissabonprogram 2008 - 2010« (KOM(2008)0881) og Kommissionens henstilling af 28. januar 2009 til Rådet om ajourføringen i 2009 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2009)0034),

— der henviser til de 27 nationale Lissabonreformprogrammer, som medlemsstaterne har forelagt,

Onsdag, den 11. marts 2009

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2007 med titlen »Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder - Kommissionens bidrag til stats- og regeringschefernes møde i oktober« (KOM(2007)0581),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2007 med titlen »Et indre marked for Europa i det 21. århundrede« (KOM(2007)0724),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »Rapportering om markedsadgang og opstilling af rammer for et mere effektivt internationalt regulatorisk samarbejde« (KOM(2008)0874),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »En opdateret strategiramme for europæisk samarbejde på uddannelsesområdet« (KOM(2008)0865),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »Nye kvalifikationer til nye job - om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet« (KOM(2008)0868),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »Samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer« (KOM(2008)0876),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 med titlen »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens forslag af 16. december 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (KOM(2008)0867),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 23. og 24. marts 2000, 23. og 24. marts 2001, 22. og 23. marts 2005, 27. og 28. oktober 2005, 23. og 24. marts 2006, 8. og 9. marts 2007 og 13. og 14. marts 2008,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (Del: de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker): Igangsætning af den nye cyklus (2008-2010) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

Finanskrisen og de økonomiske og sociale følger

1. konstaterer, at den globale finanskrisen, der skyldes globale makroøkonomiske ubalancer og en verdensomspændende kreditkrise, har påført finanssystemerne over hele verden, herunder også i EU, alvorlig skade; bemærker endvidere, at den globale finanskrisen er skyld i massiv ødelæggelse af børs kapitaliseringen over hele verden med vidtrækkende negative konsekvenser for realøkonomierne, navnlig konsekvenserne for beskæftigelse og den sociale situation; understreger, at finansmarkederne er af afgørende betydning for »realøkonomien«, og at en af prioriteterne - sideløbende med bevarelse af beskæftigelsen - for vækst og beskæftigelse er at få kapitalen til at flyde igen og skaffe kredit og finansiering til investeringer, hvilket kræver fornyet tro og tillid, gennem tydelige løfter og regeringsgarantier samt bedre implementeret overvågning, der dækker alle finansielle markeder i et globalt perspektiv, og regulering, der støtter ansvarlige kreditter til markederne;

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 422.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0543.

Onsdag, den 11. marts 2009

2. anbefaler, at de kortsigtede foranstaltninger, der anvendes for at opveje de umiddelbare direkte konsekvenser af krisen og til at minimere de negative virkninger for realøkonomien, samt redningspakkerne skal følges af en koordineret kort- og langsigtet handlingsplan, som fører EU's økonomier tilbage på vejen mod en stabil vækst og beskytter mod en lignende krise i fremtiden;

3. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 20. februar 2008 om bidrag til forårstopmødet i 2008 i forbindelse med Lissabonstrategien ⁽¹⁾ allerede påpegede den overordnede betydning af en sikring af de finansielle markeders stabilitet og bemærkede, at den nylige subprime-krise viser, at det er nødvendigt, at EU udvikler overvågningsforanstaltninger for at styrke de finansielle markeders gennemsigtighed og stabilitet og beskytte kunderne bedre og krævede »en evaluering af de aktuelle systemer og instrumenter for tilsyn i Europa og fastholder, at der bør være et tæt samarbejde med Parlamentet med henblik på klare henstillinger om, hvordan stabiliteten i det finansielle system og dets evne til at yde sikker langsigtet finansiering til europæiske virksomheder kan forbedres«;

4. understreger, at finansmarkederne har og også fremover vil have central betydning for de sociale markedsøkonomiers funktion, at de har til opgave at skaffe midler til finansiering af »realøkonomien« og desuden sikre en mere effektiv fordeling af midlerne, samt at give økonomierne mulighed for at trives, hvilket igen har gjort det muligt for borgerne konstant at forbedre deres levestandard over de seneste årtier; understreger, at fuldstændigt pålidelige, effektive og gennemsigtige finansmarkeder er en forudsætning for en sund og innovativ europæisk økonomi, der skaber vækst og beskæftigelse;

5. understreger, at finanskrisen har skabt en mulighed, hvor behovet for innovation som drivkraft for økonomien ikke længere kan ignoreres, og at det er tid til at skabe den dynamiske videnbaserede økonomi, som Europa satte sig for at opbygge for omkring otte år siden; mener, at det er på tide at skabe til den mest energieffektive økonomi, som gør det muligt at ændre verden og sikre europæisk fremgang og international konkurrenceevne i de kommende årtier; mener, at det er på tide at stimulere innovative industrier, som har kapacitet til at bringe ny vækst til Europa;

6. anerkender de positive resultater af de redningsforanstaltninger, der er vedtaget med henblik på at undgå yderligere skade på skattesystemet; kræver ikke desto mindre en ny finansiel arkitektur gennem etablering af gennemsigtig og effektiv regulering, som er i forbrugernes, virksomhedernes og medarbejdernes bedste interesse; kræver yderligere lovforslag samt internationale aftaler, som kan håndtere overdreven risikovillighed, gearing og kortsigtede økonomiske dispositioner, som udgør de grundlæggende kilder til krisen; minder Kommissionen om dens forpligtelse til at reagere på Parlamentets anmodninger om regulering af hedgefonde og kapitalfonde og forventer, at der bliver fremsat lovforslag på kort sigt;

7. understreger det presserende behov for at sikre, at den finansielle sektor, som drog fordel af offentlig støtte, giver virksomheder, navnlig SMV'er, og husholdninger tilstrækkelig kredit; insisterer på, at redningsplaner skal indeholde bindende betingelser med hensyn til udlodning af dividende samt lånepraksis;

8. advarer mod en ond cirkel af lavere investeringer og lavere privatforbrug, hvilket medfører tab af arbejdspladser, reducerede forretningsplaner og mindre innovation, hvilket sandsynligvis kan skubbe EU ud i en alvorlig og langvarig recession; understreger, at det i denne forbindelse er afgørende med en samordnet europæisk indsats for at undgå, at krisen medfører en række modstridende nationale planer for økonomisk stabilitet eller for økonomisk genopretning med potentielle konflikter og omkostninger, der undergraver det indre marked, den økonomiske stabilitet og Den Økonomiske og Monetære Union samt Europas rolle som global aktør;

(1) Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0057.

Onsdag, den 11. marts 2009

9. forventer at en fælles indsats kan overvinde finanskrisens indvirkning på realøkonomien; anmoder om fastsættelse af benchmarks med hensyn til fremtidig beskæftigelse og vækstrater, hvilket bør bidrage til at fastlægge størrelsen af og komponenterne i den europæiske økonomiske redningsplan; opfordrer i denne forbindelse til, at der - inden for rammerne af vækst- og stabilitetspagten og dens fleksibilitetsbestemmelser - udvikles en sammenhængende europæisk strategi for fremtidige investeringer (f.eks. i kvalificeret og dygtig menneskelig kapital for at sikre et teknologisk gennembrud og udvikling, innovation, energieffektivitet, bæredygtig infrastruktur, kommunikationsteknologier, sammenkobling og serviceydelser, herunder sundhedstjenester og muligheder for erhvervslivet, ikke mindst SMV'er, for at investere i nye produkter og markeder) sikring af arbejdspladser og indtægter samt bedre samordning af økonomi- og socialpolitikker;

10. mener, at vedvarende energi, energieffektivitet og miljø kan fungere som et strategisk fokus på incitamenter, som kan skabe grønne arbejdspladser af høj kvalitet og give Europas industri en fordel ved at være den, der tager det første skridt, over for verdens andre regioner, som endnu ikke har taget et sådant initiativ;

11. mener, at kun en politik, som kombinerer kampen mod voksende arbejdsløshed og fattigdom på kort sigt, mens der skabes grobund for en omlægning af vores økonomi i retning af bæredygtighed på lang sigt, kan medføre en længerevarende løsning, som er inspireret af den bæredygtighedsstrategi, som blev aftalt i Göteborg, som er erklæret en del af Lissabonstrategien;

12. understreger, at det skal være EU's topprioritet at beskytte sine indbyggere mod konsekvenserne af finanskrisen, da de bliver hårdest ramt enten som arbejdstagere, som husstandsmedlemmer eller som iværksættere; mener, at mange arbejdstagere og deres familier er blevet eller vil blive ramt af krisen, og at der bør træffes foranstaltninger for at bidrage til at bremse tabet af arbejdspladser og hjælpe folk med i givet fald at vende hurtigt tilbage til arbejdsmarkedet, så de ikke kommer ud i langtidsarbejdsløshed; forventer, at der på EU's forårstopmøde 2009 fastsættes klare retningslinjer og konkrete foranstaltninger til at sikre beskæftigelse og skabe jobmuligheder;

13. mener, at det er stigningen i fattigdom i EU, der vækker størst bekymring blandt virkningerne af den økonomiske krise, at det er afgørende at standse den aktuelle stigning i arbejdsløsheden i EU, og at den mest effektive måde at mindske og forebygge fattigdom på er gennem en strategi baseret på målet om fuld beskæftigelse, arbejdspladser af høj kvalitet og social inddragelse, fremme af iværksætteraktiviteter, aktiviteter, der styrker SMV'ernes rolle og investeringer; minder om, at en strategi med henblik på at håndtere udelukkelse fra arbejdsmarkedet bør baseres på passende levestandard, tilstrækkelig indtægtsstøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til tjenester og uddannelse af høj kvalitet, hvorfor man bør støtte beskæftigelse gennem foranstaltninger for iværksættere, SMV'er og investeringer og initiativer, der tager sigte på at hjælpe folk med at vende tilbage til arbejdsmarkedet; mener, at en særlig prioritet i denne henseende bør være omskoling af arbejdsløse og uddannelse rettet mod en faglært og specialiseret arbejdsstyrke; mener, at EU er opbygget på grundlag af solidaritetsprincippet, at Fællesskabets finansielle støtte skal gøres tilgængelig for medlemsstaterne gennem ordninger, der har til formål at forhindre den uforholdsmæssigt store nedlæggelse af arbejdspladser og at omskole arbejdstagere og revalidere ufaglærte arbejdstagere; mener, at arbejdsmarkedslovgivningen bør udvikles for at opnå en højere grad af fleksibilitet og sikkerhed på arbejdsmarkedet i forhold til at få nyt arbejde, der henviser til, at finansielle fællesskabsinstrumenter, f.eks. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, skal fornyes, så de kan anvendes effektivt og rettidigt, når det drejer sig om store økonomiske sektorer, hvor man nedlægger arbejdspladser; bifalder Kommissionens forslag om at forenkle Den Europæiske Socialfonds kriterier og igen rette aktiviteterne mod de mest udsatte;

14. påpeger, at SMV'erne, der udgør hovedhjørnestenen i EU's økonomi, er særlig hårdt ramt af den aktuelle økonomiske tilbagegang; understreger, at kreditstramningen er gået hårdest ud over SMV-sektoren, da det er den del af økonomien, som er mest afhængig af kortsigtet arbejdskapital, der som regel tilvejebringes ved optagelse af kreditter; henviser til, at mangel på kapital kombineret med et generelt fald i efterspørgslen tvinger SMV'er til tilbagetog på alle fronter; konstaterer, at SMV'ernes aktuelle problemer har vidtrækkende konsekvenser for EU som helhed og navnlig for de mest sårbare og berørte regioner, da det er SMV'erne, der bidrager mest til BNP og dem, der beskæftiger flest mennesker i EU; understreger endvidere betydningen af en hurtig gennemførelse af loven om små virksomheder («Small Business Act») generelt og navnlig bestemmelser om kredit til SMV'er gennem tiltag fra Den Europæiske Investeringsbank;

Onsdag, den 11. marts 2009

15. understreger, at sikker adgang til finansiering, i tilstrækkeligt omfang, til overkommelige priser og på rimelige vilkår, er en afgørende forudsætning for investering og vækst; mener, at »the Small Business Act« og dens målsætninger er vigtigere i den aktuelle økonomiske situation end nogensinde før, da SMV'erne rummer et uudnyttet potentiale for økonomisk vækst og for skabelse og opretholdelse af arbejdspladser og giver mulighed for at udvise politisk lederskab og for at styrke tilliden til EU's erhvervssektor;

16. påpeger, at vedvarende vækst i EU forudsætter, at arbejdskraften er sund, dynamisk og veluddannet, hvilket desværre undergraves, f.eks. af den negative befolkningstilvækst i de fleste medlemsstater; mener, at en effektiv infrastruktur for børnepasning som aftalt på Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. marts 2002 i Barcelona er en vigtig katalysator for foreningen af arbejde og familie; mener, at en udviklet børnepasning, på familiernes betingelser, gør det lettere for såvel kvinder som mænd at deltage i både arbejds- og familieliv; bemærker, at øget erhvervsaktivitet blandt kvinder ikke blot bidrager til at skabe generel økonomisk vækst, men også til at mindske de demografiske ufordringer, som Europa i dag står over for; mener, at solidariteten mellem generationer bør stimuleres med henblik på at øge potentialet i den eksisterende arbejdsstyrke;

17. men understreger ikke desto mindre, at medlemsstaterne skal modernisere deres indvandringspolitikker for at sigte mod på målrettet vis at tiltrække højt uddannede indvandrere, der opfylder kravene på det europæiske arbejdsmarked, idet de tager udgangspunkt i USA's erfaringer på området og sørger for at samarbejde med oprindelseslandene for at undgå hjerneflugt; mener, at uddannelsespolitikken i højere grad bør sigte mod at tiltrække udenlandske forskere og studerende, som bliver i EU i længere tid (f.eks. Erasmus Mundus-programmet 2007 - 2012); mener, at en af de afgørende forudsætninger for at skabe verdens førende videnbaserede økonomi er, at alle medlemsstater garanterer og beskytter lovlige indvandreres grundlæggende rettigheder og give dem adgang til fælles europæiske værdier og respekt for kulturel mangfoldighed;

Borgernes behov og de nødvendige reaktioner

18. konstaterer, at der på grund af den aktuelle krisesituation er en række vigtige prioriteringer i Lissabonstrategien, som det er endnu mere presserende, at EU-institutionerne gennemfører, herunder at fremme regional og lokal konkurrenceevne og at holde fast ved konkurrencelovgivningens bestemmelser samt fremme forbrugerpolitikken for at gøre markederne mere effektive og retfærdige og udnytte fordelene ved det indre marked, særlig inden for detailhandel og andre tjenesteydelser, samt at fremskynde gennemførelsen af »the Small Business Act«, især ved hurtig vedtagelse og gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling ⁽¹⁾ og af Kommissionens forslag af 25. juni 2008 til Rådets forordning om statuten for det europæiske private selskab (KOM(2008)0396), og at gøre hurtige fremskridt med gennemførelsen af forslagene om det europæiske forskningsområde og den »femte frihedsrettighed« for at forbedre den frie bevægelighed for viden og innovation igennem øget overførsel af viden inden for uddannelse, forskning og udvikling (FoU) samt industriproduktion, og endelig at vedtage det omkostningseffektive fællesskabspatent og EU-patentretten, hvilket ville øge det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne betydeligt og lette virksomhedernes adgang til at finansiere og stimulere innovationen;

19. mener, at EU bør stræbe mod et fælles grundlæggende mål: at skabe beskæftigelsesmuligheder og dermed forhindre massearbejdsløshed; mener, at dette mål derfor bør være afgørende for omfanget og indholdet af EU's økonomiske genopretningsplan, samt at solidaritet er absolut nødvendigt for at sikre, at EU's økonomiske genopretningsplan og ledsagende foranstaltninger kan få den størst mulige positive virkning på arbejdsmarkedene i Europa; understreger behovet for en yderligere indsats, der skal støtte de mest udsatte samfundsgrupper;

20. støtter stærkt en arbejdsmarkedspolitik, der fremmer adgang til arbejdsmarkedet for alle og fremmer livslang læring; opfordrer medlemsstaterne og de sociale partnere til at indgå innovative aftaler med henblik på at holde befolkningerne beskæftigede; støtter bl.a. reduktion af sociale bidrag for lavindkomstgrupper med henblik på at fremme beskæftigelsen for lavt uddannede arbejdstagere og indførelse af innovative løsninger (f.eks. økonomisk støtte til husholdning og børnepasning, løntilskud til udsatte grupper), som allerede med succes er blevet iværksat i nogle medlemsstater; forventer udveksling af bedste praksis i den henseende;

⁽¹⁾ EUT L 200 af 8.8.2000, s. 35.

Onsdag, den 11. marts 2009

21. understreger det absolutte behov for at styrke effektiviteten af forbrugerbeskyttelsesreglerne med henblik på at imødekomme EU-borgernes stærke forventninger særligt med hensyn til finansielle produkter; opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge politikker, der støtter de hårdest ramte ofre for finanskrisen;
22. understreger betydningen af at sikre fri bevægelighed og mobilitet på arbejdsmarkedet snarest muligt, samtidig med at der insisteres på garantien for lige løn for samme arbejde og fuld respekt for overenskomstforhandlinger og fagforeningernes rolle, herunder deres ret til at tage kollektive skridt; understreger, at fjernelsen af hindringer for mobiliteten på det europæiske arbejdsmarked vil sikre større beskyttelse for europæiske arbejdstagere; konstaterer, at EU skal gøre en indsats for at forklare fordelene ved en tilgang, der effektivt kombinerer udvidelse, integration, solidaritet og arbejdskraftens mobilitet;
23. bemærker, at visse medlemsstater har indført begrebet mindsteløn; mener, at andre medlemsstater kunne have gavn af at undersøge disse landes erfaringer; opfordrer medlemsstaterne til at skabe forudsætninger for social og økonomisk deltagelse for alle, navnlig ved at sikre retlige rammer som mindsteløn og andre lovpligtige og generelt bindende ordninger eller ved kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale traditioner, der sikrer, at fuldtidsarbejdstagere kan tjene til en anstændig tilværelse ved deres løn;
24. mener, at finanskrisen giver mulighed for nødvendige reformer med særlig vægt på et solidt økonomiske grundlag, der spænder over hensigtsmæssige investeringer i uddannelse og færdigheder, kvalitet i de offentlige finanser og et miljø, der fremmer innovation og jobskabelse; mener endvidere, at bæredygtig vækst og jobskabelse i EU i stigende grad afhænger af ekspertise og innovation som vigtigste drivkræfter bag den europæiske konkurrenceevne;
25. opfordrer EU og dens medlemsstater til at gribe ind med henblik på at fremme vækst og antallet af arbejdspladser og at styrke efterspørgslen og forbrugernes tillid; mener, at et initiativ til intelligent vækst, hvor der fokuseres på Lissabonstrategimålene, som f.eks. investeringer i »videntrekanten« (herunder uddannelse, forskning og innovation), grønne teknologier, energieffektivitet, bæredygtige infrastrukturer og kommunikationsteknologier er afgørende i denne sammenhæng; understreger et sådant initiativs synergieffekt med hensyn til fremtidig konkurrenceevne, arbejdsmarkedet og beskyttelse af miljø og ressourcer;
26. understreger, at medlemsstaterne bør fortsætte reformen af arbejdsmarkedene for at skabe flere arbejdspladser og af uddannelsessystemer med henblik på at hæve det faglige niveau; mener endvidere, at medlemsstaterne bør fortsætte bestræbelserne på at fremme produktivitetsvæksten gennem større investeringer i uddannelse; mener også, at det kræver forbedret uddannelse og livslang læring at imødegå udfordringerne i forbindelse med innovation og udbredelse heraf og at sikre arbejdsstyrkens beskæftigelse og fleksibilitet; bemærker dog, at den nuværende investering i menneskelig kapital i Europa stadig er klart utilstrækkelig i en »videnintensiv økonomi«;
27. understreger, at den aktuelle krise ikke må bruges som et påskud for at forsinke den yderst tiltrængte omlægning af udgifterne i retning af »grønne« investeringer, men nærmere skal ses som et ekstra incitament til at fremskynde den meget tiltrængte økologiske omlægning af industrien; er overbevist om, at det økonomiske argument for at takle klimaændringerne er klart, og at ethvert skridt til at forsinke de nødvendige foranstaltninger i sidste ende vil medføre større omkostninger;
28. opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres budgetter og at investere i projekter inden for intelligent vækst og derved gøre fuldt brug af den reviderede stabilitets- og vækstpagt;
29. understreger, at medlemsstaternes økonomier er stærkt indbyrdes forbundne; understreger derfor behovet for en mere effektiv koordinering og forbedret forvaltning, der er endnu mere presserende i krisetider; påpeger, at argumentet for mere samarbejde er stærkest i euroområdet; henviser til sine anbefalinger inden for rammerne af ØMU@10-beslutningen i denne forbindelse; forventer, at Kommissionen fastsætter klare og entydige retningslinjer for en forbedret tilgang fra alle medlemsstaternes side;

Onsdag, den 11. marts 2009

30. mener, at det vil være en katastrofal fejltagelse, som vil have både umiddelbare virkninger og virkninger udover denne generation, ikke at tage kampen op mod klimaændringerne eller ophøre med at investere i miljøet;

EU's handlemuligheder

31. understreger behovet for at styrke den sociale dimension i den europæiske og de nationale genopretningsplaner; opfordrer Kommissionen til at overvåge og stille forslag om de sociale virkninger af den finansielle krise, navnlig med hensyn til social udstødelse, fattigdom og pensioner frem til EU's forårstopmøde i 2009;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at Den Europæiske Socialfonds primære støtteordninger vil være rettet direkte mod omskoling og øget beskæftigelse samt aktiviteter, som fremmer social inkludering, med henblik på at afbøde krisens negative sociale effekter; minder om, at man bør koncentrere sig om de mennesker, som har mindst tilknytning til arbejdsmarkedet;

33. påpeger, at Den Europæiske Union har brug for en ny aftale (New Deal) for Europa, som løser den økonomiske, miljømæssige og sociale krise; mener, at jobskabelse inden for fremstillingssektoren og industrirelateret bør komplementeres af massive investeringer i sociale tjenesteydelser, navnlig uddannelse og sundhed, ved at skabe bedre vilkår for at undervise vores børn og studerende og ved massivt at øge antallet af lærere og forbedre de fysiske forhold for læring, hvilket alt sammen er investeringer, som vil betale sig i fremtiden;

34. påpeger, at sådanne Green New Deal-investeringer også må tilstræbe effektivitetsgevinster og substitution af andre ressourcer end olie («kritiske materialer»), som må forventes at blive knappe på kort eller mellemlang sigt og vil hindre udviklingen af visse sektorer, f.eks. informations-, kommunikations- og underholdningsindustrien; bemærker, at nylige undersøgelser har vist, at der kan opnås store effektivitetsgevinster på sådanne materialer, hvilket vil mindske affald, udgifter og ressourceafhængighed;

35. påpeger med hensyn til energi, at Europa i dag er afhængig af fossile brændsler som sin primære energikilde; erkender, at det er nødvendigt at begrænse afhængigheden af fossile brændstoffer, men anser det også for absolut nødvendigt at opnå energisikkerhed for EU; mener, at det betyder, at kilderne til fossile brændsler skal diversificeres, samtidig med at man skal forsøge at bevare energi til overkommelige priser; mener, at energisektoren i medlemsstaterne bør åbnes for reel konkurrence, og at energieffektiviteten bør forbedres igennem FoU og udbredelse af »bedste praksis«, således at Europa med høje olie- og gaspriser på lang sigt vil være i stand til at mindske sin sårbarhed på dette område; finder det af stor betydning, at Europa bør overveje at gå i retning af et indre marked for energi, at distribuere sin energi mere effektivt mellem medlemsstaterne og at modvirke sin afhængighed af energi fra tredjelande; mener desuden, at EU's andel af vedvarende energi bør øges for at mindske afhængigheden af fossile brændsler, at forskning og udvikling på dette område skal intensiveres, og at lokale løsninger bør fremmes for at udnytte tilgængelige vedvarende energikilder bedst muligt;

36. bemærker, at EU stadig er bagud i forhold til hastigheden, hvormed der sker innovationer i den amerikanske økonomi; påpeger, at innovation kan sikre en hurtig genopretning af de europæiske økonomier ved at skabe sammenlignelige fordele på de globale markeder; bemærker, at det i tider med økonomiske nedgang er almindelig praksis at skære ned på udgifterne til forskning og udvikling, men at dette er en forkert tilgang, fordi det er netop det modsatte, der er brug for; mener, at øget investering i FoU og uddannelse øger produktiviteten og dermed væksten; opfordrer til, at der investeres i forskning og videnskab med det mål at nå op på 3 % af BNP; understreger, at EU-budgettet skal give mulighed for, at en større del af udgifterne går til forskning; mener derfor, at medlemsstaterne bør øge eller i det mindste opretholde deres investeringsmål for FoU, og at de bør støtte den private sektors investeringer i FoU igennem skattemæssige foranstaltninger og lånegarantier samt med alle mulige andre instrumenter, som ville kunne bidrage til denne målsætning; mener, at uddannelse af voksne og livslang læring skal prioriteres på alle politiske niveauer, da det øger produktiviteten og giver de nødvendige kvalifikationer til at komme ind på arbejdsmarkedet og forblive beskæftigelsesegnet på et meget konkurrencepræget arbejdsområde;

Onsdag, den 11. marts 2009

37. påpeger, at teknologiens og telekommunikationens værktøjer fra begyndelsen af det 21. århundrede har sat globaliseringskræfterne fri i et hidtil uset omfang, »udjævnet« kommunikationssektoren og arbejdsmarkedene og bidraget til en periode med hidtil uset innovation, hvilket har gjort økonomierne mere produktive og forbundet borgerne på globalt plan; mener derfor, at Europa ved at maksimere teknologiens indflydelse på økonomien kan åbne det indre marked for telekommunikation, energi og forskning og særligt den industrielle sektor yderligere, komme styrket ud af den nuværende økonomiske uro, styrke kvaliteten af sin sundhedstjeneste og gøre den mere overkommelig i pris, fremme klimavenlig energiudvikling og -udnyttelse, forbedre uddannelsen i medlemsstaterne og fremme Europas muligheder for bliver verdens førende inden for teknologi og teknologisk innovation; påpeger, at den videnbaserede økonomi kræver, at der udvikles tjenester af høj kvalitet og en bredbåndsstrategi, som kan fremskynde opgraderingen og udvidelsen af net; mener, at Kommissionens forslag inden for den europæiske økonomiske genopretningsplan, som sigter mod fuld dækning med bredbåndsnet inden 2010, er et nødvendigt skridt fremad, som vil give EU mulighed for at opretholde sin konkurrenceevne;

38. anmoder om, at der lægges særlig vægt på Kommissionens hvidbog af 21. november 2001 om unge (KOM(2001)0681) og Rådets europæiske ungdomspagt, vedtaget den 22. og 23. marts 2005, som et af de instrumenter, der bidrager til gennemførelse af Lissabonmålene; bemærker, at Kommissionen bør overveje og integrere virkningen på unge og resultaterne af den strukturerede dialog med ungdomsorganisationer ved udarbejdelsen af lovforslag, og at medlemsstaterne bør fokusere på unge ved gennemførelsen af Lissabonreformprogrammerne og tage hensyn til de unge på de relevante politiske områder; mener, at en forøgelse af studerendes mobilitet og kvaliteten af de forskellige uddannelsessystemer bør være en prioritet som led i omformuleringen af hovedmålene med Bolognaprocesen efter 2010, og at der bør træffes foranstaltninger på tværs af de forskellige politiske områder; bemærker, at flere aspekter vedrørende mobilitet rækker ud over området for videregående uddannelser og vedrører områderne for sociale anliggender, økonomi, indvandring og visapolitik angående etableringen af et reelt europæisk område for højere uddannelse;

39. mener, at en »europæisering« af den finansielle tilsynsstruktur, effektive konkurrenceregler, passende regulering og forbedret gennemsigtighed af de finansielle markeder er afgørende for på mellemlang sigt at undgå en gentagelse af den nuværende krise; mener, at en integreret, omfattende (der omfatter alle finansielle sektorer) og sammenhængende tilsynsramme, hvor der tages udgangspunkt i en afbalanceret tilgang til regulering af grænseoverskridende spredning af finansielle risici baseret på harmoniseret lovgivning vil mindske opfyldelsesomkostningerne i forbindelse med aktiviteter, som berører flere retsområder; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om en revision af den eksisterende tilsynsarkitektur efter disse principper; kræver, at medlemsstaterne, til trods for den i dette afsnit nævnte foranstaltning, på mellemlang sigt vender tilbage til stabile offentlige finanser, og anmoder medlemsstaterne om at tydeliggøre, hvordan de ville kunne nå dette mål;

40. støtter den beslutning, som de europæiske medlemmer af G20 traf i slutningen af februar 2009 i Berlin om at træffe definitive foranstaltninger mod skatteparadiser og ikke-samarbejdsvillige lande og territorier ved hurtigst muligt at blive enige om en »værktøjskasse« med sanktioner, der kan godkendes på topmødet i London; anbefaler, at EU i eget regi vedtager en passende lovgivningsmæssig ramme med de rette incitamenter for markedsaktører til at afstå fra at gøre forretninger med disse steder; understreger, at det er af afgørende betydning at have en konvergerende tilgang på globalt plan for at håndtere disse problemer;

41. opfordrer medlemsstaterne og EU til at ændre EU-budgettet og give mulighed for at anvende uudnyttede finansielle midler med henblik på at støtte EU's politiske mål;

42. er bekymret over de stigende regionale forskelle med hensyn til virkningerne af finanskrisen, der bl.a. afspejles i den stigende spredning, hvad angår medlemsstaternes kreditværdighed, hvilket fører til større omkostninger ved lån for dem med lave kreditvurderinger; opfordrer til, at der udvikles nye innovative finansielle instrumenter med henblik på at afbøde disse virkninger og tiltrække ny kapital;

Onsdag, den 11. marts 2009

43. understreger, at krisen har ekstremt negative økonomiske og sociale konsekvenser i mange af de nye medlemsstater, hvilket i væsentlig grad forsinker deres konvergens i forhold til EU-15; forventer endvidere afsmittende virkninger, der vil påvirke euroen og økonomierne i euroområdet; anmoder derfor om, at der træffes slagkraftige foranstaltninger for den europæiske solidaritet for at beskytte euroområdet og styrke EU's interne sammenhængskraft, og navnlig for at sikre en øget støtte til de central- og østeuropæiske økonomier, især ved at tilpasse strukturfondene og globaliseringsfonden, der er tilpasset til disse lande samt særlig støtte fra EIB til nye innovative finansielle instrumenter; påpeger betydningen af europæisk sammenhold i tider med økonomisk krise, når den økonomiske krise også truer de fælles europæiske værdier; anmoder derfor om, at Kommission træffer mere omhyggelige foranstaltninger for de nye medlemsstater;

44. bemærker, at EU's finansieringsinstrumenter bør anvendes til at støtte de offentlige udgifter; bemærker endvidere, at det er nødvendigt, at disse finansieringsinstrumenters gennemførelsessats og -hastighed øges for at bidrage til Europas økonomiske opsving; mener, at EU's samhørighedspolitik er et fremragende instrument til territorial solidaritet, særligt de grænseoverskridende dele af den; er meget tilfreds med den seneste »Lissabonisering« af samhørighedspolitikken; mener, at man ved at rette regionale midler mere i retning af iværksætteraktiviteter, forskning, innovation, beskæftigelse og nye færdigheder vil gøre betydelige midler tilgængelige på lokalt niveau til forbedring af forretningsmulighederne og til støtte for de mest udsatte;

45. påpeger, at programmerne Transeuropæisk Transportnet (TEN-T) og Transeuropæisk Energinet (TEN-E) også bør bidrage fuldt ud til både den økonomiske genopretningsplan og Lissabonstrategiens mål; mener, at koordinatorernes positive indsats samt etableringen af Forvaltningsorganet for det Transeuropæiske Transportnet sammen med gennemførelsen af lovgivningen med henblik på at forbedre sammodalitetens effektivitet har resulteret i et pænt antal færdige TEN-T- projekter i hele EU, der kan fremme bæredygtig vækst og øget mobilitet;

46. henviser til EIB's centrale rolle med hensyn til EU's økonomiske genopretningsplan; glæder sig over medlemsstaternes forhøjelse af EIB's kapital med henblik på at udstede flere lån til SMV'er; insisterer på, at lånene skal være tilgængelige for SMV'er fra alle medlemsstater på en gennemsigtig og retfærdig måde; opfordrer til en yderligere styrkelse af EIB's rolle med hensyn til nye innovative finansielle instrumenter;

47. mener, hvad angår økonomisk styring, at den aktuelle økonomiske krise kræver et fast, koordineret og hurtigt statsligt indgreb fra alle medlemsstaters side samt reguleringsforanstaltninger med henblik på at understøtte finansmarkederne og genskabe tilliden; er af den opfattelse, at nye reguleringsforanstaltninger skal baseres på principperne om gennemsigtighed og kontrol, og at der skal føres effektiv kontrol med henblik på at sikre forbrugernes rettigheder; mener endvidere, at ny regulering bør omfatte forbud mod overdreven gearing og krav om, at bankerne skal have større kapitalreserver; påpeger i denne forbindelse desuden de eksisterende problemer i forbindelse med værdiansættelsesregler og risikovurdering; understreger, at kontrollen bør holde trit med de finansielle innovationer, og at EU bør forbedre de regulerende myndigheders knowhow i denne henseende; gør opmærksom på, at mere regulering ikke nødvendigvis er ensbetydende med bedre regulering, påpeger, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne koordinerer deres regulerende foranstaltninger, og at stabiliseringsstandarderne og reguleringen af finansstilsynet i euroområdet skal sikres;

48. minder om, at kreditvurderingsinstitutterne bærer deres del af ansvaret for den finansielle krise; bifalder Det Europæiske Råds opfordring til at fremskynde Kommissionens forslag af 12. november 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer (KOM(2008)0704) for at stramme reglerne for kreditvurderingsinstitutter;

49. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til retsakt om undtagelse af såkaldte mikroenheder fra Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽¹⁾;

(1) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

Onsdag, den 11. marts 2009

50. mener, at det er yderst påkrævet at forbedre den globale regulering af den finansielle sektor, som skal gå langt ud over den klassiske banksektor, og at tage modige skridt til at indføre bindende regler for tilsyn, gennemsigtighed og god praksis og anvende sanktioner over for alle nationer og territorier, som ikke samarbejder; opfordrer Kommissionen til at fremsætte passende forslag herom og opfordrer Rådet til at forberede det politiske niveau i internationale forhandlinger for at opnå en hurtig accept af et sådant initiativ; bemærker, at global finansiell stabilitet er et offentligt gode, og at ansvaret for at sikre det påhviler de politiske ledere;

51. opfordrer Økofin-Rådet til senest i marts 2009 at afslutte revideringen af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, så der åbnes mulighed for lavere moms niveauer inden for arbejdskraftintensive og personaleintensive tjenesteydelser og andre passende foranstaltninger til stimulering af den indenlandske efterspørgsel; opfordrer medlemsstaterne til at handle samordnet og til at vise solidaritet i denne forbindelse ved at tillade differentierede muligheder med hensyn til den momsreduktion for visse sektorer, som er fastsat i momsdirektivet, og for hvilke medlemsstaterne selv kan bestemme, om de vil anvende denne eller ej i overensstemmelse med deres respektive prioriteringer; mener, at selektive skatteincitamenter bør stimulere den hjemlige efterspørgsel og økonomien;

52. glæder sig meget over, at Kommissionen har krævet nedsættelse af en højtstående gruppe om afbureaukratisering, og anmoder om, at forslagene fra denne gruppe gennemføres hurtigst muligt; understreger, at Lissabonstrategien bør sikre, at virksomhedernes reguleringsbyrder mindses, og samtidig fremme produktiviteten og dermed vækstraterne over hele linjen; mener, at EU bør undersøge alternativer til regulering, høre de interesserede parter i forbindelse med ny regulering og fokusere på cost-benefit-forholdet;

Evaluering af Lissabonstrategien, næste skridt og vejen frem

53. glæder sig over de fremskridt, der er gjort under Lissabonfællesskabsprogrammet i de seneste år, men bemærker, at en række vigtige lovgivningsmæssige initiativer stadig mangler og omgående bør vedtages; understreger de nuværende skævheder i initiativernes kvalitet og omfang i henhold til de forskellige europæiske retningslinjer; opfordrer til en mere afbalanceret tilgang med henblik på et reformprogram for et reelt europæisk policy-mix med mange støttetiltag; støtter styrkelse af den eksterne dimension af den europæiske reformdagsorden, der indeholder bestemmelser om høje standarder, hensigtsmæssige lovgivningsmæssige rammer og samarbejdsbaserede arbejdsmetoder med henblik på at samarbejde med andre internationale økonomiske aktører og imødegå globale udfordringer; glæder sig i denne forbindelse over det arbejde, som Kommissionens forskellige generaldirektorater har udført for at udvikle nye kvalitative indikatorer; opfordrer indtrængende Rådet til at anmode Kommissionen om at sikre, at disse indikatorer anvendes i kommende evalueringer af de nationale reformprogrammer og integreres i Kommissionens overvågning, hvorved der skabes et mere omfattende og dækkende billede af resultaterne af Lissabon- og Göteborgstrategien;

54. understreger, at bedre resultater inden for Lissabonstrategien kræver effektivt pres fra Rådets side inden for rammerne af multilateral overvågning;

55. understreger, at den åbne koordinationsmetode, som Lissabonstrategien har været baseret på i ni år, har vist sine begrænsninger i lyset af de nye interne og eksterne udfordringer, som EU står over for; insisterer således på, at man i perioden efter Lissabonstrategien tager udgangspunkt i en mere proaktiv og mere global politik, dvs. i opdateringen af de eksisterende fællesskabspolitikker (for handel, indre marked, Den Økonomiske og Monetære Union osv.) og i nye fælles eksterne politikker (energi, klima, udvikling, migration osv.);

56. beklager, at der i dag, hvor der er et år tilbage af tidsplanen for Lissabonstrategien, er klart definerede mål, som ikke er nået, og at fremskridtet på programområderne ikke har været tilfredsstillende; mener, at medlemsstaterne har forsømt at gennemføre foranstaltninger, som kunne bidrage til gennemførelse af målene for Lissabonstrategien; mener, at Lissabonstrategien skal ses som en vigtig rettesnor for fremtidsorienterede politikker, som sigter mod et stærk og konkurrencedygtigt EU, som fremmer vækst; er derfor af den opfattelse, at den fortjener at blive taget mere alvorligt af medlemsstaterne og ikke kun bør ses som en række fjerne mål, men som en handlingsplan for Europas fremtidige udvikling;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

57. foreslår, at yderligere overvejelser vedrørende en »Lissabon Plus-dagsorden« (der rettidigt starter i 2010) bør baseres på den nuværende Lissabonstrategis generelle arkitektur (konkurrenceevne og mere miljøvenlige europæiske industrier, flere og bedre job, social integration, bæredygtighed), men understreger nødvendigheden af at præsentere en mere homogen og gensidigt støttende tilgang, som er i stand til afgørende at udvide den europæiske Lissabonstrategiens forvaltningskapacitet; anmoder Kommissionen om, at der præsenteres en grundig vurdering af de sidste 9 år med Lissabonstrategien og af medlemsstaternes gennemførelse af og engagement i Lissabonstrategiens mål inden udgangen af 2009;

58. anmoder Kommissionen om at analysere nytten af en post-Lissabonstrategi med nye målsætninger og mål og navnlig vurdere medlemsstaternes vilje til at gennemføre et sådant nyt program og dets levedygtighed; understreger nødvendigheden af at justere de integrerede politiske retningslinjer for vækst og beskæftigelse på baggrund af den økonomiske afmatning og opfordrer indtrængende Rådet til at skabe enighed om kortsigtede foranstaltninger til sikring af beskæftigelsesfrekvensen i 2008, at investere i bekæmpelse af klimaændringer og at sikre tilstrækkelige indkomster særligt med hensyn til samfundets mest sårbare grupper; forventer, at Kommissionen rettidigt lancerer initiativer og præsenterer forslag med hensyn til disse mål til forårstopmødet i forbindelse med Lissabonstrategien i 2010;

59. understreger, at »Lissabonisering« af de offentlige udgifter i alle medlemsstater og af EU's budget bør blive en realitet, da det ville integrere selve Lissabonstrategien og radikalt øge effektiviteten i bestræbelserne på at nå målene om vækst og jobskabelse;

60. bemærker, at de redskaber, EU har brug for med henblik på at nå Lissabonstrategiens mål, først og fremmest er en strømlining af alle dermed forbundne politikker, alle finansielle instrumenter og fonde samt EU-budgettet på en sådan måde, at bestræbelserne på at sikre vækst og jobskabelse fremskyndes og intensiveres; mener, at der på kort sigt er behov for kraftigere skattemæssige stimuli for hurtigt at overvinde den økonomiske krise, forudsat at det omorienterer private udgifter og adfærd i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i Lissabon-Göteborgstrategien og klima- og energipakken; advarer i denne sammenhæng mod vilkårlige skattelettelser; mener, at skatteincitamenter skal rettes mod sociale og miljømæssige målsætninger; mener, at dette kan ske gennem sænkning af momssatserne for arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser; mener endvidere, at der bør ydes støtte til grønne initiativer inden for blandt andet energisektoren samt bilindustrien og byggesektoren, navnlig fordi disse sektorer oplever et fald i efterspørgslen efter deres produkter; gør opmærksom på, at der eksempelvis kan ydes støtte til forbrugerne i form af skattefritagelse ved køb af grønnere biler og mere miljøvenlige boliger;

61. beklager, at Lissabonstrategien stadig ikke er særlig synlig i mange af medlemsstaternes politikker; mener, at mobiliseringen af alle økonomiske interessenter er afgørende for at sikre en effektiv gennemførelse; mener især, at en større inddragelse af arbejdsmarkedets parter, de nationale parlamenter, de regionale og lokale myndigheder og civilsamfundet vil forbedre resultaterne af Lissabonstrategien og øge kvaliteten af den offentlige debat om hensigtsmæssige reformer; mobiliseringen af alle interesserede parter kan sikres ved en korrekt gennemførelse af princippet om forvaltning på flere niveauer;

62. beklager atter, at der endnu ikke er aftalt nogen klar plan og adfærdskodeks mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, som kan garantere et passende samarbejde og en fuldstændig involvering af alle berørte EU-institutioner i en hensigtsmæssig videre behandling af de integrerede politiske retningslinjer som nøgleinstrumenter for Lissabonstrategien; opfordrer i den forbindelse Rådet og Kommissionen til at fremlægge forslag om et tæt samarbejde mellem de relevante EU-institutioner med henblik på den forestående revision af de integrerede politiske retningslinjer samt overvejelse og etablering af den kommende Lissabon II-dagsorden;

*

* *

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og ansøgerlandenes regeringer og parlamenter, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Onsdag, den 11. marts 2009

Bekæmpelse af klimaændringer

P6_TA(2009)0121

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om en EU-strategi for en global klimaaf tale i København og passende tilvejebringelse af finansiering for klimapolitikken

(2010/C 87 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 175,
- der henviser til den klima- og energipakke, som Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtog den 17. december 2008, navnlig sin holdning vedrørende forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁾ og vedrørende forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om medlemsstaternes indsats for at nedbringe deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2020 ⁽²⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 19.–20. juni 2008 og den 11.–12. december 2008,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2009 om »2050: Fremtiden begynder i dag - henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer« ⁽³⁾,
- der henviser til den 14. konference mellem parterne i FN's rammeaftale om klimaændringer (UNFCCC) (COP 14) og den fjerde partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (COP/MOP 4), og som blev afholdt den 1.–12. december 2008 i Poznań (Polen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2009 med titlen »Mod en global klimaændringsaftale i København« (KOM(2009)0039),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 om »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2007 om en strategisk energiteknologiplan for EU (SET-Plan) - »Mod en fremtid med lavere kulstofemissioner« (KOM(2007)0723),
- der henviser til forretningsordenens artikel 103,
- A. der henviser til, at forhandlingerne om en global international klimaaf tale, der lever op til målet om at begrænse den globale temperaturstigning til under 2 °C, forventes afsluttet i København i december 2009,
- B. der henviser til, at nylige undersøgelser viser, at der er potentiale til en nedskæring af de globale drivhusemissioner med 40 % frem til 2030, og at vind- og solenergi samt andre bæredygtige, vedvarende energikilder til en omkostning på mindre end 0,5 procent af det globale BNP vil kunne dække næsten en tredjedel af de samlede globale energibehov; der henviser til, at energieffektivitet kunne reducere drivhusgasemissionerne med mere end en fjerdedel, og at skovrydning kunne blive næsten indstillet,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0610.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0611.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0042.

Onsdag, den 11. marts 2009

- C. der henviser til, at et stigende antal videnskabsmænd erkender, at skal en farlig klimaændring undgås, er det nødvendigt at stabilisere niveauet for drivhusgasser i atmosfæren på 350 ppmv CO₂-ækvivalenter, hvilket er et betydeligt lavere niveau end tidligere anbefalet,
- D. der henviser til, at Den Europæiske Union vil fastlægge sin forhandlingsposition på Det Europæiske Råds møde i foråret 2009,
- E. der henviser til, at EU har stræbt efter at spille en ledende rolle i kampen mod global opvarmning og fuldt ud støtter UNFCCC-forhandlingsprocessen,
- F. der henviser til, at EU har vedtaget den ovennævnte klima- og energipakke bestående af lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af en ensidig reduktion af drivhusgasemissioner på 20 % i forhold til 1990-niveauerne og med en forpligtelse til at øge reduktionen til 30 %, hvis der indgås en tilstrækkelig ambitiøs international aftale i København,
- G. der henviser til, at emissionerne stiger hastigt i udviklingslandene, som ikke kan nedbringe dem uden betydelig teknisk og finansiel støtte,
- H. der henviser til, at skovrydning og -ødelæggelse tegner sig for omkring 20 % af de globale CO₂-emissioner og endvidere udgør en alvorlig trussel i forbindelse med klimaændringer, eftersom det truer skovens vigtige funktion som kulstofdræn; der henviser til, at skovrydning foregår med den alarmende hast af 13 millioner hektar om året, hvoraf det meste finder sted i tropiske egne i udviklingslande;
- I. der henviser til, at EU's emissionshandelsordning kan anvendes som en model for udviklingen af emissionshandel i andre udviklede lande og regioner,
- J. der henviser til, at halvdelen af den globale afbødningsindsats kan dækkes af lavomkostnings- og »win-win«-foranstaltninger, f.eks. ved at forbedre energieffektiviteten,
- K. der henviser til, at auktionering i forbindelse med emissionshandel rummer potentiale til betydelige indtægter i fremtiden, som vil kunne anvendes til at finansiere afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger i udviklingslande,
- L. der henviser til, at der for at lette finansiering af høj kvalitetsprojekter i udviklingslande, navnlig med henblik på små og mellemstore virksomheder, er behov for en omfattende, gennemsigtig og løbende informationsstrøm om adgangen til finansiering og om, hvordan der søges herom; der henviser til, at dette må være det internationale samfunds ansvar, og at EU bør indtage en ledende rolle og foregå med et godt eksempel,
- M. der henviser til, at der ifølge de seneste vurderinger globalt er behov for nye investeringer i emissionsreduktioner i størrelsesordenen 175 000 mio. EUR frem til 2020, hvoraf over halvdelen skal investeres i udviklingslande,
- N. der henviser til, at Kommissionen har vurderet, at en halvering af skovrydningen frem til 2020 årligt vil koste 15 - 25 000 mio. EUR, og at det vil koste endnu mere helt at standse skovrydningen,
- O. der henviser til at en række forskellige undersøgelser fra internationale organisationer anslår, at omkostningerne i forbindelse med tilpasning til klimaændringer i udviklingslandene årligt vil løbe op i to cifrede milliardbeløb (EUR) om året,
1. understreger, at EU skal holde fast ved sin ledende rolle i den internationale klimapolitik; understreger betydningen af, at EU taler med en stemme for at kunne fastholde sin troværdighed i denne rolle;

Onsdag, den 11. marts 2009

2. opfordrer EU til i København aktivt at arbejde for en aftale, som tager højde for de seneste videnskabelige rapporter om klimaændringer, og som forpligter parterne til stabiliseringsniveauer og temperaturmål, der giver rimelig sikkerhed for, at en farlig klimaændring kan undgås, og som muliggør regelmæssig revision for at sikre, at målene stemmer overens med den nyeste videnskab; glæder sig over Kommissionens forslag på dette område;
3. erindrer om, at det for at kunne begrænse den globale temperaturstigning til højst 2 °C over de førindustrielle niveauer er nødvendigt ikke kun, at de udviklede lande begrænser deres emissioner væsentligt, men at også udviklingslandene bidrager til at nå dette mål;
4. påpeger, at en emissionsreduktion i udviklingslandene under de gængse niveauer vil være afgørende for, at den gennemsnitlige globale temperaturstigning vil kunne begrænses til under 2 °C, hvilket kræver bred støtte fra de industrialiserede lande;
5. understreger, at der er behov for væsentligt øgede finansielle ressourcer, hvis det skal lykkes at gennemføre den nødvendige afbødningsindsats i udviklingslandene;
6. understreger, at de industrialiserede lande har et ansvar for at yde udviklingslandene tilstrækkelig, bæredygtig og forudsigelig finansiell og teknisk støtte for at tilskynde dem til at forpligte sig på reduktion af deres drivhusgasemissioner, til at tilpasse sig til konsekvenserne af klimaændringer og til at nedbringe emissionerne fra skovrydning og -ødelæggelse samt til at styrke kapacitetsopbygningen med henblik på at kunne overholde forpligtelserne forbundet med den fremtidige internationale klimaaftale; understreger, at størstedelen af disse midler skal være nye og ligge ud over den officielle udviklingsbistand;
7. erindrer om sin ovennævnte beslutning af 4. februar 2009 og navnlig de dele af den, der vedrører den internationale dimension og finansierings- og budgetanliggender, herunder betydningen af at fastsætte et langsigtet mål for EU og de øvrige industrilande som gruppe betragtet på en reduktion på mindst 80 % inden 2050 sammenlignet med 1990;
8. henviser yderligere til sin henstilling om, at visse af de principper, der blev vedtaget i klima- og energipakken, benyttes som model ved indgåelsen af internationale aftaler, navnlig de bindende lineære stier for industrilandenenes forpligtelser, differentiering på grundlag af fastslåede emissioner og en styrket godkendelsesordning med en årlig faktor for nedbringelse;
9. understreger, at i den nuværende finansielle og økonomiske krise kan EU's målsætning om at bekæmpe klimaændringer kombineres med omfattende nye økonomiske muligheder for at udvikle nye teknologier, skabe jobs og forbedre energisikkerheden; understreger, at en aftale i København vil kunne give den nødvendige stimulus for en sådan ny grøn aftale, der vil kunne sætte skub i den økonomiske vækst, fremme grønne teknologier og sikre disse nye jobs i EU og i udviklingslandene;
10. opfordrer Det Europæiske Råd til at sigte mod en international aftale med de industrialiserede lande om at nå op på samlede drivhusgasemissionsreduktioner i den høje ende af de 25-40 %, der er anbefalet i IPCC's fjerde evalueringsrapport og mod, at disse reduktioner opnås internt;
11. er bekymret over manglen på præcision i Kommissionens ovennævnte meddelelse af 28. januar 2009 for så vidt angår niveauet for EU's finansielle ansvar; opfordrer Det Europæiske Råd til at indgå konkrete finansieringsforpligtelser, som modsvarer den globale indsats, der, når det vedtager forhandlingsmandatet for konferencen i København, er nødvendig for at begrænse den gennemsnitlige temperaturstigning til under 2 °C;
12. mener, at disse finansieringsforpligtelser som foreskrevet af Det Europæiske Råd i december 2008 bør omfatte et tilsagn fra medlemsstaterne om at anvende en væsentlig del af auktionsindtægterne fra EU's emissionshandelsordning til at finansiere aktioner til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer i udviklingslande, som har ratificeret den internationale klimaaftale, men understreger, at eftersom mindre end 50 % af EU's emissioner er omfattet af emissionshandel, vil det være nødvendigt at inddrage andre økonomiske sektorer i medlemsstaterne i finansieringen af disse vigtige aktioner;

Onsdag, den 11. marts 2009

13. insisterer på, at disse forpligtelser skal tilvejebringe forudsigelig finansiering til mekanismer, der er etableret i tilknytning til UNFCCC, og at denne finansiering skal ligge ud over den officielle udviklingsbistand og være uafhængig af de årlige budgetprocedurer i medlemsstaterne;
14. påskønner de to alternativer til innovativ finansiering, som skitseres i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen af 28. januar 2009, når blot de udformes på en sådan måde, at de sikrer tilstrækkeligt forudsigelige finansieringsniveauer; er desuden enig i forslaget om, at dette kombineres med finansiering fra bortauktionering inden for luftfart og søtransport i henhold til lofts- og handelsordninger;
15. påskønner Kommissionens idé om, at en del af finansieringen skal ydes i form af lån, fordi visse aktiviteter kan skabe en »win-win«-situation også i udviklingslande;
16. understreger, at bindende mål vil gøre det lettere for investorerne at vurdere risici og muligheder i forbindelse med klimaændringer og involvere investorer i projekter, som både opfylder afbødnings- og tilpasningsmål; understreger desuden behovet for klarhed for så vidt angår den private kapitals rolle i de nødvendige investeringer til opnåelse af målene;
17. finder det imidlertid af største betydning, at der vedtages en mere omfattende handlingsplan for den fremtidige finansiering af klimapolitikken, som dækker alle relevante finansieringsområder og -kilder; betragter Kommissionens ovennævnte meddelelse af 28. januar 2009 som et godt udgangspunkt for dette arbejde, men understreger, at den skal styrkes med klart definerede foranstaltninger; opfordrer Det Europæiske Råd til at pålægge Kommissionen snarest at udarbejde en sådan handlingsplan med henblik på forhandlingerne i København;
18. mener, at en stor del af de kollektive bidrag til afbødningsindsatsen og tilpasningsbehovene i udviklingslandene skal forbeholdes projekter, der tilstræber at standse skovrydning og -ødelæggelse, og genplantnings- og nyplantningsprojekter af skov i disse lande;
19. påskønner Kyotoprotokollens mekanisme for bæredygtig udvikling (Clean Development Mechanism - CDM), der forhåbentlig kan sætte udviklingslandene i stand til at deltage i CO₂-markedet; understreger, at industrialiserede landes anvendelse af kompenserende kreditter til opfyldelse af deres emissionsreduktionsmål ikke kan indgå som del af udviklingslandenes ansvar for at afbøde deres drivhusgasemissioner som led i en international klimaaftale; insisterer derfor på, at der i fremtidige kompensationsmekanismer skal indgå strenge projektkvalitetskriterier for at undgå, at industrialiserede lande fratager udviklingslandene mulighederne for at iværksætte reduktionsforanstaltninger til lave omkostninger, og at der sikres en høj standard for disse projekter med pålidelige, verificerbare og reelle emissionsreduktioner, som også bidrager til en bæredygtig udvikling i disse lande;
20. mener, at det kollektive bidrag fra EU til udviklingslandenes afbødningsindsats og tilpasningsbehov bør være på mindst 30 000 mio. EUR om året frem til 2020, et tal, som kan stige i takt med ny viden om alvoren af klimaændringerne og omfanget af de dermed forbundne omkostninger;
21. understreger, at omfattende finansstrømme til afbødningsindsatsen og tilpasningsbehovene i udviklingslandene kun er en del af løsningen; insisterer på, at midlerne skal bruges på en bæredygtig måde, der undgår bureaukrati, navnlig for små og mellemstore virksomheders vedkommende, og korrupsion; understreger, at finansieringen skal være forudsigelig, koordineret og gennemsigtig, være kapacitetsopbyggende i udviklingslandene, både centralt og lokalt, og prioritere de mennesker, der har problemer på grund af klimaforandringer, og ikke kun regeringerne; understreger i denne forbindelse betydningen af løbende og lettilgængelig information om finansieringsmulighederne; opfordrer Rådet og det kommende svenske formandskab til aktivt at fremme disse principper under UNFCCC COP 15 -forhandlingerne i København i december 2009;
22. opfordrer Kommissionen til at opgive sin tidligere modstand mod at medtage skovbrug i emissions-handelsordningerne; mener, at der vil være behov for både markeds- og ikke-markedsbaseret finansiering til at finansiere de fremtidige mekanismer til reducere af emissioner fra afskovning og skovforringelse (REDD) under en aftale for perioden efter 2012; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og Rådet til at indtage en ledende rolle inden for udvikling af pilot-CO₂-markeder for REDD; opfordrer desuden Kommissionen og Rådet til at undersøge, hvorledes markeds- og ikke-markedsbaserede skovbrugsmidler vil kunne komplementere hinanden;

Onsdag, den 11. marts 2009

23. mener, at chancerne for succes under forhandlingerne i København vil være betragtelig bedre, hvis EU indtager en ledende rolle i tilvejebringelsen af finansiel og teknisk støtte til udviklingslandene; mener, at det er nødvendigt for EU at udvise lederskab på finansieringsområdet ved på et tidligt tidspunkt at opstille konkrete forhandlingsmål, hvis det skal blive muligt at mobilisere tilstrækkelig intern offentlig støtte, tilskynde udviklingslandene til at fastlægge ambitiøse bindende reduktionsmål og tilskynde andre medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) til at bidrage på en lignende måde;

24. fastslår, at EU som helhed er på rette vej til at opfylde Kyotomålet, men påpeger, at visse medlemsstater langt fra har nået deres Kyotomål, hvilket risikerer at undergrave EU's troværdighed under Københavnsprocessen; insisterer derfor på, at de medlemsstater, som endnu ikke er på vej til at opfylde deres Kyotomål, intensiverer deres indsats;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og UNFCCC's sekretariat med en anmodning til sidstnævnte om at videresende beslutningen til alle de kontraherende parter, som ikke er EU-medlemsstater.

Retningslinjer for beskæftigelsespolitik

P6_TA(2009)0122

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om gennemførelsen af retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker 2008-2010

(2010/C 87 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin holdning af 20. maj 2008 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker 2008-2010 ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 – En europæisk økonomisk genopretningsplan (KOM(2008)0800),
  - der henviser til Rådets beslutning 2008/618/EF af 15. juli 2008 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker af 28. januar 2009 (KOM(2008)0869),
  - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008, der fastlagde rammerne for EU's indsats for at undgå økonomisk afmatning og opretholde økonomisk aktivitet og beskæftigelse,
  - der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at der er en stærk vekselvirkning mellem økonomisk vækst, beskæftigelse, arbejde, fattigdomsbekæmpelse og social inklusion,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0207.

⁽²⁾ EUT L 198, 26.7.2008, s. 47.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0467.

Onsdag, den 11. marts 2009

- B. der henviser til, at den nuværende økonomiske krise stiller os over for uhørte udfordringer i form af stigende arbejdsløshed og social udelukkelse, og at EU's økonomiske situation forventes at forværres yderligere, hvilket skaber nedsat eller endda negativ vækst i beskæftigelsen og øget arbejdsløshed i EU i 2009,
- C. der henviser til, at den europæiske beskæftigelsesstrategi og retningslinjerne for beskæftigelse er de vigtigste instrumenter inden for rammerne af Lissabonstrategien med henblik på at håndtere arbejdsmarkedsudfordringer,
- D. der henviser til at EU og medlemsstaterne har et fælles ansvar for at reagere på de udfordringer, muligheder og den usikkerhed, borgerne står over for i forhold til globaliseringen;
- E. der henviser til, at den globale finansielle og økonomiske krise kræver, at EU reagerer på en afgørende og koordineret måde for at forhindre tab af arbejdspladser, støtte passende indkomster for borgerne og undgå økonomisk afmatning samt vende de nuværende økonomiske og beskæftigelsesmæssige udfordringer til muligheder,
- F. der henviser til, at det derfor med inddragelse af arbejdsmarkedets parter og andre relevante aktører på alle niveauer for regeringsførelse er vigtigt at optrappe bestræbelserne på at investere i mennesker og modernisere de europæiske arbejdsmarkeder, især ved at anvende fremgangsmåder, der både tilstræber fleksibilitet og sikkerhed under drøftelser med arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national sædvane og praksis,

Generelt: økonomisk genoprettelse og retningslinjer for beskæftigelsespolitik

1. mener, at de centrale mål for beskæftigelsespolitikken for EU og dets medlemsstater i lyset af en alvorlig verdensomspændende økonomisk afmatning og en stigning i arbejdsløsheden på mindst 3,5 millioner i EU bør være: at beskytte så mange levedygtige job som muligt imod den midlertidigt udeblivende efterspørgsel; at bidrage til jobskabelse og understøtte både de ledige arbejdstageres købekraft og deres egnethed til hurtigt igen at finde beskæftigelse; opfordrer Kommissionen til at give et klart signal til medlemsstaterne om, at retningslinjerne for beskæftigelsespolitikker skal gennemføres i denne ånd, og til at behandle beskæftigelse som et prioriteret spørgsmål, når den til EU's forårstopmøde 2009 forelægger forslag til et europæisk beskæftigelsesinitiativ med en koordineret indsats fra medlemsstaternes side for at bevare beskæftigelsen og skabe nye arbejdspladser;
2. bifalder Kommissionens meddelelse om en europæisk økonomisk genopretningsplan og den vægt, der her lægges på forbindelsen mellem kortsigtede skatteincitament og den langsigtede Lissabonstrategi og de integrerede retningslinjer; understreger i denne forbindelse vigtigheden af at sikre, at samtlige kortsigtede foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne for at genoprette økonomien, bidrager til at opnå de mål, der er vedtaget i fællesskab;
3. bemærker, at det er et centralt dilemma i den nuværende krise, at de europæiske økonomiske politikinstrumenter endnu ikke er udviklede nok til at kunne løse de kommende udfordringer; kræver derfor en revidering og opdatering af de centrale politikredskaber, navnlig de integrerede retningslinjer, stabilitets- og vækstpagten og strategien for bæredygtig udvikling, så de kan integreres under en ny aftale om intelligent vækst i Den Europæiske Union;
4. understreger nødvendigheden af at nyfokusere de integrerede retningslinjer på baggrund af den økonomiske tilbagegang og opfordrer indtrængende Rådet til at nå til enighed om kortsigtede foranstaltninger for at sikre beskæftigelsesraten for 2008 og investere i kampen imod klimaændring samt til at opfordre medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til i overensstemmelse med national praksis at sikre tilstrækkelige indkomster under særlig hensyntagen til de mest sårbare samfundsgrupper; forventer, at Kommissionen rettidigt lancerer initiativer og præsenterer forslag med hensyn til disse mål til det kommende forårstopmøde i Det Europæiske Råd;
5. minder om, at koordineret investering fra medlemsstaternes side i de fem centrale Lissabonmål - forskning, uddannelse, aktive arbejdsmarkedspolitikker, børnepasning og incitament for privat investering - skal være et nøgleelement i beskæftigelsespolitik, og at børnepasningsinfrastrukturen skal betragtes som en af forudsætningerne for øget deltagelse på arbejdsmarkedet, navnlig af kvinder; tilskynder medlemsstaterne til at integrere disse fælles principper i drøftelserne med arbejdsmarkedets parter, hvad angår deres nationale reformprogrammer;

Onsdag, den 11. marts 2009

Retningslinjer for beskæftigelsen 2008-2010: konsekvent gennemførelse yderst nødvendig

6. understreger, at medlemsstaterne, når de gennemfører retningslinjerne, skal:
  - tage hensyn til kravene i forbindelse med fremme af et højt niveau af beskæftigelse, garanti for tilstrækkelig social beskyttelse, kampen imod social udelukkelse, et højt niveau for uddannelse, faglig uddannelse og beskyttelse af den menneskelige sundhed, og
  - bestræbe sig på at bekæmpe diskrimination på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;
7. understreger, at medlemsstaterne skal sikre styrket vekselvirkning mellem retningslinjerne og den åbne koordinationsmetode til gavn for processen for social beskyttelse og social inklusion;
8. mener, at medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters nationale traditioner skal undersøge og i deres nationale reformplaner gøre rede for, hvordan det er muligt at forbedre overholdelsen og gennemførelsen af principperne og reglerne i EU's sociale lovgivning, overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter og de grundlæggende principper om ligebehandling og ikke-diskrimination;
9. gentager betydningen af, at konceptet om fleksibilitet og sikkerhed i retningslinje 21 bruges til at skabe en overgang mellem job, og understreger, at dette både kræver et højt niveau for beskyttelse i socialforsikringsordningerne og aktive arbejdsmarkedspolitikker;
10. bifalder i denne forbindelse Kommissionens bemærkning om, at det er væsentligt at styrke aktive-ringsordninger, især for lavtuddannede; sikre bedre jobstøtte og korte kurser for udsatte grupper og de arbejdstagere, som har den største risiko for langtidsledighed; tilbyde (videre)uddannelse og nye kvalifikationer i sektorer, som er mindre hårdt ramt; sikre passende social beskyttelse, som giver indkomstsikkerhed, samt afgørende at forpligte sig til den sociale dialog og inddragelse af arbejdsmarkedets parter;
11. understreger vigtigheden af målrettede aktioner for sårbare grupper i tider med høj arbejdsløshed, og især af målrettede aktioner for grupper af langtidsledige, mennesker med handicap og indvandrergupper;
12. mener, at Kommissionen i lyset af den økonomiske krises alvorlige karakter må være parat til at træffe ekstraordinære foranstaltninger, herunder udvide adgangen til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (»Globaliseringsfonden«), som skal være i stand til at støtte arbejdstagere i flere situationer, herunder midlertidigt beskæftigede arbejdstagere, der har mistet deres job, og en midlertidig åbning af Den Europæiske Socialfond (ESF) for at støtte beskæftigelsesbevarende foranstaltninger via erhvervsuddannelsesordninger;
13. mener, at den økonomiske krise kræver en styrkelse af EU's foranstaltninger for at klare omstrukturering, især styrkelse af retten til information og til at blive hørt;
14. mener, at den næste reform af EU's strukturfonde i højere grad bør søge at koncentrere deres fondes målsætninger om skabelse af en bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet;
15. understreger endvidere betydningen af uddannelse ikke kun for at øge arbejdstagernes beskæftigelsesegnethed men også for at forbedre deres mobilitet, hvilket er vigtigt for det indre markeds funktion; understreger derfor vigtigheden af validering af formelt og ikke-formelt opnåede kvalifikationer;
16. understreger vigtigheden af retningslinje 23 og af væsentlige investeringer i livslang læring for at mindske arbejdsløsheden samt nå målet med at skabe bedre job i Europa; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af, at alle borgere har lige adgang og muligheder for at deltage i programmer for livslang læring, idet der tages særligt hensyn til de sårbare grupper; understreger, at ESF og Globaliseringsfonden bør bruges til omgående at finansiere sådanne aktioner;

Onsdag, den 11. marts 2009

17. beklager det faktum, at de, der har det laveste niveau af grunduddannelse, ældre mennesker, mennesker i landdistrikter og handicappede, er dem, der med mindst sandsynlighed vil deltage i uddannelse, faglig uddannelse og livslang læring i alle lande;

18. understreger, at en forbedring af resultaterne af livslang læring er væsentlig for at øge deltagelsen, og at foranstaltninger til fremme af effektive resultater indebærer, at der skal være læringssteder og børnepasningsfaciliteter til rådighed lokalt; tilbud om åben læring og fjernundervisning for personer i afsides liggende områder, information og vejledning samt skræddersyede programmer og fleksible undervisningsordninger;

19. minder om, at arbejdsløsheden blandt unge i Europa stadig er for høj; minder også om, at erfaringen fra tidligere økonomiske kriser viser, at unge voksne, der bliver arbejdsløse efter færdiggørelse af uddannelse, har betydeligt sværere ved at komme ind på arbejdsmarkedet; understreger derfor vigtigheden af, at alle medlemsstater opfylder målsætningen i retningslinje 18, at alle unge der har forladt skolen inden for fire måneder får tilbudt et job, en læreplads, yderligere faglig uddannelse eller en anden beskæftigelsesmulighed;

20. opfordrer til, at der gøres en afgørende indsats for at bekæmpe problemet med kvinders lave deltagelse på arbejdsmarkedet; minder om, at kvinders beskæftigelse generelt er lavere, og at det er mere almindeligt for kvinder end for mænd at have deltidsjob; understreger derfor betydningen af en politik, hvor mænd og kvinder tager lige ansvar; opfordrer med henblik på at opnå dette medlemsstaterne til hurtigt at opfylde deres forpligtelser i henhold til Barcelonamålene;

21. konstaterer med bekymring, at deltidsbeskæftigelse, hvor flertallet af arbejdstagerne er kvinder, har vist sig at være særlig følsom over for den økonomiske krise;

22. mener, at der i tider med høj arbejdsløshed er en klar risiko for, at den regionale og sociale samhørighed vil blive truet, og understreger derfor betydningen af retningslinje 17 vedrørende gennemførelsen af social og territorial samhørighed for at forhindre mangler på dette område; opfordrer derfor medlemsstaterne til at fremme aktiv social integration for alle med henblik på at bekæmpe fattigdom og social udelukkelse ved at sikre en anstændig indkomst og sociale tjenester af god kvalitet sammen med adgang til arbejdsmarkedet gennem muligheder for ansættelse og for at indlede eller fortsætte erhvervsuddannelse;

23. understreger, at investeringer i velfærdssektoren er vigtige, især når der er økonomisk krise; anser denne sektor for at være en sektor, der udfører et bredt udvalg af væsentlige samfundstjenester og beskæftiger en stor del af befolkningen; understreger, at velfærdssektoren derfor skal bevares for at forhindre en forringelse af kvaliteten af samfundstjenester og voksende arbejdsløshed;

24. konstaterer med beklagelse, at der muligvis i denne tid med økonomisk krise kan være et vist pres på lønningerne i visse virksomheder som et frivilligt alternativ til selektive afskedigelser på grund af personaleindskrænkning; understreger dog vigtigheden af ikke at lade krisen forårsage nedadgående pres på lønningerne generelt; anser det for vigtigt, at:

- enhver medlemsstat i overensstemmelse med national tradition og praksis etablerer en politik med henblik på at fjerne konkurrence på grundlag af fattigdomslønninger fra markedet;
- kollektivt forhandlede overenskomster dækker et bredt spektrum,
- de kollektive overenskomsters hierarki respekteres,
- lønninger og arbejdsvilkår som fastlagt ved kollektive overenskomster og/eller arbejdsret respekteres og gennemføres i praksis;

Onsdag, den 11. marts 2009

Behov for en koordineret indsats som reaktion på den økonomiske krise

25. understreger vigtigheden af proaktive og koordinerede investeringer overalt i medlemsstaterne, herunder i produktionsinfrastruktur, uddannelse og bekæmpelse af klimaændring, for at opnå målet med at øge beskæftigelsen, bidrage til at skabe kvalitetsarbejdspladser og sikre social samhørighed; understreger i denne forbindelse betydningen af, at EU støtter udviklingen af moderne og bæredygtig industri;

26. understreger vigtigheden af ikke alene at skabe yderligere job men også bevare og forbedre kvaliteten af de job, der findes i dag;

27. opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte med at fremme ejerskabet og forbedre samtlige berørte aktørers, herunder arbejdsmarkedets parter og andre interesserede parter, deltagelse, hvor det er passende med henblik på at gennemføre retningslinjerne for beskæftigelsen effektivt;

*

* *

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Europæisk økonomisk genopretningsplan

P6_TA(2009)0123

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om en europæisk økonomisk genopretningsplan (2008/2334(INI))

(2010/C 87 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. marts 2009 til forårsmødet i Det Europæiske Råd om fremdrift i den europæiske genopretning (KOM(2009)0114),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 om »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. oktober 2008 om overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag (KOM(2008)0706),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 28. januar 2009 med henblik på Rådets henstilling om ajourføringen i 2009 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2009)0034),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise ⁽¹⁾,

(1) EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »Rapport om gennemførelsen af Fællesskabets Lissabonprogram 2008 - 2010« (KOM(2008)0881),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 med titlen »Samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer« (KOM(2008)0876),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 16. december 2008 om status over det indre marked efter et år (SEK(2008)3064),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 om den eksterne dimension af Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse: Rapportering om markedsadgang og opstilling af rammer for et mere effektivt internationalt regulatorisk samarbejde (KOM(2008)0874),
- der henviser til Kommissionens forslag til forordning af 16. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (KOM(2008)0867),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 om Integreerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2008-2010) med Kommissionens henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker (jf. EF-traktatens artikel 99) og forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (jf. EF-traktatens artikel 128) (KOM(2007)0803),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. maj 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union (KOM(2008)0238) (meddelelse om ØMU@10),
- der henviser til medlemsstaternes handlingsplaner og opdaterede nationale reformprogrammer for perioden 2008-2010,
- der henviser til Gruppen af eksperter på højt plan vedrørende EU's finanstilsyn under ledelse af Jacques de Larosière og til dens rapport af 25. februar 2009 til Kommissionen i forbindelse med Det Europæiske Råd i foråret 2009,
- der henviser til konklusionerne fra formandskabet for Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 11. og 12. december 2008 om økonomiske og finansielle spørgsmål,
- der henviser til mødet mellem stats- og regeringscheferne i Eurogruppen, der blev afholdt den 12. oktober 2008, med henblik på vedtagelse af en samordnet redningsplan for at afhjælpe den økonomiske krise,
- der henviser til konklusionerne fra formandskabet for Det Europæiske Råd den 13. og 14. marts 2008 om lancering af den nye cyklus i den fornyede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse (2008-2010),
- der henviser til konklusionerne fra Økofin-Rådet den 7. oktober 2008 for så vidt angår de umiddelbare reaktioner på uroen på finansmarkederne,
- der henviser til konklusionerne fra Økofin-Rådet den 4. november 2008 for så vidt angår internationale initiativer som reaktion på den finansielle krise og forberedelse af det internationale topmøde om krisen,
- der henviser til Økofin-Rådets bidrag af 2. december 2008 til Det Europæiske Råds møde den 11. og 12. december 2008,

Onsdag, den 11. marts 2009

- der henviser til aftalememorandum af 1. juni 2008 mellem EU's finanstilsyn, centralbanker og finansministerier om grænseoverskridende finansiel stabilitet,
  - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2008 om Det Europæiske Råds møde den 15.–16. oktober 2008 ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (Del: de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker): Igangsætning af den nye cyklus (2008–2010) ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union ⁽³⁾, (beslutning om ØMU@10),
  - der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussy-opfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁵⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Regionaludviklingsudvalget (A6-0063/2009),
- A. der henviser til, at den internationale økonomi og de globale markeder gennem de seneste 25 år har formået at skabe en hidtil uset vækst, der er uden sidestykke i historien, med en produktionskapacitet, der har skabt fremgang for flere mennesker end nogensinde før, men som skal tilpasses i økonomiske nedgangstider, som efterfølges af faldende efterspørgsel,
- B. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise bliver værre dag for dag, hvilket i mangel af en langt stærkere og mere effektiv offentlig indsats end hidtil bringer EU og nabolandene nærmere en dyb social og politisk krise og dermed den europæiske solidaritet i fare,
- C. der henviser til, at de største udfordringer i forbindelse med håndteringen af den nuværende nedgang inden for den internationale økonomi og EU's økonomi er den manglende tillid til finans- og kapitalmarkederne, og ligeledes den stigende arbejdsløshed,
- D. der henviser til, at det hidtil usete omfang af den nuværende finanskriser og deraf følgende økonomiske nedgang har gjort det nødvendigt med en grundig bearbejdelse af de lovgivnings- og styringsmæssige rammer for de finansielle markeder, både på EU- og på internationalt plan med henblik på både at forhindre fremtidige problemer i den internationale økonomi i at forårsage problemer af samme art på de finansielle markeder og at gøre EU's økonomi mere modstandsdygtig over for forandringer,
- E. der henviser til, at de centrale finansinstitutioners svigt undergraver kreditmarkederne, hæmmer kapitalbevægelser, investeringer og samhandel samt lægger et nedadgående pres på priser og værdier, hvilket udhuler den soliditet og de kapitalaktiver, der er nødvendige for, at finansinstitutioner kan tilbyde lån, og for, at virksomheder kan sikre deres egen finansiering,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0506.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0543.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0425.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0476.

Onsdag, den 11. marts 2009

- F. der henviser til, at årsagerne til finanskrisen har vist sig at være lempelige pengepolitikker og forhøjede boliglån med støtte fra politisk hold samt fortidens makroøkonomiske skævheder, især mellem USA og nye vækstøkonomier som f.eks. Kina; understreger behovet for at videreudvikle EU's konkurrenceevne og investeringer i infrastruktur og forskning samt i nye virksomheder og nye markeder,
- G. der henviser til, at hovedprioriteterne for EU's politiske beslutningstagere i forsøget på at sikre økonomisk genopretning bør være at få finans- og kapitalmarkederne til at fungere igen og sikre beskæftigelsen, hvormed det vil blive muligt at hjælpe økonomien i EU tilbage på sporet mod vækst, investeringer og nye arbejdspladser,
- H. der henviser til, at den nuværende afmatning bør ses som en mulighed for at fremme »grønne« investeringer og »grøn« beskæftigelse i forlængelse af indsatsen for at nå de langsigtede Lissabon-Göteborgsmål og klima- og energipakken,
- I. der henviser til, at forudsætningen for en økonomisk genopretning er koordinerede foranstaltninger inden for rammerne af EU-lovgivningen for konkurrence og statsstøtte, såvel som stabilitet for finans- og arbejdsmarkedet, idet konkurrenceforvridning mellem virksomheder eller balance mellem medlemsstaterne bør undgås,
- J. der henviser til, at finanskrisens konsekvenser for realøkonomien medfører ekstraordinære økonomiske forhold, der kræver rettidige, målrettede og forholdsmæssige beslutninger og handling med det formål at finde løsninger på en hidtil uset verdensomspændende økonomisk og beskæftigelsesmæssig situation, og til, at det offentlige indgriben er uundgåelig, men ikke desto mindre forvrider, hvad der burde være den private og den offentlige sektors roller i mere normale tider,
- K. der henviser til, at den eksisterende lovgivnings mangler allerede er blevet behandlet af Parlamentet i dets holdninger til lovgivningsforslag og i dets beslutninger,
- L. der henviser til, at de seneste oplysninger fra Fællesskabet om udsigterne for 2009 tyder på en hurtig forværring af økonomien i hele EU; der henviser til, at medlemsstaterne har det endelige ansvar for at sikre den makroøkonomiske stabilitet og holdbar vækst og beskæftigelse,
- M. der henviser til, at finanskrisen har afsløret dilemmaet mellem på den ene side behovet for at håndtere den lovgivningsmæssige kompetence vedrørende den økonomiske politik og på den anden side den kendsgerning, at de økonomiske stimuleringsplaner er et anliggende for medlemsstaternes myndigheder,
- N. der henviser til, at de kortvarige initiativer, som de enkelte medlemsstater har taget, kræver en omfattende samordning på EU-plan for dels at sikre en kombineret multiplikatoreffekt og dels at undgå eksterne bivirkninger, forvridning af markederne og unødigt dobbeltarbejde,
- O. der henviser til, at kortvarige foranstaltninger skal være i overensstemmelse med og understøtte de langsigtede mål om at gøre EU til den mest konkurrencedygtige videnøkonomi, ikke må undergrave tilliden til fremtiden og skal sikre den makroøkonomiske stabilitet,
- P. der henviser til, at medlemsstaternes ulige kapacitet til at gennemføre økonomiske genopretningsprogrammer bør tages til efterretning; der henviser til behovet for at udarbejde en bredtfaavnende, supplerende EU-tilgang med nøje fokus på et mix af politiske foranstaltninger, der gensidigt støtter hinanden, inden for økonomi, miljø, beskæftigelse og socialpolitik,
- Q. der henviser til, at medlemskab af euroområdet har vist sig at skabe økonomisk stabilitet i de pågældende medlemsstater, der henviser til borgernes forventninger om, at der ud over ansvarlig statslig indgriben for at imødegå den økonomiske nedgang, også reageres fra EU's side gennem bestemmelser og social og regional samhørighed, samtidig med at reglerne og principperne til sikring af en stærk og stabil fælles valuta overholdes,

Onsdag, den 11. marts 2009

- R. der henviser til, at det er af største betydning at genoprette tilliden, for at finansmarkederne kan fungere korrekt og for dermed at begrænse den økonomiske krises negative virkninger på realøkonomien,
- S. der henviser til, at de medlemsstater, der er blevet medlemmer af EU for nylig, og som ikke er med i euroområdet, rammes hårdt af spekulation mod deres valutaer, kapitalflugt og stilstanden på de internationale kreditmarkeder,

Generelt

1. glæder sig over Kommissionens initiativ til at iværksætte en økonomisk genopretningsplan som reaktion på den alvorlige og vedvarende økonomiske afmatning; bemærker, at fællesskabsandelen af dette forslag udgør 15 % af budgettet for genopretningsprogrammet, som fortsat skal gennemføres hurtigst muligt;
2. understreger, at genopretningsplanens vigtigste prioritering skal være at stimulere økonomien og konkurrenceevnen i EU med henblik på at skabe muligheder for borgerne og give dem jobsikkerhed og for at undgå stigende ledighed; mener, at genopretningsplanen må vende den økonomiske afmatning ved at gøre finansmarkederne funktionsdygtige igen, fremme investeringer og forbedre mulighederne for vækst og beskæftigelse, samtidig med at økonomien og arbejdsmarkedet i EU skal styrkes og de ydre betingelse for jobskabelse forbedres;
3. forventer endvidere, at Kommissionen udviser klart og stærkt lederskab i sammenstyknngen af en forbedret og samordnet tilgang mellem medlemsstaterne til styring af denne svære, økonomiske krise med henblik på at sikre så mange arbejdspladser i EU som muligt;
4. insisterer på, at enhver økonomisk støtte skal være rettidig, målrettet og midlertidig; advarer om en mulig fortrængningseffekt og om opløsning af EU's konkurrencepolitik; opfordrer til snarlig genetablering af de konkurrencedygtige markeder i overensstemmelse med traktaterne; noterer med bekymring den hastige forøgelse af den offentlige gæld og budgetunderskuddene; opfordrer endvidere til en tilbagevenden til en forsvarlig statsfinansiering så snart som muligt, i henhold til den reviderede stabilitets- og vækstpakke for at undgå at pålægge de kommende generationer for store byrder;
5. fremhæver nødvendigheden af, at midlertidige undtagelser og afvigelser fra Fællesskabets konkurrencepolitik omgøres og normale forhold genoprettes inden for klart fastlagte tidsrammer;
6. understreger, at genopretningsplanen skal have til formål at sikre en retfærdig og ligelig international aftale om at gennemføre Kyotoprotokollen i 2012, og at en sådan aftale bl.a. skal give fattigere lande mulighed for at undgå fattigdom uden at bidrage til den globale opvarmning ved at medvirke til massive investeringer i tilpasning til klimaændringer og vedvarende energi og energieffektivitet;
7. noterer med bekymring den hastige stigning i den offentlige gæld og budgetunderskuddet; er bekymret for, at den offentlige gæld kan blive en uforholdsmæssigt stor byrde for de kommende generationer;
8. anerkender behovet for at tilpasse sig de globale konkurrenceforhold og for at spore økonomien i EU tilbage mod vækst som yderst vigtige fælles mål, og opfordrer EU til at intensivere sin indsats for at investere i opkvalificering, skabelse af stabile jobs, beskæftigelsessikkerhed og forebyggelse af massearbejdsløshed samtidig med at sørge for konstruktive skattepolitikker, som kan bidrage til at afgøre størrelsen og indholdet af genopretningsplanen; forventer, at der på Det Europæiske Råds forårsmøde 2009 vil være enighed om klare retningslinjer og konkrete foranstaltninger til sikring og skabelse af arbejdspladser;
9. anbefaler som afgørende forudsætning for succes, at samordningen af de nationale genopretningsplaner gør det muligt at tilpasse hvert program til hvert lands specifikke behov, dog under hensyntagen til fælles interesser, de fælles strategier for kampen mod klimaændringer og sikkerhed for opnåelsen af den størst mulige multiplikatoreffekt, især på beskæftigelsesområdet;

Onsdag, den 11. marts 2009

10. foreslår nye horisontale initiativer på EU-plan, idet de nationale budgettilpasninger indebærer forskellige kapaciteter og marginer, der kan medføre meget asymmetriske resultater i de forskellige dele af EU; erindrer imidlertid om de enkelte medlemsstaters ansvar for at udvise disciplin på skatteområdet, foretage investeringer og gennemføre strukturreformer;

11. advarer om risikoen for, at løsningerne blot vil være summen af de nationale politikker, med alt hvad det indebærer af mulighed for konflikter og udgifter, undergravning af fællesmarkedet og den økonomiske og monetære union samt svækkelse af EU's rolle som aktør på den globale scene;

12. støtter Kommissionens engagement i den reviderede stabilitets- og vækstpakke og bemærker dens vilje til at udnytte al den fleksibilitet, der ligger i pagten, til at føre konjunkturudjævnende politikker til imødegåelse af den økonomiske afmatning, som pagten tager forbehold for med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for at reagere hensigtsmæssigt på den økonomiske krise, dvs. for at vurdere, hvorvidt beslutninger om korttidsinvesteringer er forenelige med budgetmålene på mellemlang sigt og vil bidrage til holdbar vækst og de langsigtede mål for Lissabonstrategien;

13. understreger, at det er helt nødvendigt, at medlemsstaterne fortsat benytter den reviderede stabilitets- og vækstpagt med henblik på dels at håndtere de nuværende exceptionelle omstændigheder på effektiv vis og dels at sikre et konsekvent engagement for at få den normale budgetdisciplin tilbage på sporet, så snart økonomien er i bedring, idet den reviderede pagts modcykliske effekt samtidig forstærkes;

Finansielle markeder: Fra krisestyring til sunde markeder i fremtiden

Fornyset tillid i finanssektoren

14. glæder sig over foranstaltninger, der er vedtaget for på kort sigt at genoprette tilliden til det finansielle system; minder om, at disse nødforanstaltninger ikke er tilstrækkelige til at løse nogle af de problemer, der ligger til grund for krisen, nemlig globale skævheder, ekstrem risikovillighed, låntagning i forbindelse med virksomhedsovertagelse og begunstiggelse af kortsigtede dispositioner; minder om nødvendigheden af at undersøge, om lønordninger kan være kilden til finansiell ustabilitet;

15. opfordrer til samordnede foranstaltninger mellem medlemsstaterne, der giver mulighed for overordnede og eksplicite nationale bankgarantier til dækning af forpligtelser, men som ikke dækker egenkapital, med henblik på at begrænse usikkerheden på kreditmarkederne og lette disse markeders funktion;

16. opfordrer medlemsstaterne og især dem, der indgår i euroområdet, til at undersøge muligheden for at yde et større EU-lån, som medlemsstaterne stiller sikkerhed for;

17. gentager, at nødvendigheden af at sikre opsparinger og låntagninger for personer såvel som erhvervslivet, herunder små og mellemstore virksomheder, er den absolut afgørende begrundelse for den nuværende offentlige indgriben i finanssystemet; minder medlemsstaterne om deres ansvar, herunder over for deres parlamenter, ved anvendelsen af offentlige midler til redningsplaner og anbefaler kraftigt, at der indføres overvågning og om nødvendigt retsmidler, der kan sikre opnåelsen af sådanne mål;

18. understreger betydningen af at sikre, at nedsættelser af de ledende rentesatser kommer låntagerne til gode;

19. minder om nødvendigheden af, at tilsynsmyndighederne og de i medlemsstaterne hertil beregnede myndigheder, indgående undersøger banksektorens aktiviteter inden for den seneste måned for at afgøre, om forkastelige eller ligefrem kriminelle handlinger bidrog til sektorens forlis og for at sikre, at de offentlige indgreb og pengepolitiske beslutninger i form af rentesatser har kunnet vende kreditkrisen;

20. mener, at der med henblik på at sikre fælles spilleregler skal indføres nøje overvågning af redningsplanens midler til finansinstitutioner, herunder: solvensniveauet, forventede fordele, likviditeten på bankernes interne marked, udviklingen af de menneskelige ressourcer og kundernes tillid, både privatkunder og virksomhedsejere;

Onsdag, den 11. marts 2009

21. er overbevist om nødvendigheden af at stille betingelser i forbindelse med redningsplanen for banksektoren, for så vidt angår lånemuligheder, udlånsvilkår, omstrukturering af sektoren og beskyttelse af arbejdsmarkedspolitiske vilkår;

22. mener, at udviklingen af mikrokreditter, der anerkendes som et effektivt værktøj med en kraftig multiplikatoreffekt, bør fremmes, navnlig ved at gøre dem obligatoriske for kommercielle banker, der har modtaget offentlig støtte;

23. betoner, at en tilbagevenden til normale niveauer for långivning fra bankerne bør gives højeste prioritet i overvejelserne over nye reguleringsrammer, navnlig med henblik på at genoplive skiftet til omsættelige værdipapirer som en væsentlig del af genopretningen af finansieringen af realkreditlån, bilfinansiering og finansiering af kreditkort;

24. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en nøjagtig analyse af redningsplanens indvirkning på den finansielle sektors konkurrenceevne og interbankmarkedets funktion; opfordrer Kommissionen til at oprette tværfaglige grupper, der omfatter eksperter fra Kommissionens generaldirektorater for Konkurrence, Økonomiske og Finansielle Anliggender samt Indre Marked og Tjenesteydelser, de tre tilsynsudvalg på niveau 3 og Det Europæiske System af Centralbanker for at samle viden og knowhow og for at sikre, at der foretages afbalancerede, upartiske og rettidige vurderinger af høj kvalitet i alle medlemsstater;

Mere effektive lovgivnings- og tilsynsstrukturer

25. mener, at selv om Den Europæiske Centralbank (ECB) ikke har noget officielt tilsynsmandat, er der behov for at styrke dens opgave vedrørende overvågningen af den makroøkonomiske og finansielle stabilitet i EU, især hvad angår tilsynet med banksektoren i EU; anbefaler derfor, at ECB inddrages i det behørigt tilsyn med systemvigtige finansinstitutioner i medfør af traktatens artikel 105, stk. 6;

26. beklager, at EU savner målrettede instrumenter og politiske tiltag, hvormed de asymmetriske indvirkninger af finanskrisen blandt medlemsstaterne inden og uden for euroområdet kan imødegås grundigt og rettidigt;

27. gentager sin opfordring til Kommissionen om at analysere virkningen af, at visse banker har flyttet deres aktiver fra nyligt tiltrådte medlemsstater efter at andre medlemsstater vedtog redningsplaner, og om at foretage en grundig undersøgelse af spekulative transaktioner (baissespekulation) i de senest tiltrådte medlemsstaters valutaer; opfordrer Kommissionen til at formidle resultaterne af disse analyser til de Larosièr-gruppen og til Parlamentets ansvarlige udvalg;

28. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at løse problemet med bankgarantier for at sikre, at ordninger med en tilsvarende udformning kan forhindre bankerne i at gå konkurs rundt om i EU og dermed sætte gang i interbanklånene igen, hvilket er en nødvendig forudsætning for at kunne bremse bankkrisen og give mulighed for at tilføre få nye kreditter ud i realøkonomien nye kreditter, øge investeringerne og forbruget og dermed skabe en udvej af den økonomiske krise;

29. opfordrer indtrængende de Larosièr-gruppen til at følge de henstillinger, som Parlamentet har fremsat i dets tidligere beslutninger om tilsyn med finansmarkedet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at give sin tilslutning til opbygningen af en stabil og effektiv lovgivnings- og tilsynsstruktur, der skal have til formål at forebygge eller begrænse ugunstige følger af fremtidige kriser; opfordrer Rådet til at tage skyldigt hensyn til den holdning, som Parlamentet måtte udtrykke over for disse konklusioner, før det giver dem sin støtte;

30. anerkender de Larosièr-gruppens anbefalinger og fremhæver, at Parlamentet selv har fremsat mange af dem i de seneste år; glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at bruge sin initiativret til at gribe ind over for de mest presserende problemer vedrørende finanskrisen, og opfordrer Kommissionen til at påbegynde processen hurtigst muligt; opfordrer Det Europæiske Råd til på sit forårsmøde 2009 at give en kraftig politisk impuls og til at udarbejde en køreplan for alle lovgivningsmæssige initiativer med henblik på at sikre, at de sammen med Parlamentet vedtages inden for en rimelig tid;

Onsdag, den 11. marts 2009

31. gentager, at større gennemsigtighed og bedre risikostyring og desuden et koordineret tilsyn er hovedkomponenterne i den fremtidige kriseforebyggelse, og at reformen på lovgivningsområdet skal være altomfattende, dvs. gælde for alle aktører og alle former for transaktioner på finansmarkedet; påpeger, at finansmarkedernes globale karakter nødvendiggør en international koordinering af reformerne; understreger, at lovgivningsinitiativer skal sigte mod at skabe gennemsigtighed, holdbarhed, stabilitet og ansvarlighed blandt markedsaktørerne; minder Kommissionen om dens forpligtelse til at svare på Parlamentets anmodninger om hedgefonde og private equity (kapitalfonde);

32. mener, at kreditvurderingsinstitutter bør slå bro over informationskløften og offentliggøre såvel usikkerhedsmomenter som interessekonflikter; pointerer behovet for en revision og en forbedring af regnskabsprincipperne for at kunne modvirke de procykliske virkninger;

33. foreslår, at det omhyggeligt vurderes, om fremtidige skridt til hensigtsmæssig lovgivning om finanssektoren, især makrotilsyn af de lovgivningsmæssige rammer, kan gøre den økonomiske genopretning og innovationen på området for finansielle produkter svær eller umulig og mindske EU's finansmarkeds tiltrækningskraft og derved styre finansstrømmene og virksomhederne i retning af tredjelands markeder; minder om, at det har til hensigt at opretholde sin position som verdens førende finansmarked;

Realøkonomi: Krisen som mulighed for at opnå vedvarende vækst

Sikring af beskæftigelsen og forøgelse af efterspørgslen

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende alle tilgængelige midler til støtte af de europæiske virksomheder, særlig små og mellemstore virksomheder (SMV), med henblik på at fremme jobskabelse og styrke tilliden hos de europæiske investorer, arbejdsgivere, arbejdstagere og forbrugere;

35. henstiller kraftigt til, at små og mellemstore virksomheder i EU, borgere såvel som sektorer, hvis stabile fremtidsudsigter er truet af krisen og især manglende långivning, snarest muligt sikres adgang til tilstrækkelige, økonomisk overkommelige og relativt sikre lånemuligheder; opfordrer Kommissionen til at formidle udveksling af bedste praksisser i denne forbindelse;

36. understreger, at i det nuværende klima, hvor små og mellemstore virksomheder har alvorlige likviditetsproblemer og begrænset låneadgang, bør offentlige myndigheder og privatkunder overholde en betalingsfrist på maksimalt 30 dage til små og mellemstore virksomheder; opfordrer Kommissionen til at medtage dette spørgsmål ved revisionen af direktivet om forsinkede betalinger ⁽¹⁾;

37. opfordrer til en fuldstændig håndhævelse og fremskyndet gennemførelse af Parlamentets henstillinger vedrørende Kommissionens meddelelse »Tænk småt først« - En »Small Business Act« for Europa« (KOM(2008)0394), både på EU-plan og på nationalt plan;

38. opfordrer til en effektiv iværksættelse af et omfattende EU-beskæftigelsesinitiativ ved at sørge for sikre muligheder for, at der afgiftsfrit kan etableres virksomhed hvor som helst i EU inden for tre dage, og at formaliteterne vedrørende ansættelse af de første ansatte kan opfyldes dels gennem et enkelt adgangssted og dels ved at styrke aktiveringsordninger, især for arbejdstagere med korte uddannelser, gennem personlig rådgivning, intensiv efteruddannelse og opkvalificering, lærlingeordninger, jobtilskud og støtteydelse til selvstændige og virksomheder; støtter endvidere Kommissionens bevilling af midler fra Den Europæiske Socialfond til at fremme udviklingen og tilpasningen af arbejdskompetencer;

39. anbefaler kraftigt, at EU's beskæftigelsesinitiativ indbefatter en hurtig indgriben, når der reelt nedlægges arbejdspladser, ikke mindst for at mindske risikoen for, at de afskedigede udelukkes fra arbejdsmarkedet; mener, at sådanne indgreb vil kræve en omfattende investering i erhvervsuddannelse, herunder et større antal uddannelsesudbydere, samtidig med, at der fokuseres på bedre koordinering mellem uddannelse og programmer for genintegration på arbejdsmarkedet og at disse indgreb ikke alene bør omfatte foranstaltninger på kort sigt, men også tage sigte på at muliggøre kvalifikationer på højt niveau for at hæve det overordnede kvalifikationsniveau i EU og for at reagere på de skiftende behov i den økonomiske udvikling;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handels-transaktioner (EFT L 200 af 8.8.2000, s. 35).

Onsdag, den 11. marts 2009

40. bifalder forslagene fra Kommissionen og opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse nye bestemmelser af forordningerne om Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, herunder en forenkling af procedureerne og en udvidelse af de støtteberettigede udgifter for at tjene målsætningerne om beskæftigelse og social inddragelse endnu mere effektivt, idet beskæftigelsen i økonomiske nøglesektorer fortsat fremmes og det sikres, at den sociale og territoriale samhørighed forbliver en prioritering, når en sådan støtte ydes, således at en asymmetrisk udvikling i EU undgås; håber på en hurtigere udbetaling af de midler, der er rettet mod beskæftigelsesstøtte, og at EU-støtteprogrammer, lige såvel som programmer, der garanterer rimelige leveforhold og adgang til almenyttige tjenesteydelser af høj kvalitet, bliver beregnet til at hjælpe de mest udsatte grupper i samfundet;

41. opfordrer medlemsstaterne til at investere i den sociale økonomi, som kan bidrage til vækst, eftersom den har et betydeligt potentiale, når det gælder om at skabe arbejdspladser af høj kvalitet og styrke social og territorial samhørighed;

42. understreger betydningen af at anvende fælles principper for fleksibilitet og sikkerhed og samtidig garantere den enkelte borger tilstrækkelig social beskyttelse, navnlig sociale sikringsordninger, der yder passende beskyttelse under hensyntagen til nationale traditioner;

43. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne fortsat løbende at følge udviklingen i situationen på det europæiske arbejdsmarked og krisens betydning for markedet og træffe passende foranstaltninger med henblik på at styre EU's økonomier i retning mod en bæredygtig udvikling;

44. understreger behovet for at sikre alle EU-borgere en tilstrækkelig levestandard og kræver, at der træffes tilstrækkelige nødforanstaltninger; kræver, at socialpolitikkerne tilpasses med henblik på at håndtere den økonomiske nedgang gennem støtte til en aktiv arbejdsmarkedspolitik og politik for social inddragelse, og at der vises særlig opmærksomhed over for samfundets mest udsatte grupper;

45. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at vurdere de risici, som lavkonjunktoren udgør for industrisektorerne i Europa med henblik på, om nødvendigt, at foretage et indgreb på EU-niveau; understreger imidlertid, at nogle af problemerne for EU's industrisektorer måske ikke kun er forårsaget af finanskrisen; mener derfor, at statsstøtten bør målrettes omhyggeligt, så den ikke går videre end til at afbøde virkningerne af finanskrisen, og at den skal ledsages af strenge betingelser for omstrukturering, investeringer i innovation og holdbarhed;

46. advarer mod unødvendige lempelser af EU's konkurrenceregler, da dette kan svække det indre marked; er bekymret for, at de nationale svar på den økonomiske nedgang kan føre til protektionisme og konkurrenceforvridning, hvilket på længere sigt i alvorlig grad kan undergrave den økonomiske fremgang for EU-borgerne;

47. opfordrer til, at der foretages en vurdering af, hvilken umiddelbar indvirkning foranstaltningerne i de nationale genopretningsplaner har på købekraften;

48. opfordrer Rådet til at godkende forslaget om at give alle medlemsstaterne mulighed for at nedsætte momssatsen for energieffektive varer og tjenesteydelser og arbejdskraftintensive og tjenester, der leveres lokalt, set i lyset af deres potentielle beskæftigelses- og efterspørgselsfremmede virkning;

49. understreger den merværdi, som det transeuropæiske transportnet (TEN-T) har for gennemførelsen af Lissabonstrategien, for EU's klimaændringsmål og for en større social, økonomisk og territorial samhørighed, samtidig med at det også yder relevant støtte til opretholdelsen af den samlede efterspørgsel i EU; understreger betydningen af de 30 prioriterede TEN-T-projekter - navnlig de grænseoverskridende korridorer - med henblik på en genopretning af økonomien og på at sikre efterspørgslen efter en bedre og mere miljøvenlig samordnet modalitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle nye metoder til finansiering af transportinfrastrukturer samt sikre øget bæredygtighed for budgettet for TEN-T-projekter i den næste finansielle ramme for EU og i genopretningsplanen;

Onsdag, den 11. marts 2009

50. beder medlemsstaterne overveje muligheden for at nedsætte beskatningen på arbejde på lavere indkomster for at øge købekraften og stimulere efterspørgslen på detailprodukter;

Øget samhørighed og færre økonomiske forskelle

51. understreger betydningen af målene for territorial samhørighed inden for rammerne af de foreslåede stimulerings tiltag i lyset af de klare asymmetriske indvirkninger, som krisen har på de forskellige dele af EU;

52. kræver, at Kommissionen, ikke mindst under indtryk af den nuværende krise, tager passende skridt til at håndtere virkningerne af de horisontale politikker på de uens forløb i euroområdet forskellige regioner, som det blev fremhævet i dens meddelelse om EMU@10;

53. kræver udarbejdelse af mekanismer, der i tilstrækkelig grad kan sikre, at de mindre dynamiske regioners intensiverede indsats for at opnå konvergens baseres på strategiske mål, såsom omlægning til grøn økonomi og tilstrækkelig deltagelse i Lissabonstrategien i form af støtte til innovation, små og mellemstore virksomheder og initiativer på mikroplan;

54. glæder sig over alle de forslag fra Kommissionen, der forenkler og fremskynder adgangen til de tilgængelige samhørighedsinstrumenter og fremskynder projektrealisering, dvs. ved fortrinsvist at anvende støttemidler i begyndelsen af perioderne, forhøje Fællesskabets støttesatser midlertidigt og forbedre den tekniske assistance og fremrykke betalingerne;

Kloge og solide investeringer og strukturreformer

55. opfordrer til, at der både i EU- og i medlemsstatsregi udformes mere detaljerede instrumenter og politikker beregnet til økonomisk genopretning, der vil være i stand til at øge efterspørgslen og styrke tilliden i EU i overensstemmelse med en række fælles prioriteringer inden for rammerne af Lissabonstrategien, såsom: Investering i uddannelse, infrastruktur, forskning og udvikling, kompetencer og livslang læring, energieffektivitet og grønne teknologier, bredbåndsnetværk, transport i byer, kreative industrier og service, sundhedsydelser og tjenesteydelser for børn og ældre;

56. glæder sig over Kommissionens forslag om at rykke investeringer i transportinfrastruktur på 500 mio. EUR frem fra 2010 til 2009; opfordrer dog på det kraftigste Kommissionen og medlemsstaterne til at medtage bytransportprojekter og prioriterede TEN-T-projekter blandt de projekter, der er berettigede til støtte fra den supplerende fond på 5 mia. EUR, der skal mobiliseres under genopretningsplanen; mener, at især de TEN-T-projekter, der nærmer sig fuld gennemførelse, bør drage fordel af den større tilgængelighed af bevillinger;

57. understreger, at der under de nuværende meget dystre omstændigheder er behov for at give de medlemsstater, der for nylig af blevet medlemmer af EU, og som ikke er medlemmer af euroområdet, adgang til EU-midler; disse midler vil udgøre den nødvendige budgetstimulans for lande, der ikke har samme manøvrermargin som medlemsstaterne inden for euroområdet, eller fordi de kører med store budgetunderskud og underskud på de løbende poster;

58. understreger, at krisen har ekstremt negative økonomiske og sociale konsekvenser i mange af de nye medlemsstater, hvad der udgør en betydelig risiko for en ringere vækst og stabilitet og mere fattigdom; forventer desuden, at der er afsmittende virkninger, som påvirker euroen og økonomierne i euroområdet; opfordrer derfor til en EU-dækkende og samordnet strategi af hensyn til solidariteten i Fællesskabet og til udvisning af kollektiv ansvarlighed; opfordrer Kommissionen til at revidere og styrke alle instrumenter til stabilisering af de berørte medlemsstater, herunder en stabilisering af vekselkurserne, så der hurtigt og effektivt kan gennemføres bestemmelser om et sikkerhedsnet og pakked løsninger;

59. opfordrer Kommissionen til at overveje mulige foranstaltninger til forbedring af energisikkerheden gennem fremskyndet udvikling af et internt gastransmissionsnet i EU, der kan garantere forsyningssikkerhed;

Onsdag, den 11. marts 2009

60. mener, at en konsekvent politik for offentlige investeringer, der er beregnet på at skabe en »kulstof-fattig økonomi« er af den største betydning for at imødegå den økonomiske afmatning;

61. opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at gennemføre reformer af deres skattesystemer for at sikre, at aktiviteterne inden for bestemte sektorer som landbrug, transport og energi, der har store konsekvenser for miljøet, er bæredygtige;

62. støtter kraftigt iværksættelsen af en række bypolitiske tiltag, der kombinerer energieffektivitet inden for transport- og byggesektoren med skabelse af arbejdspladser;

63. fremhæver behovet for en samordning af hidtil uset omfang med henblik på at foretage store investeringer inden for energi, miljø og infrastruktur til støtte for den bæredygtige udvikling, bistand til skabelsen af jobs af høj kvalitet og sikring af den sociale samhørighed; mener derfor, at der vil være større tilbøjelighed til at gøre den indsats, der kræves, hvis denne indsats opfattes som retfærdig, og den desuden garanterer beskæftigelse og social integration;

64. kræver EU-initiativer på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet og adgang til risikokapital, kredit- og mikrokreditfaciliteter med henblik på at fremme væksten og konvergenen i hele EU;

65. understreger behovet for at mindske den bureaukratiske byrde på investeringsprojekter, der medfinansieres af private virksomheder; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger med henblik på at fremme og lette investeringerne;

66. understreger, at løsningen af de akutte problemer, der skyldes den økonomiske krise, ikke må resultere i en tilsidesættelse af muligheden for at nå nogle højst relevante mål, navnlig:

— en intensivering af afskaffelsen af hindringer for den fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til tjenesteydelsesdirektivet ⁽¹⁾, hvis gennemførelse er blevet forsinket i lyset af dets kolossale jobskabes-potentiale inden for servicesektoren;

— en intensivering af gennemførelsen af direktivet om posttjenester ⁽²⁾;

— gennemførelsen af det indre marked for energi;

— en øjeblikkelig forøgelse af investeringerne i forskning og udvikling, fordi det iøvrigt ret beskedne Lissabonmål på 3 % af BNP endnu ikke er blevet opfyldt, især som følge af, at den private sektor ikke har nået sin andel på 2 %, og fordi kløften mellem FoU-investeringer i EU og andre regioner vokser, trods det erklærede mål om at blive den mest dynamiske videnøkonomi i verden; betydelige investeringer i FoU og innovation bør være en forudsætning for støtte til erhvervslivet;

— en øjeblikkelig gennemførelse af en EU-patentordning;

— fjernelse af alle resterende hindringer for arbejdstagernes fri bevægelighed;

— færdiggørelse af de prioriterede TEN-T-net;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52 af 27.2.2008, s. 3).

Onsdag, den 11. marts 2009

EU's økonomiske instrumenter: Fælles handling fra Unionens side*Økonomisk samordning*

67. opfordrer til bedre overensstemmelse mellem den fremlagte genopretningsplan på medlemsstatsniveau, Lissabonstrategiens mål og prioriteringer, de integrerede politiske retningslinjer og de nationale reformprogrammer, samt til anvendelse af de fleksibilitetsordninger, der indgår i den reviderede stabilitets- og vækstpakke;

68. anser det for et afgørende dilemma i den nuværende krise, at de europæiske instrumenter for den økonomiske politik ikke er tilstrækkeligt udviklede til effektivt at kunne tage de forventede trusler op; kræver derfor en gennemgang og en ajourføring af de vigtigste instrumenter inden Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2010, især af de integrerede politiske retningslinjer;

69. kræver en vejledning fra Kommissionen i forbindelse med de nationale reformprogrammer i lyset af dens vækstprognoser;

70. kræver formulering af tilstrækkelige, detaljerede kriterier og standarder for nøje overvågning og regelmæssige vurderinger af genopretningsplanens effektivitet udført af Kommissionen, især hvad angår virkeligheden vedrørende de planlagte investeringer, velvidende at det fulde omfang af krisen og de nødvendige hjælpeforanstaltninger endnu ikke kan endeligt anslås;

71. opfordrer alle involverede parter - Parlamentet, Kommissionen, arbejdsmarkedets parter på EU- og nationalt plan - til at samarbejde med udgangspunkt i følgende forslag på Det Europæiske Råds forårsmøde i marts 2009:

- udvikling af gensidig styrkelse af stabilitet og vækstorienterede makroøkonomiske politikker ved at gøre stabilitetspolitik og investeringer til et spørgsmål om fælles interesse og gensidig støtte;
- etablering af en bindende ordning, hvor medlemsstaterne kan konsultere hinanden og Kommissionen, inden de træffer større beslutninger om økonomisk politik, ud fra en fælles forståelse for problemer, prioriteringer og de hjælpeforanstaltninger, der er nødvendige og hensigtsmæssige;
- vedtagelse af ambitiøse nationale genopretningsplaner tilpasset hvert lands behov, af opdaterede programmer for stabilitet og konvergens og af en gennemgang af de nationale budgetter med henblik på at reagere på de seneste økonomiske prognoser, såvel som tilsagn om snarlig gennemførelse heraf;
- udarbejdelsen af en sammenhængende EU-strategi for foranstaltninger på kort og lang sigt, på grundlag af fælles prioriteringer og mål;
- styrkelsen af den økonomiske styring af euroområdet i overensstemmelse med de henstillinger, Parlamentet opstillede i dets beslutning af 18. november 2008 om EMU@10;

72. opfordrer til, at Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank snarest gennemfører en undersøgelse af fordelene ved en europæisk statsgældsfond, hvis gældsforvaltningsomkostninger er lavere end de tilsvarende omkostninger for medlemsstaternes samlede nationale gæld, og skal forbeholdes transportinfrastrukturprojekter, der er delvist finansieret af offentlig-private partnerskaber;

Onsdag, den 11. marts 2009

Den Europæiske Investeringsbank

73. finder det afgørende at inddrage Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og mener, at EIB kan yde en stor del af de lån, der er indeholdt i genopretningsplanen; glæder sig over medlemsstaternes aftale om at forøge indskudskapitalen til EIB; minder om, at visse EIB-tiltag også kræver støtte over EU-budgettet, hvilket genopretningsplanen på nuværende tidspunkt ikke tager højde for; mener, at dette kan nås enten gennem en blanding af tilskud og lån eller i form af fælles risikodelingsinstrumenter, som f.eks. finansieringsfaciliteten for risikodeling (RSFF) og lånegarantiinstrumentet for TEN-transportprojekter; foreslår i forbindelse med sidstnævnte mulighed, at ECB skal kunne bidrage til LGTT med sine egne reserver, idet dette vil kunne mangedoble løftestangsvirkningen; fremhæver EIB's rolle vedrørende genfinansiering af små og mellemstore virksomheder, kommercielle banker, herunder gennem eksisterende offentlige-private partnerskabsstrukturer; erindrer i denne forbindelse om behovet for at udarbejde miljøvenlige finansieringskriterier;

EU-budgettet

74. minder om, at den økonomiske genopretningsplan og de efterfølgende foranstaltninger, som Kommissionen foreslog den 28. januar 2009, indeholder en fællesskabsdel på 30 mia. EUR, der skal fordeles blandt følgende sektorer: 5 mia. EUR til sammenkobling af energinet og højhastighedsinternetforbindelser gennem en revision af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 og foranstaltninger i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik, forskudsbetalinger fra struktur- og samhørighedsfondene, adskillige initiativer på forsknings- og innovationsområdet, som f.eks. de europæiske initiativer vedrørende miljøvenlige biler, fremtidens fabrikker og energieffektive bygninger, en forhøjelse af forhåndsfinansieringen af de mest avancerede projekter inden for det transeuropæiske transportnet samt initiativer til fordel for små og mellemstore virksomheder eller EF-initiativprogrammet, og finansiering, der allerede er ydet gennem eksisterende eller nye lån og midler fra EIB;

75. understreger, at den aktuelle krise ikke bør bruges som et påskud for at forsinke den yderst tiltrængte omlægning af udgifterne i retning af »grønne« investeringer, men snarere bør bruges som et ekstra incitament til at skubbe på for en sådan omlægning, og understreger i denne forbindelse endnu en gang vigtigheden af den budgetgennemgang, der er planlagt i 2009, og som ikke bør begrænses til en teoretisk vision for, hvordan budgettet vil kunne se ud efter 2013, men som bør omfatte ambitiøse forslag til en ændret programmering på tidspunktet for midtvejsevalueringen af de flerårige programmer som reaktion på den aktuelle krise, idet en bæredygtig udvikling fremmes, og der tages hensyn til de udfordringer, som klimaændringerne medfører;

76. understreger, at nogle af de foreslåede elementer i genopretningsplanen er for vagt formuleret; anmoder Kommissionen om straks at meddele budgetmyndighedens to parter alle de præciseringer, der er nødvendige for at kunne træffe en beslutning; understreger ligeledes, at flere af de elementer, der indgår i genopretningsplanen, kræver en ændring af de eksisterende flerårige programmer; minder i denne forbindelse om, at disse ændringer skal gennemføres med fuld respekt for Parlamentets beføjelser;

77. understreger, at den konkrete gennemførelse af den genopretningsplan, som Kommissionen har foreslået, derfor risikerer at tage nogen tid, og anmoder indtrængende alle de berørte institutioner om hurtigst muligt at træffe de nødvendige beslutninger på grund af den meget vanskelige økonomiske situation, som EU oplever;

78. understreger, at størstedelen af de fællesskabsforanstaltninger, som Kommissionen har foreslået, er baseret på en omfordeling af allerede programmerede budgetbevillinger og ikke på en anvendelse af nye budgetressourcer; anmoder Kommissionen om at drage alle konsekvenserne af de meget dårlige økonomiske forudsigelser, den offentliggjorde i januar 2009, og til at reevaluere dens budgetforslag i lyset af disse nye prognoser;

79. glæder sig over genopretningsplanen og de dertil hørende initiativer og minder om, at eventuelle nye udgifter, der ikke var forudset i 2009-budgettet, skal finansieres med nye midler for ikke at bringe den gældende flerårige finansielle ramme for 2007-2013, som er forhandlet på plads mellem budgetmyndighedens to parter, i fare; minder i denne forbindelse om de muligheder, der fremgår af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006, herunder punkt 21-23;

Onsdag, den 11. marts 2009

80. understreger, at der i genopretningsplanen foreslås koordineret handling på flere niveauer for at styrke de europæiske økonomier; gentager, at Parlamentet er parat til at indlede forhandlinger med Rådet om den revision af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 på 5 mia. EUR, som Kommissionen har foreslået, og enhver anden justering af instrumenterne, som måtte have budgetmæssige konsekvenser; mener, at forhandlingerne bør koncentreres om en forøgelse af det antal projekter, der støttes inden for rammerne af denne budgetrevision i overensstemmelse med medlemsstaternes prioriteringer;

81. anerkender Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings (EBRD) fremtrædende rolle i finansieringen af investeringer og forbedringen af små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering; påpeger, at EU-budgettets bidrag til EIB's operationer potentielt kan skabe en betydelig løftestangsvirkning på investeringerne og ønsker at undersøge, hvordan EU-budgettet kan bidrage yderligere til en sådan virkning, og at de under alle omstændigheder bør ledsages af et aftalememorandum mellem Kommissionen, Rådet, Parlamentet og EIB om investeringsprioriteringer, der sikrer, at investeringerne rettes mod reelt bæredygtige projekter; er foruroliget over den voksende tendens i Rådet og Kommissionen til at overdrage EIB og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) mange supplerende opgaver uden på forhånd at have stillet de nødvendige garantier på det økonomiske og finansielle område vedrørende EIB's og EBRD's kapacitet til at udføre disse opgaver ordentligt; noterer sig, at Kommissionen foreslår at styrke de finansielle instrumenter, som EIB har indført inden for rammerne af aftalen om den flerårige finansielle ramme 2007-2013; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en første status over de aktiviteter, der allerede er gennemført i denne forbindelse, og til at foreslå mulige løsninger, hvad angår de budget- og lovgivningsmæssige problemer i forbindelse med gennemførelsen af aktioner som f.eks. Jasmineinitiativet, Jaspersinitiativet og Jeremieinitiativet;

82. forventer, at Kommissionen præciserer sine hensigter med hensyn til fremtidige aktioner, navnlig vedrørende et eventuelt budgetbidrag fra EU til en styrkelse af disse instrumenter; anmoder Kommissionen om at oplyse budgetmyndighedens to parter om, hvorvidt disse nye instrumenter, der er tilgængelige for EIB til fremtidige initiativer, kræver et indgreb via EU's budget; konstaterer desuden, at stigningen i antallet af opgaver, der pålægges EIB og EBRD, medfører en række vigtige spørgsmål om demokratisk kontrol med de finansierede projekter, når midler fra EU-budgettet indgår;

83. beklager, at Kommissionens forslag om at investere i transeuropæisk energisammenkobling og projekter vedrørende bredbåndsinfrastruktur er forgæves på grund af Rådets interne uenighed i strid med det ønske, som Det Europæiske Råd gav udtryk for i december 2008; mener, at EU-budgettet skal anvendes til at bidrage til løsningen af den økonomiske krise ved hjælp af de relevante instrumenter, der findes i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006, og opfordrer Rådet til at drøfte alternative forslag med Europa-Parlamentet hurtigst muligt; mener, at man kun kan bruge de margener, der er blevet bekræftet og ikke gå ud fra de beregnede behov i kommende regnskabsår; minder om, at en omfordeling kan udgøre en hindring for eksisterende politikker; mener, at midtvejsevalueringen kan være en sidste og forsinket mulighed for at reagere på den økonomiske krise; påpeger, at denne plan, hvis den godkendes, vil have stor betydning for 2009-budgettet; minder Kommissionen om, at dens forslag er vejledende og afhængig af godkendelse fra lovgivers side; anmoder om yderligere oplysninger om hvert af projekternes udviklingsstadium for at sikre en hurtig gennemførelse samt en vurdering af deres virkninger på kort sigt for beskæftigelsen og væksten i hele EU's økonomi og anmoder om konkrete tal vedrørende gennemførelsen, navnlig med hensyn til den finansielle programmering; påpeger, at EU's udgifter til energiprojekter, der i henhold til den nuværende finansielle ramme for EU skal begrænses, bør fokusere på projekter, der kan startes hurtigt, og som bidrager til at nå EU's mål for 2020 med hensyn til klimaændringspolitikkerne, navnlig energibesparelses- og energieffektivitetsprojekter samt investeringer i vedvarende energinet;

84. minder om de fælles erklæringer, der blev vedtaget under budgetsamrådet den 21. november 2008 om henholdsvis »gennemførelse af samhørighedspolitikken«, hvori det fremhæves, at det kan gavne økonomien at fremskynde gennemførelsen af struktur- og samhørighedsfondene, og om »betalingsbevillinger« til finansiering af nye initiativer, især vedrørende den økonomiske krise; bemærker, at de ekstra forskudsbetalinger, der forventes i 2009 på baggrund af Kommissionens forslag om den økonomiske forvaltning af ESF, EFRU og Samhørighedsfonden, beløber sig til 6,3 milliarder EUR, og at andre foreslåede ændringer af den økonomiske forvaltning af fondene kan øge hyppigheden af de mellemliggende betalinger;

Onsdag, den 11. marts 2009

85. anmoder Kommissionen om at holde budgetmyndighederne informeret og præcisere, om en fremrykning af betalingerne inden for rammerne af den økonomiske forvaltning af fondene vil være i overensstemmelse med den af budgetmyndigheden fastlagte plan for betalingerne, dvs. om de betalinger, som Parlamentet og Rådet er blevet enige om, vil være tilstrækkelige til at finansiere igangværende eller fremtidige initiativer;

86. minder om, at eventuelle ændringer i de betalinger, som Kommissionen måtte foreslå, skal indgå i et ændringsbudget, der skal vedtages af budgetmyndighedens to parter;

87. understreger den merværdi, som det transeuropæiske transportnet (TEN-T) har for gennemførelsen af Lissabonstrategien, for EU's klimaændringsmål og for en større social, økonomisk og territorial samhørighed, samtidig med at det også yder relevant støtte til opretholdelsen af den samlede efterspørgsel i Europa; glæder sig over Kommissionens forslag om at fremskynde investeringer i transportinfrastruktur på 500 millioner EUR fra 2010 til 2009;

88. anmoder Kommissionen om, at den ved fremlæggelsen af lister over specifikke projekter, hvortil der ansøges om finansiering via EU-budgettet, og som krævet af Det Europæiske Råd i december 2008, tager højde for behovet for at styrke EU-økonomiens konkurrenceevne på længere sigt gennem fremrykkelse af infrastrukturprojekter, der allerede er vedtaget og planlagt;

89. anbefaler en fleksibel tilgang til EU-budgettets udgiftsstruktur og at uudnyttede bevillinger eller bevillinger, der ikke er årligt tilbagevendende poster, afsættes til prioriteter, der er blevet fastsat inden for rammerne af samhørighedshensyn; opfordrer atter til, at EU's budget snarest muligt styrkes, og dets størrelse og udgiftsstruktur revurderes;

EU og den globale styring

90. opfordrer kraftigt til, at EU som sådan spiller en ledende rolle i internationale sammenhænge, især i Forummet for Finansiell Stabilitet (FSF) og Den Internationale Valutafond (IMF), og ved de kommende møder i G20; finder det særligt vigtigt at styrke det multilaterale tilsyn med valutaområderne og finansmarkederne; minder om, at i en tid med frie kapitalstrømme på tværs af grænser, er konvergens alfa og omega for eksistensen af ensartede vilkår for alle og veludbyggede lovgivnings- og tilsynsstrukturer;

91. erindrer om betydningen af det næste G20-topmøde i London den 2. april 2009, hvor det ventes, at erklæringerne vil blive omsat til beslutninger; minder om betydningen af, at der opnås enighed om en klar tidsplan for tiltagene, således at processen bliver resultatorienteret; insisterer på, at man ikke kun bør indgå økonomiske aftaler, men at stats- og regeringscheferne også bør overveje, hvordan man kan rette op på globale skævheder og enes om at koordinere de forskellige genopretningsplaner, der er vedtaget for nylig, idet også ledighedssituationen tages i betragtning; giver sin støtte til, at anbefalingerne fra de Larosièregruppen følges som grundlaget for udformningen af EU's holdning til de fremtidige finansielle strukturer; opfordrer Rådet og Kommissionen til at lytte til Parlamentets synspunkter, før de fastlægger deres forhandlingsposition til topmødet;

92. støtter kraftigt den beslutning, som EU-medlemmerne af G20 har taget om at gøre en definitiv indsats mod skattely og usamarbejdsvillige retsmyndigheder ved hurtigst muligt at aftale et sæt retsmidler, som kan sanktioneres på topmødet i London; henstiller, at EU i eget regi vedtager tilstrækkelige lovgivningsmæssige rammer til at begrænse erhvervsaktiviteter inden for disse retsmyndigheders jurisdiktion; understreger, at globale samstemmende tilgange er nødvendige for at håndtere dette spørgsmål;

93. henstiller kraftigt til, at der foretages en grundig vurdering af internationale transaktioners indvirkning, især vedrørende handel, på realøkonomien i de forskellige dele af EU; støtter udbygget international dialog med de vigtigste valutaområder med henblik på at forebygge konsekvenserne for realøkonomien af valutamanipulation og omskiftelighed;

94. opfordrer Rådet og Kommissionen til at intensivere høringerne og fremme samarbejdet med EU's samhandels partnere og navnlig med den nyudnævnte amerikanske administration;

Onsdag, den 11. marts 2009

95. mener, at den nuværende krise ikke må afholde EU fra at leve op til sine forpligtelser til at fremme den internationale udvikling og bekæmpe verdens fattigdom; advarer om, at risikoen for en tilbagevenden til protektionistiske tiltag skal undgås; understreger, at de verdensomspændende bestræbelser på at genoprette økonomien vil kunne styrkes af en rettidig afslutning af handelsforhandlingerne under Doha-runden;

*

* *

96. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og formanden for Eurogruppen.

Realøkonomiske investeringer

P6_TA(2009)0124

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer (2009/2009(INI))

(2010/C 87 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 om en europæisk økonomisk genopretningsplan (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer (KOM(2008)0876),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2008 med titlen »Regions 2020 - an assessment of future challenges for EU regions« (SEK(2008)2868);
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 11.-12. december 2008,
- der henviser til Kommissionens forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår en række bestemmelser om økonomisk forvaltning (KOM(2008)0803),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1081/2006 om Den Europæiske Socialfond med henblik på at udvide listen over omkostningstyper, der er berettigede til støtte fra ESF (KOM(2008)0813),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger (KOM(2008)0838),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0075/2009),

Onsdag, den 11. marts 2009

- A. der henviser til, at den europæiske økonomi lider under konsekvenserne af den globale økonomiske krise og den mest udbredte og alvorlige nedgang gennem de sidste 60 år;
- B. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik udgør et vigtigt bidrag til den europæiske økonomiske genopretningsplan og er Fællesskabets største kilde til investering i realøkonomien, der yder målrettet hjælp til prioriterede behov og områder med vækstpotentiale i både de offentlige og private sektorer;
- C. der henviser til, at de mere end 65 % af de samlede bevillinger for perioden 2007-2013, der er blevet øremærket til investeringer i de fire prioriterede områder af Unionens fornyede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse, navnlig personer, virksomheder, infrastruktur og energi samt forskning og innovation, udgør et væsentligt værktøj, og til, at disse investeringer er nødvendige for at finde en effektiv løsning på den aktuelle finanskrise;
- D. der henviser til, at den nuværende økonomiske afmatning bør benyttes som en lejlighed til at fremme grønne investeringer og skabe grønne job;
- E. der henviser til, at en effektiv afhjælpning af den økonomiske opbremsning er afhængig af medlemsstaternes og regionernes villighed til hurtigt at gennemføre deres programmets mål;
- glæder sig meget over vedtagelsen af den økonomiske genopretningsplan, som beskriver medlemsstaterne og Kommissionens koordinerede indsats for at imødegå den økonomiske krise; minder om, at planens samlede princip er solidaritet og social retfærdighed, og at den ikke bør være i strid med Lissabonstrategien; mener, at de foreslåede foranstaltninger vil bidrage til større og langsigtede strukturreformer;
  - mener, at EU's samhørighedspolitik, der er en politik til sikring af økonomisk vækst og social udvikling og til virkelig at stimulere økonomien på kort, mellemlang og lang sigt, i høj grad kan bidrage til afhjælpning af den nuværende økonomiske krise og medvirke til en genopretning af EU's medlemsstater og regioner, herunder dem, der er varigt belastede;
  - fremhæver, at strukturfondene er effektive værktøjer, som er beregnet til at hjælpe regioner med økonomisk og social omstrukturering og dermed gennemføre foranstaltningerne under planens fire prioriterede områder med henblik på at sætte skub i økonomien; støtter, at strukturfondene anvendes i stedet for at fremskynde opfindelsen af nye økonomiske værktøjer; bemærker, at disse foranstaltninger supplerer dem, der er truffet på nationalt plan; mener, at frigivelsen af bevillinger fra EU's samhørighedsfond og interventionerne fra den bør fremskyndes på grund af det store pres på de nationale budgetter for hurtigt at sætte gang i økonomien og især støtte personer, der er ramt af krisen;
  - støtter Kommissionens lovgivningsforslag, som løber parallelt med og supplerer den europæiske økonomiske genopretningsplan, og som går ud på at ændre tre af de eksisterende strukturfondsforordninger for perioden 2007-2013 (forordning (EF) nr. 1083/2006, nr. 1080/2006 og nr. 1081/2006); støtter fuldt ud de foreslåede ændringer, som tager sigte på at forbedre pengestrømmen og likviditeten i medlemsstaterne, lette anvendelsen af finansieringstekniske instrumenter, udvide mulighederne for støtte til investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger og øge strukturfondenes fleksibilitet samt at tilpasse dem, så de opfylder behovene i disse ekstraordinære økonomiske omstændigheder ud fra et langsigtet perspektiv;
  - opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge medlemsstaternes økonomiske foranstaltninger for at sikre, at disse ikke er i strid med den frie konkurrence på markedet og de sociale standarder, som siden EU's grundlæggelse har udgjort et væsentligt fundament for europæisk integration, og kravene i fællesskabsretten om miljø- og klimabeskyttelse;
  - opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de foranstaltninger, der træffes for at fremskynde og forenkle gennemførelsen af struktur- og samhørighedsfondene samt gøre disse mere fleksible, ikke mindsker deres ansvar for at kontrollere deres gennemførelse;

Onsdag, den 11. marts 2009

7. glæder sig over Kommissionens etablering af ekspertgruppen («task force for forenkling»), der arbejder for yderligere mulig forenkling af procedurerne for gennemførelse af strukturfondene; afventer utålmodigt de yderligere forenklingsforslag, som Kommissionen har planlagt i begyndelsen af 2009;
8. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at garantere, at partnerskabsprincippet, som er fastsat i artikel 11 i den generelle forordning om strukturfondene (forordning (EF) nr. 1083/2006), gennemføres fuldt ud, og at betingelsen om parternes fulde involvering overholdes;
9. understreger den vigtige rolle, som græsrodsorganisationer, ngo'er og den sociale økonomi spiller i forbindelse med fremme af den sociale samhørighed og integration, navnlig i tider med økonomisk krise; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle forenklinger af strukturfondene vil reducere de administrative byrder for sådanne organisationer;
10. er særligt bekymret over, at krisen ikke har ramt lige hårdt i hele Europa og har ramt de medlemsstater, som allerede har en lavere livskvalitet, endnu hårdere end gennemsnittet i EU, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn til målet om regional samhørighed under planlægningen og gennemførelsen af konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af den økonomiske krise; anmoder især Kommissionen om at sikre en passende geografisk balance ved forelæggelsen af listen over specifikke projekter, som Det Europæiske Råd har anmodet om med henblik på at styrke investeringen i infrastruktur og energieffektivitet;
11. mener, at foranstaltninger som fleksibilitet og fremskyndelse af betalinger, anvendelse af engangsbeløb og standardsatser vil stimulere og fremskynde gennemførelsen af politikker, navnlig inden for infrastruktur samt energi- og miljøsektoren, og i projekter under ESF; mener, at Kommissionen i denne forbindelse bør give medlemsstaterne klar vejledning; beklager ikke desto mindre, at andre vigtige foranstaltninger, f.eks. forslag til reel og umiddelbar forøgelse af likviditeten ved også i de kommende år at gribe ind i mellemliggende betalinger, ikke blev taget i betragtning;
12. glæder sig over Kommissionens forslag om at øge forudbetaling med det formål at lette gennemførelsen af projekter ved på et tidligt tidspunkt i projekternes gennemførelse at tilvejebringe økonomiske midler og derved nedbringe behovet for banklån; opfordrer dog indtrængende banker og finansielle institutioner til fuldt ud at gøre brug af de faciliteter, som er stillet til rådighed for dem med henblik på at bevare og støtte lån til økonomien og videregive centrale rentesatsnedsættelser til lånere;
13. fremhæver kraftigt den positive rolle, som samhørighedspolitikken kan spille i forbindelse med styrkelse af solidaritet og genskabelse af tillid ved at introducere foranstaltninger med henblik på offentlige investeringer til fremme af den interne efterspørgsel;
14. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at sikre deres bidrag som anført i medfinansieringsreglerne, således at de midler, som tildeles af strukturfondene, kan udnyttes fuldt ud;
15. understreger vigtigheden af tiltag vedrørende støtte til befolkningen og erhvervslivet, men først og fremmest beskæftigelsesforanstaltninger, for den økonomiske genopretning; opfordrer til resolut handling for at støtte økonomiens efterspørgselsside samt foranstaltninger til at bistå små og mellemstore virksomheder (SMV'er) samt lokale og regionale myndigheder med henblik på at bevare samhørigheden og sikre nøgleinvesteringer og infrastrukturprojekter; opfordrer medlemsstaterne til i vid udstrækning at gøre brug af strukturfondene til at fremme jobskabelse, SMV'er, iværksætteri og faglig uddannelse;
16. glæder sig over forslaget om at investeringer i energieffektivitet og anvendelsen af vedvarende energi i boligsektoren bør være berettiget til EFRU-støtte i hele EU; opfordrer kraftigt medlemsstaterne og regionerne til at gøre stor brug af denne nye mulighed og tilpasse deres operationelle programmer i overensstemmelse hermed med henblik på at styrke deres bæredygtige udvikling og investere i klimavenlige infrastrukturer og innovationer; fremhæver vigtigheden af at investere i energiinfrastruktur, som bl.a. blev tydelig under den seneste gaskrise;

Torsdag, den 12. marts 2009

17. tilskynder medlemsstaterne til at udnytte synergierne mellem samhørighedspolitiksfiansiering og de andre kilder til fællesskabsstøtte (TEN-T, TEN-E, det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation) samt finansieringen fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling; opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at forenkle og forbedre adgangen til de midler, som de finansielle instrumenter JESSICA, JASMINE og JEREMIE tilbyder, for at stimulere SMV'er og interesserede støttemodtagere til at anvende dem oftere;

18. tilskynder Kommissionen til at udvikle foranstaltninger, der forbedrer pengestrømmen til de ansvarlige myndigheder, øger den tekniske bistand til medlemsstaterne og fremmer udveksling af bedste praksis mellem regionerne for at forbedre projekternes kvalitet og projektgennemførelsens effektivitet; understreger vigtigheden af JASPERS i forbindelse med projektforbereelse; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i eventuelle nødvendige opdateringer af operationelle programmer; understreger dog det umiddelbare behov for udbredelse af oplysninger om disse ændringer;

19. mener, at Kommissionens godkendelse af de etablerede nationale forvaltnings- og kontrolsystemer er altafgørende for fremskyndelsen af programmernes gennemførelse og opfordrer medlemsstaterne til at færdiggøre processen med at informere Kommissionen så hurtigt som muligt;

20. fremhæver rollen, som uddannelse og erhvervsuddannelse spiller i relation til at sikre økonomien et langvarigt opsving, og kræver, at de foranstaltninger, der er tilgængelige under ESF, opdateres - både for at sikre en højere tilgængelighed af ressourcer og for at opnå en højere grad af fleksibilitet;

21. opfordrer Kommissionen til at udvikle hensigtsmæssige detaljerede kriterier og standarder for nøje overvågning og løbende evaluering af genopretningsplanernes effektivitet på nationalt og regionalt niveau, navnlig for så vidt angår overholdelsen af gennemsigtighedskravene; anmoder om en evaluering i 2010 af reformerne efter vedtagelsen af de reviderede strukturfondsforordninger med henblik på yderligere at forbedre effektiviteten af disse foranstaltninger samt at analysere årsagerne til problemerne og forsinkelserne i gennemførelsen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage disse observationer i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til næste generation af strukturfondsprogrammerne;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer.

Bedre karrieremuligheder og øget mobilitet

P6_TA(2009)0125

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om bedre karrieremuligheder og øget mobilitet: Et europæisk partnerskab for forskere (2008/2213(INI))

(2010/C 87 E/20)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. maj 2008 om bedre karrieremuligheder og øget mobilitet: Et europæisk partnerskab for forskere(KOM(2008)0317) og Kommissionens ledsagende arbejdsdokumenter, navnlig konsekvensanalysen (SEK(2008)1911 og resumeet heraf SEK(2008)1912),

— der henviser til Rådets beslutning 2006/973/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Mennesker til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 270.

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 3. december 2008 ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juni 2001 om en mobilitetsstrategi for det europæiske forskningsrum (KOM(2001)0331) og af 18. juli 2003 om forskere i Det Europæiske Forskningsrum - Et fag, mange muligheder (KOM(2003)0436), og Kommissionens henstilling 2005/251/EF af 11. marts 2005 om et europæisk charter for forskere og en adfærdskodeks for ansættelse af forskere ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0067/2009),
- A. der henviser til, at Europa har brug for flere forskere, der bl.a. kan udvikle frontlinjeforskning, da de er en forudsætning for øget produktivitet og konkurrenceevne og bidrager til gennemførelsen af Lissabonstrategiens målsætninger,
- B. der henviser til, at det for at afhjælpe manglen på forskere er nødvendigt at fremme en tilbagevenden af de europæiske videnskabsfolk, der arbejder uden for EU, og fremme adgangen for videnskabsfolk fra tredjelande, der ønsker at arbejde i EU,
- C. der henviser til, at fremme af attraktive karrierer for forskere inden for EU er af den allerstørste betydning for at sikre højtuddannede menneskelige ressourcer og tiltrække sådanne ressourcer fra tredjelande,
- D. der henviser til, at det er nødvendigt, at EU bekæmper de negative økonomiske tendenser ved at fokusere på uddannelse og forskning og gør alt for at sikre beskæftigelse, sikkerhed og mobilitet for forskere, så de bliver i EU,
- E. der henviser til, at forskermobilitet er en af de vigtigste forudsætninger for en fuldstændig gennemførelse af det europæiske forskningsrum (EFR),
- F. der henviser til, at forskernes frie bevægelighed skal sikres, hvis Europa skal kunne sikre en tilfredsstillende udvikling inden for forskning; der henviser til, at et harmoniseret samarbejde i den forbindelse mellem medlemsstaterne og mellem den offentlige og den private sektor derfor er af afgørende betydning,
- G. der henviser til, at adgangen til oplysninger om ansættelsesmuligheder for forskere i mange tilfælde er begrænset, da mange udvælgelsesprøver afholdes internt i forskningsinstitutterne,
- H. der henviser til, at forskningsarbejdsstyrken i Europa aldres, og at der derfor hurtigst muligt er brug for at gøre forskningskarrierer tilgængelige og attraktive for unge, navnlig kvinder,
- I. der henviser til, at det videnskabelige forfremmelsessystem i mange forskningsinstitutter stadig er stift og baseret på anciennitet i stedet for på forskernes resultater,
- J. der henviser til, at komplicerede ansøgningsprocedurer og manglen på administrative færdigheder i forbindelse med udfyldning af blanketter på fremmedsprog og registrering af patenter afskrækker forskere fra at deltage i mobilitetsprojekter,

⁽¹⁾ EUT C 175 af 28.7.2009, s. 81.

⁽²⁾ EUT L 75 af 22.3.2005, s. 67.

Torsdag, den 12. marts 2009

- K. der henviser til, at mange universiteter endnu ikke har erkendt, hvor vigtigt det er at dele viden med industrien, erhvervslivet og samfundet, hvilket fører til en manglende kontakt med erhvervslivet og svækker konkurrenceevnen i EU,
- L. der henviser til, at sprogkunderskaber spiller en vigtig rolle for forskermobiliteten og fremmer mobiliteten til lande med mere udbredt talte sprog og dermed giver andre lande færre muligheder for at udnytte mobile forskeres arbejde,
- M. der henviser til, at mobilitet er en væsentlig del af en doktoruddannelse, da det giver bredere forskningserfaring og karriereudviklingsmuligheder,
- N. der henviser til, at mobilitet er vigtigt for at gøre det muligt for visse medlemsstater at overvinde deres vanskeligheder med at uddanne egne unge forskere inden for områder uden en kritisk masse af doktor-disputatsstuderende eller en passende forskningsinfrastruktur,
- O. der henviser til, at samarbejdet mellem forskningsinstitutter, erhvervsliv og industri bør forbedres for at sikre udvekslingen af viden, forbedre innovationen og sikre en mere effektiv udnyttelse af midlerne,
- P. der henviser til, at deltagelse i EU's forskningsprogrammer er en udmærket metode til fremme af forskerkarrierer, idet det giver mulighed for konkurrence på internationalt plan, adgang til multinationale forskningsnetværk og øget støtte til forbedring af deres egne forskningsfaciliteter,
- Q. der henviser til, at kvinder fortsat er underrepræsenteret på de fleste områder inden for forskning, ingeniørvidenskab og i ledende stillinger,

Åben adgang til ansættelse og ret til at overføre tilskud

1. bifalder og støtter Kommissionens initiativ om et europæisk partnerskab for forskere og mener, at de foreslåede indsatsområder bør være effektive til at fjerne de primære hindringer for EFR;
2. understreger, at det for at få et europæisk forskningssystem i verdensklasse gennem et omfattende partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne er nødvendigt, at alle partnere på regionalt, nationalt og europæisk plan bidrager fuldt ud hertil;
3. understreger nødvendigheden af at påtage sig forpligtelser i forbindelse med det foreslåede initiativ ved at vedtage konkrete forslag og sikre en hurtig videreførelse af målene i det ovennævnte særprogram Mennesker;
4. kræver lettere tilgængelig og mere gennemskuelig information om ansættelsesmuligheder for forskere og større åbenhed i ansættelsesprocedurerne fra offentlige institutioner; mener, at information om ansættelse bør offentliggøres på de respektive forskningsinstitutters websted og på Euraxess' websted;
5. understreger behovet for i fremtiden at definere og indføre en fælles EU-karrieremodel på forskerområdet og oprette et integreret informationssystem vedrørende stillingstilbud og praktikantkontrakter på forskningsområdet i EU, og mener, at dette er afgørende for at skabe et fælles arbejdsmarked for forskere;
6. understreger endvidere og i lyset af behovet for, at alle parter bidrager, vigtigheden af, at medlemsstaterne dels har viljen til at deltage i processen, og dels at Kommissionen er bevidst om sit ansvar for at fremme processen og aktionerne mellem alle partnere ved at udarbejde og formidle støttemateriale og præcise informationer og skabe mulighed for at udveksle bedste praksis;

Torsdag, den 12. marts 2009

7. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle standarder for gensidig anerkendelse af forsker kvalifikationer og især ikke-formelle kvalifikationer;
8. gentager vigtigheden af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring ⁽¹⁾, og anmoder Kommissionen om at opmuntre medlemsstaterne til og bistå dem med at udarbejde deres egen nationale referenceramme for kvalifikationer med henblik på at forholde sig til den europæiske referenceramme inden 2010;
9. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre en fornyet indsats for at gennemføre de principper, der er opstillet i det ovennævnte europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere;
10. tilskynder medlemsstaterne og de offentlige forskningsinstitutioner til at sikre forskerne de nødvendige støttetjenester ved at forenkle ansøgningsprocedurerne og lette forskeres adgang til støtte, herunder individuel støtte, som fremmer forskernes muligheder for at udføre forskning i emner, som de selv vælger; kræver i denne forbindelse, at medlemsstaterne og Kommissionen indfører ensartede ansøgningskemaer vedrørende forskermobilitet;
11. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til mobilitets- og partnerskabsprogrammer med tredjelande, som f.eks. Erasmus Mundus, i forbindelse med karrieremæssig interaktion og mobilitetskrav for alle deltagende forskere;
12. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at gennemgå de nødvendige betingelser for indførelsen af muligheden for at overføre individuelle forskningstilskud, når dette i højere grad tilgodeser finansieringsorganers forskningsbehov og giver forskernes adgang til faciliteter, de ikke har adgang til i deres hjeminstitutioner; mener, at gennemgangen navnlig bør se på overførsels konsekvenser for forskningsinstitutionen i medlemsstaterne og faren for en ulige fordeling af forskere i EU samt fra og til tredjelande;
13. mener, at en forøgelse af forskernes mobilitet og en styrkelse af ressourcerne i de institutioner, der tiltrækker forskere fra andre medlemsstater, vil fremme ekspertisecentre og også udbrede denne ekspertise i hele EU;
14. understreger betydningen af fuldt ud at skabe åbenhed og gennemsigtighed i forbindelse med procedurerne for udvælgelse og ansættelse af mandlige og kvindelige forskere; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en bedre balance mellem mænd og kvinder i de organer, der er ansvarlige for ansættelse og forfremmelse af forskere;
15. mener, at forskermobilitet i Europa bør prioriteres, for at sikre, at viden udbredes, og at innovativ frontlinjeforskning i forskellige discipliner tiltrækker dedikerede og kompetente forskere og øgede finansielle ressourcer;
16. anmoder om, at udvekslingen af videnskabsfolk og forskere fra tredjelande fremmes ved at oprette særlige ordninger som f.eks. særlige visa for forskere;
17. mener, at øget mobilitet bør opnås ved at styrke interesserne og fordelene for forskningsinstitutioner og universiteter i at modtage forskere fra andre medlemsstater via et »forskningskuponsystem«; mener, at denne forskningskupon bør bruges til at overføre penge til forskere og følge dem, der deltager i forskningsinstitutioner i andre medlemsstater end deres egen; mener endvidere, at denne yderligere støtte til forskeres mobilitet bør supplere de nuværende finansieringsordninger og, at forskningskuponen vil være et incitament for medlemsstaterne og forskningsinstitutionerne til at konkurrere om at tiltrække de mest talentfulde videnskabsfolk;

(1) EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1.

Torsdag, den 12. marts 2009

Imødekomelse af mobile forskeres behov for social sikring og supplerende pensioner

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for at oprette en europæisk pensionsfond for forskere uafhængigt af forskningskontraktens varighed;

19. minder om, at medlemsstaterne kun vil kunne udarbejde en omfattende national handlingsplan, der kan føre til et omfattende europæisk partnerskab, hvis der tages hensyn til synspunkter fra forskere, nationale forskningsinstitutioner og interesserede parter inden for forskningspolitik;

Attraktive ansættelses- og arbejdsvilkår

20. opfordrer medlemsstaterne og de offentlige forskningsinstitutioner til at sikre forskere fra andre lande de nødvendige støttetjenester, herunder indkvartering, skoler og børnepasningsfaciliteter; mener, at disse tjenester bør angives på alle websteder om ansættelse af forskere;

21. kræver mere fleksible arbejdsvilkår for både kvindelige og mandlige forskere, så de kan forene arbejde med privatliv, og kræver en udligning af det kønsbestemte løngab blandt forskere;

22. anmoder medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at lette familiesammenføringen, såfremt begge ægtefæller er forskere;

23. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at søge at forebygge hjerneflugt i EU, sikre en bedre udnyttelse af finansieringsordningerne i ovennævnte særprogram Mennesker; opfordrer medlemsstaterne til at gøre det mere attraktivt for forskerne at vende tilbage til deres hjeminstitutioner ved at forhøje deres lønninger eller tilbyde supplerende ydelser for at sikre, at de økonomiske vilkår svarer til dem, forskerne nød godt af i deres mobilitetsperiode;

24. opfordrer medlemsstaterne og de offentlige forskningsinstitutioner til at forbedre forskernes karrieremuligheder ved at fremme reformer, der kan gøre forskernes arbejdsmarked mere konkurrencepræget og mindre afhængigt af institutionelle tilknytninger; mener, at forskere ved ansættelsen bør kunne få merit for forskningsophold ved udenlandske uddannelsesinstitutioner;

25. udtrykker sin bekymring over den manglende fleksibilitet ved kontrakter for erfarne forskere eller forskere, der nærmer sig slutningen af deres karriere, hvilket hindrer deres mobilitet og en hensigtsmæssig udveksling af viden og erfaring; beklager, at den private sektor til tider mangler ordninger til behandling og administration af personale svarende til dem i den offentlige sektor;

26. opfordrer medlemsstaterne til at fremme deltagelsen i det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽¹⁾ ved at sikre effektive støttetjenester, især nationale kontaktpunkter, og således gøre bedre brug af mulighederne for samfinansiering;

27. opfordrer medlemsstaterne og de offentlige forskningsinstitutioner til at skabe incitamentter til mobilitet, såsom at mobilitet betragtes som en vigtig kvalifikation ved ansættelse og forfremmelse af forskere, når de vender tilbage efter ophold i andre medlemsstater;

28. mener, at medlemsstaterne fortsat bør øge de midler, der er afsat til forskning, for at skabe kvalitetsarbejdspladser, der er i overensstemmelse med de grundlæggende etiske principper og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

⁽¹⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, 1.

Torsdag, den 12. marts 2009

Styrkelse af europæiske forskeres uddannelse, kvalifikationer og erfaringer

29. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende forskningserfaring fra den industrielle sektor som en værdifuld kvalifikation i en forskers karriereforløb med henblik på at forbedre mobiliteten mellem den private og den offentlige sektor;
30. opfordrer medlemsstaterne til at investere i anvendt forskning, således at der sikres et tættere samarbejde mellem universiteter, forskningsinstitutioner og den private sektor;
31. anmoder medlemsstaterne om at forbedre de unge forskeres karrieremuligheder ved f.eks. at øge finansieringen og tillade forfremmelser på grundlag af resultater i stedet for anciennitet, herunder innovationsevne og virksomhedsophold;
32. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at se på de ph.d.-studerendes retsstatus i medlemsstaterne med henblik på at undersøge muligheden for at indføre en ensartet status for ph.d.-studerende i medlemsstaternes beskæftigelseslovgivning;
33. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre de unge forskeres karriereudsigter ved bl.a. at støtte tværfaglig undervisning og anerkende værdien af tværfaglig mobilitet;
34. opfordrer medlemsstaterne til at fremme innovation ved at tilskynde til tværfaglig og international mobilitet for seniorforskere, også for at bidrage til fremskridt inden for undervisningen af unge forskere;
35. anbefaler på det kraftigste en bedre uddannelse af forskere gennem hele deres karriereforløb for at forbedre deres ansættelses- og forfremmelsesmuligheder;
36. understreger, at grundlaget for fremragende forskning i et videnbaseret samfund skabes i skolen; opfordrer derfor medlemsstaterne til at opfylde deres budgetmæssige tilsagn på uddannelsesområdet;
37. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere videnskabelig forskning højere i det almindelige budget i overensstemmelse med tilsagnet om at opnå en vækst på 3 % og uddanne 600 000 flere forskere i gennemsnit inden 2010;
38. understreger, at der bør lægges særlig vægt på ph.d.-studerende, da det generelt repræsenterer starten på en forskningskarriere; mener, at de unge forskeres mobilitet, navnlig inden for ekspertisenetværk, ville øge deres potentiale for at bidrage til udviklingen af den europæiske forskning;
39. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at støtte bedre forbindelser og forsker- og ledermobilitet mellem det akademiske miljø og erhvervslivet ved at fremme særlige ordninger som f.eks. den franske ordning »Conventions Industrielles de Formation par la Recherche« (CIFRE);
40. mener, at en øget udveksling inden for rammerne af de relevante EU-programmer for videregående uddannelse med fokus på forskning vil forberede generationer af kommende europæiske forskere og gøre forskningssektoren mere dynamisk;

*

* *

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag, den 12. marts 2009

Beskyttelse af forbrugerne ved brug af videospil

P6_TA(2009)0126

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil (2008/2173(INI))

(2010/C 87 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. april 2008 om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil (KOM(2008)0207),
  - der henviser til Rådets resolution af 1. marts 2002 om beskyttelse af forbrugere, især unge, ved mærkning af visse videospil og computerspil efter aldersgruppe ⁽¹⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/952/EF af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informations-tjenester ⁽²⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. december 2007 om en europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø (KOM(2007)0833),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0051/2009),
- A. der henviser til, at videospil er meget udbredt og har en stigende popularitet i Europa, og at markedet for videospil er hurtigt voksende,
- B. der henviser til, at videospil først og fremmest er ikkevoldelige og underholder brugerne på en måde, der ofte bidrager til at udvikle diverse færdigheder og kundskaber,
- C. der henviser til, at videospil tidligere hovedsageligt fokuserede på mindreårige, hvorimod videospil nu til dags især udvikles til voksne,
- D. der henviser til, at markedet for videospil er globalt,
- E. der henviser til, at det henhører under medlemsstaternes kompetence at træffe afgørelse om foranstaltninger til at begrænse salget af videospil eller forbyde dem,
- F. der henviser til, at beskyttelsen af børns mentale sundhed kræver en multolerancepolitik og en handlekraftig indgriben ved overtrædelser af bestemmelser til beskyttelse af børn i forbindelse med videospil,

⁽¹⁾ EFT C 65 af 14.3.2002, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 72.

Torsdag, den 12. marts 2009

1. glæder sig over ovennævnte meddelelse fra Kommissionen om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil;
2. understreger spilsektorens bidrag til opnåelsen af Lissabondagsordenen og understreger de (multi)kulturelle aspekter ved mange spil;
3. understreger, at videospil er en fremragende stimulans, der foruden underholdning også kan bruges til uddannelsesformål; er af den opfattelse, at skoler burde holde øje med videospil og informere børn og forældre om fordele og ulemper ved videospil;
4. understreger, at videospil udgør en af de foretrukne spilleaktiviteter hos borgere i alle aldre og i alle sociale lag; anerkender, at videospillene har en pædagogisk værdi, bl.a. ved at lette mindreåriges tilegnelse af nye teknologier; deler dog Kommissionens bekymring med hensyn til de potentielle farer i forbindelse med mindreåriges ukorrekte brug af videospil;
5. er af den opfattelse, at videospil kan stimulere indlæring af fakta og færdigheder som strategisk tænkning, kreativitet, samarbejde og nytænkning, som er vigtige færdigheder i informationssamfundet;
6. understreger fordelene ved videospil inden for medicin, og især at den såkaldte »videospilterapi« har vist sig at være et effektivt middel til genoptræning af folk, der har haft et slagtilfælde, personer med traumatiske hjerneskader, personer med muskelproblemer og autistiske børn;
7. er af den opfattelse, at harmoniserede mærkningsregler for videospil sikrer et bedre kendskab til mærkningssystemer og samtidig bidrager til, at det indre marked fungerer effektivt; glæder sig derfor over Rådets og Kommissionens arbejde med at fremme vedtagelsen af mærkningsregler for videospil på EU-niveau og udarbejdelsen af en frivillig adfærdskodeks for interaktive spil, der er rettet mod børn;
8. konstaterer, at markedsforholdene har ændret sig betydeligt fra en situation, hvor videospil først og fremmest blev købt i butikker og spillet på en computer eller konsol, til den aktuelle situation, hvor spil kan købes og downloades via internettet;
9. konstaterer, at videospil kan spilles på forskellige platforme, såsom spilkonsoller og pc'er, men også i stigende grad på mobile enheder såsom mobiltelefoner;
10. minder om, at videospil bliver mere interaktive eller endog har dynamisk indhold, der giver brugerne mulighed for selv at udvikle dele af spillet; konstaterer, at brugere i stadig stigende grad kan deltage i forumdiskussioner i form af tekst- eller stemmechat og i grupper, der er integreret i bestemte videospil; minder om differentieringen på markedet med flere spil, der er udviklet specielt til voksne;
11. er af den opfattelse, at de seneste tendenser understreger betydningen af at sikre tilstrækkelig beskyttelse af mindreårige, bl.a. ved at forhindre, at de får adgang til skadeligt indhold;
12. minder om, at forældrekontrol bliver stadig vanskeligere, fordi onlinevideospil ikke distribueres i en fysisk emballage med en tydelig og letlæselig mærkat, og fordi børn uden deres forældres vidende eller samtykke kan downloade videospil, som ikke er egnet til deres alder;
13. påpeger, at selv om vold i videospil ikke automatisk fører til voldelig adfærd, er nogle eksperter af den opfattelse, at udsættelse for brutale scener i videospil over længere tid kan indvirke negativt på brugerne af disse spil og potentielt føre til voldelig adfærd; er derfor af den opfattelse, at overvejelser om spils indvirkning på adfærd, navnlig hos yngre børn, bør tage udgangspunkt i forsigtighedsprincippet;
14. understreger, at afhængighed er et problem for nogle spillere; opfordrer producenter, forhandlere, forældre og andre relevante aktører til at gribe ind for at undgå negative påvirkninger;

Torsdag, den 12. marts 2009

15. understreger, at den aktuelle udvikling øger behovet for effektive systemer til alderskontrol for spil og især onlinespil;
16. er af den opfattelse, at forskellige tiltag til at styrke kontrollen med videospil bør undersøges, og anerkender samtidig, at ingen af disse systemer sandsynligvis vil yde fuld garanti for, at børn ikke får adgang til uegnede videospil;
17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med industrien om at undersøge fordelene ved at udvikle en »rød knap«, der kan inkluderes på (mobile) konsoller eller spilheder og computere, og som deaktiverer et bestemt spil, eller som kan styre adgangen til et spil på bestemte tidspunkter eller til bestemte dele af spillet;
18. opfordrer til en yderligere indsats i denne henseende, herunder muligheden af at der i PEGI-aldersklassificeringssystemet (Pan-European Game Information) integreres en akustisk advarsel, og påregner, at den professionelle spillesektor systematisk integrerer adgangsmodeller for onlinespil, der kan sikre, at mindreårige ikke udsættes for skadeligt indhold online;
19. understreger betydningen af passende kontrolforanstaltninger for onlinekøb med hensyn til videospil, inklusive køb med kreditkort eller vouchers;
20. er af den opfattelse, at udviklingen inden for videospil, og i særdeleshed onlinevideospil, tilskynder til større offentlig bevidsthed om indholdet af videospil, forældrekontrol og instrumenter som PEGI-systemet; bifalder det arbejde, som industrien har udført for at implementere selvregulering;
21. bifalder PEGI Online-systemet, som er en logisk videreudvikling PEGI, og som anvendes til de videospil, der udbydes over internettet, såsom downloadede spil eller onlinespil; støtter Kommissionens fortsatte medfinansiering af dette system inden for rammerne af Safer Internet-programmet, som har til opgave at varetage spørgsmål om børns sikre brug af internettet og om nye onlineteknologier; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med Safer Internet-programmet at fremme en systematisk undersøgelse af den virkning, videospil har på mindreårige;
22. glæder sig over det arbejde, som Europarådet har udført for at fastlægge retningslinjer for videospil og for at fremme børns viden om internetsikkerhed generelt;
23. mener, at der bør organiseres nationale oplysningskampagner for forbrugere og især for forældre for at hjælpe dem med at vælge videospil, som egner sig til deres børns alder og kundskaber, og for at undgå produkter, som ikke er behørigt mærket; opfordrer i denne henseende medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis;
24. er af den opfattelse, at PEGI-systemet til klassificering af spil er et vigtigt redskab, som har gjort det mere gennemsigtigt for forbrugerne, især forældre, at købe spil, idet de nu kan træffe velovervejede valg med hensyn til, om et spil er egnet til børn; beklager dog, at mange forbrugere og især forældre tilsyneladende ikke har et tilstrækkeligt kendskab til videospil og spillenes eventuelle påvirkning af børn;
25. opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger, der kan bidrage til et sikrere spillemiljø for onlinevideospil, herunder innovative måder, hvorpå mindreårige kan forhindres i at få adgang til onlinevideospil med indhold, som er uegnet for dem;
26. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at arbejde tæt sammen for at fremme beskyttelsen af mindreårige; opfordrer videospil- og videokonsolindustrien til yderligere at forbedre PEGI og PEGI Online-systemerne og i særdeleshed regelmæssigt at ajourføre kriterierne for aldersklassificering og mærkning, at gøre mere aktiv reklame for PEGI og udvide antallet af brugere af systemet; tilskynder medlemsstaterne til at sikre, at et eventuelt nationalt klassificeringssystem ikke udvikles på en måde, der medfører en opsplnitning af markedet;

Torsdag, den 12. marts 2009

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med forbrugerorganisationer og andre relevante aktører for at øge bevidstheden blandt forbrugerne, især unge forbrugere og deres forældre via informationskampagner, om de indførte klassificeringssystemer og især PEGI-systemet; understreger betydningen af at udbrede disse oplysninger på skoler;
28. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre oplysningskampagner for forældre og skolelærere med henblik på at slå bro over den teknologiske generationskløft og fremme en mere sikker og bevidst brug af de nye teknologier, herunder videospil;
29. opfordrer Kommissionen til på mere umiddelbar sigt at fremme udvekslingen af bedste praksis blandt de kompetente nationale uddannelsesmyndigheder med henblik på at integrere kendskabet til spil i læseplanerne for grundskolen og i skolens overbygning; opfordrer til en regelmæssig udveksling af erfaringer og informationer mellem alle berørte parter med henblik på at udvikle en bedste praksis vedrørende videospil;
30. understreger, at ikke alle medlemsstater i øjeblikket har regler, der sikrer, at forhandlerne kun sælger voldelige spil til voksne, og opfordrer indehavere af internetcafeer til at forhindre børn i at spille spil, der er klassificeret til en højere aldersgruppe, på deres cafeer; henviser til Eurobarometer-undersøgelsen »På vej mod en sikrere brug af internettet for børn i EU - forældrenes perspektiv«⁽¹⁾, offentliggjort den 9. december 2008, hvori det konstateres, at 3,2 % af børn mellem 6-17 år går på internettet på internetcafeer uden opsyn af voksne; er af den opfattelse, at der er behov for en fælles tilgang med henblik på indførelse af strenge sanktioner over for forhandlere og ejere af internetcafeer; opfordrer derfor medlemsstaterne til at indføre passende foranstaltninger for at forhindre, at børn køber og spiller spil, der er klassificeret til en højere aldersgruppe, f.eks. via identitetskontrol; støtter Kommissionens forslag om at indføre en paneuropæisk adfærdskodeks for forhandlere og producenter af videospil med henblik på at undgå salg af voldelige og skadelige videospil til mindreårige;
31. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde en særlig lovgivning af civil- og strafferetlig karakter om detailsalg af voldelige tv-, video- og computerspil; mener, at der især bør fokuseres på onlinespil, som hovedsagelig henvender sig til børn og unge og har til formål at give indtægter;
32. opfordrer Kommissionen til ved hjælp af specifikke lovgivningsforanstaltninger at hindre misbrug af onlinespil til uhæderlige kommercielle aktiviteter såsom aktiviteter, der på uhæderlig vis får mindreårige brugere til at indgå juridiske forpligtelser (f.eks. via automatiserede abonnementer eller opringningsprogrammer, der ringer op til dyre betalingsnumre), og som sender konkurrenceforvridende reklamebudskaber (f.eks. produktplacering eller andre skjulte marketingteknikker);
33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med myndigheder i andre dele af verden for at fremme vedtagelsen af retningslinjer, mærkningssystemer og adfærdskodekser og indføre globale klassificeringssystemer for videospil og onlinespil;
34. er af den opfattelse, at industrien skal opfordres til yderligere at udvikle og forbedre selvregulerende systemer, og at der i øjeblikket ikke er behov for en lovgivning på EU-niveau på dette område;
35. erindrer om vigtigheden af, at nutidens medier øger ansvarsfølelsen hos forældre og begrænser reklamer for voksne videospil til sendetidspunkter, hvor der i mindre grad ses fjernsyn af børn;
36. er af den opfattelse, at de offentlige myndigheder med ansvar for at forbyde videospil bør underrette deres modparter i de andre medlemsstater og offentliggøre forbuddet ved at udsende en automatisk varslingsmeddelelse via PEGI-systemet;
37. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af Media-programmet og nationale afgiftsfritagelsesordninger at støtte nye udviklinger i denne hastigt voksende del af den kreative vidensøkonomi, særligt ved at fremme de uddannelsesmæssige, multimedierelaterede og kulturelle aspekter af videospil, og gennem tilsvarende uddannelsesmuligheder og studieforbøb;

(1) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_248_en.pdf.

Torsdag, den 12. marts 2009

38. opfordrer Kommissionen til at fastlægge retningslinjer for at hindre mulige interessekonflikter inden for klassificeringsorganerne og for at bevare sådanne organisationers uafhængighed af industrirelaterede interessegrupper;

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Fælles luftfartsområde med Israel

P6_TA(2009)0127

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om en dagsorden for et fælles luftfartsområde med Israel (2008/2136(INI))

(2010/C 87 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2007 om en dagsorden for et fælles luftfartsområde med Israel (KOM(2007)0691),
  - der henviser til sin beslutning af 17. januar 2006 om en dagsorden for EU's luftfartspolitik over for tredjelande ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0090/2009),
- A. der henviser til, at tilnærmelse af bestemmelserne er en forudsætning for en vellykket indgåelse af omfattende luftfartsaftaler, især i forbindelse med bestemmelserne om sikkerhed, konkurrence, statsstøtte, miljø og arbejdstagernes rettigheder,
- B. der henviser til, at Kommissionen under forhandlingerne med Israel om luftfartstransport bør drage nytte af medlemsstaternes og andre berørte parter sagkundskab og viden og bør inddrage dem før, under og efter forhandlingerne,
- C. der henviser til, at Israel med sin strategiske placering som bindeled mellem Europa og Mellemøsten og til områder, der ligger endnu længere væk, og det store vækstpotentiale på landets luftfartsmarked er det vigtigste luftfartsmarked i Mellemøsten,
1. glæder sig over indledningen af forhandlingerne med Israel om en samlet luftfartsaftale;
  2. understreger vigtigheden af aftalen for at skabe forudsætningerne for udvidelsen af det fælles luftfartsområde;
  3. lægger vægt på, at aftalen ikke må begrænse det niveau af markedsadgang, der allerede er opnået i de eksisterende bilaterale aftaler;

⁽¹⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 84.

Torsdag, den 12. marts 2009

4. understreger, at aftalen skal være afbalanceret med hensyn til markedsadgang; derudover skal åbningen af markedet være gradvis, gensidig og bæredygtig;
5. fremhæver, at tilnærmelse af bestemmelserne inden for sikkerhed, miljø, statsstøtte og konkurrence-lovgivning samt arbejdstagernes rettigheder skal være en forudsætning for åbning af markederne, og at graden af liberalisering skal være afhængig af, hvorvidt skabelsen af ensartede betingelser inden for disse områder opnås;
6. erkender, at luftfarten på mellem- og langdistancen tilbyder den hurtigste forbindelse mellem lande, steder og mennesker og fortsat vil være den mest attraktive transportform med hensyn til rejsetid og omkostninger;
7. erkender luftfartsindustriens betydelige rolle ved både direkte og indirekte at skabe beskæftigelse, især ved at skabe forbindelse til områder i verden, som ingen andre transportmidler har adgang til; henstiller imidlertid til anvendelse og udvikling af intermodalitet og af andre transportformer;
8. erkender, at luftfartsindustrien har visse negative indvirkninger på miljøet, især som støjkilde og som en vigtig årsag til forurenende emissioner; betragter det derfor som yderst vigtigt, at aftalen gør det muligt at gribe ind i EU i miljøspørgsmål for at kunne afbøde luftfartens konsekvenser for vand- og luftkvaliteten samt støjniveaueu;
9. understreger, at aftalen skal sikre strenge regler for luftfartssikkerhed;
10. understreger, at forhandlingerne skal gennemføres i tæt samarbejde med medlemsstaterne, der har den nødvendige sagkundskab og viden i at bistå under sådanne forhandlinger;
11. anmoder Kommissionen om, at sikre at Europa-Parlamentet og alle relevante parter bliver fuldt ud informeret og hørt under forhandlingerne;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Staten Israels regering og parlament.

Forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka

P6_TA(2009)0129

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka

(2010/C 87 E/23)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 91 og artikel 90, stk. 4,

- A. der henviser til, at et skønnet antal på 170 000 civile befinder sig i en nødsituation, hvor de er fanget i krigszonen mellem Sri Lankas hær og De Tamilske Tigre (LTTE) uden adgang til den mest basale hjælp,
- B. der henviser til, at FN-organisationer har dokumenteret mere end 2 300 civile dødsfald og mindst 6 500 personskader siden slutningen af januar 2009,

Torsdag, den 12. marts 2009

1. opfordrer til en omgående våbenhvile mellem Sri Lankas hær og LTTE for at give civilbefolkningen mulighed for at forlade krigszonen; fordømmer alle voldshandlinger og overgreb, der forhindrer civile i at forlade konfliktområdet;
2. fordømmer angrebene på civile, som dokumenteret af International Crisis Group;
3. opfordrer begge parter til at respektere international humanitær ret og til at beskytte og hjælpe civilbefolkningen i krigszonen såvel som i det sikre område;
4. er bekymret over rapporter om alvorlig overbefolkning og dårlige forhold i de flygtningelejre, der er oprettet af Sri Lankas regering;
5. kræver, at såvel de internationale og nationale humanitære organisationer som journalister indrømmes fuld og uhindret adgang til krigszonen og flygtningelejrene;
6. opfordrer Sri Lankas regering til at samarbejde med lande og hjælpeorganisationer, der er villige til og i stand til at evakuere civile;
7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Sri Lankas regering, FN's generalsekretær og til orientering til Kommissionen.

Forringelse af landbrugsarealerne i EU

P6_TA(2009)0130

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om forringelse af landbrugsarealerne i EU og navnlig i Sydeuropa: en udfordring for EU's landbrugspolitiske instrumenter (2008/2219(INI))

(2010/C 87 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers konvention af 1994 om bekæmpelse af ørkendannelse i de lande, der er ramt af alvorlig tørke og/eller ørkendannelse, særlig i Afrika og af 1992 om den biologiske mangfoldighed,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandlingen af 14. november 2007 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A6-0086/2009),
- A. der henviser til, at landbruget er en økonomisk sektor, som er stærkt afhængig af naturlige fænomener, men hvor der samtidig er betydelige interventionsmuligheder,

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 281.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0473.

Torsdag, den 12. marts 2009

- B. der henviser til, at landbruget er den bedste metode til at undgå jordbundsforringelse, og at der derfor er behov for en passende strategi til at fremme bevarelsen af denne aktivitet,
- C. der henviser til det bidrag, som EU's landbrugere har ydet til bekæmpelse af ørkendannelse, og den afgørende rolle, som EU's landbrugsproducenter spiller for vedligeholdelse af beplantningen i områder, der er berørt af vedvarende tørke; der ligeledes henviser til de gavnlige virkninger, som især flerårige afgrøder, græsarealer og skovarealer har for vandindvinding,
- D. der henviser til, at navnlig landbrugsjorden i Sydeuropa, men også i andre regioner i Unionens medlemsstater, er genstand for en miljøforringelsesproces, der skyldes det negative samspil mellem menneskelige aktiviteter og klimatiske begivenheder,
- E. der henviser til, at også intensiv dyrkning af arealer kan bidrage til at erodere jorden og medføre, at den ikke længere kan give udbytte,
- F. der henviser til, at ørkendannelse i dag anses for at være et af de fænomener, der i højeste grad truer jorden i Middelhavslandene,
- G. der henviser til, at jorden er grundlaget for produktionen af fødevarer, foderstoffer, tekstiler og brændstoffer, og at den spiller en væsentlig rolle med hensyn til CO₂-opsamling; der ikke desto mindre henviser til, at jorden nu mere end nogensinde udsættes for uoprettelig skade som følge af vinderosion og laminar erosion, forurening, forsaltning, befæstelse af jorden, tab af organiske stoffer og tab af jordbundens biodiversitet,
- H. der henviser til, at de negative effekter, der allerede er konstateret, vedrører hydrogeologisk forringelse, indtrængen af havvand i de vandførende lag ved kysterne, forsaltning af jorden, tab af landbrugsjord, forringelse af biodiversiteten og øget sårbarhed over for fænomener som brand, plantesygdomme og dyresygdomme,
- I. der henviser til, at de nævnte ændringer i samspillet mellem det naturlige-menneskeskabte miljø og produktionsmiljøet har store konsekvenser for dyre- og planteavlssystemerne, jordens produktionsretning og udbuddet af fødevarer, hvilket har tydelige følgevirkninger for spørgsmålet om fødevarerens sikkerhed og - fordi landbrug opgives - for den sociale, kulturelle og økonomiske struktur i de berørte områder og også medfører hydrogeologiske konsekvenser,
- J. mener, at kunstvanding ligeledes bidrager til at bevare jordens fugtighed og øge grundvandsressourcerne, og at der bør tages hensyn til disse faktorer ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik,
- K. der henviser til, at vandknaphed og tørke skærper prisstigningen for landbrugsråvarer yderligere, men at det er nødvendigt at garantere en kontinuerlig forsyning af befolkningen med fødevarer,
- L. der henviser til, at forvaltningen af skov- og landbrugssystemerne giver mulighed for at intervenere i det generelle CO₂-budget, hvilket kan bidrage til en reduktion af drivhusgasemissionerne,
- M. minder om ovennævnte FN-konvention om bekæmpelse af ørkendannelse, hvis målsætning det er at bekæmpe ødelæggelse af dyrkbar jord og tørke, og om, at Parlamentet støtter denne konvention,
- N. erkender, at vandrammedirektivet (direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾) udgør et retsgrundlag og et basisinstrument til beskyttelse af jorden, fremme af det tværregionale samarbejde, bæredygtig vandanvendelse og beskyttelse af disponible vandressourcer, og at det samtidig bidrager til at afbøde virkningerne af oversvømmelse og tørke,
- O. der henviser til, at det er nødvendigt med en integreret og tværfaglig tilgang for at undgå at skulle lede efter nødløsninger, hvilket risikerer at medføre yderligere negative konsekvenser og en kædereaktion af skadevirkninger,

(1) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Torsdag, den 12. marts 2009

- P. der henviser til, at det er hensigtsmæssigt at foretage en overvågning af situationen hvad angår udviklingen af de igangværende fænomener og fremkomsten af nye risikosituationer ved hjælp af specialisering i anvendelsen af satellitovervågningssystemer og pedologiske (kartografiske) modeller,
- Q. der henviser til, at forekomsten af ekstreme vejrforhold er blevet hyppigere, idet der skiftevis er tørkeperioder og kraftige regnskyl, som fremskynder litosfærens forringelsesproces, navnlig i de områder i både Nordeuropa og Sydeuropa, hvor jorden strukturelt set er mere sårbar,
- R. der henviser til, at fødevareefterspørgslen og -priserne er steget på verdensplan,
1. anser det for nødvendigt, at man blandt den fælles landbrugspolitik retningslinjer og forvaltningsmetoder udtrykkeligt medtager principper og instrumenter til klimabeskyttelse i almindelighed og til at begrænse skaderne som følge af jordens forringelse i særdeleshed;
  2. understreger, at Fællesskabets finansiering af foranstaltninger til at tilpasse landbrugssektoren til klimaændringerne skal bygge på en territorial tilgang, hvor der skal tages hensyn til sårbarhedsgraden for de forskellige regioner i Unionen; henviser til, at landbrugsjorden i Sydeuropa i henhold til troværdige vurderinger, der er foretaget på internationalt og europæisk niveau, er mere følsom over for konsekvenserne af klimaændringerne;
  3. beklager manglen på visioner hos stats- og regeringscheferne, da de vedtog at beskære midlerne til udviklingen af landdistrikter, og konstaterer, at der er afsat for få midler under anden søjle til at leve op til de nye udfordringer i forbindelse med klimaændringerne;
  4. mener, at de nuværende problemer med fødevaremangel, vandknaphed, temperaturstigninger, evapotranspiration og risiko for jordforringelse kræver, at der anvendes nye, integrerede og videnskabelige landbrugspolitikker, der er tilpasset klimaforholdene i Middelhavsområdet; mener, at EU-institutionerne og de nationale institutioner bør bidrage til at sikre, at disse politikker afspejler forskning og udvikling af afgrøder, som tilpasses de nye miljømæssige udfordringer, herunder vandbesparelse, samtidig med at landbrugernes indtægt er tilstrækkelig til, at de kan opretholde en europæisk levestandard;
  5. mener, at den fælles landbrugspolitik principper om god landbrugs- og miljømæssig stand i strategien til jordbundens bevarelse i højere grad skal fremme foranstaltninger, der tager sigte på at kontrollere og forbedre de eksisterende dræningssystemers funktionalitet og økologiske bæredygtighed ved at udarbejde økologisk bæredygtige, lokalt tilpassede vandforvaltningsplaner og rådgive landmændene på lokaliteter, der er truet af tørke, til at dyrke afgrøder med lavt vandforbrug, som passer til lokaliteten;
  6. går ind for, at Unionen i højere grad skal støtte forbedring af vandforvaltningen til landbrugsarealer; i denne forbindelse er det nødvendigt at indføre mere effektive vandingsanlæg, som er tilpasset de enkelte afgrøder, at fremme forskningen på dette område og at stimulere udnyttelsen af de bioteknologiske fremskridt;
  7. er af den opfattelse, at det er nødvendigt ved hjælp af kooperativer at oprette og forvalte »minireservoarer« til vandingsbrug (opstemningsbassiner) og til brandbekæmpelse, der er placeret i områder, som på grund af den naturlige hældning umuliggør vanding, idet man anvender de bedste betingelser for drifts-omkostningerne, og idet man også anvender spildevand, der er behandlet ved hjælp af rensningsteknikker med planterensning eller spildevandslaguner;
  8. henviser til, at etablering af terrasser er vigtig for at bekæmpe erosion og forbedre jordens evne til at holde på vandet, og anser det for fornuftigt at træffe foranstaltninger til at bevare, genoprette og etablere terrasser;
  9. mener, at landbrugs- og skovbrugsordningerne skal omfatte programmer til skovrejsning på marginal eller forurenede landbrugsjord, eftersom buskenes rødder kan sikre det øvre ustabile lags forankring til den stabile underliggende klippe, der fungerer som rensningsgrundlag;
  10. går ind for at indføre en fælles skovpolitik med det hovedformål at bekæmpe klimaændringen;

Torsdag, den 12. marts 2009

11. anser det desuden for nødvendigt at tilbyde incitamentter til landbrugsmæssige foranstaltninger til at bevare plantedækket, så der ikke sker en erosionsfremkaldt tilsaltning af flodsengene;
12. understreger, at mange middelhavsbuskarter har en god modstandsdygtighed mod brand og en glimrende gendannelsesevne og derfor bør opprioriteres, og at deres rodsystemer desuden har karakteristika, der er egnede til at modvirke jordens erosionsprocesser;
13. er af den opfattelse, at man til dette formål kunne tilstræbe at dyrke arter, som kræver mindre vand, eller at man i visse tilfælde kunne erstatte forårsafrøder med vinterafgrøder, som ikke kun kræver mindre vanding, men også udgør en effektiv beskyttelse af jorden, idet de skaber plantedække i den kritiske vinterperiode;
14. mener, at fødevarerproduktionen på lokalt niveau kan producere økotypen, som er bedre tilpasset miljøet, og anvendelsen heraf bør derfor fremmes ved hjælp af særlige foranstaltninger;
15. opfordrer til at fremme beskyttelsen og plantningen af levende hegn, navnlig i områder, hvor disse i de seneste år er forsvundet;
16. anerkender den vigtige rolle, som plantegenetiske ressourcer spiller for landbrugets tilpasning til de ændrede klimabetingelser; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde programmer, som fremmer landbrugerens og gartnerens samt små og mellemstore planteavlsvirksomheders bevaring og videreudvikling af plantegenetiske ressourcer;
17. minder om, at braklægning er vigtig for genoprettelse af landbrugsjord og jordens vandbindingsevne; anmoder Kommissionen og de berørte medlemsstater om at fremme landbrugssystemer, der er tilpasset jordbunden i økosystemerne i Middelhavsområdet;
18. mener, at den fælles landbrugspolitik principper om god landbrugs- og miljømæssig stand blandt kriterierne for bevarelse af organisk stof i jordbunden skal fremme systemerne til CO₂-absorption og -fiksering via en optimering af brugen af »dry farming« (minimal forarbejdning på overfladen, afgrøderotation, genotyper, der passer til miljøet, evapotranspirationskontrol, målrettet gødning, integreret bekæmpelse osv.);
19. opfordrer de kompetente organer på territorielt plan til at gøre en indsats for at tilrettelægge forvaltningsplaner og teknologier for anvendelsen af vand til kunstvanding på baggrund af de ændrede behov og miljøbetingelser, tage højde for en målrettet brug af vandressourcerne i forhold til kvaliteten og gøre en indsats inden for organerne for forvaltning af vand til kunstvanding for at optimere forvaltningen af de disponible vandressourcer i betragtning af nødvendigheden af at mindske ressourcospild i distributions-systemerne;
20. går ind for at oprette et EF-tørkeobservatorium som en særlig afdeling af Miljøagenturet i København og øge kapaciteten til en brandbekæmpelse, som koordineres af Unionen, fordi tørke og brande bidrager væsentligt til ørkendannelse og forringelse af landbrugsarealer, især i Middelhavsregionen;
21. understreger behovet for at øge effektiviteten af medlemsstaternes udveksling af oplysninger og koordineringen mellem medlemsstaterne;
22. anbefaler, at der udvikles et hurtigt varslings- og overvågningssystem for jordens tilstand for at kunne handle rettidigt mod erosion, organisk ødelæggelse, som medfører emissioner af drivhusgasser, samt tab af dyrkbar jord og biodiversitet;
23. anmoder derfor Kommissionen om, at den i forbindelse med sit forslag, som vil blive stillet i 2009, om en ny definition af bjerg- og ømråder og andre områder, der er kendetegnet af naturbetingede ulemper, medtager de overvågede områders grad af risiko for jordforringelse og ørkendannelse blandt de vigtige prioriteringsparametre;
24. mener, at der er behov for at styrke forskning, udvikling og innovation med særlig vægt på områder, der især er berørt af vandmangel og tørke, og under hensyntagen til de bioteknologiske fremskridt;

Torsdag, den 12. marts 2009

25. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med midtvejsrevisionen af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, som også vil finde sted i 2009, at overveje større incitamenter for at støtte forsknings- og udviklingsprogrammer i flere medlemsstater, som tager sigte på at forbedre kendskabet for at opnå en mere bæredygtig forvaltning af jorden og de områder, der er berørt af forringelsesfænomenerne;
26. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om det er nødvendigt at etablere en ramme, som kunne anvendes til at bekæmpe årsagerne til klimaændringen og dens konsekvenser, navnlig forringelsen af jorden;
27. mener, at passende uddannelses- og videreuddannelsesprogrammer skal rettes mod både sektorens ansatte og offentligheden med det dobbelte formål at lede efter specifikke løsninger og at gøre brugerne opmærksomme på det fælles ansvar for brugen af territoriets ressourcer;
28. kræver, at EU tilbyder oplysnings- og uddannelsesforanstaltninger specielt rettet mod unge landbrugere, som fremmer indførelsen af landbrugsmetoder, der har en gavnlig virkning på bevarelsen af jordbunden, navnlig vedrørende klimaændringerne og landbrugsproduktionens rolle i forhold til klimaet;
29. minder om, at projektf finansieringen i henhold til Parlamentets beslutning af 5. juni 2008 om unge landbrugeres fremtid inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾ først og fremmest skal bevilges til de aktiviteter, der kan fremme unge landbrugeres etablering inden for landbrugssektoren;
30. anser det for nødvendigt, at Unionen styrker og forbedrer foder- og fødevarer-autonomien og -selvforsyningen, navnlig ved hjælp af en bedre beskyttelse af landbrugsjorden og dens produktivitetsskarakteristika, at den især opfordrer til bæredygtig udnyttelse af brakjord til kvægbrug (gennem programmer, der tilskynder til forbrug af græsningskvæg og til at indføre præmier for naturvenlig forvaltning af græsarealer etc.) for at opnå større uafhængighed af foderimport; mener, at landbrugspolitikken skal arbejde i retning af et afbalanceret forhold mellem planteproduktion, dyreproduktion og energiproduktion i Unionens landbrug, hvis det skal yde et bidrag til fødevarer-sikkerheden og bæredygtigheden i verden;
31. anmoder om, inden for rammerne af et globalt CO₂-marked, at der opfordres til bevaring og genvinding af skove, idet de medlemsstater, som har mistet deres arv af naturlige skove, prioriteres højt, og understreger behovet for inden for Unionen at iværksætte en integreret og bæredygtig forvaltning af skovene;
32. understreger skovenes betydning for vandcyklussen og betydningen af en afbalanceret blanding af skove, græsarealer og dyrket jord for en bæredygtig vandforvaltning; fremhæver navnlig betydningen af jord med et højt organisk indhold og tilpasset vekseldrift; advarer om, at det øgede forbrug af jord er en trussel mod landbruget, fødevarer-sikkerheden og bæredygtig vandforvaltning;
33. anmoder om, at man i forbindelse med landbrugsaktiviteter vedrørende vedligeholdelse af marker, permanente græsarealer og skove anerkender muligheden for at knytte udstedelsen af »grønne« certifikater til produktionen af offentlige goder (CO₂-lagring, biodiversitet, jordbundsbevarelse);
34. anmoder om, at medlemsstaterne bruger anden søjle i den fælles landbrugspolitik til at give præmier for landbrugsaktiviteter vedrørende vedligeholdelse af marker, permanente græsningsarealer og skovarealer og dermed yder et bidrag til produktionen af offentlige goder (CO₂-opsamling, biodiversitet, jordbundsbevarelse); opfordrer Kommissionen til at behandle bevaring af brakjord som en prioritet;
35. anmoder Rådet og Kommissionen om at undersøge strategier til genoprettelse af beskadigede jordområder ved hjælp af tilskyndende foranstaltninger, der skal begrænse forringelse af jorden;
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0258.

Torsdag, den 12. marts 2009

Arbejdstagernes deltagelse i selskaber med europæisk statut

P6_TA(2009)0131

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om arbejdstagerdeltagelse i selskaber med en europæisk statut og andre ledsageforanstaltninger

(2010/C 87 E/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 med titlen »Tænk småt først« - »Small Business Act for Europa« (KOM(2008)0394) og Kommissionens arbejdsprogrammer for 2008 og 2009,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at en statut for et europæisk privat selskab vil lette SMV'ernes virksomhed i det indre marked, men også vil være tilgængelig for større selskaber,
1. opfordrer Kommissionen til at indlede en konsultation af arbejdsmarkedets parter på grundlag af EF-traktatens artikel 138 med henblik på at vurdere bestemmelserne om arbejdstagerdeltagelse i det indre marked og om nødvendigt strømline dem, formulere nye eller styrke eksisterende bestemmelser;
  2. opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningen af den eksisterende statut for det europæiske selskab og de relevante domme fra Den Europæiske Domstol (f.eks. »Daily Mail and General Trust«, »Sevic Systems«, »Inspire Art«, »Überseering« og »Cartesio«) hvad angår arbejdstagerdeltagelse i virksomhedernes bestyrelser og mulig forebyggelse af omgåelse af de relevante nationale bestemmelser;
  3. opfordrer Kommissionen til at tage fat på de grænseoverskridende problemer med hensyn til virksomhedsledelse, skattelovgivning og arbejdstagernes økonomiske deltagelse i aktieprogrammer i forbindelse med denne konsultation; kræver, at en eventuel revision og/eller nye forslag drøftes med Rådet og Parlamentet;
  4. opfordrer Kommissionen til med henblik på statuten for et europæisk selskab at overveje indførelse af en regel om at tilbagebetaling af et lån eller et andet bidrag fra en aktionær efterstilles, hvis det ville have været mere hensigtsmæssigt med et bidrag til aktiekapitalen (f.eks. i tilfælde af, at selskabets gæld er for stor); mener, at det bør overvejes at indføre en regel om, at aktionæren skal refundere det tilbagebetalte beløb, hvis det er blevet udbetalt i en periode, hvor selskabet var tæt på at være insolvent;
  5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag, den 12. marts 2009

Børn af vandrende arbejdstagere

P6_TA(2009)0132

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om børn af vandrende arbejdstagere efterladt i oprindelseslandet

(2010/C 87 E/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989, navnlig artikel 3 og 20,
  - der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, særlig artikel 38, 42 og 45,
  - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 24,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at den fri bevægelighed for arbejdstagere er til fordel for alle medlemsstaterne økonomier og giver EU-borgerne mulighed for økonomisk og personlig udvikling,
- B. der henviser til, at disse positive virkninger kan begrænses af visse uønskede bivirkninger ved migration, herunder dårlige levevilkår for børn, der bliver tilbage i oprindelseslandet, når deres forældre udvandrer til en anden medlemsstat,
- C. der henviser til, at antallet af vandrende arbejdstagere er steget støt i løbet de sidste årtier, og at de fleste af verdens internationale vandrende arbejdstagere - 64 millioner - på nuværende tidspunkt befinder sig i EU,
- D. der henviser til, at migration i høj grad kan bidrage til at fremme udviklingen, men at der også er uløste problemer i både oprindelses- og bestemmelseslandene,
- E. der henviser til, at ifølge en undersøgelse foretaget i Rumænien af UNICEF og Social Alternatives havde op til 350 000 børn mindst en forælder, der arbejdede i udlandet, mens næsten 126 000 børn var berørt af, at begge af forældre var udvandret,
- F. der henviser til, at migration kan have en positiv indvirkning på husholdninger i oprindelseslandet, idet den via pengeoverførsler og andre kanaler mindsker fattigdommen og bidrager til investering i menneskelig kapital,
- G. der henviser til, at der også er mulige negative aspekter for børn, som er efterladt af forældre, der arbejder i en anden medlemsstat, herunder risikoen for en generel mangel på pleje med hensyn til fysisk og psykisk sundhed og følger relateret til mental sundhed som f.eks. depression, manglende fritid til at lege og udvikle sig, manglende deltagelse i skolen og i uddannelsen generelt, fejlernæring og børnemishandling,
- H. der henviser til, at mens der findes en omfattende politik for at forbedre levevilkårene og uddannelsen for børn af vandrende arbejdstagere, som flytter med deres forældre til bestemmelseslandet, har der ikke været meget opmærksomhed på fænomenet børn, der er efterladt i oprindelseslandet,
- I. der henviser til, at børn ofte er efterladt i oprindelseslandet som følge af manglende oplysninger om de muligheder og fordele, som bestemmelseslandet tilbyder,

Torsdag, den 12. marts 2009

1. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse på EU-plan for at vurdere omfanget af børn af vandrende arbejdstagere, som efterlades i oprindelseslandet og indsamle oplysninger i EU om dette fænomen;
2. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at forbedre situationen for børn, som er efterladt i oprindelseslandet, og sikre deres normale udvikling med hensyn til uddannelse og samfundslivet;
3. opfordrer medlemsstaterne til at indføre samarbejds mekanismer for at forebygge negative følger for familier, og navnlig børn, ved at leve adskilt og som følge af de afstande, de skal tilbagelægge;
4. opfordrer medlemsstaterne til at orientere vandrende arbejdstagere bedre om deres rettigheder og deres familiemedlemmers rettigheder med hensyn til fri bevægelighed og om de tilgængelige oplysninger på nationalt og europæisk plan om at leve i udlandet og vilkårene og betingelserne for at arbejde i en anden medlemsstat;
5. opfordrer Kommissionen til at foreslå alle interesserede parter til hensigtsmæssigt at anvende de allerede eksisterende metoder til at hjælpe vandrende arbejdstagere såvel som deres børn, som forbliver i oprindelseslandet;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at inddrage arbejdsmarkedets parter og ngo'erne i foranstaltningerne, som fokuserer på at forbedre vilkårene for børn af vandrende arbejdstagere;
7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Regionsudvalget, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt arbejdsmarkedets parter.

Statusrapport 2008 for Kroatien

P6_TA(2009)0133

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om statusrapport 2008 for Kroatien

(2010/C 87 E/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets beslutning af 3. oktober 2005 om indledning af tiltrædelsesforhandlinger med Kroatien,
- der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om statusrapport 2007 for Kroatien ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens statusrapport 2008 for Kroatien af 5. november 2008 (SEK(2008)2694),
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at Kroatien har gjort omfattende fremskridt på alle de områder, som Københavnskriterierne omfatter,
- B. der henviser til, at disse betydelige resultater skal underbygges og modsvares af en vedvarende indsats til vedtagelse og gennemførelse af de reformer, som er nævnt i Kommissionens rapport og i denne betænkning,
- C. der henviser til, at EU har taget skridt til at forbedre kvaliteten af udvidelsesprocessen,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0120.

Torsdag, den 12. marts 2009

- D. der henviser til, at Kommissionens meddelelse af 6. november 2007 med titlen »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2007-2008« (KOM(2007)0663) lægger stor vægt - allerede fra de tidlige stadier af tiltrædelsesforhandlingerne - på retsstatsprincippet og god regeringsførelse, især hvad angår bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet, reformer af administration og retsvæsen og udviklingen af civilsamfundet,
- E. der henviser til, at det fælles mål for alle involverede parter fortsat skal være afslutning af optagelsesforhandlingerne med Kroatien senest i 2009,
- F. der henviser til, at de drab og overfald, der fandt sted i 2008, har fremhævet behovet for en hurtig og grundig indsats til bekæmpelse af korruptionen og den organiserede kriminalitet i Kroatien,
- G. der henviser til, at der er blevet udnævnt en ny indenrigsminister, en ny justitsminister og en ny politichef, som alle har fået til opgave at tage sig af disse forhold,

Generelle bemærkninger

1. lykønsker Kroatien med de gode resultater, landet har opnået i løbet af 2008, hvad angår vedtagelsen af den lovgivning og det reformarbejde, som kræves for at kunne opnå EU-medlemskab;
2. bemærker med særlig tilfredshed, at lovgivnings- og styringsarbejdet omsider er blevet modsvaret af bestræbelser på at udbygge og forbedre den administrative kapacitet, der er nødvendig for at kunne gennemføre sådanne reformer;
3. mener, at målet om at afslutte forhandlingerne i 2009 i overensstemmelse med den vejledende køreplan, Kommissionen for nylig har fremlagt, kan nås, såfremt den kroatiske regering intensiverer indsatsen for navnlig at løse de følsomme spørgsmål, der knytter sig til tiltrædelsesprocessen, herunder bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption, og dermed endelig også når målene på disse områder, og ligeledes såfremt Rådet er i stand til og er villigt til at åbne alle forhandlingskapitler uden yderligere forsinkelse;
4. glæder sig over Kommissionens henstilling til Rådet om at oprette en teknisk arbejdsgruppe på ad hoc-basis med ansvar for udarbejdelsen af tiltrædelsestraktaten; foreslår desuden, at denne gruppe arbejder sideløbende med forhandlingerne og derfor påbegynder sit arbejde i første halvdel af 2009; glæder sig endvidere over, at Kommissionen har i sinde i løbet af 2009 at fremlægge en meddelelse om de finansielle konsekvenser af Kroatiens tiltrædelse;

Politiske kriterier

5. glæder sig over de fremskridt, der er gjort på nogle områder gennem vedtagelsen af nøgledokumenter og -lovgivning, navnlig om bekæmpelse af forskelsbehandling, kvinders rettigheder, mindretalsrettigheder og flygtninges tilbagevendende; gør opmærksom på, at hurtig og effektiv gennemførelse nu er afgørende;
6. påpeger dog behovet for fortsatte reformer af den offentlige administration gennem indførelse af et nyt lønsystem og en gennemgribende rationalisering af de administrative procedurer med sigte på at øge gennemsækeligheden og fastlæggelsen af ansvar og på at gøre den kroatiske embedsstand politisk uafhængig; anmoder indtrængende om, at der tages særligt hensyn til de regionale og lokale forvaltninger, hvis kapacitet til at påtage sig nye ansvarsområder er afgørende for, om decentraliseringsprocessen lykkes;
7. understreger vigtigheden af at yde udenlandske investorer retssikkerhed og lighed for loven, og opfordrer i denne forbindelse de kroatiske myndigheder til i overensstemmelse med den kroatiske forfatningsdomstols afgørelser at afslutte de tilbageværende sager om tilbagegivelse af fast ejendom;

Torsdag, den 12. marts 2009

8. mener, at der inden for retsvæsenet er behov for en mere helstøbt indsats for at fjerne de grundlæggende årsager til ophobningen af uafsluttede sager og den meget lange sagsbehandlingstid for at give impuls til en grundig og gennemgribende rationalisering af domstolene, som omfatter alle retsinstanser, for indførelse af objektive og gennemskuelige udvælgelsesprocedurer såvel som individuelle evaluerings- og forfremmelseskriterier for dommere, at sørge for, at krigsforbrydelser behandles i overensstemmelse med de fælles standarder, uanset etniske forhold, og endelig for at finde metoder til at løse problemet med retsforfølgelse og domfældelser in absentia, især gennem en styrkelse af det regionale samarbejde;

9. tager den udtalelse til efterretning, som anklageren ved Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien forelagde FN's Sikkerhedsråd den 12. december 2008, hvoraf det fremgår, at Kroatien har imødekommet de fleste af anklagemyndighedens anmodninger om assistance, men hvori det samtidig understreges, at visse militære nøgledokumenter vedrørende Gotovina-sagen endnu ikke er fremskaffet; opfordrer den kroatiske regering til at intensivere bestræbelserne på snarest muligt at gøre disse vigtige dokumenter tilgængelige for tribunalen;

10. glæder sig over, at den kroatiske regering omsider har taget yderligere skridt til at bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet; fremhæver, at direktoratet for bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitets (USKOKs) øgede efterforsknings- og retsforfølgingsindsats må modsvares af en tilsvarende indsats fra politi- og retsvæsen, hvis disse aktiviteter skal kunne udmunde i resultater; mener, at nultolerance på alle niveauer er nødvendig, og at domme skal afsiges og efterleves, herunder beslaglæggelse af aktiver; glæder sig i denne forbindelse over Justitsministeriets initiativ til midlertidigt at indefryse aktiver tilhørende alle personer, der anklages for korruption og organiseret kriminalitet;

11. konstaterer med glæde, at fire forskellige domstole nu har indledt arbejdet i de afdelinger, der specifikt skal beskæftige sig med bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, og at de tres dommere, disse afdelinger har fået tildelt, nu er blevet gennemgået kritisk og vil få betydelige økonomiske fordele, der afspejler de komplekse og følsomme opgaver, de skal udføre;

12. opfordrer i denne forbindelse den kroatiske regering til at sikre, at politi og retsvæsen får den handlefrihed og selvstændighed og de menneskelige og finansielle ressourcer, der er nødvendige for, at de kan efterleve deres mandat til at bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet;

13. glæder sig over forholdene for pressefriheden i Kroatien, men henleder opmærksomheden på de nylige tilfælde af trusler mod og endog mord på journalister, der efterforskede sager om korruption og organiseret kriminalitet; opfordrer politiet og retsvæsenet til beslutsomt at efterforske og retsforfølge i disse sager for dermed at genoprette et positivt klima i landet og sikre fortsat overholdelse af de politiske kriterier for tiltrædelse; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af fuld respekt for menneskerettighederne, som der ikke kan forhandles om politisk;

14. glæder sig over Kroatiens regerings vedtagelse af en handlingsplan for gennemførelsen af forfatningsloven om nationale mindretal og over bevillingen af flere midler; opfordrer Kroatiens myndigheder til at gennemføre planen i samarbejde med ikke-statslige organisationer, der repræsenterer mindretallsamfund; understreger endvidere behovet for at fokusere på mindretallenes økonomiske og sociale rettigheder, især deres adgang til beskæftigelse, og for at udforme en langsigtet strategi for mindretallenes beskæftigelse inden for den offentlige forvaltning og retsvæsenet; anmoder endvidere indtrængende om, at rådene for de nationale mindretal finansieres uden om budgetterne for de lokale myndigheder, som rådene skal rådgive, således at de kan udøve deres mandat i fuld uafhængighed;

15. glæder sig over resultaterne inden for minoritetspolitik i Kroatien, især at landets mindretal er blevet sikret både uddannelsesmuligheder og parlamentarisk repræsentation;

Torsdag, den 12. marts 2009

16. glæder sig over de stadige fremskridt inden for uddannelse af mindretal; er dog bekymret over, at de nuværende strukturer fastholder adskillelsen, snarere end de sigter mod integration af forskellige etniske grupper (f.eks. gennem blandede klasser) er også, navnlig i forbindelse med romaerne, bekymret over, at disse forhold kan føre til en ringere undervisning end den, der finder sted i almindelige klasser;

17. konstaterer, at der, selvom der er opnået håndgribelige resultater vedrørende betingelserne for flygtninges tilbagevenden, fortsat er meget at gøre med sigte på at sikre et holdbart forløb af denne tilbagevenden, i form af genhusning, især for tidligere lejere i byområder, integration og adgang til arbejdsmarkedet; fremhæver behovet for at implementere tilbagevendelsesprogrammerne således, at de er afstemt med andre social- og beskæftigelsesprogrammer;

18. glæder sig endvidere over vedtagelsen af en omfattende lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling, og lægger stor vægt på en effektiv anvendelse af disse bestemmelser; opfordrer myndighederne på nationalt og lokalt plan til at udvise nultolerance i sager om racehad og andre former for had og til at sikre, at sådanne sager behørigt prøves ved domstolene; opfordrer desuden de nationale myndigheder til at beskytte seksuelle mindretal;

Økonomiske kriterier

19. glæder sig over stigningen i beskæftigelsen og den fortsatte økonomiske vækst i Kroatien; peger dog på de fortsat høje ledighedstal blandt unge og minoritetsgrupper og på den indvirkning, som de stigende fødevarerpriser og, overordnet set, inflationen har på almindelige menneskers udkomme;

20. peger på behovet for at håndtere de voksende underskud på henholdsvis handels- og betalingsbalancen, såvel som udlandsgælden, idet disse forhold gør den kroatisk økonomi mere sårbar og udsat; fremhæver, at det er nødvendigt at fremskynde gennemførelsen af strukturreformer for at kunne opretholde de nuværende økonomiske vækstrater og sætte Kroatien i stand til at nå samme niveau som EU's medlemsstater;

21. henleder opmærksomheden på nødvendigheden af, i snævert samarbejde med alle aktører, at fremme en politik, der forener energisikkerhed med bæredygtig udvikling; opfordrer de kroatisk myndigheder til at overholde målsætningerne i EU's klimapakke og på passende vis at prioritere energieffektivitet og vedvarende energikilder, navnlig i kystområderne; erindrer Kroatien om de finansieringsmuligheder, EU tilbyder Middelhavslandene på dette område; glæder sig over vedtagelsen af en handlingsplan for gennemførelse af Kyotoprotokollen, og opfordrer myndighederne til at træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger til effektivt at mindske industriens udledninger;

Evnen til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab

22. er generelt set tilfreds med tempoet i arbejdet med at tilpasse lovgivningen; mener dog, at der bør tages større hensyn til lovgivningens kvalitet; tilskynder de kroatisk myndigheder til at fastholde indsatsen for at udvikle den administrative kapacitet, som er nødvendig for at kunne gennemføre den etablerede fællesskabsret i national ret;

23. glæder sig over fremskridtene i privatiseringsprocessen inden for stålindustrien og telekommunikationsbranchen og de kroatisk myndigheders beslutning om at iværksætte udbudsproceduren for privatiseringen af de kroatisk skibsværfter, som forventes afsluttet i 2009, og understreger, at salget af skibsværfterne skal ske gennemskueligt og i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler; opfordrer den kroatisk regering til, med støtte fra Kommissionen, at træffe specifikke foranstaltninger til at afbøde de sociale omkostninger ved omstruktureringen; opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage hensyn til den nuværende økonomiske krise ved evalueringen af de fremskridt, som Kroatien har gjort i gennemførelsen af de påkrævede reformer;

Torsdag, den 12. marts 2009

24. konstaterer, at fremskridtene i landbrugssektoren er ujævnt fordelt, idet områder med kvalitetspolitik og økologisk landbrug er langt fremme i udviklingen, mens evnen til at absorbere støttemidler til udvikling af landdistrikter må forbedres; understreger, at en forbedret administrativ kapacitet og reform af de nationale landbrugsstøtteordninger er nødvendige for, at overgangen til EU's fælles landbrugspolitik kan forløbe uden problemer, og for at begrænse de sociale konsekvenser af denne overgang;

25. anmoder de kroatiske myndigheder om at vise, at de formår at absorbere EU's fortiltrædelsesmidler og gøre forberedelser, på både centralt, regionalt og lokalt plan, til de strukturer og den ekspertise, som kræves til forvaltningen af midler fra EU's struktur- og samhørighedsfonde;

Regionalt samarbejde

26. beklager dybt, at tiltrædelsesforhandlingerne reelt har stået stille i længere tid på grund af visse bilaterale problemer,

27. understreger, at bilaterale spørgsmål ikke bør være en hindring for fremskridt i tiltrædelsesforhandlingerne, forudsat at disse forhandlinger ikke anvendes til at foregribe den endelige løsning på sådanne problemer; anmoder dog indtrængende den kroatiske regering og nabolandenes regeringer om snarest muligt at løse alle de uoverensstemmelser, der består imellem dem;

28. understreger, at gode relationer til nabolandene fortsat er et afgørende element i den europæiske integrationsproces og opfordrer Kroatien og nabolandene til aktivt at fremme det regionale samarbejde og til at foretage øgede investeringer i grænseoverskridende samarbejdsprojekter;

29. erindrer om den uformelle aftale, der den 26. august 2007 blev indgået mellem den kroatiske og den slovenske premierminister om at indbringe de to landes tvist om grænsedragning for et internationalt organ, glæder sig over Kroatiens og Sloveniens villighed til at acceptere Kommissionens mæglingstilbud, og finder, at denne mægling bør gennemføres på grundlag folkeretten; ser i denne sammenhæng frem til en hurtig fremgang i tiltrædelsesforhandlingerne;

*

* *

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til Kroatiens regering og parlament.

Statusrapport 2008 for Tyrkiet

P6_TA(2009)0134

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om statusrapport 2008 for Tyrkiet

(2010/C 87 E/28)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens statusrapport om Tyrkiet for 2008 af 5. november 2008 (SEK(2008)2699),

— der henviser til sine tidligere beslutninger af 27. september 2006 om Tyrkiets fremskridt imod tiltrædelse ⁽¹⁾, af 24. oktober 2007 om forbindelserne mellem EU og Tyrkiet ⁽²⁾ og af 21. maj 2008 om statusrapport 2007 for Tyrkiet ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 284.

⁽²⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 452.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0224.

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til forhandlingsrammen for Tyrkiet, der godkendtes den 3. oktober 2005,

- der henviser til Rådets afgørelse 2008/157/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for tiltrædelsespartnerskabet med Republikken Tyrkiet ⁽¹⁾ (»tiltrædelsespartnerskabet«) samt til Rådets tidligere afgørelser om tiltrædelsespartnerskabet af 2001, 2003 og 2006,

- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

- A. der henviser til, at der indledtes tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet den 3. oktober 2005 efter Rådets godkendelse af forhandlingsrammerne, og at indledningen af disse forhandlinger har været udgangspunktet for en varig og tidsubegrænset proces,

- B. der henviser til, at Tyrkiet har afgivet tilsagn om gennemførelse af reformer, gode naboskabsforbindelser og en gradvis tilpasning til EU, og at disse bestræbelser skal opfattes som en mulighed for, at Tyrkiet selv gennemfører yderligere moderniseringer,

- C. der henviser til, at fuldstændig overholdelse af alle Københavnskriterierne fortsat er en grundlæggende forudsætning for tiltrædelse af EU i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2006, da EU er et fællesskab, der bygger på fælles værdier,

- D. der henviser til, at Kommissionen har konkluderet, at 2008 har været præget af stærke politiske spændinger, og at den tyrkiske regering til trods for sit robuste mandat ikke har fremlagt et konsekvent og omfattende program for politiske reformer,

- E. der henviser til, at Tyrkiet fortsat ikke har gennemført bestemmelserne i medfør af associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet og den tilhørende tillægsprotokol,

- F. der henviser til, at der i 2008 blev åbnet fire forhandlingskapitler,
  1. er bekymret over for tredje år i træk at kunne iagttage en gradvis stagnation i reformprocessen i Tyrkiet og opfordrer den tyrkiske regering til at demonstrere sin politiske vilje til at videreføre den reformproces, som det forpligtede sig til i 2005; understreger, at en sådan modernisering først og fremmest er i Tyrkiets egen interesse og til fordel for det tyrkiske samfund som helhed;
  2. er foruroliget over den fortsatte polarisering af det tyrkiske samfund og mellem de vigtigste politiske partier, der er taget til i løbet af 2008 og har indvirket negativt på de politiske institutioners funktion og på reformprocessen;
  3. understreger, at de politiske reformer står i centrum for reformprocessen, og hilser det velkommen, at den tyrkiske regering har udarbejdet og godkendt det nationale program for overtagelsen af den etablerede fællesskabsret;
  4. opfordrer indtrængende lederne af de politiske partier til reelt at tilstræbe en dialog og, idet de viser vilje til kompromis, at nå til enighed om en reformdagsorden for modernisering af Tyrkiet, så landet udvikler sig til et stabilt, demokratisk, pluralistisk, verdslig og velstående samfund på grundlag af princippet om respekt for menneskerettigheder og baseret på retsstatsprincipperne;

⁽¹⁾ EUT L 51 af 26.2.2008, s. 4.

Torsdag, den 12. marts 2009

I. Opfyldelse af Københavnskriterierne

Demokrati og retsstatsforhold

5. beklager, at de indledningsvise bestræbelser på en omfattende reform af forfatningen resulterede i en strid om tørklædespørgsmålet og førte til yderligere polarisering af samfundet; opfordrer den tyrkiske regering til at genoptage sit arbejde på en ny, civil forfatning, der sætter beskyttelsen af menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder i centrum, og opfordrer indtrængende regeringen til at sikre, at de politiske partier og civilsamfundet så vel som de etniske og religiøse mindretal inddrages snævert i denne forfatningsprocedure;
6. er bekymret over sagerne vedrørende forbud mod to partier i parlamentet, der indledtes i 2008, navnlig den stadig verserende sag mod DTP (Det Demokratiske Samfundsparti); understreger nødvendigheden af at prioritere en ændring af lovgivningen om politiske partier for at bringe den i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) retspraksis og henstillingerne fra Europarådets Venedigkommission;
7. opfordrer den tyrkiske regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at tillade, at alle partier, der deltog i lokalvalget i marts 2009, repræsenteres i valgkommissionen;
8. beklager, at der ikke er gjort fremskridt med hensyn til at etablere fuldstændig civil kontrolfunktion med militæret og en styrkelse af den parlamentariske kontrol med militær- og forsvarspolitikken;
9. bemærker de fremskridt, der er gjort med udvikling af en strategi for en reform af retsvæsenet; påpeger dog, at der er et påtrængende behov for yderligere systematiske bestræbelser på at øge domstolenes upartiskhed og professionalisme, sikre, at domstolenes medlemmer afstår fra at blande sig i den politiske debat, og at de respekterer standarderne i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK);
10. beklager, at der ikke er gjort fremskridt med hensyn til oprettelse af ombudsmandens kontor; bemærker forfatningsdomstolens negative afgørelse vedrørende loven om ombudsmanden og opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til så hurtigt som muligt at genfremsætte forslag til den lovgivning, der er nødvendig for at etablere dette kontor, som både regeringen og parlamentet tidligere har støttet;
11. beklager, at den tyrkiske regering ikke har forelagt nogen omfattende strategi til bekæmpelse af korruptionen; understreger behovet for at styrke den parlamentariske kontrol med de offentlige udgifter og behovet for ny lovgivning om revisionsretten;
12. bifalder indledningen af retssagen imod dem, der sigtes for at være medlemmer af den kriminelle organisation Ergenekon; opfordrer myndighederne til at fortsætte efterforskningen og helt afdække organisationens netværker, der strækker sig ind i statens strukturer; er bekymret over rapporter vedrørende behandlingen af de tiltalte i denne sag; opfordrer indtrængende de tyrkiske myndigheder til at sikre dem en retfærdig retssag og nøje overholde retsstatsprincipperne;

Menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretallene

13. beklager, at ytringsfrihed og pressefrihed stadig ikke er fuldstændig beskyttet i Tyrkiet; er af den opfattelse, at i et demokratisk, pluralistisk samfund styrkes pressefriheden ikke af hyppige forbud mod hjemmesider eller pression mod og retssager mod den kritiske del af pressen; mener desuden, at ændringerne af straffelovens artikel 301, som blev vedtaget i april 2008, ikke var tilstrækkelige, eftersom personer fortsat retsforfølges for at udtrykke ikkevoldelige synspunkter i henhold til denne og andre artikler i straffeloven, antiterrorloven eller presseloven, som det har været tilfældet med Sakharovprismodtageren for tankefrihed i 1995 Leyla Zana; gentager, at det er nødvendigt at ophæve artikel 301 samt at gennemføre en grundlæggende reform af straffeloven og de øvrige love, der anvendes til vilkårlig undertrykkelse af ikkevoldelige synspunkter, for at sikre, at ytringsfriheden overholdes i overensstemmelse med EMRK;

Torsdag, den 12. marts 2009

14. glæder sig over den undskyldning, som justitsminister Mehmet Ali Sahin på regeringens vegne rettede til Engin Cipers familie, på grund af dennes død i fængslet som følge af mishandling; er i lighed med det tyrkiske parlaments menneskerettighedsudvalg bekymret over, at retsvæsenet ikke har været i stand til at rejse sag i tilfælde af tortur og mishandling, som forekommer i stadig større antal; opfordrer den tyrkiske regering til at udfolde yderligere bestræbelser på at afskaffe tortur og mishandling i og uden for offentlige tilbageholdelsessteder og at eliminere kulturen med straffrihed; understreger i denne forbindelse, at ratifikation og gennemførelse af den valgfri protokol til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf ville øge troværdigheden af disse bestræbelser væsentligt; er desuden bekymret over tilfælde af mishandling fra politiets side i forbindelse med offentlige demonstrationer;

15. bifalder det arbejde, som den tyrkiske nationalforsamlings undersøgelsesudvalg vedrørende menneskerettigheder har gjort i forbindelse med sin efterforskning af tortur og mishandling i fængsler og af mordet på journalisten Hrant Dink; opfordrer indtrængende de tyrkiske myndigheder til fuldstændig opfølgning af udvalgets rapporter såvel som konklusionerne i rapporten fra det premierministerielle tilsyn; er ligeledes af den opfattelse, at teorien om Ergenekons involvering i andre sager, der hidtil ikke er blevet opklaret som mordet på Hrant Dink, bør tages mere alvorligt;

16. glæder sig over det tyrkiske parlaments vedtagelse af loven om stiftelser i februar 2008 og glæder sig over Kommissionens vurdering, ifølge hvilken der med loven om stiftelser tages fat på en række uløste spørgsmål om ejendomsrettigheder, der vedrører ikke-muslimske samfund; opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at sikre, at loven gennemføres i overensstemmelse med EMRK's retspraksis og løser det endnu uløste spørgsmål med ejendom, der er beslaglagt og solgt til tredjepart, samt spørgsmål vedrørende ejendom tilhørende stiftelser, der er sluttet sammen inden vedtagelsen af den nye lovgivning;

17. gentager, at retlige rammer udviklet i overensstemmelse med EMRK's retspraksis stadig er nødvendige for at gøre det muligt for alle religiøse samfund at fungere uden uberettigede begrænsninger, især hvad angår deres juridiske status, uddannelse af gejstlige, valg af deres hierarki, religionsundervisning og bygning af religiøse steder; tilskynder de tyrkiske myndigheder, alle politiske partier, civilsamfundet og de berørte samfund til at engagere sig i skabelsen af et miljø, der er fremmede for fuldstændig respekt for religionsfrihed i praksis; gentager sin opfordring til øjeblikkelig genåbning af det græsk-ortodokse Halki-præsteseminarium og offentlig brug af den kirkelige titel økumenisk patriark; glæder sig over regeringens seneste initiativer og dens igangværende forhandlinger med alawiernes ledere om langsigtede problemer, såsom alawiernes bedesteder og etableringen af et mindesmærke til minde om Sivasmassakren, og opfordrer den tyrkiske regering til ufortøvet at tage alawiernes sag op og at gøre den statslige religionsundervisning frivillig; beklager den planlagte ekspropriation af det syrisk-ortodokse klostret St. Gabriel i Tur Abdin og retssagerne mod klostrets repræsentanter;

18. opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at prioritere et politisk initiativ, der fremmer en varig løsning på det kurdiske problem, idet dette initiativ skal tage sigte på de kulturelle, økonomiske og sociale muligheder, der er til rådighed for borgere af kurdisk oprindelse, herunder reelle muligheder for at lære kurdisk i det statslige og private skolesystem og at anvende sproget i radio- og tv-udsendelser og i adgangen til offentlige ydelser; og at tillade folkevalgte embedsmænd at bruge et andet sprog end tyrkisk, når de kommunikerer med deres vælgere; glæder sig over, at der er oprettet en offentlig tv-kanal, der siden den 1. januar 2009 har sendt på kurdisk 24 timer i døgnet;

19. fordømmer de voldshandlinger, som PKK (Det Kurdiske Arbejderparti) og andre terrorgrupper har begået på tyrkisk område; gentager sin solidaritet med Tyrkiet i kampen mod terrorisme og opfordrer igen PKK til at erklære og respektere øjeblikkelig og betingelsesløs våbenhvile;

20. opfordrer DTP og alle dets valgte medlemmer til at klart at tage afstand fra PKK og dets voldsanvendelse, og appellerer til alle parter om at bidrage til en løsning, der øger den tyrkiske stats stabilitet, velstand og integritet;

Torsdag, den 12. marts 2009

21. konstaterer, at den tyrkiske regering har besluttet at færdiggøre planen for udviklingen af det sydøstlige Anatolien (GAP) om udvikling af det sydøstlige Tyrkiet; gør i denne forbindelse opmærksom på de sociale, miljømæssige, kulturelle og geopolitiske konsekvenser, herunder konsekvenserne for vandforsyningen i nabolandene Irak og Syrien, og opfordrer regeringen til fuldt ud at tage hensyn til disse spørgsmål, at beskytte den berørte befolknings rettigheder og at sikre et snævert samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, når den går videre med planerne; opfordrer Kommissionen til at forelægge en undersøgelse af GAP og af planens konsekvenser;

22. gentager, at de europæiske værdier pluralisme og mangfoldighed omfatter respekt for en langt bredere definition af mindretal i henhold til Lausannetraktaten (1923); er bekymret over den fortsatte fjendtlighed og vold over for mindretal; er foruroliget over, at Tyrkiet ikke har gjort fremskridt med hensyn til at sikre kulturel mangfoldighed og fremme respekten for og beskyttelsen af mindretal i overensstemmelse med standarderne i EMRK; opfordrer den tyrkiske regering til omsider at indlede en dialog med OSCE's Højkommissær for Nationale Mindretal om spørgsmål som mindretalenes deltagelse i det offentlige liv og radio- og tv-udsendelser på mindretalssprog;

23. opfordrer den tyrkiske regering til at skride ind over for organisationer og grupper, der oppisker til fjendtlighed mod mindretal, og at beskytte alle, som er truet og frygter for deres liv, og samtidig gøre en vedvarende indsats for at skabe et miljø, der bidrager til fuld respekt for grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder;

24. opfordrer den tyrkiske regering til at søge løsninger for at bevare den dobbeltkulturelle karakter af de tyrkiske øer Gökçeada (Imvros) og Bozcaada (Tenedos) og tage fat på de problemer, som medlemmerne af det græske mindretal står over for, hvad angår deres uddannelse og ejendomsrettigheder;

25. glæder sig over, at der i det tyrkiske parlament er blevet nedsat et ligestillingsudvalg; bifalder Kommissionens vurdering, ifølge hvilken den rammelovgivning, der sikrer kvinders rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder, stort set er på plads; opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at sikre, at lovgivningen gennemføres på en sådan måde, at den får en positiv indvirkning på kvindernes situation i Tyrkiet; peger på de snarlige lokalvalg som en anledning til at rette op på kvindernes beskedne repræsentation i politik;

26. er bekymret over det voksende antal såkaldte »æresdrab«, som der berettes om i Tyrkiet, og opfordrer de tyrkiske myndigheder og civilsamfundet til at intensivere deres indsats for at forhindre disse drab, vold i hjemmet og tvangsægteskaber; glæder sig over stigningen i antallet af krisecentre, men opfordrer indtrængende til at sørge for effektive og bæredygtige politikker for budget- og personaleanliggender og for støtte til kvinder og deres børn, når de har de forladt krisecentrene; anmoder den tyrkiske regering om at bekæmpe handelen med kvinder i tæt samarbejde med medlemsstaterne;

27. glæder sig over den øverste appeldomstols beslutning om ikke at bekræfte beslutningen om at forbyde interessegruppen Lambda Istanbul; opfordrer indtrængende regeringen til at garantere lighed uanset køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering;

Tilstedeværelsen af en fungerende markedsøkonomi

28. bifalder Kommissionens vurdering, der klassificerer Tyrkiet som en fungerende markedsøkonomi;

29. konstaterer, at Tyrkiets økonomiske resultater generelt har vist, at den tyrkiske økonomis grundlag og ydeevne er væsentligt stærkere end for nogle år siden, til trods for at den økonomiske vækst blev langsommere i 2008; konstaterer, at den globale finanskrisens virkninger for det tyrkiske banksystem hidtil har været begrænsede, men er bekymret over krisens indvirkning på den økonomiske vækst; opfordrer Kommissionen til specifikt at aflægge beretning om krisens følger for den tyrkiske økonomi; tilskynder den tyrkiske regering til at fortsætte sit nære samarbejde med Den Internationale Valutafond og de andre internationale og europæiske finansinstitutioner;

Torsdag, den 12. marts 2009

Evne til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab

30. beklager, at et antal forpligtelser, som Tyrkiet har indgået som led i toldunionen mellem EU og Tyrkiet, stadig ikke er opfyldt, hvilket forvrider de bilaterale handelsforbindelser;

31. bemærker, Tyrkiet medfør af toldunionen er forpligtet til at indgå frihandelsaftaler med de tredje-lande, som EU har indgået sådanne aftaler med; opfordrer Rådet og Kommissionen til at medtage Tyrkiet i konsekvensanalyserne af potentielle frihandelsaftaler mellem EU og tredjelande og til yderligere at styrke informationsformidlingen om EU's holdninger og om status for frihandelsaftaleforhandlingerne;

32. beklager, at associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet og tillægsprotokollen hertil endnu ikke er gennemført fuldt ud af den tyrkiske regering; erindrer om, at manglende opfyldelse af Tyrkiets forpligtelser fortsat alvorligt vil påvirke forhandlingsprocessen; opfordrer Rådet til fortsat at følge op på og evaluere de fremskridt, som gøres i de spørgsmål, der er omfattet af erklæringen fra Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater af 21. september 2005, i overensstemmelse med dets konklusioner af 11. december 2006;

33. roser Tyrkiet for dets fremskridt inden for uddannelse og kultur; gentager, at adgang til uddannelse for alle ikke bare er en hensigtsmæssig strategi for integration af mindretal, men også basis for et velstående og moderne samfund; ser planen om at oprette afdelinger for armenske og kurdiske studier på tyrkiske universiteter som et tegn på velvilje, som må følges op af konkret handling;

II. Forøgelse af velstanden

Forøgelse af den sociale samhørighed og velstand

34. påpeger, at en socialt orienteret markedsøkonomi er grundlaget for et socialt sammenhængende samfund og en af nøglerne til stabilitet og velstand; bifalder i denne forbindelse vedtagelsen af loven om socialforsikring og almen sundhedsforsikring som et bidrag til styrkelsen af den sociale samhørighed i det tyrkiske samfund;

35. bifalder også det tyrkiske parlaments vedtagelse af beskæftigelsespakken i maj 2008, som tager sigte på at fremme kvinders, unges og handicappedes beskæftigelsesmuligheder; er dog bekymret over arbejdsmarkedets vedvarende svaghed, idet kun 43 % af befolkningen i den erhvervsaktive alder finder beskæftigelse, og er især foruroliget over de generelt faldende beskæftigelsestal for kvinder; tilskynder den tyrkiske regering til at tage yderligere skridt til at løse problemet med den uformelle økonomi;

36. gentager sin opfordring til den tyrkiske regering om at tage yderligere håndgribelige skridt til at give kvinder mere indflydelse i den politiske, økonomiske og sociale sektor, for eksempel gennem midlertidige foranstaltninger til at øge deres aktive engagement i politik; understreger nødvendigheden at træffe effektive foranstaltninger til at øge kvinders adgang til uddannelse, der beklageligvis stadig er den laveste blandt OECD-landene;

37. konstaterer de fremskridt, der er sket på området for sundhedsbeskyttelse; er dog bekymret over, at der ikke kan berettes om fremskridt på området for mental sundhed; opfordrer indtrængende de tyrkiske myndigheder til at stille flere ressourcer til rådighed for mental sundhedspleje og finde en løsning på problemet med utilstrækkelig generel medicinsk pleje og behandling af folk med mentale handicap på psykiatriske hospitaler og rehabilitionscentre; opfordrer til, at behandlingen af handicappede børn og voksne på institutioner fuldt ud er i overensstemmelse med deres rettigheder;

38. beklager, at der ikke er sket nogen fremskridt med hensyn til at ændre lovgivningen om fagforeningsrettigheder og opfordrer det tyrkiske parlament til at vedtage en ny lov om fagforeninger, der er i overensstemmelse med konventionerne fra Den Internationale Arbejdsorganisation; beklager, at på trods af, at bestemmelserne om dannelse og medlemskab af en fagforening blev lempet i 2004, er fagforeningsaktiviteter stadig underlagt begrænsninger; opfordrer de tyrkiske myndigheder til sammen med fagforeningerne at finde frem til en løsning, så der kan afholdes fredelige 1. majdemonstrationer på Taksimpladsen i Istanbul under overholdelse af foreningsfriheden;

Torsdag, den 12. marts 2009

39. gør endnu en gang opmærksom på nødvendigheden af at tage fat på problemet med forskelle i udvikling mellem de tyrkiske regioner og mellem by- og landområder, som er en væsentlig hindring for, at det tyrkiske samfund kan opnå velstand; beklager derfor, at den tyrkiske regering ikke har forelagt en omfattende strategi til løsning af dette problem, og er skuffet over, at Kommissionen ikke har forelagt information om EU's bidrag under Instrumentet for Førtiltrædelsesbistand til denne strategiske planlægning, som Parlamentet anmodede om i sin ovennævnte beslutning af 21. maj 2008;

III. Opbygning af gode naboskabsforbindelser

40. understreger nødvendigheden af en omfattende løsning på Cypern-spørgsmålet baseret på FN's Sikkerhedsråds resolutioner og på de principper, som Den Europæiske Union bygger på; glæder sig over tilsagnet fra de politiske ledere fra begge sider om at nå frem til en forhandlingsløsning og støtter de igangværende direkte forhandlinger mellem de to ledere af de to samfund i Cypern og vil acceptere enhver aftale, som de når frem til, forudsat at den er i overensstemmelse med de principper, som EU bygger på, herunder de fire grundlæggende frihedsrettigheder, med forbehold af midlertidige overgangsundtagelser og at den godkendes ved en folkeafstemning; opfordrer den tyrkiske regering til at fremme et passende forhandlingsklima ved at trække de tyrkiske styrker tilbage fra Cypern og tillade de to leder at forhandle frit om deres lands fremtid;

41. opfordrer Tyrkiet til at overholde sine forpligtelser i medfør af folkeretten, de relevante resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd og EMD's kendelse om Cyperns fjerde mellemstatslige klage mod Tyrkiet vedrørende savnede personers skæbne; anmoder indtrængende alle EU's medlemsstater til at opfordre Tyrkiet til at tage passende skridt i dette overvejende humanitære anliggende;

42. opfordrer til større grænseoverskridende samarbejde mellem lokale myndigheder, forretningsfolk og andre lokale partnere med nabolandene, EU's medlemsstater Grækenland og Bulgarien;

43. bifalder den kommunikation og det samarbejde, der er udviklet i løbet af det seneste år mellem de tyrkiske og de irakiske myndigheder, herunder kontakterne mellem Tyrkiet og de kurdiske regionale myndigheder i det nordlige Irak; tilskynder disse myndigheder til yderligere at intensivere deres samarbejde for at sikre, at terrorangreb fra irakisk territorium forhindres under irakisk ansvar, og til at sikre stabiliteten og bidrage til den økonomiske udvikling af hele det tyrkisk-irakiske naboskabsområde; minder om sine tidligere appeller til den tyrkiske regering om, når den gennemfører antiterroroperationer, at respektere Iraks territoriale integritet, menneskerettighederne og retsstatsprincipperne og sikre, at der ikke omkommer civile;

44. bifalder præsident Güls besøg i Armenien i september 2008 efter en indbydelse fra præsident Sarkisian og håber, at det reelt vil skabe et klima, der er gunstigt for en normalisering af forbindelserne mellem deres lande; opfordrer den tyrkiske regering til at genåbne sin grænse til Armenien og genoprette fulde økonomiske og politiske forbindelser med landet; opfordrer igen den tyrkiske og den armenske regering til at indlede en forsoningsproces vedrørende nutiden og fortiden, der gør det muligt åbent og ærligt at drøfte fortidens begivenheder; opfordrer Kommissionen til at lette denne forsoningsproces;

45. bifalder den tyrkiske og den græske regerings fortsatte bestræbelser på at forbedre de bilaterale forbindelser; gentager, at tilbagekaldelsen af den *casus belli*-trussel, som den tyrkiske nationalforsamling erklærede i 1995, ville skabe en væsentlig impuls til yderligere at forbedre disse forbindelser; minder om, at Tyrkiet har forpligtet sig til gode naboskabsforbindelser og opfordrer den tyrkiske regering til at gøre seriøse og ihærdige bestræbelser på at løse ethvert stadig eksisterende stridsspørgsmål på fredelig vis og i overensstemmelse med FN-pagten, andre relevante internationale konventioner og bilaterale aftaler og forpligtelser;

IV. Styrkelse af det bilaterale samarbejde mellem EU og Tyrkiet

46. opfordrer Rådet til at overveje at gøre fremskridt med hensyn til indledning af forhandlinger om de kapitler, hvor Tyrkiet i henhold til Kommissionens vurdering opfylder betingelserne for åbning;

Torsdag, den 12. marts 2009

47. anerkender Tyrkiets ambition om at blive et omdrejningspunkt for energi i de eurasiske lande og den rolle, som landet kan spille ved at bidrage til Europas energisikkerhed; roser de fremskridt, som Tyrkiet har opnået på energiområdet; minder om sin ovennævnte beslutning af 24. oktober 2007, der støtter indledning af forhandlingerne om dette kapitel, og beklager, at man ikke er nået til enighed om dette i Rådet; opmuntrer Tyrkiet til at tilslutte sig Det Europæiske Atomenergifællesskab som fuldgyldigt medlem for at styrke energisamarbejdet mellem EU og Tyrkiet, hvilket kan gavne alle involverede parter; opfordrer Tyrkiet til fuldt ud at støtte Nabucco-rørledningsprojektet, som er et europæisk prioriteret projekt, og forventer, at der snart vil blive indgået en mellemstatslig aftale med henblik på at tage rørledningen i brug;

48. konstaterer de fremskridt, der er sket på området for migration og asyl; beklager dog, at Tyrkiet siden december 2006 ikke har genoptaget forhandlingerne om en tilbagetagelsesaftale med EU, idet undertegnelsen af en sådan aftale er forudsætningen for, at der kan indgås en aftale om lettelse af udstedelsen af visa; og opfordrer den tyrkiske regering til at intensivere sit samarbejde med EU om migrationsforvaltning, blandt andet gennem reglementeret implementering af de eksisterende bilaterale tilbagetagelsesaftaler og protokoller med medlemsstaterne; konstaterer, at der ikke kan registreres nogen fremskridt med hensyn til tilpasning til EU's visumlister; opfordrer Kommissionen og den tyrkiske regering til at indlede forhandlinger om en aftale om lettelse af visumudstedelse; tilskynder medlemsstaterne til at lette visumrestriktionerne for rejsende i god tro såsom studerende, akademikere eller forretningsfolk; opfordrer til fuld respekt for asylsøgers og flygtninges menneskerettigheder, herunder åben og uhindret adgang til alle tilbageholdelsescentre for De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge;

49. bifalder, at der i september 2008 blev indledt en ny generation af projekter med det formål at udvide dialogen mellem civilsamfundet i Tyrkiet og i EU; opfordrer Kommissionen til at aflægge beretning om de aktiviteter, der udføres inden for rammerne af civilsamfundsdialogen mellem EU og Tyrkiet; gentager sin opfordring til den tyrkiske regering om i øget grad at inddrage civilsamfundet i reformprocessen;

50. konstaterer, at Kommissionen har til hensigt kun at forelægge vurderinger af virkningerne på nogle politikområder⁽¹⁾; opfordrer Kommissionen til at aflægge en mere omfattende rapport om virkningerne som opfølgning på den, der blev forelagt i 2004, og ufortøvet forelægge den for Parlamentet;

51. anmoder den tyrkiske regering og de judicielle myndigheder om at samarbejde bedre med EU-medlemsstaterne og deres myndigheder i straffesager, hvor EU-borgere og indbyggere er blevet udsat for svindel som i tilfældet med de såkaldte »grønne fonde« (islamiske investeringsfonde med base i Tyrkiet) og i tilfældet med »Deniz Feneri«, en velgørenhedsfond med base i Tyskland;

Samarbejde om internationale og globale spørgsmål

52. glæder sig over Tyrkiets indsats for at bidrage til en løsning for mange af verdens kriseregioner, især Mellemøsten og det sydlige Kaukasus, og også hvad angår forbindelserne mellem Afghanistan og Pakistan; påskønner især Tyrkiets aktive og konstruktive engagement efter konflikten mellem Rusland og Georgien, hvor Tyrkiet forsøgte at fremme fred og stabilitet i det sydlige Kaukasus, navnlig gennem sit forslag om et program for stabilitet og samarbejde i Kaukasus; opfordrer Rådet og Kommissionen til at intensivere samarbejdet med Tyrkiet og finde frem til, hvor Tyrkiet og EU gennem sammenlagte bestræbelser kan forstærke den fælles indsats i disse regioner;

53. lykønsker Tyrkiet med dets valg til FN's Sikkerhedsråd og tilskynder den tyrkiske regering til at vedtage en strategi inden for FN, som er nøje koordineret med EU's holdning;

54. glæder sig over det tyrkiske parlaments undertegnelse af Kyotoprotokollen;

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen: Action taken on Parliament's non-legislative resolutions (opfølgning af Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutninger) maj II 2008.

Torsdag, den 12. marts 2009

55. hilser Tyrkiets vedholdende bidrag Den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik og NATO-operationerne velkommen; beklager dog, at det strategiske samarbejde mellem NATO og EU, der rækker ud over »Berlin Plus«, fortsat blokeres af Tyrkiets modstand, der har negative følger for beskyttelsen af det udsendte EU-personale, og opfordrer indtrængende Tyrkiet til at opgive disse indvendinger så snart som muligt; anmoder Rådet om at høre Tyrkiet, som er en af de stater, der stiller flest tropper, i forbindelse med planlægningen og beslutningsprocessen i forbindelse med den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik;

56. opfordrer den tyrkiske regering til at underskrive og forelægge statuten for Den Internationale Straffedomstol til ratifikation og således yderligere øge Tyrkiets bidrag til og engagement i det globale multilaterale system;

*

* *

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Europarådets generalsekretær, præsidenten for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Tyrkiske Republiks regering og parlament.

Statusrapport 2008 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

P6_TA(2009)0135

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om statusrapport 2008 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

(2010/C 87 E/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19-20. juni 2003, hvor der blev givet tilsagn til samtlige stater på det vestlige Balkan om, at de ville blive medlemmer af Den Europæiske Union,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner S/RES/817 af 7. april 1993 og S/RES/845 af 18. juni 1993,
- der henviser til Det Europæiske Råds beslutning af 16. december 2005 om at give Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien status som kandidatland til EU-medlemskab og til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 15.-16. juni 2006 og 14.-15. december 2006,
- der erindrer om interimsaftalen fra 1995 mellem Den Helleniske Republik og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien,
- der henviser til EU-Vestbalkan-erklæringen, der blev enstemmigt vedtaget af alle EU-medlemsstaternes udenrigsministre og udenrigsministrene fra landene på det Vestbalkan i Salzburg den 11. marts 2006,
- der henviser til konklusionerne fra det fjerde møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien den 24. juli 2007,

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til aftalerne om lempelse af visumreglerne og tilbagetagelse af 18. september 2007 mellem EU og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien,
  - der henviser til Rådets afgørelse 2008/212/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for tiltrædelsespartnerskabet med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽¹⁾,
  - der henviser til Brdo-erklæringen: Ny fokus på Vestbalkan, fremsat af EU-formandskabet den 29. marts 2008, der understregede behovet for nye impulser i forbindelse med Thessaloniki-dagsordenen og Salzburg-erklæringen,
  - der henviser til Kommissionens statusrapport 2008 for Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (SEK(2008)2695),
  - der henviser til sin beslutning af 10. juli 2008 om Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2007 ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 23. april 2008 om statusrapport 2007 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽³⁾,
  - der henviser til henstillingerne fra Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien af 29.-30. januar 2007 og 26.-27. november 2007,
  - der henviser til sin holdning af 24. oktober 2007 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa til kortvarigt ophold ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin holdning af 24. oktober 2007 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om tilbagetagelse ⁽⁵⁾,
  - der henviser til Rådets afgørelse 2007/824/EF af 8. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa ⁽⁶⁾,
  - der henviser til Rådets afgørelse 2007/817/EF af 8. november 2007 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse ⁽⁷⁾,
  - der henviser til den endelige erklæring fra Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU- Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien vedtaget den 28. november 2008,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. november 2008 med titlen »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2008-2009« (KOM(2008)0674) og konklusionerne fra Rådet (Almindelige Anliggender og Eksterne Forbindelser) den 9. december 2008,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at retsstatsprincipperne og god regeringsførelse tillægges stor betydning i Kommissionens udvidelsesstrategidokument fra 2007 – fra de indledende faser af denne strategi og videre frem - især i forbindelse med bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, administrative reformer og reform af retsvæsenet samt udvikling af civilsamfundet,

⁽¹⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 32.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0363.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0172.

⁽⁴⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 402.

⁽⁵⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 402.

⁽⁶⁾ EUT L 334 af 19.12.2007, s. 120.

⁽⁷⁾ EUT L 334 af 19.12.2007, s. 1.

Torsdag, den 12. marts 2009

- B. der henviser til, at EU har taget skridt til at forbedre kvaliteten af udvidelsesprocessen,
- C. der henviser til, at medlemsstaten Grækenland og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien for øjeblikket er midt i en forhandlingsproces, der foregår i FN-regi, med henblik på at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning på spørgsmålet om valg af navn til dette kandidatland; der henviser til, at det stadig er vigtigt, at der opretholdes gode naboskabsforbindelser og findes gensidigt acceptable løsninger på uafklarede problemer med nabolande i overensstemmelse med Salzburg-erklæringen af 11. marts 2006,
1. glæder sig over, at regeringspartierne og oppositionen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien med bred støtte fra civilsamfundet og den offentlige opinion i fællesskab stræber efter at opfylde København-kriterierne for EU-medlemskab tiltræde EU så hurtigt som muligt, idet det er vigtigt, at det ikke i første række drejer sig om at opfylde krav udefra, men om en forbedring af kandidatlandets egen fremtid;
  2. bekræfter atter sin fulde støtte til de europæiske perspektiver for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og alle de øvrige lande på det vestlige Balkan, hvilket er vigtigt for regionens stabilitet, forsoning og fredelige fremtid;
  3. glæder sig over, at landets parlament syv år efter Ohrid-aftalen vedtog loven om brugen af sprog inden for administration og undervisning; bifalder navnlig de øgede muligheder for videregående uddannelser, som åbning af nye fakulteter i flere byer giver, heriblandt uddannelser med undervisning på forskellige sprog; bemærker den mere retfærdige repræsentation af medlemmer af mindretalssamfund, især i den offentlige administration, politiet og militæret;
  4. roser de fremskridt, landet har gjort i dialogen om visumliberalisering, især det store antal biometriske rejse- og identitetsdokumenter, der udstedes, gennemførelsen af den integrerede grænseforvaltningsordning og oprettelsen af et nationalt visuminformationssystem; bemærker med tilfredshed de fremskridt, der er sket, i bekæmpelsen af menneskehandel, illegal migration og korruption og opfordrer regeringen til at fortsætte bestræbelserne på dette område; bifalder implementeringen af tilbagetagelsesaftalen med EU og slår til lyd for et tættere samarbejde med Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex), Den Europæiske Politienhed (Europol) og Den Europæiske Enhed for Retligt Samarbejde (Eurojust); tager de vanskeligheder til efterretning, som borgere fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien står over for, som følge af at en af EU's medlemsstater ikke anerkender landets pas; opfordrer kommissionen til på baggrund af de opnåede fremskridt snarest at anbefale Rådet at indføre visumliberalisering for borgere fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og afskaffe visumpligten;
  5. roser de bestræbelser, som Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering har gjort på det økonomiske område, og som har resulteret i væsentlige fremskridt, hvad angår opfyldelse af de økonomiske kriterier og således bringe landet tættere på en funktionsdygtig markedsøkonomi; bifalder navnlig lettelsen af skattebetalingsprocedurerne, reformen af »one-stop-shop«-registreringen, lettelsen af udenrigshandelen og indskrænkning af bureaukratiet; opfordrer regeringen til at fortsætte sin politik med sigte på en stabil BNP-vækst, en lav inflationsrate, budgetdisciplin og en styrkelse af det generelle forretningsklima;
  6. konstaterer, at regeringen efter en række forsøg på at forstyrre parlamentsvalget den 1. juni 2008, navnlig i landets nordvestlige del, har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til gennem et delvis omvalg og effektiv overvågning af valghandlingerne at sikre et korrekt valgresultat; bifalder indledningen af retssager med henblik på at straffe gerningsmændene bag overtrædelserne under valget; roser vedtagelsen af ændringsforslagene til valgloven, som i det store og hele er i overensstemmelse med henstillingerne fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), og stoler på, at der vil blive gjort alt, hvad der er muligt, for at imødegå eventuelle forsøg på at forstyrre fremtidige valg, som f.eks. præsident- og lokalvalget i marts 2009;

Torsdag, den 12. marts 2009

7. bifalder de fremskridt, der er gjort i skabelsen af de nødvendige strukturer for decentraliseret forvaltning af instrumentet til førtiltrædelsesbistand; støtter regeringens bestræbelser på at opbygge administrative kapaciteter, der vil muliggøre implementering af Kommissionens beslutning om at overdrage forvaltningen af instrumentet for førtiltrædelsesbistand til de nationale myndigheder;

8. konstaterer, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien med et bredt flertal i parlamentet lige som de fleste EU-stater anerkendte nabolandet Kosovos uafhængighed samtidig med Montenegro til trods for de problemer, dette på kortere sigt kunne have for ønsket om at bevare de gode forbindelser til nabolandet Serbien; bifalder den aftale, der er indgået med Kosovos myndigheder vedrørende demarkation af grænsen;

9. der henviser til, at den øgede interesse for Serbien, der i 2009 muligvis kan føre til, at dette land opnår status som kandidatland, ikke må medføre, at interessen for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien svækkes i EU, eller at tiltrædelsesprocessen sinkes yderligere;

10. konstaterer, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien træffer foranstaltninger til at opfylde kriterierne for medlemskab af EU, og noterer sig de fremskridt, der er gjort, i gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen undertegnet i 2001 og Ohrid-rammeaftalen og de nylige fremskridt, hvad angår gennemførelsen af Kommissionens benchmarks; beklager dog, at der tre år efter tildelingen af status som kandidatland endnu ikke er indledt tiltrædelsesforhandlinger, hvilket er en uholdbar situation, der har demotiverende virkninger for landet, og som risikerer at virke destabiliserende på regionen; finder det ønskeligt, at denne specielle situation ophører; opfordrer til forøgelse af tempoet og erindrer om, at Parlamentet i sin ovennævnte beslutning af 23. april 2008 gav udtryk for sine forhåbninger om, at der ville blive truffet en afgørelse i 2008 om tidspunktet for indledning af tiltrædelsesforhandlinger, i bevidstheden om at de resterende problemer, der hindrer en hurtig tiltrædelse, må løses i de år, hvor de forestående forhandlinger skal afholdes; opfordrer indtrængende Rådet til at fremskynde denne proces ved at vedtage en dato for indledning af tiltrædelsesforhandlingerne i løbet af 2009, selv om den fuldstændige gennemførelse af de vigtigste prioriteter i tiltrædelsepartnerskabet endnu ikke er afsluttet;

11. understreger i overensstemmelse med konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 19.-20. juni 2008 og møderne i Rådet (Generelle Anliggender og Eksterne Forbindelser) den 8.-9. december 2008 atter betydningen af, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien som kandidatland fortsat fremmer et godt naboskab og prøver at løse stadig uløste spørgsmål med sine naboer, herunder en gensidig acceptabel forhandlingsløsning på navnespørgsmålet på grundlag af sine internationale forehavender og sine bilaterale og multilaterale og bilaterale engagementer og forpligtelser;

12. støtter formidler Matthew Nimetz' bestræbelser på under FN's auspicer – som fastlagt i FN's Sikkerhedsråds ovennævnte resolutioner S/RES/817 og S/RES/845 fra 1993, der tager sigte på at løse den strid, der er opstået omkring statens forfatningsmæssige navn, for så hurtigt som muligt at opnå definitiv enighed mellem Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Grækenland – samt på grundlag af hans forslag af 6. oktober 2008 at finde frem til en måde, hvorpå sondringen mellem de områder, der hører til forskellige stater, men samlet kaldes Makedonien, kan afklares internationalt; er klar over, at dette forslag betragtes med tøven af begge parter; noterer sig udnævnelsen af en ny forhandler fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien; anmoder begge parter om fortsat at engagere sig i forhandlingerne under FN's auspicer og nå frem til en kompromisløsning, så dette problem ikke fortsætter med at udgøre en hindring for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens medlemskab af internationale organisationer, som det er fastlagt i den ovennævnte interimsaftale fra 1995, som stadigvæk er i kraft; advarer om, at manglende hurtig enighed mellem de to stater kan føre til en langvarig forsinkelse af Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens mulighed for at tiltræde EU; er af den opfattelse, at sådanne uafklarede bilaterale spørgsmål på Balkan ikke bør være til hinder for tiltrædelse eller have forrang for den europæiske integrationsproces;

Torsdag, den 12. marts 2009

13. noterer sig den ansøgning, som Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har indgivet for Den Internationale Domstol vedrørende artikel 11 i interimsaftalen; giver udtryk for sine forhåbninger om, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Grækenland fortsat forpligter sig til at fortsætte forhandlingerne til trods for den retssag, der er indledt ved Den Internationale Domstol vedrørende gennemførelsen af interimsaftalen; giver udtryk for sine forhåbninger om, at alle regeringer i de omkringliggende lande i den nye forhandlingsrunde, der er planlagt i den såkaldte Nimetz-proces, vil støtte landets optagelse i EU og således bidrage til regionens stabilitet og velstand;

14. bifalder Den Tidligere Jugoslaviske Republiks myndigheders bestræbelser på at samarbejde med tilgrænsende EU-medlemslande med henblik på at undersøge eventuelle uoverensstemmelser og fejlfortolkninger af historien, der vil kunne føre til uenighed, og opfordrer indtrængende til, at den del af landets kulturelle og historiske arv, som det har tilfælles med sine nabolande, værdsættes i fællesskab; er bekymret over de manglende fremskridt i bekæmpelse af den genopblussen af hadefulde ytringer («hate speech»), som finder sted, navnlig i medierne og uddannelsessystemet, over for nabolandene og opfordrer fortsat regeringen til at sikre, at myndighederne overholder EU's og Europarådets standarder;

15. henviser til, at der i et demokrati foregår et samspil mellem regering og opposition, hvor der altid er plads til afvigende meninger, opmærksomhed omkring alternative løsninger og mulighed for at opnå enighed om en ændret politik, og at det er vigtigt at sikre, at der i dele af befolkningen opstår frygt for, at denne tolerance begrænses, hvis ét parti opnår parlamentarisk flertal, således som det har været tilfældet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien siden det seneste valg;

16. opfordrer indtrængende til, at borgere, der klager over magtmisbrug og/eller korrupsion, ved indgivelsen af deres klage får udleveret et dokument, hvoraf dette tydeligt fremgår; bifalder den praksis, der følges, med at orientere borgerne om de skridt, der er taget i sagen, samt om det endelige resultat og det faktum, at disse klager registreres ensartet og overskueligt af politi og retsvæsen;

17. opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til at optrappe bekæmpelsen af forbindelserne mellem organiseret kriminalitet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Kosovo og Albanien;

18. beklager, at den nye lov om kirkers, religiøse samfunds og religiøse gruppers juridiske status af 20. september 2007 endnu ikke har ført til, at tilhængere af forskellige trosretninger føler, at de har samme muligheder for at udøve og udbrede deres tro og til med henblik herpå at eje, anvende og opføre bygninger som de to traditionelt største trosretninger i landet, nemlig den »makedonsk«-ortodokse kirke og islam; erindrer om, at myndighederne har til opgave at sikre tolerancen over for anderledes tænkende og retten til at have en anden tro;

19. beklager det øgede pres, medierne udsættes for af kræfter i regeringen, især under valgkampen; opfordrer til opretholdelse af den uafhængige og mangesidede information via radio og tv, således at de divergerende meninger i samfundet kommer frem, både ved at sikre den redaktionelle frihed til informationsformidling og ved at hindre, at kommercielle kanaler bliver snævert forbundet med bestemte partier eller politikere; er også bekymret over avisers og tv-kanalers store afhængighed af regeringens reklamer og den indkomst, dette giver, hvilket kan lægge hindringer i vejen for en kritisk journalistisk tilgang;

20. konstaterer, at der heller ikke efter vedtagelsen af ændringerne til beskæftigelsesloven fra 2005 er klarhed over, hvorledes de forskellige fagforbund kan indgå juridisk gyldige aftaler med regering og arbejdsgivere, navnlig fordi den nugældende bestemmelse om, at fagforbundene skal organisere 33 procent af de berørte arbejdstagere, inden de kan indgå aftaler, hindrer mangfoldighed og medfører, at de berørte parter løbende stiller spørgsmålstegn ved medlemsniveauet i disse fagforeninger;

Torsdag, den 12. marts 2009

21. opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til hurtigt at udvikle nye affaldsbortskaffelsessteder samt lukke og rense gamle affaldsbortskaffelsessteder, samtidig med at der udvikles praktiske foranstaltninger til modernisering af den integrerede affaldscyklus, herunder differentieret affaldsindsamling, blandt andet gennem sammenslutninger, og etablering af anlæg for udnyttelse af affaldet til energi og omdannelse til brændstof;
22. ønsker en forbedring og bevarelse af vandkvaliteten og vandstanden i grænsesøerne Ohrid, Prespa og Dojran og effektive aftaler herom med nabostaterne Albanien og Grækenland; glæder sig også over lovforslaget om vandforvaltning og opfordrer til snarlig behandling i parlamentet;
23. har med foruroligelse bemærket de skadelige virkninger for mennesker og miljø af olieraffineriet OKTA, der er i drift i byen Ilinden i nærheden af Skopje, og som anses for landets største forureningskilde;
24. advarer om, at vandforsyningen til byerne kan komme i fare, hvis der ikke foretages nye investeringer i oplagring, behandling og transport af vand;
25. opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til at genstarte processen med liberalisering og privatisering af lokale offentlige tjenester, idet der lægges særlig vægt på elproduktion, transport og distributionsindustrier;
26. beklager, at jernbanenettets er blevet ringere gennem de senere år; konstaterer navnlig, at såvel antallet af indenlandske afgang som af gennemgående forbindelser til nabolandene er reduceret til et minimum, og at det rullende materiel, der anvendes, er mindre egnet til passagertransport over relativt korte afstande, således at der er behov for nye investeringer, hvis persontransporten med jernbane skal overleve på længere sigt; beklager de manglende fremskridt med hensyn til bygning af jernbaneforbindelsen mellem Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Bulgarien, som ville kunne bidrage til den økonomiske udvikling og stabiliteten i regionen som helhed;
27. tilskynder regeringen til at fremskynde planlægning og produktion fra vedvarende energikilder, navnlig med hensyn til sol- og vindenergi; opfordrer i denne forbindelse myndighederne i Skopje til at gøre enhver bestræbelse på at udvikle en energipolitik i tråd med EU's målsætninger og til at støtte EU's standpunkter på den kommende konference i København om en aftale efter Kyoto-aftalen;
28. er bekymret over stigningen i det store antal meldinger om ofre for vold i hjemmet og opfordrer til, at der som supplement til den allerede eksisterende familielov vedtages en særlig lov, der gør det muligt for anklagemyndigheden at anklage personer, der begår vold i hjemmet;
29. er foruroliget over romamindretallets dårlige stilling i landet, blandt andet i lyset af den seneste rapport fra Amnesty International, ifølge hvilken 39 % af romakvinderne modtager lidt eller ingen undervisning, 83 % har aldrig været i officielt lønnet beskæftigelse, og 31 % lider af kroniske sygdomme, hvilket er procentdele, der er strukturelt højere end gennemsnittet for kvinder, der ikke er romaer;
30. bifalder det fremskridt, der foreløbig er gjort med hensyn til romaernes politiske repræsentation; opfordrer samtidig indtrængende regeringen til at fremskynde og stille passende midler til rådighed for gennemførelsen af den nuværende romapolitik;
31. glæder sig sammen med De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) over, at ingen medlemmer af de fra Kosovo flygtede mindretal, der ikke har fået varig opholdstilladelse, er blevet tvunget til at rejse, og håber, at der snarest opnås enighed mellem regeringen og UNHCR om ansvaret for finansiel støtte til denne gruppe;

Torsdag, den 12. marts 2009

32. opfordrer, på baggrund af at den internationale finansielle krise har nået Europa og indirekte kan påvirke handel og udenlandske investeringer på Vestbalkan, Kommissionen til at følge udviklingen og om nødvendigt vedtage passende foranstaltninger for at sikre, at stabiliserings- og associeringsprocessen vedrørende Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og de andre lande på det vestlige Balkan, som er en vigtig faktor for stabiliteten i regionen og i EU's egen interesse, kan forløbe uden problemer;

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til regeringen og parlamentet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Mandat til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien

P6_TA(2009)0136

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 12. marts 2009 om mandatet til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien (2008/2290(INI))

(2010/C 87 E/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Annemie Neyts-Uyttebroeck m.fl. for ALDE-Gruppen om mandatet til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien («Krigsforbryderdomstolen») (B6-0417/2008), der omfatter republikkerne i det territorium, der indtil den 25. juni 1991 udgjorde Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien, dvs. Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Serbien, Kosovo og Slovenien,
- der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen er en FN-domstol baseret i Europa, der behandler europæiske sager, og som blev oprettet i 1993 som en midlertidig institution med det særlige formål at undersøge alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret begået i det tidligere Jugoslavien siden 1991 og at bringe de ansvarlige for en domstol,
- der henviser til, at det nationale retsvæsen i det tidligere Jugoslavien på daværende tidspunkt ikke var i stand til eller indstillet på at efterforske sagerne og bringe de mest ansvarlige for en domstol,
- der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen har rejst tiltale mod 161 enkeltpersoner, at den har afsluttet restsager mod 116 tiltalte, at en lang række tiltalte i øjeblikket befinder sig i forskellige retssagsfaser ved Krigsforbryderdomstolen, at kun fem tiltalte fortsat befinder sig i fasen forud for en retssag og således afventer indledningen af deres retssag, og at kun to af dem, Ratko Mladić og Goran Hadžić, stadig er på fri fod ⁽¹⁾,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution S/RES/ 1503 (2003) og S/RES/ 1534 (2004), hvori Krigsforbryderdomstolen opfordres til at træffe enhver mulig foranstaltning for at afvikle sit arbejde inden udgangen af 2010 («afviklingsstrategien»),
- der henviser til, at de datoer, der er fastsat i afviklingsstrategien, er måldatoer, men ikke endelige tidsfrister,

⁽¹⁾ Skrivelse fra formanden for Krigsforbryderdomstolen til FN's Sikkerhedsråd, S/2008/729, 24. november 2008.

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til de vurderinger, der forelægges af formanden for og anklageren ved Krigsforbryderdomstolen hver sjette måned i henhold til punkt 6 i FN's Sikkerhedsråds resolution S/RES/ 1534 (2004) om de fremskridt, der er opnået med hensyn til gennemførelsen af afviklingsstrategien,
  - der henviser til resolution A/RES/63/256 fra FN's Generalforsamling om et omfattende forslag til indførelse af passende incitamenter til at fastholde personalet ved Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Rwanda og Den Internationale Krigsforbryderdomstol for det Tidligere Jugoslavien, vedtaget ved konsensus den 23. december 2008,
  - der henviser til EU's og dens medlemsstaters betydelige og vedvarende støtte til Krigsforbryderdomstolen,
  - der henviser til, at fuldt samarbejde med Krigsforbryderdomstolen er blevet et centralt referencepunkt i EU's politik over for landene på det vestlige Balkan,
  - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2009 om Srebrenica ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 83, stk. 5,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0112/2009),
- A. der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen i Haag og dens arbejde fortjener fortsat fuld støtte fra EU og dens medlemsstater,
- B. der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen har afsagt præcedensskabende domme i sager om folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; der desuden henviser til, at den allerede har bidraget væsentligt til en forsoningsproces på det vestlige Balkan og således til genskabelse og opretholdelse af fred i regionen,
- C. der henviser til, at fuldt samarbejde med Krigsforbryderdomstolen har været et af de strenge krav, som EU har stillet ved indgåelsen af kontraktlige forpligtelser med lande i regionen,
- D. der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen har bidraget til at skabe grundlaget for nye standarder for konfliktløsning og postkonfliktudvikling globalt, har skaffet et erfaringsgrundlag for fremtidige ad hoc-krigsforbryderdomstole og har vist, at det er muligt at skabe et effektivt og gennemsigtigt internationalt retssystem; der desuden henviser til, at dens bidrag til udviklingen af international strafferet er bredt anerkendt,
- E. der henviser til, at en række af Krigsforbryderdomstolens anklager, afgørelser og domme er blevet opfattet som kontroversielle i forskellige dele af det vestlige Balkan og i andre lande; der henviser til, at der kan drages nyttige erfaringer af disse reaktioner, der vil være en del af Krigsforbryderdomstolens eftermæle, men at de også understreger behovet for et appelkammer samt et »outreach«-program,
- F. der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen fortsat gennemfører en lang række forskellige »outreach«-aktiviteter med det formål at bringe domstolens arbejde tættere på de berørte lande, herunder ved at gøre det nemmere for de lokale medier at dække retssager, ved at indgå i direkte dialog med lokal-samfundet gennem domstolens lokale repræsentanter og ved at gennemføre kapacitetsopbygningstiltag i samarbejde med nationale retsinstanter, der beskæftiger sig med krigsforbrydelser, og en række projekter, der har til formål at fastlægge bedste praksis,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0028.

Torsdag, den 12. marts 2009

- G. der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen og Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Rwanda i ovennævnte resolutioner S/RES/1503 (2003) and S/RES/1534 (2004) fra FN's Sikkerhedsråd opfordredes til at afslutte alle undersøgelser inden udgangen af 2004, alle første instans-sager inden udgangen af 2008 og alt arbejde senest i 2010; der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen har meddelt, at den ikke vil kunne afslutte første instans-sagerne før sent i 2009, bl.a. fordi der er mange appelsager; der derfor henviser til, at der er behov for en ny afgørelse fra FN's Sikkerhedsråd, så Krigsforbryderdomstolens mandat kan blive forlænget,
- H. der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen har taget initiativ til at udarbejde en plan, der er godkendt af FN's Sikkerhedsråd i de ovennævnte resolutioner og kendt som »afviklingsstrategien«, der har til formål at sikre en vellykket og rettidig afslutning af domstolens arbejde i samarbejde med nationale retssystemer i de berørte lande,
- I. der henviser til, at planen omfatter tre faser og måldatoer for afslutningen af Krigsforbryderdomstolens mandat, og at det nuværende mål er at afslutte alle sager (retssager og appelsager) inden 2011 med nogle få efterdønninger i 2012; der henviser til, at Krigsforbryderdomstolen for at nå dette mål fokuserer på højtstående ledere, der mistænkes for at stå bag forbrydelser begået inden for domstolens jurisdiktion, og har overført sager anlagt mod tiltalte på mellemniveau og underordnet niveau til kompetente nationale domstole og ført fælles retssager, selv om der skal udvises forsigtighed med henblik på at sikre, at dette ikke krænker de tiltaltes rettigheder; der henviser til, at nationale anklagemyndigheder og domstole også kan indlede og behandle sager, hvilket også sker, men at nogle nationale domstole måske er ude af stand til eller ikke indstillede på at føre straffesager i henhold til internationale standarder og normer for retfærdig rettergang, og overførsel til nationale domstole i nogle tilfælde er blevet mødt af modstand fra direkte involverede ofre og vidner,
- J. der henviser til, at de tre rettergangskamre og appelkammeret i Krigsforbryderdomstolen har arbejdet på fuld kapacitet og behandler sager med flere tiltalte; der henviser til, at overførslen af sager til kompetente nationale domstole har haft en betydelig indvirkning på Krigsforbryderdomstolens samlede arbejdsbyrde, men at en række faktorer, som domstolen ikke selv er herre over, har forårsaget en række forsinkelser, og at det ikke kan udelukkes, at der kommer yderligere uforudsete forsinkelser,
- K. der henviser til, at de to resterende tiltalte, Ratko Mladić og Goran Hadžić, skal stilles for retten, og at deres anholdelse vil afhænge af staternes opfyldelse af deres forpligtelser til at samarbejde i henhold til artikel 29 i Krigsforbryderdomstolens statut, der bl.a. omfatter søgning efter og anholdelse og udlevering af personer på flugt samt udlevering af bevismateriale, der f.eks. er arkiveret i nationale arkiver; der desuden henviser til, at der ikke altid har været vilje til anholdelse og udlevering af tiltalte personer på flugt og udlevering af bevismateriale,
- L. der henviser til, at enhver tiltalt har ret til at være til stede under domsforhandlingen i henhold til artikel 21 i Krigsforbryderdomstolens statut, og at Krigsforbryderdomstolen således ikke kan føre retssager in absentia, heller ikke selv om den er i besiddelse af omfattende bevismateriale,
- M. der henviser til, at det anerkendes, at Krigsforbryderdomstolen er forpligtet til at afslutte sit mandat hurtigst muligt, men at de resterende sager skal afgøres uden et urealistisk tidspres, idet et sådant tidspres kan berøre de tiltaltes ret til en retfærdig rettergang; der henviser til, at der ikke kan skydes genveje, der yderligere kan true sikkerheden for ofre og vidner, som vidner ved Krigsforbryderdomstolen; og der henviser til, at den fastsatte måldato i Krigsforbryderdomstolens afviklingsstrategi ikke bør føre til straffrihed for de to resterende personer på flugt eller til et unødigt tidspres i forbindelse med behandlingen af verserende sager,
1. fremfører følgende over for Rådet:
    - a) minder om, at en af de grundlæggende værdier afspejlet i det internationale samfunds beslutning om at oprette Krigsforbryderdomstolen var ønsket om retfærdighed og bekæmpelse af straffrihed; understreger, at selv om det støtter Krigsforbryderdomstolens arbejde fuldt ud, vil denne målsætning ikke blive fuldt ud indfriet, medmindre verserende retssager kan afsluttes uden unødigt hastværk, og de to resterende tiltalte, Ratko Mladić og Goran Hadžić, stilles for retten og retsforfølges;

Torsdag, den 12. marts 2009

- b) understreger, at forsøget på hurtigere retsforfølgning ikke må ske på bekostning af retfærdig rettergang, og gentager den nu almindelige opfattelse, nemlig at Krigsforbryderdomstolens eftermæle ikke kun vil blive bedømt ud fra, om det lykkes at dømme de personer, der er ansvarlige for de mest alvorlige forbrydelser, der henhører under dens jurisdiktion, men også ud fra, om dette sker på grundlag af de strengeste krav til en retfærdig rettergang;
- c) understreger, at fastholdelsen af højt kvalificeret personale ved Krigsforbryderdomstolen er af afgørende betydning for en succesfuld afslutning af retssager og appelsager, og at tabet af den institutionelle ekspertviden, der er nødvendig for at afslutte de resterende sager, kan blive endnu større på grund af den fastlagte tidsplan i afviklingsstrategien; glæder sig i den forbindelse over ovennævnte resolution A/RES/63/256 fra FN's Generalforsamling, som giver Krigsforbryderdomstolen mulighed for at tilbyde kontrakter til personalet i takt med tidsplanen i afviklingsstrategien og for at undersøge ikke-finansielle incitamenter til at fastholde nøglepersonale;
- d) understreger, at det tidspunkt, der er fastsat for gennemførelsen af afviklingsstrategien på den ene side bidrager til Krigsforbryderdomstolens produktivitet, men at det på den anden side, hvis retfærdigheden skal ske fyldest og retssagen mod Ratko Mladić og Goran Hadžić fortsættes, ikke på nogen måde kan være en tidsfrist for Krigsforbryderdomstolens arbejde;
- e) opfordrer derfor Rådet til hurtigst muligt at undersøge, om Krigsforbryderdomstolens mandat bør forlænges med to år, og om denne periode er tilstrækkelig, idet der tages højde for, at en forlængelse ikke udelukkende bør vurderes ud fra en tidsmæssig betragtning, men også holdes op mod resultater, og til at gå videre med disse spørgsmål inden for rammerne af de relevante FN-strukturer;
- f) opfordrer Rådet til at tilskynde FN's Sikkerhedsråd til at forpligte sig til over FN's budget at skaffe tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkelig støtte til Krigsforbryderdomstolen indtil afslutningen af dennes mandat;
- g) opfordrer indtrængende Rådet til at fortsætte sine bestræbelser på at få de pågældende lande til at øge samarbejdet og fremskynde indsatsen for at fange de to resterende tiltalte og dermed gøre det muligt for Krigsforbryderdomstolen at fuldføre sit mandat samt at aftale med FN, at det skal gøres meget klart, at de to resterende personer på flugt skal retsforfølges af enten Krigsforbryderdomstolen eller af de mekanismer, der bliver tilbage, hvorved man undgår enhver antydning af straffefrihed;
- h) understreger, at de vigtige dokumenter af afgørende betydning for retsforfølgningen af general Ante Gotovina, Mladen Markač og Ivan Čermak bør overdrages af de ansvarlige myndigheder; understreger, at nylige opfordringer fra Krigsforbryderdomstolens hovedanklager, Serge Brammertz, til at relevant manglende dokumentation skal findes og stilles til rådighed for Krigsforbryderdomstolen, bør efterkommes;
- i) påpeger, at EU fortsat bør understrege, at overholdelse af Københavnskriterierne indebærer et velfungerende retsvæsen, der kan retsforfølge overtrædelser af den humanitære ret, også når Krigsforbryderdomstolen er blevet afviklet; opfordrer Rådet til at opstille klare normer for evaluering af retsvæsenet i landene på det Vestlige Balkan efter afslutningen af Krigsforbryderdomstolens mandat, herunder for at sikre at fængselsforholdene opfylder internationale standarder, og at Krigsforbryderdomstolens domme bliver efterlevet; opfordrer desuden EU til at øge sin støtte til nationale krigsforbrydelsesundersøgelser og -retssager, f.eks. gennem bistand til retshåndhævelse og til domstols- og anklageinstanser, herunder finansiering af uddannelse og vidnebeskyttelse;
- j) anerkender, at staternes forrang fortsat er en hjørnesteen i det internationale system, og påpeger, at det er af afgørende betydning, at det internationale samfund også støtter udbygningen af den nationale kapacitet på Balkan, således at de lokale domstole kan fortsætte det arbejde, der er blevet indledt af Krigsforbryderdomstolen; støtter EU's nuværende finansiering af f.eks. »outreach«-programmer under det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at øge sin støtte til fortsættelsesstrategien for Krigsforbryderdomstolen, og opfordrer til et forstærket samarbejde mellem domstols- og anklageinstanserne på det vestlige Balkan, især i sager, der omfatter udlevering og gensidig retshjælp;

Torsdag, den 12. marts 2009

- k) bemærker, at det vil blive af afgørende betydning, at der er indført en klar mekanisme til varetagelse af de funktioner, der bliver tilbage, når Krigsforbryderdomstolen er blevet afviklet, for at sikre, at domstolens eftermæle styrker de principper, der dannede grundlaget for oprettelsen af den;
- l) opfordrer Rådet til inden for rammerne af de relevante FN-strukturer straks at gå videre med de påtænkte procedurer for indførelse af en mekanisme, der kan sikre varetagelsen på kort og lang sigt af de funktioner, der bliver tilbage, i forbindelse med f.eks. vidnebeskyttelse, beskyttelse mod intimidering af vidner, spørgsmål vedrørende foragt for retten, gennemgang af eventuelle nye diskulperende beviser, overvågning af retssager overført til regionen (overvåges i øjeblikket af Krigsforbryderdomstolens anklagetjeneste gennem Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE)), fængselsforhold og spørgsmål vedrørende benådning og strafforvandling osv.; foreslår, at der forelægges et forslag for FN's Sikkerhedsråd om en eventuel etablering af et fælles kontor, der skal varetage de funktioner, der bliver tilbage efter afviklingen af Krigsforbryderdomstolen, Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Rwanda og Den Særlige Domstol for Sierra Leone;
- m) minder Rådet om, at EU bør lægge særlig vægt på at sikre Krigsforbryderdomstolens eftermæle ved at sikre, at dens arkiver er sikkert lagret et passende sted, evt. i den vestlige Balkanregion, at de er så fuldstændige og tilgængelige som muligt, og at der er adgang til dokumentation på internettet; foreslår, at der også bør gives rimelige garantier for fri adgang til alle anklagemyndigheder og forsvarere og efter en rimelig periode til historikere og forskere;
- n) understreger, at Krigsforbryderdomstolens eftermæle også bør knyttes sammen med den overordnede forsoningsproces; opfordrer i den forbindelse landene på det vestlige Balkan og EU til at støtte det arbejde, der udføres af ikke-statslige organisationer og andre organisationer, som hjælper ofre, fremmer interetnisk dialog og forståelse og støtter bestræbelserne på at nå frem til sandheden og forsoning;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd og formanden for Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien.

Det femte verdensvandsforum i Istanbul, 16. - 22. marts 2009

P6_TA(2009)0137

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om vand i forbindelse med det femte verdensvandsforum i Istanbul fra den 16. til den 22. marts 2009

(2010/C 87 E/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til ministererklæringerne fra de fire første verdensvandsfora, som blev afholdt henholdsvis i Marrakesh (1997), Haag (2000), Kyoto (2003) og Mexico City (2006),
- der henviser til erklæringen fra Dublin-konferencen om vand og bæredygtig udvikling (1992), som anbefaler, at der indføres en integreret forvaltning af vandressourcerne i anerkendelse af vands værdi for alle dets anvendelsesformer, og som indfører princippet om vandafgifter,

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til resolution A/RES/58/217 fra FN's Generalforsamling, der har udråbt årene 2005–2015 til det internationale årti til indsats for vandet og udråbt 22. marts hvert år til international vanddag,
- der henviser til ministererklæringen fra den internationale konference om ferskvand i Bonn (2001), der understreger det presserende behov for at fremme nye finansieringskilder fra alle tænkelige kategorier af investorer, og nødvendigheden af at styrke den offentlige finansiering af vandforsyningen ved hjælp af bidrag fra privat kapital, samtidig med at der tilskyndes til initiativer på lokalt niveau,
- der henviser til konferencen i Monterrey (2002), der introducerede begrebet om globale vandpartnerskaber (GWP), som er en flerdimensionel dialog mellem ligeværdige partnere, inklusive virksomheder, finansinstitutioner og civilsamfundet, og som er videreført af det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD) og af G8 i Genova i 2001 og af forummet for partnerskab med Afrika i 2003,
- der henviser til konventionen fra FN's Økonomiske Kommission for Europa, der blev vedtaget i Helsinki i 1992 og trådte i kraft i 1996, og som opstiller de juridiske rammer for det regionale samarbejde om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandveje og internationale søer,
- der henviser til det internationale FN-topmøde om årtusindet (New York, den 6.–8. september 2000), hvor udarbejdelsen af årtusindudviklingsmålene (MDG-målene) fandt sted, og som opererer med en halvering frem til 2015 af den procentandel af befolkningen, der ikke har stabil adgang til drikkevand,
- der henviser til det charter, der blev vedtaget i Zaragoza i 2008 om »A New Comprehensive Vision of Water« og henstillingerne fra Water Tribune, der blev vedtaget den 14. september 2008 ved afslutningen af den internationale udstilling i Zaragoza og fremsendt til FN's generalsekretær,
- der henviser til FN's globale rapport om forvaltningen af vandressourcerne med titlen »Water, a shared responsibility« (Vand - et fælles ansvar), der blev offentliggjort i 2006,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2004 om strategien for det indre marked: Prioriteringer 2003–2006 ⁽¹⁾, hvori det i punkt 5 anføres, at »vand er menneskehedens fælles gode, og at forvaltningen af vandressourcerne derfor ikke bør underkastes det indre markeds bestemmelser«,
- der henviser til UNDP's rapport fra 2006 om den menneskelige udvikling, der indeholder et kapitel om »vand mellem magt og fattigdom«, hvori dette FN-agentur påviser, at fattigdom snarere end den fysiske knaphed på vand er den vigtigste årsag til manglende adgang til vand for mere end én milliard mennesker,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2007 om lokale myndigheder og udviklingssamarbejde ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om det fjerde Verdensvandforum i Mexico By (16.–22. marts 2006) ⁽³⁾,
- der henviser til, at det europæiske civilsamfund i Europa-Parlamentets regi har taget betydelige initiativer om vand og adgang til drikkevand for alle, såsom »verdensforsamlingen af folkevalgte og borgere for vand« (AMECE, den 18.–20. marts 2007) og »fred med vand« (den 12.–13. februar 2009) såvel som det forhandlede »memorandum om en international protokol om vand«,
- der henviser til forespørgsel til Kommissionen til mundtlig besvarelse B6-0113/2009 om det femte verdensvandsforum i Istanbul, fra den 16.–22. marts 2009,
- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 857.

⁽²⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 249.

⁽³⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 294.

Torsdag, den 12. marts 2009

- A. der henviser til, at vandknapthed og manglende rensning hvert år medfører otte millioner dødsfald, at mere end én milliard mennesker ikke har let eller økonomisk overkommelig adgang til drikkevand, og at næsten 2,5 milliarder mennesker ikke råder over metoder til rensning af vand,
- B. der henviser til, at 2,8 milliarder mennesker lever på steder med en kritisk vandsituation, og at dette tal vil stige til 3,9 milliarder frem mod 2030,
- C. der henviser til, at de fattige befolkninger er mere sårbare over for klimaændringer og også dårligere i stand til at tilpasse sig disse ændringer,
- D. der henviser til, at den multinationale industri og landbrugsindustrien er verdens største forbrugere af ferskvand (70 % af verdens vandbeskatning), som de modtager til spotpriser, og at overudnyttelsen af vandressourcerne har medført en forværring og en spredning af vandforureningen og den generelle udpining af jorden, hvilket er årsagen til de stadig mere tilbagevendende problemer med tørke af en stigende strukturel karakter,
- E. der henviser til, at de tjenesteydelser, som knytter sig til vandforbrug og en rationel forvaltning heraf, bør være afgørende for fastsættelse af en pris, der kan forhindre visse sektorerers overudnyttelse og muliggøre investeringer i vedligeholdelse og forbedring af infrastrukturer kombineret med supplerende foranstaltninger til sikring af en ligelig vandfordeling og det offentliges støtte med det formål at sikre, at fattige familier har råd til at betale for deres grundlæggende vandbehov,
- F. der henviser til, at generelle vandstøtteordninger, der fører til kunstigt lave priser på vand, resulterer i, at visse sektorer overudnytter denne ressource, hvilket er en af de vigtigste årsager til knapheden på vand,
- G. der henviser til, at adgangen til vand er ekstremt ulige, selv om den burde være en grundlæggende og universel ret, og at det ville være mest hensigtsmæssigt at tilrettelægge og styre den på lokalt niveau,
- H. der henviser til, at liberaliseringen og afviklingen af den offentlige regulering af vandforsyningen i udviklingslandene, og især i de mindst udviklede lande, i mangel af en konsekvent regelramme omkring disse tiltag kan resultere i prisstigninger for de fattigste og begrænse deres adgang til vand,
- I. der henviser til, at offentlig-private partnerskaber, der bør knytte konsekvent og gennemskuelig lovgivning sammen med offentligt ejerskab og private investeringer, bør være rettet mod en forbedring af adgangen til og rensningen af vand for alle, såvel som til en mere effektiv udnyttelse i forhold til omkostningerne,
- J. der henviser til, at de største forhindringer for en effektiv vandforvaltning er utilstrækkelig politisk prioritering af vandspørgsmålet, dårlig forvaltning, utilstrækkelige lovgivningsrammer, korruption, uigenenskuelige kontraktforhandlinger og -tildelinger samt manglende drøftelser om prisfastsættelser,
- K. der henviser til, at ifølge Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) udgør den officielle udviklingsbistand (ODA), der anvendes på vand og vandrensning, kun 9 % af den bilaterale ODA og 4,5 % af den multilaterale ODA, og at den er dårligt fordelt, eftersom de mindst udviklede lande kun modtager 24 % af midlerne, selvom de har det største behov,
- L. der henviser til, at verdensvandforummet, der forsamles hvert tredje år, er et forum for drøftelser og fastlæggelse af retningslinjer vedrørende internationale politiske beslutninger om vandforvaltning og vandressourcer, og beklager, at forummets tiltag hidtil ikke i udpræget grad er blevet indarbejdet i FN's arbejde,
- erklærer, at vand er menneskehedens fælles gode og bør være en grundlæggende og universel rettighed; kræver, at der gøres den nødvendige indsats for at sikre adgang til drikkevand for den fattigste del af befolkningerne inden 2015;
  - erklærer, er eftersom vand betragtes som et fælles gode, bør forvaltningen heraf være underlagt offentlig kontrol, hvad enten forvaltningen foretages helt eller delvist af den private sektor;

Torsdag, den 12. marts 2009

3. understreger, at vandforvaltningspolitikken også bør integrere hensynet til den offentlige sundhed og beskyttelsen af miljøet, og at verdensvandsforummet bør bidrage på demokratisk, deltagerorienteret og konsensusføgende vis til at udvikle strategier, der kan fremme et udviklingsmønster inden for økonomi og landbrug, der vil sikre en høj vandkvalitet;
4. tilskynder til afvikling af de generelle støtteordninger for vandforsyning, idet de undergraver incitamentet til at forvalte vandforsyningen effektivt og medfører overforbrug, således at der frigøres midler til målrettede støtteformål, især for fattige grupper og landbefolkninger med henblik på at sikre alle adgang til vand;
5. understreger betydningen af at etablere fælles organer for vandforsyningen mellem lande, der grænser op til de samme vandområder med henblik på at skabe eller forstærke solidaritetsmekanismer, der er hensigtsmæssige i forhold til at forhindre eller løse konflikter;
6. minder om kvinders afgørende rolle i forbindelse med vandforsyning og -forvaltning samt bevarelsen af vandressourcerne;
7. anmoder medlemsstaterne om, trods finanskrisen, at forhøje deres bidrag til ODA med henblik på at nå årtusindudviklingsmålene vedrørende drikkevandsforsyningen, idet behovene på investeringssiden beløber sig til 180 000 000 000 USD årligt;
8. anmoder om, at midlerne til »EU-vandfonden« til fordel for staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) styrkes inden for rammerne af den tiende europæiske udviklingsfond (EUF) og at der udvikles nye finansieringsmetoder, herunder inddragelse af private midler, og innovative partnerskaber, især solidarisk finansiering;
9. ønsker, at den bilaterale ODA anvendes til støtte for visse multilaterale tiltag såsom det afrikanske initiativ om vand;
10. mener, at ODA bør anvendes sammen med de lokale myndigheders ressourcer, frivillige bidrag, banklån og privat kapital, for at vandsektoren kan sikres så fuldstændig en finansiering som muligt;
11. opfordrer indtrængende til, at finansierings- og udviklingsorganer udvikler og indfører garantimekanismer, der kan imødegå investorernes tilbageholdenhed på vandmarkedet;
12. fremhæver, at staten, idet den står for formuleringen af politiske tiltag og nødvendige foranstaltninger, valg af partnerskaber og fordeling af ansvar, er en af de vigtigste aktører inden for vandforsyningspolitikken, og at den samtidig uddelegerer det udøvende ansvar til de lokale myndigheder;
13. understreger, at forvaltningen af vandressourcer er baseret på en decentral, deltagerorienteret og integreret tilgang, der knytter brugere og beslutningstagere til formuleringen af vandpolitikken på lokalt niveau;
14. anmoder Kommissionen om at udvikle programmer, der kan udbrede kendskabet til vandforsynings-spørgsmålet både i EU og dens partnerlande;
15. betoner nødvendigheden af at støtte lokalmyndighederne i deres bestræbelser på at gennemføre en demokratisk vandforvaltning, der både er effektiv, gennemskelig, reguleret og overholder de bæredygtige udviklingsmål med henblik på at imødekomme befolkningens behov;
16. anmoder Rådet og Kommissionen om at anerkende den grundlæggende betydning, som de lokale myndigheder har for beskyttelsen og forvaltningen af vandressourcerne, således at de overalt bliver ansvarlige for forvaltningen af vandsektoren, og beklager, at lokalmyndighederne i EU kun gives begrænsede kompetencer gennem EU-programmerne til samfinansiering;

Torsdag, den 12. marts 2009

17. anmoder derfor Rådet og Kommissionen om at tilskynde lokalmyndighederne i EU til at afsætte en del af de skatteindtægter, der opkræves hos brugerne for offentlig forsyning og rensning af vand, til decentrale samarbejdsinitiativer;
18. anmoder i forbindelse med opretholdelsen af det offentlige ejerskab og opstillingen af fyldestgørende lovgivnings- og reguleringsrammer om, at der gøres en øget indsats for at inddrage den private sektor i vandforsyningen med det formål at drage fordel af dennes kapital, ekspertise og teknologi til forbedring af adgangen til og rensningen af vand for alle og til anerkendelse af adgangen til vand som en grundlæggende rettighed;
19. mener, at det er medlemsstaternes opgave at inddrage de mindre private udbydere af tjenesteydelser i de nationale strategier for vandforsyning;
20. er af den opfattelse, at systemerne til offentlig-private partnerskaber, hvorunder det offentlige bibeholder ejerskabet af infrastrukturen, men indgår kontrakter om forvaltning med den private sektor, kan være en metode til forbedring af den økonomisk overkommelige adgang til vand og vandrensning;
21. lægger vægt på fremme af nye tilgange, såsom kunstvanding i landdistrikter og anlæggelsen af grønne bæltter omkring byer, for således at styrke fødevarerikkerheden og det lokale selvstyre;
22. mener, at ngo'ers rolle i landdistrikterne som mellemed med befolkningerne er en uerstattelig faktor til sikring af en vellykket gennemførelse af projekter i fattige lande;
23. ønsker en udjævning af prissatserne, således at de mest ugunstigt stillede grupper kan få adgang til vand til overkommelige priser;
24. er overbevist om, at der også bør anvendes lokal opsparring, velvidende at dette forudsætter, at staten fjerner alle retlige, skattemæssige og administrative forhindringer for udviklingen af lokale finansmarkeder;
25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage en bistandspolitik om vandforvaltning, baseret på princippet om universel, rimelig og ligelig adgang til rent vand;
26. anmoder om, at Kommissionen og medlemsstaterne letter og støtter udviklingslandenes indsats for at tilpasse sig og begrænse virkningerne af klimaændringerne; minder i den forbindelse om betydningen af hurtigst muligt at gennemføre den globale alliance mod klimaændringer;
27. anmoder om, at vandressource- og vandforvaltningsproblematikken og retten til adgang til vand for alle føjes til dagsordenen for de aftaler, der skal færdigforhandles på FN's klimakonference (COP 15) i København (den 7.-18. december 2009) om fremtiden for Kyotoprotokollen, ikke mindst i lyset af FN's Klimapanels arbejde med klimaudviklingen;
28. understreger betydningen af at tage hensyn til de fattiges behov i udarbejdelsen af vandforsynings- og vandforvaltningspolitikker, især med blik for de befolkningsgrupper, der er mest sårbare over for klimaændringerne;
29. kræver, at formandskabet udøver følgende mandat, når det repræsenterer EU ved det kommende verdensvandforum i Istanbul:
- at anse adgangen til drikkevand som en vital rettighed, der er grundlæggende for mennesket, idet vand ikke må være et økonomisk gode, der udelukkende er underlagt markedskræfterne,
  - at forsvare de holdninger, der er udtrykt i nærværende beslutning;

Torsdag, den 12. marts 2009

30. ønsker, at der indledes forhandlinger i FN-regi, der kan munde ud i en international traktat, der anerkender retten til adgang til drikkevand; anmoder EU's medlemsstater og formandskab om at tage politiske og diplomatiske initiativer i denne henseende inden for FN's Generalforsamling og FN's Menneskerettighedsråd;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, AVS-EU-Ministerrådet, FN's generalsekretær og generalsekretariatet for det internationale udvalg under World Water Contract.

EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara

P6_TA(2009)0138

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om en fremgangsmåde for EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara

(2010/C 87 E/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til særberetning fra Revisionsretten nr. 10/2008 om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara,
- der henviser til De Forenede Nationers millenniumerklæring af 18. september 2000, der opstiller millenniumudviklingsmålene (MDG-mål) som det internationale samfunds fælles kriterier for udryddelse af fattigdom,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2005 med titlen »Hurtigere opfyldelse af millenniumudviklingsmålene - Den Europæiske Unions bidrag« (KOM(2005)0132),
- der henviser til handlingsprogrammet vedtaget i 1994 af den internationale konference om befolkning og udvikling ⁽¹⁾,
- der henviser til beslutning vedtaget den 22. november 2007 af den 14. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling om adgang til sundhedspleje og lægemidler med særlig fokus på oversete sygdomme ⁽²⁾,
- der henviser til temastrategidokumentet 2007-2013 med titlen »Investering i mennesker« i forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklings samarbejde,

⁽¹⁾ A/CONF.171/13/Rev.1.

⁽²⁾ EUT C 58 af 1.3.2008, s. 29.

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO) Verdenssundhedsrapport fra 2008 med titlen »Primære sundhedsydelser – nu mere end nogensinde«,
  - der henviser til sin beslutning af 20. juni 2007 om millenniumudviklingsmålene - midtvejsstatus ⁽¹⁾ og sin beslutning af 4. september 2008 om mødredødelighed forud for FN's højniveaumøde om millenniumudviklingsmålene den 25. september 2008 ⁽²⁾,
  - der henviser til mundtlig forespørgsel til Kommissionen om Revisionsrettens særberetning nr. 10/2008 om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara (O-0030/2009 - B6-0016/2009),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at Fællesskabets sundhedssektorfinansiering som andel af Fællesskabets samlede udviklingsbistand ikke er steget siden 2000 på trods af Kommissionens målsætninger om opfyldelse af MDG-målene og sundhedskrisen i Afrika syd for Sahara,
- B. der henviser til, at Fællesskabet ikke systematisk har sørget for sundhedsekspertise nok til at gennemføre sin sundhedspolitik i tilstrækkelig grad,
- C. der henviser til, at selv om den generelle budgetstøtte i sin nuværende udformning har forbindelser til sundhedssektoren, er disse forbindelser ikke blevet udnyttet tilstrækkeligt i gennemførelsen og har ikke haft fokus på de fattigste befolkningsgruppers behov,
- D. der henviser til, at Kommissionen kun i ringe omfang har anvendt sektorbudgetstøtten, som fokuserer på sundhedssektoren, i Afrika syd for Sahara,
- E. der henviser til, at halvdelen af befolkning i Afrika syd for Sahara stadig lever i fattigdom, og at Afrika er det eneste kontinent, der ikke gør fremskridt, hvad angår opfyldelsen af de tre sundhedsrelaterede MDG-mål - om børnedødelighed, mødredødelighed samt bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria - der er afgørende for bekæmpelse af fattigdom, men som er de mål, der er mindst sandsynlighed for at nå inden 2015,
- F. der henviser til, at på trods af problemer med bæredygtigheden af projekter inden for sundhed, har denne form for bistand vist sig at være værdifuld i forbindelse med støtte til sundhedssektoren i Afrika syd for Sahara,
- G. der henviser til, at der hvert år dør 3,5 mio. børn før deres fem års fødselsdag som følge af diarré og lungebetændelse,
1. finder at svage sundhedssystemer, herunder den katastrofale mangel på menneskelige ressourcer, er en af de betydeligste hindringer for opnåelse af MDG-målene for sundhed, og understreger, at styrkelsen af sundhedssystemerne bør være et væsentligt element i bekæmpelsen af fattigdom; finder, at basal sundhedsinfrastruktur har behov for en stabil og langsigtet finansiel støtte, således at MDG-målene på sundhedsområdet kan opfyldes;
  2. finder, at for at opnå bedre resultater på sundhedsområdet og opfylde de internationalt vedtagne udviklingsmål for sundhed, er det nødvendigt med et fælles engagement; glæder sig i den forbindelse over, at udviklingslandene i Abuja har forpligtet sig til at arbejde hen imod et mål på 15 % af de nationale budgetter til investeringer på sundhedsområdet i overensstemmelse med de forpligtelser de afrikanske ledere påtog sig i Abuja, Nigeria i april 2001 (Abuja-målet på 15 %); beklager, at Fællesskabet kun tildelte 5,5 % af den samlede bistand under den niende Europæiske Udviklingsfond (EUF) til sundhed;

⁽¹⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 232.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0406.

Torsdag, den 12. marts 2009

3. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke dens støtte til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara og til at tage fordelingen af fællesskabsmidler med henblik på at prioritere støtte til sundhedssystemer op til overvejelse;
4. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forøge de midler, der er afsat til sundhedssektoren ved midtvejsevalueringen af det 10. EUF, uanset en nødvendig omfattende strategi, der omfatter støtte til sektorer, som har en bred indflydelse på sundhedsresultaterne, som f.eks. uddannelse, vand og sanitet, udvikling af landdistrikter og forvaltning;
5. understreger, at forpligtelsen på grundlag af instrumentet for udviklingssamarbejde til at afsætte 20 % af bevillingerne til sundhed og almen uddannelse inden 2009 bør gælde for alle udgifter som led i europæisk udviklingspolitik, herunder EUF, for at sikre konsekvens; anmoder Kommissionen om inden den 10. april 2009 at informere Parlamentets kompetente udvalg, hvilken procentsats per land af den samlede udviklingsbistand, der var allokeret til Afrika syd for Sahara, blev forpligtet til foranstaltninger inden for grundlæggende og sekundær uddannelse og grundlæggende sundhed;
6. anmoder Rådet om at inkorporere EUF i EU's budget, hvilket Parlamentet gentagne gange har opfordret til, hvilket vil give større politisk sammenhæng og parlamentarisk overblik over udviklingsudgifter;
7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at der er tilstrækkelig sundhedsekspertise til at spille en effektiv rolle i dialogen med sundhedssektoren ved at sørge for, at alle delegationer i lande, hvor sundhed er en målsektor, har sundhedsspecialister, ved at arbejde tættere sammen med Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistands (ECHO) sundhedsrådgivere i postkonfliktlande, ved at danne tættere partnerskaber med WHO's landekontorer for at kunne trække på deres ekspertise, og ved at indgå formelle aftaler med EU-medlemsstater om at gøre brug af deres ekspertise; opfordrer Kommissionen til inden den 10. april 2009 at fremsende til Parlamentets kompetente udvalg en oversigt over antallet af henholdsvis sundheds- og uddannelsesspecialister, som Kommissionen har stillet til rådighed i regionen på såvel delegationsniveau som i dets hovedsæde samt en præcis tidsplan/oversigt for 2009 og 2010, der angiver, hvorledes den vil øge dette antal, og hvor disse personer vil blive placeret, således at Kommissionens svar kan tages i betragtning ved dechargeproceduren for 2007;
8. anmoder om, at Kommissionen yder faglig bistand til den globale fond mod hiv/aids, tuberkulose og malaria (GFATM) på landeniveau under udarbejdelsen af tilskudsansøgninger og gennemførelsen af tilskuds-kontrakter og giver feed-back til Fællesskabets hovedsæde for at sikre, at den kan optræde mere effektivt i GFATM's bestyrelse;
9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at øge dens personalemæssige og finansielle kapacitet i både hovedsædet og på delegationsniveau med henblik på at støtte dens sundhedsstrategi i landene og sikre effektiviteten af GFATM's udbetalinger; opfordrer til, at sygdomme, der let kan forebygges, som f.eks. diarrésygdomme, og som i vidt omfang kunne undgås ved almen adgang til vand og hensigtsmæssige oplysningskampagner om det vigtige i at vaske hænder, får større prioritet;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen til i større omfang at anvende den generelle budgetstøtte til at styrke sundhedsplejen med resultatindikatorer af fremskridt i opfyldelsen af Abuja-målet på 15 % og gennemførelsesprocenter (specifikke svagheder vedrørende forvaltningen af de offentlige finanser og indkøb i sundhedssektoren), faglig bistand i dialogen med sundhedssektoren og velfungerende statistiksystemer;
11. bekræfter, at kontrakter om MDG-målene har potentiale til at sikre bæredygtig, langsigtet investering i sundhed i udviklingslande og til at hjælpe dem med at nå MDG-målene, men kun såfremt Kommissionen sikrer, at kontrakter om MDG-målene primært fokuserer på sundheds- og uddannelsessektorer; understreger imidlertid, at kontrakter om MDG-målene kun er en del af løsningen, når det drejer sig om at forbedre bistandens effektivitet og fremskynde opnåelsen af MDG-målene om sundhed; opfordrer indtrængende Kommissionen til også at udvikle alternative metoder, navnlig for de lande, der endnu ikke er berettigede til kontrakter om MDG-målene, og som ofte er længere væk fra at nå MDG-målene om sundhed og har de største behov for øget udviklingsbistand;

Torsdag, den 12. marts 2009

12. anmoder Kommissionen om at anvende mål, der direkte måler resultatet af politikker og indfører mekanismer og overvågningsredskaber, som skal sikre, at en passende andel af den generelle budgetstøtte anvendes til støtte for de grundlæggende behov, navnlig sundhed og uddannelse; understreger, at dette bør ledsages af støtte til kapacitetsopbygning; opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2009 at underrette Parlamentet om de foranstaltninger, den har truffet;
13. opfordrer til kapacitetsopbygning i alle ministerier med henblik på at sikre større effektivitet inden for sundhed gennem budgetstøtte, da landenes ejerskab alt for ofte er begrænset til finansministerierne;
14. opfordrer indtrængende Kommission til at anvende sektorbudgetstøtte i større udstrækning; anmoder Kommission om at overveje det generelle krav om, at sektorbudgetstøtte kun kan anvendes, hvis sundhed er en målsektor, og tage sin nuværende fordeling af ressourcerne til sektorbudgetstøtte og generel budgetstøtte op til fornyet vurdering;
15. opfordrer Kommissionen til at yde støtte til parlamenters, civilsamfundets og lokale myndigheders kontrol af budgetstøtte med henblik på at sikre en stærk og klar forbindelse mellem budgetstøtte og opfyldelsen af MDG-målene;
16. beklager at sundhed kun var valgt som en målsektor under det 10. EUF i et begrænset antal partnerlande (seks); opfordrer indtrængende Kommissionen til systematisk at tilskynde landene til at forhøje deres nationale sundhedsbudget ved i finansieringsaftalerne om den generelle budgetstøtte at fastsætte resultatindikatorer for sådanne forhøjelser;
17. opfordrer Kommissionen til at spille en meget stærkere rolle som drivkraften for dialogen mellem partnerlandenes regeringer og civilsamfund, den private sektor og de nationale parlamenter;
18. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde og udsende klare vejledninger om, hvornår de forskellige instrumenter bør anvendes, og hvordan de kan kombineres for at opnå maksimal synergi; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der er sammenhæng mellem forskellige finansielle instrumenter under hensyntagen til situationen i de individuelle lande med henblik på at sikre fremskridt, for så vidt angår sundhedsrelaterede MDG-mål;
19. insisterer på, at Kommissionen og medlemsstaterne gør brug af EU-adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik for at sikre, at udgifter til sundhedsområdet og sundhedsprogrammerne koordineres bedre og for at sikre mere fokus på oversete lande, der ikke modtager så stor støtte, herunder lande i krise og sårbare lande;
20. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med Revisionsretten at identificere, hvorledes de svagheder, der er omtalt i Revisionsretten beretning kan behandles, og fremlægge en rapport om resultatet af disse drøftelser for Parlamentets kompetente udvalg inden udgangen af 2009;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Revisionsretten og de berørte afrikanske landes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag, den 12. marts 2009

Gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA)

P6_TA(2009)0139

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA)

(2010/C 87 E/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles udtalelse fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank af 4. maj 2006 om det fælles eurobetalingsområde,
  - der henviser til Den Europæiske Centralbanks lejlighedsskrift nr. 71 fra august 2007 om det fælles eurobetalingsområdes økonomiske betydning,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽¹⁾ (betalingstjenestedirektivet),
  - der henviser til Kommissionens forslag af 13. oktober 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet (KOM(2008)0640),
  - der henviser til Den Europæiske Centralbanks sjette SEPA-statusrapport fra november 2008,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at det fælles eurobetalingsområde (SEPA) skal ses som et integreret marked for betalingstjenester, hvor der er effektiv konkurrence, og hvor der ikke skelnes mellem grænseoverskridende og nationale betalinger i euro,
- B. der henviser til, at SEPA ikke kun er et selvregulerende initiativ fra European Payments Council (EPC), men også et vigtigt offentligt politikinitiativ, idet det styrker både Den Økonomiske og Monetære Union og Lissabondagsordenen; der henviser til at SEPA støttes af betalingstjenestedirektivet, der udgør det nødvendige, harmoniserede retsgrundlag; og der henviser til, at dets succes derfor er af særlig interesse for Parlamentet,
- C. der henviser til, at overgangen til SEPA officielt startede den 28. januar 2008 med lanceringen af SEPA-betalingsinstrumentet til pengeoverførsel, at SEPA-kortbetalingsbestemmelserne har været i kraft siden den 1. januar 2008, og at SEPA-ordningen om direkte debitering ifølge planen skal starte den 1. november 2009,
- D. der henviser til, at der ikke er fastsat nogen endelig, retligt bindende frist for overgangen til SEPA-instrumenterne; og der henviser til, at alle involverede parter i dag er enige om, at det er absolut nødvendigt at fastsætte en frist, hvis SEPA skal lykkes,
- E. der henviser til, at overgangen til SEPA er foregået trægt, idet kun 1,7 % af samtlige transaktioner var foretaget ved hjælp af SEPA-proceduren for pengeoverførsler pr. 1. oktober 2008,
- F. der henviser til, at det er vigtigt, at alle relevante parter - lovgiverne, banksektoren og brugerne af betalingstjenester (navnlig den offentlige sektor, som er storbruger af betalingsprodukter) - bidrager til gennemførelsen af SEPA,

⁽¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

Torsdag, den 12. marts 2009

- G. der henviser til, at anvendelsen af SEPA-instrumenter udelukkende til grænseoverskridende betalings-transaktioner ikke vil være ensbetydende med et vellykket SEPA-projekt, da der stadig ville finde en fragmentering sted, og de forventede fordele for banksektoren og dens kunder ikke ville kunne opnås,
- H. der henviser til, at Kommissionen og Den Europæiske Centralbank den 4. september 2008 meddelte EPC, at de ville være rede til at støtte ideen om et multilateralt interbankgebyr (MIF) for grænseoverskridende direkte debitering som led i SEPA på betingelse af, at et sådant gebyr blev objektivt begrundet og kun blev anvendt i en begrænset periode,
- I. der henviser til, at Kommissionen har understreget, at der er betænkeligheder ved de nuværende MIF, og at banksektoren har vanskeligheder med at udarbejde en fast løsning,
- J. der henviser til, at der også bør findes frem til en løsning på anvendelsen af MIF i forbindelse med en EU-kort-løsning baseret på SEPA-kortbetalingsbestemmelserne,
- K. der henviser til, at det bør sikres, at de eksisterende mandater om direkte debitering fortsat er retsgyldige, eftersom forpligtelsen til at undertegne nye mandater, når der skiftes fra national direkte debitering til SEPA-ordningen om direkte debitering, ville blive omstændelig,
1. understreger, at det fortsat støtter gennemførelsen af SEPA, hvor der er effektiv konkurrence, og hvor der ikke skelnes mellem grænseoverskridende og nationale betalinger i euro;
  2. opfordrer Kommissionen til at fastsætte en klar, hensigtsmæssig og bindende frist, som ikke bør være senere end den 31. december 2012, for overgangen til SEPA-instrumenter, hvorefter samtlige betalinger i euro skal foretages ved hjælp af SEPA-standarder;
  3. opfordrer Kommissionen til at skabe juridisk klarhed med hensyn til anvendelsen af MIF for grænseoverskridende direkte debiteringer og navnlig at fastsætte en overgangsperiode, efter hvis udløb det bør være muligt at bibeholde de multilaterale interbankgebyrer, forudsat at Kommissionens retningslinjer overholdes; mener, at disse retningslinjer bør vedtages så hurtigt som muligt og baseres på princippet om gennemsigtighed og sammenlignelighed samt tage udgangspunkt i omkostninger og gebyrer forbundet med de tjenester, som udbyderne af betalingstjenesterne yder;
  4. opfordrer Kommissionen til at skabe yderligere klarhed med hensyn til at kræve MIF for kortbetalinger;
  5. opfordrer til at øge bestræbelserne på at finde hensigtsmæssige løsninger i medlemsstaterne for at sikre, at de eksisterende mandater om direkte debitering bibeholder deres retsgyldighed i SEPA-ordningen om direkte debitering;
  6. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde deres offentlige myndigheder til at anvende SEPA-instrumenterne så hurtigt som muligt og lade dem overtage opgaven som katalysator i overgangsfasen;
  7. opfordrer Kommissionen til at sikre, at overgangen til SEPA-instrumenter ikke resulterer i et dyrere betalingssystem for Unionens borgere;
  8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag, den 12. marts 2009

Strategisk partnerskab EU-Brasilien

P6_TA(2009)0140

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 12. marts 2009 om et strategisk partnerskab EU-Brasilien (2008/2288(INI))

(2010/C 87 E/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Véronique De Keyser for PSE-Gruppen om et strategisk partnerskab EU-Brasilien (B6-0449/2008),
- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien ⁽¹⁾,
- der henviser til den mellemregionale rammeaftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Sydamerikanske Fællesmarked (Mercosur) og dets deltagerstater på den anden side ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2001 om et globalt partnerskab og en fælles strategi for forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Latinamerika ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. april 2006 om et styrket partnerskab mellem Den Europæiske Union og Latinamerika ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »På vej mod et strategisk partnerskab mellem EU og Brasilien« (KOM(2007)0281),
- der henviser til fælleserklæringen fra det første topmøde mellem EU og Brasilien, vedtaget i Lissabon den 4. juli 2007,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 om det 5. topmøde Latinamerika/Den Europæiske Union og Caribien i Lima ⁽⁵⁾,
- der henviser til Limaerklæringen, vedtaget på det 5. topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra Latinamerika, Caribien (LAC) og Den Europæiske Union i Lima, Peru, den 16. maj 2008,
- henviser til fælleserklæringen fra det andet topmøde mellem EU og Brasilien, vedtaget i Rio de Janeiro den 22. december 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0062/2009),

⁽¹⁾ EFT L 262 af 1.11.1995, s. 54.

⁽²⁾ EFT L 69 af 19.3.1996, s. 4.

⁽³⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 569.

⁽⁴⁾ EUT C 296 E af 6.12.2006, s. 123.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0177.

Torsdag, den 12. marts 2009

- A. der henviser til, at Brasilien er blevet en stadig vigtigere regional og global aktør og har udviklet sig til at være en af de primære samarbejdspartnere for EU,
- B. der henviser til, at Brasilien og Den Europæiske Union er partnere, der har samme syn på verden og vil kunne arbejde for forandringer og løsninger på verdensplan,
- C. der henviser til, at det første topmøde mellem EU og Brasilien var indledningen på det strategiske partnerskab EU-Brasilien med udgangspunkt i de snævre historiske, kulturelle og økonomiske bånd mellem partnerne, og at der på det andet topmøde mellem EU og Brasilien blev vedtaget en fælles handlingsplan, som skal danne rammen for indsatsen som led i det strategiske partnerskab i en treårig periode,
- D. der henviser til, at partnerne har væsentlige værdier og principper til fælles, såsom demokrati, retsstatsprincippet og fremme af menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder samt markedsøkonomi og social samhørighed, der udgør væsentlige betingelser for etableringen af et strategisk partnerskab,
- E. der henviser til, at de politiske og økonomiske integrationsprocesser, den stadig mere omfattende økonomiske globalisering og omfanget af debatten om bl.a. demokrati, menneskerettigheder og miljø, har bevirket en ændring af prioriteterne på de to regioners dagsorden,
- F. der henviser til, at Brasilien har været førende i den latinamerikanske integrationsproces gennem dannelsen af Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR),
- G. der henviser til, at det strategiske partnerskab vil være en vigtig tilskyndelse til, at der inden 2012 kan etableres et euro-latinamerikansk område for et samlet interregionalt partnerskab som foreslået af Europa-Parlamentet i dets ovennævnte beslutning af 27. april 2006,
- H. der henviser til, at oprettelsen af Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling (EuroLat) har været et afgørende skridt hen imod styrkelse af den demokratiske legitimitet og den politiske dimension af forbindelserne mellem EU og Latinamerika, og at Mercosur-parlamentets integration i forsamlingen vil styrke dens betydning som et permanent forum for politisk dialog mellem de to regioner,
1. retter følgende henstillinger til Rådet:
- a) det strategiske partnerskab bør udformes ud fra et biregionalt synspunkt og en overordnet tilgang til forbindelserne mellem EU og Latinamerika og Caribien, der danner grundlaget for det biregionale strategiske partnerskab, som blev vedtaget på topmøderne mellem EU, Latinamerika og Caribien;
- b) de vigtigste mekanismer for politisk dialog, der udspringer af det strategiske partnerskab, bør være en reel tilskyndelse for forbindelserne mellem de forskellige regionale integrationsprocesser med henblik på at sikre værdierne i forbindelse med det strategiske partnerskab og at styrke multilateralismen i de internationale relationer;
- c) det strategiske partnerskab bør være en fornyet tilskyndelse til at indgå associeringsaftalen mellem EU og Mercosur, for en strategisk EU-målsætning for uddybning af de økonomiske forbindelser og for samhandelen samt for intensiveringen af den politiske dialog og samarbejdet mellem de to regioner;
- d) det strategiske partnerskab skal indebære en reel merværdi i forhold til den gældende rammeaftale for samarbejdet med Brasilien, den gældende rammeaftale for samarbejdet med Mercosur og den kommende associeringsaftale med Mercosur;
- e) fokus for det strategiske partnerskabs politiske dagsorden må omfatte fremme af fælles strategier til at håndtere de globale udfordringer, som bl.a. omfatter fred og sikkerhed, demokrati og menneskerettigheder, klimaændringer, finanskrisen, den biologiske mangfoldighed, energisikkerhed, bæredygtig udvikling, bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse;

Torsdag, den 12. marts 2009

- f) reel multilateralisme, der tager udgangspunkt i FN-systemet, bør være den mest effektive metode til at håndtere de globale problemer; partnerne bør tilstræbe en større tilnærmelse mellem deres standpunkter gennem et snævrere samarbejde og systematiske konsultationer forud for møderne i FN og i andre internationale organer (f.eks. WTO) og fora (f.eks. G20);
- g) det strategiske partnerskab bør understrege vigtigheden af at gennemføre den igangværende reformproces, som blev vedtaget på FN-topmødet i 2005, herunder reformen af de vigtigste organer;
- h) partnerne bør bestræbe sig på at styrke konfliktforebyggelsen og krisestyringen i FN, i de regionale organisationer og på bilateralt niveau samt at koordinere foranstaltningerne i FN's fredsskabende aktioner og stabiliseringsaktioner;
- i) det strategiske partnerskab bør være et værktøj til fremme af demokrati og menneskerettigheder, retsstatsprincippet og god regeringsførelse på globalt plan; endvidere bør partnerne samarbejde i FN's Menneskerettighedsråd og det tredje udvalg i FN's Generalforsamling for at fremme menneskerettighederne i hele verden;
- j) partnerne skal fortsat arbejde for at styrke det multilaterale samhandelssystem på WTO-plan; protektionisme bør undgås i lyset af den aktuelle finanskrisen og de tætte forbindelser mellem finans og handel; partnerne bør samarbejde med henblik på at bidrage til en vellykket afslutning på forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen;
- k) det strategiske partnerskab bør anvendes til at fremme samarbejdet mellem partnerne i andre internationale fora, såsom Verdensbanken, Den Internationale Valutafond og G20 med henblik på at finde løsninger på den aktuelle globale finanskrisen, som har vist, at der er et presserende behov for reform af den internationale finansielle struktur;
- l) det synspunkt, der optræder i Kommissionens meddelelse af 18. september 2008 med titlen »Fler-sprogethed: et aktiv for Europa og en fælles forpligtelse« (KOM(2008)0566), som understreger den strategiske værdi for EU af »flersprogethedens eksterne dimension« i forbindelse med den globalisering, som præger vore samfund i dag, bør støttes; det forhold, at nogle EU-sprog »også tales i et stort antal ikke-medlemsstater på de forskellige kontinenter«, at de udgør et »et vigtigt forbindelsesled mellem folk og nationer« og er »et nyttigt kommunikationsredskab for erhvervslivet«, især i »de nye vækstøkonomier såsom Brasilien«, og at de desuden er et relevant samarbejds- og udviklingsaktiv bør bekræftes;
- m) partnerne skal samarbejde for at tage de mest påtrængende globale udfordringer med hensyn til fred og sikkerhed op, bl.a. nedrustning, ikkespredning og våbenkontrol, især når det gælder atomvåben, kemiske og biologiske våben og disses fremføringsmidler, korruption, grænseoverskridende organiseret kriminalitet og, mere specifikt, narkotikahandel, hvidvaskning af penge, handel med håndvåben, lette våben og ammunition samt menneskehandel og terrorisme; partnerne bør uden forbehold tilslutte sig koordinations- og samarbejdsmekanismen vedrørende narkotika mellem EU og Latinamerika og Caribien;
- n) det strategiske partnerskab mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien bør tage udgangspunkt i gensidig anerkendelse af endelige domme;
- o) partnerne bør arbejde snævert sammen om at fremme og gennemføre årtusindudviklingsmålene om bekæmpelse af fattigdom og økonomiske og sociale uligheder på globalt plan; de bør styrke samarbejdet på området for udviklingsbistand, herunder trekantssamarbejde, ligesom de bør samarbejde om at bekæmpe den internationale terrorisme, handel med narkotika og kriminalitet;
- p) Brasiliens bestræbelser på at realisere årtusindudviklingsmålene bør hilses velkommen, ligesom landet skal lykønskes med den positive udvikling på områder som f.eks. fattigdomsbekæmpelse, begrænsning af problemet med børns fejlnæring og grundskoleundervisning; det bør understreges, at Brasilien stadig skal udfolde betydelige bestræbelser på at nå alle årtusindudviklingsmålene inden 2015, f.eks. ved at sikre en tilstrækkelig kvalitet i grundskoleundervisningen for alle piger og drenge og ved fortsat at nedbringe dødeligheden blandt børn under fem år; det bør påpeges, at fremme af ligestilling er en grundlæggende menneskerettighed og et instrument til at realisere årtusindudviklingsmålene, hvilket bør indgå i det strategiske partnerskab mellem EU og Brasilien;

Torsdag, den 12. marts 2009

- q) det skal bemærkes, at der stadig er mange fattige i Brasilien til trods for den økonomiske udvikling og voksende velstand; det må understreges, at det er nødvendigt at støtte den brasilianske regering i dens bestræbelser på at bekæmpe fattigdommen i de fattigste regioner og de fattigste lag af samfundet under hensyntagen til den omstændighed, at 65 % af de fattigste brasilianere er sorte eller af blandet etnisk oprindelse, mens 86 % af medlemmerne af den mest privilegerede klasse er hvide;
- r) det strategiske partnerskab bør omfatte et forum for drøftelser og udveksling af partnernes bedste praksis om social og regional samhørighed; i denne forbindelse bør de særdeles positive virkninger af det brasilianske »Bolsa Família«-program for fattigdommen i landet og dets indikatorer for menneskelig udvikling anerkendes;
- s) der bør iværksættes en omfattende dialog om migration, hvor spørgsmålene om lovlig og ulovlig migration prioriteres i lighed med beskyttelsen af migranternes menneskerettigheder og fremme af deres overførsler;
- t) partnerne bør samarbejde om at fremme drøftelserne i internationale fora med henblik på i 2009 at indgå en global og omfattende aftale om klimaændringer for tiden efter 2012, som navnlig skal tage udgangspunkt i princippet om fælles, men differentieret ansvar;
- u) partnerne bør desuden arbejde snævert sammen for at gennemføre konventionen om den biologiske mangfoldighed og nå målet for biologisk mangfoldighed for 2010;
- v) partnerne bør styrke det internationale samarbejde om bevarelse og bæredygtig forvaltning af alle typer af skove, herunder regnskoven i Amazonas; de bør udveksle bedste praksis om bæredygtig skovforvaltning og håndhævelse af skovbrugslovgivningen;
- w) partnerne bør udvikle energiteknologier med lav kulstofudledning og sikre den bæredygtige produktion og anvendelse af vedvarende energi, herunder bæredygtige biobrændstoffer, som ikke berører produktionen af fødevarer og den biologiske mangfoldighed; partnerne bør øge andelen af vedvarende energi i deres samlede energisammensætning og fremme energieffektivitet og adgang til energi samt opnå en bedre energisikkerhed;
- x) samarbejdet om kerneenergiforskning bør styrkes, så Brasilien kan deltage i ITER-projektet (den internationale termionukleare forsøgsreaktor) om fremstilling af termionuklear energi;
- y) i betragtning af, at adgang til lægemidler og offentlig sundhedspleje er overordnede mål, bør Brasiliens indsats for at bekæmpe aids med medicin til overkommelige priser støttes, og EU bør undersøge muligheden for tvangslicens for medicin mod oversete pandemiske sygdomme, som rammer de fattige, nærmere;
- z) det beløb, der er afsat til Brasilien i medfør af instrumentet for udviklingssamarbejde ⁽¹⁾ (DCI), skal anvendes til foranstaltninger, der støtter Brasilien i dets kamp mod fattigdom, og til gennemførelse af årtusindudviklingsmålene og andre foranstaltninger, der kan anses for at være reel udviklingsbistand f.eks. i miljøsektoren;
- aa) de eksisterende dialoger bør uddybes, ligesom der bør indledes nye dialoger inden for enkelte sektorer, navnlig om miljøet og bæredygtig udvikling, energi, transport, fødevarer og sikkerhed, videnskab og teknologi, informationssamfundet, beskæftigelse og sociale anliggender, finans og makroøkonomi, regionaludvikling, kultur og uddannelse;
- ab) det strategiske partnerskab bør fremme kontakten mellem civilsamfundets organisationer, virksomhederne og arbejdsmarkedets parter og støtte udvekslinger inden for uddannelse og kultur;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

Torsdag, den 12. marts 2009

- ac) foranstaltninger til fordel for det politiske partnerskab EU-Brasilien, gensidig opmærksomhed og forståelse og udvekslingsprogrammer bør finansieres gennem et andet instrument end DCI;
  - ad) det strategiske partnerskab bør skabe mulighed for gennemførelse af en regelmæssig dialog mellem medlemmerne af den brasilianske Nationalkongres og Europa-Parlamentet;
  - ae) der bør indføres bestemmelser om, at EU's institutioner og den brasilianske regering regelmæssigt skal give Europa-Parlamentet og EuroLat detaljerede oplysninger om status for det strategiske partnerskab;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til Den Føderative Republik Brasiliens præsident og Nationalkongres.

Strategisk partnerskab EU-Mexico

P6_TA(2009)0141

Europa-Parlamentets henstilling af 12. marts 2009 til Rådet om strategisk partnerskab EU-Mexico (2008/2289(INI))

(2010/C 87 E/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra for PPE-DE-Gruppen om strategisk partnerskab EU-Mexico (B6-0437/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2008 om et strategisk partnerskab EU-Mexico (KOM(2008)0447),
- der henviser til sin beslutning af 11. oktober 2007 om kvindedrabene i Mexico og Mellemamerika og EU's rolle i bekæmpelsen af dette fænomen ⁽¹⁾,
- der henviser til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side ⁽²⁾, undertegnet den 8. december 1997 (den globale aftale),
- der henviser til de erklæringer, der hidtil er vedtaget efter afholdelse af fem topmøder mellem Den Europæiske Union og stats- og regeringscheferne fra Latinamerika og Caribien (EU-LAC), der afholdtes i henholdsvis Rio de Janeiro (28.-29. juni 1999), i Madrid (17.-18. maj 2002), i Guadalajara (28.-29. maj 2004), i Wien (12.-13. maj 2006) og i Lima (16.-17. maj 2008),
- der henviser til fælleserklæringen fra det fjerde topmøde mellem Mexico og EU i Lima, den 17. maj 2008,

⁽¹⁾ EUT C 227 E af 4.9.2008, s. 140.

⁽²⁾ EFT L 276 af 28.10.2000, s. 45.

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til fælleserklæringen fra det ottende møde i Det Blandede Udvalg for EU og Mexico i Mexico City den 13.-14. oktober 2008,
  - der henviser til fælleserklæringen fra det syvende møde i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico i Mexico den 28.-29. oktober 2008,
  - der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 13. oktober 2008,
  - der henviser til meddelelsen fra Den Euro-Latinamerikanske Forsamling på det femte topmøde mellem Latinamerika og Caribien og EU den 1. maj 2008,
  - der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 om det 5. topmøde mellem Latinamerika og Caribien og Den Europæiske Union i Lima ⁽¹⁾,
  - der henviser til San Salvador-erklæringen, der blev vedtaget på det attende iberøamerikanske topmøde mellem stats- og regeringscheferne den 29.-31. oktober 2008,
  - der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 83, stk. 5,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A6-0028/2009),
- A. der henviser til, at Mexico og Den Europæiske Union har et sæt grundlæggende værdier og principper samt historiske og kulturelle bånd til fælles,
- B. der henviser til, at respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne, som der henvises til i demokratiklausulen, er et grundlæggende element i det strategiske partnerskab i lighed med den globale aftale, og at disse principper bør anvendes af begge parter,
- C. der henviser til, at Mexicos politiske betydning i verden til stadighed styrkes, både på globalt plan, hvad der bekræftes af, at landet netop er blevet valgt til ikke-permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd (for 2009-2010), og på regionalt plan, idet Mexico beklæder formandskabet i Riogrupperens midlertidige sekretariat (2008-2010),
- D. der henviser til, at EU bør anerkende Mexicos bidrag til det multilaterale system, da multilateralismen er et grundlæggende princip, som begge parter, Mexico og EU, har forpligtet sig til at fremme i international sammenhæng,
- E. der henviser til, at Mexico har iværksat en række strukturreformer inden for strategiske sektorer og nu er verdens tiendestørste økonomiske magt, er medlem af G-20 og G-5 (Brasilien, Kina, Indien, Sydafrika og Mexico) og desuden er det eneste latinamerikanske land, som er medlem af OECD,
- F. der henviser til, at Mexico har en befolkning på over 100 millioner indbyggere med en stor andel af unge, idet 45 % af befolkningen er under 20 år, og at landet har en vigtig geostrategisk placering som et bindeled mellem Nord- og Sydamerika og mellem Caribien og Stillehavsområdet,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0177.

⁽²⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

Torsdag, den 12. marts 2009

- G. der henviser til, at den globale aftale om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Mexico og EU, hviler på tre søjler: politisk dialog, gradvis etablering af et frihandelsområde og samarbejde; der desuden henviser til, at forbindelserne mellem de to parter siden denne aftales ikrafttræden i 2000 er blevet uddybet og konsolideret både på det politiske område, og for så vidt angår samhandel og samarbejde,
- H. der henviser til, at EU og Mexico på topmødet i Lima understregede den positive udvikling for handels- og investeringsstrømmene i forbindelse med partnerskabsaftalen,
- I. der henviser til, at EU og Mexico både på bilateralt plan og som led i den globale aftale har intensiveret deres kontakter på alle niveauer, især på det parlamentariske, med Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling,
- J. der henviser til, at forslaget om et strategisk partnerskab fremsættes samtidig med den globale finansielle og økonomiske krise, og at denne kan påvirke den økonomiske og sociale balance i forbindelse med de bilaterale forbindelser,
- K. der henviser til, at uddybningen af forbindelserne mellem Mexico og EU kan fremme en konsensus mellem Den Europæiske Union og dens latinamerikanske partnere om regionale og globale spørgsmål og vil gøre det muligt for begge parter at fremme deres fælles værdier og interesser i internationale og regionale sammenhænge,
- L. der henviser til, at det strategiske partnerskab vil udgøre et kvalitativt fremskridt i forbindelserne mellem EU og Mexico på to forskellige niveauer: på det multilaterale plan gennem en gensidig samordning i forbindelse med spørgsmål af global betydning, og på det bilaterale plan gennem udbygning af de indbyrdes forbindelser og gennemførelse af specifikke initiativer,
- M. der henviser til, at de politiske og økonomiske integrationsprocesser, den økonomiske globaliserings øgede resultater og betydningen af en debat om bl.a. demokrati, menneskerettigheder og miljø har ændret prioriteringerne i forbindelse med begge regioners dagsorden,
- N. der henviser til, at Mexicos strategiske situation og dets netværk af handelsaftaler gør, at landet har stor strategisk betydning for den europæiske eksport, da Den Europæiske Union er Mexicos næststørste kilde til udenlandske investeringer,
- O. der henviser til, at frihandelsområdet mellem EU og Mexico spiller en vigtig rolle for EU's bilaterale forbindelser, idet det dækker mange områder (varer, tjenesteydelser, offentlige indkøb, konkurrence, intellektuelle ejendomsrettigheder, investeringer og dermed forbundne betalinger),
- P. der henviser til, at den mexicanske udvandring, bl.a. til Den Europæiske Union er et af de vigtigste og mest følsomme emner i Mexico set i lyset af det store antal mexicanske indvandrere i EU, hvoraf mange er højtuddannede,
1. retter følgende henstillinger til Rådet:
    - a) håber, at det strategiske partnerskab vil udgøre et kvalitativt fremskridt i forbindelserne mellem EU og Mexico på multilateralt plan med hensyn til spørgsmål af global betydning, og at det vil styrke udviklingen af de bilaterale forbindelser,
    - b) henstiller, at afholdelsen af årlige topmøder mellem EU og Mexico institutionaliseres som led i det strategiske partnerskab i lighed med, hvad der er tilfældet med USA, Rusland, Kina og Brasilien,
    - c) nærer tillid til, at dette strategiske partnerskab vil medføre en impuls for den globale aftale mellem EU og Mexico på de relevante områder, f.eks. de politiske, sikkerhedspolitiske, miljømæssige og socio-økonomiske aspekter (herunder menneskerettighederne), samt sikkerhed, bekæmpelse af narkotika-handel, miljø, teknisk og kulturelt samarbejde og de socioøkonomiske aspekter,
    - d) ønsker at aftalens kapitel om handel baseres på ligebehandling, solidaritet, dialog og respekt for Mexicos og EU's særlige karakteristika,

Torsdag, den 12. marts 2009

- e) bekræfter sin støtte til den mexicanske regering og til præsident Calderón i forbindelse med den vigtige opgave med at forbedre en række institutioner i landet; mener, at denne bestræbelse skal gennemføres for at undgå korruptionen og hindre, at samfundet udvikler sig til at være skrøbeligt,
- f) er som led i sin indsats opmærksom på bestræbelserne på at bekæmpe drab på kvinder i begge regioner på grundlag af dialog, samarbejde og udveksling af god praksis,
- g) nærer tillid til, at det takket være det strategiske partnerskab vil være muligt at forbedre koordineringen af holdninger i krisesituationer og spørgsmål af global betydning med udgangspunkt i fælles interesser og bekymringer,
- h) mener, at der bør opstilles entydige retningslinjer for den bedste fremgangsmåde for et snævert samarbejde om at fremme en effektiv multilateralisme og styrke FN's evne til at bevare og konsolidere freden og respektere menneskerettighederne samt mulighederne for inden for folkerettens rammer at imødegå fælles trusler mod freden og sikkerheden, herunder narko- og våbenhandel, organiseret kriminalitet, terrorisme og menneskehandel i overensstemmelse med Lima-erklæringen,
- i) understreger, at det strategiske partnerskab bør være en mulighed for at drøfte, hvordan menneskerettigheds- og demokratiklausulen kan gøres mere virksom, og hvordan den kan anvendes, bl.a. ved at udvide klausulens positive dimension, da menneskerettigheder og demokrati udgør væsentlige værdier for begge parter i alle aftaler,
- j) erklærer i denne sammenhæng sin støtte til den mexicanske regering i forbindelse med dens indsats i FN og dens kamp mod narkotikahandel, international terrorisme og organiseret kriminalitet, navnlig på baggrund af det stigende antal ofre for narkotikahandel og -forbrug,
- k) har tiltro til, at de særlige mekanismer for politisk dialog, der er et resultat af det strategiske partnerskab EU-Mexico, vil være en effektiv tilskyndelse for forbindelserne med de forskellige regionale integrationsprocesser og mellem dem indbyrdes, til beskyttelsen af det strategiske partnerskabs værdier og interesser og til styrkelsen af multilateralismen i de internationale forbindelser,
- l) foreslår, at forummet for civilsamfundet Mexico-EU gives større vægt, og at der i videst muligt omfang tages hensyn til dets henstillinger,
- m) understreger behovet for, at det strategiske partnerskab udvikler sig til et instrument, som kan styrke samarbejdet mellem begge parter i internationale institutioner som Verdensbanken, Den Internationale Valutafond, OECD, G-20 og G8+G5 med henblik på at finde frem til løsninger på den globale finanskrise og iværksætte et fælles svar, som har til formål at genskabe tilliden til de finansielle institutioner, i overensstemmelse med San Salvador-erklæringen,
- n) betoner, især på baggrund af den globale finanskrise, nødvendigheden af at støtte de små og mellemstore virksomheder, der er uundværlige for styrkelsen af det økonomiske og sociale mønster og for skabelsen af anstændig beskæftigelse,
- o) understreger vigtigheden af alle de bilaterale aftaler, som EU og Mexico har indgået, især den globale aftale, der omfatter et frihandelsområde, og det strategiske partnerskab,
- p) fremhæver de positive virkninger af den globale aftale for begge parter, idet der er noteret en stigning på mere end 100 % i den bilaterale handel,

Torsdag, den 12. marts 2009

- q) fremhæver, at det strategiske partnerskab vil stimulere de bilaterale forbindelser og fremme en udvidelse og forbedring af samarbejdsaftalerne, herunder det integrerede program til støtte for små og mellemstore virksomheder (Piapyme), hvis resultater vil være til gavn for begge parter; anmoder i den forbindelse om, at der iværksættes en informationskampagne med henblik på at oplyse om alle de programmer, som de to parter vil komme til at drage nytte af i forbindelse med uddybningen af de indbyrdes forbindelser; fremhæver, at dette strategiske partnerskab vil konsolidere samordningen mellem de to parter yderligere i de vigtigste multilaterale fora og institutioner,
  - r) anbefaler, at Mexico bliver ordinært medlem af G20's nye finansielle og økonomiske internationale struktur, da det bilaterale strategiske partnerskab med EU i denne sammenhæng vil blive endnu mere relevant,
  - s) betoner vigtigheden af at identificere overensstemmende interesser med henblik på udarbejdelse af en fælles og ambitiøs strategi for bekæmpelse af klimaændringen forud for FN's klimakonference, der vil finde sted i København i 2009, og indgåelsen af en global aftale,
  - t) opfordrer indtrængende til, at der gøres mere sammenhængende bestræbelser på at fremme overførsel af forskning og teknologi med henblik på at forbedre det faktiske samarbejde i bekæmpelsen af klimaændringer og styrke miljøbeskyttelsen,
  - u) anmoder om, at der vil blive ført en endnu mere omfattende og struktureret dialog om migration, både den lovlige og den ulovlige, og om sammenhængen mellem migration og udvikling i overensstemmelse med de erfaringer, der er gjort i Mexico og EU på dette område, og i overensstemmelse med Limaerklæringen,
  - v) opfordrer Det Fælles Råd til, på grundlag af bestemmelsen om den fremtidige udvikling i henhold til artikel 43 i den globale aftale, at overveje det rettidige i bl.a. at indgå en aftale om indvandringspolitik mellem de to parter, navnlig hvad angår procedurer under Modus 4,
  - w) kræver, at tilsagnet om at nå årtusindudviklingsmålene bekræftes, og at betydningen af et snævert samarbejde om spørgsmål vedrørende social samhørighed, ligestilling mellem kønnene, klimaændringer, bæredygtig udvikling, bekæmpelse af international terrorisme og narkotikahandel, kriminalitet, fødevarerikkerhed og fattigdomsbekæmpelse fastholdes,
  - x) kræver, at EU's institutioner og den mexicanske regering regelmæssigt informerer Europa-Parlamentet og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico om det strategiske partnerskab og dets udvikling og om opfølgningen af de arbejder, der gennemføres inden for rammerne heraf;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen og til regeringerne og parlamenterne i Den Europæiske Unions medlemsstater og til De Forenede Mexicanske Staters regering og Kongres.
-

Torsdag, den 12. marts 2009

50-års-dagen for opstanden i Tibet og dialogen mellem Hans Hellighed Dalai Lama og den kinesiske regering

P6_TA(2009)0142

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om 50-års-dagen for opstanden i Tibet og dialogen mellem Hans Hellighed Dalai Lama og den kinesiske regering

(2010/C 87 E/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Kina og Tibet, navnlig sin beslutning af 10. april 2008 om Tibet ⁽¹⁾ og af 10. juli 2008 om situationen i Kina efter jordskælvet og før De Olympiske Lege ⁽²⁾,
- der henviser til den erklæring, som Hans Hellighed Dalai Lama afgav til Europa-Parlamentet den 4. december 2008,
- der henviser til erklæringerne om Tibet fra USA's regering og Den Europæiske Union fra topmødet mellem USA og EU den 10. juni 2008,
- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at marts 2009 markerer 50-års-dagen for Hans Hellighed Dalai Lamas flugt fra Tibet og begyndelsen af hans eksil i Indien,
- B. der henviser til, at otte runder af drøftelser mellem Hans Hellighed Dalai Lamas udsendinge og repræsentanter for de kinesiske myndigheder ikke har resulteret i et gennembrud, og at der ikke er planer om yderligere drøftelser,
- C. der henviser til, at det tibetanske memorandum om reel selvstændighed for det tibetanske folk (Memorandum on Genuine Autonomy for the Tibetan People), der er blevet udarbejdet efter anmodning fra den kinesiske regering og fremlagt af Hans Hellighed Dalai Lamas udsendinge under den 8. runde af drøftelser i november 2008 i Beijing, respekterer principperne i den kinesiske forfatning og Folkerepublikken Kinas territoriale integritet, men blev afvist af den kinesiske regering som et forsøg på »delvis uafhængighed« og »skjult uafhængighed«,
- D. der henviser til, at Hans Hellighed Dalai Lama appellerer om ikke-vold, blev tildelt Nobels fredspris i 1989 for sin indsats og ikke kræver et uafhængigt Tibet, men genoptagelse af forhandlingerne med de kinesiske myndigheder med henblik på at nå frem til en samlet politisk aftale om reel selvstændighed inden for rammerne af Folkerepublikken Kina,
- E. der henviser til, at de kinesiske myndigheder i løbet af de seneste dage har strammet sikkerheden i Tibet, og journalister og udlændinge har fået forbud mod at besøge regionen, og tilladelser, der allerede er udstedt til udlændinge, er blevet inddraget, og således gennemføre en kampagne, hvor der bliver slået hårdt ned på det tibetanske folk,
- F. der henviser til, at et stort antal munke fra An Tuo-klosteret i den kinesiske provins Qinghai blev anholdt den 25. februar 2009 under en fredelig march i anledning af det tibetanske nytår,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0119.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0362.

Torsdag, den 12. marts 2009

1. opfordrer indtrængende de kinesiske myndigheder til at behandle Memorandum for Genuine Autonomy for the Tibetan People af november 2008 som et grundlag for substansdrøftelser hen imod positive og reelle ændringer i Tibet i overensstemmelse med principperne i Folkerepublikken Kinas forfatning og lovgivning;
2. opfordrer Rådet til at fastslå, hvad der nøjagtigt skete under drøftelserne mellem Folkerepublikken Kina og Hans Hellighed Dalai Lamas udsendinge;
3. opfordrer Rådets formandskab til at vedtage en erklæring i anledning af 50-årsdagen for Hans Hellighed Dalai Lamas eksil i Indien med en opfordring til den kinesiske regering til at indlede en konstruktiv dialog med henblik på at nå frem til en samlet politisk aftale og inkludere en henvisning til Memorandum for Genuine Autonomy for the Tibetan People;
4. fordømmer alle voldelige handlinger, uanset om de udføres af demonstranter eller er et led i en overdreven undertrykkelse fra ordensmagts side;
5. opfordrer den kinesiske regering til straks og betingelsesløst at løslade dem, der udelukkende er fængslet for at have deltaget i fredelige protester, og aflægge beretning om alle dem, der er blevet dræbt eller er forsvundet, samt alle de fængslede og sigtelserne mod dem;
6. anmoder de kinesiske myndigheder om at give udenlandske medier adgang til Tibet, herunder til de tibetanske områder uden for den autonome region Tibet, og afskaffe de særlige tilladelser for adgang til den autonome region Tibet;
7. opfordrer indtrængende de kinesiske myndigheder til at give FN's menneskerettighedsekspertes og anerkendte internationale ikke-statslige organisationer uhindret adgang til Tibet med henblik på at undersøge situationen i Tibet;
8. henstiller til Rådets formandskab at tage initiativ til at sætte spørgsmålet om Tibet på dagsordenen for et møde med Rådet (almindelige anliggender) for at drøfte, hvordan EU kunne fremme en løsning for Tibet;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Folkerepublikken Kinas præsident, regering og parlament og Hans Hellighed Dalai Lama.

Guinea-Bissau

P6_TA(2009)0143

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om Guinea-Bissau

(2010/C 87 E/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-formandskabets erklæring af 2. marts 2009 om de tragiske begivenheder i Guinea-Bissau,
- der henviser til præsidentvalget i juni og juli 2005 og parlamentsvalget den 16. november 2008 i Guinea-Bissau,
- der henviser til erklæringen af 3. marts 2009 fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd om den aktuelle politiske krise i Guinea-Bissau,

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til erklæringen af 2. marts 2009 fra Kommissionen for Den Afrikanske Union,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at Guinea-Bissaus præsident João Bernardo Vieira den 2. marts 2009 blev dræbt af en gruppe tidligere soldater dagen efter et bombeangreb, der havde dræbt hærchefen, general Batista Tagmé Na Waié, og at drabene gik ud over to meget magtfulde skikkelser og rivaler, som havde undsluppet flere mordforsøg i de seneste fire måneder,
- B. der henviser til, at angrebene ikke er blevet betragtet som et kup, og at Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd ikke har suspenderet Guinea-Bissau, som det gjorde med Guinea og Mauritien efter kuppene i disse lande sidste år,
- C. der henviser til, at den nyligt valgte formand for Nationalforsamlingen, Raimundo Pereira, er blevet indsat som præsident for en begrænset periode, indtil der afholdes valg, som foreskrevet i forfatningen, og at Raimundo Pereira har appelleret til det internationale samfund om at hjælpe med til at stabilisere landet,
- D. der henviser til, at de ustabile politiske forhold i Guinea-Bissau, der har stået på i flere årtier, har ført landet ud i en dyb krise med manglende adgang til rent vand, sundhedspleje og uddannelse og med embedsmænd i mange ministerier, hvis lønudbetalinger er flere måneder bagude, og der henviser til, at landet er et af den håndfuld stater, som er på dagsordenen for De Forenede Nationers (FN) Fredsopbygningskommission, der søger at hjælpe fattige lande med at undgå at blive ført ud i krig og kaos igen; der henviser til, at drabene er sket på et tidspunkt, hvor EU og det internationale samfund har øget bestræbelserne på at skabe et demokratisk og stabilt Guinea-Bissau,
- E. der henviser til, at EU siden juni 2008 har bistået med rådgivning og assistance i forbindelse med reformen af sikkerhedssektoren i Guinea-Bissau, hvilket er sket gennem ESFP-missionen »EU Security Sector Reform (SSR) Guinea-Bissau«,
- F. der henviser til, at parlamentsvalget i november 2008 var en vigtig test for Guinea-Bissau, hvis overgang til demokratisk styreform havde stærkt brug for et nyt skub i den rigtige retning; der henviser til, at valget blev rost af både borgerne og de internationale observatører, især EU's valgovervågningsmission, og at det banede vejen for øget FN-støtte til landets fredsopbyggende indsats; der henviser til, at militæret i valgperioden holdt sig ude af valgprocessen og helligede sig den opgave at sikre fredelige forhold,
- G. der henviser til, at drabene ser ud til at være forbundet med politiske spændinger hidrørende fra gamle rivaliseringer, etnisk splittelse og ustabilitet i de militære grader samt den stadig stigende udbredelse af den ulovlige narkotikahandels interesser i landet, hvilket udgør en meget kompleks og farlig baggrundssituation, der konstant undergraver landets evne til at komme på fode igen,
- H. der henviser til, at den ulovlige narkotikahandel er et problem for Guinea-Bissau, og at landet er et vigtigt narkotikatransitland mellem Sydamerika og Europa, og at den ulovlige handel med narkotika udgør en alvorlig trussel mod den politiske stabilitet i landet,
- I. der henviser til, at det stigende omfang af den ulovlige narkotikahandel i og gennem regionen viser, hvordan den er blevet en stor fare for hele Vestafrika og også allerede udgør en stor trussel for EU, fordi naboregionerne er påvirket heraf,
  1. fordømmer kraftigt drabene på Guinea-Bissaus præsident, Joao Bernardo Vieira, og chefen for landets væbnede styrker, general Tagmé Na Waié;
  2. sender familierne til den afdøde præsident, João Bernardo Vieira, og den afdøde chef for de væbnede styrker, general Tagmé Na Waié, samt Guinea-Bissaus folk sin oprigtige kondolence;

Torsdag, den 12. marts 2009

3. anmoder indtrængende myndighederne i Guinea-Bissau om at undersøge disse forbrydelser til bunds og at retsforfølge de ansvarlige og opfordrer det internationale samfund til at udøve al den nødvendige indflydelse og yde al den støtte, der påkrævet for at nå dette mål; påpeger, at sagerne om drabene på generalerne Ansumane Mané (2000) og Veríssimo Correia Seabra (2004) endnu ikke er blevet opklaret, ligesom de pågældende drabsmænd stadig ikke er blevet pågrebet, tiltalt og retsforfulgt; betoner, at straf-frihed ikke er nogen løsning;
4. finder det glædeligt, at hæren har lovet at respektere Guinea-Bissaus forfatning, og tilskynder til streng overholdelse af landets forfatningsorden;
5. opfordrer kraftigt alle parter til at løse deres stridigheder med politiske og fredelige midler inden for rammerne af Guinea-Bissaus institutioner og modsætter sig ethvert forsøg på at ændre regeringen med ikke-forfatningsmæssige midler;
6. håber, at der vil blive afholdt præsidentvalg inden for 60 dage, som fastsat i forfatningen, og anmoder medlemsstaterne og det internationale samfund om at sørge for, at Guinea-Bissau modtager den finansielle og tekniske støtte, landet behøver for at afholde troværdige valg;
7. understreger, at der er fare for, at Guinea-Bissau vil blive ved med at være ustabil og ude af stand til at løse problemet med den omsiggribende korruption eller ændre sin status som nøglenarkotikatransitland, så længe landets institutioner forbliver strukturelt svage;
8. opfordrer Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, De Forenede Nationer, Den Afrikanske Union, Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (Ecowas), Fællesskabet af Portugisisktalende Lande (CPLP) og andre medlemmer af det internationale samfund til at overvåge udviklingen i Guinea-Bissau, bistå med at opretholde landets forfatningsorden og fortsætte med at støtte de fredsopbyggende bestræbelser i landet;
9. opfordrer til øjeblikkelige samtaler mellem de forskellige politiske grupperinger i landet med det formål at udforme et program, som alle aktører kan gå ind for, og som vil indebære, at reformen af sikkerhedssektoren fremskyndes, at valgloven ændres, at der gennemføres en reform af den offentlige administration, at der iværksættes foranstaltninger til bekæmpelse af korruptionen, at der tilstræbes en makroøkonomisk stabilisering, og at civilsamfundet høres om den nationale forsoning;
10. finder det glædeligt, at Ecowas den 3. marts 2009 besluttede at udsende en delegation til Guinea-Bissau bestående af ministre fra Nigeria, Burkina Faso, Kap Verde, Gambia og Senegal, der var ledsaget af Ecowas-Kommissionens formand, og at CPLP samme dag på tilsvarende måde besluttede at udsende en politisk delegation til Guinea-Bissau under ledelse af den portugisiske statssekretær for udenrigsanliggender og samarbejde – begge delegationer med den opgave at involvere alle parter i bestræbelserne på at genskabe tilliden blandt de politiske aktører, hos sikkerhedsstyrkerne og i civilsamfundet og få landet tilbage til en normal forfatningssituation;
11. henleder med stor bekymring opmærksomheden på den trussel, som omladningen af narkotikapar-tier fra så fjerne lande som Colombia og Afghanistan udgør for en konsolidering af freden i Guinea-Bissau og for stabiliteten i det vestafrikanske region, og anmoder FN's agenturer om med passende støtte fra Ecowas at udvikle en regional handlingsplan for at tackle denne udfordring;
12. anmoder FN's Fredsopbygningskommission om at hjælpe med til at sikre, at den lovede donorbistand (af både finansiel og teknisk art) fortsat kommer frem, især til gavn for sikkerhedssektoren og de admini-strative reformer samt bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel;
13. anmoder Rådet og Kommissionen om at vedblive at bistå med rådgivning og assistance gennem ESFP-missionen »EU SSR Guinea-Bissau« til støtte for reformen af sikkerhedssektoren i Guinea-Bissau og om at aflægge rapport om de fremskridt, der allerede er gjort;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes rege-ringer, FN's og Ecowas' generalsekretærer, institutionerne i Den Afrikanske Union, Den Blandede Parlamen-tariske Forsamling AVS-EU, CPLP's sekretariat og Guinea-Bissaus regering og parlament.

Torsdag, den 12. marts 2009

Filippinerne

P6_TA(2009)0144

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om Filippinerne

(2010/C 87 E/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-formandskabets erklæring af 15. september 2008 om situationen på Mindanao,
  - der henviser til den henstilling, som blev udsendt af ambassadørerne fra EU og USA samt den australske ambassades vicedelegationsleder den 29. januar 2009,
  - der henviser til den tredje samling blandt de tre parter, der kontrollerer gennemførelsen af fredsftalen fra 1996 mellem Morofolkets Nationale Befrielsesfront (MNLF) og den filippinske regering, og som mødtes den 11. - 13. marts 2009,
  - der henviser til den fælles Haag-erklæring fra den filippinske regering og Filippinernes Nationale Demokratiske Front (NDFP) af 1. september 1992 og til den første og anden fælles Oslo-erklæring af 14. februar og 3. april 2004,
  - der henviser Kommissionens landstrategidokument 2007-2013 for Filippinerne, stabilitetsinstrumentets program for støtte til fredsprocessen og forhandlingerne om en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Filippinerne,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om Filippinerne, særlig beslutningen af 26. april 2007 ⁽¹⁾, og bekræfter sin støtte til fredsforhandlingerne mellem den filippinske regering og NDFP, som kom til udtryk i beslutningerne af 17. juli 1997 ⁽²⁾ og 14. januar 1999 ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at adskillige væbnede grupper, navnlig Morofolkets Islamiske Befrielsesfront (MILF) har kæmpet mod regeringstropper i den sydlige del af Filippinerne siden 1969 i en af Asiens længstvarende opstande,
- B. der henviser til, at konflikten mellem den filippinske regering og oprørerne i Filippinernes Nationale Demokratiske Front (NDFP) har kostet over 40 000 mennesker livet, og at der fortsat har været sporadisk voldsudøvelse trods våbenhvilen i 2003 og fredsforhandlingerne,
- C. der henviser til, at fjendtlighederne mellem regeringsstyrkerne og MILF på Mindanao blev genoptaget i august 2008, efter at den filippinske højesteret havde fastslået, at aftalememorandummet mellem MILF og den filippinske regering om det historiske hjemland, der ville have givet Bangsamoro-nationen væsentlig autonomi, var forfatningsstridigt,
- D. der henviser til, at de genoptagede kamphandlinger har bevirket, at over 100 mennesker har mistet livet, og at ca. 300 000 mennesker er blevet fordrevet, hvoraf mange stadig opholder sig i evakueringscentre,

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 788.

⁽²⁾ EFT C 286 af 22.9.1997, s. 245.

⁽³⁾ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 116.

Torsdag, den 12. marts 2009

- E. der henviser til, at Malaysia, der har optrådt som fredsmægler, trak sine våbenhvileobservatorer tilbage fra Mindanao i april 2008, fordi der ikke blev gjort fremskridt i fredsprocessen, men er indstillet på at tage sin rolle op til fornyet overvejelse, hvis den filippinske regering præciserer sin forhandlingsposition,
- F. der henviser til, at fredsforhandlingerne mellem den filippinske regering og NDFP har stået i stampe siden 2004, og at den norske regering har gjort sig de ihærdigste anstrengelser for at få parterne til at genoptage formelle forhandlinger,
- G. der henviser til, at hundredvis af aktivister, fagforeningsfolk, journalister og religiøse ledere er blevet dræbt eller bortført i Filippinerne siden 2001, og at den filippinske regering benægter, at sikkerhedsstyrkerne og hæren er involveret i disse politiske drab, selv om der foreligger talrige beviser for det modsatte,
- H. der henviser til, at der forekom adskillige sager i 2008, hvor lokale domstole fastslog, at aktivister var blevet anholdt og tilbageholdt ulovligt og beordrede dem frigivet, hvorefter de selvsamme mennesker blev anholdt igen og tiltalt for oprør eller drab,
- I. der henviser til, at dommerstanden i Filippinerne ikke er uafhængig, og at advokater og dommere også udsættes for chikane og drab; der henviser til, at vidner er i en så sårbar position, at det er umuligt at gennemføre en effektiv efterforskning af kriminalitet og strafforfølge de ansvarlige,
- J. der henviser til, at de fleste af disse udenretslige drab ikke har givet anledning til formel efterforskning, og at gerningsmændene ikke er blevet straffet, selv om regeringen gentagne gange har hævdet, at den har vedtaget foranstaltninger for at standse drabene og strafforfølge gerningsmændene,
- K. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråd i april 2008 undersøgte situationen i Filippinerne og fastslog, at de ansvarlige for de udenretslige drab og tvungne forsvindinger ikke var blevet straffet, og henviser til, at den filippinske regering afviste henstillinger om en opfølgingsrapport,
- L. der henviser til, at det er påkrævet at behandle de grundlæggende økonomiske, sociale og kulturelle årsager til de voldelige tilstande i Filippinerne for at sætte en stopper for bortførelser og udenretslige drab,
- er dybt foruroliget over, at hundredtusinder af mennesker er internt fordrevne på Mindanao; opfordrer den filippinske regering og MILF til at gøre deres yderste for at skabe en situation, hvor disse mennesker kan vende hjem, og opfordrer til, at der gøres en forstærket national og international indsats for at beskytte fordrevne personer og arbejde for deres rehabilitering;
  - er helt overbevist om, at der kun kan findes en løsning på denne konflikt gennem dialog, og at det er uhyre vigtigt at finde en løsning på denne langvarige opstand for at sikre hele udviklingen i Filippinerne;
  - opfordrer den filippinske regering til omgående at genoptage fredsforhandlingerne med MILF og til at præcisere, hvilken status og hvilke fremtidsperspektiver der er for aftalememorandummet efter den filippinske højesterets ovennævnte afgørelse; glæder sig over, at den filippinske regering har meddelt, at den ikke længere stiller forhåndsbetingsbetingelser for at genoptage forhandlingerne;
  - glæder sig over, at der ved Norges mellemkomst blev gennemført drøftelser mellem den filippinske regering og NDFP i Oslo i november 2008, og håber, at de formelle forhandlinger ligeledes i dette tilfælde hurtigt kan genoptages; opfordrer parterne til at efterleve deres bilaterale aftaler inden for rammerne af JMC (den fælles overvågningskomité), til at mødes i overensstemmelse med den samlede aftale om respekt for menneskerettigheder og humanitær folkeret (CARHRIHL) og til at åbne mulighed for fælles efterforskning af menneskeretskrænkelser;
  - opfordrer Rådet og Kommissionen til at yde og fremme støtte og bistand til parterne ved gennemførelsen af CARHRIHL, særlig ved hjælp af udviklings-, bistands- og rehabiliteringsprogrammer;

Torsdag, den 12. marts 2009

6. opfordrer Det Europæiske Råd og Kommissionen til at støtte den filippinske regering i dens bestræbelser på at fremme fredsforhandlingerne, særlig ved hjælp af mægling efter anmodning, samt ved hjælp af støtte til den internationale observatørgruppe, der har ansvaret for at kontrollere våbenhvilen mellem militæret og MILF;
7. mener, at den internationale observatørgruppes rolle kan styrkes, hvis gruppen får et udvidet mandat til at gennemføre efterforskning, og hvis der bliver opnået enighed om, at gruppen skal offentliggøre sine efterforskningsresultater;
8. opfordrer den filippinske regering til at øge udviklingsbistanden til Mindanao for at forbedre lokalbefolkningens håbløse levevilkår og glæder sig over, at EU har ydet over 13 mio. EUR i støtte i form af fødevarer og anden bistand, siden kampene blev genoptaget i august 2008;
9. er dybt foruroliget over de hundredvis af tilfælde af udenretslige drab på politiske aktivister og journalister, der har fundet sted i de seneste år i Filippinerne, og over den rolle, som sikkerhedsstyrkerne har spillet ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af disse drab;
10. opfordrer den filippinske regering til at efterforske tilfælde af udenretslige drab og tvungne forsvindinger; opfordrer samtidig den filippinske regering til at etablere en uafhængig overvågningsmekanisme, der kan kontrollere efterforskningen og strafforfølgningen af gerningsmænd af sådanne handlinger;
11. opfordrer den filippinske regering til at vedtage foranstaltninger for at standse den systematiske intimidering og chikane af politiske aktivister og menneskerettighedsaktivister, medlemmer af civilsamfundet, journalister og vidner i straffesager og til at sikre en virkeligt effektiv vidnebeskyttelse;
12. anmoder atter de filippinske myndigheder om at give de særlige FN-organer, der beskæftiger sig med beskyttelse af menneskerettigheder, uhindret adgang til landet; opfordrer endvidere indtrængende myndighederne til snarest at vedtage og gennemføre lovgivning for at inkorporere de internationale menneskerettighedsinstrumenter, der er blevet ratificeret (f.eks. mod tortur og tvungne forsvindinger), i national ret;
13. opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at EU's finansielle bistand til økonomisk udvikling i Filippinerne ledsages af kontrol med mulige krænkelse af økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og at der lægges særlig vægt på at fremme dialog og inddragelse af alle samfundsgrupper;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Republikken Filippinerne præsident og regering, MILF, NDFP, FN's højkommissær for menneskerettigheder og regeringerne i ASEAN-medlemsstaterne.

Udvisning af ngo'er i Darfur

P6_TA(2009)0145

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om udvisning af ngo'er fra Darfur

(2010/C 87 E/39)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til den erklæring, formandskabet udsendte på Den Europæiske Unions vegne den 6. marts 2009 efter Den Internationale Straffedomstols (ICC) afgørelse om arrestordren mod Sudans præsident Omar Hassan al-Bashir,

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til kommissær Louis Michels erklæring af 5. marts 2009 om udvisningen af humanitære ngo'er fra Sudan,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Sudan/Darfur, hvori det især har givet udtryk for sin fortsatte støtte til ICC,
  - der henviser til Rom-statutten for ICC og dens ikrafttræden den 1. juli 2002,
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution S/Res/1593 (2005) vedtaget den 31. marts 2005, der henviste spørgsmålet om situationen i Darfur til ICC,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at ICC's forundersøgelssafdeling den 4. marts 2009 udstedte en arrestordre mod Sudans præsident Omar Hassan al-Bashir for forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser i den konfliktplagede sudanske provins Darfur,
- B. der henviser til, at den sudanske regering som reaktion på ICC's afgørelse besluttede at udvise 13 førende ngo'er fra Darfur,
- C. der henviser til, at hjælpeorganisationer i Darfur gennemfører verdens mest omfattende humanitære aktion; der henviser til, at De Forenede Nationer oplyser, at op til 4,7 millioner mennesker, herunder 2,7 internt fordrevne, har behov for hjælp,
- D. der henviser til, at udvisningen af hjælpeorganisationerne kan resultere i øget dødelighed og sygelighed som følge af afbrydelsen af sundhedstjenesternes arbejde og udbrud af smitsomme sygdomme som f.eks. diarré og luftvejsinfektioner; der henviser til, at udvisningen også kan føre til mindre immuniseringsdækning og øget dødelighed blandt børn, hvis de ikke har adgang til terapeutiske bespisnings- og ernæringsstjenester,
- E. der henviser til, at ngo'erne er blevet udvist på et tidspunkt, hvor der er et vitalt behov for deres tjenester, især fordi der for øjeblikket er en meningitisepidemi i Vestdarfur; der henviser til, at udvisningen betyder, at de, der er ramt af epidemien, vil have meget begrænset eller slet ingen adgang til lægebehandling,
- F. der henviser til, at det fastsættes i FN's doktrin om »beskyttelsesansvar«, at andre har ansvaret for den nødvendige beskyttelse, såfremt de nationale myndigheder åbenlyst ikke formår at beskytte deres befolkninger,
- G. der henviser til, at Sudans regering, da Sudan er medlem af FN, er forpligtet til at samarbejde med ICC i henhold til resolution S/Res/1593 (2005), som Sikkerhedsrådet vedtog under dets kapitel 7-beføjelser,
- H. der er dybt rystet over, at Sudans regering siden udstedelsen af arrestordren gentagne gange har nægtet at samarbejde med ICC og i stadig flere tilfælde har trodset ICC og det internationale samfund,
1. fordømmer kraftigt udvisningen af 13 humanitære hjælpeorganisationer fra Darfur som reaktion på den internationale arrestordre, som ICC udstedte mod præsident al-Bashir den 4. marts 2009;

Torsdag, den 12. marts 2009

2. kræver umiddelbar og betingelsesløs frigivelse af alle de medarbejdere fra den belgiske afdeling af Læger uden Grænser (MSF), der blev bortført den 11. marts 2009 fra det belgiske MSF-kontor i Sarif Umra, 200 km vest for hovedbyen El Fasher i det nordlige Darfur;
  3. er stærkt foruroliget over den øjeblikkelige virkning, som disse udvisninger har på ydelsen af den humanitære bistand, der har afgørende betydning for hundredtusindvis af mennesker;
  4. kræver, at Sudans regering øjeblikkelig annullerer sin afgørelse om at udvise de 13 hjælpeorganisationer og giver dem tilladelse til at fortsætte deres vigtige arbejde for at sikre sårbare befolkningsgruppers overlevelse i Darfur; opfordrer Rådet og Kommissionen til at forstærke deres bestræbelser på at få Den Afrikanske Union, Den Arabiske Liga og Kina til at lægge pres på Sudans regering for at få den til at gøre dette;
  5. opfordrer Sudans regering til at tage positive skridt til at sikre, at menneskerettighedsforkæmpere i Sudan ikke forfølges, hvis de udtaler sig positivt om ICC's afgørelse, og afholde sig fra enhver form for chikane imod eller intimidering af menneskerettighedsforkæmpere;
  6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for Sudan, Sudans regering, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd, Den Afrikanske Unions institutioner, Den Arabiske Ligas institutioner og Den Internationale Straffedomstols anklagemyndighed.
-

Onsdag, den 11. marts 2009

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Forlængelse af gyldigheden af artikel 139 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 7. valgperiode

P6_TA(2009)0116

Europa-Parlamentets afgørelse af 11. marts 2009 om forlængelse af gyldigheden af artikel 139 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 7. valgperiode

(2010/C 87 E/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 290,
- der henviser til Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 ⁽²⁾,
- der henviser til adfærdskodeksen vedrørende flersprogethed, som vedtoges af Præsidiets den 17. november 2008,
- der henviser til Præsidiets afgørelse af 13. december 2006 om dispensation fra forretningsordenens artikel 138 og dets efterfølgende afgørelser om at forlænge denne dispensation indtil udgangen af indeværende valgperiode,
- der henviser til forretningsordenens artikel 138 og 139,
- A. der henviser til forretningsordenens artikel 138, hvoraf det fremgår, at alle Parlamentets dokumenter skal være affattet på de officielle sprog, og at alle medlemmer har ret til at tale i Parlamentet på det officielle sprog, de ønsker, med tolkning til de øvrige officielle sprog,
- B. der henviser til forretningsordenens artikel 139, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne i artikel 138 kan fraviges indtil udgangen af den 6. valgperiode, for så vidt der ikke er et tilstrækkeligt antal tolke eller oversættere til rådighed for et officielt sprog trods passende forholdsregler; der henviser til, at Præsidiets for hvert officielt sprog, for hvilket det findes nødvendigt at fravige bestemmelserne, efter forslag fra generalsekretæren skal konstatere, om betingelserne er opfyldt, og tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse hvert halve år,

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385,

⁽²⁾ EUT L 156 af 18.6.2005, s. 3.

Onsdag, den 11. marts 2009

- C. der henviser til, at Præsidiets den 13. december 2006 erkendte, at vanskelighederne i forbindelse med at sørge for tilstrækkelig sprogdekning for maltesisk, rumænsk, bulgarsk og irsk var af en sådan art, at betingelserne for at fravige bestemmelserne i artikel 138 var opfyldt for hvert af de pågældende sprog; der henviser til, at undtagelserne er blevet forlænget ved efterfølgende præsidiafgørelser, således at der fra 1. januar 2009 indtil udgangen af valgperioden gælder en undtagelse for bulgarsk og rumænsk (tolkning), tjekkisk (tolkning under det tjekkiske formandskab), maltesisk (tolkning og oversættelse) og irsk (tolkning, oversættelse og sproglig og juridisk gennemgang),
- D. der henviser til, at der med Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 indførtes midlertidige (fornyelige) undtagelsesforanstaltninger for irsk i en periode på fem år,
- E. der henviser til, at der, hvad angår irsk og maltesisk, trods passende forholdsregler ikke forventes at være kapacitet til at sikre fuld tolkning til og fra disse sprog fra begyndelsen af den 7. valgperiode; der henviser til, at der for visse andre sprogs vedkommende, skønt der vil være tilstrækkelig kapacitet til at dække behovene i forbindelse med Parlamentets sædvanlige virksomhed, muligvis ikke vil være et tilstrækkeligt antal tolke til fuldt ud at kunne dække alle de ekstra behov, der forventes at opstå, når de pågældende medlemsstater varetager rådsformandskabet i den 7. valgperiode,
- F. der henviser til, at antallet af kvalificerede oversættere og juristlingvister trods ihærdige og vedvarende bestræbelser fra institutionernes side stadig forventes at være så begrænset, hvad angår irsk, at der inden for en overskuelig fremtid kun kan sikres en begrænset dækning af dette sprog; der henviser til, at den del af den gældende EU-ret (acquis), der vedtoges før 1. januar 2007, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 ikke skal oversættes til irsk; der henviser til, at det på indeværende tidspunkt i medfør af undtagelsesbestemmelserne i denne forordning kun er Kommissionens forslag til forordning under den fælles beslutningsprocedure, der fremsættes på irsk, og at Parlamentets tjenestegrene, så længe dette er tilfældet, ikke vil være i stand til at forberede irske udgaver af andre retsakttyper,
- G. der henviser til, at andre europæiske stater kan forventes at tiltræde EU i løbet af den 7. valgperiode, og at der for de pågældende nye sprog ikke nødvendigvis vil være tilstrækkeligt mange lingvister til rådighed fra tiltrædelsesdatoen, hvilket vil gøre det nødvendigt at indføre overgangsforanstaltninger,
- H. der henviser til, at det i forretningsordenens artikel 139, stk. 4, er fastsat, at Parlamentet efter begrundet henstilling fra Præsidiets til enhver tid kan vedtage, at denne artikels gyldighed ved udløbet af valgperioden forlænges,
- I. der henviser til, at Præsidiets i lyset af ovenstående har henstillet, at gyldigheden af artikel 139 forlænges indtil udgangen af 7. valgperiode,
1. vedtager at forlænge gyldigheden af artikel 139 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 7. valgperiode;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.
-

Tirsdag, den 10. marts 2009

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Aftale EF/Armenien om visse aspekter af lufttrafik *

P6_TA(2009)0082

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Armenien om visse aspekter af lufttrafik (KOM(2007)0729 - C6-0519/2008 - 2007/0251(CNS))

(2010/C 87 E/41)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2007)0729),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 80, stk. 2, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,
  - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0519/2008),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0049/2009),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Armeniens regering og parlament.

Aftale EF/Israel om visse aspekter af lufttrafik *

P6_TA(2009)0083

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel om visse aspekter af lufttrafik (KOM(2008)0178 - C6-0520/2008 - 2008/0068(CNS))

(2010/C 87 E/42)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2008)0178),

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til EF-traktatens artikel 80, stk. 2, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,
  - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0520/2008),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51, artikel 83, stk. 7, og artikel 43, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0059/2009),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Staten Israels regeringer og parlamenter.

Tillægsprotokol til aftale EF/Sydafrika for at tage hensyn til Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU ***

P6_TA(2009)0084

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af tillægsprotokollen til aftalen om handel, udvikling og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Sydafrikanske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (16447/2008 - KOM(2008)0749 - C6-0017/2009 - 2008/0212(AVC))

(2010/C 87 E/43)

(Procedure med samstemmende udtalelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådet tekst (16447/2008),
  - der henviser til Rådets anmodning om samstemmende udtalelse, jf. EF-traktatens artikel 300, stk. 3, andet afsnit, sammenholdt med artikel 310 og artikel 300, stk. 2, andet afsnit (C6-0017/2009),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 75 og artikel 83, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udviklingsudvalget (A6-0073/2009),
1. afgiver samstemmende udtalelse om indgåelsen af tillægsprotokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Krav til typegodkendelse af motorkøretøjers generelle sikkerhed ***I

P6_TA(2009)0092

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om krav til typegodkendelse af motorkøretøjers generelle sikkerhed (KOM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD))

(2010/C 87 E/44)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0316),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0210/2008),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0482/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0100

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 661/2009).

Tirsdag, den 10. marts 2009

Industriemissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) ***I

P6_TA(2009)0093

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (KOM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Fælles beslutningsprocedure: omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0844),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0002/2008),
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,
  - der henviser til skrivelse af 10. september 2008 fra Retsudvalget til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, jf. forretningsordenens artikel 80a, stk. 3,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 80a og 51,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0046/2009),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de eksisterende tekster, udelukkende består i en kodifikation uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og med de tekniske tilpasninger, der er godkendt af Retsudvalget, og som ændret i det nedenstående;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

P6_TC1-COD(2007)0286

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ||,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række større ændringer i Rådets direktiv 78/176/EØF af 20. februar 1978 om affald fra titandioxidindustrien ⁽⁴⁾, Rådets direktiv 82/883/EØF af 3. december 1982 om metoder til overvågning af og kontrol med miljøer, der berøres af udledninger fra titandioxidindustrien ⁽⁵⁾, Rådets direktiv 92/112/EØF af 15. december 1992 om fastsættelse af nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁷⁾, Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg ⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽¹⁰⁾. Derfor bør disse direktiver omarbejdes af klarhedshensyn.
- (2) For at forebygge, mindske og så vidt muligt eliminere forurening fra *industrielle aktiviteter* i overensstemmelse med principperne om, at forurenere betaler, og om forebyggelse af forurening må der fastlægges en samlet ramme for de vigtigste *industrielle aktiviteter*, hvor der fortrinsvis gribes ind ved kilden, og hvor det sikres, at naturressourcerne udnyttes forsigtigt.
- (3) **Overholdelse af emissionsgrænseværdierne i dette direktiv bør betragtes som en nødvendig, men utilstrækkelig betingelse for at nå målene om forebyggelse og begrænsning af forureningen og for at opnå en høj grad af beskyttelse af miljøet, herunder grundvand, luft og jordbund og af befolkningen. For at nå disse mål kan det være nødvendigt at fastsætte strengere grænseværdier for de forurenende stoffer, der er omfattet af dette direktiv, emissionsværdier for andre stoffer og miljøkomponenter samt andre passende betingelser.**

⁽¹⁾ Udtalelse af 14.1.2009.

⁽²⁾ EUT C 325 af 19.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.3.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 54 af 25.2.1978, s. 19. ||

⁽⁵⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 1. ||

⁽⁶⁾ EFT L 409 af 31.12.1992, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. ||

⁽⁸⁾ EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1. ||

⁽⁹⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽¹⁰⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1. ||

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (4) Særskilte strategier til bekæmpelse af emissioner til luft, vand eller jord hver for sig vil kunne fremme overførsel af forurening mellem de forskellige miljømedier frem for at beskytte miljøet som helhed. Derfor bør der fastlægges en helhedsstrategi for integreret forebyggelse og bekæmpelse af emissioner til luft, vand og jordbund, for affaldshåndtering, effektiv energiudnyttelse og forebyggelse af uheld.
- (5) Forskrifterne om industrianlæg bør revideres for at forenkle og tydeliggøre de nuværende bestemmelser, mindske unødige administrative byrder og gennemføre Kommissionens meddelelser om temastrategien for luftforurening ⁽¹⁾, temastrategien for jordbundsbeskyttelse ⁽²⁾, temastrategien for affaldsforebyggelse og -genanvendelse ⁽³⁾, der blev vedtaget som opfølgning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾. I disse *meddelelser* er der opstillet mål for beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet, der ikke kan opfyldes uden yderligere reduktioner af emissionerne fra *industrielle aktiviteter*.
- (6) For at sikre, at forurening forebygges og bekæmpes, bør hvert enkelt anlæg kun kunne drives, hvis det er i besiddelse af en godkendelse eller, for visse anlæg og aktiviteter, der benytter organiske opløsningsmidler, kun hvis det er i besiddelse af en godkendelse eller er registreret. **Generel anvendelse af organiske opløsningsmidler bør reduceres til et minimum.**
- (7) For at gøre udstedelsen af godkendelser lettere bør det fastsættes, at medlemsstaterne kan stille krav til visse kategorier af anlæg i almindelige bindende forskrifter.
- (8) For at undgå dobbeltregulering bør godkendelser af anlæg, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽⁵⁾ ikke fastsætte emissionsgrænseværdier for drivhusgasser, medmindre det er nødvendigt for at sikre mod betydelig lokal forurening, eller anlægget midlertidigt er udelukket fra denne ordning.
- (9) Anlæggenes driftsledere bør ansøge den kompetente myndighed om godkendelse med de oplysninger, der er nødvendige for at fastsætte godkendelsesvilkårene. Når driftslederne indgiver ansøgning om godkendelse, bør de kunne udnytte oplysninger, der er fremkommet ved anvendelse af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽⁶⁾ og Rådets 96/82/EF direktiv af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽⁷⁾.
- (10) En godkendelse bør omfatte alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå et højt niveau for beskyttelse af miljøet som helhed, og desuden indeholde emissionsgrænseværdier for forurenende stoffer, relevante krav om jordbunds- og grundvandsbeskyttelse, overvågningskrav **og en liste over de anvendte farlige stoffer eller præparater som defineret i Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer** ⁽⁸⁾. Godkendelsesvilkårene bør fastsættes ud fra den bedste tilgængelige teknik.
- (11) Til afgørelse af, hvad der anses for at være bedste tilgængelige teknik, og for at mindske skævheder i Fællesskabet hvad angår omfanget af emissioner fra *industrielle aktiviteter*, bør Kommissionen *offentliggøre* referencedokumenter for bedste tilgængelige teknik (BAT-referencedokumenter) på grundlag af en udveksling af oplysninger med de berørte parter. Disse BAT-referencedokumenter bør lægges til grund ved fastsættelsen af godkendelsesvilkår. De kan suppleres med andre kilder.

⁽¹⁾ KOM(2005)0446 ^{||}.

⁽²⁾ KOM(2006)0231 ^{||}.

⁽³⁾ KOM(2005)0666 ^{||}.

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32. ^{||}

⁽⁶⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40. ^{||}

⁽⁷⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13. ^{||}

⁽⁸⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (12) Den kompetente myndighed bør kunne tage hensyn til særlige forhold ved at **fastsætte** emissionsgrænseværdier, **tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger, der fører til emissionsniveauer, der kan overstige de emissionsniveauer**, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-referencedokumenterne. ■
- (13) Den kompetente myndighed bør også kunne dispensere midlertidigt fra de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-referencedokumenterne, med det formål at give driftslederne mulighed for at afprøve ny teknik med potentiale for bedre miljøbeskyttelse.
- (14) Ændringer af et anlæg kan føre til øget forurening. Derfor bør den kompetente myndighed orienteres før enhver påtænkt ændring, der kunne belaste miljøet. Væsentlige ændringer af anlæg, der kan medføre betydelige negative virkninger for mennesker eller miljø bør være betinget af en revurdering af godkendelsen, så det sikres, at det pågældende anlæg fortsat lever op til kravene i dette direktiv.
- (15) Spredning af gødning og gylle fra husdyr kan medføre betydelige forringelser af miljøkvaliteten. For at sikre integreret forebyggelse og bekæmpelse af disse forringelser er det nødvendigt, at operatøren eller tredjeparter benytter den bedste tilgængelige teknik til at sprede gødning og gylle, der frembringes ved aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv. Det bør for at give medlemsstaterne smidige muligheder for at opfylde disse krav kunne fastsættes i godkendelsen eller i andre foranstaltninger, hvordan kravet om anvendelse af den bedste tilgængelige teknik skal opfyldes, når driftslederen eller en tredjepart spreder gødning eller gylle.
- (16) For at tage hensyn til udviklingen i den bedste tilgængelige teknik eller andre forandringer i forbindelse med ændringer af et anlæg bør godkendelsesvilkårene jævnligt tages op til nyvurdering og om nødvendigt ajourføres, særlig når Kommissionen vedtager nye eller ajourførte BAT-referencedokumenter.
- (17) Det er nødvendigt at sikre, at driften af et anlæg ikke **i væsentlig grad** forringer jordbundens og grundvandets kvalitet. Derfor bør godkendelsesvilkårene, **hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt**, omfatte bestemmelser om overvågning af jordbund og grundvand og **krav om ved definitivt ophør af aktiviteten at sanere anlægsområdet i overensstemmelse med de i fællesskabsretten og national ret fastlagte krav. Så snart der træder fællesskabslovgivning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader ⁽¹⁾ eller ny lovgivning om beskyttelse af jordbund og grundvand i kraft, bør Kommissionen tage nærværende direktivs bestemmelser om beskyttelse af jordbund og grundvand op til fornyet overvejelse for at sikre konsistens og undgå overlappning.**
- (18) For at sikre en effektiv gennemførelse og håndhævelse af dette direktiv bør det pålægges driftslederne at afgive jævnlige indberetninger til den kompetente myndighed om, hvordan godkendelsesvilkårene overholdes. Medlemsstaterne bør sørge for, at **driftsledere overholder disse vilkår, og at** driftslederen og den kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger i tilfælde, hvor dette direktiv ikke overholdes, og tilrettelægge et system af miljøinspektioner. **Det er op til medlemsstaterne at afgøre, hvilke håndhævelsesordninger der er de mest hensigtsmæssige, herunder hvordan emissionsgrænseværdierne bør overholdes.**
- (19) **Under henvisning til bestemmelserne i Århuskonventionen ⁽²⁾ er effektiv offentlighed** i beslutningsprocessen nødvendig, således at borgerne får mulighed for at fremsætte synspunkter og anliggender, der kan være relevante for beslutningerne, og beslutningstagerne for at tage hensyn til dem; det vil give mere ansvarlighed i beslutningsprocessen og gøre den mere gennemskelig, og det vil øge offentlighedens opmærksomhed på og opbakning til de trufne beslutninger. Berørte borgere bør have mulighed for at gå rettens vej for at bidrage til beskyttelsen af retten til at leve i et miljø, der er foreneligt med personlig sundhed og velfærd.

⁽¹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

⁽²⁾ **Konventionen af 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.**

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (20) Store fyringsanlæg er stærkt medvirkende til emissionerne af forurenende stoffer i luften og påvirker dermed i høj grad menneskers sundhed og miljøet. For at mindske disse påvirkninger og arbejde frem mod efterlevelse af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer⁽¹⁾ og mod de mål, Kommissionen har opstillet i meddelelsen om temastrategien for luftforurening, må der sættes strengere emissionsgrænseværdier på fællesskabsniveau for visse kategorier af fyringsanlæg og forurenende stoffer.
- (21) Den kompetente myndighed bør i tilfælde af pludselige afbrydelser af forsyningerne med svovlfattigt brændstof eller gas på grund af alvorlig knaphed kunne fritage de berørte fyringsanlæg midlertidigt fra emissionsgrænseværdierne i dette direktiv.
- (22) Forureningens negative miljøvirkninger bør begrænses, ved at den berørte driftsleder ikke driver et fyringsanlæg i mere end 24 timer efter et svigt eller en fejlfunktion i rensningsudstyret, og ved at drift uden rensning ikke foregår i mere end 120 timer inden for en 12 måneders periode. De kompetente myndigheder bør dog kunne dispensere fra disse tidsgrænser, hvis hensynet til energiforsyningerne vejer tungere, eller hvis det er nødvendigt for at undgå en samlet emissionsstigning på grund af drift af et andet fyringsanlæg.
- (23) Sikringen af et højt niveau for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og hensynet til, at overførsler af affald over grænserne til anlæg, der drives med ringere miljønormer, bør udgås, gør det nødvendigt at opretholde og fastsætte strenge driftsvilkår, tekniske krav og emissionsgrænseværdier for anlæg, der forbrænder eller medforbrænder affald i Fællesskabet.
- (24) Brugen af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg medfører emissioner af organiske forbindelser i luften, som bidrager til den lokale og grænseoverskridende dannelse af fotokemiske oxidanter, der skader naturressourcer og menneskers helbred. Derfor må brugen af organiske opløsningsmidler forebygges, og der må stilles krav om overholdelse af emissionsgrænseværdier for organiske forbindelser og af passende driftsvilkår. Det bør være muligt at fritage driftsledere fra at overholde emissionsgrænseværdierne, fordi andre foranstaltninger, som anvendelse af produkter eller teknikker, hvortil der kun bruges få eller ingen opløsningsmidler, giver alternative muligheder for at opnå tilsvarende emissionsgrænser.
- (25) Anlæg, hvor der fremstilles titandioxid, kan medføre betydelig forurening af luft og vand **og indebære toksikologiske risici**. For at mindske disse belastninger må Fællesskabet fastsætte strengere emissionsgrænseværdier for visse forurenende stoffer.
- (26) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.

I

- (27) **I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler**, bør medlemsstaterne fastsætte de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af nærværende direktiv og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (28) For at give bestående anlæg den nødvendige tid til at tilpasse sig teknisk til de nye krav i dette direktiv, bør nogle af de nye krav først finde anvendelse på disse anlæg, når der er gået en vis tid efter den dato, fra hvilken dette direktiv finder anvendelse. For fyringsanlæg kræver det en vis tid at installere det rensningsudstyr, der er nødvendigt for at overholde emissionsgrænseværdierne i bilag V.

⁽¹⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22. ||

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. ||

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (29) **For at afhjælpe de betydelige problemer, der opstår som følge af emissioner af dioxiner, furaner og andre relevante forurenende stoffer fra anlæg, der producerer støbejern og stål og navnlig sintret jernmalm, bør den i dette direktiv fastlagte procedure om mindstekrav finde anvendelse på sådanne anlæg som en prioritet og under alle omstændigheder senest den 31. december 2011.**
- (30) Målene for de foranstaltninger, der skal træffes, nemlig at opnå et højt niveau af miljøbeskyttelse og en forbedring af miljøkvaliteten kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, fordi forurening fra industrielle aktiviteter har grænseoverskridende karakter, og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (31) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Dette direktiv søger særlig at fremme anvendelsen af artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (32) Pligten til at gennemføre dette direktiv i en national ret bør begrænses til de bestemmelser, der rummer en væsentlig ændring i forhold til de tidligere direktiver, som omarbejdes ved dette direktiv. Pligten til at gennemføre de uændrede bestemmelser fremgår allerede af de tidligere direktiver.
- (33) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne, der er anført i bilag IX, del B -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrielle aktiviteter.

Det fastsætter også regler, der er udformet for at forebygge eller, hvis dette ikke er muligt, at begrænse udledninger til luft, vand og jord samt forebygge, at der opstår affald, for generelt at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på industrielle aktiviteter, der medfører forurening som anført i kapitel II til VI.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på forskningsaktiviteter, udviklingsaktiviteter eller afprøvning af nye produkter og processer.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

- (1) »stof«: Grundstoffer og kemiske forbindelser, undtagen:
  - a) radioaktive stoffer som defineret i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾
  - b) genetisk modificerede mikroorganismer som defineret i Rådets direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer ⁽²⁾
  - c) genetisk modificerede organismer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽³⁾.
- (2) »forurening«: Direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer, rystelser, varme eller støj i luft-, vand- eller jordbundsmiljøet, der kan skade menneskers sundhed, miljøets kvalitet, eller materielle værdier, forringe rekreative værdier eller forstyrre andre legitime anvendelser af miljøet.
- (3) »anlæg«: En stationær teknisk enhed, inden for hvilken der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I eller i bilag VII, del 1, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der udføres på samme anlægsområde, er teknisk knyttet til de i de nævnte bilag opførte aktiviteter og kan påvirke emissionerne og forureningen.
- (4) »emission«: Direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på et anlæg.
- (5) »emissionsgrænseværdi«: Den emissionsmasse, udtrykt ved bestemte parametre, en bestemt koncentration og/eller et bestemt niveau, der ikke må overskrides i løbet af et eller flere givne tidsrum.
- (6) »miljøkvalitetsnorm«: Den række krav, som et bestemt miljø eller en særlig del heraf skal opfylde på et bestemt tidspunkt ifølge Fællesskabets retsfor skrifter.
- (7) »godkendelse«: En skriftlig tilladelse til at drive et anlæg eller et fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg eller en del heraf.
- (8) »væsentlig ændring«: En ændring af et anlægs art eller funktionsmåde eller en udvidelse af et anlæg, herunder et fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg, som kan få negativ og betydelig indvirkning på mennesker eller miljø.

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ || EFT || L 117 af 8.5.1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (9) »bedste tilgængelige teknik«: Det mest effektive og avancerede trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder, som er udtryk for en given tekniks praktiske egnethed som grundlag for emissionsgrænseværdier og andre godkendelsesvilkår med henblik på at forhindre eller, hvor dette ikke er muligt, begrænse emissionerne og indvirkningen på miljøet som helhed; *herunder*
- a) »teknik«: både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå anlæg konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og nedlægges
  - b) »tilgængelig«: udviklet i en målestok, der medfører, at den pågældende teknik kan anvendes i den relevante industrisektor på økonomisk og teknisk mulige vilkår, idet der tages hensyn til omkostninger og fordele, uanset om teknikken anvendes eller produceres i den pågældende medlemsstat eller ej, når blot driftslederen kan disponere over teknikken på rimelige vilkår
  - c) »bedste«: den mest effektive teknik til opnåelse af et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.
- (10) **»med bedste tilgængelige teknik forbundne emissionsniveauer« (»BAT-AEL«): De emissionsniveauer, der er forbundet med anvendelsen, under normale driftsforhold, af den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-referencedokumenterne og udtrykt i form af et gennemsnit for en given periode og på givne referencebetingelser**
- (11) »driftsleder«: En fysisk eller juridisk person, der driver eller leder et anlæg, herunder et fyrings-, affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret over dets tekniske drift.
- (12) »offentligheden«: En eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis, disses foreninger, organisationer eller grupper.
- (13) »den berørte offentlighed«: Den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i beslutningsprocesser om udstedelse eller ajourføring af en godkendelse eller af vilkårene for en godkendelse; **for så vidt angår denne definition anses ikke-statslige organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og som opfylder kravene i relevant national lovgivning, for at have en interesse.**
- (14) »ny teknik«: En ny teknik til en industriel aktivitet, der **vil** medføre et generelt hævet niveau for miljøbeskyttelse eller **mindst samme niveau for beskyttelse og større** omkostningsbesparelser i forhold til de eksisterende bedste tilgængelige teknikker, hvis den **viser sig at kunne bruges i industrien og** udvikles forretningsmæssigt
- (15) »farlige stoffer«: Farlige stoffer og præparater som defineret i || direktiv 67/548/EØF || og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater ⁽¹⁾.
- (16) »udgangstilstandsrapport«: En rapport med kvantificerede oplysninger om jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening med **betydelige mængder relevante** farlige stoffer.
- (17) »rutinemæssig inspektion«: En miljøinspektion, der udføres som led i et fastlagt inspektionsprogram.
- (18) »ikke-rutinemæssig inspektion«: En miljøinspektion, der udføres som følge af en klage eller under efterforskning af et uheld, en hændelse eller et tilfælde af manglende overholdelse af forskrifterne.

⁽¹⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (19) »**miljøinspektion**«: **Enhver aktivitet, der indebærer kontrol af, at et anlæg overholder relevante miljøkrav**
- (20) »brændsel«: Ethvert fast, flydende eller gasformigt brændbart stof, som føder et fyringsanlæg.
- (21) »fyringsanlæg«: En teknisk indretning, hvori brændsel oxideres med henblik på anvendelse af den således frembragte varme.
- (22) »biomasse«: Ethvert af følgende produkter:
- a) produkter bestående af vegetabilsk materiale fra landbrug eller skovbrug, der kan anvendes som brændsel for at udnytte energiindholdet
  - b) følgende affald, når det anvendes som brændsel:
    - i) vegetabilsk affald fra landbrug og skovbrug
    - ii) vegetabilsk affald fra levnedsmiddelindustrien, hvis forbrændingsvarmen udnyttes
    - iii) fiberholdigt vegetabilsk affald fra fremstilling af jomfrupulp og fremstilling af papir fra pulp, hvis det medforbrændes på produktionsstedet, og forbrændingsvarmen udnyttes
    - iv) korkaffald
    - v) træaffald undtagen træaffald, der kan indeholde halogenerede organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling med træbeskyttelsesmidler eller overfladebehandling.
- (23) »blandet fyringsanlæg«: Fyringsanlæg, som kan fødes samtidig eller skiftevis med to eller flere brændselstyper.
- (24) »gasturbine«: En roterende maskine, der omdanner termisk energi til mekanisk arbejde, og som hovedsagelig består af en kompressor, en termisk anordning, hvori brændslet oxideres med henblik på at opvarme arbejdsvæsken, og en turbine.
- (25) »affald«: Affald som defineret i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald ⁽¹⁾.
- (26) »farligt affald«: Farligt affald som defineret i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF.
- (27) »blandet kommunalt affald «: Husholdningsaffald samt handels-, industri- og institutionsaffald, som på grund af sin natur og sammensætning svarer til husholdningsaffald, bortset fra separat ved kilden indsamlede fraktioner, der er nævnt under pos. 20 01 i bilaget til Kommissionens beslutning 2000/532/EF ⁽²⁾ om udarbejdelse af en liste over affald, og andet affald, der er nævnt under pos. 20 02 i samme bilag.
- (28) »affaldsforbrændingsanlæg«: Enhver stationær eller mobil teknisk enhed og tilsvarende udstyr, der udelukkende anvendes til varmebehandling af affald med eller uden udnyttelse af forbrændingsvarmen ved forbrænding af affaldet ved oxidering såvel som ved andre varmebehandlingsprocesser, hvis produkterne af denne behandling derefter forbrændes.

⁽¹⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (29) »affaldsmedforbrændingsanlæg«: Enhver stationær eller mobil teknisk enhed, hvis hovedformål er at producere energi eller fremstille materielle produkter, og som benytter affald som normalt brændsel eller tilskudsbrændsel, eller behandler affald termisk med henblik på bortskaffelse ved at forbrænde affaldet ved oxidering så vel som ved andre varmebehandlingsprocesser, hvis produkterne af denne behandling derefter forbrændes.
- (30) »nominel kapacitet«: Den samlede forbrændingskapacitet i de ovne, som et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg består af, således som den er specificeret af konstruktøren og bekræftet af driftslederen, under hensyn til affaldets brændværdi, udtrykt ved den mængde affald, der forbrændes i timen.
- (31) »dioxiner og furaner«: Alle de polychlorerede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner, der er opført i bilag VI, del 2.
- (32) »restprodukter«: Enhver form for flydende eller fast affald, der frembringes af et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg.
- (33) »organisk forbindelse«: Forbindelse, der mindst indeholder grundstoffet kulstof og et eller flere af stofferne brint, halogen, ilt, svovl, fosfor, silikone eller kvælstof, med undtagelse af kulilte og uorganiske carbonater og bicarbonater.
- (34) »flygtig organisk forbindelse «: Enhver organisk forbindelse og den fraktion af creosot, hvis damptryk ved 293,15 K er mindst 0,01 kPa, eller som har en tilsvarende flygtighed under de særlige anvendelsesforhold.
- (35) »organisk opløsningsmiddel«: En flygtig organisk forbindelse, som anvendes til ethvert af følgende formål:
- a) alene eller sammen med andre agenser og uden at undergå kemisk ændring til at opløse råmateriale, produkter eller affaldsmateriale
  - b) som rensmiddel til opløsning af urenheder
  - c) som opløsningsmiddel
  - d) som dispergerende middel
  - e) som middel til justering af viskositet
  - f) som middel til justering af overfladespænding
  - g) som blødgøringsmiddel
  - h) som konserveringsmiddel.
- (36) »overfladebehandlingsmiddel«: Overfladebehandlingsmiddel som defineret i artikel 2, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004 om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse malinger og lakker samt produkter til autoreparationslakering ⁽¹⁾.
- (37) »almindelige bindende forskrifter«: **Emissionsgrænseværdier eller andre vilkår defineret i miljølovgivningen, mindst på sektorniveau, og fastsat med henblik på direkte anvendelse til fastsættelse af godkendelsesvilkår.**

⁽¹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 87.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 4

Pligt til at være i besiddelse af en godkendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at intet anlæg, herunder fyrings-, affaldsforbrændings- og -medforbrændingsanlæg drives uden godkendelse.

Som undtagelse fra første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte en procedure for registrering af anlæg, der kun er omfattet af kapitel V.

Registreringsproceduren fastsættes i en bindende akt og omfatter i det mindste en underretning fra driftslederen til den kompetente myndighed om planen om at drive et anlæg.

2. **Medlemsstaterne kan beslutte, at** en godkendelse kan omfatte to eller flere anlæg eller dele af anlæg beliggende på samme eller forskellige anlægsområder.

Når en godkendelse omfatter to eller flere anlæg, skal hvert enkelt anlæg **særskilt** opfylde kravene i dette direktiv.

Artikel 5

Driftsledere

Medlemsstaterne kan beslutte, at to eller flere fysiske eller juridiske personer i fællesskab kan varetage driftsledelsen af et anlæg, herunder et *fyringsanlæg*, *affaldsforbrændingsanlæg* eller *affaldsmedforbrændingsanlæg*, eller ■ være driftsledere for forskellige dele af et anlæg. **Der udpeges én enkelt fysisk eller juridisk person som ansvarlig for opfyldelsen af forpligtelserne i dette direktiv.**

Artikel 6

Udstedelse af en godkendelse

1. Den kompetente myndighed godkender anlægget, hvis det opfylder kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at godkendelsesprocedurerne og -betingelserne koordineres fuldstændigt, hvis mere end én kompetent myndighed eller mere end én driftsleder er involveret, eller hvis der udstedes mere end én godkendelse, så der sikres en effektiv, integreret fremgangsmåde fra alle de myndigheders side, som er kompetente i forbindelse med denne procedure.

3. Ved nye anlæg eller væsentlige ændringer, hvor artikel 4 i direktiv 85/337/EØF finder anvendelse, skal alle relevante oplysninger eller konklusioner, der er fremkommet i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, 6 og 7 i nævnte direktiv, gennemgås og udnyttes som led i godkendelsesproceduren.

Artikel 7

Almindelige bindende forskrifter

Uden at det indskrænker pligten til at være i besiddelse af en godkendelse, kan medlemsstaterne fastsætte krav til bestemte kategorier af anlæg, *fyringsanlæg*, *affaldsforbrændingsanlæg* og *affaldsmedforbrændingsanlæg* i almindelige bindende forskrifter.

Hvor der gælder almindelige bindende forskrifter, kan godkendelsen nøjes med at henvise til dem.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 8

Indberetning om overholdelse af godkendelsesvilkårene

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- 1) at driftslederen mindst **hvert andet år indberetter de relevante data om overholdelsen af godkendelsesvilkårene til den kompetente myndighed, og at disse data straks stilles til rådighed på internettet. Hvis det ved en inspektion efter artikel 25 konstateres, at godkendelsesvilkårene ikke er blevet overholdt, øges indberetningshyppigheden til mindst en gang om året**
- 2) at driftslederen straks underretter den kompetente myndighed om hændelser eller uheld, der mærkbart berører miljøet.

Artikel 9

Manglende overholdelse af godkendelsesvilkårene

1. Medlemsstaterne sikrer, at vilkårene i godkendelsen overholdes.
2. Konstateres det, at kravene i dette direktiv ikke bliver opfyldt, sikrer medlemsstaterne:
  - a) at driftslederen omgående underretter den kompetente myndighed
  - b) at driftslederen og den kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene hurtigst muligt atter opfyldes.

Hvis manglende opfyldelse af kravene medfører **betydelig** fare for menneskers sundhed eller for miljøet, indstilles driften af anlægget, *fyringsanlægget, affaldsforbrændingsanlægget eller affaldsmedforbrændingsanlæg* indtil kravene atter er opfyldt som følge af foranstaltninger efter første afsnit, litra b).

Artikel 10

Drivhusgasemission

1. Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.
2. For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på anlægsområdet.
3. Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.
4. Stk. 1 til 3 finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KAPITEL II

Særlige bestemmelser for aktiviteter, der er opført i bilag I

Artikel 11

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på aktiviteter, der er anført i bilag I, og som i givet fald udføres i et omfang som angivet ved de kapacitetstærskler, der er anført i dette bilag.

Artikel 12

Generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige bestemmelser, således at *anlæg* drives efter følgende principper:

- 1) Alle relevante foranstaltninger træffes for at forebygge forurening.
- 2) Den bedste tilgængelige teknik anvendes.
- 3) Der forårsages ingen væsentlig forurening.
- 4) Affaldsfrembringelse undgås i overensstemmelse med *direktiv 2008/98/EF*.
- 5) Frembringes der alligevel affald, nyttiggøres det, og hvis dette er teknisk og økonomisk umuligt, bortskaffes det på en sådan måde, at enhver miljøbelastning forebygges eller begrænses.
- 6) Energien udnyttes effektivt.
- 7) Der træffes de nødvendige foranstaltninger for at forebygge uheld og begrænse følgerne af uheld.
- 8) Ved endeligt ophør af aktiviteterne træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå al risiko for forurening og bringe anlægsområdet tilbage til **en tilfredsstillende tilstand i overensstemmelse med kravene i artikel 23, stk. 2 og 3.**

Artikel 13

Ansøgning om godkendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ansøgningerne indeholder en beskrivelse af:
  - a) anlægget og dets aktiviteter
  - b) de råstoffer og hjælpematerialer, andre stoffer samt den energi, der anvendes i eller produceres af anlægget
  - c) kilderne til emission fra anlægget
  - d) forholdene på anlægsområdet
  - e) **såfremt aktiviteten indebærer anvendelse af betydelige mængder farlige stoffer**, en udgangstilstandsrapport **med oplysninger om disse stoffer**
  - f) arten og mængden af de forventelige emissioner fra anlægget til de enkelte miljømedier samt en redegørelse for emissionernes signifikante miljøpåvirkninger

Tirsdag, den 10. marts 2009

- g) den valgte teknologi og andre teknikker, som kan forebygge eller, såfremt dette ikke er muligt, nedbringe emissionerne fra anlægget
- h) **om nødvendigt**, foranstaltninger til forebyggelse og nyttiggørelse af affald, der produceres på anlægget
- i) andre påtænkte foranstaltninger til opfyldelse af de generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser i medfør af artikel 12
- j) påtænkte foranstaltninger til overvågning af emissionerne til miljøet
- k) de væsentligste **relevante** alternativer, som ansøgeren har undersøgt, til teknologi, teknikker og foranstaltninger som forslået i ansøgningen, i form af et resumé.

Ansøgningen skal ligeledes indeholde en ikke-teknisk sammenfatning af de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, **og, om fornødent, en udgangstilstandsrapport.**

2. Såfremt oplysninger meddelt i overensstemmelse med kravene i direktiv 85/337/EØF eller en sikkerhedsrapport indgivet i henhold til direktiv 96/82/EF eller andre oplysninger meddelt i medfør af andre retsforskrifter opfylder nogen af kravene i stk. 1, kan disse oplysninger indgå i eller vedlægges ansøgningen.

Artikel 14

BAT-referencedokumenter og udveksling af oplysninger

1. Kommissionen **arrangerer udveksling** af oplysninger **mellem medlemsstaterne, repræsentanter for disses relevante kompetente myndigheder, driftsledere og leverandører af teknik, som repræsenterer den berørte industri, ikke-statslige organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og Kommissionen om:**

- a) **anlæggenes præstationer med hensyn til emissioner, forurening, forbrug af råmaterialer, råmaterialernes art, brug af energi og produktion af affald, og**
- b) **den benyttede bedste tilgængelige teknik, de dertil knyttede overvågningsforanstaltninger og udviklingen i den bedste tilgængelige teknik.**

Med henblik på udvekslingen af oplysninger, jf. dette stk., opretter Kommissionen et forum til udveksling af oplysninger bestående af de i første afsnit nævnte interesserede parter.

Kommissionen fastlægger retningslinjer for udvekslingen af oplysninger, herunder for indsamlingen af data og fastlæggelsen af BAT-referencedokumenternes indhold. Kommissionen offentliggør en evalueringsrapport herom. Rapporten gøres tilgængelig på internettet.

2. **Kommissionen offentliggør resultatet af den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger som et nyt eller opdateret BAT-referencedokument.**

3. BAT-referencedokumenterne beskriver under særlig hensyntagen til kriterierne i bilag III navnlig den bedste tilgængelige teknik, de dertil svarende **emissions- og forbrugsniveauer** og den tilhørende overvågning, overvågningen af jordbund og grundvand og saneringen af anlægsområdet samt nye teknikker, **og revisionen afsluttes senest otte år efter offentliggørelsen af den foregående udgave.** Kommissionen **sikrer, at BAT-konklusionerne i BAT-referencedokumenterne gøres tilgængelige på medlemsstaternes officielle sprog.** Efter anmodning fra en medlemsstat **gør Kommissionen hele BAT-referencedokumentet tilgængeligt på det ønskede sprog.**

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 15

Godkendelsesvilkår

1. Medlemsstaterne sørger for, at godkendelsen omfatter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de i artikel 12 og 19 omhandlede krav.

Foranstaltningerne skal mindst omfatte følgende:

- a) emissionsgrænseværdier for de forurenende stoffer, der er opført på listen i bilag II, samt for andre forurenende stoffer, som under hensyn til deres art og deres potentielle evne til at overføre forurening fra et miljømedium til et andet vil kunne udledes fra det pågældende anlæg i betydelige mængder
  - b) **om nødvendigt**, passende forskrifter til beskyttelse af jordbund og grundvand og foranstaltninger vedrørende forvaltning af affald, der produceres på anlægget
  - c) passende krav til overvågning af emissionerne med angivelse af målemetode, målingernes hyppighed og evalueringsprocedure samt pligt til regelmæssigt at oplyse den kompetente myndighed om resultaterne af emissionsovervågningen og om andre forhold, der er nødvendige for kontrollen med, at vilkårene i godkendelsen overholdes
  - d) krav om periodisk overvågning af forureningen af jordbund og grundvand på anlægsområdet med **relevante** farlige stoffer, der kan tænkes at forekomme på området **i betydelige mængder**
  - e) foranstaltninger vedrørende opstart, udslip, svigt, momentane standsninger og definitivt driftsophør
  - f) krav om størst mulig begrænsning af forurening over store afstande eller grænseoverskridende forurening.
2. Som supplement til eller i stedet for emissionsgrænseværdierne i stk. 1, litra a), kan der fastsættes andre parametre eller tekniske foranstaltninger med tilsvarende funktion.

3. BAT-referencedokumenterne lægges til grund ved fastsættelsen af godkendelsesvilkår.

4. I situationer, hvor et anlæg eller en del af et anlæg ikke er omfattet af BAT-referencedokumenter, eller hvor disse dokumenter ikke omhandler alle aktivitetens potentielle miljøvirkninger, afgør den kompetente myndighed **i samråd med driftslederen og** på grundlag af kriterierne i bilag III, **hvilke emissionsniveauer der kan opnås ved at anvende** den bedste tilgængelige teknik for det pågældende anlæg eller de pågældende aktiviteter, og fastsætter godkendelsesvilkårene i overensstemmelse hermed.

5. For anlæg, der er opført i bilag I, punkt 6.6, anvendes stk. 1 til 4 uden indskrænkning for retsfor skrifterne om dyrevelfærd.

Artikel 16

Emissionsgrænseværdier samt tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger

1. Emissionsgrænseværdierne for forurenende stoffer gælder på det punkt, hvor emissionerne udledes fra anlægget, og når værdierne bestemmes, ses der bort fra en eventuel fortynding før dette punkt.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Når forurenende stoffer udledes i vand via et rensningsanlæg, kan emissionsgrænseværdierne for det pågældende anlæg fastsættes under hensyntagen til effekten af vandbehandlingsanlægget forudsat, at det med sikkerhed giver en lige så god beskyttelse af miljøet som helhed, og at det ikke påfører miljøet en højere forureningsbelastning.

2. Uden at artikel 19 berøres heraf, fastsættes emissionsgrænseværdierne og de tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1 og 2, på grundlag af den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi.

Den kompetente myndighed fastsætter emissionsgrænseværdier **og overvågnings- og overholdelsesskrav for at sikre, at de med BAT forbundne emissionsniveauer ikke overskrides.**

Emissionsgrænseværdier kan suppleres med tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger, forudsat at der kan opnås et tilsvarende miljøbeskyttelsesniveau.

3. **Hvis det ved** en vurdering af omkostninger og udbytte i miljømæssig og økonomisk henseende, hvorunder der tages hensyn til det pågældende anlægs tekniske egenskaber, geografiske placering og de lokale miljøforhold, **konstateres, at der er tale om et usædvanligt tilfælde**, kan den kompetente myndighed dispensere fra stk. 2 ved at fastsætte **sådanne emissionsgrænseværdier, tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger og overvågnings- og overholdelsesskrav, at de med BAT forbundne emissionsniveauer kan overskrides.**

Sådanne emissionsgrænseværdier, **tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger** må dog ikke være højere end dem, der er fastsat **i overensstemmelse med artikel 68 eller**, hvor disse gælder, i bilag V til VIII.

Medlemsstaterne sikrer, at de berørte borgere får tidlig og effektiv mulighed for at deltage i beslutningsprocessen vedrørende den i dette stykke omhandlede dispensation.

Når emissionsgrænseværdier, tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger er fastsat i overensstemmelse med dette stykke, skal grundene til at tillade, at emissionsniveauerne afviger fra de med BAT forbundne emissionsniveauer som beskrevet i BAT-referencedokumenterne, dokumenteres og begrundes i et bilag til godkendelsesvilkårene.

Kommissionen kan fastsætte kriterier for dispensationer i henhold til dette stykke.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

4. Stk. 2 og 3 finder anvendelse på spredning af husdyrgødning uden for anlægsområdet som anført i bilag I, punkt 6.6, **med undtagelse af områder, der falder inden for anvendelsesområdet for Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget** ⁽¹⁾.

5. For emissionsstigninger, der skyldes afprøvning af nye teknik kan den kompetente myndighed dispensere midlertidigt fra kravene i stk. 2 og fra artikel 12, ¶ nr. 1 og 2, forudsat at brugen af denne nye teknik enten ophører eller fører til emissionsniveauer, der mindst svarer til dem, der opnås med den bedste tilgængelige teknik, inden der er gået seks måneder, efter at dispensationen blev givet.

Artikel 17

Krav om overvågning

1. De overvågningskrav, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra c) og d), skal i de relevante tilfælde bygge på konklusionerne om overvågning som beskrevet i BAT-referencedokumenterne.

⁽¹⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

2. Den kompetente myndighed fastsætter i en godkendelse for hvert enkelt anlæg eller i almindelige bindende forskrifter, hvor hyppigt den periodiske overvågning, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra d), skal finde sted.

Den periodiske overvågning finder sted mindst hvert **femte år for grundvand og hvert tiende år for jordbund, medmindre en sådan overvågning baseres på en systematisk vurdering af risikoen for forurening**, jf. dog første afsnit.

Kommissionen kan fastsætte kriterier for, hvordan hyppigheden af den periodiske overvågning bestemmes.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

Artikel 18

Almindelige bindende forskrifter

1. Når medlemsstaterne fastsætter almindelige bindende forskrifter, sikrer de, at der anvendes en integreret fremgangsmåde, og at miljøbeskyttelsesniveauet bliver lige så højt som det, der kan opnås med særskilte godkendelsesvilkår for hvert anlæg.

2. Almindelige bindende forskrifter bør bygge på de bedste tilgængelige teknikker uden at foreskrive nogen teknik eller bestemt teknologi **for at sikre overholdelse af artikel 15 og 16**.

█

3. Medlemsstaterne sørger for, at almindelige bindende forskrifter holdes ajour med udviklingen i den bedste tilgængelige teknik **for at sikre overholdelse af artikel 22**.

█

4. Almindelige bindende forskrifter, der er vedtaget efter stk. 1 til 3, skal indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

Artikel 19

Miljøkvalitetsnormer

Hvor miljøkvalitetsnormer kræver strengere betingelser end dem, der kan opnås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, fastsættes der yderligere foranstaltninger i godkendelsen, uden at andre foranstaltninger, der kan træffes for at overholde miljøkvalitetsnormerne, berøres heraf.

Artikel 20

Udvikling inden for den bedste tilgængelige teknik

Medlemsstaterne sørger for, at myndighederne følger med i eller underrettes om udviklingen inden for den bedste tilgængelige teknik og om offentliggørelse af nye eller reviderede BAT-referencedokumenter **og informerer de berørte borgere**.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 21

Driftsledernes ændringer af anlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driftslederen oplyser den kompetente myndighed om planlagte ændringer i anlæggets art eller funktionsmåde og om udvidelser af anlægget, når dette kan få følger for miljøet. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed godkendelsen.

2. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen ikke gennemfører planlagte væsentlige ændringer, førend ændringen er godkendt i henhold til dette direktiv.

Ansøgningen om godkendelse og den kompetente myndigheds afgørelse skal omfatte de dele af anlægget og de forhold som anført i artikel 13, der kan blive påvirket af den væsentlige ændring.

3. Enhver ændring af et anlægs art eller funktionsmåde og enhver udvidelse af et anlæg anses for at være væsentlig, når ændringen eller udvidelsen i sig selv har et omfang, der mindst svarer til kapacitetstærsklerne i bilag I.

Artikel 22

Den kompetente myndigheds revurdering og ajourføring af godkendelsesvilkårene

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den kompetente myndighed med mellemrum revurderer alle vilkårene i godkendelsen og ajourfører dem, når det er nødvendigt for at sikre, at direktivet efterleves.

2. På den kompetente myndigheds forlangende skal driftslederen fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne revurdere godkendelsesvilkårene.

Under revurderingen af godkendelsesvilkårene udnytter den kompetente myndighed, hvad der måtte foreligge af oplysninger fra overvågning eller inspektioner.

3. Når Kommissionen **offentliggør** et nyt eller ajourført BAT-referencedokument, skal medlemsstaterne senest fire år efter offentliggørelsen sikre, at den kompetente myndighed revurderer og, **om nødvendigt**, ajourfører godkendelsesvilkårene for de pågældende anlæg.

Første afsnit finder anvendelse også i forbindelse med eventuelle dispensationer i medfør af artikel 16, stk. 3.

4. Godkendelsesvilkårene revurderes, og ajourføres om nødvendigt, mindst i følgende tilfælde:

- a) hvis den forurening, som anlægget forårsager, er så omfattende, at det er nødvendigt at revidere godkendelsens emissionsgrænseværdier eller indføje nye
- b) hvis **væsentlige ændringer i** den bedste tilgængelige teknik **gør** det muligt at nedbringe emissionerne betydeligt
- c) hvis det af hensyn til driftssikkerheden er påkrævet, at der anvendes andre teknikker
- d) hvis det er nødvendigt for at **overholde direktiv 2001/81/EF eller for at** opfylde en miljøkvalitetsnorm, jf. artikel 19.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 23

Lukning af anlæg og sanering af anlægsområdet

1. Med forbehold af direktiv 2004/35/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009 .../.../EF af ... om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ sikrer den kompetente myndighed, at de godkendelsesvilkår, der skal sikre overholdelse af artikel 12, nr. 8), opfyldes, når aktiviteterne ophører definitivt.

2. Hvor aktiviteten indebærer, at der bruges, fremstilles eller frigives **betydelige mængder relevante** farlige stoffer, skal driftslederen med henblik på en mulig forurening af jordbund eller grundvand på anlægsområdet, udarbejde en udgangstilstandsrapport, før || driften af et anlæg påbegyndes, eller før godkendelsen af et anlæg ajourføres. Rapporten skal indeholde kvantificerede oplysninger, der gør det muligt at bestemme jordbundens og grundvandets udgangstilstand **for så vidt angår forekomsten af betydelige mængder relevante farlige stoffer**.

Kommissionen fastsætter **de generelle** kriterier for udgangstilstandsrapportens indhold.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

3. Ved definitivt aktivitetsophør **underretter** driftslederen **den kompetente myndighed** og vurderer jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening med farlige stoffer. Hvis anlægget har medført forurening af jordbund eller grundvand med farlige stoffer sammenholdt med den tilstand, der er konstateret i udgangstilstandsrapporten, jf. stk. 2, skal driftslederen sanere anlægsområdet og føre det tilbage til udgangstilstanden.

4. I de tilfælde, hvor driftslederen ikke har pligt til at udarbejde en udgangstilstandsrapport som anført i stk. 2, **træffer driftslederen** ved definitivt aktivitetsophør || foranstaltninger, der sikrer, at anlægsområdet ikke frembyder nogen væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

Artikel 24

Sammenligning af emissioner med de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik

De i artikel 8, nr. 1), omhandlede **relevante data** om overholdelse af godkendelsesvilkårene skal indeholde en sammenligning mellem **emissionerne** og **de emissionsniveauer, der er forbundet med** den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-referencedokumenterne. **De relevante data gøres straks tilgængelige på internettet.**

Artikel 25

Inspektion

1. Medlemsstaterne opretter et system for inspektion af anlæggene.

Systemet skal indebære inspektioner på anlægsområdet.

Medlemsstaterne sikrer, at driftslederne yder de kompetente myndigheder al fornøden bistand, så myndighederne kan gennemføre eventuelle inspektioner på anlægsområdet, udtage prøver og indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19

⁽²⁾ EUT L 328 L af 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ EUT L ...

⁽⁴⁾ EUT: Indsæt venligst nummer, dato og EUT-referencen.

Tirsdag, den 10. marts 2009

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle anlæg er omfattet af en inspektionsplan.
3. Hver inspektionsplan skal omfatte:
  - a) en generel vurdering af de relevante og væsentlige miljøproblemer
  - b) en angivelse af, hvilket geografisk område inspektionsplanen omfatter
  - c) et fortegnelse over de anlæg, der er omfattet af inspektionsplanen, og en generel bedømmelse af, hvor godt de opfylder kravene i dette direktiv
  - d) bestemmelser om, hvordan den revideres
  - e) en oversigt over hovedtrækkene i programmerne for rutinemæssige inspektioner i medfør af stk. 5
  - f) procedurer for ikke-rutinemæssige inspektioner i medfør af stk. 6
  - g) i givet fald bestemmelser om samarbejde mellem forskellige inspektionsmyndigheder.
4. Med udgangspunkt i inspektionsplanerne udarbejder den kompetente myndighed jævnligt inspektionsprogrammer, hvori den for forskellige anlægstyper fastsætter, hvor hyppigt anlægsområdet skal inspiceres.

Medlemsstaterne sikrer, at der står tilstrækkeligt kvalificeret personale til rådighed til at foretage inspektionerne.

Programmer skal omfatte mindst *én stikprøveinspektion* hver *attende måned* på anlægsområdet for hvert anlæg. **Denne hyppighed øges til mindst hver sjette måned, hvis der ved en inspektion er konstateret manglende overholdelse af godkendelsesvilkårene.**

Hvis programmerne bygger på en systematisk bedømmelse af den miljømæssige risiko ved det enkelte berørte anlæg, **kan hyppigheden reduceres til mindst én inspektion hvert andet år.**

Den systematiske bedømmelse af den miljømæssige risiko baseres på objektive kriterier såsom:

- a) **driftslederens hidtidige overholdelse eller manglende overholdelse af godkendelsesvilkårene**
- b) **anlæggets indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed**
- c) **driftslederens deltagelse i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) i henhold til forordning (EF) nr. 761/2001 ⁽¹⁾ eller i gennemførelsen af tilsvarende miljøledelsessystemer.**

Kommissionen **kan fastsætte** yderligere kriterier for bedømmelsen af den miljømæssige risiko.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

5. Rutinemæssige inspektioner er tilstrækkelige for undersøgelsen af alle relevante miljøpåvirkninger fra det pågældende anlæg.

Rutinemæssige inspektioner skal sikre, at driftslederen overholder godkendelsesvilkårene.

Rutinemæssige inspektioner skal også tjene til at bedømme, hvor effektive kravene i godkendelsen er.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1).

Tirsdag, den 10. marts 2009

6. Der foretages ikke-rutinemæssige **stikprøveinspektioner** for hurtigst muligt at efterforske alvorlige **og begrundede** miljøklager, alvorlige miljøuheld, hændelser og tilfælde af manglende efterlevelse **eller forhold, der i alvorlig grad berører menneskers sundhed**, samt, når det er relevant, før en godkendelse udstedes, revurderes eller ajourføres.

I forbindelse med en sådan ikke-rutinemæssig inspektion kan de kompetente myndigheder pålægge driftslederen at tilvejebringe oplysninger, herunder sundhedsstatistikker, for at gøre det muligt at undersøge omstændighederne ved et uheld, en hændelse eller et tilfælde af manglende efterlevelse.

7. Efter hver rutinemæssig og ikke-rutinemæssig inspektion udarbejder den kompetente myndighed en rapport, som beskriver, hvordan anlægget opfylder kravene i dette direktiv, og munder ud i en konklusion om, hvorvidt der er behov for at foretage sig yderligere.

Rapporten forelægges for den berørte driftsleder **inden for en frist på to måneder. Den kompetente myndighed stiller rapporten** til rådighed for offentligheden **på internettet** senest **fire måneder** efter, at inspektionen har fundet sted.

Den kompetente myndighed sikrer, at alle de foranstaltninger, som rapporten har udpeget som nødvendige, træffes i løbet af en rimelig periode.

Artikel 26

Adgang til oplysninger og offentlighedens indsigt i godkendelsesproceduren

1. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed tidligt og på en effektiv måde får mulighed for at medvirke ved følgende procedurer:

- a) udstedelse af en godkendelse til nye anlæg
- b) udstedelse af en godkendelse til en væsentlig ændring
- c) ajourføring af en godkendelse eller af godkendelsesvilkårene for et anlæg i overensstemmelse med artikel 22, stk. 4, litra a)
- d) **ajourføring af en godkendelse eller godkendelsesvilkårene for et anlæg i tilfælde, hvor der skal gives dispensation i medfør af artikel 16, stk. 3.**

Denne medvirken foregår efter proceduren i bilag IV.

Ikke-statslige organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav i henhold til relevant national lovgivning, anses for at have en interesse.

■

2. Når der er truffet en afgørelse om udstedelse, revurdering eller ajourføring af en tilladelse ■, stiller den kompetente myndighed **straks** følgende oplysninger til rådighed for offentligheden:

- a) afgørelsens indhold, herunder en kopi af godkendelsen og eventuelle senere ajourføringer
- b) begrundelsen for afgørelsen
- c) resultaterne af de høringer, der er gennemført, inden afgørelsen blev truffet, og en redegørelse for, hvordan der er taget hensyn til dem i afgørelsen

Tirsdag, den 10. marts 2009

- d) titlerne på de BAT-referencedokumenter, der er relevante for det pågældende anlæg eller den pågældende aktivitet
- e) hvordan de **i artikel 15 omhandlede godkendelsesvilkår** er fastsat i forhold til den bedste tilgængelige teknik og de dertil svarende emissionsniveauer som beskrevet i BAT-referencedokumenterne
- f) i de tilfælde, hvor der er givet dispensation i medfør af artikel 16, stk. 3: **den særlige begrundelse** for dispensationen **på grundlag af de i nævnte stykke fastsatte kriterier** og de vilkår, den er givet på
- g) resultaterne af revurderingen af **█** godkendelser, jf. artikel 22, stk. 1, 3 og 4
- h) resultaterne af overvågning af udledninger, der skal foretages i henhold til godkendelsesvilkårene, og som myndigheden er i besiddelse af.

Medlemsstaterne sikrer, at de i litra a) til g) omhandlede oplysninger straks er til rådighed på internettet.

3. Stk. 1|| og 2 finder anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾, artikel 4, stk. 1 og 2.

Artikel 27

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer inden for rammerne af deres relevante nationale lovgivning, at medlemmerne af den berørte offentlighed har adgang til ved en domstol eller ved et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af artikel 26, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) de har tilstrækkelig interesse
- b) de gør gældende, at en rettighed er krænket, når dette er en forudsætning i henhold til en medlemsstats forvaltningsretlige regler.

2. Medlemsstaterne afgør, på hvilket stadium der kan rejses indsigelse mod afgørelser, handlinger eller undtagelser.

3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse.

Med henblik herpå anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, der arbejder for miljøbeskyttelse og opfylder eventuelle krav efter national lovgivning, har, for tilstrækkelig, jf. stk. 1, litra a).

Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkes, jf. stk. 1, litra b).

4. Stk. 1, 2 og 3 udelukker ikke muligheden af en forudgående klageprocedure ved et forvaltningsorgan, og indskrænker ikke gyldigheden af et eventuelt krav i national lovgivning om, at administrative klagemuligheder skal være udtømt, inden sagen kan indbringes for domstolene.

Sådanne procedurer skal være rimelige, afbalancerede, hurtige og ikke uoverkommeligt dyre.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Tirsdag, den 10. marts 2009

5. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får praktiske oplysninger om de administrative klagemuligheder og adgangen til domstolsprøvelse.

Artikel 28

Grænseoverskridende virkninger

1. Konstaterer en medlemsstat, at driften af et anlæg vil kunne få en betydelig, negativ indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller fremsætter en medlemsstat, der kunne blive berørt i betydelig grad, en anmodning, fremsender den medlemsstat, på hvis område der blev ansøgt om godkendelse i henhold til artikel 4 eller artikel 21, stk. 2, den anden medlemsstat de oplysninger, der skal gives eller stilles til rådighed i henhold til bilag IV, samtidig med at den stiller disse til rådighed for offentligheden.

Disse oplysninger danner grundlag for nødvendige konsultationer som led i de bilaterale forbindelser mellem de to medlemsstater på baggrund af princippet om gensidighed og lige behandling.

2. Medlemsstaterne sikrer som led i deres bilaterale forbindelser, at der i de i stk. 1 omhandlede tilfælde også gives offentligheden i den stat, der kan blive berørt, adgang til ansøgningerne i et passende tidsrum, således at den får ret til at udtale sig herom, før den kompetente myndighed træffer sin afgørelse.

3. Den kompetente myndighed tager hensyn til resultaterne af de konsultationer, der omhandles i stk. 1 og 2, når den træffer afgørelse vedrørende ansøgningen.

4. Den kompetente myndighed underretter enhver medlemsstat, som er blevet hørt i henhold til stk. 1, om den afgørelse, der er blevet truffet vedrørende ansøgningen, og tilstiller den de oplysninger, der omhandles i artikel 26, stk. 2. Den pågældende medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse oplysninger stilles til rådighed på passende vis for den berørte offentlighed på dens eget område.

I

Artikel 29

Ny teknik

Medlemsstaterne tilrettelægger incitamentet for driftslederne til at udvikle og anvende ny teknik.

Med henblik på stk. 1 **vedtager** Kommissionen **følgende kriterier**:

- a) hvilke typer industriaktiviteter, der skal lægges særlig vægt på med henblik på udvikling og ibrugtagning af ny teknik
- b) vejledende mål for medlemsstaterne med henblik på udvikling og ibrugtagning af ny teknik
- c) værktøj til bedømmelse af, hvilke fremskridt der gøres med udvikling og ibrugtagning af ny teknik.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KAPITEL III

Særlige bestemmelser for fyringsanlæg

Artikel 30

Anvendelsesområde

Dette kapitel vedrører fyringsanlæg, der er bestemt til energiproduktion, med en nominel indfyret termisk effekt på 50 MW og derover, uanset brændselstype.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på følgende fyringsanlæg:

- a) anlæg, hvor forbrændingsprodukterne anvendes til direkte opvarmning, tørring eller enhver anden behandling af genstande eller materialer
- b) efterforbrændingsanlæg, som er bestemt til at rense røggassen ved forbrænding, og som ikke drives som uafhængige fyringsanlæg
- c) anlæg til regenerering af katalysatorer til katalytisk krakning
- d) anlæg til omdannelse af hydrogensulfid til svovl
- e) reaktorer, der bruges i den kemiske industri
- f) koksovnblokke
- g) cowpers
- h) tekniske anordninger, der anvendes til fremdrift af køretøjer, skibe eller fly
- i) gasturbiner, der anvendes på offshoreplatforme
- j) anlæg, der fyres med andet fast eller flydende affald end det, der henvises til i *artikel 37, stk. 2, litra a)*.

Artikel 31, 32 og 35 finder ikke anvendelse på fyringsanlæg, når disse er dækket af sektorspecifikke BAT-referencedokumenter, og når de udelukket fra anvendelsesområdet for BAT-referencedokumentet for store fyringsanlæg.

Artikel 31

Regler om sammenlægning af udledninger

1. Når røggas fra to eller flere særskilte fyringsanlæg udledes gennem en fælles skorsten, anses en sådan kombination af anlæg for at være et enkelt fyringsanlæg, og deres samlede kapacitet betragtes under et.
2. Installerer to eller flere særskilte fyringsanlæg, som der udstedt godkendelse til eller indgivet fuldstændig ansøgning for efter den i artikel 72, stk. 2, omhandlede dato, således, at røggassen herfra, under hensyntagen til både tekniske og økonomiske forhold, kan udledes gennem en fælles skorsten, anses en sådan kombination af anlæg for at være et enkelt fyringsanlæg, og deres samlede kapacitet betragtes under et.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 32

Emissionsgrænseværdier

1. Røggas fra fyringsanlæg udledes under kontrollerede forhold gennem en skorsten med en eller flere røgkanaler, hvis højde beregnes på en sådan måde, at menneskers sundhed og miljøet beskyttes.
2. Alle godkendelser af anlæg, der indeholder fyringsanlæg, for hvilke der er udstedt en godkendelse eller indgivet en fuldstændig ansøgning inden den dato, der er anført i artikel 72, stk. 2, skal, hvis fyringsanlæggene sættes i drift senest et år efter denne dato, indeholde vilkår, der sikrer, at fyringsanlæggenes emissioner til luften ikke overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 1.
3. Alle godkendelser af anlæg, der indeholder fyringsanlæg, som ikke er omfattet af stk. 2, skal indeholde vilkår, der sikrer, at fyringsanlæggenes emissioner til luften ikke overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 2.
4. Den kompetente myndighed kan i op til seks måneder dispensere fra pligten til at overholde de i stk. 2 og 3 omhandlede emissionsgrænseværdier for svovldioxid for et fyringsanlæg, der med henblik herpå normalt anvender svovlfattigt brændsel, når driftslederen ikke kan overholde disse grænseværdier på grund af en forsyningsafbrydelse, der skyldes alvorlig knaphed på svovlfattigt brændsel.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om dispensationer efter første afsnit.

5. Den kompetente myndighed kan dispensere fra pligten til at overholde de i stk. 2 og 3 omhandlede emissionsgrænseværdier i tilfælde, hvor et fyringsanlæg, der normalt anvender gasformigt brændsel undtagelsesvis må anvende andet brændsel på grund af en pludselig afbrydelse i gasforsyningen og derfor ellers ville være nødt til at installere et røggasrensningsanlæg. En sådan dispensation kan højst gives for ti dage, medmindre hensynet til opretholdelsen af energiforsyningerne vejer tungere.

Driftslederen underretter straks den kompetente myndighed om hvert enkelt tilfælde som omhandlet i første afsnit.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver dispensation som omhandlet i første afsnit.

6. Når et fyringsanlægs effekt udvides **med mindst 20 MW**, gælder emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 2, for den del af anlægget, der berøres af ændringen, og de fastsættes i forhold til det samlede fyringsanlægs nominelle indfyrede termiske effekt.

Artikel 33

Driftsforstyrrelse eller svigt i rensningsudstyret

1. Medlemsstaterne sikrer, at det af godkendelserne fremgår, hvilke procedurer der skal anvendes i tilfælde af, at rensningsudstyret ikke fungerer korrekt eller svigter.
2. Hvis udstyret svigter, kræver den kompetente myndighed, at driftslederen indskrænker eller standser driften, såfremt der ikke er opnået normal drift i løbet af 24 timer, eller driver anlægget med brændsel, der ikke forurener meget.

Driftslederen underretter den kompetente myndighed senest 48 timer efter, at rensningsudstyret begynder at fungere unormalt eller svigtede.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Den samlede varighed af drift uden rensning må ikke overskride 120 timer i nogen 12-måneders periode.

Den kompetente myndighed kan dispensere fra fristerne i første og tredje afsnit, hvis der foreligger et af følgende tilfælde:

- a) Hensynet til opretholdelsen af energiforsyningen vejer tungere.
- b) Det fyringsanlæg, hvor der er sket et svigt, vil i en begrænset periode blive erstattet af et andet anlæg med en samlet emissionsforøgelse til følge.

Artikel 34

Kontrol af emissioner til luft

1. Medlemsstaterne sikrer, at overvågningen af de luftforurenende stoffer gennemføres i overensstemmelse med bilag V, del 3. **Medlemsstaterne kan kræve, at en sådan overvågning sker på driftslederens bekostning.**
2. Det kontrolleres, at det automatiske overvågningsudstyr er installeret og fungerer, som det skal, ved årlige efterprøvninger som anført i bilag V, del 3.
3. Den kompetente myndighed afgør, hvor der skal tages prøver eller foretages målinger til brug for overvågningen af emissionerne.
4. Alle overvågningsresultater registreres, bearbejdes og præsenteres på en sådan måde, at den kompetente myndighed kan kontrollere, om godkendelsens driftsvilkår og emissionsgrænseværdier overholdes.

Artikel 35

Overholdelse af emissionsgrænseværdierne

Emissionsgrænseværdierne for luft anses for overholdt, hvis vilkårene i bilag V, del 4, er opfyldt.

Artikel 36

Blandede fyringsanlæg

1. For blendede fyringsanlæg, der benytter to eller flere brændselstyper samtidig, fastsætter den kompetente myndighed emissionsgrænseværdierne i følgende trin:
  - a) || Den emissionsgrænseværdi for hver brændselstype og hvert forurenende stof, der svarer til hele anlæggets nominelle indfyrede termiske effekt, som angivet i bilag V, del 1 og 2, benyttes
  - b) De brændselstypevægtede emissionsgrænseværdier bestemmes ved at gange hver af de i litra a) omhandlede emissionsgrænseværdier med den indfyrede termiske effekt fra hver brændselstype og dividere resultatet af hver multiplikation med summen af den indfyrede termiske effekt fra samtlige brændselstyper
  - c) De brændselstypevægtede grænseværdier lægges sammen.
2. For blendede fyringsanlæg, hvor der alene eller sammen med andet brændsel anvendes destillations- og omdannelsesrestprodukter fra råolieraffinering til eget forbrug, kan Kommissionen ændre stk. 1 og fastsætte en gennemsnitlig emissionsgrænseværdi for SO₂, der omfatter alle anlæg af denne art med en nominal indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

KAPITEL IV

Særlige bestemmelser for affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg

Artikel 37

Anvendelsesområde

1. Dette kapitel finder anvendelse på affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, der forbrænder eller medforbrænder fast eller flydende affald.

Med henblik på anvendelsen af dette kapitel omfatter affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg samtlige forbrændingslinjer eller medforbrændingslinjer, aflæsnings- og oplagringsanlæg samt forbehandlingsanlæg på anlægsområdet, affalds-, brændsels- og lufttilførselssystemer, kedel, anlæg til behandling af røggas, anlæg på stedet til behandling eller oplagring af restprodukter og spildevand, skorsten, udstyr og systemer til kontrol med forbrændingen hhv. medforbrændingen og til overvågning og registrering af forbrændings- eller medforbrændingsbetingelserne.

Hvis medforbrændingen finder sted på en sådan måde, at anlæggets hovedformål $\parallel$ er termisk behandling af affald og ikke at producere energi eller fremstille materielle produkter, betragtes anlægget som et affaldsforbrændingsanlæg.

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på følgende anlæg:

a) Anlæg, der kun behandler følgende affaldstyper:

i) affald, der er anført i artikel 3, nr. 22, litra b)

ii) radioaktivt affald

iii) dyrekroppe som omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ⁽¹⁾

iv) affald, der stammer fra prospektering efter og udnyttelse af olie- og gasressourcer på offshoreanlæg, og som forbrændes der.

b) Forsøgsanlæg, der anvendes til forskning, udvikling og testning for at forbedre forbrændingsprocessen, og som behandler under 50 tons affald om året.

Artikel 38

Ansøgning om godkendelse

En ansøgning om godkendelse af et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg skal indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal sikre, at følgende krav opfyldes:

a) Anlægget skal være udformet og udstyret samt vedligeholdes og drives således, at kravene i dette kapitel opfyldes, idet der tages hensyn til de kategorier af affald, der skal forbrændes eller medforbrændes.

⁽¹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- b) Den varme, der genereres ved forbrændingen og medforbrændingen, skal udnyttes i den udstrækning, det er praktisk muligt ved produktion af varme, damp eller elektricitet.
- c) Restprodukter skal reduceres mest muligt i mængde og skadelighed og genanvendes, hvor det er relevant.
- d) Uundgåelige restprodukter, som ikke kan begrænses eller genanvendes, skal bortskaffes i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats og Fællesskabets lovgivning.

Artikel 39

Godkendelsesvilkår

1. Godkendelsen skal indeholde:
  - a) en liste over alle de affaldskategorier, som må behandles, på grundlag af, som minimum, affaldskategorierne i EU's liste over affald som fastsat ved Kommissionens beslutning 2000/532/EF, og med oplysninger om mængden af hver kategori af affald, hvor det er relevant
  - b) anlæggets samlede affaldsforbrændings- eller -medforbrændingskapacitet
  - c) grænseværdierne for emissioner til luft og vand
  - d) kravene til spildevandsudledningers pH, temperatur og gennemstrømning
  - e) de prøvetagnings- og målemetoder og -hyppigheder, der skal benyttes for at opfylde vilkårene med hensyn til emissionsovervågning
  - f) den længste tilladte periode, hvor emissionerne til luft og udledningerne af spildevand må overskride de fastsatte emissionsgrænseværdier på grund af teknisk uundgåelige standsninger, forstyrrelser eller svigt i rensningsanlæg eller måleanordninger.
2. En godkendelse til et *affaldsforbrændingsanlæg* eller *affaldsmedforbrændingsanlæg*, der anvender farligt affald, skal foruden kravene i stk. 1 indeholde:
  - a) en liste over, hvilke mængder af de forskellige kategorier af farligt affald der kan behandles
  - b) mindste og største massestrøm for det farlige affald, dets laveste og højeste brændværdi og dets største indhold af PCB, PCP, chlor, fluor, svovl og tungmetaller og andre forurenende stoffer.
3. Medlemsstaterne kan til brug for en godkendelse udarbejde en liste over affaldskategorier, som kan medforbrændes i bestemte kategorier af affaldsmedforbrændingsanlæg.
4. Den kompetente myndighed revurderer regelmæssigt godkendelsesvilkårene og ajourfører dem om nødvendigt.

Artikel 40

Kontrol med emissionerne

1. Røggas fra *affaldsforbrændingsanlæg* og *affaldsmedforbrændingsanlæg* udledes under kontrollerede forhold gennem en skorsten, hvis højde beregnes således, at menneskers sundhed og miljøet sikres.

Tirsdag, den 10. marts 2009

2. Emissionerne fra *affaldsforbrændingsanlæg* og *affaldsmedforbrændingsanlæg* til luften må ikke overskride de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag VI, del 3 og 4, eller fastsat i overensstemmelse med samme bilags del 4.

Hvis over 40 % af varmeafgivelsen i et affaldsmedforbrændingsanlæg stammer fra farligt affald, eller anlægget medforbrænder ubehandlet blandet kommunalt affald, finder emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 3, anvendelse.

3. Udledning i vandmiljøet af spildevand fra røggasrensning skal begrænses i videst muligt omfang, og koncentrationerne af forurenende stoffer må ikke ligge højere end emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 5.

4. Emissionsgrænseværdierne gælder på det punkt, hvor spildevand fra røggasrensning udledes fra *affaldsforbrændingsanlægget* eller *affaldsmedforbrændingsanlægget*.

Når spildevand fra røggasrensning behandles uden for *affaldsforbrændingsanlægget* eller *affaldsmedforbrændingsanlægget* på et rensningsanlæg, der kun har til opgave at behandle denne form for spildevand, finder emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 5, anvendelse på det punkt, hvor spildevandet udledes fra rensningsanlægget. Når spildevand fra røggasrensning behandles sammen med spildevand fra andre kilder enten på eller uden for anlægsområdet, foretager driftslederen passende massebalanceberegninger ud fra resultaterne af de målinger, der er, fastsat i bilag VI, del 6, punkt 2, for at bestemme de emissionsniveauer i den endelige spildevandsudledning, der kan tilskrives spildevand fra røggasrensning.

Der må under ingen omstændigheder ske en fortynding af spildevandet med henblik på opfyldelse af emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 5.

5. Anlægsområder for affaldsforbrændings- og -medforbrændingsanlæg, herunder tilhørende oplagringspladser til affald, skal udformes og drives således, at ikke-godkendte og utilsigtede udslip af forurenende stoffer til jord, overfladevand og grundvand undgås.

Der skal være kapacitet til oplagring af forurenede regnvandsafstrømning fra *affaldsforbrændingsanlæggets* henholdsvis *affaldsmedforbrændingsanlæggets* område og af forurenede vand, der skyldes spild eller brandslukning. Denne opbevaringskapacitet skal være tilstrækkelig til, at vandet om nødvendigt kan kontrolleres og renses inden udledning.

6. Med forbehold af artikel 44, stk. 4, litra c), må *affaldsforbrændingsanlægget* eller *affaldsmedforbrændingsanlægget* eller de enkelte ovne, som indgår i et sådant anlæg under ingen omstændigheder forbrænde affald i et uafbrudt tidsrum på over 4 timer, hvis emissionsgrænseværdierne overskrides.

Drift under sådanne betingelser må samlet ikke overstige 60 timer i løbet af et år.

Tidsgrænsen i andet afsnit gælder for de ovne, der er knyttet til et og samme røggasrensningsanlæg.

Artikel 41

Havari

Driftslederen skal i tilfælde af havari, så snart det er praktisk muligt, indskrænke eller standse driften, indtil normal drift kan genoptages.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 42

Overvågning af emissionerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at emissionerne overvåges efter anvisningerne i bilag VI, del 6 og 7.
2. Det kontrolleres, at de automatiske målesystemer er installeret og fungerer, som det skal, ved årlige efterprøvnings som anført i bilag VI, del 6.
3. Den kompetente myndighed afgør, hvor de prøveudtagnings- og målepunkter, der skal benyttes til overvågning af emissionerne, skal placeres.
4. Alle overvågningsresultater skal registreres, bearbejdes og forelægges på en måde, så den kompetente myndighed kan kontrollere, at de driftsbetingelser og emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelsen, overholdes.
5. Så snart brugbar måleteknik forefindes i Fællesskabet, fastsætter Kommissionen fra hvilket tidspunkt der skal foretages kontinuerlige målinger af emissionerne af tungmetaller, dioxiner og furaner til luft.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

Artikel 43

Overholdelse af emissionsgrænseværdierne

Emissionsgrænseværdierne for luft og vand betragtes som overholdt, hvis betingelserne i bilag VI, del 8 er opfyldt.

Artikel 44

Driftsbetingelser

1. Affaldsforbrændingsanlæg skal drives således, at der opnås et udbrændingsniveau, hvor det samlede organiske kulstofindhold i slaggen og bundasken er under 3 %, eller glødetabet er under 5 % af materialets tørvægt. Om nødvendigt forbehandles affaldet.
2. *Affaldsforbrændingsanlæg* og *affaldsmedforbrændingsanlæg* skal udformes, udstyres, opføres og drives således, at de gasser, der opstår ved forbrænding eller medforbrænding af affald, efter den sidste indblæsning af forbrændingsluft opvarmes på kontrolleret og ensartet vis, selv under de mest ugunstige forhold, til en temperatur, der i mindst to sekunder holdes på mindst 850 °C.

Hvis der forbrændes farligt affald med et indehold på mere end 1 % halogenerede organiske stoffer udtrykt som chlor, skal temperaturen nå op på mindst 1 100 °C, før kravet i første afsnit er opfyldt.

I affaldsforbrændingsanlæg måles de i første og andet afsnit anførte temperaturer nær den indre væg i forbrændingskammeret. Den kompetente myndighed kan godkende, at målingerne foretages på et andet repræsentativt punkt i forbrændingskammeret.

3. Hvert forbrændingskammer i et affaldsforbrændingsanlæg skal være forsynet med mindst en støttebrænder. Denne brænder skal gå i gang automatisk, når forbrændingsgassernes temperatur efter den sidste indblæsning af forbrændingsluft falder til under de temperaturer, der er anført i stk. 2. Den skal også benyttes i antændings- og udbrændingsfasen for at sikre, at disse temperaturer opretholdes på ethvert tidspunkt under disse faser, og så længe der stadig er uforbrændt affald i forbrændingskammeret.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Støttebrænderen må ikke få tilført brændstof, som kan medføre større emissioner end dem, der skyldes fyring med gasolie svarende til definitionen i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændselsstoffer ⁽¹⁾.

4. *Affaldsforbrændingsanlæg* og *affaldsmedforbrændingsanlæg* skal drives med et automatisk system, som forhindrer affaldsindfyringen i følgende situationer:

- a) under antændingen, indtil temperaturen har nået det niveau, der er foreskrevet i stk. 2 eller i en godkendelse som omhandlet i *artikel 45, stk. 1*
- b) når temperaturen ikke opretholdes på det niveau, der er foreskrevet i stk. 2 eller i en godkendelse som omhandlet i *artikel 45, stk. 1*
- c) når de kontinuerlige målinger viser, at en emissionsgrænseværdi overskrides som følge af forstyrrelser eller svigt i røggasrensningsanlægget.

5. Al varme, der genereres af *affaldsforbrændingsanlæg* eller *affaldsmedforbrændingsanlæg*, udnyttes i den udstrækning det er praktisk muligt.

6. Klinisk risikoaffald placeres direkte i ovnen, uden at det først blandes med andet affald og uden direkte håndtering.

7. Medlemsstaterne sikrer, at *affaldsforbrændingsanlæg* og *affaldsmedforbrændingsanlæg* drives og ledes af en fysisk person med de fornødne kvalifikationer.

Artikel 45

Tilladelse til at fastsætte andre driftsvilkår

1. Den kompetente myndighed kan tillade vilkår, der afviger fra betingelserne i *artikel 44, stk. 1, 2 og 3*, og, for så vidt angår temperatur, i *artikel 44, stk. 4*, og som er fastsat i godkendelsen for bestemte affaldskategorier eller bestemte termiske processer, forudsat at de øvrige krav i dette kapitel opfyldes. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for disse tilladelser.

2. For affaldsforbrændingsanlæg må ændringer af driftsbetingelserne ikke skabe flere restprodukter eller restprodukter med et større indhold af organiske forurenende stoffer end de restprodukter, der kunne forventes under betingelserne i *artikel 44, stk. 1, 2 og 3*.

3. Affaldsmedforbrændingsanlæg, der har fået tilladelse til at ændre driftsvilkårene som anført i stk. 1, skal mindst opfylde de emissionsgrænseværdier, der er fastsat for samlet organisk kulstof og CO i bilag VI, del 3.

Inden for papirmasse- og papirindustrien, skal kedler, der medforbrænder barkaffald på det sted, hvor det produceres, som var i drift og havde en godkendelse inden den 28. december 2002, og som har tilladelse til ændrede driftsvilkår som anført i stk. 1, i det mindste opfylde de emissionsgrænseværdier for samlet organisk kulstof, der er fastsat i bilag VI, del 3.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om alle driftsbetingelser, der tillades i henhold til stk. 1, 2 og 3, og om resultaterne af den udførte kontrol sammen med de oplysninger, der skal gives ifølge indberetningskravene i *artikel 66*.

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 81.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 46

Levering og modtagelse af affald

1. *Affaldsforbrændingsanlæg* eller *affaldsmedforbrændingsanlæggets* driftsleder tager alle de nødvendige forholdsregler i forbindelse med levering og modtagelse af affald for i det videst mulige, praktisk gennemførlige omfang at forebygge eller begrænse forurening af luft, jord, overfladevand og grundvand såvel som andre miljøskaer, lugt og støj samt direkte fare for menneskers sundhed.

2. Driftslederen bestemmer massen af hver affaldskategori, jf. EU's liste over affald som fastsat ved Kommissionens beslutning 2000/532/EF, inden affaldet modtages i *affaldsforbrændingsanlægget* eller *affaldsmedforbrændingsanlægget*.

3. Inden det farlige affald modtages i *affaldsforbrændingsanlægget* eller *affaldsmedforbrændingsanlægget*, skal driftslederen indsamle foreliggende oplysninger om affaldet for at kontrollere, om kravene i godkendelsen, jf. artikel 39, stk. 2, overholdes.

Disse oplysninger skal omfatte:

- a) alle de administrative oplysninger om affaldets oprindelse, der findes i de dokumenter, der er nævnt i stk. 4, litra a)
- b) affaldets fysiske og så vidt muligt dets kemiske sammensætning samt alle andre nødvendige oplysninger til at vurdere, om det er egnet til den påtænkte forbrændingsproces
- c) affaldets farlige egenskaber, hvilke stoffer det ikke må blandes med, samt forholdsregler ved håndtering af affaldet.

4. Inden det farlige affald modtages i *affaldsforbrændingsanlægget* eller *affaldsmedforbrændingsanlægget*, skal driftslederen mindst gennemføre følgende procedurer:

- a) kontrol af de nødvendige dokumenter efter *direktiv 2008/98/EF*, samt i givet fald, efter Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ og efter bestemmelser om transport af farligt gods
- b) udtagning af repræsentative prøver, medmindre det er uhensigtsmæssigt, så vidt muligt inden aflæsning, for gennem kontrol at bekræfte overensstemmelsen med de i henhold til stk. 3 forelagte oplysninger, og for at give de kompetente myndigheder mulighed for at få kendskab til arten af det behandlede affald.

De i litra b) omhandlede prøver skal opbevares i mindst en måned efter forbrændingen eller medforbrændingen af det pågældende affald.

5. Den kompetente myndighed kan indrømme undtagelser fra stk. 2, 3 og 4 for affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, som er en del af et anlæg, der er omfattet af kapitel II, og kun forbrænder eller medforbrænder affald, som dette anlæg selv frembringer.

Artikel 47

Restprodukter

1. Restprodukter skal begrænses til det mindst mulige for så vidt angår mængde og skadelighed. Restprodukterne genanvendes, hvor det er hensigtsmæssigt, på selve anlægget eller udenfor.

⁽¹⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

2. Transport og midlertidig oplagring af tørre restprodukter i form af støv skal finde sted på en sådan måde, at de ikke spredes i miljøet.
3. Inden det afgøres, hvordan restprodukterne || bortskaffes eller genanvendes, foretages der || passende tests for at bestemme restprodukternes fysiske og kemiske egenskaber og forureningspotentiale. Testene skal vedrøre det samlede indhold af opløselige stoffer og indholdet af opløselige tungmetaller.

Artikel 48

Væsentlig ændring

En ændring af et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, der kun behandler ufarligt affald på et anlæg, der er omfattet af kapitel II, således at der også forbrændes eller medforbrændes farligt affald, betragtes som en væsentlig ændring.

Artikel 49

Indberetning og oplysning af offentligheden om affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg

1. Ansøgninger om nye godkendelser af affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg gøres tilgængelige for offentligheden ét eller flere steder, i et passende tidsrum, således at offentligheden kan fremsætte bemærkninger til ansøgningerne, før den kompetente myndighed træffer afgørelse. Denne afgørelse skal offentliggøres og skal mindst indeholde kopi af godkendelsen og alle senere ændringer.
2. For affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på to tons eller mere i timen skal den i artikel 66 omhandlede rapport indeholde oplysninger om, hvordan anlægget fungerer og overvåges, samt gøre rede for, hvordan forbrændings- eller medforbrændingsprocessen drives, og hvor store emissionerne til luft og vand er i forhold til emissionsgrænseværdierne. Disse oplysninger offentliggøres.
3. Den kompetente myndighed udarbejder og offentliggør en liste over affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på mindre end to tons i timen.

KAPITEL V

Særlige bestemmelser om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler

Artikel 50

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på aktiviteter, der er anført i bilag VII, del 1, og som i givet fald udføres i et omfang som angivet ved de forbrugstærskler, der er anført i bilag VII, del 2.

Artikel 51

Definitioner

I dette kapitel gælder følgende definitioner:

- (1) »bestående anlæg«: et anlæg, som er i drift, og som der enten er udstedt godkendelse til inden den 1. april 2001 eller indsendt en komplet ansøgning om godkendelse for inden den 1. april 2001, forudsat at anlægget er sat i drift senest den 1. april 2002
- (2) »spildgas«: endelig gasformig udledning, som indeholder flygtige organiske forbindelser eller andre forurenende stoffer, fra skorsten eller rensningsudstyr til luften

Tirsdag, den 10. marts 2009

- (3) »diffus emission«: emission af flygtige organiske forbindelser, der ikke er indeholdt i spildgasser, til luft, jord og vand, samt opløsningsmidler indeholdt i produkter, medmindre andet fremgår af bilag VII, del 2
- (4) » samlede emissioner«: summen af diffuse emissioner og emissioner i spildgasser
- (5) »blanding«: blanding som anført i definitionen i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) ⁽¹⁾
- (6) »klæbemiddel«: blanding, som anvendes til at sammenføje enkeltdele af et produkt, herunder organiske opløsningsmidler eller blandinger, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige for blandingens rette anvendelse
- (7) »trykfarve«: blanding, som anvendes i en trykproces til at trykke tekst eller billeder på en overflade, herunder organiske opløsningsmidler eller blandinger, der indeholder organisk opløsningsmidler, som er nødvendige for blandingens rette anvendelse
- (8) »lak«: gennemsigtigt overfladelag
- (9) »forbrug«: det samlede input af organiske opløsningsmidler i et anlæg pr. kalenderår eller anden 12-måneders periode, minus eventuelle flygtige organiske forbindelser, som genvindes med henblik på genbrug
- (10) »input«: mængden af organiske opløsningsmidler samt mængden heraf i blandinger, der bruges under en aktivitet, herunder opløsningsmidler, der genanvendes i og uden for anlægget, og som medregnes hver gang, de anvendes til at udøve aktiviteten
- (11) »genbrug «: anvendelse af organiske opløsningsmidler, der er genvundet fra et anlæg, med henblik på teknisk eller erhvervsmæssig anvendelse, herunder anvendelse som brændstof, men ikke endelig bortskaffelse af genvundne organiske opløsningsmidler som affald
- (12) »indesluttede vilkår«: vilkår for driften af et anlæg, der betyder, at flygtige organiske forbindelser, der frigives fra aktiviteten, opsamles og udledes under kontrollerede forhold enten gennem en skorsten eller gennem rensningsudstyr, således at emissionerne af flygtige organiske forbindelser ikke som helhed er diffuse
- (13) »opstart og nedlukning«: operationer, hvorunder en aktivitet, udstyrsdel eller beholder sættes i eller ud af drift eller tomgang, dog ikke regelmæssigt svingende procesfaser.

Artikel 52

Erstatning af farlige stoffer

Stoffer eller blandinger, som på grund af deres indhold af flygtige organiske forbindelser er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske efter direktiv 67/548/EØF og har fået tildelt eller bør tildeles risikosætningerne R45, R46, R49, R60 eller R61, skal så vidt muligt snarest erstattes af mindre skadelige stoffer eller blandinger.

Artikel 53

Kontrol af emissionerne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre enten:

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- a) at anlæggenes emissioner af flygtige organiske forbindelser ikke overskrider grænseværdierne for emission af spildgasser og for diffus emission eller grænseværdierne for samlet emission og andre krav i bilag VII, del 2 og 3 overholdes, eller
- b) at anlæggene opfylder kravene i reduktionsprogrammet i bilag VII, del 5, forudsat at der opnås en reduktion, der svarer til den, der opnås ved at anvende de i litra a) nævnte emissionsgrænseværdier.

Medlemsstaterne *underretter* i overensstemmelse med *artikel 66, stk. 1*, Kommissionen om fremskridtene med at opnå den tilsvarende emissionsreduktion som anført i litra b).

2. Påviser driftslederen over for den kompetente myndighed, at det ikke er teknisk og økonomisk gennemførligt at overholde emissionsgrænseværdien for diffuse emissioner, kan den kompetente myndighed dispensere fra *stk. 1, litra a)*, og tillade, at emissionerne overstiger denne emissionsgrænseværdi, under forudsætning af, at der ikke forventes signifikante risici for menneskers sundhed eller miljøet, og at driftslederen godtgør over for den kompetente myndighed, at den bedste tilgængelige teknik er *anvendt*.

3. Den kompetente myndighed kan dispensere fra *stk. 1* for overfladebehandling, der er omfattet af punkt 8 i tabellen i bilag VII, del 2, og som ikke kan udføres under indesluttede vilkår, og tillade, at anlæggets emissioner ikke opfylder kravene i nævnte stykke, hvis driftslederen godtgør over for den kompetente myndighed, at disse krav er uopfyldelige af tekniske og økonomiske grunde, og at den bedste tilgængelige teknik er *anvendt*.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i *stk. 2* og *3* omhandlede dispensationer efter bestemmelserne i *artikel 66, stk. 2*.

5. Emissioner af flygtige organiske forbindelser, som har fået tildelt eller bør tildeles risikosætning R40, R45, R46, R49, R60, R61 eller R68, skal af hensyn til folkesundheden og miljøet håndteres under indesluttede vilkår, så vidt det er teknisk og økonomisk muligt, og de må ikke overstige de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag VII, del 4.

6. Anlæg, hvor der udføres to eller flere aktiviteter, som hver for sig overskrider tærsklerne i bilag VII, del 2, skal:

a) for stoffer anført i *stk. 5* opfylde kravene heri for hver enkelt aktivitet

b) skal for alle andre stoffer enten:

i) opfylde kravene i *stk. 1* for hver enkelt aktivitet eller

ii) fungere således, at de samlede emissioner af flygtige organiske forbindelser, ikke overskrider de emissioner, der ville være forekommet, hvis nr. i) var blevet anvendt.

7. Alle egnede forholdsregler skal træffes for at reducere emissionerne af flygtige organiske forbindelser til det mindst mulige under opstart og nedlukning.

Artikel 54

Overvågning af emissionerne

Medlemsstaterne sikrer enten ved udtrykkelige angivelser i godkendelsens vilkår eller ved almindelige bindende forskrifter, at der udføres målinger af emissionerne efter reglerne i bilag VII, del 6.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 55

Overholdelse af emissionsgrænseværdierne

Emissionsgrænseværdierne i spildgas anses for overholdt, betingelserne i bilag VII, del 8, er opfyldt.

Artikel 56

Indberetning om overholdelse af godkendelsesvilkårene

I den indberetning om overholdelse af godkendelsesvilkårene, der er omhandlet i artikel 8, nr. 1, skal overholdelsen påvises i forhold til enten:

- a) grænseværdierne for emission i spildgasser, for diffus emission og for samlet emission
- b) kravene i reduktionsprogrammet i henhold til bilag VII, del 5, eller
- c) dispensationer i medfør af artikel 53, stk. 2 og 3.

Indberetningen om overholdelse af godkendelsesvilkårene kan omfatte en plan for forvaltning af opløsningsmidler udarbejdet efter reglerne i bilag VII, del 7.

Artikel 57

Væsentlig ændring af bestående anlæg

1. En ændring af den maksimale input-masse af organiske opløsningsmidler i et bestående anlæg som gennemsnit over en dag anses, hvis anlægget drives ved designoutput og hverken er under opstart, nedlukning eller vedligeholdelse af udstyr, ¶ for at være væsentlig, hvis den fører til en stigning i emissionerne af flygtige organiske forbindelser på mere end:

- 25 % for anlæg, hvor der foregår aktiviteter, som henhører under de laveste tærskelområder i punkt 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 eller 17 i bilag VII, del 2, eller for de andre aktiviteter af bilag VII, del 2, som har et forbrug af opløsningsmidler på mindre end 10 tons pr. år
- 10 % for alle andre anlæg.

2. Hvis et bestående anlæg efter væsentlige ændringer falder ind under dette direktivs anvendelsesområde for første gang, betragtes den del af anlægget, der ændres væsentligt, som et nyt anlæg, medmindre de samlede emissioner fra hele anlægget ikke overskrider *de emissioner*, der ville forekomme, hvis den væsentligt ændrede del blev betragtet som et nyt anlæg, i hvilket tilfælde det betragtes som et bestående anlæg.

3. Når der foretages en væsentlig ændring, kontrollerer den kompetente myndighed, at anlægget opfylder kravene i dette direktiv.

Artikel 58

Udveksling af oplysninger om erstatning af organiske opløsningsmidler

Kommissionen tilrettelægger udveksling af oplysninger med medlemsstaterne, den berørte industri og ikke-statslige organisationer, der arbejder for miljøbeskyttelse, om brugen af organiske opløsningsmidler, deres mulige erstatningsstoffer og teknikker, som har det mindste potentiale for at belaste luft, vand, jordbund, økosystemer og menneskers sundhed.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Der udveksles oplysninger om alle følgende forhold:

- a) brugsegnethed
- b) mulige virkninger på menneskers sundhed i almindelighed, og erhvervsmæssig eksponering i særdeleshed
- c) potentielle miljøbelastninger
- d) økonomiske følger, herunder omkostninger og udbytte ved de foreliggende muligheder.

Artikel 59

Adgang til oplysninger

1. Den kompetente myndigheds afgørelse, der i det mindste skal omfatte en genpart af godkendelsen og eventuelle senere ajourføringer af denne, stilles til rådighed for offentligheden.

De almindelige bindende forskrifter for anlæg og listen over anlæg, der kræver godkendelse og registrering, stilles til rådighed for offentligheden.

2. De resultater af emissionsovervågningen efter *artikel 54*, som den kompetente myndighed ligger inde med, stilles til rådighed for offentligheden.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med de samme indskrænkninger som dem, der er fastsat i || *artikel 4*, stk. 1 og 2, i *direktiv 2003/4/EF*.

KAPITEL VI

Særlige bestemmelser om anlæg, der producerer titandioxid

Artikel 60

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på anlæg, der fremstiller titandioxid.

Artikel 61

Forbud mod udledning og dumpning af affald

Medlemsstaterne forbyder udledning og dumpning af følgende former for affald i vandforekomster, have og oceaner:

- 1) fast affald
- 2) moderlud, der opstår i filtreringsfasen efter hydrolyse af titanylsulfatopløsningen, fra anlæg, der anvender sulfatprocessen, herunder syreholdigt affald i forbindelse med denne moderlud, med et samlet indhold på mere end 0,5 % fri svovlsyre og forskellige tungmetaller, herunder også syreholdigt affald, der er blevet fortyndet, til det indeholder 0,5 % fri svovlsyre eller mindre
- 3) affald fra anlæg, der anvender chloridprocessen, med et indhold på mere end 0,5 % fri saltsyre og forskellige tungmetaller, inklusive affald af denne art, der er blevet fortyndet til det indeholder 0,5 % fri svovlsyre eller mindre

Tirsdag, den 10. marts 2009

- 4) filtrersalte, slam og flydende affald, der opstår ved behandling (koncentrering eller neutralisering) af det under nr. 2 og 3 omhandlede affald, og som indeholder forskellige tungmetaller, men ikke neutraliserede og filtrerede eller dekanterede restprodukter, som kun indeholder spor af tungmetaller, og som inden enhver fortynding har en pH-værdi på over 5,5.

Artikel 62

Kontrol af emissioner til luft

1. Emissioner fra anlæg til vand må ikke overstige emissionsgrænseværdierne i bilag VIII, del 1.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at toksicitetsprøver udføres i overensstemmelse med bilag VIII, del 2, punkt 1, og at resultaterne af disse prøver stemmer overens med værdierne i bilag VIII, del 2, punkt 2.

Artikel 63

Forebyggelse og bekæmpelse af emissioner til luft

1. Emission af syreblærer fra anlæggene skal forebygges.
2. Emissioner fra anlæg til luft må ikke overstige emissionsgrænseværdierne i bilag VIII, del 3.

Artikel 64

Overvågning af emissionerne og af miljøet

1. Medlemsstaterne sikrer, at emissionerne til vand overvåges, således at den kompetente myndighed kan kontrollere overholdelsen af godkendelsesvilkårene og *artikel 62*.
2. Medlemsstaterne sikrer, at emissionerne til luft overvåges, således at den kompetente myndighed kan kontrollere overholdelsen af godkendelsesvilkårene og *artikel 63*.

Denne overvågning omfatter som et minimum overvågning af emissionerne som anført i bilag VII, del 5.

3. Medlemsstaterne sikrer, at det miljø, der berøres af udledning til vand af affald fra titaniumproducerende anlæg, overvåges efter anvisningerne i bilag VIII, del 4.
4. Overvågningen udføres efter CEN's standarder, hvis de foreligger, og ellers efter ISO-standarder eller nationale eller internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes oplysninger af tilsvarende videnskabelig kvalitet.

KAPITEL VII

Udvalg, overgangsbestemmelser, afsluttende bestemmelser

Artikel 65

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger myndigheder og organer med kompetence til at varetage opgaverne i medfør af dette direktiv.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 66

Indberetning fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen forsynes med oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv, om repræsentative data vedrørende emissionerne og andre miljøpåvirkninger, om emissionsgrænseværdier, om anvendelsen af bedste tilgængelige teknik i overensstemmelse med artikel 15 og 16 **og om dispensationer i medfør af artikel 16, stk. 3.**

Medlemsstaterne udvikler og opgraderer jævnligt deres nationale informationssystemer for at kunne stille de i første afsnit omhandlede oplysninger til rådighed elektronisk for Kommissionen. **Medlemsstaterne stiller et sammendrag af oplysningerne til rådighed for offentligheden.**

2. Kommissionen fastsætter, hvilke typer af oplysninger medlemsstaterne skal stille til rådighed i medfør af stk. 1, og i hvilken form det skal ske.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

3. Senest tre år efter datoen i artikel 71, stk. 1, og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv på grundlag af de i stk. 1 omhandlede oplysninger, i givet fald ledsaget af et forslag til retsakt.

Artikel 67

Ændring af bilagene

1. På grundlag af den bedste tilgængelige teknik **som beskrevet i de relevante BAT-referencedokumenter** tilpasser Kommissionen **senest 12 måneder efter offentliggørelsen af et BAT-referencedokument i medfør af artikel 14 og på grundlag af BAT-konklusionerne i BAT-referencedokumentet bilag V, VI, VII og VIII ved at fastsætte emissionsgrænseværdier som mindstekrav. Emissionsgrænseværdier kan suppleres med tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger, forudsat at der kan opnås et tilsvarende miljøbeskyttelsesniveau.**

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

2. **Inden vedtagelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger hører Kommissionen de relevante industriorganisationer og ikke-statslige organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og aflægger beretning om resultatet af høringerne og om, hvorledes der er taget hensyn til dem.**

Artikel 68

Mindstekrav

1. **Uden at det berører artikel 67, fastsætter Kommissionen, senest 12 måneder efter offentliggørelsen af et BAT-referencedokument i medfør af artikel 14 og på grundlag af BAT-konklusionerne i BAT-referencedokumentet, emissionsgrænseværdier samt overvågnings- og overholdelseskrav som mindstekrav. Emissionsgrænseværdier kan suppleres med tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger, forudsat at der kan opnås et tilsvarende miljøbeskyttelsesniveau ved hjælp af sådanne tilsvarende parametre.**

Sådanne mindstekrav fastsættes med tanke på betydelige miljøbelastninger forårsaget af de pågældende aktiviteter eller anlæg og baseres på BAT-AEL.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

2. *Inden vedtagelsen af de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesforanstaltninger hører Kommissionen de relevante industriorganisationer og ikke-statslige organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og aflægger beretning om resultatet af høringerne og om, hvorledes der er taget hensyn til dem.*

3. *I overensstemmelse med stk. 1 og 2 fastsætter Kommissionen senest den 31. december 2011 navnlig emissionsgrænseværdier samt overvågnings- og overholdelseskrav for emissioner af dioxiner og furaner fra anlæg, der udfører de i punkt 2.1 og 2.2. i bilag I omhandlede aktiviteter.*

Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan fastsætte strengere emissionsgrænseværdier for emissioner af dioxiner og furaner.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 69, stk. 2.

Artikel 69

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5a, stk. 1 til 4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 70

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser senest den ... og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.

Artikel 71

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, artikel 3, stk. 4, artikel 3, stk. 15-18 og stk. 20, artikel 4, stk. 2, artikel 5 og 6, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 2, litra b), artikel 12, stk. 8, artikel 13, stk. 1, litra e), artikel 14, artikel 15, stk. 1, litra d), artikel 15, stk. 3-5, artikel 16, stk. 2-5, artikel 17, artikel 18, stk. 2-4, artikel 22, stk. 2-3, artikel 22, stk. 4, litra b) og d), artikel 23, 24 og 25, artikel 26, stk. 1, litra d), artikel 26, stk. 2, litra c)-g), artikel 29, artikel 31, artikel 32, artikel 34, stk. 2-4, artikel 35, artikel 36, stk. 2, artikel 42, stk. 5, artikel 64, stk. 2, artikel 64, stk. 4, artikel 65, stk. 6, og artikel 70 samt bilag I, punkt 1.1, 2.5, litra c), 3.5, 4.7, 5.2, 5.3, 6.1, litra c), 6.4, litra b), 6.6, 6.9 og 6.10, bilag IV, punkt 1, litra b), bilag V, del 1-4, bilag VI, del 1, litra b), del 4, punkt 2.2, 3.1 og 3.2, del 6, punkt 2.5 og 2.6, bilag VII, del 7, punkt 3, samt bilag VIII, del 1, punkt 1 og 2 litra c) og del 3, punkt 2-3 senest den ... (*). De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og nærværende direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den ... (*). Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

(*) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 10. marts 2009

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 72

Ophævelse

1. Direktiverne 78/176/EEC, 82/883/EEC, 92/112/EEC, 96/61/EC, 1999/13/EC og 2000/76/EC, som ændret ved de retsakter, der er anført i bilag IX, del A, ophæves med virkning fra den ... (*), uden at dette indskrænker medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret og anvendelse af de direktiver, der er anført i bilag IX, del B.

2. Direktiv 2001/80/EF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag IX, del A, ophæves med virkning fra den 1. januar 2016, uden at dette indskrænker medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne, der er anført i bilag IX, del B.

3. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag X.

Artikel 73

Overgangsbestemmelser

1. For så vidt angår de anlæg, der er omhandlet i bilag I, i punkt 1.2, 1.3, 1.4 og 2.1 til 2.4, punkt 2.5, litra a) og b), punkt 2.6, 3, 4.1 til 4.6, 5.1, 5.2, punkt 5.3, litra a) og b), punkt 5.4, punkt 6.1, litra a) og b), punkt 6.2 til 6.5, punkt 6.6, litra a) og b), punkt 6.7 og 6.8, samt de anlæg, der er omhandlet i punkt 1.1 med en nominel termisk indfyret effekt på 50 MW eller derover, og de anlæg, der er omhandlet i punkt 6.6, litra a), med over 40 000 pladser til fjerkræ, og som er i drift og i besiddelse af en godkendelse eller har indgivet en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden den dato, der er omhandlet i artikel 71, stk. 1, forudsat at disse anlæg er sat i drift senest et år efter denne dato, anvender medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 71, stk. 1, fra ... (**).

2. For så vidt angår de anlæg, der er omhandlet i bilag I, punkt 2.5, litra c), punkt 5.3, litra c) og d), punkt 6.1, litra c), punkt 6.9 og 6.10, samt de anlæg, der er omhandlet i punkt 1.1, med en nominel termisk indgangseffekt på under 50 MW og de anlæg, der er omhandlet i punkt 6.6, litra a), med mindre end 40 000 pladser til fjerkræ, og som er i drift inden den dato, der er omhandlet i artikel 71, stk. 1, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 71, stk. 1, fra ... (**).

3. For så vidt angår fyringsanlæg, der er omfattet af kapitel III, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 71, stk. 1, fra den 1. januar 2016.

4. For så vidt angår fyringsanlæg, der medforbrænder affald, finder bilag VI, del 4, punkt 3.1, anvendelse indtil den 31. december 2015.

Fra den 1. januar 2016 finder derimod bilag VI, del 4, punkt 3.2, anvendelse for sådanne anlæg.

(*) 3 år efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) 3 år efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) 54 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Artikel 74

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 75

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Kategorier af industriaktiviteter som omhandlet i artikel 11

De nedenfor nævnte tærskelværdier vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Når flere aktiviteter, der henhører under samme punkt, udføres på samme anlæg, lægges kapaciteten af disse aktiviteter sammen.

Når den samlede nominelle indfyrede termiske effekt for anlæg henhørende under punkt 1.1. skal beregnes, medregnes for fyringsanlæg, der bruges i sundhedsvæsenet, kun den normale driftskapacitet.

Når den samlede nominelle indfyrede termiske effekt for anlæg henhørende under punkt 1.1 skal beregnes, medregnes ikke fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW.

Når den samlede nominelle indfyrede termiske effekt for anlæg henhørende under punkt 1.1 skal beregnes, medregnes ikke fyringsanlæg, der har en nominel indfyret termisk effekt på under 50 MW og drives i højst **500 timer** om året.

1. Energiindustri
  - 1.1. Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret effekt på 20 MW eller derover.
  - 1.2. Raffinering af mineralolie og gas.
  - 1.3. Produktion af koks.
  - 1.4. Forgasning eller likvefaktion af brændsel.
2. Produktion og forarbejdning af metaller
  - 2.1. Ristning eller sintring af malm, herunder svovlholdigt malm.
  - 2.2. Produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- 2.3. Forarbejdning af jernmetaller:
- varmvalsning med en råstålkapacitet på mere end 20 tons/time
  - smedning med hamre med slagenergi på mere end 50 kJ pr. hammer, når den afgivne varme er på mere end 20 MW
  - anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal med en råstålkapacitet på mere end 2 tons/time.
- 2.4. Drift af jernmetalstøberier med en produktionskapacitet på over 20 tons støbegods om dagen.
- 2.5. Forarbejdning af non-ferro-metaller:
- udvinding af non-ferro råmetaller af malme, koncentrater eller sekundære råstoffer ved hjælp af metallurgiske, kemiske eller elektrolytiske processer
  - smeltning af non-ferro-metaller inkl. legering, herunder genindvindingsprodukter, med en smeltekapacitet på mere end 4 tons om dagen for bly og cadmium eller 20 tons om dagen for alle andre metaller; omfatter ikke drift af støberier
  - drift af non-ferro-metalstøberier, der fremstiller støbte metalprodukter, og hvis **smeltekapacitet** er større end 2,4 tons om dagen for bly og cadmium eller 12 tons om dagen for alle andre metaller.
- 2.6. Behandling af overflader på metaller eller plastmaterialer ved en elektrolytisk eller kemisk proces, hvis behandlingskarrenes volumen er på mere end 30 m³.
3. Mineralindustri
- 3.1. Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag, eller kalk i roterovne eller andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.
- 3.2. Udvinning af asbest eller fremstilling af produkter af asbest.
- 3.3. Fremstilling af glas inklusive glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 3.4. Smeltning af mineralske stoffer, inklusive fremstilling af mineralfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 3.5. Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag, **og** en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m³.
4. Kemisk industri
- I dette afsnit forstås ved fremstilling, anvendt om de i dette afsnit omhandlede aktivitetskategorier, fremstilling i industriel målestok ved kemisk eller biologisk forarbejdning af de i punkt 4.1-4.7 nævnte stoffer eller grupper af stoffer.
- 4.1. Fremstilling af organiske kemikalier, som f.eks.:
- simple kulbrinter, (lineære eller cykliske, mættede eller umættede, alifatisk eller aromatiske)
  - iltholdige kulbrinter som f.eks. alkohol, aldehyder, ketoner, kulstofsyrer, estere, acetater, ether, peroxider, epoxyharpikser
  - svovlholdige kulbrinter
  - kvælstofholdige kulbrinter som f.eks. aminer, amider, nitrøse forbindelser, nitro- eller nitratforbindelser, nitriler, cyanater, isocyanater
  - fosforholdige kulbrinter

Tirsdag, den 10. marts 2009

- f) halogenholdige kulbrinter
  - g) organiske metalforbindelser
  - h) basisplastmaterialer (polymerer, kunstfibre, cellulosederivater)
  - i) syntetisk gummi
  - j) farvestoffer og pigmenter
  - k) overfladeaktive stoffer og tensider.
- 4.2. Fremstilling af uorganiske kemikalier som f.eks.:
- a) gasser som f.eks. ammoniak, klor eller hydrogenchlorid, fluor og fluorbrinte, kuliliter, svovlforbindelser, kvælstofilter, brint, svovldioxid, carbonyldichlorid
  - b) syrer som f.eks. chromsyre, flussyre, fosforsyre, salpetersyre, saltsyre, svovlsyre, oleum, svovlholdige syrer
  - c) baser som f.eks. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid
  - d) salte som f.eks. ammoniumklorid (salmiak), kaliumklorat, kaliumkarbonat (potaske), natriumkarbonat (soda), perborater, sølvnitrat
  - e) ikke-metaller, metaloxider eller andre uorganiske forbindelser som f.eks. kalciumkarbid, silicium, siliciumkarbid.
- 4.3. Fremstilling af fosfat-, kvælstof- eller kaliumholdig kunstgødning (herunder blandingsgødning).
- 4.4. Fremstilling af plantebeskyttelsesmidler eller biocider.
- 4.5. Fremstilling af farmaceutiske produkter, herunder mellemprodukter.
- 4.6. Fremstilling af sprængstoffer.
- 4.7. Fremstilling af kemikalier til anvendelse som brændsel eller smøremidler.
5. Affaldshåndtering
- 5.1. Bortskaffelse eller nyttiggørelse af farligt affald hvor kapaciteten er større end 10 tons/dag, og hvorunder der foregår følgende aktiviteter:
- a) biologisk behandling
  - b) fysisk-kemisk behandling
  - c) forbrænding eller medforbrænding
  - d) blanding
  - e) rekonditionering
  - f) oplagring med en oplagringsskapacitet på over 10 tons
  - g) anvendelse hovedsagelig som brændstof eller andet middel til energifremstilling
  - h) genvinding/regenerering af opløsningsmidler
  - i) genanvendelse/genvinding af uorganiske materialer undtagen metaller eller metalforbindelser
  - j) regenerering af syrer eller baser
  - k) genvinding af produkter, der har været brugt til forureningsbekæmpelse
  - l) genvinding af komponenter fra katalysatorer
  - m) genraffinering eller andre former for genbrug af olie

Tirsdag, den 10. marts 2009

- 5.2. Forbrænding **og medforbrænding** af ufarligt affald hvor kapaciteten er større end 3 tons/time.
- 5.3. Bortskaffelse eller nyttiggørelse af ufarligt affald hvor kapaciteten er større end 50 tons/dag, og hvorunder følgende aktiviteter finder sted:
- a) biologisk behandling
  - b) fysisk-kemisk behandling, **med undtagelse af de aktiviteter, der er omfattet af Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽¹⁾, og som kun resulterer i behandlet slam som defineret i Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg ⁽²⁾. Denne undtagelse gælder kun i tilfælde, hvor der vil blive opnået mindst samme miljøbeskyttelsesniveau som med dette direktiv**
  - c) forbehandling af affald med henblik på medforbrænding
  - d) behandling af slagter og aske, **der ikke er omfattet af andre kategorier af industriaktiviteter**
  - e) behandling af metalskrot i **findelere**.
- 5.4. Deponier, som modtager over 10 tons/dag, eller har en samlet kapacitet på over 25 000 tons, undtagen deponier til inert affald.
6. Andre aktiviteter
- 6.1. Fremstilling i industrianlæg af:
- a) papirmasse af træ eller andre fibermaterialer
  - b) papir eller pap, hvor produktionskapaciteten er større end 20 tons/dag
  - c) træbaserede plader undtagen krydsfiner, hvor produktionskapaciteten er større end 600 m³/dag.
- 6.2. Forudgående forarbejdning (vask, blegning, mercerisering) eller farvning af tekstilfibre eller tekstilstoffer, hvor behandlingskapaciteten er større end 10 tons/dag.
- 6.3. Garvning af hud og skind, hvor behandlingskapaciteten for færdige produkter er større end 12 tons/dag.
- 6.4. a) Drift af slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag.
- b) Behandling og forarbejdning, medmindre den kun består i emballering, af følgende råvarer, uanset om de har været forarbejdede før eller er uforarbejdede, med henblik på fremstilling af levnedsmidler eller foder på basis af:
- i) animalske råstoffer (bortset fra ublandet mælk) med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 75 tons/dag
  - ii) vegetabiliske råstoffer med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 300 tons/dag
  - iii) en blanding af animalske og vegetabiliske råstoffer med en kapacitet til produktion af færdige produkter, som målt i tons/dag er større end:
    - 75, hvis A er lig med 10 eller mere eller
    - $[300 - (22,5 \times A)]$ i alle andre tilfældehvor »A« er andelen af animalsk materiale (i procent) i kapaciteten til produktion af færdige produkter.
- Emballage indgår ikke i produktets slutvægt.
- Dette underpunkt finder ikke anvendelse, hvor råstoffet er ublandet mælk.

⁽¹⁾ EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- c) Behandling og forarbejdning af ublandet mælk, når den modtagne mælkemængde er over 200 tons/dag (gennemsnit på årsbasis).
- 6.5. Destruktion eller udnyttelse af dyrekroppe eller dele heraf eller animalsk affald, hvor kapaciteten er større end 10 tons/dag.
- 6.6. Intensiv fjerkræavl eller svineavl med mere end:
- a) 40 000 pladser til **fjerkræ**
  - b) 2 000 pladser til avls-/fedesvin (over 30 kg), eller
  - c) 750 pladser til søer.
- Avles der andre fjerkræarter end nævnt under punkt a) eller andre typer af arter end anført under punkt a), b) og c) på samme anlæg, beregnes tærskelværdien ud fra nitrogenekskretionsfaktorer, der svarer til ovenstående tærskelværdier. **Kommissionen fastlægger retningslinjer for beregningen af tærskelværdierne og bestemmelsen af tilsvarende nitrogenekskretionsfaktorer.**
- 6.7. Behandling af overflader på stoffer, genstande eller produkter under anvendelse af organiske opløsningsmidler, navnlig med henblik på appretering, påtrykning, påføring af overfladelag, affedtning, imprægnering, kachering, lakering, rensning eller vædning, med en forbrugskapacitet med hensyn til opløsningsmiddel på mere end 150 kg/time eller mere end 200 tons/år.
- 6.8. Fremstilling af kulstof (fuldbrændt kul) eller elektrogråfit ved forbrænding eller grafitisering.
- 6.9. Beskyttelse af træ og træprodukter, hvor produktionskapaciteten er større end **50 m³/dag**.
- 6.10. Rensning uden for anlægsområdet af spildevand, der ikke er omfattet af || direktiv 91/271/EØF ||, og som udledes af et anlæg under kapitel I.

BILAG II**Liste over forurenende stoffer****LUFT**

1. Svovldioxid og andre svovlforbindelser
2. Nitrogenoxider og andre nitrogenforbindelser
3. Carbonmonoxid
4. Flygtige organiske forbindelser
5. Metaller og metalforbindelser
6. Støv, herunder fine partikler
7. Asbest (svævestøv, fibre)
8. Chlor og chlorforbindelser
9. Fluor og fluorforbindelser
10. Arsen og arsenforbindelser

Tirsdag, den 10. marts 2009

11. Cyanider
12. Stoffer og præparater, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber gennem luft er påvist
13. Polychlordibenzodioxin og polychlordibenzofuraner

VAND

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i vand
2. Organiske phosphorforbindelser
3. Organiske tinforbindelser
4. Stoffer og præparater, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber i eller gennem vand er påvist
5. Persistente carbonhydrider og persistente og bioakkumulerbare giftige organiske stoffer
6. Cyanider
7. Metaller og metalforbindelser
8. Arsen og arsenforbindelser
9. Biocider og plantebeskyttelsesmidler
10. Opslemmede materialer
11. Stoffer, der bidrager til eutrofiering (især nitrater og phosphater)
12. Stoffer, der har en negativ indflydelse på iltbalancen (og som kan måles med parametre som f.eks. BOD, COD)
13. Stoffer, der er opført på listen i bilag X til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

---

*BILAG III***Kriterier for fastlæggelse af den bedste tilgængelige teknik**

1. Anvendelse af teknologi, der resulterer i mindst muligt affald
2. Anvendelse af mindre farlige stoffer
3. Fremme af teknikker til genvinding og genanvendelse af stoffer, der produceres og forbruges i processen, og i affald, hvor det er hensigtsmæssigt
4. Sammenlignelige processer, indretninger eller driftsmetoder, som er gennemprøvet med et tilfredsstillende resultat i industriel målestok
5. Teknologiske fremskridt og udviklingen i den videnskabelige viden

Tirsdag, den 10. marts 2009

6. De pågældende emissioners art, virkninger og omfang
  7. Datoerne for nye eller bestående anlægs ibrugtagning
  8. Den tid, der er nødvendig for indførelse af bedst tilgængelig teknik
  9. Forbruget og arten af råstoffer (herunder vand), der forbruges i processen, og energieffektiviteten
  10. Behovet for at forhindre eller begrænse emissionernes samlede indvirkning på og risiko for miljøet til et minimum
  11. Behovet for at forhindre uheld og begrænse følgerne for miljøet *til et minimum*.
-

BILAG IV**Offentlig deltagelse i beslutningsprocessen**

1. Offentligheden informeres tidligt i en beslutningsprocedure (ved offentlig bekendtgørelse eller ved egnede midler såsom elektroniske medier, hvor det er muligt), eller senest så snart oplysningerne med rimelighed kan foreligge, om følgende:
  - a) ansøgning om godkendelse eller eventuelt forslag om ajourføring af en godkendelse eller godkendelsesvilkårene i overensstemmelse med artikel 22 herunder en beskrivelse af de punkter, der er anført i artikel 13, stk. 1
  - b) udarbejdelse af nye eller ajourførte almindelige bindende forskrifter, jf. artikel 18, herunder de krav, det foreslås, at forskrifterne skal omfatte, og en ikke-teknisk sammenfatning af de juridiske og forvaltningsmæssige rammer for anvendelsen af forskrifterne
  - c) i relevante tilfælde det forhold, at en afgørelse er omfattet af en national eller grænseoverskridende procedure til vurdering af virkningerne på miljøet eller konsultationer mellem medlemsstater i overensstemmelse med artikel 28
  - d) oplysninger om den kompetente myndighed, der har ansvaret for at træffe afgørelsen, hvorfra alle relevante oplysninger kan indhentes, hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes og nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål
  - e) karakteren af mulige afgørelser eller udkast til afgørelsen, hvis en sådan foreligger
  - f) eventuelt oplysninger vedrørende et forslag til ajourføring af en tilladelse eller vilkårene for tilladelsen
  - g) angivelse af hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger vil blive stillet til rådighed
  - h) oplysninger om hvilke foranstaltninger der er truffet for offentlig deltagelse og konsultation i henhold til punkt 5.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed får adgang til følgende inden for passende tidsfrister:
  - a) i overensstemmelse med national lovgivning til de vigtigste rapporter og anbefalinger, der er indgivet til den eller de kompetente myndigheder på det tidspunkt, hvor den berørte offentlighed informeres i overensstemmelse med punkt 1
  - b) i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2003/4/EF, adgang til andre oplysninger end de i punkt 1 omhandlede, som har relevans for afgørelsen i overensstemmelse med artikel 6, og som først er til rådighed, efter at den berørte offentlighed blev informeret i henhold til punkt 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

3. Den berørte offentlighed har ret til at fremsætte kommentarer og udtalelser til den kompetente myndighed, inden der træffes en afgørelse.
4. Ved den endelige afgørelse skal der tages behørig hensyn til resultaterne af de konsultationer, der er afholdt i henhold til dette bilag.
5. De detaljerede ordninger til information af offentligheden (f.eks. ved opslag inden for en vis radius eller offentliggørelse i lokale dagblade) og høring af den berørte offentlighed (f.eks. ved skriftlige forelæggelser eller ved offentlig høring) fastlægges af medlemsstaterne. Der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere offentligheden og til, at den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i de miljøbeslutningsprocedurer, der er omfattet af dette bilag.

BILAG V

Tekniske bestemmelser om fyringsanlæg

Del 1

Emissionsgrænseværdier for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 32, stk. 2

1. Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for vanddampindhold i røggassen samt ved et standardiseret O₂-indhold på 6 % for fast brændsel, 3 % for flydende og gasformigt brændsel og 15 % for gasturbiner og gasmotorer.

For gasturbiner med kombineret cyklus (CCGT) og med supplerende fyring kan den kompetente myndighed fastsætte det standardiserede O₂-indhold under hensyntagen til det pågældende anlægs særlige egenskaber.

2. Grænseværdier (mg/Nm³) for emission af SO₂ fra kedler, der fyres med fast eller flydende brændsel

Nominel indfyret termisk effekt (MWth)	Sten- og brunkul	Biomasse	TØRV	Flydende brændsel
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

For fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på under 500 MW, der fyres med flydende brændsel og er godkendt før den 27. november 2002, og som ikke er i drift i mere end 1 500 timer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for SO₂ på 800 mg/Nm³.

3. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for SO₂ fra kedler, der fyres med gasformigt brændsel

Generelt	35
Flydende gas	5
Gasser med lav brændværdi fra koksværker	400
Højovngas med lav brændværdi	200

4. Grænseværdier (mg/Nm³) for emission af NO_x fra kedler, der fyres med fast eller flydende brændsel

Nominel indfyret termisk effekt (MWth)	Sten- og brunkul	Biomasse og tørv	Flydende brændsel
50-100	300 450 ved fyring med brunkulpulver	300	450
100-300	200	250	200
> 300	200	200	150

Tirsdag, den 10. marts 2009

|| For fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel og har en nominel indfyret termisk effekt på ikke over 500 MW og er godkendt før den 27. november 2002, og som ikke er i drift i mere end 1 500 timer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på 450 mg/Nm³.

For fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel og har en nominel indfyret termisk effekt på 500 MW eller mere, som er godkendt før den 1. juli 1987, og som ikke er i drift i mere end 1 500 timer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på 450 mg/Nm³.

5. emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for NO_x og CO fra gasfyrede fyringsanlæg

	NO _x	CO
Gasfyrede kedler	100 ⁽⁵⁾	100
Gasturbiner (herunder CCGT) der fyres med naturgas ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Gasturbiner (herunder CCGT) der fyres med andet end naturgas ⁽⁴⁾	90	100
Gasmotorer	100	100

Noter:

⁽¹⁾ Ved naturgas forstås naturligt forekommende metan med højst 20 % (volumenprocent) af inerte stoffer og andre forbindelser.

⁽²⁾ 75 mg/Nm³ i følgende tilfælde, hvor gasturbineeffektiviteten er bestemt ved ISO-basisbelastningsvilkår:

i) gasturbiner, der anvendes i et kombineret kraftvarmesystem, der har en samlet effektivitet på over 75 %

ii) gasturbiner, der anvendes i kombinerede anlæg, der i gennemsnit har en samlet årlig elvirkningsgrad på over 55 %

iii) gasturbiner til mekaniske drev.

⁽³⁾ For gasturbiner med enkelt cyklus, der ikke falder ind under nogen af de under note 2 nævnte kategorier, men som har en virkningsgrad på over 35 % - bestemt ved ISO-basisbelastningsvilkår - skal emissionsgrænseværdien for NO_x være på 50xη/35, hvor η er gasturbineeffektiviteten ved ISO-basisbelastningsvilkår udtrykt som procentsats.

⁽⁴⁾ Disse emissionsgrænseværdier gælder også for gasturbiner, som fyres med lette og halvtunge destillater som flydende brændsel. For gasturbiner (herunder CCGT) gælder de emissionsgrænseværdier for NO_x og CO, der er anført i tabellerne i dette punkt, kun ved belastninger på over 70 %.

Gasturbiner eller gasmotorer til nødsituationer, der er i drift i mindre end 500 timer årligt, er ikke omfattet af de i dette punkt fastsatte emissionsgrænseværdier. Driftslederen for sådanne anlæg registrerer driftstiden.

⁽⁵⁾ For anlæg, jf. artikel 4, stk. 1 og 3, i direktiv 2001/80/EF, til højovngas og/eller koksværksgas, til nitrogenoxid og nitrogenmonoxid, målt som nitrogenoxid, gælder en emissionsgrænseværdi på 135 mg/Nm³.

6. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra kedler, der fyres med fast eller flydende brændsel

Nominel indfyret termisk effekt (MWth)	Sten- og brunkul	Biomasse og tørv	Flydende brændsel
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

7. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra kedler, der fyres med gasformigt brændsel

Generelt	5
Højovngas	10
Industrigas fra jern- og stålindustrien, som kan anvendes andre steder	30

Del 2

Emissionsgrænseværdier for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 32, stk. 3

1. Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for vanddampindhold i røggassen samt ved et standardiseret O₂-indhold på 6 % for fast brændsel, 3 % for flydende og gasformigt brændsel og 15 % for gasturbiner og gasmotorer.

Tirsdag, den 10. marts 2009

For gasturbiner med kombineret cyklus og med supplerende fyring kan den kompetente myndighed fastsætte det standardiserede O₂-indhold under hensyntagen til det pågældende anlægs særlige egenskaber.

2. Grænseværdier (mg/Nm³) for emission af SO₂ fra kedler, der fyres med fast eller flydende brændsel

Nominel indfyret termisk effekt (MWth)	Sten- og brunkul	Biomasse	Tørv	Flydende brændsel
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 ved fluid bed-forbrænding	200
> 300	150 200 ved cirkulende eller tryksat fluid bed-forbrænding	150	150 200 ved fluid bed-forbrænding	150

3. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for SO₂ fra kedler, der fyres med gasformigt brændsel

Generelt	35
Flydende gas	5
Koksværksgas med lav brændværdi	400
Højovngas med lav brændværdi	200

4. Grænseværdier (mg/Nm³) for emission af NO_x fra kedler, der fyres med fast eller flydende brændsel

Nominel indfyret termisk effekt (MWth)	Sten- og brunkul	Biomasse og tørv	Flydende brændsel
50-100	300 400 ved fyring med brunkulpulver	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 ved fyring med brunkulpulver	150	100

5. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for NO_x og CO fra gasfyrede fyringsanlæg

	NO _x	CO
Gasfyrede kedler	100	100
Gasturbiner (herunder CCGT) ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾	100
Gasmotorer	75	100

Noter:

⁽¹⁾ For gasturbiner, som fyres med lette og halvtunge destillater som flydende brændsel, finder de emissionsgrænseværdier for NO_x og CO, der er fastsat i dette punkt, også anvendelse.

⁽²⁾ For gasturbiner med enkelt cyklus og en virkningsgrad på over 35 % - bestemt ved ISO-basisbelastningsvilkår - skal emissionsgrænseværdien for NO_x være på 50η/35, hvor η er gasturbineeffektiviteten ved ISO-basisbelastningsvilkår udtrykt som procentsats. For gasturbiner (herunder CCGT) gælder de emissionsgrænseværdier for NO_x og CO, der er anført i dette punkt, kun ved belastninger på over 70 %.

Gasturbiner eller gasmotorer til nødsituationer, der er i drift i mindre end 500 timer årligt, er ikke omfattet af de i dette punkt fastsatte emissionsgrænseværdier. Driftslederen for sådanne anlæg registrerer driftstiden.

Tirsdag, den 10. marts 2009

6. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra kedler, der fyres med fast eller flydende brændsel

Nominel indfyret termisk effekt (MWth)	
50-300	20
> 300	10 20 for biomasse og tørv

7. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra kedler, der fyres med gasformigt brændsel

Generelt	5
Højovngas	10
Industrigas fra jern- og stålindustrien, som kan anvendes andre steder	30

Del 3

Emissionsovervågning

1. Koncentrationerne af SO₂, NO_x, CO og støv i røggas fra alle fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på 100 MW eller derover måles kontinuerligt.

■

2. Den kompetente myndighed kan beslutte, at det ikke er nødvendigt at foretage den i punkt 1 omhandlede kontinuerlige måling i følgende tilfælde:
  - a) for fyringsanlæg med en levetid på mindre end 10 000 driftstimer
  - b) for SO₂ og støv fra fyringsanlæg, der fyres med naturgas
  - c) for SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med olie med kendt svovlindhold, hvis der ikke forefindes røggasafsvovlingsudstyr
  - d) for SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med biomasse, hvis driftslederen kan bevise, at SO₂-emissionerne under ingen omstændigheder kan være højere end de foreskrevne emissionsgrænseværdier.
3. Hvor der ikke kræves kontinuerlig måling, skal der kræves målinger af SO₂, NO_x, støv og for gasfyrede anlæg desuden CO mindst en gang hver sjette måned.
4. For fyringsanlæg, der fyres med sten- eller brunkul, måles de samlede kviksølvemissioner mindst en gang om året.
5. Som alternativ til de i punkt 3 anførte målinger af SO₂ og NO_x kan der benyttes andre fremgangsmåder, som den kompetente myndighed har verificeret og godkendt, til at bestemme emissionen af SO₂ og NO_x. I disse fremgangsmåder skal der anvendes relevante CEN-standarder eller, hvis der ikke foreligger CEN-standarder, ISO-standarder eller nationale eller internationale standarder, der sikrer data af tilsvarende videnskabelig kvalitet.
6. Den kompetente myndighed skal underrettes om mere betydelige ændringer med hensyn til anvendt brændselstype eller anlæggenes driftsform. Den kompetente myndighed afgør, om de i punkt 1 til 4 omhandlede bestemmelser om overvågning fortsat er fyldestgørende eller skal tilpasses.
7. De kontinuerlige målinger, der gennemføres i medfør af punkt 1, skal omfatte måling af røggassens iltindhold, temperatur, tryk og vanddampindhold. Kontinuerlig måling af vanddampindholdet i røggassen er ikke nødvendig, forudsat at gasprøven tørrer, inden emissionerne analyseres.

Tirsdag, den 10. marts 2009

8. Prøveudtagning og analyse, af relevante forurenende stoffer og måling af driftsparametre samt kvalitetssikring af de automatiske målesystemer og referencemålemetoderne, som benyttes til kalibrering af disse systemer, skal gennemføres i overensstemmelse med CEN's standarder. Hvis der ikke foreligger CEN-standarder, finder ISO-standarder, nationale eller internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes oplysninger af tilsvarende videnskabelig kvalitet, anvendelse.

De automatiske målesystemer skal underkastes kontrol ved hjælp af parallelle målinger med referencemetoder mindst en gang om året.

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om resultaterne af afprøvningen af de automatiske målesystemer.

9. Hvad angår emissionsgrænseværdierne, må værdierne af 95 %-konfidensintervallerne i forbindelse med et enkelt måleresultat ikke overskride følgende procentdele af emissionsgrænseværdierne:

CO	10 %
SO ₂	20 %
NO _x	20 %
Støv	30 %

10. De validerede gennemsnitsværdier pr. time og pr. dag bestemmes fra de gyldigt målte timegennemsnitsværdier efter fratrækning af værdien af det i punkt 9 specificerede konfidensinterval.

Dage, hvor mere end tre timegennemsnitsværdier er ugyldige, fordi det automatiske målesystem ikke fungerer korrekt eller er under vedligeholdelse, valideres ikke. Såfremt mere end ti dage over et år ikke valideres på grund af sådanne forhold, kræver den kompetente myndighed, at driftslederen træffer passende foranstaltninger til at gøre det automatiske målesystem mere pålideligt.

Del 4

Vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdierne

1. Når der foretages kontinuerlige målinger, anses emissionsgrænseværdierne i del 1 og 2 for overholdt, når en vurdering af måleresultaterne for driftstiden inden for et kalenderår viser, at alle følgende betingelser er overholdt:
  - a) Ingen af de validerede *daglige* gennemsnitsværdier overskrider de relevante emissionsgrænseværdier som fastsat i del 1 og 2.
  - I**
  - b) 95 % af alle de validerede timegennemsnitsværdier i årets løb overskrider ikke 200 % af de relevante emissionsgrænseværdier som fastsat i del 1 og 2.
2. Hvor der ikke kræves kontinuerlige målinger, anses emissionsgrænseværdierne i del 1 og 2 for at være overholdt, hvis resultaterne af hver serie af målinger eller andre fremgangsmåder, som er defineret og fastlagt efter de kompetente myndigheders forskrifter, ikke overskrider emissionsgrænseværdierne.

Tirsdag, den 10. marts 2009

BILAG VI

Tekniske bestemmelser om affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg

Del 1

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

- a) »bestående affaldsforbrændingsanlæg«: et af følgende:
- i) et affaldsforbrændingsanlæg, der var i drift og havde en godkendelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 28. december 2002
  - ii) et affaldsforbrændingsanlæg, som har fået tilladelse eller er registreret til affaldsforbrænding og har fået udstedt en godkendelse inden den 28. december 2002 i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning, forudsat at anlægget er sat i drift senest den 28. december 2003
  - iii) et affaldsforbrændingsanlæg, som efter den kompetente myndigheds opfattelse havde indsendt en komplet tilladelsesansøgning inden den 28. december 2002, forudsat at anlægget er sat i drift senest den 28. december 2004.
- b) »nyt affaldsforbrændingsanlæg«: ethvert affaldsforbrændingsanlæg, der ikke er omfattet af litra a)

Del 2

Ækvivalensfaktorer for dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner

Til bestemmelse af den samlede koncentration af dioxiner og furaner multipliceres massekoncentrationerne af følgende dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner med følgende ækvivalensfaktorer, før de sammenlægges:

	Toksicitetsækvivalensfaktor
2,3,7,8 - Tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 - Pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 - Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
Octachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 Tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 - Pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 - Pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 - Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 - Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 - Heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

Tirsdag, den 10. marts 2009

Del 3

Grænseværdier for emission til luft fra affaldsforbrændingsanlæg

1. Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for røggassens vanddampindhold,

De standardiseres til et iltindhold i røggas på 11 %, undtagen hvor der forbrændes mineralolieaffald som defineret i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2008/98/EF, idet de i så fald standardiseres til 3 % iltindhold, og undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i del 6, punkt 2.7.

- 1.1 Emissionsgrænseværdier som gennemsnit per døgn for følgende forurenende stoffer (mg/Nm³)

Total støv	10
Gasformige og dampformige organiske stoffer udtrykt som total organisk kulstof (TOC)	10
Hydrogenchlorid (HCl)	10
Hydrogenfluorid (HF)	1
Svovldioxid (SO ₂)	50
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO ₂) udtrykt som NO ₂ for bestående affaldsforbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons pr. time eller nye affaldsforbrændingsanlæg	200
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO ₂) udtrykt som (NO ₂) for bestående affaldsforbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons i timen eller derunder	400

- 1.2 Emissionsgrænseværdier som gennemsnit per halve time for følgende forurenende stoffer (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Total støv	30	10
Gasformige og dampformige organiske stoffer udtrykt som total organisk kulstof (TOC)	20	10
Hydrogenchlorid (HCl)	60	10
Hydrogenfluorid (HF)	4	2
Svovldioxid (SO ₂)	200	50
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO ₂) udtrykt som NO ₂ for bestående affaldsforbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons pr. time eller nye affaldsforbrændingsanlæg	400	200

- 1.3 Gennemsnitlige emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for følgende tungmetaller i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer

Cadmium og cadmiumforbindelser udtrykt som cadmium (Cd)	I alt: 0,05	
Thallium og thalliumforbindelser udtrykt som thallium (Tl)		
Kviksølv og kviksølvforbindelser udtrykt som kviksølv (Hg)	0,05	

Tirsdag, den 10. marts 2009

Antimon og antimonforbindelser udtrykt som antimon (Sb)	I alt: 0,5	
Arsenik og arsenikforbindelser udtrykt som arsenik (As)		
Bly og blyforbindelser udtrykt som bly (Pb)		
Chrom og chromforbindelser udtrykt som chrom (Cr)		
Kobolt og koboltforbindelser udtrykt som kobolt (Co)		
Kobber og kobberforbindelser udtrykt som kobber (Cu)		
Mangan og manganforbindelser udtrykt som mangan (Mn)		
Nikkel og nikkelforbindelser udtrykt som nikkel (Ni)		
Vanadium og vanadiumforbindelser udtrykt som vanadium (V)		

Disse middelværdier omfatter også gasformige og dampformige emissioner af de relevante tungmetaller samt forbindelser heraf.

- 1.4 Gennemsnitlig emissionsgrænseværdi (mg/Nm^3) for dioxiner og furaner i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer. Emissionsgrænseværdierne refererer til den samlede koncentration af dioxiner og furaner beregnet i overensstemmelse med del 2.

Dioxiner og furaner	0,1
---------------------	-----

- 1.5 Emissionsgrænseværdier (mg/Nm^3) for carbonmonoxid (CO) i røggassen:

- 50 som døgnmiddelværdi
- 100 som halvtimesmiddelværdi
- 150 som timinuttersmiddelværdi.

Den kompetente myndighed kan tillade undtagelser fra de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i dette punkt, for affaldsforbrændingsanlæg, som benytter fluid-bed-teknologi, hvis der i godkendelsen fastsættes en emissionsgrænseværdi for carbonmonoxid (CO) på højst $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ som timemiddelværdi.

2. Emissionsgrænseværdier gældende under de forhold, der er beskrevet i artikel 40, stk. 5, og artikel 41.

Koncentrationen af total støv i et affaldsforbrændingsanlægs emissioner til luft må under ingen omstændigheder overskride $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ udtrykt som halvtimesgennemsnit. De grænseværdier for emission af TOC og CO til luft, der er fastsat i punkt 1.2 og 1.5, litra b), må ikke overskrides.

3. Medlemsstaterne kan fastlægge regler for de afvigelser, der er omhandlet i dette bilag.

Del 4

Bestemmelse af grænseværdier for emissioner til luft ved medforbrænding af affald

1. Følgende formel (blandingsregel) anvendes, når der ikke er anført en specifik samlet emissionsgrænseværdi »C« i en tabel i denne del.

Emissionsgrænseværdien for hvert enkelt af de relevante forurenende stoffer og for CO i røggassen fra medforbrænding af affald beregnes således:

Tirsdag, den 10. marts 2009

$$\frac{V_{\text{affald}} \times C_{\text{affald}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{affald}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{affald} : Røggasmængde fra affaldsforbrændingen udelukkende bestemt på grundlag af det affald, som i godkendelsen er angivet med den laveste brændværdi, og standardiseret til dette direktivs betingelser.

Hvis varmeafgivelsen fra forbrændingen af farligt affald ikke overstiger 10 % af den samlede varmeafgivelse i anlægget, skal V_{affald} beregnes på grundlag af en (teoretisk) affaldsmængde, som, når den forbrændes, vil svare til 10 % af varmeafgivelsen, idet den samlede varmeudledning er fast.

C_{affald} : Emissionsgrænseværdier for forbrændingsanlæg fastsat i del 3.

V_{proc} : Røggasmængde fra forbrændingsprocessen, herunder forbrændingen af det tilladte brændsel, der normalt anvendes i anlægget (ikke affald), bestemt på grundlag af det iltindhold, som emissionerne skal standardiseres til efter Fællesskabets eller det pågældende lands lovgivning. Findes der ingen bestemmelser for denne art anlæg, skal grundlaget være det faktiske iltindhold i røggassen uden fortynding ved tilførsel af luft, der er unødvendig for processen.

C_{proc} : De emissionsgrænseværdier, som i denne dels tabeller er fastsat for bestemte industriaktiviteter, eller, hvis sådanne værdier ikke findes, emissionsgrænseværdierne for anlæg, der overholder nationale love og administrative forskrifter for sådanne anlæg ved forbrænding af normalt, godkendt brændsel (ikke affald). Hvis der ikke findes sådanne bestemmelser, anvendes de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelsen. Indeholder tilladelsen ikke sådanne værdier, anvendes de faktiske massekoncentrationer.

C: De samlede emissionsgrænseværdier ved et iltindhold som fastsat i denne del for bestemte industriaktiviteter og bestemte forurenende stoffer, eller, hvis sådanne værdier ikke findes, de samlede emissionsgrænseværdier, som træder i stedet for emissionsgrænseværdierne i dette direktivs særlige bilag. Det samlede iltindhold, der kan erstatte standardiltindholdet, beregnes på grundlag af det ovennævnte indhold under hensyntagen til delmængderne.

Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa, og efter at der er korrigeret for røggassens vanddampindhold.

Medlemsstaterne kan fastlægge regler for de undtagelser, der er fastsat i denne del.

2. Særlige bestemmelser for cementovne, der medforbrænder affald

- 2.1. De emissionsgrænseværdier, der er fastsat i punkt 2.2 og 2.3 finder anvendelse som døgnmiddelværdier for total støv, HCl, HF, NO_x, SO₂ og TOC (ved kontinuerlige målinger), som middelværdier for en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst 8 timer for tungmetaller og som middelværdier for en prøvetagningsperiode på mindst 6 timer og højst 8 timer for dioxiner og furaner.

Alle værdier standardiseres til et iltindhold på 10 %.

Halvtimesmiddelværdier er kun nødvendige med henblik på beregning af døgnmiddelværdierne.

- 2.2. C - Samlede emissionsgrænseværdier (mg/Nm³ undtagen for dioxiner og furaner) for følgende forurenende stoffer

Forurenede stof	C
Total støv	30
HCl	10
HF	1
NO _x f	500

Tirsdag, den 10. marts 2009

Forurenede stof	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxiner og furaner (ng/Nm ³)	0,1

2.3. C - Samlede emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for SO₂ og TOC

Forurenende stof	C
SO ₂	50
TOC	10

Den kompetente myndighed kan dispensere fra de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i dette punkt, når TOC og SO₂ ikke stammer fra affaldsforbrændingen.

3. Særlige bestemmelser for fyringsanlæg, som medforbrænder affald

3.1. Cproc udtrykt som døgnmiddelværdier (mg/Nm³) gyldige indtil den 31. december 2015

Ved bestemmelse af fyringsanlæggenes nominelle termiske indfyringseffekt anvendes reglerne om sammenlægning af udledninger som fastsat i artikel 31.

Halvtimesmiddelværdier er kun nødvendige med henblik på beregning af døgnmiddelværdierne.

Cproc for fast brændsel undtagen biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenede stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
støv	50	50	30	30

Cproc for fast brændsel (O₂-indhold 6 %):

Forurenede stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
støv	50	50	30	30

Cproc for flydende brændsel (O₂ indhold 3 %):

Forurenede stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 -200 (lineært fald fra 100 til 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
støv	50	50	30	30

Tirsdag, den 10. marts 2009

3.2. Cproc udtrykt som døgnmiddelværdier (mg/Nm³), gyldige fra 1. januar 2016

Ved bestemmelse af fyringsanlæggenes nominelle termiske indfyringseffekt anvendes reglerne om sammenlægning af udledninger som fastsat i artikel 31. Halvtimesmiddelværdier er kun nødvendige med henblik på beregning af døgnmiddelværdierne.

3.2.1. Cproc for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 32, stk. 2

Cproc for fast brændsel undtagen biomasse (O₂-indhold 6 %):

Polluting substance	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 for tørv: 300	200	200
NO _x	—	300 for brunkulspulver: 400	200	200
støv	50	30	25 for tørv: 20	20

Cproc for biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
støv	50	30	20	20

Cproc for flydende brændsel (O₂-indhold 3 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
støv	50	30	25	20

3.2.2. Cproc for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 32, stk. 3

Cproc for fast brændsel undtagen biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 for tørv: 300	200 for tørv: 300, undtagen ved fluid- bed-forbrænding 250	150 for cirkulerende eller tryksat fluid bed-forbrænding eller, ved fyring med tørv, for al fluid-bed- forbrænding: 200
NO _x	—	300 for tørv: 250	200	150 for fyring med brunkulspulver: 200
støv	50	20	20	10 for tørv: 20

Tirsdag, den 10. marts 2009

Cproc for biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150 for fluid-bed- forbrænding: 200
NO _x	—	250	200	150
støv	50	20	20	20

Cproc for flydende brændsel (O₂-indhold 3 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
støv	50	30	25	20

3.3. C - samlede emissionsgrænseværdier for tungmetaller (mg/Nm³)

udtrykt som middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer (O₂-indhold 6 % for fast brændsel og 3 % for flydende brændsel):

Forurenede stof	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C - samlet emissionsgrænseværdi (ng/Nm³) for dioxiner og furaner

udtrykt som middelværdi i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer (O₂-indhold 6 % for fast brændsel og 3 % for flydende brændsel):

Forurenede stof	C
Dioxiner og furaner	0,1

4. Særlige bestemmelser for affaldsmedforbrændingsanlæg i industrisektorer, der ikke er omfattet af punkt 2 eller 3 i denne del

4.1. C - samlet emissionsgrænseværdi (mg/Nm³)

for dioxiner og furaner udtrykt som middelværdi i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer:

Forurenede stof	C
Dioxiner og furaner	0,1

Tirsdag, den 10. marts 2009

4.2. C - samlede emissionsgrænseværdier (mg/Nm³)

for tungmetaller udtrykt som middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer:

Forurenede stof	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Del 5

Emissionsgrænseværdier for udledning af spildevand fra røggasrensning

Forurenende stoffer	Emissionsgrænseværdier for ufiltrerede prøver (mg/l undtagen for dioxiner and furaner)	
	(95 %) 30	(100 %) 45
1. Samlet mængde suspenderet stof som fastsat i direktiv 91/271/EØF, bilag I		
2. Kviksølv og kviksølvforbindelser udtrykt som kviksølv (Hg)	0,03	
3. Cadmium og cadmiumforbindelser udtrykt som cadmium (Cd)	0,05	
4. Thallium og thalliumforbindelser udtrykt som thallium (Tl)	0,05	
5. Arsenik og arsenikforbindelser udtrykt som arsenik (As)	0,15	
6. Bly og blyforbindelser udtrykt som bly (Pb)	0,2	
7. Chrom og chromforbindelser udtrykt som chrom (Cr)	0,5	
8. Kobber og kobberforbindelser udtrykt som kobber (Cu)	0,5	
9. Nikkel og nikkelforbindelser udtrykt som nikkel (Ni)	0,5	
10. Zink og zinkforbindelser udtrykt som zink (Zn)	1,5	
11. Dioxiner og furaner	0,3 ng/l	

Del 6

Overvågning af emissionerne

1. Måleteknikker
  - 1.1. Målinger til bestemmelse af koncentrationer af luft- og vandforurenende stoffer udføres repræsentativt.
  - 1.2. Prøveudtagning og analyse af samtlige forurenende stoffer, herunder dioxiner og furaner, samt kvalitetssikring af de automatiske målesystemer og referencemålemetoder til kalibrering af disse systemer udføres efter CEN-standarder. Hvis der ikke foreligger CEN-standarder, finder ISO-standarder, nationale eller internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes oplysninger af tilsvarende videnskabelig kvalitet, anvendelse. Automatiske målesystemer underkastes kontrol ved hjælp af parallelle målinger med referencemetoder mindst en gang om året.
  - 1.3. For så vidt angår det daglige grænseværdiniveau må værdierne af 95 %-konfidensintervallerne for et enkelt måleresultat ikke overskride følgende procent af emissionsgrænseværdierne:

Carbonmonoxid:	10 %
Svovldioxid:	20 %
Nitrogendioxid:	20 %

Tirsdag, den 10. marts 2009

Total støv:	30 %
Total organisk kulstof:	30 %
Hydrogenchlorid:	40 %
Hydrogenfluorid:	40 %

Periodiske målinger af emissionerne til luft og vand skal foretages i overensstemmelse med punkt 1.1 og 1.2.

2. Måling vedrørende luftforurenende stoffer
  - 2.1. Der udføres følgende målinger vedrørende luftforurenende stoffer:
    - a) kontinuerlige målinger af følgende stoffer: NO_x, hvis der er fastsat emissionsgrænseværdier, CO, total støv, TOC, HCl, HF, SO₂
    - b) kontinuerlige målinger af følgende driftsparametre: temperatur nær den indre væg eller et andet repræsentativt punkt i forbrændingskammeret som tilladt af den kompetente myndighed, iltkoncentration, tryk, røggassens temperatur og vanddampindhold
    - c) mindst to målinger om året af tungmetaller, dioxiner og furaner; dog foretages mindst én måling hver tredje måned i de første tolv måneder, anlægget er i drift.
  - 2.2. Røggassernes opholdstid, minimumstemperatur og iltindhold kontrolleres mindst én gang, når affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget tages i brug og under de værste tænkelige driftsbetingelser.
  - 2.3. Kontinuerlige målinger af HF kan undlades, hvis behandlingen af HCl omfatter behandlingstrin, som sikrer, at emissionsgrænseværdien for HCl ikke overskrides. I så fald foretages der periodiske målinger af HF-emissionerne som fastsat i punkt 2.1, litra c).
  - 2.4. Kontinuerlige målinger af vanddampindholdet er ikke nødvendige, hvis røggasprøven tørres, inden emissionerne analyseres.
  - 2.5. Den kompetente myndighed kan vedtage, at der ikke kræves kontinuerlige målinger for HCl, HF og SO₂ i affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, og i stedet forlange periodiske målinger som fastsat i punkt 2.1, litra c)
    - hvis driftslederen kan godtgøre, at emissionerne af disse stoffer under ingen omstændigheder kan komme over de fastsatte emissionsgrænseværdier. **Denne undtagelse gælder ikke for forbrænding af blandet affald fra forskellige kilder.**
  - 2.6. Den kompetente myndighed kan træffe afgørelse om **kunat kræve én måling om året ■ for tungmetaller og for dioxiner og furaner i følgende tilfælde:**
    - a) emissionerne fra medforbrænding eller forbrænding af affald ligger under alle forhold under 50 % af emissionsgrænseværdierne
    - b) det affald, der skal medforbrændes eller forbrændes, kun består af bestemte sorterede brændbare fraktioner af ufarligt affald, der ikke egner sig til genanvendelse og har bestemte karakteristika, og som specificeres yderligere på grundlag af den vurdering, der henvises til i litra c)
    - c) driftslederen kan godtgøre på grundlag af oplysninger om det pågældende affalds egenskaber og emissionsovervågningen, at emissionerne under alle omstændigheder ligger betydeligt under emissionsgrænseværdierne for tungmetaller, dioxiner og furaner.
    - d) **driftslederen kan godtgøre, at der ikke behandles hverken elektrisk eller elektronisk affald eller affald indeholdende klorforbindelser.**

Tirsdag, den 10. marts 2009

- 2.7. Måleresultaterne standardiseres til de iltkoncentrationer, der er nævnt i del 3 eller beregnet efter fremgangsmåden i del 4, og ved anvendelse af formlen i del 7.

Hvis der foretages forbrænding eller medforbrænding af affald i en atmosfære tilsat ilt, kan måleresultaterne standardiseres til et iltindhold, der fastsættes af de kompetente myndigheder, og som afspejler de særlige omstændigheder ved det pågældende tilfælde.

Hvis emissionen af forurenende stoffer mindskes ved røggasbehandling i et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, der behandler farligt affald, foretages standardiseringen til det i første afsnit omhandlede iltindhold kun, hvis det iltindhold, som måles i den samme periode som for det pågældende forurenende stof, overstiger det relevante standardiltindhold.

3. Måling vedrørende vandforurenende stoffer

- 3.1. Følgende målinger foretages ved spildevandsudledningsspunktet:

- a) kontinuerlige målinger af pH, temperatur og gennemstrømning
- b) daglige målinger i stikprøveform af den samlede mængde suspenderede stoffer eller målinger af en i forhold til gennemstrømningen repræsentativ døgnprøve;
- c) mindst månedlige målinger af en i forhold til gennemstrømningen repræsentativ døgnprøve af udledningen af Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Ni og Zn;
- d) målinger mindst hvert halve år af dioxiner og furaner; der skal dog foretages en måling hver tredje måned i de første 12 måneder, anlægget er i drift.

- 3.2. Hvis spildevand fra røggasrensning renses i anlægget sammen med spildevand fra andre kilder på samme anlæg, foretager driftslederen målingerne:

- a) på spildevandet fra røggasrensningsprocessen, før det ledes ind i det fælles spildevandsrensingsanlæg
- b) på det andet spildevand, før det ledes ind i det fælles spildevandsrensingsanlæg
- c) ved punktet for den endelige spildevandsudledning fra affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget efter rensningen.

Del 7

Formel til beregning af emissionskoncentrationen ved standardprocenten for iltkoncentration

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = beregnet emissionskoncentration ved standardprocenten for iltkoncentration

E_M = målt emissionskoncentration

O_S = standardiltkoncentration

O_M = målt iltkoncentration.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Del 8

Vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdierne

1. Grænseværdier for emission til luft
  - 1.1. Grænseværdierne for emission til luft betragtes som overholdt, hvis:
    - a) ingen af døgnmiddelværdierne overskrider emissionsgrænseværdierne i del 3, punkt 1.1, eller del 4 eller beregnet i overensstemmelse med del 4
    - b) enten ingen af halvtimesmiddelværdierne overstiger emissionsgrænseværdierne i del 3, punkt 1.2, tabellens kolonne A, eller, hvor det er relevant, 97 % af halvtimesmiddelværdierne i løbet af året ikke overstiger emissionsgrænseværdierne i del 3, punkt 1.2, kolonne B
    - c) ingen af middelværdierne for tungmetaller, dioxiner og furaner i prøvetagningsperioden overskrider de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 3, punkt 1.3 og 1.4, eller del 4, eller beregnet efter fremgangsmåden i del 4
    - d) for carbonmonoxid (CO):
      - i) ved affaldsforbrændingsanlæg:
        - mindst 97 % af døgnmiddelværdierne i årets løb ikke overskrider de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 3, punkt 1.5, litra a)
      - og
      - mindst 95 % af alle timinuttersmiddelværdier en hvilken som helst 24-timers periode eller alle halvtimesmiddelværdier i samme periode ikke overskrider de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 3, punkt 1.5, litra b) og c).
    - i) ved affaldsmedforbrændingsanlæg: bestemmelserne i del 4 opfyldes.
  - 1.2. Halvtimesmiddelværdierne og timinuttersmiddelværdierne bestemmes inden for den faktiske driftstid (der ikke omfatter antændings- og udbrændingsfasen, hvis der ikke forbrændes affald) ud fra de målte værdier, efter at den i del 6, punkt 1.3, fastsatte værdi af konfidensintervallet er fratrukket. Døgnmiddelværdierne bestemmes ud fra disse validerede middelværdier.

For at få en gyldig døgnmiddelværdi må der kun kasseres fem halvtimesmiddelværdier om dagen på grund af fejlfunktioner eller vedligeholdelse af det kontinuerlige målesystem. Kun 10 døgnmiddelværdier må kasseres om året på grund af fejlfunktioner eller vedligeholdelse af det kontinuerlige målesystem.
  - 1.3. Middelværdierne i prøvetagningsperioden og middelværdierne i tilfælde af periodiske målinger af HF, HCl og SO₂ bestemmes under iagttagelse af kravene i artikel 39, stk. 1, litra e), og artikel 42, stk. 3, samt del 6, punkt 1.
2. Grænseværdier for emission til vand

Emissionsgrænseværdierne for vand anses for overholdt, hvis:

  - a) for den samlede mængde af suspenderede stoffer 95 % og 100 % af de målte værdier ikke overskrider de respektive emissionsgrænseværdier i del 5
  - b) for tungmetaller (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni og Zn) højst én måling om året overskrider emissionsgrænseværdierne i del 5, eller, hvis medlemsstaterne forlanger mere end 20 prøver om året, højst 5 % af disse overskrider emissionsgrænseværdierne i del 5
  - c) for dioxiner og furaner, måleresultaterne ikke overskrider emissionsgrænseværdien i del 5.

Tirsdag, den 10. marts 2009

BILAG VII

Del 1

Aktiviteter

1. I hvert af nedenstående punkter omfatter aktiviteten rensning af udstyr, men ikke rensning af produkter, medmindre dette er angivet.

2. Påføring af klæbestoffer

Aktiviteter, hvorunder klæbestoffer påføres en overflade, med undtagelse af påføring af klæbestof og laminering i forbindelse med grafiske processer.

3. Overfladebehandling

Aktiviteter, hvorunder en eller flere påføringer af kontinuerlige overfladelag foretages på:

a) enhver af følgende køretøjstyper:

i) nye biler, defineret som køretøjer i klasse M1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer («Rammedirektiv»⁽¹⁾) og i klasse N1, for så vidt de behandles i samme anlæg som køretøjer i klasse M1

ii) førerhuse til lastvogne, defineret som førerens kabine, og alle integrerede indretninger til teknisk udstyr, i køretøjer af klasse N2 og N3 i direktiv 2007/46/EF

iii) varevogne og lastvogne, defineret som køretøjer i klasse N1, N2 og N3 i direktiv 2007/46/EF, med undtagelse af førerhuse til lastvogne

iv) busser, defineret som køretøjer i klasserne M2 og M3 i direktiv 2007/46/EF

v) påhængskøretøjer, defineret i klasse O1, O2, O3 og O4 i direktiv 2007/46/EF

b) metal- og plastoverflader, herunder overflader på fly, skibe, tog osv.

c) træoverflader

d) tekstil, stof, film og papiroverflader

e) læder.

Disse overfladebehandlingsaktiviteter omfatter ikke overfladebehandling af substrater med metaller ved elektroforese og kemisk sprøjtning. Hvis behandlingsaktiviteten omfatter et trin, hvor den pågældende artikel trykkes, anses trykningen, uanset den anvendte teknik, som en del af overfladebehandlingen. Trykning som særskilt aktivitet er dog ikke omfattet, men kan være dækket af kapitel V i dette direktiv, hvis trykningen som aktivitet falder ind under dets anvendelsesområde.

4. Coil coating

Aktiviteter, hvor coiled stål, rustfri stål, overfladebehandlet stål, kobberlegeringer eller aluminiumstrimmel påføres enten filmdannende lag eller laminat i en kontinuert proces.

5. Kemisk rensning

Industrielle eller kommercielle aktiviteter, hvor der bruges flygtige organiske forbindelser i anlæg til rensning af beklædningsgenstande, møbler og lignende forbrugsvarer, med undtagelse af manuel pletrensning i tekstil- og beklædningsindustrien.

⁽¹⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

6. Fremstilling af fodtøj

Aktiviteter, hvorunder der fremstilles færdigt fodtøj eller dele heraf.

7. Fremstilling af blandinger til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler

Fremstilling af ovennævnte færdige produkter og af mellemprodukter på samme anlæg, ved blanding af farvestoffer, harpiks og klæbematerialer med organiske opløsningsmidler eller andre bærere, herunder dispersion og forspredning, justering af viskositet og farve, samt påfyldning af det færdige produkt i beholder.

8. Fremstilling af farmaceutiske produkter

Kemisk syntese, gæring, ekstraktion, formulering og færdiggørelse af farmaceutiske produkter og, når de fremstilles på samme anlæg, mellemprodukter.

9. Trykning (grafisk industri)

Reproduktion af tekster og/eller billeder, hvorunder trykfarve under anvendelse af billedbærer overføres til en hvilken som helst overflade, herunder tilknyttede teknikker til lakering, overfladebehandling og laminering. Kapitel V omfatter dog kun følgende underprocesser:

- a) flexografi - trykning med billedbærer af gummi eller elastiske polymerer, hvor trykområdet ligger over de trykfrie områder, og under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer ved fordampning
- b) heatset web offset - web-baseret trykning med billedbærer, hvor områder med og uden tryk ligger på samme plan; web-baseret betyder, at materialet, der skal påføres tryk, føres ind i maskinen fra en bane, i modsætning til enkeltark. Det trykfrie område behandles, så det tiltrækker vand og skyr trykfarve. Trykområdet behandles, så det modtager og overfører trykfarve til den overflade, der skal påføres tryk. Fordampning sker i en ovn, hvori varm luft blæses hen over papirbanen
- c) laminering i tilknytning til trykning - sammenklæbning af to eller flere bøjelige materialer, så der frembringes laminater
- d) dybtryk af publikationer - fototrykning til trykpapir til blade, brochurer, kataloger eller lignende publikationer, under anvendelse af toluen-baseret trykfarve
- e) rotogravure - trykning med anvendelse af cylindrisk billedbærer, hvor trykområdet ligger under området, der ikke skal påføres tryk, med anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer ved fordampning. Fordybningerne fyldes med trykfarve, og overskudsfarve renses af trykfrie områder, inden overfladen, der skal påføres tryk, bringes i kontakt med cylinderen og løfter trykfarven fra fordybningerne
- f) serigrafi - web-baseret trykning, hvor trykfarve påføres overfladen, der skal påføres tryk, ved passage gennem en porøs ramme, hvor trykområdet er frit og det trykfrie område er lukket af, under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer udelukkende ved fordampning. Web-baseret betyder, at materialet, der skal trykkes, føres til maskinen fra en bane og ikke i enkeltark
- g) lakering - proces, hvor lak eller klæber påsmøres et bøjeligt materiale med henblik på forsegling af emballage.

10. Gummiforarbejdning

Blanding, formaling, opblanding, kalandrering, ekstrusion og vulkanisering af naturlig eller syntetisk gummi og andre hjælpeoperationer til omdannelse af naturlig eller syntetisk gummi til færdigt produkt.

Tirsdag, den 10. marts 2009

11. Overfladerensning

Aktiviteter, bortset fra kemisk rensning, med anvendelse af organiske opløsningsmidler til fjernelse af urenheder fra materialers overflade, herunder affedtning. Renseaktiviteter bestående af mere end ét trin før eller efter eventuelle andre aktiviteter anses som én overfladerensningsaktivitet. Aktiviteten vedrører overfladerensning af produkter, ikke rensning af udstyr.

12. Ekstraktion af vegetabilsk olie og animalsk fedt samt raffinering af vegetabilsk olie

Ekstraktion af vegetabilsk olie fra frø og andet vegetabilsk materiale, forarbejdning af tørstoffer til fremstilling af foder, rensning af fedt og vegetabilsk olie hidrørende fra frø, vegetabilsk materiale og/eller animalsk materiale.

13. Autoreparationslakering

Industrielle eller kommercielle overfladebehandlingsaktiviteter med tilhørende affedtningsaktiviteter, hvor noget af følgende udføres:

- a) oprindelig overfladebehandling af køretøjer bestemt til færdsel på vej, som defineret i *direktiv 2007/46/EF*, eller dele heraf med efterbehandlingsmaterialer, som ikke foretages i tilknytning til den oprindelige fremstillingsproces
- b) overfladebehandling af påhængskøretøjer (herunder sættevogne) (klasse O i *direktiv 2007/46/EF*).

14. Overfladebehandling af beviklingstråd

Overfladebehandling af metalliske ledere, som anvendes til bevikling af spoler i bl.a. transformere og motorer.

15. Træimprægnering

Aktiviteter, hvorunder der tilføres konserveringsmiddel til træ.

16. Træ- og plastlaminering

Sammenføjning af træ og/eller plast til fremstilling af laminat.

Del 2

Tærskler og emissionsgrænseværdier

Emissionsgrænseværdierne i spildgas beregnes ved en temperatur på 273,15 Kelvin, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for vanddampindhold i spildgassen

	Aktivitet (tærskel for forbrug, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug, tons/år)	Emissionsgræn- seværdier i spildgas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænseværdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissions- grænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestående anlæg	
1	Heatset web (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Opløsningsmiddelrest i færdigt produkt medregnes ikke under diffus emission.
2	Rotogravure af publikationer (> 25)		75	10	15			
3	Anden rotogravure, flexo- grafi, rotationsskærmtryk, laminering eller lakering (> 15), rotationsskærmtryk på tekstil/karton (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Tærskel for rotationsskærmtryk på tekstil og på karton.
4	Overfladerensning ved brug af forbindelser anført i artikel 53, stk. 5 ... (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Grænseværdien refererer til massen af forbindelser i mg/Nm ³ og ikke til total kulstof.

Tirsdag, den 10. marts 2009

	Aktivitet (tærskel for forbrug, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug, tons/år)	Emissionsgræn- seværdier i spildgas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænseværdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissions- grænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestå- ende anlæg	
5	Anden overfladerensning (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Anlæg, som godtgør over for den kompetente myndighed, at det gennemsnitlige indhold af organiske opløsningsmidler i alle anvendte rensmidler ikke overskrider 30 vægtprocent, er undtaget fra disse værdier.
6	Lakering (< 15) og reparationslakering af køretøjer	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Overholdelsen, jf. del 8, punkt 2, dokumenteres på grundlag af gennemsnittet af målinger i 15 minutter.
7	Coil coating (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ For anlæg med genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien 150.
8	Anden overfladebehandling, herunder af metal, plast, tekstil (5), stof, film og papir (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdi for overfladebehandling og tørring under indeslutning. ⁽²⁾ Første emissionsgrænseværdi gælder for tørring, anden for overfladebehandling. ⁽³⁾ For anlæg til overfladebehandling af tekstil med genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien for overfladebehandling og tørring tilsammen 150 mg. ⁽⁴⁾ Overfladebehandling, der ikke kan foregå under indeslutning (såsom skibsbygning, maling af fly), kan fravige disse værdier, jf. artikel 53, stk. 3. ⁽⁵⁾ Rotationsskærmtryk på tekstil er omfattet af aktivitet nr. 3
9	Overfladebehandling af beviklingstråd (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Anvendes i anlæg med gennemsnitlig tråddiameter ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Gælder for alle andre anlæg.
10	Overfladebehandling af træ (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdi for overfladebehandling og tørring under indeslutning. ⁽²⁾ Første værdi gælder for tørring, anden for overfladebehandling

Tirsdag, den 10. marts 2009

	Aktivitet (tærskel for forbrug, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug, tons/år)	Emissionsgræn- seværdier i spildgas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænsevæ- rdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissions- grænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestå- ende anlæg	
11	Kemisk rensning					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Udtrykt som masse af opløsningsmiddel, der udsendes pr. kg rensset og tørret produkt ⁽²⁾ Emissionsgrænseværdien i del 4, punkt 2, gælder ikke for denne aktivitet.
12	Træimpregnering (> 25)		100 ⁽¹⁾	45	11 kg/m ³			⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdien gælder ikke for impregnering med creosot.
13	Overfladebehandling af læder (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾			85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²			Emissionsgrænseværdier udtrykkes i gram opløsningsmiddel udledt pr. kvadratmeter produceret vare. ⁽¹⁾ For overfladebehandling af læder til møbler og særlige lædervarer, der anvendes som små forbrugsvarer som tasker, bæltter, tegnebøger osv.
14	Fremstilling af fodtøj (> 5)				25 g pr. par			Den samlede emissionsgrænseværdi udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes pr. sæt færdigt fodtøj.
15	Træ- og plastlaminering (> 5)				30 g/m ²			
16	Påføring af klæbestoffer (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Benyttes der metoder, der tillader gevinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien i spildgas 150 mg.
17	Fremstilling af blandinger til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150	5 3	5 % af input af opløsningsmiddel 3 % af input af opløsningsmiddel			Grænseværdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i en overfladebehandlingsblanding i en forsejlet beholder.
18	Gummiforarbejdning (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾	25 % af input af opløsningsmiddel			⁽¹⁾ Benyttes der metoder, der tillader gevinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien i spildgas 150 mg. ⁽²⁾ Grænseværdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i produkter eller blandinger i en forsejlet beholder.

Tirsdag, den 10. marts 2009

	Aktivitet (tærskel for forbrug, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug, tons/år)	Emissionsgræn- seværdier i spildgas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænseværdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissions- grænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestå- ende anlæg	
19	Ekstraktion af vegetabilsk olie og animalsk fedt samt raffinering af vegetabilsk olie (> 10)					Animalsk fedt: 1,5 kg/ton Amerikansk olie: 3 kg/ton Rapsfrø: 1 kg/ton Solsikkefrø: 1 kg/ton Sojabønne (normal forma- ling): 0,8 kg/ton Sojabønne (hvide flager): 1,2 kg/ton Andre frø og andet vegetabilsk materiale: 3 kg/ton ⁽¹⁾ 1,5 kg/ton ⁽²⁾ 4 kg/ton ⁽³⁾	⁽¹⁾ De samlede emissionsgrænseværdier for anlæg, der forarbejder individuelle partier af frø eller af andet vegetabilsk materiale, fastsættes af den kompetente myndighed i hvert enkelt tilfælde under anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker. ⁽²⁾ Gælder for al neddeling, med undtagelse af afkogning af gummi fra olien. ⁽³⁾ Gælder for fjernelse af gummi	
20	Fremstilling af farmaceutiske produkter (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % af input af opløsningsmiddel	15 % af input af opløsningsmiddel	⁽¹⁾ Benyttes der metoder, der tillader genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien i spildgas 150 mg. ⁽²⁾ Grænseværdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i produkter eller blandinger i en forsejlet beholder.

Del 3

Emissionsgrænseværdier for anlæg til lakering af køretøjer

- De samlede emissionsgrænseværdier udtrykkes i gram organisk opløsningsmiddel, der udledes, i forhold til produktets overfladeareal i kvadratmeter og i kilogram organisk opløsningsmiddel, der udledes, i forhold til karosseriet.
- Overfladearealet af produkter anført i tabellen under punkt 3 defineres således:

— overfladearealet beregnet ud fra den samlede overflade, der skal behandles ved elektroforese, og overfladearealet af eventuelle dele, som tilføjes i efterfølgende faser af behandlingsprocessen, og som gennemgår samme overfladebehandlinger som dem, der anvendes på selve produktet, eller det samlede overfladeareal af produktet, der behandles i anlægget.

Overfladen af det areal, der skal behandles ved elektroforese, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$\frac{2 \times \text{produktets samlede vægt}}{\text{metalpladens gennemsnitlige tykkelse} \times \text{massefylde}}$$

Denne metode anvendes også for andre behandlede dele fremstillet af plade.

Computerstøttet design (cad) eller andre tilsvarende metoder anvendes til beregning af overfladearealet af andre tilføjede dele, eller af det samlede overfladeareal, som behandles i anlægget.

Tirsdag, den 10. marts 2009

3. De samlede emissionsgrænseværdier i nedenstående tabel refererer til alle procesfaser, som udføres i samme anlæg, fra elektroforetisk behandling eller anden overfladebehandling frem til slutbehandling med voks og polering af toplag, samt opløsningsmiddel, der anvendes ved rensning af procesudstyr, herunder sprøjterum og andet fast udstyr såvel under som før og efter produktion.

Aktivitet (tærskel for forbrug, tons/år)	Produktionstærskel (refererer til årlig produktion af behandlede emner)	Samlet emissionsgrænseværdi	
		Nye anlæg	Bestående anlæg
Lakering af nye personbiler (> 15)	> 5 000	45 g/m ² eller 1,3 kg/ karosseri + 33 g/m ²	60 g/m ² eller 1,9 kg/ karosseri + 41 g/m ²
	≤ 5 000 selvbærende eller > 3 500 chassis	90 g/m ² eller 1,5 kg/ karosseri + 70 g/m ²	90 g/m ² eller 1,5 kg/ karosseri + 70 g/m ²
		Samlet emissionsgrænseværdi (g/m ²)	
Lakering af nye førerhuse til last- vogne (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Lakering af nye varevogne og last- vogne (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Lakering af nye busser (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Anlæg til lakering af køretøjer, som ligger under tærsklen for forbrug af opløsningsmidler, jf. tabellen i punkt 3, skal opfylde de krav til autoreparationslakering, der er anført i del 2.

Del 4

Emissionsgrænseværdier i forbindelse med flygtige organiske forbindelser med særlige risikosætninger

- For emission af de flygtige organiske forbindelser, der er omhandlet i artikel 52, dvs. emission, hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til den i artikel 53 angivne mærkning, er lig med eller højere end 10 g/time, gælder en emissionsgrænseværdi på 2 mg/Nm³. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.
- For emission af halogenerede flygtige organiske forbindelser, der har fået tildelt risikosætning R40 eller R68, dvs. emission, hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til mærkning med R40 eller R68, er lig med eller højere end 100 g/time, gælder en emissionsgrænseværdi på 20 mg/Nm³. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.

Del 5

Reduktionsprogram

- Ved anvendelse af overfladebehandlingsmidler, lakker, klæbemidler eller trykfarver kan nedenstående program anvendes. Når nedenstående metode ikke er hensigtsmæssig, kan den kompetente myndighed tillade en driftsleder at anvende enhver alternativ ordning, der medfører emissionsreduktioner, som svarer til dem, der opnås ved anvendelse af emissionsgrænseværdierne i del 2 og 3. Ved udformningen af planen skal følgende forhold inddrages:
  - hvis alternative stoffer, som indeholder ringe mængder af eller ingen opløsningsmidler, stadig er under udvikling, skal driftslederen have forlænget tidsfristen for gennemførelse af sine emissionsreduktionsplaner
  - referencepunktet for emissionsreduktioner skal så nøjagtigt som muligt svare til den emission, som ville være forekommet, hvis der ikke var blevet gjort en reduktionsindsats.

Tirsdag, den 10. marts 2009

2. Følgende program gælder for anlæg, for hvilke der kan antages et konstant tørstofindhold i produktet:

a) Den årlige referenceemission beregnes på følgende måde:

- i) Der foretages en bestemmelse af den samlede masse af tørstoffer i mængden af overfladebehandlingsmiddel og/eller trykfarve, lak eller klæbemiddel, der forbruges pr. år. Tørstoffer er alt materiale i overfladebehandlingsmidler, trykfarver, lak og klæbestoffer, der bliver faste, når vand og flygtige organiske forbindelser er fordampet.
- ii) Den årlige referenceemission beregnes ved at multiplicere massen under nr. i) med den relevante faktor fra nedenstående tabel. De kompetente myndigheder kan tilpasse faktorerne til de enkelte anlæg, så de afspejler en påvist effektivitetsstigning i anvendelsen af tørstoffer:

Aktivitet	Multiplikationsfaktor til brug for litra a), nr. ii)
Rotogravure, flexografi, laminering som del af trykkerivirksomhed, lakering som del af trykkerivirksomhed, overfladebehandling af træ, overfladebehandling af tekstiler, stof, film eller papir, overfladebehandling med klæbemiddel	4
Coil coating, reparation af køretøjer	3
Behandling af overflader, der kommer i kontakt med levnedsmidler, overfladebehandling inden for luft- og rumfart	2,33
Anden overfladebehandling og rotationsskærstryk	1,5

b) Målemissionen svarer til den årlige referenceemission multipliceret med en procentdel lig med:

- 1) for anlæg under punkt 6 og de laveste tærskelområder i del 2, punkt 8 og 10: (grænseværdi for diffus emission + 15)
- 2) for alle andre anlæg: (grænseværdi for diffus emission + 5).

c) Kravene er opfyldt, hvis den faktiske emission af opløsningsmiddel, bestemt ud fra planen for forvaltning af opløsningsmidler, er mindre end eller lig med målemissionen.

Del 6

Emissionsovervågning

1. Det overvåges løbende, om emissioner fra kanaler med tilknyttet rensningsudstyr, som på det endelige udledningspunkt udsender en samlet mængde organisk kulstof på over 10 kg/time, overholder emissionsgrænseværdierne.
2. I andre tilfælde sikrer medlemsstaterne, at der foretages enten kontinuerlige eller periodiske målinger. Ved periodiske målinger skal hver måleoperation resultere i mindst tre måleværdier.
3. Målinger er ikke påkrævet, hvis end-of-pipe-rensningsudstyr ikke er nødvendigt for at overholde direktivet.

Del 7

Plan for forvaltning af opløsningsmidler

1. Principper

Planen for forvaltning af opløsningsmidler anvendes til:

- a) at kontrollere at artikel 56 overholdes
- b) at identificere fremtidige reduktionsmuligheder
- c) at tilvejebringe et grundlag for oplysning af offentligheden om forbrug og emission af opløsningsmidler og om overholdelsen af kravene i kapitel V.

Tirsdag, den 10. marts 2009

2. Definitioner

Følgende definitioner danner grundlag for beregningen af massebalance:

Input (I) af organiske opløsningsmidler:

- 11 Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde i den købte blanding, som anvendes som input til processen i det tidsrum, som massebalancen beregnes for.
- 12 Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde blandinger, der genvindes og genbruges som input til processen. Det recirkulerede opløsningsmiddel medregnes, hver gang det anvendes til gennemførelse af aktiviteten.

Output (O) af organiske opløsningsmidler:

- O1 Emissioner i spildgasser.
- O2 Organiske opløsningsmidler, som går tabt i vand, idet der tages hensyn til spildevandsbehandlingen ved beregning af O5.
- O3 Mængden af organiske opløsningsmidler, der er tilbage som forurening eller reststoffer i de produkter, der fremstilles under processen.
- O4 Emission af uopfangede organiske opløsningsmidler til luften, herunder almindelig ventilation af lokaler, hvor luften udledes til det udendørs miljø gennem vinduer, døre, ventilationskanaler og lignende åbninger.
- O5 Organiske opløsningsmidler og/eller organiske forbindelser, der undslipper som følge af kemiske eller fysiske reaktioner (herunder midler eller forbindelser, som destrueres ved forbrænding eller anden behandling af spildgas eller spildevand, eller som opfanges, medmindre de medregnes i O6, O7 eller O8).
- O6 Organiske opløsningsmidler, som er indeholdt i indsamlet affald.
- O7 Organiske opløsningsmidler eller organiske opløsningsmidler indeholdt i blandinger, der sælges eller agtes solgt som produkt med handelsværdi.
- O8 Organiske opløsningsmidler indeholdt i blandinger, der genvindes til genbrug, men ikke som input i processen, medmindre de medregnes i O7.
- O9 Organiske opløsningsmidler, der udledes på anden vis.

3. Brug af planen for forvaltning af opløsningsmidler til kontrol af kravenes overholdelse

Hvordan planen for forvaltning af opløsningsmidler skal anvendes afhænger af, hvilke krav, der skal kontrolleres:

- a) Kontrol af overholdelse af reduktionsprogrammet, jf. del 5, med en samlet emissionsgrænseværdi udtrykt som emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed eller på anden måde anført i del 2 og 3.
  - i) For alle aktiviteter, hvor reduktionsprogrammet, jf., del 5, finder anvendelse, udarbejdes der en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler, til bestemmelse af forbruget (C). Forbruget beregnes efter følgende ligning:

$$C = I1 - O8$$

Sideløbende hermed bestemmes mængden af tørstoffer i overfladebehandling, med henblik på at udlede den årlige referenceemission og målemissionen for hvert år.

- ii) Til vurdering af overholdelse af en samlet emissionsgrænseværdi udtrykt i emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed eller på anden måde anført i del 2 og 3 udarbejdes planen for forvaltning af opløsningsmidler årligt til brug for bestemmelse af emissionen (E). Emissionen beregnes efter følgende ligning:

$$E = F + O1$$

hvor F er diffus emission som defineret i punkt b), nr. i). Emissionstallet divideres derefter med det relevante produktparameter.

Tirsdag, den 10. marts 2009

iii) Til vurdering af, om kravene i *artikel 53, stk. 6, litra b), nr. ii)*, overholdes, udarbejdes der en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler til brug for bestemmelse af den samlede emission fra alle berørte aktiviteter, og dette tal sammenholdes derefter med den samlede emission, som ville være forekommet, hvis kravene i del 2, 3 og 5 var blevet opfyldt for hver aktivitet for sig.

b) Bestemmelse af diffus emission, der sammenholdes med grænseværdierne for diffus emission i del 2:

i) Diffus emission beregnes efter en af følgende ligninger:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

eller

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F bestemmes enten ved direkte måling af mængderne eller ved en tilsvarende metode eller beregning, f.eks. på grundlag af effektiviteten, hvormed emissioner opfanges under processen.

Grænseværdien for diffus emission udtrykkes som en andel af input, som beregnes ved følgende ligning:

$$I = I1 + I2$$

ii) Diffus emission bestemmes ved en kort, men omfattende serie målinger, som ikke behøver at blive gentaget, før udstyret ændres.

Del 8**Vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdierne i spildgas**

1. For kontinuerlige målinger anses emissionsgrænseværdierne for overholdt, hvis
  - a) ingen af de aritmetiske gennemsnit af alle gyldige aflæsninger foretaget inden for enhver 24-timers periode under driften af et anlæg eller udførelsen af en aktivitet bortset fra opstart, nedlukning og vedligeholdelse af udstyret overskrider emissionsgrænseværdierne
  - b) intet timegennemsnit overskrider grænseværdierne med mere end en faktor på 1,5.
2. For periodiske målinger anses emissionsgrænseværdierne for overholdt, hvis i en måleoperation
  - a) gennemsnittet af alle målte værdier ikke overskrider emissionsgrænseværdierne
  - b) intet timegennemsnit overskrider emissionsgrænseværdierne med mere end en faktor på 1,5.
3. Overholdelse af bestemmelserne i del 4 kontrolleres på grundlag af summen af massekoncentrationerne af de enkelte flygtige organiske forbindelser. I alle andre tilfælde kontrolleres overholdelse på grundlag af den totale masse af organisk kulstof, der udledes, medmindre andet er angivet i del 2.
4. Der kan tilsættes gasmængder til spildgassen med henblik på køling eller fortynding, når det er teknisk berettiget, men de indgår ikke i bestemmelsen af massekoncentrationen af det forurenende stof i spildgassen.

Tirsdag, den 10. marts 2009

BILAG VIII

Tekniske bestemmelser om anlæg, der producerer titandioxid

Del 1

Emissionsgrænseværdier for emission til vand

1. Anlæg, som anvender sulfatprocessen (årgennemsnit):

550 kg sulfat pr. ton produceret titandioxid
2. Anlæg, som anvender chloridprocessen (årgennemsnit):
  - a) 130 kg chlorid pr. ton produceret titandioxid, når der anvendes naturligt rutil
  - b) 228 kg chlorid pr. ton produceret titandioxid, når der anvendes syntetisk rutil
  - c) 330 kg chlorid pr. ton produceret titandioxid, når der anvendes slagge.
3. Såfremt virksomheden For anlæg, der anvender chloridprocessen og mere end én type malm, gælder emissionsgrænseværdierne i punkt 2 i forhold til mængden af de anvendte malmtyper.

Del 2

Prøver for akut toksicitet

1. Prøver for akut toksicitet 1. Der udføres prøver for akut toksicitet på visse arter af bløddyr, skaldyr, fisk og plankton, som er almindeligt forekommende på udledningsstedet. Desuden udføres der prøver på eksemplarer af arten *artemia salina*.
2. Maksimal mortalitet i henhold til prøverne i punkt 1 over en periode på 36 timer og ved en fortynding af de udtømte stoffer på 1/5 000:
  - a) for voksne eksemplarer af de arter, prøven omfatter, 20 % mortalitet
  - b) for larver af de arter, prøven omfatter, en højere mortalitet end i en kontrolgruppe.

Del 3

Emissionsgrænseværdier for emission til luft

1. Emissionsgrænseværdierne, der udtrykkes som koncentrationer i masse per kubikmeter (Nm^3), beregnes ved en temperatur på 273,15 Kelvin, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for vanddampindhold i de udledte gasser.
2. For støv: 50 mg/Nm^3 som timegennemsnit
3. For gasformig svovldioxid og svovltrioxid, herunder syreblærer, beregnet som SO_2 -ækvivalenter
  - a) 6 kg pr. ton produceret titandioxid som årgennemsnit
  - b) 500 mg/Nm^3 som timegennemsnit for anlæg til koncentration af affaldssyrer
4. For chlor fra anlæg, som anvender chloridprocessen:
  - a) 5 mg/Nm^3 som dagsgennemsnit
  - b) 40 mg/Nm^3 på noget tidspunkt.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Del 4

Overvågning af miljøer, der påvirkes af udledning i vand af affald fra anlæg, der producerer titandioxid

1. Vandsøjlen kontrolleres mindst tre gange om året ved kontrol af enten ufiltreret eller filtreret vand, hvorunder følgende parametre bestemmes:
  - a) ved kontrol af ufiltreret vand: temperatur, saltholdighed eller ledningsevne ved 20 °C, pH-værdi, opløst O₂, uklarhed eller opslæmmede stoffer, opløst og opslæmmede Fe, Ti
  - b) ved kontrol af filtreret vand:
    - i) i vand filtreret gennem en membran med en porøsitet på 0,45 µm: opløst Fe
    - ii) i opslæmmede faste stoffer opfanget af en membran med en porøsitet på 0,45 µm: Fe, hydroxid og jernhydroxid.
2. Aflejringerne kontrolleres mindst en gang om året ud fra prøver, som udtages i det øverste aflejringslag så nær overfladen som muligt og bestemmes med hensyn til følgende parametre: Ti, Fe, hydroxid og jernhydroxid.
3. Levende organismer kontrolleres mindst en gang om året ved bestemmelse af koncentrationen af følgende stoffer i arter, der er repræsentative for stedet: Ti, Cr, Fe, Ni, Zn og Pb, samt ved bestemmelse af mangfoldigheden og den relative rigelighed af bundlevende dyr og forekomsten af anatomisk-patologiske læsioner i fisk.
4. Under på hinanden følgende prøvetagninger skal prøverne tages på samme sted og samme dybde og under samme forhold.

Del 5

Emissionsovervågning

Overvågningen af emission til luft skal mindst omfatte løbende overvågning af:

- a) SO₂ fra anlæg til koncentration af affaldssyrer, hvor sulfatprocessen anvendes
- b) chlor fra anlæg, hvor chloridprocessen anvendes
- c) støv fra større støvkilder.

BILAG IX

Del A

Ophævede direktiver med ændringer

(jf. artikel 72)

Rådets Direktiv 78/176/EØF
(EFT L 54 af 25.2.1978, s. 19)

Rådets Direktiv 83/29/EØF
(EFT L 32 af 3.2.1983, s. 28)

Rådets Direktiv 91/692/EØF
(EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48)

Rådets Direktiv 82/883/EØF
(EFT L 378 af 31.12.1982, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 807/2003
(EFT L 122 af 16.5.2003, s. 36)

kun bilag I, punkt b)

kun bilag III, punkt 34

Tirsdag, den 10. marts 2009

Rådets Direktiv 92/112/EØF (EFT L 409 af 31.12.1992, s. 11)	
Rådets Direktiv 96/61/EF (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26)	
Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/35/EF (EFT L 156 af 25.6.2003, s. 17)	kun artikel 4 og bilag II
Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/87/EF (EFT L 275 af 25.10.2003, s. 32)	kun artikel 26
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1)	kun bilag III, punkt 61
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EFT L 33 af 4.2.2006, s. 1)	kun artikel 21, stk. 2
Rådets Direktiv 1999/13/EF (EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1)	kun bilag I, punkt 17
Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/42/EF (EFT L 143 af 30.4.2004, s. 87)	kun artikel 13, stk. 1
Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2000/76/EF (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91)	
Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2001/80/EF (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1)	
Rådets Direktiv 2006/105/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 368)	kun bilaget, del B, punkt 2

Del B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 72)

Direktiv	Frist for gennemførelse	Frist for anvendelse
78/176/EØF	25. februar 1979	
82/883/EØF	31. december 1984	
92/112/EØF	15 juni 1993	
96/61/EF	30. oktober 1999	
1999/13/EF	1. april 2001	
2000/76/EF	28. december 2000	28. december 2002 28. december 2005
2001/80/EF	27. november 2002	27. november 2004
2003/35/EF	25. juni 2005	
2003/87/EF	31. december 2003	

BILAG X

Sammenligningstabel

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1	Artikel 1, første afsnit		Artikel 1
Artikel 1, stk. 2, litra a)			Artikel 2, stk. 2				Artikel 3, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra b)					Artikel 3, stk. 1		Artikel 3, stk. 25
Artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e)							—
Artikel 2							Artikel 61
Artikel 3							Artikel 12, nr. 4) og 5)
Artikel 4			Artikel 4	Artikel 3, indledning og nr. 1)	Artikel 4, stk. 1		Artikel 4, stk. 1, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 5
Artikel 5							Artikel 12, nr. 4) og 5)
Artikel 6							Artikel 12, nr. 4) og 5)
Artikel 7, stk. 1							Artikel 64, stk. 1, og artikel 64, stk. 2, første afsnit
Artikel 7, stk. 2 og 3							—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 64, stk. 2, andet afsnit
Artikel 8, stk. 1							Artikel 62, stk. 2
Artikel 8, stk. 2							Artikel 28, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9							—

Tirsdag, den 10. marts 2009

C 87 E/268

DA

Den Europæiske Unions Tidende

1.4.2010

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
Artikel 10							—
Artikel 11							Artikel 13
Artikel 12							—
Artikel 13, stk. 1							Artikel 66
Artikel 13, stk. 2, 3 og 4							—
Artikel 14							—
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 12	Artikel 21	Artikel 15	Artikel 21	Artikel 18, stk. 1 og 3	Artikel 71
Artikel 16	Artikel 15	Artikel 13	Artikel 23	Artikel 17	Artikel 23	Artikel 20	Artikel 75
Bilag I							—
Bilag IIA, indledning og nr. 1							—
Bilag IIA, punkt 2							Bilag VIII, del 2
Bilag IIB							—
	Artikel 2						—
	Artikel 3						—
	Artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, første afsnit						Artikel 64, stk. 3
	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit						Bilag VIII, del 4
	Artikel 4, stk. 3 og 4						
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 64, stk. 4
	Artikel 5						—
	Artikel 6						—
	Artikel 7						—

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
	Artikel 8						—
	Artikel 9						—
	Artikel 10						Artikel 69
	Artikel 11, stk. 1		Artikel 19, stk. 1	Artikel 13, stk. 1	Artikel 17, stk. 1		Artikel 69, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 69, stk. 2
	Artikel 11, stk. 2 og 3						—
	Artikel 12						—
	Artikel 13						—
	Bilag I						—
	Bilag II						Bilag VIII, del 4
	Bilag III						Bilag VIII, del 4
	Bilag IV						—
	Bilag V						—
		Artikel 2, stk. 1, indledning					—
		Artikel 2, stk. 1, litra a), indledning og første led					—
		Artikel 2, stk. 1, litra a), andet led					Artikel 61, stk. 2
		Artikel 2, stk. 1, litra a), tredje led, og artikel 2, stk. 2, litra b), tredje led					Artikel 61, stk. 4
		Artikel 2, stk. 1, litra a), fjerde, femte, sjette og syvende led					—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
		Artikel 2, stk. 1, litra b), indledning, samt første, fjerde, femte, sjette og syvende led					—
		Artikel 2, stk. 1, litra b), andet led					Artikel 61, stk. 3
		Artikel 2, stk. 1, litra c)					—
		Artikel 2, stk. 2					—
		Artikel 3					Artikel 61
		Artikel 4					Artikel 61
		Artikel 5					—
		Artikel 6, første afsnit, indledning					Artikel 62, stk. 1
		Artikel 6, første afsnit, litra a)					Bilag VIII, del 1, punkt 1
		Artikel 6, første afsnit, litra b)					Bilag VIII, del 1, punkt 2
		Artikel 6, andet afsnit					Bilag VIII, del 1, punkt 3
		Artikel 7					—
		Artikel 8					—
		Artikel 9, stk. 1, indledning					Artikel 63, stk. 2
		Artikel 9, stk. 1, litra a), indledning					—
		Artikel 9, stk. 1, litra a), nr. i)					Bilag VIII, del 3, punkt 2

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
		Artikel 9, stk. 1, litra a), nr. ii)					Bilag VIII, del 3, punkt 3, indledning og litra a)
		Artikel 9, stk. 1, litra a) nr. iii)					Artikel 63, stk. 1
		Artikel 9, stk. 1, litra a) nr. iv)					Bilag VIII, del 3, punkt 3, litra b)
		Artikel 9, stk. 1, litra a) nr. v)					—
		Artikel 9, stk. 1, litra b)					Bilag VIII, del 3, punkt 4
		Artikel 9, stk. 2 og 3					—
		Artikel 10					Artikel 64
		Artikel 11					Artikel 12, nr. 4) og 5)
		Bilag					—
			Artikel 2, indledning				Artikel 3, indledning
			Artikel 2, nr. 1	Artikel 2, nr. 14			Artikel 3, nr. 1
			Artikel 2, nr. 3	Artikel 2, nr. 1			Artikel 3, nr. 3
			Artikel 2, nr. 4				—
			Artikel 2, nr. 5	Artikel 2, nr. 9	Artikel 3, nr. 8	Artikel 2, nr. 1	Artikel 3, nr. 4
			Artikel 2, nr. 6	Artikel 2, nr. 13	Artikel 3, nr. 9	Artikel 2, nr. 3, første del	Artikel 3, nr. 5
			Artikel 2, nr. 7				Artikel 3, nr. 6
			Artikel 2, nr. 8	Artikel 2, nr. 5			Artikel 65
			Artikel 2, nr. 9, første punktum	Artikel 2, nr. 7	Artikel 3, nr. 12		Artikel 3, nr. 7

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 2, nr. 9, andet punktum				Artikel 4, stk. 2, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit
			Artikel 2, nr. 10, litra a)				—
			Artikel 2, nr. 10, litra b), første afsnit				Artikel 3, nr. 8
			Artikel 2, nr. 10, litra b), andet afsnit				Artikel 21, stk. 3
			Artikel 2, nr. 11, første afsnit samt første, andet og tredje led				Artikel 3, nr. 9
			Artikel 2, nr. 11, andet afsnit				Artikel 14, stk. 2, og artikel 15 og stk. 4
			Artikel 2, nr. 12	Artikel 2, nr. 6	Artikel 3, nr. 11	Artikel 2, nr. 5	Artikel 3, nr. 11
			Artikel 2, nr. 13				Artikel 3, nr. 12
			Artikel 2, nr. 14				Artikel 3, nr. 13
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 3, nr. 14, 15, 16, 17 og 18
			Artikel 3, første afsnit, indledning				Artikel 12, indledning
			Artikel 3, første afsnit, litra a)				Artikel 12, stk. 1 og 2
			Artikel 3, første afsnit, litra b)				Artikel 12, stk. 3
			Artikel 3, første afsnit, litra c)				Artikel 12, stk. 4 og 5

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 3, første afsnit, litra d)				Artikel 12, stk. 6
			Artikel 3, første afsnit, litra e)				Artikel 12, stk. 7
			Artikel 3, første afsnit, litra f)				Artikel 12, stk. 8
			Artikel 3, andet afsnit				—
			Artikel 5, stk. 1				Artikel 73, stk. 1 og 2
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 73, stk. 3 og 4
			Artikel 5, stk. 2				Artikel 71, stk. 1, andet afsnit
			Artikel 6, stk. 1, indledning				Artikel 13, stk. 1, indledning
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, første led				Artikel 13, stk. 1, litra a)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, andet led				Artikel 13, stk. 1, litra b)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, tredje led				Artikel 13, stk. 1, litra c)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, fjerde led				Artikel 13, stk. 1, litra d)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 13, stk. 1, litra e)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, femte led				Artikel 13, stk. 1, litra f)

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, sjette led				Artikel 13, stk. 1, litra g)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, syvende led				Artikel 13, stk. 1, litra h)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, ottende led				Artikel 13, stk. 1, litra i)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, niende led				Artikel 13, stk. 1, litra j)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, tiende led				Artikel 13, stk. 1, litra k)
			Artikel 6, stk. 1, andet afsnit				Artikel 13, stk. 1, andet afsnit
			Artikel 6, stk. 2				Artikel 13, stk. 2
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14
			Artikel 7				Artikel 6, stk. 2
			Artikel 8, første afsnit		Artikel 4, stk. 3		Artikel 6, stk. 1
			Artikel 8, andet afsnit				—
			Artikel 9, stk. 1, første sætningsdel				Artikel 15, stk. 1, første afsnit
			Artikel 9, stk. 1, anden sætningsdel				—
			Artikel 9, stk. 2				Artikel 6, stk. 3

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 9, stk. 5, første afsnit				Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra c)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra d)
			Artikel 9, stk. 5, andet afsnit				—
			Artikel 9, stk. 6, første afsnit				Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra e)
			Artikel 9, stk. 6, andet afsnit				—
			Artikel 9, stk. 7				—
			Artikel 9, stk. 8				Artikel 7 og artikel 18, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 18, stk. 2, 3 og 4
			Artikel 10				Artikel 19
			Artikel 11				Artikel 20
			Artikel 12, stk. 1				Artikel 21, stk. 1
			Artikel 12, stk. 2, første punktum				Artikel 21, stk. 2, første afsnit
			Artikel 12, stk. 2, andet punktum				Artikel 21, stk. 2, andet afsnit
			Artikel 12, stk. 2, tredje punktum				—
			Artikel 13, stk. 1				Artikel 22, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 22, stk. 2 og 3
			Artikel 13, stk. 2, indledning				Artikel 22, stk. 4, indledning

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 13, stk. 2, første led				Artikel 22, stk. 4, litra a)
			Artikel 13, stk. 2, andet led				Artikel 22, stk. 4, litra b)
			Artikel 13, stk. 2, tredje led				Artikel 22, stk. 4, litra c)
			Artikel 13, stk. 2, fjerde led				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 22, stk. 4, litra d)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 23
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 24
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 25, stk. 1, første og andet afsnit
			Artikel 14, indledning				Artikel 9, stk. 1, første sætningsdel, samt artikel 25, stk. 1, tredje afsnit, indledning
			Artikel 14, første led				Artikel 9, stk. 1, anden sætningsdel
			Artikel 14, andet led				Artikel 8, nr. 2, og artikel 15, stk. 1, litra c)
			Artikel 14, tredje led				Artikel 25, stk. 1, tredje afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 25, stk. 2 til 7
			Artikel 15, indledning, samt første og andet led	Artikel 12, stk. 1, første afsnit			Artikel 26, stk. 1, første afsnit, samt litra a) og b)

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 15, stk. 1, tredje led				Artikel 26, stk. 1, første afsnit, litra c)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 26, stk. 1, litra d)
			Artikel 15, stk. 1, andet afsnit				Artikel 26, stk. 1, andet afsnit
—	—	—	—	—	—	—	—
			Artikel 15, stk. 2				Artikel 26, stk. 2, litra h)
			Artikel 15, stk. 4				Artikel 26, stk. 3
			Artikel 15, stk. 5				Artikel 26, stk. 2, indledning samt litra a) og b)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 26, stk. 2, litra c) til g)
			Artikel 15a, stk. 1				Artikel 27, stk. 1
			Artikel 15a, stk. 2				Artikel 27, stk. 2
			Artikel 15a, stk. 3				Artikel 27, stk. 3
			Artikel 15a, stk. 4 og 5				Artikel 27, stk. 4
			Artikel 15a, stk. 6				Artikel 27, stk. 5
			Artikel 16, stk. 1	Artikel 11, stk. 1, første punktum, og artikel 11, stk. 2			Artikel 66, stk. 1, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 66, stk. 1, andet afsnit
			Artikel 16, stk. 2, første punktum				Artikel 29, indledning

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 16, stk. 2, andet punktum				—
			Artikel 16, stk. 3, første punktum	Artikel 11, stk. 1, andet punktum			Artikel 66, stk. 2
			Artikel 16, stk. 3, andet punktum				—
			Artikel 16, stk. 3, tredje punktum	Artikel 11, stk. 3			Artikel 66, stk. 3
			Artikel 16, stk. 4				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 67
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 29
			Artikel 17			Artikel 11	Artikel 28
			Artikel 18, stk. 1				—
			Artikel 18, stk. 2				Artikel 16, stk. 3, andet afsnit
			Artikel 19, stk. 2 og 3				—
			Artikel 20, stk. 1 og 2				—
			Artikel 20, stk. 3		Artikel 18	Artikel 17	Artikel 72
			Artikel 22	Artikel 16	Artikel 22	Artikel 19	Artikel 74
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 2, stk. 1
			Bilag I, indledningens første afsnit				Artikel 2, stk. 2
			Bilag I, indledningens andet afsnit				Bilag I, indledningens første afsnit

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, indledningens andet og tredje afsnit
			Bilag I, punkt 1				Bilag I, punkt 1
			Bilag I, punkt 2.1 - 2.5.b)				Bilag I, punkt 2.1 - 2.5.b)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 2.5.c)
			Bilag I, punkt 2,6				Bilag I, punkt 2,6
			Bilag I, punkt 3				Bilag I, punkt 3
			Bilag I, punkt 4.1 - 4.6				Bilag I, punkt 4.1 - 4.6
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 4,7
			Bilag I, punkt 5, indledning				—
			Bilag I, punkt 5,1 - 5,3.b)				Bilag I, punkt 5,1 - 5,3.b)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 5.3.c) til e)
			Bilag I, punkt 5,4				Bilag I, punkt 5,4
			Bilag I, punkt 6.1.a) og b)				Bilag I, punkt 6.1.a) og b)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 6,1.c)
			Bilag I, punkt 6,2 - 6,4.b)				Bilag I, punkt 6.2 til 6.4 b) ii)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 6.4 b) iii)
			Bilag I, punkt 6.4.c) til 6.6 c)				Bilag I, punkt 6.4.c) til 6.6 c)

Tirsdag, den 10. marts 2009

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 6.6 c) afsluttende punktum
			Bilag I, punkt 6.7 til 6.8				Bilag I, punkt 6.7 til 6.8
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 6.9 til 6.10
			Bilag II				—
			Bilag III				Bilag II
—	—	—	—	—	—	—	Bilag II, punkt 13
			Bilag IV, indledning				Artikel 3, stk. 9
			Bilag IV, punkt 1 til 11				Bilag III
			Bilag IV, punkt 12				—
			Bilag V 1 a)				Bilag IV 1 a)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag IV, punkt 1 b)
			Bilag V 1 b)-g)				Bilag IV, punkt 1 c)-h)
			Bilag V, punkt 2 til 5				Bilag IV, punkt 2 til 5
				Artikel 2, nr. 2			Artikel 51, nr. 1
				Artikel 2, nr. 3			—
				Artikel 2, nr. 4			Artikel 57, stk. 1
				Artikel 2, nr. 8			Artikel 4, stk. 1, tredje afsnit
				Artikel 2, nr. 10			Artikel 51, nr. 3
				Artikel 2, nr. 11			Artikel 51, nr. 2
				Artikel 2, nr. 12			Artikel 51, nr. 4

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 2, nr. 15			Artikel 51, nr. 5
				Artikel 2, nr. 16			Artikel 3, nr. 33
				Artikel 2, nr. 17			Artikel 3, nr. 34
				Artikel 2, nr. 18			Artikel 3, nr. 35
				Artikel 2, nr. 19			—
				Artikel 2, nr. 20			Artikel 3, nr. 36
				Artikel 2, nr. 21			Artikel 51, nr. 6
				Artikel 2, nr. 22			Artikel 51, nr. 7
				Artikel 2, nr. 23			Artikel 51, nr. 8
				Artikel 2, nr. 24			Artikel 51, nr. 9
				Artikel 2, nr. 25			Artikel 51, nr. 10
				Artikel 2, nr. 26			Artikel 51, nr. 11
				Artikel 2, nr. 27			—
				Artikel 2, nr. 28			Artikel 57, stk. 1
				Artikel 2, nr. 29			—
				Artikel 2, nr. 30			Artikel 51, nr. 12
				Artikel 2, nr. 31			Bilag VII, del 2, første punktum Bilag VIII, del 3, punkt 1
				Artikel 2, nr. 32			—
				Artikel 2, nr. 33			Artikel 51, nr. 13
				Artikel 3, stk. 2			Artikel 4, stk. 1, andet afsnit
				Artikel 4, stk. 1 til 3			Artikel 4, stk. 1, første og andet afsnit

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 4, stk. 4			Artikel 57, stk. 2
				Artikel 5, stk. 1			Artikel 53, stk. 1, første afsnit
				Artikel 5, stk. 2			Artikel 53, stk. 1, litra a) og b)
				Artikel 5, stk. 3, litra a)			Artikel 53, stk. 2
				Artikel 5, stk. 3, litra b)			Artikel 53, stk. 3
				Artikel 5, stk. 3, tredje afsnit			Artikel 53, stk. 4
				Artikel 5, stk. 4			—
				Artikel 5, stk. 5			Artikel 53, stk. 6
				Artikel 5, stk. 6			Artikel 52
				Artikel 5, stk. 7			Bilag VII, del 4, punkt 1
				Artikel 5, stk. 8, første afsnit			Bilag VII, del 4, punkt 2
				Artikel 5, stk. 8, andet afsnit			Artikel 53, stk. 5
				Artikel 5, stk. 9			—
				Artikel 5, stk. 10			Artikel 53, stk. 7
				Artikel 5, stk. 11, 12 og 13			—
				Artikel 6			—
				Artikel 7, stk. 1, indledning, samt første, andet, tredje og fjerde led			Artikel 58
				Artikel 7, stk. 1, anden del			—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 7, stk. 2			—
				Artikel 8, stk. 1			Artikel 8, indledning og nr. 1)
				Artikel 8, stk. 2			Bilag VII, del 6, punkt 1
				Artikel 8, stk. 3			Bilag VII, del 6, punkt 2
				Artikel 8, stk. 4			Bilag VII, del 6, punkt 3
				Artikel 8, stk. 5			—
				Artikel 9, stk. 1, indledning			Artikel 56, stk. 1, indledning
				Artikel 9, stk. 1, første afsnit samt første, andet og tredje led			Artikel 56, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c)
				Artikel 9, stk. 1, andet afsnit			Artikel 56, andet afsnit
				Artikel 9, stk. 1, tredje afsnit			Bilag VII, del 8, punkt 4
				Artikel 9, stk. 2			Artikel 57, stk. 3
				Artikel 9, stk. 3			Bilag VII, del 8, punkt 1
				Artikel 9, stk. 4			Bilag VII, del 8, punkt 2
				Artikel 9, stk. 5			Bilag VII, del 8, punkt 3
				Artikel 10	Artikel 4, stk. 9		Artikel 9, stk. 2
				Artikel 11, stk. 1, tredje til sjette punktum			—

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 12, stk. 1, andet afsnit			Artikel 59, stk. 1, første afsnit
				Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit			Artikel 59, stk. 1, andet afsnit
				Artikel 12, stk. 2			Artikel 59, stk. 2
				Artikel 12, stk. 3			Artikel 59, stk. 3
				Artikel 13, stk. 2 og 3			—
				Artikel 14	Artikel 19	Artikel 16	Artikel 70
				Bilag I, indledningens første og andet punktum			Artikel 50
				Bilag I, indledningens tredje punktum samt aktivitetsliste			Bilag VII, del 1
				Bilag IIA, del I			Bilag VII, del 2
				Bilag IIA, del II			Bilag VII, del 3
				Bilag IIA, del II, sjette afsnit, sidste punktum			—
				Bilag IIB, punkt 1, første og andet punktum			Artikel 53, stk. 1, litra b)
				Bilag IIB, punkt 1, tredje punktum			Artikel 53, stk. 1, andet afsnit
				Bilag IIB, punkt 2			Bilag VII, del 5
				Bilag IIB, punkt 2, andet afsnit, nr. i) og tabel			—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Bilag III, punkt 1			—
				Bilag III, punkt 2			Bilag VII, del 7, punkt 1
				Bilag III, punkt 3			Bilag VII, del 7, punkt 2
				Bilag III, punkt 4			Bilag VII, del 7, punkt 3
					Artikel 1, andet afsnit		—
					Artikel 2, stk. 1		Artikel 37, stk. 1, første afsnit
					Artikel 2, stk. 2, indledning		Artikel 37, stk. 2, indledning
					Artikel 2, stk. 2, litra a), indledning		Artikel 37, stk. 2, litra a), indledning
					Artikel 2, stk. 2, litra a) nr. i) til v)		Artikel 37, stk. 2, litra a), nr. i)
					Artikel 2, stk. 2, litra a), nr. vi)		Artikel 37, stk. 2, litra a), nr. ii)
					Artikel 2, stk. 2, litra a), nr. vii)		Artikel 37, stk. 2, litra a) nr. iii)
					Artikel 2, stk. 2, litra a), nr. viii)		Artikel 37, stk. 2, litra a), nr. iv)
					Artikel 2, stk. 2, litra b)		Artikel 37, stk. 2, litra b)
					Artikel 3, nr. 2, første afsnit		Artikel 3, stk. 26
					Artikel 3, nr. 2, andet afsnit		—
					Artikel 3, nr. 3		Artikel 3, stk. 27

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 3, nr. 4, første afsnit		Artikel 3, stk. 28
					Artikel 3, nr. 4, andet afsnit		Artikel 37, stk. 1, andet afsnit
					Artikel 3, nr. 5, første afsnit		Artikel 3, stk. 29
					Artikel 3, nr. 5, andet afsnit		Artikel 37, stk. 1, tredje afsnit
					Artikel 3, nr. 5, tredje afsnit		Artikel 37, stk. 1, andet afsnit
					Artikel 3, nr. 6		Bilag VI, del 1, litra a)
					Artikel 3, nr. 7		Artikel 3, stk. 30
—	—	—	—	—	—	—	Bilag VI, del 1, litra b)
					Artikel 3, nr. 10		Artikel 3, stk. 31
					Artikel 3, nr. 13		Artikel 3, stk. 32
					Artikel 4, stk. 2		Artikel 38
					Artikel 4, stk. 4, indledning samt litra a) og b)		Artikel 39, stk. 1, indledning samt litra a) og b)
					Artikel 4, stk. 4, litra c)		Artikel 39, stk. 1, litra e)
					Artikel 4, stk. 5		Artikel 39, stk. 2
					Artikel 4, stk. 6		Artikel 39, stk. 3
					Artikel 4, stk. 7		Artikel 39, stk. 4
					Artikel 4, stk. 8		Artikel 48
					Artikel 5		Artikel 46

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 6, stk. 1, første afsnit		Artikel 44, stk. 1
					Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og artikel 6, stk. 2		Artikel 44, stk. 2
					Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit		Artikel 44, stk. 3, første afsnit
					Artikel 6, stk. 1, fjerde afsnit		Artikel 44, stk. 3, andet afsnit
					Artikel 6, stk. 3		Artikel 44, stk. 4
					Artikel 6, stk. 4, første afsnit, første og andet punktum, og artikel 6, stk. 4, andet afsnit		Artikel 45, stk. 1
					Artikel 6, stk. 4, første afsnit, tredje punktum		Artikel 45, stk. 2
					Artikel 6, stk. 4, tredje afsnit		Artikel 45, stk. 3, andet afsnit
					Artikel 6, stk. 4, fjerde afsnit		Artikel 45, stk. 4
					Artikel 6, stk. 5		Artikel 40, stk. 1
					Artikel 6, stk. 6		Artikel 44, stk. 5
					Artikel 6, stk. 7		Artikel 44, stk. 6
					Artikel 6, stk. 8		Artikel 44, stk. 7
					Artikel 7, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, første afsnit		Artikel 40, stk. 2, første afsnit

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 7, stk. 2, andet afsnit		Artikel 40, stk. 2, andet afsnit
					Artikel 7, stk. 3, og artikel 11, stk. 8, første afsnit, indledning		Bilag VI, del 6, punkt 2.7, første del
					Artikel 7, stk. 4		Artikel 40, stk. 2, andet afsnit
					Artikel 7, stk. 5		—
					Artikel 8, stk. 1		Artikel 39, stk. 1, litra c)
					Artikel 8, stk. 2		Artikel 40, stk. 3
					Artikel 8, stk. 3		—
					Artikel 8, stk. 4, første afsnit		Artikel 40, stk. 4, første afsnit
					Artikel 8, stk. 4, andet afsnit		Bilag VI, del 6, punkt 3,2, første del
					Artikel 8, stk. 4, tredje afsnit		Bilag VI, del 6, punkt 3.2, anden del
					Artikel 8, stk. 4, fjerde afsnit		—
					Artikel 8, stk. 5		Artikel 40, stk. 4, andet og tredje afsnit
					Artikel 8, stk. 6		Artikel 39, stk. 1, litra c) og d)
					Artikel 8, stk. 7		Artikel 40, stk. 4
					Artikel 8, stk. 8		—
					Artikel 9, første afsnit		Artikel 47, stk. 1
					Artikel 9, andet afsnit		Artikel 47, stk. 2

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 9, tredje afsnit		Artikel 47, stk. 3
					Artikel 10, stk. 1 og 2		—
					Artikel 10, stk. 3, første punktum		Artikel 42, stk. 2
					Artikel 10, stk. 3, andet punktum		—
					Artikel 10, stk. 4		Artikel 42, stk. 3
					Artikel 10, stk. 5		Bilag VI, del 6, punkt 1,3, anden del
					Artikel 11, stk. 1		Artikel 42, stk. 1
					Artikel 11, stk. 2		Bilag VI, del 6, punkt 2.1
					Artikel 11, stk. 3		Bilag VI, del 6, punkt 2.2
					Artikel 11, stk. 4		Bilag VI, del 6, punkt 2.3
					Artikel 11, stk. 5		Bilag VI, del 6, punkt 2.4
					Artikel 11, stk. 6		Bilag VI, del 6, punkt 2.5
					Artikel 11, stk. 7, første afsnit, første punktum, første sætningsdel		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, første del
					Artikel 11, stk. 7, første afsnit, første punktum, anden sætningsdel		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, litra a)
					Artikel 11, stk. 7, første afsnit, andet punktum		—

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 11, stk. 7, andet afsnit		—
					Artikel 11, stk. 7, litra a)		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, litra b)
					Artikel 11, stk. 7, litra b) og c)		—
					Artikel 11, stk. 7, litra d)		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, litra c)
					Artikel 11, stk. 7, litra e) og f)		—
					Artikel 11, stk. 8, første afsnit, litra a) og b)		Bilag VI, del 3, punkt 1, første og andet afsnit
					Artikel 11, stk. 8, litra c)		Bilag VI, del 6, punkt 2.7, anden del
					Artikel 11, stk. 8, litra d)		Bilag VI, del 4, punkt 2.1, andet afsnit
					Artikel 11, stk. 8, andet afsnit		Bilag VI, del 6, punkt 2.7, tredje del
					Artikel 11, stk. 9		Artikel 42, stk. 4
					Artikel 11, stk. 10, litra a), b) og c)		Bilag IV, del 8, punkt 1.1, litra a), b) og c)
					Artikel 11, stk. 10, litra d)		Bilag VI, del 8, punkt 1.1, litra d)
					Artikel 11, stk. 11		Bilag VI, del 8, punkt 1.2
					Artikel 11, stk. 12		Bilag VI, del 8, punkt 1.3

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 11, stk. 13		Artikel 42, stk. 5, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 42, stk. 5, andet afsnit
					Artikel 11, stk. 14		Bilag VI, del 6, punkt 3.1
					Artikel 11, stk. 15		Artikel 39, stk. 1, litra e)
					Artikel 11, stk. 16		Bilag VI, del 8, punkt 2
					Artikel 11, stk. 17		Artikel 9, stk. 2, litra a)
					Artikel 12, stk. 1		Artikel 49, stk. 1
					Artikel 12, stk. 2, første punktum		Artikel 49, stk. 2
					Artikel 12, stk. 2, andet punktum		—
					Artikel 12, stk. 2, tredje punktum		Artikel 49, stk. 3
					Artikel 13, stk. 1		Artikel 39, stk. 1, litra f)
					Artikel 13, stk. 2		Artikel 41
					Artikel 13, stk. 3		Artikel 40, stk. 5
					Artikel 13, stk. 4		Bilag VI, del 3, punkt 2
					Artikel 14		—
					Artikel 15		—
					Artikel 16		—
					Artikel 17, stk. 2 og 3		—

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 20		—
					Bilag I		Bilag VI, del 2
					Bilag II, første del (uden nummerering)		Bilag VI, del 4, punkt 1
					Bilag I, punkt 1, indledning		Bilag VI, del 4, punkt 2.1
					Bilag I, punkt 1.1 og 1.2		Bilag VI, del 4, punkt 2.2 og 2.3
					Bilag II, punkt 1.3		—
					Bilag II, punkt 2.1		Bilag VI, del 4, punkt 3.1
—	—	—	—	—	—	—	Bilag VI, del 4, punkt 3.2
					Bilag II, punkt 2.2		Bilag VI, del 4, punkt 3.3
					Bilag II, punkt 3		Bilag VI, del 4, punkt 4
					Bilag III		Bilag VI, del 6, punkt 1
					Bilag IV, tabel		Bilag VI, del 5
					Bilag IV, sidste punktum		—
					Bilag V, litra a), tabel		Bilag VI, del 3, punkt 1.1
					Bilag V, litra a), sidste punktummer		—
					Bilag V, litra b), tabel		Bilag VI, del 3, punkt 1.2
					Bilag V, litra b), sidste punktum		—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Bilag V, litra c)		Bilag VI, del 3, punkt 1.3
					Bilag V, litra d)		Bilag VI, del 3, punkt 1.4
					Bilag V, litra e)		Bilag VI, del 3, punkt 1.5
					Bilag V, litra f)		Bilag VI, del 3, punkt 3
					Bilag VI		Bilag VI, del 7
						Artikel 1	Artikel 30
						Artikel 2, nr. 2	Bilag V, del 1, punkt 1, og del 2, punkt 1
						Artikel 2, nr. 3, anden del	Bilag V, del 1, punkt 1, og del 2, punkt 1
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 1, punkt 1, sidste punktum
						Artikel 2, nr. 4	—
						Artikel 2, nr. 6	Artikel 3, stk. 20
						Artikel 2, nr. 7, første afsnit	Artikel 3, stk. 21
						Artikel 2, nr. 7, andet afsnit, samt litra a) og i)	Artikel 30, andet afsnit
						Artikel 2, nr. 7, andet afsnit, litra j)	—
						Artikel 2, nr. 7, tredje afsnit	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 31, stk. 1

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
						Artikel 2, nr. 7, fjerde afsnit	Artikel 31, stk. 2
						Artikel 2, nr. 8	Artikel 3, stk. 23
						Artikel 2, nr. 9	Artikel 31, stk. 2
						Artikel 2, nr. 10	—
						Artikel 2, nr. 11	Artikel 3, stk. 22
						Artikel 2, nr. 12	Artikel 3, stk. 24
						Artikel 2, nr. 13	—
						Artikel 3	—
						Artikel 4, stk. 1	—
						Artikel 4, stk. 2	Artikel 32, stk. 2
						Artikel 4, stk. 3 til 8	—
						Artikel 5, stk. 1	Bilag V, del 1, punkt 2, sidste punktum
						Artikel 5, stk. 2	—
						Artikel 6	—
						Artikel 7, stk. 1	Artikel 33
						Artikel 7, stk. 2	Artikel 32, stk. 4
						Artikel 7, stk. 3	Artikel 32, stk. 5
						Artikel 8, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
						Artikel 8, stk. 2, første afsnit, første del	Artikel 36, stk. 2, første afsnit, første del
						Artikel 8, stk. 2, første afsnit, anden del	—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 36, stk. 2, første afsnit, anden del
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 36, stk. 2, andet afsnit
						Artikel 8, stk. 2, andet afsnit	—
						Artikel 8, stk. 2, litra a) til d)	—
						Artikel 8, stk. 3 og 4	—
						Artikel 9	Artikel 32, stk. 1
						Artikel 10, stk. 1, første punktum	Artikel 32, stk. 6
						Artikel 10, stk. 1, andet punktum	—
						Artikel 10, stk. 2	—
						Artikel 12	Artikel 34, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 34, stk. 2, 3 og 4
						Artikel 13	Bilag V, del 3, punkt 8, tredje del
						Artikel 14	Bilag V, del 4
						Artikel 15	—
						Artikel 18, stk. 2	—
						Bilag I	—
						Bilag II	—
						Bilag III og IV	Bilag V, del 1, punkt 2, og del 2

Tirsdag, den 10. marts 2009

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
						Bilag V A	Bilag V, del 1, punkt 3
						Bilag V B	Bilag V, del 2, punkt 3
						Bilag VI A	Bilag V, del 1, punkt 4 og 5
						Bilag VI B	Bilag V, del 2, punkt 4 og 5
						Bilag VII A	Bilag V, del 1, punkt 6 og 7
						Bilag VII B	Bilag V, del 2, punkt 6 og 7
						Bilag VIII A, punkt 1	—
						Bilag VIII A, punkt 2	Bilag V, del 3, punkt 1, første del, og punkt 2, 3 og 5
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 3, punkt 1, anden del
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 3, punkt 4
						Bilag VIII A, punkt 3	—
						Bilag VIII A, punkt 4	Bilag V, del 3, punkt 6
						Bilag VIII A, punkt 5	Bilag V, del 3, punkt 7 og 8
						Bilag VIII A, punkt 6	Bilag V, del 3, punkt 9 og 10
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 4
						Bilag VIII B	—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 96/61/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
						Bilag VIII C	—
						Bilag IX	Bilag IX
						Bilag X	Bilag X

Tirsdag, den 10. marts 2009

Statutten for det europæiske private selskab *

P6_TA(2009)0094

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om statutten for det europæiske private selskab (KOM(2008)0396 - C6-0283/2008 - 2008/0130(CNS))

(2010/C 87 E/46)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0396),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 308, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0283/2008),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0044/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. kræver, at der indledes samrådsprocedure, jf. fælleserklæringen af 4. marts 1975, hvis Rådet ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  5. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

**Forslag til forordning
Betragtning 2 a (ny)**

(2a) Bestående europæiske selskabsformer har et grænseoverskridende element. Dette grænseoverskridende element bør ikke være en hindring for at oprette et europæisk privat selskab (SPE-selskab). Kommissionen og medlemsstaterne bør imidlertid uanset kravene om registrering og senest to år efter registreringen gennemføre en efterfølgende kontrol med henblik på at undersøge, hvorvidt SPE-selskabet har det krævede grænseoverskridende element.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 3

(3) Eftersom et privat selskab (i det følgende benævnt »SPE-selskabet«), som vil kunne oprettes i hele EU, er beregnet for små virksomheder, bør der etableres en retlig form, som er så ensartet som mulig i hele EU, og så mange anliggender som muligt bør overlades til selskabsdeltagernes aftalefrihed, samtidig med at der garanteres aktionærer, kreditorer, ansatte og tredjemand generelt en høj grad af retssikkerhed. Selskabsdeltagerne vil få stor fleksibilitet og frihed til at organisere SPE-selskabets interne anliggender, og selskabets private karakter bør derfor også komme til udtryk ved, at dets andele ikke må udbydes til offentligheden eller handles på kapitalmarkederne, herunder optages til handel eller noteres på regulerede markeder.

(3) **Det indre markeds bæredygtige og stabile vækst kræver en omfattende erhvervslovgivning, som er skræddersyet til de små og mellemstore virksomheders (SMV) behov.** Eftersom et privat selskab, som vil kunne oprettes i hele EU, er beregnet for små virksomheder, bør der etableres en retlig form, som er så ensartet som mulig i hele EU, og så mange anliggender som muligt bør overlades til selskabsdeltagernes aftalefrihed, samtidig med at der garanteres aktionærer, kreditorer, ansatte og tredjemand generelt en høj grad af retssikkerhed. Selskabsdeltagerne vil få stor fleksibilitet og frihed til at organisere SPE-selskabets interne anliggender, og selskabets private karakter bør derfor også komme til udtryk ved, at dets andele ikke må udbydes til offentligheden eller handles på kapitalmarkederne, herunder optages til handel eller noteres på regulerede markeder.

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 4

(4) For at gøre det muligt for virksomheder at udnytte fordelene ved det indre marked fuldt ud bør SPE-selskabet kunne have sit vedtægtsmæssige hjemsted og hovedvirksomhed i forskellige medlemsstater og flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted fra en medlemsstat til en anden uden også at skulle flytte sit hovedkontor eller hovedvirksomhed.

(4) For at gøre det muligt for virksomheder at udnytte fordelene ved det indre marked fuldt ud bør SPE-selskabet kunne have sit vedtægtsmæssige hjemsted og hovedvirksomhed i forskellige medlemsstater og flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted fra en medlemsstat til en anden uden også at skulle flytte sit hovedkontor eller hovedvirksomhed. **Samtidig bør der imidlertid tages skridt til at forhindre, at SPE-selskaber bruges til omgåelse af medlemsstaternes berettigede lovkrav.**

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 8

(8) For at mindske de omkostninger og administrative byrder, som er forbundet med registrering af et selskab, skal formaliteterne ved registrering af SPE-selskabet være begrænset til kun at omfatte de krav, som er nødvendige for at sikre retssikkerheden, og gyldigheden af de dokumenter, som skal indgives ved oprettelsen af et SPE-selskab, skal underkastes en kontrol, **som vil kunne foretages enten før eller efter registrering.** Hvad registrering angår, bør de registre anvendes, som blev udpeget i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde i hele EU.

(8) For at mindske de omkostninger og administrative byrder, som er forbundet med registrering af et selskab, skal formaliteterne ved registrering af SPE-selskabet være begrænset til kun at omfatte de krav, som er nødvendige for at sikre retssikkerheden, og gyldigheden af de dokumenter, som skal indgives ved oprettelsen af et SPE-selskab, skal underkastes en **enkelt forebyggende** kontrol. Hvad registrering angår, bør de registre anvendes, som blev udpeget i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde i hele EU.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5

Forslag til forordning
Betragtning 8 a (ny)

(8a) I overensstemmelse med Rådets og Kommissionens forpligtelse over for begrebet digital retspleje (e-justice) bør alle formularer vedrørende oprettelse og registrering af et SPE-selskab være tilgængelige online. For at begrænse tilfælde, hvor dokumenter indgives parallelt, bør Kommissionen desuden opretholde et centralt register med elektroniske link til de enkelte nationale registre i medlemsstaterne.

Ændring 6

Forslag til forordning
Betragtning 8 b (ny)

(8b) For at sikre gennemsigtighed og adgang til nøjagtige oplysninger om SPE-selskaber bør Kommissionen oprette og koordinere en database for SPE-selskaber, som er tilgængelig via internettet, med henblik på at indsamle, offentliggøre og sprede oplysninger og detaljer om deres registrering, vedtægtsmæssige hjemsted, hovedaktivitet, filialer, evt. flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted, omdannelse, fusion, spaltning og opløsning.

Ændring 7

Forslag til forordning
Betragtning 11

(11) SPE-selskabet bør ikke være underlagt store obligatoriske kapitalkrav, eftersom det vil udgøre en barriere for oprettelsen af SPE-selskaber. Kreditorer bør imidlertid beskyttes mod meget store udlodninger til selskabsdeltagere, som kan påvirke SPE-selskabets mulighed for at opfylde sine gældsforpligtelser. Udlodninger, som resulterer i, at SPE-selskabets passiver overstiger værdien af SPE-selskabets aktiver, bør derfor være forbudt. Selskabsdeltagerne bør imidlertid også frit kunne forlange, at SPE-selskabets **ledelsesorgan** underskriver en solvenserklæring.

(11) SPE-selskabet bør ikke være underlagt store obligatoriske kapitalkrav, eftersom det vil udgøre en barriere for oprettelsen af SPE-selskaber. Kreditorer bør imidlertid beskyttes mod meget store udlodninger til selskabsdeltagere, som kan påvirke SPE-selskabets mulighed for at opfylde sine gældsforpligtelser. Udlodninger, som resulterer i, at SPE-selskabets passiver overstiger værdien af SPE-selskabets aktiver, bør derfor være forbudt. Selskabsdeltagerne bør imidlertid også frit kunne forlange, at SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan** underskriver en solvenserklæring.

Ændring 74

Forslag til forordning
Betragtning 15

(15) De ansattes medbestemmelsesret omfattes af lovgivningen i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted (»hjemlandet«). SPE-selskabet må ikke anvendes med det formål at omgå disse rettigheder. Giver den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvortil SPE-selskabet flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted, ikke som minimum samme niveau af medarbejdermedbestemmelse som hjemlandet, bør de ansattes medbestemmelse i virksomheden efter flytningen under visse omstændigheder forhandles. Afbrydes forhandlingerne uden resultat, finder de bestemmelser, som var gældende i selskabet før flytningen, fortsat anvendelse efter flytningen.

(15) De ansattes medbestemmelsesret omfattes af lovgivningen i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted (»hjemlandet«). Hvis hjemlandets lovgivning indeholder bestemmelser om medbestemmelsesret, bør hele SPE-selskabets arbejdsstyrke have ret til at vælge, udpege, anbefale eller modsætte sig udpegelsen af et antal medlemmer af SPE-selskabets administrations- eller tilsynsorgan. SPE-selskabet må ikke anvendes med det formål at omgå de ansattes medbestemmelsesret. Der bør navnlig indføres passende garantier, således at store virksomheder ikke kan anvende statuten for SPE-selskabet med henblik på at

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

omgå eksisterende forpligtelser i henhold til den nationale lovgivning og EU-lovgivningen, uden at små og mellemstore virksomheder, der ønsker at oprette et SPE-selskab af reelle forretningsmæssige årsager, overbebyrdes. Hvis en betydelig del af arbejdsstyrken sædvanligvis er beskæftiget i en medlemsstat eller medlemsstater med medarbejderindflydelse, som er mere omfattende end graden af medbestemmelse i hjemlandet, bør virksomheden indlede forhandlinger med de ansatte om en ensartet medbestemmesordning i SPE-selskabet i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 2001/86/EF af 8. oktober 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse⁽¹⁾. Der bør dog gælde skræddersyede regler for SPE-selskaber, der oprettes helt fra bunden, og som samlet beskæftiger under 500 ansatte. Der bør kun indledes forhandlinger om medarbejderindflydelse, hvis en overvejende del af arbejdsstyrken sædvanligvis er beskæftiget under en gunstigere medbestemmesordning end den, der finder anvendelse i hjemlandet. Ved det sted, hvor en ansat sædvanligvis er beskæftiget, bør forstås den medlemsstat, hvor han normalt udfører sit arbejde, selv om han midlertidigt er udstationeret et andet sted.

⁽¹⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22.

Ændring 75

Forslag til forordning
Betragtning 15 a (ny)

(15a) Bestemmelserne om eventuelle forhandlinger om medbestemmesordninger bør ikke hæmme SPE-selskabets dynamik ved at være for usmidige. Hvis der sker betydelige ændringer med hensyn til størrelsen af et SPE-selskabs arbejdsstyrke og/eller det sted, hvor de ansatte er beskæftiget, for eksempel som følge af en større erhvervelse eller overførsel af aktiviteter mellem medlemsstaterne, bør de eksisterende medbestemmesordninger tilpasses, samtidig med at de berørte parter ønsker respekteres. Hvis de eksisterende medbestemmesordninger ikke åbner mulighed for, at den nødvendige tilpasning gennemføres, bør behovet for og, hvor det er relevant, indholdet af medbestemmesordninger revurderes på baggrund af de regler, der finder anvendelse ved oprettelsen af et SPE-selskab.

Ændring 76

Forslag til forordning
Betragtning 15 b (ny)

(15b) Giver den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvortil SPE-selskabet flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted, ikke som minimum samme niveau af medarbejdermedbestemmelse som det, der finder anvendelse i hjemlandet, bør de ansattes medbestemmelse i virksomheden efter flytningen under visse omstændigheder forhandles. Af hensyn til sammenhængen i bestemmelserne og for at undgå, at der skabes smuthuller, bør reglerne om eventuelle forhandlinger om medbestemmesret i tilfælde af overførsel af det vedtægtsmæssige hjemsted svare til dem, der finder anvendelse ved oprettelse af et SPE-selskab.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 16

(16) Medarbejderes rettigheder **ud over medbestemmelsesret** bør fortsat være omfattet af Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne, Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab.

(16) Medarbejderes rettigheder bør fortsat være omfattet af **fællesskabsretten og dens gennemførelse i medlemsstaterne, i særdeleshed** Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne, Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab.

Ændring 77
Forslag til forordning
Betragtning 17

(17) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, herunder for manglende overholdelse af forpligtelsen til i SPE-selskabets vedtægter at regulere de anliggender, som denne forordning foreskriver, og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes art og have afskrækkende virkning.

(17) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, herunder for manglende overholdelse af forpligtelsen til i SPE-selskabets vedtægter at regulere de anliggender, som denne forordning foreskriver, **og bestemmelserne om medarbejderindflydelse**, og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes art og have afskrækkende virkning.

Ændring 10
Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 – litra b

b) »udlodning«: enhver finansiel fordel, som en selskabsdeltager direkte eller indirekte har ved SPE-selskabet, svarende til vedkommendes andel, herunder enhver overførsel af penge eller formuegoder og opstået gæld

b) »udlodning«: enhver finansiel fordel, som en selskabsdeltager direkte eller indirekte har ved SPE-selskabet, svarende til vedkommendes andel, herunder enhver overførsel af penge eller formuegoder og opstået gæld, **og som ikke modsvarer af et fuldt krav om kompensation eller tilbagebetaling**

Ændring 12
Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 – litra d

d) »**ledelsesorgan**«: en eller flere administrerende direktører, bestyrelsen (tostrengt ledelse) eller det administrative organ (enstrengt ledelse), som SPE-selskabets vedtægter har udnævnt som ansvarlig for ledelsen af SPE-selskabet

d) »**forretningsledelsesorgan**«: en eller flere administrerende direktører, bestyrelsen (tostrengt ledelse) eller det administrative organ (enstrengt ledelse), som SPE-selskabets vedtægter har udnævnt som ansvarlig for ledelsen af SPE-selskabet

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 13**Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 – litra e**

- e) »tilsynsorgan«: **det** tilsynsorgan (tostrengt ledelse), **som** SPE-selskabets vedtægter har udnævnt som ansvarlig for tilsynet med ledelsesorganet
- e) »tilsynsorgan«: tilsynsorgan (tostrengt ledelse), **når** SPE-selskabets vedtægter har udnævnt **det** som ansvarlig for tilsynet med ledelsesorganet

Ændring 14**Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 – litra e a (ny)**

- ea) »omfang af medarbejderindflydelse«: *andelen af medarbejderrepræsentanter blandt medlemmerne af administrations- eller tilsynsorganet, udvalg eller ledelsesgrupper, herunder i SPE-selskabets profitcentre*

Ændring 15**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1**

1. Et SPE-selskab skal opfylde følgende krav:
1. Et SPE-selskab **har status som juridisk person og** skal opfylde følgende krav:
- a) dets kapital er opdelt i andele
- a) dets kapital er opdelt i andele
- b) *en selskabsdeltager* hæfter kun for et beløb svarende til den kapital, *den* pågældende har tegnet eller givet tilsagn om at tegne
- b) *selskabsdeltagere* hæfter kun for et beløb svarende til den kapital, *de* pågældende har tegnet eller givet tilsagn om at tegne
- c) **det har status som juridisk person**
- d) dets andele må ikke **udbydes til offentligheden** og må ikke handles offentligt
- d) dets andele må ikke **gøres til genstand for almindelige offentlige udbud** og må ikke handles offentligt; **dette forbyder dog ikke udbud til ansatte**
- e) det er stiftet af en eller flere fysiske personer og/eller juridiske enheder, i *det følgende benævnt* »stiftere«.
- e) det er stiftet af en eller flere fysiske personer og/eller juridiske enheder (»stiftere«)

Ændring 70**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 – litra e a (nyt)**

- ea) **det har et grænseoverskridende element i kraft af et af følgende karakteristika:**
- *en grænseoverskridende mening og et grænseoverskridende formål med virksomheden*
  - *et mål om at have betydelig virksomhed i mere end en medlemsstat*
  - *etableringer i forskellige medlemsstater eller*
  - *et moderselskab, der er registreret i en anden medlemsstat.*

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 18
Forslag til forordning
Artikel 7

Et SPE-selskab har sit vedtægtsmæssige hjemsted og sit hovedkontor eller hovedforretningsted i Fællesskabet.

Et SPE-selskab har sit vedtægtsmæssige hjemsted og sit hovedkontor eller hovedforretningsted i Fællesskabet.

Et SPE-selskab er ikke forpligtet til at have sit hovedkontor eller hovedforretningsted i den medlemsstat, hvor den har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Et SPE-selskab er ikke forpligtet til at have sit hovedkontor eller hovedforretningsted i den medlemsstat, hvor den har sit vedtægtsmæssige hjemsted. **Såfremt hovedkontoret eller hovedforretningstedet befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, skal SPE-selskabet indgive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a), b) og c), til registret i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hovedkontor eller hovedforretningsted. Oplysningerne i registret anses for at være korrekte.**

Indgivelse af dokumenter til et europæisk centralregister opfylder kravene til indgivelse af dokumenter i overensstemmelse med andet stykke.

Ændring 19
Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 3 a (nyt)

Det vedtægtsmæssige hjemsted er den adresse, hvor samtlige retlige dokumenter vedrørende SPE-selskabet skal forkyndes.

Ændring 20 og 79
Forslag til forordning
Artikel 8 - stk. 2 og 3

2. Et SPE-selskabs vedtægter skal være skriftlige og være underskrevet af hver enkelt stifter.

2. Et SPE-selskabs vedtægter skal være skriftlige og være underskrevet af hver enkelt stifter. **Yderligere formaliteter kan fastsættes i gældende nationale ret, medmindre SPE-selskabet anvender officielle standardvedtægter.**

3. Vedtægterne og ændringer heraf kan gøres gældende:

3. Vedtægterne og ændringer heraf kan gøres gældende:

a) over for SPE-selskabets selskabsdeltagere og **ledelsesorgan** og eventuelle tilsynsorgan fra datoen for deres undertegnelse, eller, i tilfælde af ændringer, deres vedtagelse

a) over for SPE-selskabets selskabsdeltagere og **forretningsledelsesorgan** og eventuelle tilsynsorgan fra datoen for deres undertegnelse, eller, i tilfælde af ændringer, deres vedtagelse

b) over for tredjemand i overensstemmelse med bestemmelserne i den gældende nationale ret, der gennemfører **stk. 5, 6 og 7** i artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

b) over for tredjemand i overensstemmelse med bestemmelserne i den gældende nationale ret, der gennemfører **stk. 2, 5, 6 og 7** i artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 21

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 3 a (nyt)

3a. En kopi af enhver registrering af et SPE-selskab og kopier af efterfølgende ændringer hertil sendes af de respektive nationale registre til et europæisk register, der føres af Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder, og kopierne opbevares i dette europæiske register. Kommissionen fører tilsyn med de data, der indføres i registeret, især med henblik på at undgå eventuelle misbrug og fejl. Hvis SPE-selskabet ikke kan godtgøre, at det senest to år efter registreringen opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, litra ea), omdannes det til en passende national retlig form.

Ændring 22

Forslag til forordning
Artikel 10

1. Anmodning om registrering foretages af SPE-selskabets stiftere eller eventuelt af enhver person, som de har givet bemyndigelse hertil. Anmodningen kan foretages elektronisk.

2. Medlemsstaterne kræver i forbindelse med anmodningen om registrering af et SPE-selskab kun følgende oplysninger eller dokumenter tilvejebragt:

- a) SPE-selskabets navn og adressen på dets vedtægtsmæssige hjemsted
- b) navne, adresser og alle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af de personer, der har bemyndigelse til at repræsentere SPE-selskabet i forhandlinger med tredjeparter og i retsforfølgning eller deltage i administrationen af eller tilsynet eller kontrol med SPE-selskabet
- c) SPE-selskabets selskabskapital
- d) kategorier af andele og antallet af andele i hver kategori af andele
- e) det samlede antal andele
- f) andelenes nominelle værdi eller bogførte pariværdi
- g) SPE-selskabets vedtægter

1. Anmodning om registrering foretages af SPE-selskabets stiftere eller eventuelt af enhver person, som de har givet bemyndigelse hertil. Anmodningen kan foretages elektronisk **i overensstemmelse med bestemmelserne i den gældende nationale ret, der gennemfører artikel 3, stk. 2, i direktiv 68/151/EØF.**

2. Medlemsstaterne kræver i forbindelse med anmodningen om registrering af et SPE-selskab kun følgende oplysninger eller dokumenter tilvejebragt:

- a) SPE-selskabets navn og adressen på dets vedtægtsmæssige hjemsted
- b) navne, adresser og alle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af de personer, **der er medlem af forretningsledelsesorganet, og de personer,** der har bemyndigelse til at repræsentere SPE-selskabet i forhandlinger med tredjeparter og i retsforfølgning eller deltage i administrationen af eller tilsynet eller kontrol med SPE-selskabet
- ba) selskabets formål, herunder angivelse af det grænseoverskridende element i SPE-selskabets formålsparagraf, hvis dette er relevant**
- c) SPE-selskabets selskabskapital
- ca) liste over selskabsdeltagere i overensstemmelse med artikel 15**
- d) kategorier af andele og antallet af andele i hver kategori af andele
- e) det samlede antal andele
- f) andelenes nominelle værdi eller bogførte pariværdi
- g) SPE-selskabets vedtægter

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

h) er SPE-selskabet stiftet som følge af omdannelse, fusion eller spaltning af selskaber, den beslutning om omdannelse, fusion eller spaltning, som førte til selskabets oprettelse.

3. De dokumenter og oplysninger, som er nævnt i stk. 2, skal foreligge på det sprog, den gældende nationale ret foreskriver.

4. Registrering af et SPE-selskab er **kun** underlagt et af følgende krav:

a) kontrol foretaget af et administrativt organ eller en retsinstans af lovligheden af dokumenter og oplysninger vedrørende SPE-selskabet

b) attestering af dokumenter og oplysninger vedrørende SPE-selskabet.

5. SPE-selskabet fremsender enhver ændring i de under stk. 2, litra a) til g), nævnte oplysninger og dokumenter til registret inden for fjorten kalenderdage efter ændringen. Efter enhver ændring i vedtægterne fremsender SPE-selskabet den fulde tekst til registret i den ændrede ordlyd.

6. Registreringen af et SPE-selskab offentliggøres.

h) er SPE-selskabet stiftet som følge af omdannelse, fusion eller spaltning af selskaber, den beslutning om omdannelse, fusion eller spaltning, som førte til selskabets oprettelse.

3. De dokumenter og oplysninger, som er nævnt i stk. 2, skal foreligge på det sprog, den gældende nationale ret foreskriver.

4. Registrering af et SPE-selskab er underlagt **mindst** et af følgende krav:

a) kontrol foretaget af et administrativt organ eller en retsinstans af lovligheden af dokumenter og oplysninger vedrørende SPE-selskabet

b) attestering **eller officiel bekræftelse** af dokumenter og oplysninger vedrørende SPE-selskabet.

5. SPE-selskabet fremsender enhver ændring i de under stk. 2, litra a) til g), nævnte oplysninger og dokumenter til registret inden for fjorten kalenderdage efter ændringen. Efter enhver ændring i vedtægterne fremsender SPE-selskabet den fulde tekst til registret i den ændrede ordlyd. **Stk. 1, andet punktum, og stk. 4 finder tilsvarende anvendelse.**

6. Registreringen af et SPE-selskab offentliggøres.

Ændring 23

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 2 – litra b

b) SPE-selskabets navn, adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted samt, i givet fald den omstændighed, at selskabet er under afvikling.

b) SPE-selskabets navn, adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted samt, i givet fald **oplysninger om dets hovedkontor eller hovedforretningssted, eventuelle filialer** og den omstændighed, at selskabet er under afvikling

Ændring 24

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 2 – litra b a (nyt)

ba) oplysninger om medlemmerne af SPE-selskabets forretningsledelsesorgan.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 25
Forslag til forordning
Artikel 15

1. SPE-selskabets **ledelsesorgan** udarbejder en liste over selskabsdeltagere. Listen skal mindst indeholde:

- a) navn og **adresse** på hver selskabsdeltager
- b) antallet af andele, som den pågældende selskabsdeltager ejer, og deres nominelle værdi eller bogførte pariværdi
- c) ejes en andel af flere personer, anføres navn og adresse på medejerne og den fælles repræsentant
- d) tidspunktet for erhvervelse af andelen
- e) beløbet for hvert eventuelt indskud i kontanter, som den pågældende selskabsdeltager har indbetalt eller skal indbetale
- f) værdien og arten af hvert eventuelt indskud i form naturalier, som den pågældende selskabsdeltager har ydet eller skal yde
- g) tidspunktet for, hvornår en selskabsdeltager ophører med at være medlem af et SPE-selskab

2. **Listen** over selskabsdeltagere er, medmindre det modsatte fastslås, bevis for rigtigheden af de forhold, der anføres i stk. 1, litra a) til g).

3. **Listen** over selskabsdeltagere og ændringer heri opbevares af **ledelsesorganet** og kan konsulteres af selskabsdeltagerne eller tredjeparter på forlangende.

1. SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan** udarbejder en liste over selskabsdeltagere. Listen skal mindst indeholde:

- a) navn og **postadresse** på hver selskabsdeltager
- b) antallet af andele, som den pågældende selskabsdeltager ejer, og deres nominelle værdi eller bogførte pariværdi
- c) ejes en andel af flere personer, anføres navn og adresse på medejerne og den fælles repræsentant
- d) tidspunktet for erhvervelse af andelen
- e) beløbet for hvert eventuelt indskud i kontanter, som den pågældende selskabsdeltager har indbetalt eller skal indbetale
- f) værdien og arten af hvert eventuelt indskud i form naturalier, som den pågældende selskabsdeltager har ydet eller skal yde
- g) tidspunktet for, hvornår en selskabsdeltager ophører med at være medlem af et SPE-selskab.

2. **Den i henhold til artikel 10 registrerede liste** over selskabsdeltagere er, medmindre det modsatte fastslås, bevis for rigtigheden af de forhold, der anføres i stk. 1, litra a) til g).

3. **Den i henhold til artikel 10 registrerede liste** over selskabsdeltagere og ændringer heri opbevares af **forretningsledelsesorganet** og kan konsulteres af selskabsdeltagerne eller tredjeparter på forlangende.

Ændring 27
Forslag til forordning
Artikel 16 – stk. 3

3. Får ledelsesorganet meddelelse om en overdragelse, indfører det straks selskabsdeltageren på den liste, som er nævnt i artikel 15, forudsat at overdragelsen er udført i henhold til denne forordning og SPE-selskabets vedtægter, og selskabsdeltageren tilvejebringer rimeligt bevis for at være den retmæssige ejer af andelen.

3. Får **forretningsledelsesorganet af en selskabsdeltager** meddelelse om en overdragelse, indfører det straks selskabsdeltageren på den liste, som er nævnt i artikel 15 **og registeret i overensstemmelse med artikel 10**, forudsat at overdragelsen er udført i henhold til denne forordning og SPE-selskabets vedtægter, og selskabsdeltageren tilvejebringer rimeligt bevis for at være den retmæssige ejer af andelen.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 28

Forslag til forordning
Artikel 16 – stk. 4 – litra a

a) i forhold til SPE-selskabet fra den dato, hvor **selskabsdeltageren** giver SPE-selskabet meddelelse om overdragelsen

a) i forhold til SPE-selskabet fra den dato, hvor **den nye selskabsdeltager** giver SPE-selskabet meddelelse om overdragelsen

Ændring 29

Forslag til forordning
Artikel 16 – stk. 4 – litra b

b) i forhold til tredjepart fra den dato, hvor selskabsdeltageren er optaget på den liste, som er nævnt i artikel 15.

b) i forhold til tredjepart fra den dato, hvor selskabsdeltageren er optaget på den liste, som er nævnt i artikel 15, **eller dennes status af selskabsdeltager er offentliggjort i registeret i overensstemmelse med artikel 9.**

Ændring 30

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 1

1. **En selskabsdeltager har ret til at udtræde af SPE-selskabet, hvis selskabets aktiviteter udøves eller er blevet udøvet på en sådan måde, at vedkommendes interesser lider alvorlig skade som følge af et eller flere af følgende forhold:**

1. **Retten til udtræden kan udøves af selskabsdeltagere, der ikke kan tilslutte sig beslutninger vedrørende:**

a) SPE-selskabet **er blevet frataget** en betydelig del af sine aktiver

a) **transaktioner, der fratager** SPE-selskabet en betydelig del af **dets** aktiver

b) SPE-selskabets **vedtægtsmæssige hjemsted er flyttet til en anden medlemsstat**

b) **transaktioner, der medfører væsentlige ændringer i** SPE-selskabets **aktiviteter**

c) SPE-selskabets **aktiviteter har ændret sig væsentligt**

c) **flytning af** SPE-selskabets **vedtægtsmæssige hjemsted til en anden medlemsstat**

d) **der er ikke udbetalt** udbytte i mindst tre år, selvom SPE-selskabets finansielle situation ville have tilladt det.

d) **ikke-udbetaling af** udbytte i mindst tre år, selvom SPE-selskabets finansielle situation ville have tilladt det.

Vedtægterne for SPE-selskabet kan indeholde bestemmelser om yderligere årsager til udtræden.

Ændring 31

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 3

3. SPE-selskabets **ledelsesorgan** anmoder efter modtagelsen af den i stk. 2 nævnte meddelelse straks selskabsdeltagerne om at træffe beslutning om, hvorvidt selskabsdeltagerens andele skal overtages af de øvrige selskabsdeltagere eller af SPE-selskabet selv.

3. SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan** anmoder efter modtagelsen af den i stk. 2 nævnte meddelelse straks selskabsdeltagerne om at træffe beslutning om, hvorvidt selskabsdeltagerens andele skal overtages af de øvrige selskabsdeltagere eller af SPE-selskabet selv.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 32**Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 4**

4. Kan selskabsdeltagerne i SPE-selskabet ikke træffe den i stk. 3 nævnte beslutning eller acceptere selskabsdeltagerens begrundelse for at udtræde senest 30 kalenderdage efter fremsendelsen af den i stk. 2 nævnte meddelelse, giver **ledelsesorganet** straks selskabsdeltageren meddelelse herom.

4. Kan selskabsdeltagerne i SPE-selskabet ikke træffe den i stk. 3 nævnte beslutning eller acceptere selskabsdeltagerens begrundelse for at udtræde senest 30 kalenderdage efter fremsendelsen af den i stk. 2 nævnte meddelelse, giver **forretningsledelsesorganet** straks selskabsdeltageren meddelelse herom.

Ændring 33**Forslag til forordning
Artikel 19 – stk. 4**

4. SPE-selskabets kapital skal mindst være 1 EUR.

4. SPE-selskabets kapital skal mindst være 1 EUR **under forudsætning af, at SPE-selskabets vedtægter kræver, at forretningsledelsesorganet underskriver en solvenserklæring i henhold til artikel 21. Hvis vedtægterne ikke indeholder en sådan bestemmelse, skal SPE-selskabets kapital være mindst 8 000 EUR.**

Ændring 34**Forslag til forordning
Artikel 20 – stk. 3**

3. *Med forbehold af stk. 1 og 2 finder den nationale ret anvendelse på selskabsdeltageres hæftelse for det indbetalte eller ydede indskud.*

3. *Er værdien af indskuddet i form af naturalier mindre end beløbet for den andel, selskabsdeltageren har tegnet sig for, skal denne yde et indskud i kontanter svarende til det manglende beløb. Selskabets krav på ydelse forældes otte år efter selskabets registrering.*

Ændring 35**Forslag til forordning
Artikel 21 – stk. 1**

1. Med forbehold af artikel 24 kan SPE-selskabet på forslag af **ledelsesorganet** foretage udlodning til selskabsdeltagere, der ejer andele, forudsat at SPE-selskabets aktiver efter udlodningen dækker passiverne fuldt ud. SPE-selskabet kan ikke udlodde reserver, som i henhold til dets vedtægter ikke kan udloddes.

1. Med forbehold af artikel 24 kan SPE-selskabet på forslag af **forretningsledelsesorganet** foretage udlodning til selskabsdeltagere, der ejer andele, forudsat at SPE-selskabets aktiver efter udlodningen dækker passiverne fuldt ud. SPE-selskabet kan ikke udlodde reserver, som i henhold til dets vedtægter ikke kan udloddes. **Udlodning er kun tilladt, hvis det resterende indskudsbeløb ikke falder under det i artikel 19, stk. 4, nævnte mindstebeløb.**

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 36
Forslag til forordning
Artikel 21 – stk. 2

2. Hvis vedtægterne kræver det, skal SPE-selskabets **ledelsesorgan** ud over at opfylde kravet i stk. 1 underskrive en erklæring, **i det følgende benævnt** »solvenserklæring«, før der foretages en udlodning, hvori det erklærer sig i stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder til betaling som led i den normale drift senest et år efter udlodningen. Selskabsdeltagerne skal have solvenserklæringen forelagt, før de træffer beslutning om den udlodning, som er nævnt i artikel 27.

2. Hvis vedtægterne kræver det, skal SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan** ud over at opfylde kravet i stk. 1 underskrive en erklæring (»solvenserklæring«), før der foretages en udlodning, hvori det erklærer sig i stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder til betaling som led i den normale drift senest et år efter udlodningen. Selskabsdeltagerne skal have solvenserklæringen forelagt, før de træffer beslutning om den udlodning, som er nævnt i artikel 27.

Ændring 37
Forslag til forordning
Artikel 22

Enhver selskabsdeltager, der har modtaget udlodninger i strid med artikel 21, skal tilbagelevere udlodningerne til SPE-selskabet, **forudsat at SPE-selskabet beviser, at selskabsdeltageren vidste eller i lyset af omstændighederne burde have været bekendt med uregelmæssighederne.**

Enhver selskabsdeltager, der har modtaget udlodninger i strid med artikel 21, skal tilbagelevere udlodningerne til SPE-selskabet.

Ændring 38
Forslag til forordning
Artikel 24 – stk. 1

1. Ved nedsættelse af SPE-selskabets kapital finder 21 og 22 tilsvarende anvendelse.

1. Ved nedsættelse af SPE-selskabets kapital finder 21 og 22 tilsvarende anvendelse. **Nedsættelse af selskabets kapital er kun tilladt, hvis det resterende indskudsbeløb ikke falder under det i artikel 19, stk. 4, nævnte mindstebeløb.**

Ændring 39
Forslag til forordning
Artikel 25 – stk. 1

1. Et SPE-selskab er underlagt kravene i gældende national ret, hvad angår udarbejdelse, indgivelse, revision og offentliggørelse af regnskaber.

1. Et SPE-selskab er underlagt kravene i gældende national ret, hvad angår udarbejdelse, indgivelse, revision og offentliggørelse af **lovpligtige** regnskaber.

Ændring 40
Forslag til forordning
Artikel 25 – stk. 2

2. **Ledelsesorganet** skal føre SPE-selskabets regnskaber. SPE-selskabets regnskabsføring henhører under gældende national ret.

2. **Forretningsledelsesorganet** skal føre SPE-selskabets regnskaber. SPE-selskabets regnskabsføring henhører under gældende national ret.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 41

Forslag til forordning
Artikel 26 – stk. 1

1. SPE-selskabet skal have et **ledelsesorgan**, som er ansvarligt for selskabets ledelse. **Ledelsesorganet** udøver alle de af SPE-selskabets beføjelser, som denne forordning eller vedtægterne ikke kræver udøvet af selskabsdeltagerne.

1. SPE-selskabet skal have et **forretningsledelsesorgan**, som er ansvarligt for selskabets ledelse. **Forretningsledelsesorganet** udøver alle de af SPE-selskabets beføjelser, som denne forordning eller vedtægterne ikke kræver udøvet af selskabsdeltagerne. **Afgørelser truffet af selskabsdeltagerne er internt bindende for forretningsledelsesorganet.**

Ændring 42

Forslag til forordning
Artikel 27 – stk. 2

2. Beslutninger om de anliggender, der er nævnt i **stk. 1, litra a), b), c), i), l), m), n), o) og p)**, vedtages med kvalificeret flertal.

2. Beslutninger om de anliggender, der er nævnt i **stk. 1, litra a), b), c), h), i), l), m), n), o) og p)**, vedtages med kvalificeret flertal.

Ændring 43

Forslag til forordning
Artikel 27 – stk. 3

3. Vedtagelse af beslutninger kræver ikke afholdelse af en generalforsamling. **Ledelsesorganet** skal forsyne alle selskabsdeltagere med forslagene til beslutninger sammen med den fornødne information, som skal sætte dem i stand til at træffe en kvalificeret beslutning. Beslutninger skal registreres skriftligt. Kopier af de truffe beslutninger sendes til hver enkelt selskabsdeltager.

3. Vedtagelse af beslutninger kræver ikke afholdelse af en generalforsamling. **Forretningsledelsesorganet** skal forsyne alle selskabsdeltagere med forslagene til beslutninger sammen med den fornødne information, som skal sætte dem i stand til at træffe en kvalificeret beslutning. Beslutninger skal registreres skriftligt. Kopier af de truffe beslutninger sendes til hver enkelt selskabsdeltager.

Ændring 44

Forslag til forordning
Artikel 27 – stk. 4

4. Selskabsdeltagernes beslutninger skal overholde bestemmelserne i denne forordning og SPE-selskabets vedtægter.

4. Selskabsdeltagernes beslutninger skal overholde bestemmelserne i denne forordning og SPE-selskabets vedtægter.

Selskabsdeltagernes ret til at anfægte beslutninger reguleres ved gældende national ret.

Beslutninger truffet af selskabsdeltagerne, der strider mod bestemmelserne i vedtægten, denne forordning eller gældende ret, kan kun erklæres ugyldige gennem et søgsmål ved den ret, der er kompetent i spørgsmålet om SPE-selskabets vedtægtsmæssige hjemsted.

Søgsmålet kan indgives inden for en måned regnet fra datoen for beslutningen af hver selskabsdeltager, der ikke har stemt for beslutningen, for så vidt selskabet ikke afhjælper manglen i beslutningen, og sagsøgeren ikke efterfølgende tiltræder beslutningen. Der kan fastsættes en længere appelfrist i vedtægten.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 45**Forslag til forordning
Artikel 27 - stk. 7 - litra a**

a) i forhold til selskabsdeltagerne, af SPE-selskabets **ledelsesorgan** og eventuelt dets tilsynsorgan på den dato, hvor de vedtages

a) i forhold til selskabsdeltagerne, af SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan** og eventuelt dets tilsynsorgan på den dato, hvor de vedtages

Ændring 46**Forslag til forordning
Artikel 28 – stk. 1**

1. Selskabsdeltagerne har ret til at blive behørigt informeret og stille spørgsmål til **ledelsesorganet** om beslutninger, årsregnskaber og alle øvrige forhold, der vedrører SPE-selskabets aktiviteter.

1. Selskabsdeltagerne har ret til at blive behørigt informeret og stille spørgsmål til **forretningsledelsesorganet** om beslutninger, årsregnskaber og alle øvrige forhold, der vedrører SPE-selskabets aktiviteter.

Ændring 47**Forslag til forordning
Artikel 28 – stk. 2**

2. **Ledelsesorganet** kan afvise at give adgang til oplysninger, hvis det er til skade for selskabets forretningsmæssige interesser.

2. **Forretningsledelsesorganet** kan afvise at give adgang til oplysninger, hvis det er til skade for selskabets forretningsmæssige interesser.

Ændring 48**Forslag til forordning
Artikel 29 – stk. 1**

1. Selskabsdeltagere, der besidder 5 % af de stemmerettigheder, som knytter sig til selskabets andele, har ret til at anmode **ledelsesorganet** om at forelægge et forslag om en beslutning for selskabsdeltagerne.

1. Selskabsdeltagere, der besidder 5 % af de stemmerettigheder, som knytter sig til selskabets andele, har ret til at anmode **forretningsledelsesorganet** om at forelægge et forslag om en beslutning for selskabsdeltagerne.

Ændring 49**Forslag til forordning
Artikel 29 – stk. 1 – afsnit 3**

Afvises anmodningen eller fremsender **ledelsesorganet** ikke et forslag senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen, kan de pågældende selskabsdeltagere fremlægge et forslag til en beslutning for selskabsdeltagerne om de pågældende anliggender.

Afvises anmodningen eller fremsender **forretningsledelsesorganet** ikke et forslag senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen, kan de pågældende selskabsdeltagere fremlægge et forslag til en beslutning for selskabsdeltagerne om de pågældende anliggender.

Ændring 50**Forslag til forordning
Artikel 29 – stk. 2 – afsnit 2**

Eksperten skal gives adgang til SPE-selskabets dokumenter og registre og til at forlange oplysninger fra **ledelsesorganet**.

Eksperten skal gives adgang til SPE-selskabets dokumenter og registre og til at forlange oplysninger fra **forretningsledelsesorganet**.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 51

Forslag til forordning
Artikel 31 – stk. 4

4. *Et medlem af SPE-selskabets ledelsesorgan er ansvarligt over for selskabet for enhver handling eller undladelse i form af misligholdelse af vedkommendes pligter, der følger af nærværende forordning, SPE-selskabets vedtægter eller en selskabsdeltagerbeslutning, som pådrager SPE-selskabet tab eller skade. Er denne misligholdelse begået af flere medlemmer af ledelsesorganet, hæfter alle de pågældende medlemmer af ledelsesorganet solidarisk.*

4. *Medlemmer af SPE-selskabets ledelsesorgan hæfter solidrisk over for selskabet for enhver skade, der påføres SPE-selskabet som følge af en undladelse af at opfylde de pligter, der påhviler dem i henhold til nærværende forordning, vedtægterne for SPE-selskabet eller en selskabsdeltagerbeslutning. Et sådant ansvar påhviler ikke medlemmer af SPE-selskabets ledelsesorgan, som kan påvise, at de er uden skyld, og som på forhånd havde tilkendegivet deres uenighed i den manglende opfyldelse af pligterne.*

Ændring 52

Forslag til forordning
Artikel 31 – stk. 5

5. *Uanset bestemmelserne i denne forordning er ledelsesorganets medlemmers ansvar reguleret ved gældende national ret.*

5. *Ledelsesorganets medlemmer er navnlig erstatningspligtige, hvis der i strid med artikel 21 er foretaget udbetalinger, eller der i strid med artikel 23, stk. 2, er erhvervet egne andele i selskabet. En erstatningspligt for ledelsesorganets medlemmer over for selskabets kreditorer ophæves ikke ved, at de har handlet i overensstemmelse med en beslutning truffet af selskabsdeltagerne.*

Ændring 53

Forslag til forordning
Artikel 31 – stk. 5 a (nyt)

5a. *En søgsmålsret på grundlag af denne artikel ophører senest fire år efter den dato, hvor denne ret opstod.*

Ændring 54

Forslag til forordning
Artikel 33

1. SPE-selskabet repræsenteres i forhold til tredjemand af et eller flere medlemmer af *ledelsesorganet*. Handlinger, der udøves af medlemmerne af *ledelsesorganet*, er bindende for SPE-selskabet, selv om de ikke falder inden for SPE-selskabets formål.

1. SPE-selskabet repræsenteres i forhold til tredjeparter af et eller flere medlemmer af *forretningsledelsesorganet*. Handlinger, der udøves af medlemmerne af *forretningsledelsesorganet*, er bindende for SPE-selskabet, selv hvis de ikke falder inden for SPE-selskabets formål.

2. SPE-selskabets vedtægter kan fastslå, at medlemmerne af *ledelsesorganet* i forening udøver de almindelige beføjelser til at handle på selskabets vegne. Enhver begrænsning i beføjelserne hos medlemmer af ledelsesorganet med baggrund i vedtægterne, en selskabsdeltagerbeslutning eller en afgørelse truffet af ledelsesorganet eller eventuelt tilsynsorganet kan ikke gøres gældende overfor tredjeparter, selv hvis de har været offentliggjort.

2. SPE-selskabets vedtægter fastslår, at medlemmerne af *forretningsledelsesorganet* i forening udøver de almindelige beføjelser til at handle på selskabets vegne. Enhver begrænsning i beføjelserne hos medlemmer af ledelsesorganet med baggrund i vedtægterne, en selskabsdeltagerbeslutning eller en afgørelse truffet af ledelsesorganet eller eventuelt tilsynsorganet kan ikke gøres gældende overfor tredjeparter, selv hvis de har været offentliggjort.

3. Medlemmerne af *ledelsesorganet* kan uddelegere retten til at repræsentere SPE-selskabet i henhold til vedtægterne.

3. Medlemmerne af *forretningsledelsesorganet* kan uddelegere retten til at repræsentere SPE-selskabet i henhold til vedtægterne.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 71

Forslag til forordning

Artikel 34 – stk. 1

1. SPE-selskabet er underlagt de regler for medarbejderes medbestemmelse, der finder anvendelse i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted, med forbehold af bestemmelserne i denne artikel.

1. SPE-selskabet er underlagt de regler for medarbejderes medbestemmelse, der finder anvendelse i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted, med forbehold af bestemmelserne i denne artikel. **Disse regler finder anvendelse på SPE-selskabets samlede arbejdsstyrke.**

1a. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt:

- a) SPE-selskabet samlet beskæftiger over 1 000 ansatte, og over en fjerdedel (25 %) af den samlede arbejdsstyrke sædvanligvis er beskæftiget i en medlemsstat eller medlemsstater, hvor graden af medindflydelse for arbejdstagerne er større end i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted. I så fald finder bestemmelserne om medarbejderindflydelse i direktiv 2001/86/EF anvendelse med de nødvendige ændringer. Desuden kan SPE-selskabet også anvende artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar ⁽¹⁾
- b) SPE-selskabet samlet beskæftiger mellem 1 000 og 500 ansatte, og over en tredjedel (33 1/3 %) af den samlede arbejdsstyrke sædvanligvis er beskæftiget i en medlemsstat eller medlemsstater, hvor graden af medindflydelse for arbejdstagerne er større end i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted. I så fald finder bestemmelserne om medarbejderindflydelse i direktiv 2001/86/EF og bestemmelserne i artikel 16, stk. 3, litra e), stk. 4 og stk. 5 i direktiv 2005/56/EF anvendelse med de nødvendige ændringer
- c) SPE-selskabet er oprettet i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), c) eller d) og beskæftiger samlet under 500 ansatte, og over en tredjedel (33 1/3 %) af den samlede arbejdsstyrke er sædvanligvis beskæftiget i en medlemsstat eller medlemsstater, hvor graden af medindflydelse for arbejdstagerne er større end i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted. I så fald finder bestemmelserne om medarbejderindflydelse i direktiv 2001/86/EF og bestemmelserne i artikel 16, stk. 3, litra e), stk. 4 og stk. 5 i direktiv 2005/56/EF anvendelse med de nødvendige ændringer
- d) SPE-selskabet er oprettet i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), og beskæftiger samlet under 500 ansatte, og over halvdelen (50 %) af den samlede arbejdsstyrke er sædvanligvis beskæftiget i en medlemsstat eller medlemsstater, hvor graden af medindflydelse for arbejdstagerne er større end i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted. I så fald finder bestemmelserne om medarbejderindflydelse i direktiv 2001/86/EF og bestemmelserne i artikel 16, stk. 3, litra e), stk. 4 og stk. 5 i direktiv 2005/56/EF anvendelse med de nødvendige ændringer.

⁽¹⁾ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 72
Forslag til forordning
Artikel 34 a (ny)

Artikel 34a
Tilpasningsklausul

Findes der ikke nogen bestemmelser om medarbejderindflydelse, finder artikel 34, stk. 1a, anvendelse, hvis betingelserne heri på grund af ændringer i antallet af ansatte er opfyldt.

Hvis betingelserne i artikel 34, stk. 1a, ikke længere er opfyldt, kan SPE-selskabets ledelsesorgan anvende artikel 34, stk. 1.

Eksisterende medbestemmelsesordninger forbliver i kraft, indtil de nye ordninger træder i kraft.

Ændring 56
Forslag til forordning
Artikel 36 – stk. 1 – indledning

1. Et SPE-selskabs **ledelsesorgan**, som planlægger en flytning, udarbejder et forslag om flytning, der mindst skal indeholde følgende oplysninger:

1. Et SPE-selskabs **forretningsledelsesorgan**, som planlægger en flytning, udarbejder et forslag om flytning, der mindst skal indeholde følgende oplysninger:

Ændring 57
Forslag til forordning
Artikel 36 – stk. 2 – indledning

2. Mindst en måned inden selskabsdeltagerne træffer den beslutning, som er nævnt i stk. 4, skal SPE-selskabets **ledelsesorgan**:

2. Mindst en måned inden selskabsdeltagerne træffer den beslutning, som er nævnt i stk. 4, skal SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan**:

Ændring 58
Forslag til forordning
Artikel 36 – stk. 3

3. SPE-selskabets **ledelsesorgan** udarbejder en rapport til selskabsdeltagerne, hvori det begrundes og forklarer de retlige og økonomiske aspekter af flytningen og redegør for følgerne af flytningen over for selskabsdeltagerne, kreditorerne og medarbejderne. Rapporten fremsendes til selskabsdeltagerne og medarbejderrepræsentanterne eller, hvis der ikke findes sådanne repræsentanter, til medarbejderne selv sammen med forslaget om flytning.

3. SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan** udarbejder en rapport til selskabsdeltagerne, hvori det begrundes og forklarer de retlige og økonomiske aspekter af flytningen og redegør for følgerne af flytningen over for selskabsdeltagerne, kreditorerne og medarbejderne. Rapporten fremsendes til selskabsdeltagerne og medarbejderrepræsentanterne eller, hvis der ikke findes sådanne repræsentanter, til medarbejderne selv sammen med forslaget om flytning.

Ændring 59
Forslag til forordning
Artikel 36 – stk. 3 – afsnit 2

Modtager **ledelsesorganet** i god tid medarbejderrepræsentanternes synspunkter vedrørende flytningen, forelægger det synspunkterne for selskabsdeltagerne.

Modtager **forretningsledelsesorganet** i god tid medarbejderrepræsentanternes synspunkter vedrørende flytningen, forelægger det synspunkterne for selskabsdeltagerne.

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 73
Forslag til forordning
Artikel 38

1. SPE-selskabet er fra datoen for registreringen underlagt eventuelle gældende bestemmelser i værtsmedlemsstaten, hvad angår ordninger for medarbejdermedbestemmelse.

1. SPE-selskabet er fra datoen for registreringen underlagt eventuelle gældende bestemmelser i værtsmedlemsstaten, hvad angår ordninger for medarbejdermedbestemmelse.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når *SPE-selskabets medarbejdere i hjemlandet udgør mindst en tredjedel af SPE-selskabets samlede antal medarbejdere, herunder i SPE-selskabets datterselskaber eller filialer i alle medlemsstater, og når en af følgende betingelser er opfyldt:*

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når *betingelserne i artikel 34, stk. 1a, er opfyldt. I så fald finder artikel 34, stk. 1a, anvendelse med de nødvendige ændringer.*

a) lovgivningen i værtsmedlemsstaten indeholder ikke bestemmelser om mindst det samme niveau af medbestemmelse som det, der var gældende i SPE-selskabet i hjemlandet forud for dets registrering i værtsmedlemsstaten. Niveauet af medbestemmelsen måles ved andelen af medarbejderrepræsentanter blandt medlemmerne af de administrations- eller tilsynsorganer, udvalg eller ledelsesgrupper, herunder i SPE-selskabets profitcentre, der er omfattet af medbestemmelse

b) værtsmedlemsstatens lovgivning giver ikke medarbejdere i SPE-selskabets afdelinger, som er beliggende i andre medlemsstater, samme ret til at udøve medbestemmelse, som disse medarbejdere havde før flytningen.

3. Når en af betingelserne i stk. 2, litra a) eller b), er opfyldt, tager SPE-selskabets ledelsesorgan snarest muligt efter offentliggørelsen af den påtænkte flytning de nødvendige skridt til at indlede forhandlinger med repræsentanter for SPE-selskabets medarbejdere med henblik på at indgå en aftale om ordninger for medarbejdernes medbestemmelse.

4. Aftalen mellem SPE-selskabets ledelsesorgan og medarbejderrepræsentanterne skal angive:

a) aftalens anvendelsesområde

b) såfremt parterne under forhandlingerne beslutter at fastlægge ordninger for medbestemmelse i SPE-selskabet efter flytningen, indholdet af disse ordninger, herunder eventuelt det antal medlemmer i selskabets administrative organ eller tilsynsorgan, som medarbejderne har ret til at vælge, udnævne, indstille eller opponere imod procedurerne for, hvordan medarbejderne vælger, udnævner, indstiller eller opponerer imod disse medlemmer, og deres rettigheder

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

c) *aftalens ikrafttrædelsesdato og varighed og situationer, hvor aftalen bør genforhandles, og genforhandlingsproceduren.*

5. *Forhandlingerne begrænses til et tidsrum på seks måneder. Parterne kan aftale at forlænge forhandlingerne med yderligere seks måneder. Forhandlingerne reguleres i øvrigt ved hjemlandets lovgivning.*

6. *Indgås der ikke en aftale, opretholdes de ordninger for medbestemmelse, som findes i hjemlandet.*

Ændring 60

Forslag til forordning

Artikel 42 – stk. 1

1. Medlemsstater, hvori tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (EMU) ikke finder anvendelse, kan kræve, at SPE-selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted på deres område, udtrykker deres kapital i national valuta. **Et SPE-selskab kan også** udtrykke **sin** kapital i euro. Omregningskursen mellem den nationale valuta og euroen er den kurs, som gælder den sidste dag i måneden før registreringen af SPE-selskabet.

1. Medlemsstater, hvori tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (EMØ) ikke finder anvendelse, kan kræve, at SPE-selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted på deres område, udtrykker deres kapital i national valuta. **Denne type SPE-selskaber skal desuden** udtrykke **deres** kapital i euro. Omregningskursen mellem den nationale valuta og euroen er den kurs, som gælder den sidste dag i måneden før registreringen af SPE-selskabet.

Ændring 61

Forslag til forordning

Artikel 42 – stk. 2

2. Et SPE-selskab **kan udarbejde** og offentliggøre sine årsregnskaber og i givet fald konsoliderede regnskaber i euro i de medlemsstater, hvor tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (EMU) ikke finder anvendelse. **Disse medlemsstater kan ligeledes kræve, at SPE-selskaber udarbejder og offentliggør deres årsregnskaber og i givet fald konsoliderede regnskaber i den nationale valuta i overensstemmelse med gældende national ret.**

2. Et SPE-selskab **udarbejder** og **offentliggør** sine årsregnskaber og i givet fald konsoliderede regnskaber **i både den nationale valuta og** i euro i de medlemsstater, hvor tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (EMØ) ikke finder anvendelse.

Ændring 62

Forslag til forordning

Artikel 42 a (ny)

Artikel 42a

Voldgiftsklausul

1. **Vedtægterne kan i form af en voldgiftsklausul indeholde bestemmelse om henvisning til voldgiftsmænd af enhver tvist, der opstår mellem selskabsdeltagere eller mellem selskabsdeltagere og SPE-selskabet for så vidt angår selskabets forretningsforbindelser. Vedtægterne kan ligeledes indeholde bestemmelse om, at voldgiftsklausulen finder anvendelse på tvister med medlemmerne af ledelsesorganet. I så fald bliver voldgiftsklausulen bindende for medlemmerne af ledelsesorganet, så snart de accepterer deres udnævnelse.**

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

2. Enhver ændring af stiftelsesdokumentet, som vedrører indføjelser eller fjernelse af voldgiftsklausulen ved en selskabsdeltagerbeslutning i henhold til artikel 27, skal godkendes af selskabsdeltagere, der repræsenterer mindst to tredjedele af SPE-selskabets kapital.

Ændring 63

Forslag til forordning Artikel 43 a (ny)

Artikel 43a

Ugyldighedsbestemmelse

Er enkelte bestemmelser i vedtægterne ugyldige, forbliver de øvrige bestemmelser i vedtægterne gyldige. De ugyldige bestemmelser i vedtægterne erstattes af de tilsvarende bestemmelser i standardvedtægterne, indtil de korrigeres ved en beslutning truffet af selskabsdeltagerne. Indeholder standardvedtægterne ikke en tilsvarende bestemmelse, erstattes den ugyldige bestemmelse af lovgivningen om selskaber med begrænset ansvar i den medlemsstat, hvor SPE-selskabets vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende.

Ændring 64

Forslag til forordning Artikel 45

Medlemsstaterne indberetter formen på **det selskab** med begrænset ansvar, som nævnes i artikel 4, andet afsnit, til Kommissionen senest den 1. juli 2010.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Medlemsstaterne indberetter til Kommissionen senest den 1. juli 2010 formen på **de selskaber** med begrænset ansvar, som nævnes i artikel 4, andet afsnit, **konsekvenserne i henhold til deres nationale lovgivning af manglende overholdelse af bestemmelser i denne forordning og eventuelle yderligere bestemmelser i deres selskabsret, der finder anvendelse på et SPE-selskab**.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Endvidere opretholder medlemsstaterne hjemmesider med en liste over de SPE-selskaber, der er registreret på deres område, og eventuelle retsafgørelser vedrørende driften af SPE-selskaber på deres område. Kommissionen opretholder en hjemmeside, som giver et elektronisk link til disse forskellige nationale hjemmesider.

Ændring 65

Forslag til forordning Bilag I – Kapitel IV – Kapital – led 7

— hvorvidt **ledelsesorganet** er forpligtet til at underskrive en solvenserklæring, før der foretages udlodning, og gældende bestemmelser

— hvorvidt **forretningsledelsesorganet** er forpligtet til at underskrive en solvenserklæring, før der foretages udlodning, og gældende bestemmelser

Tirsdag, den 10. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 66**Forslag til forordning****Bilag I – Kapitel V - SPE-selskabets organisation – led 10**

- hvorvidt SPE-selskabets **ledelsesorgan** er sammensat af et eller flere medlemmer, en direktion (tostrengt ledelsessystem) eller et administrativt organ (enstrengt ledelsessystem)
- hvorvidt SPE-selskabets **forretningsledelsesorgan** er sammensat af et eller flere medlemmer, en direktion (tostrengt ledelsessystem) eller et administrativt organ (enstrengt ledelsessystem)

Ændring 67**Forslag til forordning****Bilag I – Kapitel V - SPE-selskabets organisation – led 13**

- hvis der er en direktion (tostrengt ledelsessystem) eller et eller flere medlemmer af ledelsesorganet, hvorvidt SPE-selskabet har et tilsynsorgan, og i givet fald dets sammensætning og organisation og dets forhold til **ledelsesorganet**
- hvis der er en direktion (tostrengt ledelsessystem) eller et eller flere medlemmer af ledelsesorganet, hvorvidt SPE-selskabet har et tilsynsorgan, og i givet fald dets sammensætning og organisation og dets forhold til **forretningsledelsesorganet**

Ændring 68**Forslag til forordning****Bilag I – Kapitel V - SPE-selskabets organisation – led 20**

- regler for **ledelsesorganets** repræsentation af SPE-selskabet, især hvis medlemmerne af ledelsesorganet har ret til at repræsentere SPE-selskabet i forening eller alene, og regler for uddelegering af denne ret
- regler for **forretningsledelsesorganets** repræsentation af SPE-selskabet, især hvis medlemmerne af ledelsesorganet har ret til at repræsentere SPE-selskabet i forening eller alene, og regler for uddelegering af denne ret

Ændring 69**Forslag til forordning****Bilag I – Kapitel V - SPE-selskabets organisation – led 21**

- regler for uddelegering af **ledelsesorganets** beføjelser til en anden person.
- regler for uddelegering af **forretningsledelsesorganets** beføjelser til en anden person.

Budgetretningslinjer 2010, Sektion III - Kommissionen

P6_TA(2009)0095

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren, Sektion III - Kommissionen (2009/2005(BUD))

(2010/C 87 E/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009,
- der henviser til Kommissionens ajourførte finansielle programmering 2007-2013, der blev fremlagt den 30. januar 2009 i overensstemmelse med punkt 46 i den interinstitutionelle aftale (IIA) af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om sin årlige politikstrategi for 2010 (KOM(2009)0073), særlig del II,
  - der henviser til ovennævnte IIA af 17. maj 2006,
  - der henviser til EF-traktatens artikel 272 og Euratom-traktatens artikel 177,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra de øvrige berørte udvalg (A6-0111/2009),
- A. der henviser til, at der skal udarbejdes en midtvejsevaluering af mange flerårige programmer i 2010,
- B. der henviser til, at der både er valg til Europa-Parlamentet, og at Europa-Kommissionen skal fornys inden udgangen af 2009,

Budgetoversigt

1. bemærker, at der i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2007-2013 nævnes et udfordrende beløb i budgetressourcer for 2010 på 139 489 000 000 EUR i forpligtelsesbevillinger, hvilket udgør 1,02 % af EU's BNI, og 133 505 000 000 EUR i betalingsbevillinger, hvilket udgør 0,97 % af EU's BNI (i løbende priser), og gør opmærksom på, at den næste justering af FFR vil finde sted i april 2009, umiddelbart før offentliggørelsen af det foreløbige budgetforslag (FBF) for 2010;
2. noterer sig, at beløbene i FFR for de enkelte udgiftsområder er de samlede udgiftsbeløb og udgør rammen for de årlige budgetter; ønsker, at det endelige budget kommer tættere på disse øvre grænser, hvorved det kunne blive lettere at finansiere Den Europæiske Unions mange særdeles vigtige målsætninger, uden at det går ud over de nuværende politikker og programmer; bemærker, at nogle af fællesskabsprogrammerne stadig er underfinansierede; konstaterer, at EU har behov for mere ambitiøse finansielle og budgetmæssige afgørelser, der sætter det i stand til at varetage sine opgaver, navnlig med hensyn til økonomisk vækst og beskæftigelse samt inden for den eksterne politik, hvor midlerne er begrænsede;
3. understreger, at Parlamentet vil bruge alle de muligheder, der er skabt grundlag for i IIA af 17. maj 2006, herunder bl.a. den lovgivningsmæssige fleksibilitet på 5 % (punkt 37 i IIA), i løbet af FFR-perioden 2007-2013 for at sikre, at dets politiske prioriteringer føres ud i livet;
4. bemærker ligeledes, at en ringe gennemførelsesgrad for de årlige budgetter fører til en lavere budgetgennemførelse, hovedsagelig på grund af systemet med indviklede regler og krav, som er indført af Kommissionen og/eller medlemsstaterne, og til en ringe gennemførelseskapacitet i medlemsstaterne, hvilket fører til en betydelig mængde RAL'er (uindfrie forpligtelser); opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at lette gennemførelsen ved at begrænse de bureaukratiske byrder, som de har pålagt sig selv, og forenkle forvaltningssystemerne, hvor det er muligt, navnlig for strukturfondene;
5. understreger betydningen af et godt interinstitutionelt samarbejde, hvor Kommissionen stiller alle de nødvendige baggrundsplysninger til rådighed for budgetmyndigheden;
6. anser det for nødvendigt med en klar og fyldestgørende opstilling af EU's budget; har til hensigt at foretage en nøje opfølgning af den finansielle programmering for at gøre det muligt at træffe hensigtsmæssige budgetbeslutninger; påskønner Kommissionens forbedrede opstilling af programmeringsdokumenterne; ser dog gerne, at de ændringer, Kommissionen har foretaget i den finansielle programmering, gøres endnu tydeligere; opfordrer til en yderligere præcisering af fordelingen mellem operationelle og administrative udgifter; bemærker, at en allerede betragtelig andel af, hvad der i realiteten er administrative udgifter, finansieres via operationelle bevillinger;

Tirsdag, den 10. marts 2009

7. anmoder Kommissionen om ved udarbejdelsen af FBF for 2010 at udarbejde tydelige, konsekvente og forsvarlige aktivitetsredegørelser for de enkelte politikområder for at give alle de relevante udvalg i Parlamentet mulighed for at foretage en grundig gennemgang af gennemførelsen af de forskellige EU-programmer og -politikker; forventer i den forbindelse at se en hensigtsmæssig videreudvikling og gennemførelse af de større budgetbeslutninger, der tidligere er truffet, f.eks. vedrørende Galileo, EIT og fødevarehjælp;
8. påpeger betydningen af princippet om »forsvarlig budgettering«; anmoder Kommissionen om at udarbejde et FBF, hvori der tages højde for de nuværende udfordringer, og som fører til et holdbart budget for de løbende politikker; er især bekymret for budgetbehovene for 2010 inden for udgiftsområde 1a og 4 i FFR; ønsker at understrege, at formålet med fleksibilitetsinstrumentet er at finansiere uforudsete politiske udfordringer, og at det kun er et af de redskaber, der giver mulighed for supplerende finansiering;
9. glæder sig over, at der er nedsat en interinstitutionel arbejdsgruppe om decentrale agenturer; gentager, at der forefindes meget begrænsede finansielle ressourcer til oprettelse af nye agenturer på grund af de aktuelle margener under de enkelte udgiftsområder, og minder Kommissionen og Rådet om nødvendigheden af at overholde punkt 47 i IIA af 17. maj 2006; minder Kommissionen om, at det er nødvendigt at tage formålsbestemte indtægter i betragtning ved opstillingen af FBF for 2010 for de eksisterende decentrale agenturer; fastholder, at de agenturer, der er stærkt afhængige af indtægter fra gebyrer, stadig skal have mulighed for at anvende dette instrument i sin helhed til at skaffe sig den nødvendige budgetmæssige fleksibilitet;
10. støtter de forskellige støtteinstrumenter under udgiftsområde 4; gør opmærksom på, at det er et konstant problem for Parlamentet, at udgiftsområde 4 i FFR er alvorligt underfinansieret; understreger, at såfremt EU skal leve op til sine løfter og ambitioner som global spiller, må den sikre, at udviklingslandenes behov i fuldt omfang kommer til udtryk i de strategiske valg af finansieringsmekanismer inden for udviklings samarbejdet;
11. henviser til proceduren i punkt 23 i IIA af 17. maj 2006; henviser dog samtidig til, at der allerede er foretaget flere ændringer, der begrænser den disponible margen, og at det derfor er vanskeligt at finansiere nye foranstaltninger uden nye midler; går ind for, at man finder langsigtede løsninger, der kan sikre et EU-budget, der er tilstrækkeligt til at dække alle behov frem for at flytte bevillingerne mellem udgiftsområderne; understreger, at de disponible margener under de enkelte udgiftsområder i FFR (især udgiftsområde 2) ikke kan tages for givet i betragtning af de skiftende økonomiske vilkår; anser det for mere hensigtsmæssigt at målrette indsatsen direkte mod det udgiftsområde, hvor der er utilstrækkelige midler, for at undgå at hæmme andre udgiftsområder; mener, at en revision af FFR dækker de fleste budgetprincipper, så længe der ikke er fleksibilitet inden for og mellem udgiftsområder; beklager, at Rådet i den nuværende situation ikke har indtaget en konstruktiv holdning til anvendelsen af de eksisterende fleksibilitetsmekanismer; mener, at midtvejsrevisionen af FFR også bør omfatte den kroniske underfinansiering af visse udgiftsområder;
12. udtrykker vilje til at tage hensyn til resultaterne af midtvejsrevisionen, der dækker alle aspekter af EU's udgifter og indtægter, herunder korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige, og til Kommissionens rapport om gennemførelsen af IIA ved udgangen af 2009, som omhandlet i IIA af 17. maj 2006, samt til midtvejsvurderingen af de igangværende flerårige programmer;

Handle for at tage udfordringerne op

13. erindrer om, at EU's 2010-budget skal løse kolossale udfordringer; påpeger, at det centrale mål er at sætte de europæiske borgere i første række og give dem øget sikkerhed, hvilket kræver særlig opmærksomhed på: den seneste finanskrisen og den økonomiske krisen og deres indvirkning på vækst og konkurrenceevne, beskæftigelse og samhørighed, bedre og enklere gennemførelse af strukturfondene, forbedret energiforsyning og transportsikkerhed samt intern sikkerhed, herunder navnlig i forhold til kampen mod terror, indvandring, demografiske udfordringer samt ligeledes spørgsmålet om klimaforandringer og miljøbeskyttelse, social samhørighed og borgernes sikkerhed samt EU's rolle i verden;
14. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til ovenstående faktorer ved udarbejdelsen af FBF; forventer, at Kommissionen fremlægger velfunderede og nyttige forslag for at give mulighed for en meningsfyldt budgetdiskussion inden for budgetmyndigheden;

Tirsdag, den 10. marts 2009

15. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at bidrage til det økonomiske og sociale genopsving, styrke energieffektiviteten og bekæmpe klimaændringer samt fortsætte støttedelserne til Kosovo, Mellemøsten, Afghanistan, Georgien i henhold til den årlige politikstrategi for 2010; forventer, at Kommissionen, der har fastlagt visse store prioriteringer, lader disse komme til udtryk i FBF og stiller tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed;

Reaktionen på den globale finanskriser og økonomiske kriser

16. understreger, at medlemsstaterne i en periode med global finanskriser og økonomisk kriser har reageret med deres egne støtteforanstaltninger; er af den faste overbevisning, at EU skal reagere hurtigt med supplerende og koordinerede foranstaltninger, der virker direkte på økonomien, og støtte medlemsstaterne med ledsageforanstaltninger, navnlig sådanne, som fremmer den økonomiske vækst, hvilket ville resultere i øgede private investeringer, som også kunne bidrage til at fjerne risikoen for tab af arbejdspladser, øge jobskabelsen og støtte små og mellemstore virksomheder (SMV'er) på mellemlang og lang sigt;

17. understreger, at den nuværende økonomiske kriser skal ses som en lejlighed til at øge investeringerne, hvilket kan nødvendiggøre ændringer i eksisterende finansieringsprogrammer;

18. hilser Kommissionens hensigter om at reagere på den økonomiske kriser velkommen og erklærer sig på ny parat til at indlede forhandlinger med Rådet med henblik på at finde en løsning snarest muligt; mener, at afgørelsen om, hvilke projekter der skal støttes finansielt, ville blive lettere med et geografisk afbalanceret forslag; opfordrer Rådet til at påtage sig sit ansvar og realisere den europæiske dimension af genopretningsplanen;

19. frygter, at især SMV'er vil lide under den økonomiske kriser og vil blive afskåret fra presserende nødvendig finansiering; understreger derfor kraftigt betydningen af at forstærke EU-midlerne til støtte for SMV'er, navnlig dem, der arbejder inden for forskning, udvikling og innovation; påpeger i den forbindelse, at rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) kan yde effektiv støtte til deres innovationsaktiviteter;

20. er bekymret over, at den nuværende margin under udgiftsområde 1a, som skønsmæssigt udgør 111 599 000 EUR, ikke gør det muligt at reagere hensigtsmæssigt på virkningerne af den økonomiske kriser;

21. bemærker, at informations- og kommunikationsteknologierne (IKT) rummer enorme muligheder for at styrke vækst og innovation og samtidig bidrage til realisering af Lissabonstrategiens målsætninger og overvindelse af den nuværende økonomiske kriser; gør opmærksom på, at det europæiske forskningsrum mere end nogensinde udgør en hjørnesteen for et europæisk videnssamfund, og minder endvidere om, at det er nødvendigt at overvinde den opsplitning, der kendetegner forskningsaktiviteter, -programmer og -politikker i Europa; påpeger i den forbindelse betydningen af at afsætte tilstrækkelige midler til at sikre en egentlig gennemførelse af disse projekter;

22. kræver hurtig enighed om forslaget til ændring af den aktuelle forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, så den bedre kan tage højde for følgerne af virksomhedsflytninger, produktionsnedgang og tab af arbejdspladser, og der bedre kan ydes hjælp til arbejdstagerne med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;

Indførelse af energi- og transportsikkerhed

23. erkender, at der som følge af den seneste energikriser er et kolossalt behov for projekter, der skaber energisikkerhed i EU gennem en diversificering og sammenkobling af ressourcerne og energimarkederne; understreger, at sikre energiforsyninger for EU og princippet om energisolidaritet står øverst på EU's dagsorden og også bør afspejle sig tilstrækkelig tydeligt i EU-budgettet; betragter også den øgede investering i energi som et middel til at bekæmpe den økonomiske kriser og støtter ideen om at forhøje bevillingerne i EU-budgettet til centrale energiinfrastrukturprojekter;

24. påpeger, at den nylige gaskriser og olieprisernes volatilitet endnu en gang har vist, hvor sårbart det europæiske energiforsyningssystem er; understreger, at manglen på alternative (vedvarende) energikilder, alternative energitransportruter, oplagringskapacitet for energikilder og sammenkobling af energitransportnet mellem medlemsstaterne truer EU's energimæssige uafhængighed og befolkningens velfærd; mener derfor, at EU bør være bedre forberedt på situationer med energimangel;

Tirsdag, den 10. marts 2009

25. ønsker at undersøge mulighederne for yderligere EU-finansiering på disse områder; forventer, at Kommissionen foreslår effektive aktioner til støtte for flere forskellige gastransportruter, herunder bl.a. Nabucco-projektet; gør i denne forbindelse opmærksom på den rolle, Den Europæiske Investeringsbank kunne spille ved at skabe løftestangeffekter og medvirke til at fremme den private sektors deltagelse, idet man dog tager hensyn til spørgsmålet om demokratisk ansvarlighed;

26. erkender, at transport, især TEN-T-programmet, altid har været prioriteret højt af Parlamentet; understreger vigtigheden af at udvikle den nødvendige jernbane-, skibs- og vejtransportinfrastruktur og ser gerne, at projektgennemførelsen fremskyndes i 2010; bemærker, at EU tillægger det stor betydning at mindske virkningerne af klimaændringerne, og mener, at forslag, som kan udnytte mulighederne for energibesparelse, bør prioriteres højest;

Miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer

27. erindrer om, at bekæmpelse af klimaændringerne ligeledes hænger sammen med energisikkerhed, og at fremme af energieffektivitet og energibesparelser samt en forøgelse af andelen af vedvarende energi ligeledes kan bidrage til en øget energiforsyningssikkerhed;

28. påpeger, at det nu er almindeligt anerkendt, at klimaændringer påvirker Europas miljø, økonomi og samfund; gentager i denne forbindelse, at det er overbevist om, at foranstaltninger til afhjælpning af klimaændringerne fortsat ikke er indarbejdet i EU-budgettet i tilstrækkelig grad, da der er behov for betydelige ekstra EU-midler til energieffektivitet og vedvarende energiteknologier, som bør frigøres for at bidrage til realiseringen af EU's 2020-mål; understreger, at det vil støtte alle bestræbelser på at forøge og koncentrere tilstrækkelige økonomiske ressourcer for at afhjælpe følgerne af klimaændringerne; minder Kommissionen om, at budgetmyndigheden i 2009 stemte for ekstra bevillinger med henblik på at forstærke bekæmpelsen af klimaændringer; opfordrer Kommissionen til at gennemføre denne forhøjelse; henviser til sin beslutning af 23. oktober 2008 om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009 ⁽¹⁾, hvori det opfordrer Kommissionen til inden den 15. marts 2009 at forelægge en ambitiøs plan for en tilstrækkelig forhøjelse af midlerne til klimaændringerne, der tager højde for oprettelsen af en særlig klimaændringsfond eller oprettelsen af en særlig budgetpost, der kan forbedre mulighederne i budgettet for at tage fat på disse spørgsmål;

29. opfordrer Kommissionen til fra 2009 og fremefter at forhøje den økonomiske støtte til et passende niveau for så vidt angår nye vedvarende energiformer (herunder især CO₂-fri energi);

30. erindrer om, at vi har et ansvar over for de kommende generationer til at indføre omkostnings-effektive skridt for at opretholde miljøbeskyttelsen; gentager, at EU's indsats skal foregå i en global sammenhæng, og beklager derfor, at de europæiske foranstaltninger ikke følges op af foranstaltninger fra andre aktører, hvilket har alvorlige følger for EU's konkurrenceevne;

31. henviser til sin beslutning af 20. november 2008 om den europæiske rumpolitik ⁽²⁾ og mener fortsat, at Rådet og Kommissionen bør forelægge Parlamentet specifikke henstillinger eller forslag for dette politikområde;

Styrkelse af den indre sikkerhed

32. minder om, at støtten til områder som beskyttelse af grænserne, civilbeskyttelse og bekæmpelse af terrorisme skal opretholdes og bør styrkes i 2010, fordi disse politikker direkte berører de europæiske borgeres bekymringer; bemærker, at fremme af fødevarerikkerheden også er et prioriteret område; beklager, at bevillingerne til disse områder ifølge den finansielle programmering fra januar 2009 kun forhøjes moderat under udgiftsområde 3A og er næsten uændret for området Unionsborgerskab under udgiftsområde 3B, ifølge den årlige politikstrategi for 2010 sammenlignet med 2009-budgettet, på trods af at de tager fat på alvorlige bekymringer for de europæiske borgere;

33. mener, at man bør være særligt opmærksom på grænsebeskyttelse i forbindelse med problemet med ulovlig indvandring, og at medlemsstaternes indsats bør støttes af EU;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2008)0515.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2008)0564.

Tirsdag, den 10. marts 2009

Forbedring af udgiftskvaliteten

34. insisterer på, at en forbedring af udgifternes gennemførelse og kvalitet bør være det vejledende princip for at opnå de bedst mulige resultater med EU-budgettet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at målrette deres bestræbelser mod dette og til nøje at overvåge gennemførelsen af politikkerne, navnlig udgiftsområde 1B for så vidt angår strukturpolitik;

35. anmoder Kommissionen om at holde budgetmyndigheden underrettet og til at overveje hensigtsmæssige foranstaltninger, der kan fremskynde gennemførelsen; ønsker at fortsætte overvejelserne i henhold til fælleserklæringen af 21. november 2008 om fremskyndelse af gennemførelsen af struktur- og samhørighedsfondene; ønsker at udvide den fremskyndede gennemførelse til andre politikområder;

36. forventer, at Kommissionen forelægger et forslag til den næste regelmæssige revision af finansforordningen omfattende reelle forenklingsforslag; forventer, at Kommissionen lægger pres på Rådet for at få det til at udvikle og forbedre arbejdsvilkårene i forbindelse med OLAF's bekæmpelse af svig under hensyntagen til de forslag, Parlamentet fremsatte i forbindelse med forordning (EF) nr. 1073/1999;

37. anmoder Kommissionen om igennem de ansvarlige tjenestegrene, herunder OLAF, at støtte Bulgarien og Rumænien i deres bestræbelser hvad angår kontrol- og samarbejdsmekanismen og forvaltningen af EU-midler; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at følge udviklingen i Kosovo og Balkanlandene med hensyn til gennemførelse og forsvarlig forvaltning af EU-midler og oprette et organ til at efterfølge taskeforcen for undersøgelser med henblik på at følge op på bekæmpelsen af svig og uregelmæssigheder;

38. ønsker, at de administrative udgifter fastsættes på mere effektive niveauer sammenlignet med de operationelle udgifter; mener, at det er vigtigt for EU med en effektiv offentlig administration for at kunne udnytte EU-budgettet bedst mulig; har i det forrige regnskabsår nedbragt de administrative udgifter sammenholdt med de operationelle udgifter og opfordrer Kommissionen til at fortsætte i denne retning;

39. bemærker med bekymring, at et stigende antal medarbejdere, der er ansat af Den Europæiske Union, hverken fremgår af institutionernes stillingsfortegnelser som vedtaget af budgetmyndigheden eller finansieres under udgiftsområde 5 i FFR; er fast besluttet på at videreføre screeningprocessen vedrørende Kommissionens medarbejdere og en afbalanceret repræsentation af medlemsstaterne; vil ligeledes overvåge Kommissionens ejendomspolitik i Bruxelles nøje;

Sikring af EP's prerogativer

40. understreger, at pilotprojekter og forberedende foranstaltninger giver Parlamentet mulighed for at bane vejen for nye politikker og aktiviteter, der beriger EU's indsats; understreger, at selv om de begrænsede margener hæmmer den fulde udnyttelse af dette værktøj, der er indført ved IIA af 17. maj 2006, har man til hensigt at udnytte hele det beløb, der er afsat til pilotprojekter og forberedende foranstaltninger i Bilag II, del D af IIA af 17. maj 2006, hvis dette er nødvendigt i forhold til forslagene;

41. erindrer om, at både de forskellige Erasmus-pilotprojekter, Parlamentet har iværksat inden for de seneste år (Erasmus – lærlinge, Erasmus – unge iværksættere, Erasmus – gymnasielærere, Erasmus – offentlig administration), og det traditionelle Erasmus-program ubestrideligt har givet meget positive resultater, hvad angår både deltagelse og gennemførelse, og understreger på ny nødvendigheden af, at EU investerer yderligere på dette område; mener, at der er behov for en kraftig forhøjelse af den samlede bevillingsramme til alle dele af Erasmus-programmet for at sikre en betydelig forhøjelse af antallet af unge (med indtil 1 000 000 om året), der deltager i EU's Erasmus-politik; er overbevist om, at denne foranstaltning er af afgørende betydning, hvis der skal sættes virksomt ind over for de problemer, EU står over for i forbindelse med sin interne integrationsproces, og hvis det skal blive muligt at takle den nuværende økonomiske krise;

42. henleder opmærksomheden på nødvendigheden af, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed til kommunikationspolitikken, og især at det sker i overensstemmelse med målsætningerne i fælleserklæringen om kommunikation om Europa i partnerskab, som Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedtog i oktober 2008;

Tirsdag, den 10. marts 2009

43. understreger, at det har bestræbt sig på at vedtage sine retningslinjer for 2010-budgettet på et tidligt tidspunkt, og forventer derfor, at Kommissionen tager hensyn til disse ved udarbejdelsen af FBF;

*

* *

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

Budgetretningslinjer 2010 - Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX

P6_TA(2009)0096

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren, Sektion I - Europa-Parlamentet, Sektion II - Rådet, Sektion IV - Domstolen, Sektion V - Revisionsretten, Sektion VI - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Sektion VII - Regionsudvalget, Sektion VIII - Den Europæiske Ombudsmand, Sektion IX - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (2009/2004(BUD))

(2010/C 87 E/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 272,
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,
  - der henviser til Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽²⁾,
  - der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽³⁾,
  - der henviser til den femte beretning fra institutionernes generalsekretærer om udviklingstendenserne inden for udgiftsområde 5 i de finansielle overslag fra maj 2006,
  - der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2007 med de kontrollerede institutioners svar ⁽⁴⁾,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0057/2009),
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet på dette stadium af den årlige budgetprocedure afventer de øvrige institutioners overslag og Præsidiets forslag til 2010-budgettet,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

⁽³⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 286 af 10.11.2008, s. 1.

Tirsdag, den 10. marts 2009

- B. der henviser til, at det er blevet foreslået at fortsætte pilotprojektet med henblik på at forbedre samarbejdet og forbindelserne mellem Præsidiets og Budgetudvalget i endnu et år, dvs. under hele 2010-budgetproceduren,
- C. der henviser til, at loftet for udgiftsområde 5 i 2010 andrager 8 088 000 000 EUR (svarende til en stigning på 311 000 000 EUR eller på + 4 % i forhold til 2009, inkl. en inflation på 2 %),
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentets budget for 2009 udgør 1 529 970 930 EUR, hvilket svarer til 19,67 % af udgiftsområde 5 for dette år,

Europa-Parlamentet

Generel ramme

1. kan ikke kraftigt nok understrege det grundlæggende princip, at alle medlemmer på lige fod bør have en fuldstændig og god service, der gør det muligt for dem at arbejde og udtrykke sig samt modtage alle dokumenter på deres modersmål, således at de på bedst mulig måde kan handle på deres vælgeres vegne; mener, at det vil være en oplagt mulighed at benytte den nye valgperiode til at sikre, at dette føres ud i livet, og er i den forbindelse enige i, at optimal og lige adgang til sprogfaciliteter for medlemmerne er en af de vigtigste retningslinjer for 2010-budgettet;
2. mener i overensstemmelse med Parlamentets tidligere holdning, at der bør lægges lige stor vægt på alle aspekter i forbindelse med Parlamentets lovgivningsrolle; mener navnlig, at den prioriterede tilpasning af personalemæssige og beslægtede ressourcer først og fremmest bør tilgodes parlamentets arbejde og beslutningstagningen under den fælles beslutningsprocedure;
3. påpeger, at 2010 vil blive et år, hvor Parlamentet efter valget i 2009 og de deraf følgende ændringer i dets sammensætning gradvis vil komme op på fuldt aktivitetsniveau i årets løb, og fastslår, at dette vil indebære en række budgetmæssige justeringer; konstaterer endvidere, at mange af de poster, der specifikt vedrører valgåret 2009, ikke længere vil være påkrævet;
4. understreger, at 2010 for Parlamentet vil blive et år præget af løbende tilpasninger, for så vidt angår dels forbedring af arbejdsmetoder og modernisering, som går hånd i hånd med de politiske og lovgivningsmæssige forpligtelser og evalueringen af en række større flerårige initiativer iværksat i løbet af de seneste få år;
5. bekræfter, at det har til hensigt at træffe de nødvendige foranstaltninger med sigte på en eventuel kommende udvidelse af EU med Kroatien;
6. bemærker, at det finansielle loft for udgiftsområde 5 »Administrative udgifter« teoretisk set vil muliggøre en stigning på 4 % eller 311 000 000 EUR; fastslår følgelig, at der med Parlamentets frivillige andel på 20 % som målestok stadig vil være et yderligere »automatisk« råderum på 62 000 000 EUR beregnet på grundlag af lofterne og på 87 000 000 EUR i forhold til det faktisk vedtagne budget for 2009; bemærker, at der ikke desto mindre er usikkerhed med hensyn til udviklingen i EU's BNI og de forhold, som Europa-Parlamentet kommer til at arbejde under;
7. forventer, at Præsidiets i sit overslag forelægger realistiske anmodninger, og er parat til at behandle sine forslag på et fuldt ud behovsbaseret og forsvarligt grundlag for at sikre, at institutionen fungerer hensigtsmæssigt og effektivt;
8. mener, at der i budgetoverslaget bør være en betydelig margen, frem for at der afsættes en specifik reserve, således at det nye Parlament får mulighed for at fastlægge sine egne prioriteringer, når først det har konstitueret sig, eller for at tilpasse sig til de skiftende forhold, idet man tager højde for de 20 % af de samlede administrative udgifter;

Tirsdag, den 10. marts 2009

9. mener, at enhver nødvendig udgiftskrævende tilpasning som følge af en fremtidig ratificering af Lissabontraktaten vil skulle behandles på det pågældende tidspunkt i overensstemmelse med de gældende budgetprocedurer;

10. anmoder om en detaljeret og klar oversigt over de budgetposter, som ikke blev udnyttet fuldt ud i 2008, og ser frem til at analysere årsagerne hertil; ønsker ligeledes at få forelagt en gennemgang af alle fremforsler og udnyttelsen heraf i 2008 samt en ajourført oversigt over de endelige formålsbestemte indtægter sammenlignet med de budgetterede beløb;

11. glæder sig over beslutningen om at forlænge pilotprojektet vedrørende et bedre samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget med endnu et år, hvilket burde resultere i en strømlinet budgetprocedure og skabe mulighed for en mere rettidig og åben høring om alle parlamentariske forhold, som har betydelige økonomiske følger; understreger, at den fulgte praksis med hensyn til, hvornår Præsidiets hører Budgetudvalget om spørgsmål med sådanne økonomiske følger kunne forbedres, og så gerne en afklaring og fastlæggelse af den nuværende praksis på dette område;

Lige adgang til sprogfaciliteter for Europa-Parlamentets medlemmer

12. mener, at 2010 bør være året, hvor der gøres en ihærdig indsats for, at alle medlemmer uanset nationalitet og sprog behandles ens, forstået på den måde, at de får mulighed for at varetage deres respektive opgaver og udføre det politiske arbejde, der påhviler dem, på deres eget sprog, hvis de måtte ønske det;

13. erkender, at stramme frister i mange situationer og især på udvalgs- og gruppeplan øger vigtigheden af forhandlinger mellem hovedaktørerne; understreger dog princippet om Parlamentets demokratiske legitimitet, der gælder alle medlemmer, og deres ret til fuld flersprogethed; mener derfor, at det her behandlede budget kan og bør bruges til at få opfyldt dette mål og finde den rette balance mellem restriktionerne i forhold til flersprogethed og en gnidningsløs udførelse af lovgivningsprocedurerne;

14. er stærkt interesseret i spørgsmålet om flersprogethed og anmoder tjenestegrene om en redegørelse om den nuværende situation samt den forventede udvikling i 2010, herunder anvendelsen af kodeksen og mulighederne for yderligere praktiske forbedringer, pilotprojektet vedrørende individuel tolkning, herunder kriterierne herfor og nyttevirkningen for medlemmer med forskellig sproglig baggrund, samt en gennemgang af, hvorledes de »fysiske barrierer« for ligebehandling (dvs. mangel på passende mødeværelser, tolkekabiner mv.) med tiden vil blive elimineret; ønsker oplysninger om, i hvilket omfang det nye Parlament vil få stillet bedre faciliteter og udstyr til rådighed på alle disse områder i forhold til situationen for dem, der blev medlemmer i forbindelse med de seneste udvidelser;

15. er ligeledes af den opfattelse, at alle midler må tages i brug for at sikre en mere fleksibel tolkning som et afgørende skridt hen imod gode arbejdsmetoder, og påpeger, at problemer og økonomisk spild i mange tilfælde ville kunne undgås, hvis der var mulighed for at skifte sprog med kort varsel på grundlag af den faktiske frem for den planlagte mødedeltagelse;

Optimal anvendelse af ressourcer til forbedring af Europa-Parlamentets lovgivningsarbejde

16. understøtter, at der må gøres alt for at sikre, at de samlede budget- og personalemæssige ressourcer, Parlamentet råder over, anvendes på den mest omkostningseffektive måde, således at institutionen og dens medlemmer kan varetage deres vigtigste opgave med at lovgive med så stor succes som muligt; gentager, at dette forudsætter en omhyggelig planlægning og tilrettelæggelse af arbejdsmetoderne og – hvor det er muligt – koordinering af funktioner og strukturer for at undgå unødigt bureaukrati, overlappning af funktioner og dobbeltarbejde;

17. understøtter, at den voksende medbestemmelse lægger en yderligere belastning på alle Parlamentets tjenestegrene, der har med lovgivningsarbejdet at gøre, og vil kræve stor effektivitet og prioritering af personalemæssige og beslægtede ressourcer, så medlemmerne får mulighed for at udføre deres opgaver korrekt;

Tirsdag, den 10. marts 2009

18. minder om, at der for 2009 blev vedtaget en betydelig forhøjelse af de personalemæssige ressourcer, selv om der samtidig var generel enighed om, at disse ressourcer nu var kommet ind i en konsolideringsfase, og at omplacering skulle være en fortsat proces efter de meget betydelige stigninger i antallet af ansatte i forbindelse med de nylige udvidelser; opfordrer endnu en gang alle tjenestegrene og politiske grupper til at forelægge detaljerede begrundelser for deres anmodninger om personale, lige så snart budgetproceduren indledes;

19. ser frem til forslagene fra arbejdsgruppen om forenkling af de administrative procedurer og mener, at omkostningsbesparelser burde være en naturlig følge af den efterfølgende gennemførelse heraf;

20. anmoder ligeledes om, at de politiske gruppers anmodninger medtages ved udarbejdelsen af overslaget i forårets løb;

21. finder, at der sommetider kan være behov for en analyse af, hvordan ressourcerne anvendes, og hvorledes arbejdet tilrettelægges, når specifikke problemer identificeres klart, og formålene med den undersøgelse, der skal foretages, er tilstrækkeligt specificerede, målbare og målrettede; er af den opfattelse, at der i 2010 kunne udvælges én eller flere specifikke sektorer og ét eller flere specifikke projekter, som kunne underkastes en sådan analyse; minder samtidig om vigtigheden af den screening, der fandt i sted i 2008; ønsker, at denne screening skal fortsætte og uddybes, så der tages højde for den, når man beslutter overslagene for 2010; minder om, at det nyvalgte Parlaments skiftende forhold, øget medbestemmelse og andre ændringer også bør tages i betragtning;

22. henleder Præsidiets opmærksomhed på arbejdsvilkårene for personer, som er ansat af underleverandørvirksomheder, men som udfører arbejde i Parlamentet; henstiller i den forbindelse til Præsidiets at drage omsorg for, at disse firmaer til fulde overholder den gældende arbejdsmarkedslovgivning;

Formidling af information til medlemmerne

23. understreger, at der siden gennemførelsen af den omfattende »Raising the Game«-reform for nogle siden er blevet eller er ved at blive iværksat mindst tre nye vigtige projekter med det formål at formidle så fuldstændige og relevante oplysninger som muligt vedrørende det parlamentariske arbejde; henviser her til udvalgenes politikafdelinger, bibliotekets analytiske tjeneste og et videnbaseret forvaltningssystem, som skal lette adgangen til disse og til mange andre disponible kilder; henviser ligeledes til en række andre kilder i Parlamentet, som f.eks. Det Lovgivningsmæssige Observationsorgan; påskønner i høj grad disse bestræbelser på at sikre, at Parlamentet bliver i stand til at yde medlemmerne en mere professionel bistand, men mener, at der er behov for at gøre funktionsrelateret og budgetmæssig status;

24. anser det for vigtigt, at der som led i 2010-proceduren sker en afklaring af situationen til gavn for alle medlemmer, herunder dem, der beskæftiger sig med spørgsmål af budgetmæssig karakter, for at nå frem til en mere klar definition på de forskellige ansvarsområder og fastlægge den mest effektive måde at systematisere disse initiativer på; så derfor gerne, at der blev arrangeret en høring af Budgetudvalget om, hvorledes initiativerne skal bruges, om de aktuelle overvejelser om de forskellige elementer samt om det indbyrdes forhold mellem disse; understreger, at administrationen også bør sikre udtømmende information til de nyvalgte medlemmer om de tjenesteydelser, som de har ret til;

Information til borgerne om Parlamentet

25. noterer sig Præsidiets henvisning til de tre vigtigste projekter på det kommunikationspolitiske område, nemlig europarlTV, Besøgscentret og det nye audiovisuelle center i JAN-Bygningen, hvis færdiggørelse og konsolidering udgør en kvalitativ forbedring i de kommunikationsinstrumenter, der står til rådighed for institutionen; gentager sit tilsagn om nøje at følge udviklingen i disse instrumenter og optimere den reelle indvirkning på den offentlige mening;

26. beklager, at Besøgscentret ikke bliver oprettet før efter valget i 2009, og kræver fuldstændig information om årsagerne til denne forsinkelse;

Tirsdag, den 10. marts 2009

27. henviser til Præsidiets beslutning om projektet »Et hus for europæisk historie« og understreger, at der er behov for en omfattende og gennemsigtig høring med de kompetente udvalg om dets koncept, indhold og budgetmæssige aspekter som led i pilotproceduren for det forbedrede samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget;

Bygninger

28. minder om, at denne sektor spiller en vigtig rolle for Parlamentet, både med hensyn til dækning af det nuværende og fremtidige behov for fast ejendom som institution og til den bedst mulige forvaltning af de ejendomme, Parlamentet ejer; minder om, at alle projekter i denne sammenhæng skal beskytte Parlamentets finansielle interesser; er af den opfattelse, at begivenhederne i 2008, selv om nogle helt klart ikke var til at forudse, har vist, at der er behov for forbedringer på dette område under hensyntagen til den eksterne rapport om bygningers vedligeholdelse; ser også frem til at høre mere om forslagene om en mulig omstrukturering af GD INLO i betragtning af de øgede udfordringer, Parlamentet står over for som ejer af adskillige bygninger;

29. gentager i den forbindelse sin anmodning om at få forelagt en specifik rapport om og eventuelle anbefalinger med hensyn til de unødvendigt høje omkostninger til vedligeholdelse, istandsættelse og indkøb i forbindelse med EU's, og herunder Parlamentets, bygninger; håber stadig, at denne rapport vil bygge på en tværgående indsats for at finde frem til hovedårsagerne, hvad enten disse på nogen som helst måde kan tilskrives et begrænset marked, byrder pålagt af finansforordningen og offentlige udbud eller andre relevante faktorer; anmoder om en bekræftelse af, at den bestemmelse, der foreskriver sortlistning af virksomheder, som har fremlagt unødvendigt høje omkostninger, håndhæves;

30. ser frem til at modtage et mellem- og langsigtet strategidokument om ejendomspolitikken, således som der blev anmodet om allerede sidste år, for at kunne træffe de relevante afgørelser ved førstebehandlingen;

Fortsættelse af forskellige aspekter fra 2009-proceduren

31. glæder sig over, at Præsidiets har til hensigt fortsat at forbedre den lovgivningsmæssige, sproglige og tekniske støtte til medlemmerne, som helt klart hænger nøje sammen med en række af ovennævnte spørgsmål;

32. er enig i, at gennemførelsen af den nye statut for medlemmerne og statuten for medlemmernes assistenter i løbet af det første år skal følges nøje, og mener, at de skal konsolideres bedst muligt med en løbende opdatering af de økonomiske konsekvenser og prognoser;

33. understreger på ny, at forbedringer i it-sektoren ikke alene bør føre til øget kapacitet med hensyn til den interne forvaltning af nøgleområder, men også til et større potentiale, hvad angår en mere omkostningseffektiv organisering på dette område; anmoder om en rapport, der belyser den aktuelle situation og udsigterne med hensyn til en internalisering af IKT-eksperter og en passende forvaltning; opfordrer Præsidiets til at opstille en klar strategi for Parlamentets tilgang til IKT – herunder synergier med de politiske grupper – inden der tages yderligere skridt på dette område;

34. glæder sig over, at de miljømæssige mål er omtalt i Præsidiets dokument, og mener på baggrund af den tidligere EMAS-proces og arbejdet i forbindelse med CO₂-fodaftrykket, at 2010 rent faktisk vil skabe grundlag for at fortsætte disse bestræbelser, bl.a. ved hjælp af Præsidiets kommende vedtagelse af en CO₂-handlingsplan;

Øvrige institutioner

35. glæder sig over det konstruktive samarbejde med de øvrige institutioner under den foregående budgetprocedure og opfordrer dem lige som sidste år til at forelægge realistiske og omkostningsbaserede budgetanmodninger, hvor der i fuldt omfang er taget hensyn til behovet for at forvalte de begrænsede ressourcer optimalt;

36. ser gerne, at der foretages en yderligere undersøgelse af mulighederne for i højere grad at dele de disponible ressourcer institutionerne imellem, især hvor der måtte være ledig kapacitet på et bestemt område, som – hvis det blev forvaltet fornuftigt – kunne udnyttes og anvendes på et andet område og/eller i en anden institution;

Onsdag, den 11. marts 2009

37. opfordrer sin ordfører for 2010-budgettet til at foretage individuelle besøg i Rådet, Domstolen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse for at konsultere dem, inden overlagene udarbejdes, og rapportere tilbage til Parlamentets Budgetudvalg;

*

* *

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (kodificeret udgave) *

P6_TA(2009)0101

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Rådets direktiv om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (kodificeret udgave) (KOM(2008)0575 - C6-0347/2008 - 2008/0181(CNS))

(2010/C 87 E/49)

(Høringsprocedure – kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0575),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 93 og 94, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0347/2008),
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 80 og 51,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0060/2009),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Onsdag, den 11. marts 2009

Europol-ansattes vederlag og tillæg *

P6_TA(2009)0102

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Republikken Frankrigs initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om tilpasning af Europol-ansattes vederlag og tillæg (14479/2008 – C6-0038/2009 – 2009/0804(CNS))

(2010/C 87 E/50)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Republikken Frankrigs initiativ (14479/2008),
  - der henviser til Rådets retsakt af 3. december 1998 om vedtagelse af vedtægten for Europolis personale ⁽¹⁾, og især artikel 44,
  - der henviser til EU-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0038/2009),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 93 og 51,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0078/2009),
1. godkender Republikken Frankrigs initiativ;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Republikken Frankrigs initiativ i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til Republikken Frankrigs regering.

⁽¹⁾ EFT C 26 af 30.1.1999, s. 23.

Onsdag, den 11. marts 2009

Anvendelse af EU's Solidaritetsfond

P6_TA(2009)0103

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 26 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2009)0023 - C6-0040/2009 - 2009/2007(ACI))

(2010/C 87 E/51)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0023 - C6-0040/2009),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 26,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0106/2009),

1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
2. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af 11. marts 2009

om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 26 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 26,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har oprettet Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (»fonden«) for at vise solidaritet med befolkningen i katastroferamte regioner.
- (2) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 1 mia. EUR.
- (3) Forordning (EF) nr. 2012/2002 indeholder de bestemmelser, hvorefter fonden kan anvendes.
- (4) Rumænien har fremsat anmodning om anvendelse af fonden i forbindelse med en katastrofe forårsaget af oversvømmelser. Kommissionen finder, at anmodningen opfylder betingelserne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2012/2002, og den foreslår derfor, at de tilsvarende bevillinger godkendes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

For Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009 tages Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i anvendelse med henblik på tilvejebringelse af forpligtelses- og betalingsbevillinger på 11 785 377 EUR.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT L 311 af 14.11.2002, s. 3

Ændringsbudget nr. 1/2009: Oversvømmelser i Rumænien

P6_TA(2009)0104

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2009 for regnskabsåret 2009, Sektion III - Kommissionen (6952/2009 - C6-0075/2009 - 2009/2008(BUD))

(2010/C 87 E/52)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EF-traktatens artikel 272 og Euratom-traktatens artikel 177,

Onsdag, den 11. marts 2009

- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, særlig artikel 37 og 38,
  - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009, endeligt vedtaget den 18. december 2008 ⁽²⁾,
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
  - der henviser til det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2009 for regnskabsåret 2009, forelagt af Kommissionen den 23. januar 2009 (KOM(2009)0022),
  - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 1/2009, vedtaget af Rådet den 26. februar 2009 (6952/2009 - C6-0075/2009)
  - der henviser til forretningsordenens artikel 69 og bilag IV,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A6-0113/2009),
- A. der henviser til, at forslaget til ændringsbudget nr. 1 til det almindelige budget for 2009 omfatter følgende:
- anvendelsen af et beløb på 11,8 mio. EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger fra EU's Solidaritetsfond i forbindelse med følgerne af de oversvømmelser, der ramte Rumænien i juli 2008,
  - en tilsvarende nedsættelse af betalingsbevillingerne på 11,8 mio. EUR fra budgetpost 13 03 16 - Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)-Konvergens,
- B. der henviser til, at formålet med forslaget til ændringsbudget nr. 1/2009 er formelt at opføre disse budgetmæssige tilpasninger i 2009-budgettet,
1. tager det foreløbige forslag til ændringsbudget nr. 1/2009 til efterretning, som er det tredje ændringsbudget, der udelukkende vedrører EU's Solidaritetsfond, efter anmodning fra Parlamentet og Rådet i en fælleserklæring vedtaget på mødet i Forligsudvalget den 17. juli 2008;
  2. godkender forslag til ændringsbudget nr. 1/2009 uændret;
  3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2009.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

Inspektion og syn af skibe og søfartsmyndighedernes aktiviteter (direktiv) (omarbejdning) ***III

P6_TA(2009)0105

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (omarbejdning) (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009 – 2005/0237A(COD))

(2010/C 87 E/53)

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0587),
  - der henviser til sin holdning ved andenbehandling ⁽²⁾ til Rådets fælles holdning ⁽³⁾,
  - der henviser til Kommissionens udtalelse om Parlamentets ændringer til den fælles holdning (KOM(2008)0828),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 5,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 65,
  - der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A6-0097/2009),
1. godkender det fælles udkast;
  2. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
  3. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  4. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 632.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0447.

⁽³⁾ EUT C 184 E af 22.7.2008, s. 11.

Onsdag, den 11. marts 2009

Inspektion og syn af skibe (forordning) (omarbejdning) ***III

P6_TA(2009)0106

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (omarbejdning) (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD))

(2010/C 87 E/54)

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009),
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0587),
- der henviser til sin holdning ved andenbehandling ⁽²⁾ til Rådets fælles holdning ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens udtalelse om Parlamentets ændringer til den fælles holdning (KOM(2008)0826),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 5,
- der henviser til forretningsordenens artikel 65,
- der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A6-0098/2009),

1. godkender det fælles udkast;
2. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
3. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
4. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 632.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0448.

⁽³⁾ EUT C 190 E af 29.7.2008, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

Havnestatskontrol (omarbejdning) ***III

P6_TA(2009)0107

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om havnestatskontrol (omarbejdning) (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009 – 2005/0238(COD))

(2010/C 87 E/55)

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009),
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0588),
- der henviser til sin holdning ved andenbehandling ⁽²⁾ til Rådets fælles holdning ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens udtalelse om Parlamentets ændringer til den fælles holdning (KOM(2008)0830),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 5,
- der henviser til forretningsordenens artikel 65,
- der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A6-0099/2009),

1. godkender det fælles udkast;
2. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
3. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
4. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 584.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0446.

⁽³⁾ EUT C 198 E af 5.8.2008, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

Trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet ***III

P6_TA(2009)0108

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/59/EF om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD))

(2010/C 87 E/56)

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0589),
  - der henviser til sin holdning ved andenbehandling ⁽²⁾ til Rådets fælles holdning ⁽³⁾,
  - der henviser til Kommissionens udtalelse om Parlamentets ændringer til den fælles holdning (KOM(2008)0829),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 5,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 65,
  - der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A6-0100/2009),
1. godkender det fælles udkast;
  2. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
  3. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  4. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 533.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0443.

⁽³⁾ EUT C 184 E af 22.7.2008, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

Undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren ***III

P6_TA(2009)0109

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD))

(2010/C 87 E/57)

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0590),
  - der henviser til sin holdning ved andenbehandling ⁽²⁾ til Rådets fælles holdning ⁽³⁾,
  - der henviser til Kommissionens udtalelse om Parlamentets ændringer til den fælles holdning (KOM(2008)0827),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 5,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 65,
  - der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A6-0101/2009),
1. godkender det fælles udkast;
  2. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
  3. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  4. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 546.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0444.

⁽³⁾ EUT C 184 E af 22.7.2008, s. 23.

Onsdag, den 11. marts 2009

Transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer ***III

P6_TA(2009)0110

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD))

(2010/C 87 E/58)

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009),
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0592),
- der henviser til Kommissionens ændrede forslag (KOM(2007)0645),
- der henviser til sin holdning ved andenbehandling ⁽²⁾ til Rådets fælles holdning ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens udtalelse om Parlamentets ændringer til den fælles holdning (KOM(2008)0831),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 5,
- der henviser til forretningsordenens artikel 65,
- der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A6-0102/2009),

1. godkender det fælles udkast;
2. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
3. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
4. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 562.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0445.

⁽³⁾ EUT C 190 E af 29.7.2008, s. 17.

Onsdag, den 11. marts 2009

Rederes forsikring mod søretlige krav ***II

P6_TA(2009)0111

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rederes forsikring mod søretlige krav (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD))

(2010/C 87 E/59)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (14287/2/2008 - C6-0483/2008) ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0593),
  - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (KOM(2007)0674),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0072/2009),
1. godkender den fælles holdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med den fælles holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 330 E af 30.12.2008, s. 7.

⁽²⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 166.

Onsdag, den 11. marts 2009

Opfyldelse af kravene til flagstater ***II

P6_TA(2009)0112

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opfyldelse af kravene til flagstater (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD))

(2010/C 87 E/60)

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets fælles holdning (14288/2/2008 - C6-0484/2008) ⁽¹⁾,
  - der henviser til erklæringen fra medlemsstaternes om søfartssikkerhed (15859/2008),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0586),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A6-0069/2009),
1. godkender den fælles holdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med den fælles holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 330 E af 30.12.2008, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 140.

Onsdag, den 11. marts 2009

Afgifter på tunge godskøretøjer ***I

P6_TA(2009)0113

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (KOM(2008)0436 - C6-0276/2008 - 2008/0147(COD))

(2010/C 87 E/61)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0436),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 71, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0276/2008),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0066/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0147

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ||,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,⁽¹⁾ EUT C ...⁽²⁾ EUT C 120 af 28.5.2009, s. 47.

Onsdag, den 11. marts 2009

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) At fremme bæredygtig transport er et centralt element i den fælles transportpolitik. Med henblik herpå er det påkrævet at reducere de negative virkninger af transport, herunder navnlig den trafikbelastning, som hæmmer mobiliteten, forureningen, der forårsager sundheds- og miljøskader, og klimaændringerne. Desuden skal miljøbeskyttelseskrav indgå i udformningen og gennemførelsen af andre fællesskabspolitikker, herunder den fælles transportpolitik. **De prioriterede målsætninger for miljøbeskyttelse, social og økonomisk samhørighed og øget konkurrenceevne for EU bør også forenes på en afbalanceret måde som led i Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse.**
- (2) En reduktion af de negative virkninger af transport bør opnås på en sådan måde, at uforholdsmæssigt store hindringer for den frie bevægelighed undgås, således at hensynet til sund økonomisk vækst og et korrekt fungerende indre marked bliver tilgodeset. **Det skal i forlængelse heraf understreges, at princippet om internalisering af eksterne omkostninger kan anvendes som et styringsinstrument og derfor bør anvendes til at tilskynde brugerne af vejnettet og de relaterede erhvervssektorer til i fuldt omfang at udnytte og udbygge deres respektive kapacitet inden for miljøvenlig transport, f.eks. ved ændret køreadfærd eller teknologisk videreudvikling. Det er af væsentlig betydning, at der findes metoder og midler til at reducere de belastninger, som vejtransport forårsager, og at indtægterne ikke blot bruges til at dække de omkostninger, som belastningerne medfører.**
- (3) En optimering af transportsystemet i overensstemmelse hermed kræver, at der i den fælles transportpolitik benyttes en kombination af instrumenter til at forbedre transportinfrastrukturen og -teknologien og tilvejebringe en mere effektiv styring af transportbehovet. Derfor bør der gøres udvidet brug af princippet om, at brugeren betaler, og at princippet om, at forureneren betaler, bør udvikles i transportsektoren.
- (4) I henhold til artikel 11 i $\parallel$ direktiv 1999/62/EF $\parallel$ ⁽²⁾ skal Kommissionen fremlægge en model til vurdering af alle eksterne omkostninger ved brug af transportinfrastrukturen, som skal danne grundlag for fremtidige beregninger af infrastrukturafgifter. Modellen skal suppleres med en konsekvensanalyse af internaliseringen af eksterne omkostninger for alle transportformer og en strategi for en trinvis anvendelse af modellen samt eventuelt forslag til yderligere revision af direktivet.
- (5) For at bringe en bæredygtig transportpolitik inden for rækkevidde bør transportpriserne i højere grad afspejle de **eksterne** omkostninger, der er forbundet med $\parallel$ brug af køretøjer, tog, fly og skibe $\parallel$. Med henblik herpå er det nødvendigt at **anvende en sammenhængende og ambitiøs tilgang til** alle transportformer, idet der tages hensyn til hver enkelt transportforms kendetegn.
- (6) **Inden for andre transportformer end vejtransport er der påbegyndt en internalisering af eksterne omkostninger, og den relevante fællesskabslovgivning støtter en internalisering eller forhindrer den i det mindste ikke. CO₂-emissionerne bør håndteres ved at inddrage luftfarten i emissionshandelsordningen (ETS). Forbrug af elektricitet til tog er også omfattet af ETS, og søtransport vil blive inddraget i ETS inden længe. Andre eksterne omkostninger kan internaliseres gennem lufthavnsafgifter, som kan differentieres af miljømæssige hensyn og via infrastrukturbenyttelsesafgifter for anvendelse af jernbanerne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur ⁽³⁾. Desuden bør Kommissionen snarest foreslå en omarbejdning af den første jernbanepakke med henblik på at indføre harmoniserede støjrelaterede sporadgangsafgiftsordninger.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.3.2009.

⁽²⁾ EUT L 187 af 20.7.1999, s. 42. $\parallel$

⁽³⁾ EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29.

Onsdag, den 11. marts 2009

- (7) *I overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2001/14/EF, som fastlægger afgiftsprincipperne for anvendelse af jernbaneinfrastrukturen, er internalisering af eksterne omkostninger allerede mulig. Det er imidlertid en forudsætning for at udbrede sporadgangsafgifterne og opnå fuld internalisering af eksterne omkostninger i jernbanesektoren, at der også i vejtransportsektoren opkræves afgifter for eksterne omkostninger.*
- (8) *I vejtransportsektoren opkræves allerede adskillige afgifter og gebyrer, herunder afgifter og gebyrer til delvis at kompensere for eksterne omkostninger, f.eks. CO₂-emissioner, som det er tilfældet med brugsafgifterne på brændstof.*
- (9) I vejtransportsektoren udgør vejafgifter, dvs. afstandsbaseerede afgifter for brug af infrastrukturen, et retfærdigt og effektivt økonomisk virkemiddel til realisering af i målet om en bæredygtig transportpolitik, da sådanne afgifter hænger direkte sammen med brugen af infrastrukturen og kan differentieres efter den tilbagelagte strækning, køretøjets miljøpræstationer samt tid og sted for brugen af køretøjet, således at de kan fastsættes på et niveau, der afspejler omkostningerne ved den forurening og trafikbelastning, som den faktiske brug af køretøjet er årsag til. Desuden medfører vejafgifter ingen forvridning af konkurrencen på det indre marked, da alle brugere, uanset hvilken medlemsstat de har oprindelse i eller er etablerede i, skal betale dem i forhold til, hvor meget de benytter vejnettet.
- (10) Konsekvensanalysen viser, at brug af vejafgifter, der beregnes på grundlag af forureningsomkostningerne og - på veje med trafikbelastning - på grundlag af omkostningerne ved trafikbelastning, **kan bidrage til eller resultere i en mere effektiv og miljøvenlig vejtransport** og befordre EU's strategi for bekæmpelse af klimaændringer. Det ville nedbringe trafikbelastningen og den lokale forurening ved at tilskynde til brug af renere køretøjsteknologi, optimere logistisk adfærd og reducere tomkørsel. Det bidrager i stort omfang til at reducere brændstofforbruget og bekæmpe klimaændringer. Vejafgifter, hvori der ved beregningen indgår et omkostningselement relateret til trafikbelastning for brug af veje med trafikbelastning, **kan kun blive effektive, hvis de indgår i en handlingsplan, som omfatter forholdsregler over for de trafikanter, der ikke er omfattet af dette direktiv, f.eks. lignende afgiftsordninger eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, såsom trafikbegrænsninger og busbaner. Hidtil er det imidlertid ikke blevet påvist i tilstrækkeligt omfang, at sådanne vejafgifter har tilvejebragt betydelige forandringer i fordelingen på transportmidler.**
- (11) ▮ Princippet om, at forureneren betaler, gennemføres ved afgifter på eksterne omkostninger, hvilket også bidrager til at reducere de eksterne omkostninger.
- (12) Den model, Kommissionen har udviklet til beregning af de eksterne omkostninger ▮, rummer pålidelige metoder og en række faste værdier, der allerede kan danne grundlag for beregning af brugsafgifter for veje.
- (13) **Der bør på mellemlang sigt tilstræbes konvergens i metoderne for beregning af de eksterne omkostninger i alle europæiske afgiftssystemer, så de europæiske transportvirksomheder modtager klare prissignaler, der tilskynder dem til adfærdsoptimering.**
- (14) Der er stadig usikkerhed om omkostningerne og fordelene ved de systemer, der er nødvendige for at kontrollere differentierede brugsafgifter på de mindre trafikerede veje. Så længe den usikkerhed består, er en fleksibel tilgang på fællesskabsniveau det mest hensigtsmæssige. Med en fleksibel tilgang bør det overlades til medlemsstaterne at lægge vejnettets karakter på lokalt og nationalt plan til grund for deres beslutning om, om der skal indføres afgifter for eksterne omkostninger, og på hvilke veje.
- (15) På en medlemsstats område bør der ikke samtidig anvendes vejafgifter og tidsbaseerede brugsafgifter, da der ellers er risiko for fragmentering af afgiftsordningerne med negative virkninger for transportbranchen til følge, undtagen i helt særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt for finansiering af anlæg af tunneller, broer og bjergpas.

Onsdag, den 11. marts 2009

- (16) Tidsbaserede brugsafgifter, der pålægges på døgn-, uge-, måneds- eller årsbasis, bør ikke føre til diskrimination af lejlighedsvis brugere, da en stor andel af sådanne brugere formentlig er ikke-nationale transportvirksomheder. Der bør derfor fastsættes et mere præcist forhold mellem døgn-, uge-, måneds- og årssatser. **Af hensyn til effektivitet og rimelighed bør tidsbaserede brugsafgifter betragtes som et overgangsinstrument til opkrævning af infrastrukturafgifter. Derfor bør en udfasning af tidsbaserede afgiftsordninger tages med i betragtningerne. Medlemsstater, der grænser op til tredjelande, bør kunne fritages fra denne bestemmelse og fortsat anvende tidsbaserede afgiftsordninger på tunge godskøretøjer, der holder i kø ved grænseovergangsstederne.**
- (17) Inkonsekvens mellem afgiftsordninger for det transeuropæiske net og for andre dele af vejnettet, der benyttes af international trafik, bør undgås. De samme afgiftsprincipper bør derfor gælde for hele vejnettet mellem byerne.
- (18) I vejafgifter, der bygger på tilbagelagt afstand, bør der kunne indgå et eksterne omkostningselement, som baseres på omkostningerne ved luftforurening og støj fra trafikken. På veje med hyppig trafikbelastning og i spidsbelastningsperioder bør det endvidere være tilladt at lade omkostninger ved trafikbelastning, som overvejende bæres på lokalt niveau, indgå i afgiften for eksterne omkostninger. Det eksterne omkostningselement i vejafgifter bør kunne lægges oven i infrastrukturomkostningerne, forudsat at en række betingelser opfyldes ved omkostningsberegningen, således at der ikke pålægges uberettigede afgifter.
- (19) Afgiften for eksterne omkostninger bør for bedre at afspejle omkostningerne ved luftforurening og støj fra trafikken og trafikbelastning, differentieres efter vejtype, køretøjstype og tidspunkt, såsom døgn-, uge- og årstidsbestemte perioder med høj og lav belastning og natperioder.
- (20) For at det indre marked kan fungere, er det nødvendigt at have en fællesskabsretlige ramme for at sikre, at vejafgifter, der fastsættes ud fra de lokale omkostninger ved luftforurening og støj fra trafikken og trafikbelastning, er gennemsigtige, står i rimeligt forhold til målet og ikke er diskriminerende. Det kræver fælles afgiftsprincipper, beregningsmetoder og enhedsværdier for eksterne omkostninger, som hviler på anerkendte videnskabelige metoder, og mekanismer for anmeldelse af afgiftsordninger og rapportering herom til Kommissionen.
- (21) Den myndighed, der fastsætter afgiften for eksterne omkostninger bør ikke have nogen interesse i at fastsætte afgiftsbeløbet på et urimeligt niveau, den bør derfor være uafhængig af den organisation, der opkræver og administrerer afgifter. Erfaringen viser, at en forhøjelse af vejafgiften i bjergområder for at finansiere prioriterede projekter i det transeuropæiske transportnet ikke er en reel valgmulighed, **når definitionen på en korridor ikke er i overensstemmelse med den reelle trafikstrøm.** For at afhjælpe den situation bør **korridoren, for hvilken det er tilladt at anvende en forhøjet afgift, især dække vejafsnit, hvor indførelsen af en forhøjet afgift vil resultere i en trafikomlægning i retning af det pågældende prioriterede projekt.**
- (22) For at anlæg af prioriterede projekter af europæisk interesse kan få forrang, bør de medlemsstater, der har mulighed for at benytte forhøjede afgifter, bruge den mulighed, inden de pålægger en afgift for eksterne omkostninger. For at undgå urimelige afgifter for brugerne bør en afgift for eksterne omkostninger ikke kunne kombineres med en forhøjet afgift, medmindre de eksterne omkostninger overstiger den afgiftsforhøjelse, der allerede er pålagt. I sådanne tilfælde er det hensigtsmæssigt, at afgiftsforhøjelsen trækkes fra afgiften for eksterne omkostninger.
- (23) Hvor der pålægges differentierede afgifter for eksterne omkostninger, vil en differentiering af infrastrukturafgiften med henblik på at reducere trafikbelastningen, optimere infrastrukturdnyttelsen, minimere infrastruktursliddet eller fremme færdselssikkerheden udgøre en urimeligt stor byrde for visse bruger kategorier, og bør derfor udelukkes.
- (24) Rabatter og nedsættelser af afgiften for eksterne omkostninger bør ikke tillades, da der er betydelig risiko for, at nogle bruger kategorier derved bliver diskrimineret.

Onsdag, den 11. marts 2009

- (25) Opkrævning af en afgift for eksterne omkostninger i form af en vejafgift vil påvirke transportbeslutninger mere effektivt, hvis brugerne er bekendt med disse omkostninger. De bør derfor figurere særskilt på en **overskuelig** opgørelse, faktura eller lignende dokument fra vejafgiftsforvalteren. Et sådant dokument vil desuden gøre det lettere for transportvirksomhederne at vælte afgiften for eksterne omkostninger over på afsenderen eller andre kunder.
- (26) Elektroniske bompengesystemer er væsentlig for at undgå, at køer ved betalingsstederne bremser en glidende trafikafvikling og skader det lokale miljø. Det bør derfor sikres, at **afgifterne for infrastruktur og** eksterne omkostninger opkræves ved hjælp af et system, som opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/52/EF af 29. april 2004 om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer i Fællesskabet, som ved hjælp af egnede og tilpassede foranstaltninger sikrer, at tekniske, retlige og kommercielle hensyn og hensyn til beskyttelse af data og privatlivets fred bliver behørigt tilgodeset, når der indføres elektronisk opkrævning af vejafgifter ⁽¹⁾. Sådanne systemer bør desuden udformes uden bomme og på en sådan måde, at det for lave omkostninger er muligt efterfølgende at udvide systemet til at omfatte parallelle veje. Der bør dog fastsættes en overgangsperiode, hvori de nødvendige tilpasninger kan foretages.
- (27) *Det er vigtigt, at dette direktivs mål opfyldes på en sådan måde, at det ikke går ud over det indre markedes funktion. Det bør desuden undgås, at lastvognschauffører i fremtiden påtvinges stadig flere inkompatible og dyre elektroniske bokse i førerkabinen og løber en risiko for at begå fejltagelser under brugen af dem. En ukontrolleret vækst af teknologier er uacceptabel. Vejafgiftssystemernes interoperabilitet på fællesskabsplan som fastlagt i direktiv 2004/52/EF bør derfor gennemføres så hurtigt som muligt. Det bør tilstræbes at begrænse udstyret i køretøjet til en enkelt anordning, der giver mulighed for at anvende de forskellige tariffer, der er gældende i de forskellige medlemsstater.*
- (28) *Kommissionen bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre hurtig indførelse af en vejafgiftsordning med fuld interoperabilitet i overensstemmelse med direktiv 2004/52/EF og inden udgangen af 2010.*
- (29) Af hensyn til retlig klarhed bør det præciseres, hvor det er tilladt at pålægge regulerende afgifter, som specifikt skal mindske trafikbelastning eller miljøvirkninger, herunder luftforurening.
- (30) *Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende budgettet for det transeuropæiske transportnet (TEN-T) og strukturfondene til forbedring af transportinfrastrukturene for generelt at nedbringe de eksterne transportomkostninger og indføre elektroniske metoder til opkrævning af de afgifter, som dette direktiv giver anledning til.*
- (31) I overensstemmelse med de transportpolitiske mål i dette direktiv bør merprovenuet fra en afgift for eksterne omkostninger **fortrinsvis** anvendes til **at nedbringe og fjerne de eksterne omkostninger, der skyldes vejtrafikken, hvis det er muligt. Det kunne også anvendes til** at fremme bæredygtig mobilitet i bred forstand. Sådanne projekter bør derfor tage sigte på at lette effektiv prissætning, mindske forurening fra vejtrafik ved kilden og afbøde dens virkninger, forbedre køretøjernes CO₂- og energi-effektivitet og **forbedre den eksisterende vejinfrastruktur eller** udbygge alternativ infrastruktur til transportbrugerne. De kan for eksempel omfatte forskning og udvikling vedrørende renere køretøjer og gennemførelse af transportdelen af handlingsplanerne i henhold til Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af eksternt støj ⁽³⁾, hvori der kan indgå foranstaltninger til bekæmpelse af trafikstøj og luftforurening i nærheden af større infrastruktur-anlæg og i byområder. En sådan øremærkning af provenuet fritager ikke medlemsstaterne for forpligtelsen til at give Kommissionen underretning om visse nationale foranstaltninger, jf. traktatens artikel 88, stk. 3, og den foregriber heller ikke udfaldet af eventuelle procedurer, der indledes efter traktatens artikel 87 og 88.

⁽¹⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 124. ||

⁽²⁾ EFT L 296 af 21.11.1996, s. 55. ||

⁽³⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12.

Onsdag, den 11. marts 2009

- (32) Med henblik på at fremme interoperabiliteten mellem vejafgiftsordninger bør **medlemsstaterne tilskyndes til samarbejde** om at indføre et fælles vejafgiftssystem, forudsat at visse betingelser **opfyldes. Kommissionen bør støtte de medlemsstater, der ønsker at samarbejde om at indføre et fælles vejafgiftssystem på deres fælles områder.**
- (33) Kommissionen bør i god tid sende Europa-Parlamentet og Rådet en samlet vurdering af de indvundne erfaringer i de medlemsstater, der pålægger afgift for eksterne omkostninger i overensstemmelse med dette direktiv. I vurderingen bør indgå en analyse af fremskridtene i forbindelse med strategien for bekæmpelse af klimaændringer, herunder med hensyn til fastsættelsen af et fælles brændstofbeskatningselement for klimaændringer i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽¹⁾, herunder brændstof til tunge godskøretøjer. **Der bør også foretages en samlet vurdering af internaliseringen af eksterne omkostninger for alle andre transportformers vedkommende som grundlag for yderligere forslag til retsakter på dette område. Herved skulle der kunne indføres en fair og konkurrencedygtig ordning for internalisering af eksterne omkostninger, der bevirker, at enhver forvridding af det indre marked undgås inden for alle transportformer.**
- (34) I henhold til artikel 55, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽²⁾ skal provenu af afgifter, der betales direkte af brugerne, tages i betragtning ved beregning af finansieringskløften for et indtægtsskabende projekt. Da imidlertid provenuet fra en afgift for eksterne omkostninger er øremærket til projekter, der tager sigte på at nedbringe forurening fra vejtrafik ved kilden og afbøde dens virkninger, forbedre køretøjernes CO₂- og energieffektivitet og **forbedre den eksisterende vejinfrastruktur eller** udbygge alternativ infrastruktur til transportbrugerne, bør det ikke tages i betragtning ved beregning af finansieringskløften.
- (35) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (36) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at tilpasse bilag 0, III, IIIa og IV til den tekniske og videnskabelige udvikling og **bilag I, II og IIIa** til inflationen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i *direktiv 1999/62/EF*, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (37) Målet for dette direktiv, som er at tilskynde til differentiering af afgifter for eksterne omkostninger, som et middel til at gøre transport mere bæredygtig, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af den store betydning af transportens grænseoverskridende dimension bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 1999/62/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 indsættes i stedet for litra b) og ba) følgende:

- »b) »vejafgift«: betaling af et bestemt beløb for et køretøj, som afhænger af den tilbagelagte afstand på en bestemt infrastruktur, og hvori der indgår en infrastrukturafgift og/eller en afgift for eksterne omkostninger

⁽¹⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. ||

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25. ||

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. ||

Onsdag, den 11. marts 2009

- ba) »infrastrukturafgift«: en afgift, der pålægges i form af en vejafgift som kompensation for en medlemsstats omkostninger til infrastruktur **eller mere end én medlemsstats omkostninger, hvis infrastrukturprojektet er gennemført i fællesskab**
- bb) »afgift for eksterne omkostninger«: en afgift, der pålægges i form af en vejafgift som kompensation for de omkostninger, der opstår i en medlemsstat som følge af luftforurening fra trafikken **og trafikstøj** ■
- bc) »omkostninger ved luftforurening fra trafikken«: omkostninger som følge af skader, der skyldes udledning af visse skadelige stoffer til luften fra et køretøj under brugen
- bd) »omkostninger ved trafikstøj«: omkostninger som følge af skader, der skyldes støj fra et køretøj selv eller fra dets kontakt med vejbanen
-
- be) »vægtet gennemsnitlig infrastrukturafgift«: det samlede provenu af en infrastrukturafgift i løbet af en given periode divideret med de tilbagelagte køretøjskilometer på de afgiftsbelagte vejafsnit i samme periode
- bf) »vægtet gennemsnitlig afgift for eksterne omkostninger«: det samlede provenu af en afgift for eksterne omkostninger i løbet af en given periode divideret med de tilbagelagte køretøjskilometer på de afgiftsbelagte vejafsnit i samme periode.«

2) I stedet for artikel 7, 7a og 7b indsættes følgende:

»Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan bibeholde eller indføre vejafgifter og/eller brugsafgifter på **det transeuropæiske vejnet** eller **en hvilken som helst del af vejnettet, der normalt benyttes til international gods-transport i betydeligt omfang**, på de betingelser, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4 og i artikel 7a-7j.
2. Medlemsstaterne må ikke på deres område opkræve både vejafgifter og brugsafgifter ■. I medlemsstater, hvor brug af vejnettet er afgiftsbelagt, kan der dog også lægges afgift på afbenyttelse af broer, tunneller og bjergpas.
3. Vejafgifter og brugsafgifter skal opkræves uden direkte eller indirekte forskelsbehandling begrundet i transportvirksomhedernes nationalitet, den medlemsstat eller det tredjeland, hvori denne er etableret, køretøjernes registreringsland eller transportens afsendelses- eller bestemmelsessted.
4. Medlemsstaterne kan indføre reducerede vej- eller brugsafgifter eller undtagelser fra forpligtelsen til at betale vej- eller brugsafgift for køretøjer, der er undtaget fra kravet om, at der skal installeres og anvendes kontrolapparater i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (*), og i de tilfælde, der er omfattet af nærværende direktivs artikel 6, stk. 2, litra a) og b), på de deri fastsatte betingelser.
5. Indtil den 31. december 2011 kan en medlemsstat vælge kun at lægge vejafgifter og/eller brugsafgifter på køretøjer, der har en tilladt totalvægt på 12 ton og derover. Fra den 1. januar 2012 lægges der vejafgifter og/eller brugsafgifter på alle køretøjer som omhandlet i artikel 2, litra d), medmindre en medlemsstat skønner, at en udvidelse til køretøjer på mindre end 12 ton vil (**):

■

Onsdag, den 11. marts 2009

Artikel 7a

1. Brugsafgifter skal afspejle længden af det tidsrum, hvori den pågældende infrastruktur benyttes, og skal kunne betales for et døgn, en uge, en måned og et år. **Månedsafgiften** skal være **højest 10 % af årsafgiften**, ugeafgiften **højest 5 % af årsafgiften** og **afgiften for et døgn højest 2 % af årsafgiften**.

■

2. Brugsafgifter, herunder administrative udgifter, fastsættes af den pågældende medlemsstat til en sats, der ikke er højere end maksimumssatserne i bilag II for de forskellige køretøjsklasser.

Artikel 7b

1. Infrastrukturafgifter skal bygge på princippet om, at kun infrastrukturomkostninger skal dækkes. De vægtede gennemsnitlige infrastrukturafgifter skal stå i forhold til anlægsudgifterne og omkostningerne til drift, vedligeholdelse ■, udbygning **og sikring af sikkerhedsstandarder** for det pågældende infrastrukturnet. De vægtede gennemsnitlige infrastrukturafgifter kan også omfatte kapitalafkast eller fortjenstmargen baseret på markedsvilkår.

2. Afgifter for eksterne omkostninger skal stå i forhold til omkostningerne ved luftforurening fra trafikken, trafikstøj eller begge. På vejafsnit med trafikbelastning kan der i de eksterne omkostninger også indgå omkostninger ved trafikbelastning i de perioder, hvor der normalt er trafikbelastning på de pågældende vejafsnit.

3. De omkostninger, der medregnes, skal vedrøre det net eller en del af det net, for hvilket vejafgifterne opkræves, og de køretøjer, der er pålagt vejafgift. Medlemsstaterne kan vælge kun at dække en procentdel af disse omkostninger.

Artikel 7c

1. Afgiften for eksterne omkostninger tilpasses efter vejtype og EURO-emissionsklasse (**bilag IIIa, tabel 1**) samt tidsrum, hvis der i afgiften indgår omkostninger ved trafikbelastning eller omkostninger ved trafikstøj.

2. For hver kombination af køretøjsklasse, vejtype og tidsrum fastsættes afgiftsbeløbet for eksterne omkostninger i henhold til de i bilag IIIa anførte minimumskrav, fælles formler og øvre grænser for indregning af eksterne omkostninger.

3. **Køretøjer, som allerede opfylder de fremtidige EURO-emissionskrav forud for de anvendelsesdatoer, der foreskrives i de relevante bestemmelser, pålægges ikke afgiften for eksterne omkostninger.**

4. Afgiftsbeløbet for eksterne omkostninger fastsættes af **hver medlemsstat. Hvis en medlemsstat udpeger en myndighed til denne opgave**, skal myndigheden være juridisk og økonomisk uafhængig af **det organ**, der administrerer **og** opkræver hele afgiften eller en del af den. ■

Artikel 7d

1. Medlemsstaterne beregner infrastrukturafgiften ved en metode, der bygger på de grundlæggende principper i bilag III.

2. For koncessionsvejafgifter skal det maksimale niveau for infrastrukturafgiften svare til eller ligge under det niveau, der ville være resultatet, hvis der var anvendt en metode baseret på de grundlæggende beregningsprincipper i bilag III. Vurderingen af, om afgifterne er på et hertil svarende niveau, foretages på grundlag af en referenceperiode af en rimelig længde, der er afpasset efter koncessionskontraktens art.

Onsdag, den 11. marts 2009

3. Forpligtelserne i henhold til stk. 1 og 2 gælder ikke for vejafgiftsordninger, der allerede var indført den 10. juni 2008, eller for hvilke der inden den 10. juni 2008 ifølge en udbudsprocedure var modtaget bud eller svar på opfordringer til at forhandle ved udbud med forhandling, så længe disse ordninger fortsat er gældende, og forudsat at de ikke ændres væsentligt.

Artikel 7e

1. Der kan for usædvanlig infrastruktur i **bjerg- eller byområder** efter underretning af Kommissionen opkræves en forhøjet **vejafgift** for specifikke vejafsnit, hvor der lejlighedsvis er trafikbelastning, eller hvor vejtrafikken forårsager væsentlige miljøskader, hvis:

- a) provenuet fra forhøjelsen investeres i finansiering af ■ projekter, **der har til formål at fremme bæredygtig mobilitet, og** som direkte bidrager til at mindske trafikbelastningen eller miljøskaderne, og som befinder sig i samme korridor som den vejstrækning, forhøjelsen vedrører
- b) forhøjelsen ikke overstiger 15 % af den vægtede gennemsnitlige infrastrukturafgift, beregnet i overensstemmelse med artikel 7b, stk. 1, og artikel 7d, medmindre provenuet fra forhøjelsen investeres i grænseoverskridende afsnit af ■ projekter, **der har til formål at fremme bæredygtig mobilitet, og som vedrører** infrastruktur i bjergområder, i hvilket tilfælde forhøjelsen ikke må overstige 25 %
- c) forhøjelsen ikke fører til uretfærdig behandling af erhvervsmæssig trafik i forhold til andre trafikanter
- d) Kommissionen inden forhøjelsen træder i kraft får forelagt en beskrivelse af, nøjagtigt hvor forhøjelsen gælder, og bevis for, at der er truffet beslutning om finansiering af de i litra a) omhandlede **projekter**, og
- e) den periode, hvor forhøjelsen skal gælde, defineres og begrænses på forhånd og, for så vidt angår det forventede merprovenu, er i overensstemmelse med de finansieringsplaner og cost-benefit-analyser, der er fremlagt for de projekter, som provenuet fra forhøjelsen skal medfinansiere.

Bestemmelsen i første afsnit anvendes kun på nye grænseoverskridende projekter, hvis de berørte medlemsstater giver deres samtykke hertil.

2. Der kan også efter underretning af Kommissionen foretages en forhøjelse på et vejafsnit, som udgør en alternativ rute til det vejafsnit, hvor afgiften er forhøjet som omhandlet i stk. 1, hvis:

- forhøjelse på én vej vil føre til, at en betydelig andel af trafikken flytter over på den alternative rute, og
- betingelserne i stk. 1, første afsnit, litra a)-e), er opfyldt.

3. Infrastrukturafgifter, der er differentieret i henhold til artikel 7f, kan forhøjes.

4. Når Kommissionen modtager de krævede oplysninger fra en medlemsstat, der har til hensigt at pålægge en forhøjet afgift, skal den stille disse oplysninger til rådighed for medlemmerne af det i artikel 9c nævnte udvalg. Hvis Kommissionen finder, at den planlagte forhøjelse ikke opfylder betingelserne i stk. 1, eller hvis den finder, at den planlagte forhøjelse vil påvirke et randområdes økonomiske udvikling i stærkt negativ retning, kan den efter høringsproceduren i artikel 9c, stk. 2, forkaste de afgiftsplaner, der er fremlagt af den pågældende medlemsstat, eller forlange dem ændret.

Onsdag, den 11. marts 2009

5. På vejafsnit, der opfylder kriterierne for forhøjelse i stk. 1, kan en medlemsstat kun pålægge en afgift for eksterne omkostninger, hvis der også er sket en forhøjelse.

I

Artikel 7f

1. Vejafgifter, der kun består af en infrastrukturafgift, differentieres over EURO-emissionsklasserne (**bilag IIIa, tabel 1**) på en sådan måde, at ingen vejafgift er mere end 100 % højere end den vejafgift, der pålægges et tilsvarende køretøj, der opfylder de strengeste emissionskrav.

2. Hvis en fører i forbindelse med en kontrol ikke kan fremvise de køretøjsdokumenter, der er nødvendige for at konstatere, hvilken EURO-emissionsklasse køretøjet tilhører, kan medlemsstaterne pålægge den højeste af de gældende vejafgifter **under forudsætning af, at det efterfølgende er muligt at tilbagesøge den opkrævede afgiftsdifference.**

3. Vejafgifter, der kun består af en infrastrukturafgift, kan også differentieres med det formål at mindske trafikbelastning og infrastrukturslid, optimere udnyttelsen af den pågældende infrastruktur eller forbedre færdselssikkerheden, hvis:

- a) differentieringen er gennemsigtig, bredt offentliggjort og gældende for alle brugere på samme vilkår
- b) differentieringen sker på grundlag af, hvilket tidspunkt på dagen, hvilken dag eller hvilken årstid der er tale om
- c) ingen vejafgift er mere end **500 %** højere end den vejafgift, der gælder for det billigste tidspunkt på dagen, den billigste dag eller den billigste årstid.

4. Differentieringen i stk. 1 og 3 må ikke være udformet med henblik på at tilvejebringe ekstra vejafgiftsprovenu. Der skal kompenseres for en eventuel utilsigtet provenustigning ved ændringer i differentieringens struktur senest to år efter afslutningen af det regnskabsår, i hvilket det ekstra provenu er fremkommet.

5. Hvis der i en vejafgift indgår en afgift for eksterne omkostninger, finder stk. 1 og 3 ikke anvendelse på den del af vejafgiften, som udgøres af infrastrukturafgift.

Artikel 7g

1. Senest seks måneder inden en medlemsstat iværksætter en ny infrastrukturafgiftsordning, sender den Kommissionen følgende:

- a) For vejafgiftsordninger, der ikke involverer koncessionsvejafgifter:
  - de enhedsværdier og andre parametre, der anvendes ved beregning af de forskellige infrastruktur-omkostningselementer, og
  - klare oplysninger om, hvilke køretøjstyper der er omfattet af vejafgiftsordningen, om den geografiske udstrækning af det net eller den del af nettet, der anvendes ved hver omkostningsberegning, og om, hvor stor en procentdel af omkostningerne der søges dækket.
- b) For vejafgiftsordninger, der involverer koncessionsvejafgifter:
  - koncessionskontrakterne eller væsentlige ændringer af sådanne kontrakter

Onsdag, den 11. marts 2009

- den grundmodel, som koncessionsgiveren har baseret bekendtgørelsen om koncession på, jf. bilag VII B til direktiv 2004/18/EF; i grundmodellen skal indgå de skønnede omkostninger som defineret i artikel 7b, stk. 1, i forbindelse med koncessionen, den forventede trafik opgjort på køretøjstyper, de påtænkte vejafgiftsniveauer og den geografiske udstrækning af det net, der er omfattet af koncessionskontrakten.
2. Senest seks måneder efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger i henhold til stk. 1 afgiver Kommissionen udtalelse om, hvorvidt forpligtelserne i artikel 7d er opfyldt. Kommissionens udtalelser stilles til rådighed for det i artikel 9c nævnte udvalg **og Europa-Parlamentet**.
3. Senest seks måneder inden en medlemsstat iværksætter en ny ordning for afgifter for eksterne omkostninger, sender den Kommissionen følgende:
- a) nøjagtige oplysninger om, hvilke vejafsnit der pålægges afgift for eksterne omkostninger, og hvordan afgiften for eksterne omkostninger differentieres efter køretøjsklasser, vejtyper og tidspunkter
  - b) den forventede vægtede gennemsnitlige afgift for eksterne omkostninger og det forventede samlede provenu
  - c) navnet på den myndighed, der udpeges efter artikel 7c, stk. 4, til at fastsætte afgiften, og dens repræsentant
  - d) de parametre, data og oplysninger, der er nødvendige for at vise, hvordan beregningsmetoden i bilag IIIa bliver anvendt
  - e) *den påtænkte øremærkning af afgiften for eksterne omkostninger*
  - f) *en konkret plan for, hvordan merprovenuet fra en afgift for eksterne omkostninger vil blive brugt til at afbøde negative virkninger af transport.*
4. Senest seks måneder efter at have modtaget oplysningerne i henhold til stk. 3 kan Kommissionen beslutte at anmode den pågældende medlemsstat om at ændre den foreslåede afgift for eksterne omkostninger, hvis den finder, at bestemmelserne i artikel 7b, artikel 7c, artikel 7i eller artikel 9, stk. 2, ikke er overholdt. Kommissionens beslutning stilles til rådighed for det i artikel 9c nævnte udvalg **og Europa-Parlamentet**.

Artikel 7h

1. Medlemsstaterne må ikke indrømme nogen brugere rabatter eller nedsættelser af en vejafgift, for så vidt angår det afgiftselement, der vedrører eksterne omkostninger.
2. Medlemsstaterne kan indføre rabatter eller nedsættelser i infrastrukturafgiften under forudsætning af, at:
- a) den deraf følgende afgiftsstruktur er proportional, bredt offentliggjort og tilgængelig for alle brugere på lige vilkår og ikke medfører, at andre brugere pålægges yderligere omkostninger i form af højere vejafgifter
  - b) at sådanne rabatter og nedsættelser medfører faktiske besparelser i administrative omkostninger og højst er på 13 % af den infrastrukturafgift, der betales af tilsvarende køretøjer, som ikke er berettigede til rabat eller nedsættelse.

Onsdag, den 11. marts 2009

3. Med forbehold af betingelserne i artikel 7f, stk. 3, litra b), og artikel 7, stk. 4, kan vejafgifterne i undtagelsestilfælde, nemlig i forbindelse med specifikke projekter af væsentlig europæisk interesse **på området for godstransport**, differentieres på andre måder for at sikre sådanne projekters kommercielle levedygtighed, når de er udsat for direkte konkurrence fra andre former for køretøjstransport. Den deraf følgende afgiftsstruktur skal være lineær og proportional, bredt offentliggjort og tilgængelig for alle brugere på lige vilkår og må ikke medføre, at der væltes yderligere omkostninger over på andre brugere i form af højere vejafgifter. Inden den pågældende afgiftsstruktur indføres, kontrollerer Kommissionen, om disse betingelser er opfyldt.

Artikel 7i

1. Vejafgifter og brugsafgifter pålægges og opkræves, og betalingen af dem kontrolleres, på en sådan måde, at trafikafviklingen hindres mindst muligt, og således at enhver obligatorisk kontrol ved Fællesskabets indre grænser undgås. Med henblik herpå samarbejder medlemsstaterne om at fastlægge metoder til at give transportvirksomhederne mulighed for at erlægge brugsafgifter døgnet rundt, i det mindste på alle større salgssteder, med anvendelse af alle normale betalingsmidler i og uden for de medlemsstater, hvor de pålægges. Medlemsstaterne stiller tilstrækkelige faciliteter til rådighed på de steder, hvor vejafgifter og brugsafgifter betales, således at normale færdselssikkerhedsstandarder opretholdes.

2. Ordningerne for opkrævning af vejafgifter og brugsafgifter må **hverken finansielt eller på anden måde** uberettiget stille lejlighedsvis brugere af vejnettet ringere **end brugere, der anvender en alternativ betalingsform**. Hvis en medlemsstat opkræver vejafgifter eller brugsafgifter udelukkende ved hjælp af systemer, der kræver udstyr til installation i køretøjet (on-board units), sørger den for, at alle brugere kan erhverve de nødvendige on-board units, der opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/52/EF (**), på rimelige administrative og økonomiske vilkår.

3. Hvis en medlemsstat pålægger et køretøj en **vejafgift**, skal **det samlede vejafgiftsbeløb, infrastrukturafgiften og afgiften for eksterne omkostninger** fremgå af et dokument, som udleveres til transportvirksomheden, **om muligt ad elektronisk vej**.

4. Afgifter for eksterne omkostninger pålægges og opkræves ved hjælp af et elektronisk system, som opfylder kravene i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2004/52/EF. **Medlemsstaterne samarbejder endvidere om at sikre anvendelse af kompatible elektroniske systemer, som kan anvendes på en anden medlemsstats område, dog under forudsætning af, at satserne kan tilpasses om nødvendigt.**

5. **Så snart systemerne for afgiftsopkrævning baseret på Galileos satellitpositioneringssystem fungerer teknisk, pålægges og opkræves afgifterne for eksterne omkostninger ved hjælp af et interoperabelt europæisk elektronisk afgiftsopkrævningssystem, som omhandlet i direktiv 2004/52/EF.**

Artikel 7j

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstater, der indfører en ordning med vejafgifter og/eller brugsafgifter på infrastruktur, med forbehold af traktatens artikel 87 og 88, fastsætter passende kompensation for disse afgifter, **selv når de opkrævede afgiftsbeløb er lavere end minimumsatserne i bilag I.**

(*) EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8.

(**) **udfyldes i en senere fase af lovgivningsproceduren.**

(***) EUT L 166 af 30.4.2004, s. 124.«

3) I kapitel III indsættes følgende artikel ||:

»Artikel 8b

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om at indføre en fælles vejafgiftsordning for hele deres fælles område. I så fald skal medlemsstaterne sikre, at den senere drift af ordningen og eventuelle ændringer deraf sker i tæt samarbejde med Kommissionen.

Onsdag, den 11. marts 2009

2. Den fælles vejafgiftsordning skal opfylde bestemmelserne i artikel 7-7j og være åben for andre medlemsstaters deltagelse.»

4) I artikel 9 affattes stk. 1a og stk. 2 således:

»1a. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for ikke-diskriminerende anvendelse af regulerende afgifter med specifikt sigte på at nedbringe trafikbelastningen eller miljøvirkninger, herunder luftforurening, på veje, **særlig** i byområder, **herunder veje i det transeuropæiske net, som går gennem byområder.**

2. Medlemsstater, som pålægger en afgift for eksterne omkostninger, sikrer, at afgiftsprovenuet **først og fremmest** øremærkes **til at reducere og om muligt eliminere de eksterne omkostninger som følge af vejtrafik. Provenuet kan også anvendes** til foranstaltninger, der tager sigte på at lette effektiv pris-sætning, mindske forurening fra vejtrafik ved kilden og afbøde dens virkninger, forbedre **vejtransport-køretøjernes CO₂- og energieffektivitet og udbygge og forbedre den eksisterende vejinfrastruktur eller udvikle** alternativ infrastruktur til transportbrugerne.

Medlemsstater, der pålægger en infrastrukturafgift, bestemmer, hvordan afgiftsprovenuet skal anvendes. For at sikre udviklingen af transportnettet som helhed **skal** afgiftsprovenuet **primært** komme **vejtransportsektoren** til gode og anvendes på en sådan måde, at **vejtransportsystemet** kommer til at fungere optimalt.

Fra 2011 afsættes mindst 15 % af provenuet fra afgiften for eksterne omkostninger og fra infrastrukturafgifter i den enkelte medlemsstat til økonomisk støtte til TEN-T-projekter med det formål at øge transportens bæredygtighed. Denne procentdel øges gradvis over en årrække.»

5) Artikel 9b og 9c affattes således:

»Artikel 9b

Kommissionen fremmer dialog og udveksling af teknisk knowhow mellem medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv og særlig bilagene. Kommissionen tilpasser bilag 0, III, IIIa og IV på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling og **bilag I, II og IIIa** på baggrund af inflationen. Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9c, stk. 3.

Artikel 9c

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (*), jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.»

6) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Medlemsstater, der pålægger en afgift for eksterne omkostninger og/eller en infrastrukturafgift, udarbejder senest den 31. december 2012 og hvert fjerde år derefter, en rapport om de vejafgifter, der pålægges på deres område, og sender den til Kommissionen. Rapporten skal indeholde oplysninger om:

Onsdag, den 11. marts 2009

- a) den vægtede gennemsnitlige afgift for eksterne omkostninger og de specifikke afgiftsbeløb for alle kombinationer af køretøjsklasse, vejtype og tidspunkt
- b) det samlede provenu fra afgifter for eksterne omkostninger og oplysning om anvendelsen af provenuet, ||
- c) *hvordan afgiften for eksterne omkostninger eller infrastrukturafgiften indvirker på omlægningen mellem transportformerne, på optimeringen af vejtransporten og på miljøet, og hvordan afgiften for eksterne omkostninger indvirker på de eksterne omkostninger, medlemsstaterne ønsker at få dækket ved hjælp af afgiften; og*
- d) den vægtede gennemsnitlige infrastrukturafgift og det samlede provenu fra infrastrukturafgiften.

2. *Senest den 31. december 2010 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om adgangen til sikre parkeringspladser langs det transeuropæiske vejnet.*

Efter høring af de relevante arbejdsmarkedsparter ledsages rapporten af forslag om:

- a) *øremærkning af infrastrukturafgifter til et tilstrækkeligt antal sikre parkeringsområder langs det transeuropæiske vejnet, som infrastrukturoperatører eller offentlige myndigheder med ansvar for det transeuropæiske vejnet skal overholde*
- b) *retningslinjer for Den Europæiske Investeringsbank, Samhørighedsfonden og Strukturfondene for, hvordan der tages passende hensyn til sikre parkeringsområder ved udformning og samfinansiering af projekter inden for det transeuropæiske vejnet.*

3. *Senest den 31. december 2013 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og virkningerne af dette direktiv, navnlig for så vidt angår effektiviteten af bestemmelserne om dækning af omkostninger ved trafikbelastning og trafikforurening og om indføjelser af køretøjer over 3,5 ton, men under 12 ton. I rapporten skal der desuden gives en vurdering af:*

- a) om det er relevant at indregne andre eksterne omkostninger i beregningen af vejafgifter, navnlig omkostningerne ved CO₂-emissioner, hvis definitionen af et fælles brændstofbeskatningselement relateret til klimaændringer ikke har ført til et tilfredsstillende resultat, ulykkesomkostningerne og omkostningerne ved tab af biodiversitet
- b) om det er relevant at udvide direktivets anvendelsesområde til også at omfatte andre køretøjsklasser
- c) om det er muligt at indføre en anden køretøjsklassificering med henblik på afgiftsdifferentiering på grundlag af den gennemsnitlige indvirkning på miljø, trafikbelastning og infrastruktur og deres CO₂- og energieffektivitet, samt om det er praktisk og økonomisk muligt at pålægge og opkræve vejafgifter
- d) om det er teknisk og økonomisk muligt at indføre afstandsbase-remindsteafgifter på hovedfærdselsårer mellem byer. I rapporten skal der gøres rede for, hvilke typer vejsektioner der kan belægges med afgift, hvordan sådanne afgifter kan pålægges og opkræves omkostningseffektivt, og hvilken fælles enkel metode der kan benyttes til fastsættelse af mindstesatsen
- e) *om det er teknisk og økonomisk muligt gradvist at opgive tidsbaserede afgiftsordninger og indføre afstandsbase-remindsteafgifter, og om der skal opretholdes en undtagelse for medlemsstater, der grænser op til tredjelande, således at de fortsat kan anvende tidsbaserede afgiftsordninger for tunge godskøretøjer, der holder i kø ved grænseovergangsstederne; og*

Onsdag, den 11. marts 2009

f) om der skal udarbejdes et forslag til en ordning, der sikrer ensartet og samtidig internalisering af eksterne omkostninger for alle andre transportformer.

Rapporten ledsages af en vurdering af fremskridtene i internaliseringen af eksterne omkostninger for alle transportformer og af et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på yderligere ændring af dette direktiv.

7) Bilag III ændres således:

a) Første afsnit affattes således:

»I dette bilag fastlægges de grundlæggende principper for beregning af vægtede gennemsnitlige infrastrukturefgifter, der skal afspejle bestemmelserne i artikel 7b, stk. 1. Denne pligt til at fastsætte afgifterne efter omkostningerne berører ikke medlemsstaternes frihed til i overensstemmelse med artikel 7b, stk. 3, at vælge ikke at dække omkostningerne fuldt ud med afgiftsindtægter eller deres frihed til i overensstemmelse med artikel 7, punkt f, at lade særlige afgifter afvige fra gennemsnittet. (*)

(*) Disse bestemmelser giver sammen med fleksibiliteten i den måde, hvorpå omkostningerne dækkes over en periode (jf. punkt 2.1, tredje led), en betydelig margen til at fastsætte afgifter på niveauer, der er acceptable for brugerne og tilpasset efter medlemsstaternes specifikke transportpolitiske mål.

b) I punkt 1, andet led, ændres udtrykket »artikel 7a, stk. 1« til »artikel 7b, stk. 3«.

8) Efter bilag III indsættes bilaget til dette direktiv som bilag IIIa.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2010. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Onsdag, den 11. marts 2009

BILAG

»BILAG IIIa

MINIMUMSKRAV VED PÅLÆGNING AF AFGIFT FOR EKSTERNE OMKOSTNINGER OG ØVRE GRÆNSER FOR EKSTERNE OMKOSTNINGSELEMENTER

I dette bilag fastsættes de minimumskrav, der stilles ved pålægning af afgifter for eksterne omkostninger, og de øvre grænser for de omkostningselementer, der kan indgå i fastsættelse af beløbet.

1. De relevante dele af vejnettet

Medlemsstaterne skal oplyse, nøjagtig hvilken eller hvilke dele af vejnettet der er pålagt en afgift for eksterne omkostninger.

En medlemsstat **kan vælge** at lægge en afgift for eksterne omkostninger på kun en del af vejnettet **på grundlag af objektive kriterier**.

■

2. Relevante køretøjer, veje og tidspunkter

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, hvilken klassificering af køretøjerne der lægges til grund for differentiering af vejafgiften. Den skal også give Kommissionen meddelelse om, hvilke veje der er pålagt en høj afgift for eksterne omkostninger (i det følgende benævnt »veje i forstæder«), og hvilke veje der er pålagt en lav afgift for eksterne omkostninger (i det følgende benævnt »øvrige veje mellem byer«).

Medlemsstaterne skal ligeledes give Kommissionen meddelelse om de nøjagtige tidspunkter, der afgrænser natperioden og de forskellige døgn-, uge- og årstidsbestemte spidsbelastningsperioder, hvor større gener i forbindelse med trafikbelastning og støj eventuelt afspejles i en højere afgift for eksterne omkostninger.

Vejenes klassificering og periodernes placering skal bygge på objektive kriterier, der hænger sammen med, i hvilken grad vejene og deres nærmeste omgivelser er udsat for trafikbelastning og forurening, f.eks. befolkningstæthed, det årlige antal forureningsspidsværdier, som er målt i henhold til direktiv 96/62/EF, den gennemsnitlige trafikmængde pr. døgn og pr. time samt fremkommeligheden (den procentdel af døgnet eller året, hvor vejudnyttelsen er nær ved eller over kapacitetsgrænsen, og den gennemsnitlige ventetid/kø længde). De anvendte kriterier anføres i meddelelsen.

3. Afgiftsbeløb

Den uafhængige myndighed fastsætter ét bestemt beløb for hver **EURO-emissionsklasse**, vejtype og periode. Den deraf følgende afgiftsstruktur skal være gennemsigtig, bredt offentliggjort og tilgængelig for alle brugere på lige vilkår.

Ved fastsættelsen af afgifterne skal den uafhængige myndighed følge princippet om effektiv prissætning, dvs. en pris, der er tæt på den samfundsmæssige marginalomkostning ved brug af det pågældende køretøj. Afgiften skal fastsættes så tæt som muligt på de eksterne omkostninger, der kan tilskrives de pågældende kategorier af vejbrugere.

Ved fastsættelsen af afgiften tages der også hensyn til risikoen for, at trafikken flytter til en anden rute, eventuelle negative følger for færdselssikkerhed, miljø og trafikbelastning og løsninger, der kan mindske disse risici.

Den uafhængige myndighed skal overvåge, i hvor høj grad afgiftsordningen reducerer miljøskader fra vejtransport og mindsker trafikbelastningen på de steder, hvor den gælder. Den skal regelmæssigt justere afgiftsstrukturen og afgiftsbeløbene for de enkelte **EURO-emissionsklasser**, vejtyper og perioder efter ændringer i transportbehovet.

4. Eksterne omkostningselementer

4.1. Omkostninger ved luftforurening fra trafikken

Når en medlemsstat vælger helt eller delvis at indregne omkostningerne ved luftforurening fra trafikken i afgiften for eksterne omkostninger, skal den uafhængige myndighed beregne omkostningen ved luftforurening fra trafikken efter nedenstående formel eller benytte de faste værdier i tabel 1, hvis disse er lavere:

$$PCV_{ij} = \sum_k EF_{ik} \times PC_{jk}, \text{ hvor:}$$

Onsdag, den 11. marts 2009

- PCV_{ij} er omkostningen ved luftforurening fra køretøjsklasse i på vejtype j (EUR pr. køretøjskilometer)
- EF_{ik} er emissionsfaktoren for forurenende stof k og køretøjsklasse i (gram pr. kilometer)
- PC_{jk} omkostningen ved forurenende stof k på vejtype j (EUR pr. gram).

Der tages kun hensyn til partikelemissionen og emissionen af ozonprækursorer såsom nitrogenoxid og flygtige organiske forbindelser. Som emissionsfaktorer gælder de samme faktorer, som medlemsstaterne benytter til at udarbejde de nationale emissionsopgørelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer ⁽¹⁾ (hvilket kræver brug af EMEP/CORINAIR Emission Inventory Guidebook ⁽²⁾). Omkostningen ved de enkelte forurenende stoffer tages fra tabel 13 i »Handbook on estimation of external cost in the transport sector« ^{||}.

Tabel 1: **Maksimalle afgifter** ved luftforurening fra køretøjer i en given klasse

Cent pr. køretøjskilometer	Vejte pålagt højere afgifter for eksterne omkostninger/Vejte og motorveje i forstæder	Vejte pålagt lavere afgifter for eksterne omkostninger/Vejte og motorveje mellem byer
EURO 0	16	12
EURO I	11	8
EURO II	9	7
EURO III	7	6
EURO IV	4	3
EURO V 	3	2
EURO VI	2	1
Mindre forurenende end EURO VI, f.eks. tunge hybrid- og el-godskøretøjer eller køretøjer, der kører på naturgas/hydrogenblandinger eller hydrogenbrændstof	0	0

Beløb i cent, 2000.

Værdierne i tabel 1 er aritmetiske gennemsnit af værdierne i tabel 15 i »Handbook on estimation of external cost in the transport sector« ^{||} for køretøjer i fire forskellige vægtklasser. Medlemsstaterne kan anvende en korrektionsfaktor på værdierne i tabel 1, som afspejler køretøjsparkens faktiske sammensætning med hensyn til køretøjernes størrelse. Værdierne i tabel 1 kan multipliceres med en faktor på op til 2 i bjergområder, for så vidt som det er begrundet i vejenes stigning, højde over havet og/eller temperaturinversion.

Den uafhængige myndighed kan benytte data fra måling af luftforureningen og den lokale værdi for omkostningen ved de forurenende stoffer i forbindelse med alternative metoder, forudsat at det ikke fører til resultater, der er højere end dem, der ville være opnået ved hjælp af ovenstående formler, eller højere end ovenstående faste værdier for nogen af køretøjsklasserne.

Alle parametre, data og øvrige oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan omkostningerne ved luftforurening er beregnet, skal offentliggøres.

4.2. Omkostninger ved trafikstøj

Når en medlemsstat vælger helt eller delvis at indregne omkostningerne ved trafikstøj i afgiften for eksterne omkostninger, skal den uafhængige myndighed beregne omkostningen ved trafikstøj efter nedenstående formel eller benytte de faste værdier i tabel 2, hvis disse er lavere:

$$NCV_{ij} \text{ (dag)} = \sum_k NC_{jk} \times POP_k / ADT$$

⁽¹⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22.

⁽²⁾ Det Europæiske Miljøagentur metode ^{||}.

Onsdag, den 11. marts 2009

$NCV_{ij}(\text{nat}) = n \times NCV_{ij}(\text{dag})$, hvor

- NCV_{ij} er støjomkostningen for køretøjsklasse i på vejtype j (EUR pr. køretøjskilometer)
- NC_{jk} er støjomkostningen pr. person, der på vejtype j udsættes for støjniveauet k (EUR pr. person)
- POP_k er den population, der dagligt udsættes for støjniveau k, pr. kilometer (personer pr. kilometer)
- ADT er gennemsnitstrafikken pr. døgn (køretøjer)
- n er natkorrektionsfaktoren.

Den population, der udsættes for støjniveau k, aflæses på de strategiske støjkort, der er udarbejdet i medfør af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj ⁽¹⁾.

Omkostningen pr. person, der udsættes for støjniveau k, tages fra tabel 20 i »Handbook on estimation of external cost in the transport sector« ^{||}.

Ved beregning af gennemsnitstrafikken pr. døgn benyttes en vægtningsfaktor på højst 4 mellem tunge godskøretøjer og personbiler.

Tabel 2: Omkostninger ved støj fra køretøjer (NCV)

Cent pr. køretøjskilometer	Dag	Nat
Veje i forstæder	1,1	2
Øvrige veje mellem byer	0,13	0,23

Beløb i cent, 2000.

Kilde: Handbook on ^{||} estimation of external cost in the transport sector, tabel 22 ^{||}

Værdierne i tabel 2 kan multipliceres med en faktor på op til 5 i bjergområder, for så vidt som det er begrundet i vejenes stigning, højde over havet, temperaturinversion og/eller refleksion fra dalsiderne.

Alle parametre, data og øvrige oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan støjomkostningerne er beregnet, skal offentliggøres.

⁽¹⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12.«

I

Aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning) ***I

P6_TA(2009)0114

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning) (KOM(2008)0229 - C6-0184/2008 - 2008/0090(COD))

(2010/C 87 E/62)

(Fælles beslutningsprocedure – omarbejdning)

Forslaget ændret den 11. marts 2009 som følger ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringsforslagene blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 53, stk. 2 (A6-0077/2009).

Onsdag, den 11. marts 2009

P6_TC1-COD(2008)0069**Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 255, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen **||**,i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾. Forordningen bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) I traktaten om Den Europæiske Union fastslås princippet om åbenhed i artikel 1, stk. 2, hvori det hedder, at traktaten udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.
- (3) Åbenhed giver borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og sikrer forvaltningen en større legitimitet, effektivitet og gør den mere ansvarlig over for borgerne i et demokratisk system. Åbenhed bidrager til at styrke principperne om demokrati og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder som fastsat i artikel 6 i EU-traktaten og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (4) **Åbenhed kan også styrke principperne for god forvaltning i EU-institutionerne som fastlagt i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾(»chartret«). Der bør defineres passende interne procedurer og stilles tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til rådighed for at gennemføre princippet om åbenhed i praksis. [am 1]**

|| [am 2]**|| [am 3]**

- (5) **Den høring, som Kommissionen har foretaget, viste, at der er bred opbakning fra civilsamfundet bag Europa-Parlamentets anmodning om at få vedtaget et egentligt instrument vedrørende informationsfrihed, som skal finde anvendelse på EU's institutionelle rammer, i overensstemmelse med retten til god forvaltning i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. [am 92]**
- (6) Formålet med nærværende forordning er at give retten til aktindsigt størst mulig virkning og at fastsætte de generelle principper **||og de begrænsninger af hensyn til offentlige eller private interesser, der gælder for denne aktindsigt**, i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 2, **under hensyntagen til erfaringerne fra den indledende gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 og Europa-Parlamentets beslutning af 4. april 2006 med henstillinger til Kommissionen om adgang til institutionernes tekster ⁽⁴⁾. Denne forordning berører ikke den eksisterende ret til aktindsigt for medlemsstater, dømmende myndigheder eller undersøgelsesorganer. [am 4]**

⁽¹⁾ ...⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.⁽³⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.⁽⁴⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 151.

Onsdag, den 11. marts 2009

- (7) **I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 2, omhandler denne forordning de generelle principper og de begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser, der skal gælde for retten til aktindsigt, og som enhver anden form for EU-lovgivning skal være i overensstemmelse med.** [am 16]
- (8) I overensstemmelse med EU-traktatens artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, gælder retten til aktindsigt også i forbindelse med dokumenter, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager. [am 5]
- (9) Da spørgsmålet om aktindsigt ikke er genstand for bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i overensstemmelse med erklæring nr. 41, der er knyttet til Amsterdam-traktatens slutakt, lade sig lede af denne forordning hvad angår dokumenter vedrørende aktiviteter, der henhører under denne traktat.
- (10) Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 6. september 2006 forordning (EF) nr. 1367/2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer ⁽¹⁾. Hvad angår adgang til dokumenter, der indeholder miljøoplysninger, bør nærværende forordning følge forordning (EF) nr. 1367/2006.
- (11) **Rådet og Kommissionen optræder som lovgivende myndighed, herunder endog i henhold til delegeret kompetence, når de under medvirken af Europa-Parlamentet vedtager lovregler af generel rækkevidde, der har retskraft i eller for medlemsstaterne, i form af forordninger, direktiver, rammeafgørelser, beslutninger og afgørelser, på grundlag af de relevante bestemmelser i traktaterne.** [am 6]
- (12) **I overensstemmelse med de demokratiske principper i EU-traktatens artikel 6, stk. 1, og Domstolens praksis om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 bør adgangen til dokumenter udvides i de tilfælde, hvor institutionerne optræder som lovgivende myndighed, herunder i henhold til delegeret kompetence. Retsakter bør affattes på en klar og forståelig måde ⁽²⁾ og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende; forberedende dokumenter og alle tilhørende oplysninger, herunder juridiske udtalelser og den interinstitutionelle procedure, bør rettidigt gøres lettilgængelige for borgerne på internettet.**
- Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør aftale en bedre lovgivningspraksis, bedre modeller og teknikker til affattelse af lovgivning samt tekniske løsningsmodeller, som kan benyttes til at spore forberedende dokumenters livscyklus og til at dele disse dokumenter med de institutioner og organer, der medvirker i proceduren, i overensstemmelse med denne forordning, og de bør offentliggøre aftalen i Den Europæiske Unions Tidende.** [am 8]
- (13) **Et interinstitutionelt register over lobbyister og andre interesserede parter er et naturligt redskab til fremme af åbenhed og gennemsigtighed i lovgivningsprocessen.** [am 11]
- (14) At der er åbenhed i lovgivningsprocessen er af største vigtighed for borgerne. Derfor bør institutionerne aktivt formidle dokumenter, som udgør en del af lovgivningsprocessen. En aktiv formidling af dokumenter bør også foregå på andre områder.
- (15) **Som en foranstaltning til supplerung af denne forordning bør Kommissionen foreslå en retsakt, der skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, om fælles regler for videreanvendelse af information og dokumenter i institutionernes besiddelse for, med de nødvendige tilpasninger, at gennemføre principperne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽³⁾.** [am 22]

⁽¹⁾ EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13.

⁽²⁾ Interinstitutionel overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse (EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

Onsdag, den 11. marts 2009

- (16) Uden at dette berører national lovgivning om aktindsigt, bør medlemsstaterne i overensstemmelse med principperne om loyalt samarbejde og retssikkerhed, når de gennemfører akter fra EU-institutionerne, ikke undergrave opfyldelsen af denne forordnings målsætning, herunder graden af åbenhed, som forordningen søger at sikre på EU-plan, og medlemsstaterne bør navnlig sikre, at deres nationale bestemmelser om gennemførelse af EU-lovgivning giver EU-borgerne og andre berørte personer en klar og præcis forståelse for deres rettigheder og pligter, og at de nationale domstole sættes i stand til at sikre, at disse rettigheder og pligter respekteres. [am 100]
- (17) Selv om denne forordning hverken tilsigter eller medfører en ændring af national lovgivning om aktindsigt, er det dog klart, at medlemsstaterne, i kraft af princippet om loyalt samarbejde, der anvendes i forbindelserne mellem institutionerne og medlemsstaterne, **på nationalt plan bør sikre borgerne mindst den samme grad af åbenhed som på EU-plan ved gennemførelsen af EU-regler.**

Tilsvarende bør medlemsstaterne, uden at dette berører national parlamentarisk kontrol, sørge for ikke at hindre behandlingen af EU-klassificerede dokumenter. [am 20]

- (18) Dokumenter vedrørende ikke-lovgivningsmæssige procedurer som f.eks. bindende foranstaltninger uden generel rækkevidde og foranstaltninger vedrørende interne organisatoriske forhold, administrative og budgetmæssige akter samt akter af politisk karakter, der ikke er obligatoriske, såsom konklusioner, henstillinger og resolutioner, bør være lettilgængelige i overensstemmelse med princippet om god forvaltning som omhandlet i chartrets artikel 41, og samtidig bør effektiviteten i institutionernes beslutningsproces opretholdes. For hver enkelt kategori af dokumenter bør den ansvarlige institution og, i givet fald, de øvrige medvirkende institutioner give borgerne indblik i arbejdsgangen i de interne procedurer, der følges, og oplyse, hvilke enheder i organisationen der måtte være ansvarlige, disse enheders sagsområde, de fastsatte tidsfrister og en kontaktadresse. Der kan etableres særlige ordninger i forhold til de i proceduren interesserede parter, selv i de tilfælde, hvor der ikke kan gives aktindsigt; institutionerne bør tage behørigt hensyn til Den Europæiske Ombudsmands henstillinger. [am 9]
- (19) Institutionerne bør aftale fælles retningslinjer for registrering og klassificering af deres interne dokumenter samt arkivering heraf til historiske formål i overensstemmelse med principperne i denne forordning. Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁾ bør derefter ophæves. [am 10]
- (20) For at udvikle institutionernes aktiviteter inden for områder, der kræver en vis grad af fortrolig behandling, er det hensigtsmæssigt at indføre et omfattende sikkerhedssystem til behandling af EU-klassificerede oplysninger. Ved »EU-klassificerede oplysninger« bør forstås alle oplysninger og ethvert materiale, der i tilfælde af udlevering uden dertil indhentet bemyndigelse i forskellig grad ville kunne forvolde EU's interesser eller en eller flere af EU's medlemsstater skade, uanset om sådanne oplysninger og sådant materiale hidrører fra EU eller modtages fra medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer. I overensstemmelse med de demokratiske principper i EU-traktatens artikel 6, stk. 1, bør Europa-Parlamentet have adgang til EU-klassificerede oplysninger, navnlig når en sådan adgang er en nødvendig forudsætning for, at institutionen kan udføre sine lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige opgaver i henhold til traktaterne. [am 13]
- (21) Fællesskabsinstitutionerne og -organerne bør behandle personoplysninger på en loyal og gennemskuelig måde i fuld overensstemmelse med de registreredes rettigheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ og i retspraksis fra De Europæiske Fællesskabers Domstol (»Domstolen«). Institutionerne bør definere deres interne procedurer under behørig hensyntagen til henstillingerne fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Onsdag, den 11. marts 2009

- Efter vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 har Domstolens praksis samt afgørelser og udtalelser fra Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse tydeliggjort forholdet mellem den nævnte forordning og forordning (EF) nr. 45/2001, således at det er fastslået, at det er forordning (EF) nr. 1049/2001, der finder anvendelse på begæringer om aktindsigt i dokumenter med personoplysninger, og at enhver anvendelse af undtagelser fra aktindsigtsreglerne med henblik på at beskytte personoplysninger skal baseres på behovet for at beskytte privatlivets fred og den enkeltes integritet. [am 7]
- (22) Retten til aktindsigt i offentlige dokumenter berører ikke retten til adgang til personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001. Når en person anmoder om indsigt i oplysninger om sig selv (egenaces), bør en institution af egen drift undersøge, om den pågældende person har ret til indsigt i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001. [am 99]
- (23) Artikel 4 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer udelukker medlemmernes dokumenter fra anvendelsesområdet for den definition af »dokument«, der er anvendt i denne forordning. Disse dokumenter er, når de bliver fremsendt til institutionerne uden for lovgivningsprocessens rammer, stadig beskyttet af artikel 6 i medlemmernes statut. Derfor bør fortolkningen af denne forordning tage behørigt hensyn til, at medlemmerne af Europa-Parlamentet har ret til beskyttelse af deres politiske aktiviteter, således som det er fastslået i medlemmernes statut, for at beskytte Den Europæiske Unions demokratiske principper. [am 116]
- (24) Der bør fastlægges klare regler for udlevering af dokumenter, der hidrører fra medlemsstaterne, og af dokumenter fra tredjeparter, som indgår i retssager, eller som institutionerne har erhvervet i kraft af særlige undersøgelsesbeføjelser, som de har fået overdraget ved EF-lov.
- (25) De Europæiske Fællesskabers Domstol har fastslået, at forpligtelsen til at høre medlemsstaterne, hvis en begæring om aktindsigt vedrører et dokument, der hidrører fra dem, ikke giver medlemsstaterne vetoret eller ret til at påberåbe sig national love eller lovbestemmelser, og at den institution, der modtager en begæring om aktindsigt, kun kan give afslag på aktindsigt ud fra undtagelserne i denne forordning. Der er dog stadig behov for at klarlægge status for de dokumenter, som hidrører fra tredjeparter, for at sikre, at navnlig oplysninger vedrørende lovgivningsprocedurer ikke deles i højere grad med tredjeparter (herunder administrative myndigheder i tredjelande) end med de EU-borgere, som lovgivningen skal finde anvendelse på. [am 93+110]
- (26) I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 1, bør Kommissionen omgående gøre alle dokumenter, der omhandler de igangværende internationale forhandlinger om handelsaftalen vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACTA), offentligt tilgængelige. [am 109]
- (27) For at skabe større åbenhed i forbindelse med institutionernes arbejde bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen give aktindsigt ikke blot i dokumenter, institutionerne har udarbejdet, men også i dokumenter, de har modtaget. ■ En medlemsstat kan anmode **Europa-Parlamentet**, Kommissionen eller Rådet om ikke at meddele tredjemand **uden for institutionerne** et dokument fra denne stat uden dens forudgående samtykke. Hvis en sådan anmodning ikke efterkommes, bør den institution, som har modtaget anmodningen, begrunde sit afslag. I henhold til EF-traktatens artikel 296 er ingen medlemsstat forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser. [am 14]
- (28) Som udgangspunkt bør alle ■ dokumenter, som institutionerne har affattet eller modtaget, og som vedrører deres aktiviteter, registreres og være offentligt tilgængelige. Uden at dette berører Europa-Parlamentets kontrolfunktion, bør aktindsigt i hele dokumentet eller en del heraf dog kunne udsættes.[am 15]
- (29) Institutionerne bør sikre, at informationsteknologiens udvikling gør det nemmere at udøve retten til aktindsigt og ikke resulterer i en reduktion af den informationsmængde, der er tilgængelig for offentligheden. [am 17]

Onsdag, den 11. marts 2009

- (30) For at sikre, at retten til aktindsigt fuldt ud respekteres, bør der gælde en administrativ procedure med to faser med yderligere mulighed for domstolsprøvelse eller klage til Ombudsmanden.
- (31) **Institutionerne** bør **på en konsekvent og koordineret måde** informere offentligheden om de foranstaltninger, der er vedtaget for at gennemføre denne forordning, og uddanne **deres** personale til at bistå borgerne, når de ønsker at udøve de rettigheder, der følger af denne forordning **■ [am 19]**

■ [am 21]

- (32) I henhold til *EF-traktatens* artikel 255, stk. 3, **og principperne og reglerne i denne forordning** indarbejder hver enkelt institution særlige bestemmelser vedrørende aktindsigt i institutionens dokumenter i sin forretningsorden ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾. **[am 23]**
- (33) For at sikre, at denne forordning finder anvendelse fuldt ud på alle Unionens aktiviteter bør alle organer, der er oprettet af institutionerne, anvende de principper, der er fastsat heri. **Alle de øvrige EU-institutioner opfordres til at vedtage tilsvarende foranstaltninger, jf. EU-traktatens artikel 1. [am 12]**

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almene principper

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er:

- a) **i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255** at fastlægge de principper, betingelser og begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser, der skal gælde for retten til aktindsigt i **dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen** (»institutionerne«) **samt fra alle de øvrige agenturer og organer, der er oprettet af disse institutioner**, med henblik på **at sikre**, at **■** offentligheden **får** den videst mulige aktindsigt i sådanne dokumenter **[am 24]**
- b) at fastsætte bestemmelser med henblik på at lette udøvelsen af denne ret mest muligt
- c) at fremme **gennemsigtighed i forvaltningen** og god forvaltningsskik **inden for institutionerne** med **henblik på at sikre en forbedret aktindsigt i deres dokumenter.**[am 25]

Artikel 2

Personer, der har ret til aktindsigt **■ [am 27]**

1. Enhver fysisk eller juridisk person **eller enhver sammenslutning af fysiske eller juridiske personer** har ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne forordning. **[am 28]**

■ [am 29, 30, 31, 32, 33 + 34]

⁽¹⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43. **■**

⁽²⁾ EFT L 46 af 18.2.1994, s. 58. **■**

⁽³⁾ EFT L 263 af 25.9.1997, s. 27.

Onsdag, den 11. marts 2009

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på dokumenter, der er omfattet af artikel 4 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer. [am 114]
3. Der bør garanteres fri offentlig adgang til dokumenter vedrørende traktatbrudsmekanismer og -procedurer for at sikre, at princippet om institutionel åbenhed anvendes uindskrænket. [am 108]

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder.
2. Der gives offentligheden adgang til dokumenterne enten i elektronisk form i Den Europæiske Unions Tidende, gennem en officiel institutions register eller efter skriftlig begæring.

Der skal i overensstemmelse med artikel 11 sikres direkte adgang til dokumenter, som er udarbejdet eller modtaget i forbindelse med en lovgivningsprocedure.

3. Denne forordning berører ikke den udvidede ret til aktindsigt, der kan følge af folkeretlige instrumenter eller retsakter vedtaget af institutionerne til gennemførelse heraf eller medlemsstaternes lovgivning, i dokumenter, som institutionerne er i besiddelse af. [am 35]

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »dokument«: **data eller indhold af enhver art** uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser) **vedrørende emner, der har at gøre med politikker, aktiviteter og beslutninger, der henhører under institutionens kompetenceområde; oplysninger, der findes i elektroniske lagrings-, behandlings- og søgesystemer (inklusive eksterne systemer, der anvendes i forbindelse med institutionens arbejde), udgør et dokument eller dokumenter. En institution, der har til hensigt at indføre et nyt elektronisk lagringssystem eller at foretage væsentlige ændringer i et eksisterende system, vurderer de sandsynlige konsekvenser for retten til aktindsigt som fastlagt ved denne forordning og handler således, at målsætningen om åbenhed fremmes.**

Funktionerne til søgning af information, som institutionerne oplagrer i elektroniske lagringssystemer, tilpasses for at efterkomme gentagne anmodninger fra offentligheden, som det ikke er muligt at efterkomme ved at anvende de værktøjer, der umiddelbart er tilgængelige til udnyttelse af systemet [am 36]

- b) »klassificerede dokumenter«: **dokumenter, hvis udlevering kunne påvirke beskyttelsen af Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters væsentlige interesser, navnlig inden for offentlig sikkerhed, forsvar og militære anliggender, og som kan klassificeres helt eller delvist [am 37]**
- c) »lovgivningsmæssige dokumenter«: **i princippet dokumenter, som er udarbejdet eller modtaget i forbindelse med procedurer til vedtagelse, herunder i henhold til delegeret kompetence, af akter, der er retligt bindende i eller for medlemsstaterne, og hvis vedtagelse ifølge traktaten kræver Europa-Parlamentets inddragelse eller medvirken; undtagelsesvis betragtes generelle foranstaltninger, der i henhold til traktaterne vedtages af Rådet og Kommissionen uden Europa-Parlamentets medvirken, som »lovgivningsmæssige« [am 101]**

Onsdag, den 11. marts 2009

- d) »ikke-lovgivningsmæssige dokumenter«: *dokumenter, som er udarbejdet eller modtaget i forbindelse med procedurer til vedtagelse af akter, der ikke er obligatoriske, såsom konklusioner, henstillinger og resolutioner, eller akter, der er retligt bindende i eller for medlemsstaterne, men ikke er af generel rækkevidde som de under litra c) nævnte akter [am 39]*
- e) »administrative dokumenter«: *dokumenter vedrørende institutionernes beslutningsproces eller foranstaltninger vedrørende interne organisatoriske, administrative eller budgetmæssige forhold i den pågældende institution [am 40]*
- f) »arkiv«: *en institutions redskab til struktureret styring af registreringen af alle institutionens dokumenter vedrørende en igangværende eller nyligt afsluttet procedure [am 41]*
- g) »historiske arkiver«: *den del af institutionernes arkiver, som i overensstemmelse med litra a) er blevet udvalgt til permanent opbevaring [am 42]*
- h) »tredjepart«: *enhver fysisk eller juridisk person eller enhed uden for den pågældende institution, herunder medlemsstaterne, andre institutioner og organer i eller uden for fællesskabsregi og tredjelande.*

Der offentliggøres en udførlig liste over alle kategorier af akter, som er omfattet af definitionerne i litra a) til e), i Den Europæiske Unions Tidende og på institutionernes internetwebsteder. Institutionerne aftaler og offentliggør endvidere fælles kriterier for arkivering. [am 43]

Artikel 5

Klassificerede dokumenter

1. Ud fra offentlige hensyn, jf. artikel 6, stk. 1, klassificerer en institution, uden at dette berører den parlamentariske kontrol på EU-plan og på nationalt plan, et dokument, hvis udlevering kunne undergrave beskyttelsen af Den Europæiske Unions eller en eller flere medlemsstaters væsentlige interesser.

Oplysninger klassificeres som følger:

- a) »EU TOP SECRET«: *denne klassifikation anvendes kun til oplysninger og materiale, hvis udlevering uden dertil indhentet bemyndigelse ville kunne forvolde Den Europæiske Unions eller én eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser overordentlig alvorlig skade*
- b) »EU SECRET «: *denne klassifikation anvendes kun til oplysninger og materiale, hvis udlevering uden dertil indhentet bemyndigelse ville kunne forvolde Den Europæiske Unions eller én eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser alvorlig skade*
- c) »EU CONFIDENTIAL «: *denne klassifikation anvendes til oplysninger og materiale, hvis udlevering uden dertil indhentet bemyndigelse ville kunne forvolde Den Europæiske Unions eller en eller flere af dens medlemsstaters vitale interesser skade*
- d) »EU RESTRICTED«: *denne klassifikation anvendes til oplysninger og materiale, hvis udlevering uden dertil indhentet bemyndigelse vil være uhensigtsmæssig for Den Europæiske Unions eller en eller flere af dens medlemsstaters interesser.*

2. Oplysninger klassificeres kun i nødvendigt omfang.

Så vidt muligt anfører udstederen på de klassificerede dokumenter en dato eller periode, efter hvilken indholdet kan nedklassificeres eller afklassificeres.

Onsdag, den 11. marts 2009

I modsat fald skal vedkommende tage klassificeringen op til revision mindst hvert femte år for at undersøge, om den oprindelige klassifikationsgrad stadig er nødvendig.

Klassifikationsgraden skal fremgå klart og korrekt, og den opretholdes kun, så længe der er grund til at beskytte oplysningerne.

Ansvar for klassificering af oplysninger og for eventuel senere nedklassificering eller afklassificering påhviler alene den udstedende institution eller den institution, der har modtaget det klassificerede dokument fra tredjemand eller en anden institution.

3. *Uden at dette berører andre EU-institutioners ret til aktindsigt udleveres klassificerede dokumenter kun til tredjemand med udstederens samtykke.*

Når en institution afviser at give aktindsigt, skal afgørelsen imidlertid begrundes på en sådan måde, at den i artikel 6, stk. 1, beskyttede interesse ikke lider skade.

Når mere end én institution er inddraget i behandlingen af et klassificeret dokument, gives der den samme klassificering, og der indledes mægling, hvis de pågældende institutioner har en forskellig vurdering af, hvilket beskyttelsesniveau der skal gives.

Dokumenter vedrørende lovgivningsmæssige procedurer klassificeres ikke; gennemførelsesforanstaltninger er klassificerede inden vedtagelsen, for så vidt som klassificeringen er nødvendig og har til formål at forebygge en negativ indvirkning på selve foranstaltningen. Internationale aftaler, der vedrører deling af fortrolige oplysninger, og som er indgået på vegne af Den Europæiske Union eller Fællesskabet, kan ikke give et tredjeland eller en anden international organisation ret til at forhindre Europa-Parlamentet i at få adgang til fortrolige oplysninger.

4. *Begæringer om aktindsigt i klassificerede dokumenter efter de i artikel 17 og 18 foreskrevne procedurer kan kun behandles af de personer, der har ret til at gøre sig bekendt med de pågældende dokumenter. Disse personer vurderer ligeledes, hvilke henvisninger der kan gives til klassificerede dokumenter i det offentlige register.*

5. *Klassificerede dokumenter indføres kun i en institutions register eller gøres kun offentligt tilgængelige med udstederens samtykke.*

6. *Når en institution afslår at give aktindsigt i et klassificeret dokument, skal afgørelsen begrundes på en sådan måde, at de interesser, der er beskyttet af de i artikel 6, stk. 1, fastsatte undtagelser, ikke lider skade.*

7. *Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at principperne i denne forordning overholdes i forbindelse med behandlingen af begæringer om aktindsigt i klassificerede dokumenter, uden at dette berører national parlamentarisk kontrol.*

8. *Institutionernes sikkerhedsforskrifter om klassificerede dokumenter offentliggøres.*

9. *Europa-Parlamentet har adgang til klassificerede dokumenter via et særligt tilsynsudvalg bestående af medlemmer, der er udpeget af Formandskonferencen. Disse medlemmer gennemgår en særlig sikkerhedsgodkendelsesprocedure og forpligter sig højtideligt ved ed til ikke på nogen måde at videregive de oplysninger, som de får adgang til.*

Europa-Parlamentet vedtager i sine interne bestemmelser i overensstemmelse med sine traktatfæstede forpligtelser sikkerhedsstandarder og -sanktioner svarende til dem, der er fastsat i Rådets og Kommissionens interne sikkerhedsforskrifter. [am 44]

Onsdag, den 11. marts 2009

Artikel 6

Generelle undtagelser fra retten til aktindsigt [am 45]

1. **Uden at dette berører de i artikel 5 omhandlede tilfælde, afslår** institutionerne **■** at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til: **[am 46]**

a) **intern offentlig sikkerhed i Den Europæiske Union eller en eller flere af dens medlemsstater [am 47]**

b) forsvar og militære anliggender

c) **c)privatlivets fred og det enkelte individs integritet i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, navnlig de gældende bestemmelser for institutionerne i henhold til EF-traktatens artikel 286, samt princippet om gennemsigtighed i forvaltningen og god forvaltningsskik som fastsat i artikel 1, litra c), i denne forordning [am 49]**

d) internationale forbindelser

e) Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik

f) miljøet, som for eksempel ynglesteder for sjældne arter.

2. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af **offentlige eller private interesser i forbindelse med: [am 48]**

a) en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser

b) intellektuelle ejendomsrettigheder

c) juridisk rådgivning og domstolsbehandling, **undtagen juridisk rådgivning i forbindelse med procedurer, der fører til en retsakt eller en ikke-lovgivningsmæssig retsakt til almindelig anvendelse [am 50]**

d) formålet med inspektioner, undersøgelser og revision

e) objektivitet og uvildighed ved **offentlige indkøbsprocedurer, indtil den kontraherende institution har truffet afgørelse, eller inden for en udvælgelseskomité som led i en procedure, der fører til ansættelse af personale, indtil ansættelsesmyndigheden har truffet afgørelse. [am 51]**

■ [am 52]

3. Undtagelserne i stk. 2 **||** finder anvendelse, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i, at de udleveres. **■** En **stærk** offentlig interesse **foreligger**, når de **dokumenter**, der anmodes om, **er blevet udarbejdet eller modtaget i forbindelse med procedurer med henblik på vedtagelse af EU-retsakter eller ikke-lovgivningsmæssige retsakter til almindelig anvendelse. Ved afvejningen af den offentlige interesse i en udlevering lægges der særlig vægt på, om de dokumenter, der anmodes om, vedrører beskyttelsen af grundlæggende rettigheder eller retten til at leve i et sundt miljø. [am 53]**

4. **Definitionen af en mere tungtvejende offentlig interesse tager behørigt hensyn til, at medlemmer af Europa-Parlamentet har ret til beskyttelse af deres politiske aktivitet og uafhængighed, særlig hvad angår artikel 6, stk. 2, i medlemmernes statut. [am 115]**

Onsdag, den 11. marts 2009

5. *Dokumenter, hvis udlevering ville udgøre en risiko for miljøbeskyttelsesværdier som f.eks. ynglesteder for sjældne arter, må kun udleveres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1367/2006. [am 54]*

6. *Personoplysninger udleveres ikke, hvis udleveringen vil krænke privatlivets fred eller den pågældende persons integritet. Sådanne krænkelser foreligger ikke:*

— *hvis oplysningerne udelukkende vedrører den pågældende persons erhvervmæssige aktiviteter, medmindre udleveringen i betragtning af de særlige omstændigheder må formodes at ville skade den pågældende person*

— *hvis oplysningerne udelukkende vedrører en offentlig person, medmindre udleveringen i betragtning af de særlige omstændigheder må formodes at ville skade den pågældende person eller andre personer, der har forbindelse til ham eller hende*

— *hvis oplysningerne allerede er blevet offentliggjort med den pågældende persons samtykke.*

Personoplysninger skal imidlertid udleveres, hvis en tungtvejende offentlig interesse kræver udlevering. I givet fald skal institutionen eller organet angive den offentlige interesse. Institutionen eller organet skal begrunde, hvorfor den offentlige interesse i det konkrete tilfælde vejer tungere end den pågældende persons interesser.

Når en institution eller et organ nægter at give aktindsigt i et dokument under henvisning til stk. 1, skal institutionen eller organet overveje, om det er muligt at give delvis aktindsigt. [am 90, 96 + 102]

7. *Hvis kun dele af det ønskede dokument er omfattet af en undtagelse, skal den resterende del af dokumentet udleveres.*

8. *Undtagelserne som fastlagt i denne artikel finder ikke anvendelse på dokumenter, der er fremsendt som led i procedurer, der fører til en retsakt eller en ikke-lovgivningsmæssig retsakt til almindelig anvendelse. Undtagelserne finder kun anvendelse i den periode, hvor beskyttelsen er begrundet i dokumentets indhold. Undtagelserne finder anvendelse i højst 30 år. Med hensyn til dokumenter, der er omfattet af undtagelsen vedrørende privatlivets fred og den enkeltes integritet, kan undtagelsen om nødvendigt finde anvendelse efter udløbet af dette tidsrum. [am 55]*

9. *Undtagelserne som fastlagt i denne artikel fortolkes ikke som henvisende til oplysninger af almen interesse vedrørende modtagere af EU-midler, som der er adgang til inden for rammerne af ordningen for finansiel gennemsigtighed. [am 56]*

Artikel 7

Høring af tredjeparter [am 57]

1. *Med hensyn til dokumenter fra tredjepart udleveres de af institutionerne uden høring af udstederen, hvis det er indlysende, at ingen af undtagelserne i denne forordning finder anvendelse. Høring af tredjepart finder sted, hvis denne part ved indgivelsen af dokumentet har anmodet om, at det behandles på en særlig måde, for at vurdere, om en undtagelse i denne forordning finder anvendelse. Dokumenter, der stilles til rådighed for institutionerne for at påvirke den politiske beslutningsproces, bør offentliggøres. [am 58]*

2. *Hvis en begæring vedrører et dokument, der hidrører fra en medlemsstat*

— *ikke er fremsendt af den pågældende medlemsstat i dens egenskab af medlem af Rådet, eller*

Onsdag, den 11. marts 2009

- *ikke vedrører oplysninger, der er forelagt Kommissionen i forbindelse med gennemførelse af fællesskabspolitikker og -lovgivning,*

høres myndighederne i den pågældende medlemsstat. Den institution, der er i besiddelse af dokumentet, udleverer det, medmindre medlemsstaten giver en begrundelse for at ville holde det tilbage ud fra de undtagelser, der er nævnt i artikel 4 eller **i tilsvarende bestemmelser i intern lovgivning, eller på grundlag af EF-traktatens artikel 296, stk. 1, litra a), gør indsigelse under henvisning til, at udbredelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser. Institutionen vurderer, om de af medlemsstaten fremsatte begrundelser er rimelige.** [am 91]

3. Fremsættes der over for en medlemsstat begæring om aktindsigt i et dokument i dens besiddelse, som hidrører fra en institution, rådfører medlemsstaten sig, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres, med den pågældende institution for at træffe en afgørelse, som ikke bringer opfyldelsen af denne forordnings målsætning i fare, **uden at dette berører national parlamentarisk kontrol.** Medlemsstaten kan i stedet henvise begæringen til institutionen. [am 60]

Artikel 8

Reproduktion af dokumenter

Denne forordning berører ikke eksisterende regler om ophavsret, som kan begrænse tredjeparts ret til at reproducere eller gøre brug af frigivne dokumenter. [am 82]

Artikel 9

Princippet om god forvaltning

Med udgangspunkt i kodeksen for god forvaltningsskik vedtager og offentliggør institutionerne generelle retningslinjer om rækkevidden af forpligtelserne vedrørende fortrolighed og tavshedspligt, der er fastslået i EF-traktatens artikel 287, forpligtelsen til at sikre en saglig og åben forvaltning samt beskyttelsen af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001. Disse retningslinjer definerer ligeledes de sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af manglende efterlevelse af denne forordning i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne samt institutionernes interne regler. [am 107]

AFSNIT II

Åbenhed i lovgivningsarbejdet og i det ikke-lovgivningsmæssige arbejde

Artikel 10

Åbenhed i lovgivningsarbejdet

1. **I overensstemmelse med de demokratiske principper i EU-traktatens artikel 6, stk. 1, og Domstolens praksis om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001, giver institutioner, der optræder som lovgivende myndighed, herunder i henhold til delegeret kompetence, den videst mulige adgang til deres aktiviteter.**

2. **Dokumenter vedrørende deres lovgivningsprogrammer, forudgående høringer af civilsamfundet, konsekvensanalyser og andre forberedende dokumenter, der har relation til en lovgivningsprocedure, skal være tilgængelige på et brugervenligt, interinstitutionelt websted og offentliggøres i en særlig serie af Den Europæiske Unions Tidende.**

3. **Forslag til retsakter og andre juridiske EU-tekster affattes på en klar og forståelig måde, og institutionerne aftaler fælles retningslinjer og modeller vedrørende affattelsen for at øge retssikkerheden i overensstemmelse med Domstolens relevante praksis.**

Onsdag, den 11. marts 2009

4. *Under lovgivningsproceduren offentliggør hver institution og hvert organ, der medvirker i beslutningsprocessen, sine forberedende dokumenter og alle tilhørende oplysninger, herunder juridiske udtalelser, i en særlig serie af Den Europæiske Unions Tidende samt på et fælles internetwebsted, der gengiver den pågældende procedures livscyklus.*

5. *Initiativer eller dokumenter, der hidrører fra interesserede parter og på nogen måde har til formål at påvirke beslutningsprocessen, offentliggøres.*

6. *Retsakter, der er blevet vedtaget, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, jf. artikel 12.*

7. *I kraft af princippet om loyalt samarbejde, der er retningsgivende for forbindelserne mellem institutionerne og medlemsstaterne, søger medlemsstaterne for ikke at undergrave opfyldelsen af denne forordnings målsætning at sikre, at der etableres en ensartet grad af åbenhed i forbindelse med nationale foranstaltninger til gennemførelse af akter fra Den Europæiske Unions institutioner, særlig ved klart at offentliggøre henvisningerne til de nationale foranstaltninger. Målsætningen er at give borgerne en klar og præcis forståelse af deres rettigheder og pligter i henhold til konkrete EU-bestemmelser og at sætte de nationale domstole i stand til at sikre, at disse rettigheder og pligter respekteres i overensstemmelse med principperne om retssikkerhed og beskyttelse af den enkelte. [am 103]*

Artikel 11

Offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

1. *I overensstemmelse med principperne i denne forordning aftaler institutionerne, hvilken opbygning og udformning Den Europæiske Unions Tidende skal have, under hensyntagen til den allerede eksisterende interinstitutionelle aftale.*

Ud over de retsakter, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, og Euratom-traktatens artikel 163, første afsnit, og med forbehold af denne forordnings **artikel 6**, offentliggøres følgende dokumenter i Den Europæiske Unions Tidende:

■

- a) de fælles holdninger, som Rådet har fastlagt efter procedurerne i EF-traktatens artikel 251 og 252 og begrundelserne herfor samt Europa-Parlamentets holdninger i disse procedurer
- b) **andre direktiver end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, andre beslutninger end dem, der er nævnt i EF-traktatens artikel 254, stk. 1, henstillinger og udtalelser**

■

- c) konventioner, der er undertegnet mellem medlemsstater i henhold til EF-traktatens artikel 293
- d) de internationale aftaler, som Fællesskabet har indgået, eller som er indgået i henhold til EU-traktatens artikel 24.

■

- e) de fælles holdninger, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 34, stk. 2
- f) **rammeafgørelser og afgørelser, der er nævnt i EU-traktatens artikel 34, stk. 2**
- g) **de konventioner, der er udarbejdet af Rådet i henhold til EU-traktatens artikel 34, stk. 2.**

Onsdag, den 11. marts 2009

2. På forslag af styrelsesudvalget for Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer træffer Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab afgørelse om, hvilke andre dokumenter der skal offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende ⁽¹⁾. [am 74 + 105]

Artikel 12

Institutionernes forvaltningsskik med hensyn til åbenhed [am 77]

1. Institutionerne skal udvikle god forvaltningsskik for at fremme udøvelsen af den ret til aktindsigt, der er garanteret ved denne forordning. *Institutionerne skal organisere og opbevare de oplysninger, som er i deres besiddelse, på en sådan måde, at der uden nogen ekstra indsats kan gives offentligheden adgang til oplysningerne.* [am 78]

2. For at sikre, at principperne om åbenhed og god forvaltning føres effektivt ud i livet, aftaler de berørte institutioner fælles gennemførelsesregler og procedurer for indgivelse, klassificering, afklassificering, registrering og formidling af dokumenter.

For at lette en ægte debat mellem beslutningsprocessens aktører og med forbehold af åbenhedsprincippet gør institutionerne det klart for borgerne, såfremt og hvornår der i beslutningsprocessens specifikke faser ikke kan gives direkte adgang til dokumenter. Disse begrænsninger gælder ikke, når der først er truffet beslutning. [am 79]

3. Institutionerne oplyser på en rimelig og gennemskuelig måde borgerne om deres organisationsplan ved at angive deres interne enheders sagsområder, den interne arbejdsgang og de vejledende frister i procedurer, der henhører under deres sagsområder, samt hvilke tjenestegrene borgeren skal henvende sig til for at få støtte, oplysninger eller administrativ klageadgang. [am 80]

4. Institutionerne nedsætter et interinstitutionelt artikel 255-udvalg til at undersøge og udveksle den bedste praksis, spore hindringer for adgang og brugbarhed samt ikke-offentliggjorte datakilder, behandle eventuelle konflikter, fremme interoperabilitet, genanvendelse og fusion af registre, standardisere dokumentkoder via en europæisk standardiseringsorganisation, skabe en fælles EU-portal for at sikre aktindsigt i alle EU's dokumenter og drøfte den fremtidige udvikling vedrørende aktindsigt. [am 81]

Artikel 13

Finansiell åbenhed

Oplysninger om EU-budgettet, dets gennemførelse og modtagere af EU-midler og -tilskud offentliggøres og gøres tilgængelige for borgerne.

Sådanne oplysninger bør også være tilgængelige via et særligt websted og en særlig database, hvor der kan søges på grundlag af de ovenstående oplysninger, for at fremme finansiell åbenhed i EU. [am 85]

AFSNIT III

Adgangsmetoder

Artikel 14

Direkte adgang til dokumenter

1. Institutionerne skal i videst muligt omfang give offentligheden direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem et register i overensstemmelse med den pågældende institutions regler. [am 71]

⁽¹⁾ Se artikel 7 i SEK(2008)2109.

Onsdag, den 11. marts 2009

2. **Institutionerne giver offentligheden direkte adgang til alle dokumenter i elektronisk form eller via et register, især de dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget som led i procedurer vedrørende vedtagelse af EU- retsakter, eller ikke-lovgivningsmæssige retsakter til almindelig anvendelse** ■ [am 72]
3. Om muligt gøres andre dokumenter, navnlig dokumenter vedrørende udvikling af politik eller strategi, direkte tilgængelige i elektronisk form.
4. I de tilfælde, hvor der ikke gives direkte adgang gennem registret, skal registret i videst muligt omfang angive, hvor dokumentet findes.
5. **Institutionerne opretter en fælles grænseflade for deres dokumentregistre og sikrer navnlig et enkelt adgangspunkt med direkte adgang til dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget som led i procedurer, der fører til vedtagelse af retsakter eller ikke-lovgivningsmæssige retsakter til almindelig anvendelse.** [am 73]

Artikel 15

Registre

1. For at gøre borgernes udnyttelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning effektiv giver hver institution adgang til et register over dokumenter. Der bør gives adgang til registret i elektronisk form. Henvisninger til dokumenterne indføres hurtigst muligt i registret.
2. Registret skal for hvert dokument indeholde et referencenummer (herunder i givet fald den inter-institutionelle reference), emne og/eller en kort beskrivelse af dokumentets indhold samt den dato, hvor dokumentet blev modtaget eller udarbejdet og indført i registret. Henvisninger indføres på en sådan måde, at de ikke hindrer beskyttelsen af de i artikel 6 omhandlede interesser.
3. **Uden at det berører institutionernes interne regler, skal hver enkelt institutions register eller registersystem (når samme institution har flere registre) navnlig indeholde henvisninger til**
  - ind- og udgående dokumenter samt institutionens officielle post, når denne post omfattes af definitionen i artikel 4, litra a)
  - dagsordener og mødereferater samt dokumenter til omdeling før møder og andre dokumenter, der omdeles under møder.

Hver institution

- **vedtager og offentliggør senest den ... (*) interne regler for registrering af dokumenter**
- **sørger senest den ... (**) for, at dens register fuldt ud kan tages i brug.** [am 70]

Artikel 16

Begæringer

1. Begæring om aktindsigt skal indgives i skriftlig form, herunder elektronisk form, på et af de i EF-traktatens artikel 314 omhandlede sprog og være affattet tilstrækkelig præcist til, at institutionen kan identificere det ønskede dokument. Den, der fremsætter begæringen, er ikke forpligtet til at begrunde denne.
2. Er en begæring ikke tilstrækkelig præcis, ■ anmoder institutionen **inden 15 arbejdsdage** den, der har fremsat begæringen, om at præcisere denne og bistår vedkommende hermed, f.eks. ved at give oplysninger om anvendelse af offentlige registre over dokumenter. ■ [am 62]

(*) Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag, den 11. marts 2009

3. Vedrører en begæring et meget langt dokument eller et meget stort antal dokumenter, kan den pågældende institution sammen med den, der har fremsat begæringen, uformelt søge at nå frem til en rimelig og praktisk løsning.
4. Institutionerne skal give borgerne oplysninger om og være dem behjælpelige med hensyn til, hvordan og hvor begæringer om aktindsigt kan indgives.

Artikel 17

Behandling af oprindelige begæringer

1. En begæring om aktindsigt i et dokument skal behandles straks. En bekræftelse af modtagelsen fremsendes til den, der har fremsat begæringen. Inden **højest** 15 arbejdsdage fra registreringen af begæringen skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til det ønskede dokument i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag, og oplyse vedkommende om retten til at genfremsætte begæringen i henhold til stk. 4 i denne artikel. **[am 63]**
2. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med yderligere **højest** 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse. **[am 64]**
3. Giver institutionen den, der har fremsat begæringen, helt eller *delvist* afslag, kan vedkommende inden 15 arbejdsdage fra modtagelsen af institutionens svar genfremsætte begæringen over for institutionen med henblik på at få denne til at tage begæringen op til fornyet behandling **eller, når den, der har fremsat begæringen, sætter spørgsmålstegn ved, om de relevante interesser faktisk vil lide skade, og/eller anfører, at der er en mere tungtvejende interesse i udlevering af dokumentet, kan vedkommende anmode Den Europæiske Ombudsmand om at fremsætte en uafhængig og objektiv udtalelse om spørgsmålet om skade og/eller mere tungtvejende offentlig interesser.**

Forud for afgivelsen af Den Europæiske Ombudsmands udtalelse suspenderes tidsfristen i første afsnit i højest 30 arbejdsdage.

Efter afgivelsen af Den Europæiske Ombudsmands udtalelse eller senest efter 30 arbejdsdage kan den, der har fremsat begæringen, inden højest 15 arbejdsdage genfremsætte begæringen over for institutionen med henblik på at få denne til at tage begæringen op til fornyet behandling. **[am 104]**

4. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, kan den, der har fremsat begæringen, genfremsætte denne.

Artikel 18

Behandling af genfremsatte begæringer

1. En genfremsat begæring skal behandles straks. Inden **15 arbejdsdage** fra registreringen af en sådan begæring skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til de ønskede dokumenter i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag. Afslår institutionen helt eller delvist begæringen om aktindsigt, oplyser den, der har fremsat begæringen, om rekursmulighederne. **[am 66]**
2. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med **højest** 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse. **[am 67]**

Onsdag, den 11. marts 2009

3. Afslår institutionen helt eller delvist begæringen om aktindsigt, kan den, der har fremsat begæringen, indbringe sagen for Retten i Første Instans mod institutionen og/eller indgive en klage til ombudsmanden efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og 195.

4. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette for et afslag på begæringen, og den, der har fremsat begæringen, kan herefter iværksætte domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktaten.

■ [am 68]

Artikel 19

Aktindsigt efter begæring

1. Den, der har fremsat begæringen, vælger, om aktindsigten skal udøves ved læsning på stedet eller ved udlevering af en kopi, herunder eventuelt en elektronisk kopi.

2. Hvis et dokument er offentligt tilgængeligt, og kan den, der har fremsat begæringen, let få adgang hertil, kan institutionen opfylde sin forpligtelse til at give aktindsigt ved at oplyse vedkommende om, hvorledes denne kan få adgang til dokumentet.

3. Dokumenterne leveres i en eksisterende udgave og et eksisterende format (herunder i elektronisk form eller i et alternativt format såsom blindskrift, magnaprint eller bånd), idet der fuldt ud tages hensyn til, hvad den, der har fremsat begæringen, foretrækker.

4. Den, der har fremsat begæringen, kan pålægges at betale omkostningerne ved kopiering og fremsendelse af kopier. Gebyret må ikke overstige de faktiske omkostninger ved kopiering og fremsendelsen. Læsning af dokumenter på stedet, kopier af mindre end tyve sider i A4-format og direkte adgang til dokumenter i elektronisk form eller gennem registret er gratis. **I forbindelse med udskrifter eller elektroniske kopier, som er baseret på oplysninger, der findes i elektroniske lagrings-, behandlings- og søgesystemer, kan den, der har fremsat begæringen, også pålægges at betale de faktiske omkostninger ved søgning efter det eller de pågældende dokumenter. Der opkræves ikke noget supplerende gebyr, hvis institutionen allerede har kopieret det eller de pågældende dokumenter. Den, der har fremsat begæringen, underrettes på forhånd om størrelsen af et eventuelt gebyr og beregningsmetoden. [am 69]**

5. Denne forordning griber ikke ind i specifikke betingelser for aktindsigt, der er fastlagt ved EF-lov eller national lov, som for eksempel betaling af et gebyr.

Artikel 20

Information

1. Hver institution træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at informere borgerne om deres rettigheder i henhold til denne forordning.

2. Medlemsstaterne samarbejder med institutionerne om at informere borgerne.

Artikel 21

Informationsansvarlig

1. **Hvert generaldirektorat inden for hver institution udpeger en informationsansvarlig, der har ansvaret for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i denne forordning og god forvaltningsskik inden for det pågældende generaldirektorat.**

2. **Den informationsansvarlige tager stilling til, hvilke oplysninger det er hensigtsmæssigt at give offentligheden om:**

Onsdag, den 11. marts 2009

a) gennemførelsen af denne forordning

b) god forvaltningsskik

og sikrer formidling af disse oplysninger i passende form og på passende måde.

3. Den informationsansvarlige vurderer, om tjenestegrene inden for generaldirektoratet følger god forvaltningsskik.

4. Den informationsansvarlige kan henvise den person, der anmoder om oplysninger, til et andet direktorat, hvis de pågældende oplysninger falder uden for direktoratets sagsområde og ind under sagsområdet for et andet direktorat i den samme institution, forudsat at den informationsansvarlige er i besiddelse af de relevante oplysninger. [am 106]

AFSNIT IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

Rapporter

1. Hvert år offentliggør hver institution en rapport for det foregående år med angivelse af antallet af tilfælde, hvor institutionen har afslået aktindsigt, begrundelserne for sådanne afslag, og antallet af følsomme dokumenter, der ikke er indført i registret.

2. Senest de offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordnings principper og fremsætter henstillinger, herunder om nødvendigt forslag til en revision af denne forordning for at tage højde for ændringer i situationen og et handlingsprogram for foranstaltninger, som institutionerne skal træffe. [am 83]

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1049/2001 ophæves med virkning fra [...].

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Onsdag, den 11. marts 2009

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL ⁽¹⁾

Forordning (EF) nr. 1049/2001	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, stk. 5	Artikel 2, stk. 4
—	Artikel 2, stk. 5
—	Artikel 2, stk. 6
Artikel 2, stk. 6	Artikel 2, stk. 7
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 4	Artikel 5, stk. 1
Artikel 4, stk. 5	Artikel 5, stk. 2
—	Artikel 4, stk. 4
Artikel 4, stk. 6	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4, stk. 7	Artikel 4, stk. 7
Artikel 5	Artikel 5, stk. 3
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17, stk. 1	Artikel 17
Artikel 17, stk. 2	—
Artikel 18	—
—	Artikel 18
—	Artikel 19
—	Bilag

⁽¹⁾ Skal ajourføres.

Torsdag, den 12. marts 2009

Medlemsstaternes beskæftigelsespolitik *

P6_TA(2009)0115

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS))

(2010/C 87 E/63)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0869),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 128, stk. 2, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0050/2009),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0052/2009),
1. godkender Kommissionens forslag;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  4. gentager sin mangeårige opfordring til Kommissionen og Rådet om, at Europa-Parlamentet sikres den nødvendige tid, og under alle omstændigheder mindst fem måneder, til at udøve sin rådgivende funktion i henhold til traktatens artikel 128, stk. 2, i forbindelse med den gennemgribende revidering af retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken, der ifølge planerne skal finde sted i slutningen af 2010;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Flerårig genopretningsplan for almindelig tun *

P6_TA(2009)0128

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (KOM(2009)0093 - C6-0081/2009 - 2009/0029(CNS))

(2010/C 87 E/64)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0093),

Torsdag, den 12. marts 2009

- der henviser til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0081/2009),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og 134,
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning Betragtning 3 a (ny)

(3a) ICCAT's genopretningsplan tilskynder de kontraherende parter til frivilligt at reducere deres fangst af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i 2009 som en måde til at fremme genopretningen af bestanden; det er der nogle kontraherende parter, der har gjort.

Ændring 4

Forslag til forordning Artikel 2 – litra g

g) »fælles fiskeri«: ethvert fiskeri, der udøves i fællesskab af to eller flere fangstfartøjer, som fører forskellige CPC'ers eller medlemsstaters flag, og hvor ét fangstfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre fartøjer efter en fordelingsnøgle

g) »fælles fiskeri«: ethvert fiskeri, der udøves i fællesskab af to eller flere fangstfartøjer, som fører forskellige CPC'ers eller medlemsstaters flag, **eller af fangstfartøjer, der fører det samme flag**, og hvor ét fangstfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre fartøjer efter en fordelingsnøgle

Ændring 5

Forslag til forordning Artikel 4 – stk. 6 – afsnit 3

Flagmedlemsstaten kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt skal sejle til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes opbrugt.

Flagmedlemsstaten **suspenderer tilladelsen til fiskeri af almindelig tun og** kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt skal sejle til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes opbrugt.

Torsdag, den 12. marts 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 6**Forslag til forordning
Artikel 21 – stk. 1 – indledning**

1. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 meddeler føreren af et EF-fiskerfartøj, jf. artikel 14 i denne forordning, eller dennes repræsentant mindst fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter fartøjet ønsker at benytte, oplysninger om:

1. Uanset artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2847/93 meddeler føreren af et EF-fiskerfartøj, jf. artikel 14 i denne forordning, eller dennes repræsentant mindst fire timer før forventet ankomst i havn **eller, hvis afstanden til havnen er mindre, ved afslutning af fiskeriet og inden tilbageturen påbegyndes**, de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter fartøjet ønsker at benytte, oplysninger om:

Ændring 7**Forslag til forordning
Artikel 23 – stk. 2 – litra a**

a) forventet ankomsttidspunkt

a) **dato, ankomsthavn og** forventet ankomsttidspunkt

Ændring 8**Forslag til forordning
Artikel 30 – stk. 2 – litra a**

a) observatørdækning for **mindst 20 %** af sine aktive notfangstfartøjer på over 24 m

a) observatørdækning for **100 %** af sine aktive notfangstfartøjer på over 24 m

Ændring 9**Forslag til forordning
Artikel 30 – stk. 2 – litra b**

b) i tilfælde af fælles fiskeri, at der er en observatør til stede under fiskeriet.

b) i tilfælde af fælles fiskeri, at der er en observatør til stede under fiskeriet **på hvert enkelt fangstfartøj**.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 87 E/19	Realøkonomiske investeringer Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer (2009/2009(INI))	113
Torsdag, den 12. marts 2009		
2010/C 87 E/20	Bedre karrieremuligheder og øget mobilitet Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om bedre karrieremuligheder og øget mobilitet: Et europæisk partnerskab for forskere (2008/2213(INI))	116
2010/C 87 E/21	Beskyttelse af forbrugerne ved brug af videospil Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil (2008/2173(INI))	122
2010/C 87 E/22	Fælles luftfartsområde med Israel Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om en dagsorden for et fælles luftfartsområde med Israel (2008/2136(INI))	126
2010/C 87 E/23	Forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka ..	127
2010/C 87 E/24	Foringelse af landbrugsarealerne i EU Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om forringelse af landbrugsarealerne i EU og navnlig i Sydeuropa: en udfordring for EU's landbrugspolitiske instrumenter (2008/2219(INI))	128
2010/C 87 E/25	Arbejdstagernes deltagelse i selskaber med europæisk statut Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om arbejdstagerdeltagelse i selskaber med en europæisk statut og andre ledsageforanstaltninger	133
2010/C 87 E/26	Børn af vandrende arbejdstagere Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om børn af vandrende arbejdstagere efterladt i oprindelseslandet	134
2010/C 87 E/27	Statusrapport 2008 for Kroatien Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om statusrapport 2008 for Kroatien	135
2010/C 87 E/28	Statusrapport 2008 for Tyrkiet Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om statusrapport 2008 for Tyrkiet	139
2010/C 87 E/29	Statusrapport 2008 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om statusrapport 2008 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	147
2010/C 87 E/30	Mandat til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 12. marts 2009 om mandatet til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien (2008/2290(INI))	153
2010/C 87 E/31	Det femte verdensvandsforum i Istanbul, 16. - 22. marts 2009 Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om vand i forbindelse med det femte verdensvandsforum i Istanbul fra den 16. til den 22. marts 2009	157

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 87 E/32	EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om en fremgangsmåde for EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara	162
2010/C 87 E/33	Gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA) Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA)	166
2010/C 87 E/34	Strategisk partnerskab EU-Brasilien Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 12. marts 2009 om et strategisk partnerskab EU-Brasilien (2008/2288(INI))	168
2010/C 87 E/35	Strategisk partnerskab EU-Mexico Europa-Parlamentets henstilling af 12. marts 2009 til Rådet om strategisk partnerskab EU-Mexico (2008/2289(INI))	172
2010/C 87 E/36	50-års-dagen for opstanden i Tibet og dialogen mellem Hans Hellighed Dalai Lama og den kinesiske regering Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om 50-års-dagen for opstanden i Tibet og dialogen mellem Hans Hellighed Dalai Lama og den kinesiske regering	177
2010/C 87 E/37	Guinea-Bissau Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om Guinea-Bissau	178
2010/C 87 E/38	Filippinerne Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om Filippinerne	181
2010/C 87 E/39	Udvisning af ngo'er i Darfur Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om udvisning af ngo'er fra Darfur	183

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2008-2009

Mødeperioden fra den 10. til 12. marts 2009

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i [EUT C 234 E af 29.9.2009](#).

VEDTAGNE TEKSTER

Onsdag, den 11. marts 2009

2010/C 87 E/40	Forlængelse af gyldigheden af artikel 139 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 7. valgperiode Europa-Parlamentets afgørelse af 11. marts 2009 om forlængelse af gyldigheden af artikel 139 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 7. valgperiode	186
----------------	---	-----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2008-2009

Mødeperioden fra den 10. til 12. marts 2009

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i [EUT C 234 E af 29.9.2009](#).

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag, den 10. marts 2009

2010/C 87 E/41	Aftale EF/Armenien om visse aspekter af lufttrafik *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Armenien om visse aspekter af lufttrafik (KOM(2007)0729 - C6-0519/2008 - 2007/0251(CNS))	188
2010/C 87 E/42	Aftale EF/Israel om visse aspekter af lufttrafik *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel om visse aspekter af lufttrafik (KOM(2008)0178 - C6-0520/2008 - 2008/0068(CNS))	188
2010/C 87 E/43	Tillægsprotokol til aftale EF/Sydafrika for at tage hensyn til Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU ***	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af tillægsprotokollen til aftalen om handel, udvikling og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Sydafrikanske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (16447/2008 - KOM(2008)0749 - C6-0017/2009 - 2008/0212(AVC))	189
2010/C 87 E/44	Krav til typegodkendelse af motorkøretøjers generelle sikkerhed ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om krav til typegodkendelse af motorkøretøjers generelle sikkerhed (KOM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD))	190
	P6_TC1-COD(2008)0100	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer	190
2010/C 87 E/45	Industriemissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (KOM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD))	191
	P6_TC1-COD(2007)0286	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning)	192
	BILAG I	232
	BILAG II	236
	BILAG III	237

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	BILAG IV	238
	BILAG V	239
	BILAG VI	244
	BILAG VII	255
	BILAG VIII	265
	BILAG IX	266
	BILAG X	268
2010/C 87 E/46	Statutten for det europæiske private selskab * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om statutten for det europæiske private selskab (KOM(2008)0396 - C6-0283/2008 - 2008/0130(CNS))	300
2010/C 87 E/47	Budgetretningslinjer 2010, Sektion III - Kommissionen Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren, Sektion III - Kommissionen (2009/2005(BUD))	321
2010/C 87 E/48	Budgetretningslinjer 2010 - Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren, Sektion I - Europa-Parlamentet, Sektion II - Rådet, Sektion IV - Domstolen, Sektion V - Revisionsretten, Sektion VI - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Sektion VII - Regionsudvalget, Sektion VIII - Den Europæiske Ombudsmand, Sektion IX - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (2009/2004(BUD))	327
Onsdag, den 11. marts 2009		
2010/C 87 E/49	Fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Rådets direktiv om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (kodificeret udgave) (KOM(2008)0575 - C6-0347/2008 - 2008/0181(CNS))	332
2010/C 87 E/50	Europol-ansattes vederlag og tillæg * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Republikken Frankrigs initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om tilpasning af Europol-ansattes vederlag og tillæg (14479/2008 - C6-0038/2009 - 2009/0804(CNS))	333
2010/C 87 E/51	Anvendelse af EU's Solidaritetsfond Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 26 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2009)0023 - C6-0040/2009 - 2009/2007(ACI))	334
	BILAG	334

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 87 E/52	Ændringsbudget nr. 1/2009: Oversvømmelser i Rumænien Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2009 for regnskabsåret 2009, Sektion III - Kommissionen (6952/2009 - C6-0075/2009 - 2009/2008(BUD))	335
2010/C 87 E/53	Inspektion og syn af skibe og søfartsmyndighedernes aktiviteter ***III Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (omarbejdning) (PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD))	337
2010/C 87 E/54	Inspektion og syn af skibe ***III Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (omarbejdning) (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD))	338
2010/C 87 E/55	Havnestatskontrol ***III Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om havnestatskontrol (omarbejdning) (PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238(COD))	339
2010/C 87 E/56	Trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet ***III Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/59/EF om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD))	340
2010/C 87 E/57	Undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren ***III Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD))	341
2010/C 87 E/58	Transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer ***III Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD))	342
2010/C 87 E/59	Rederes forsikring mod søretlige krav ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rederes forsikring mod søretlige krav (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD))	343
2010/C 87 E/60	Opfyldelse af kravene til flagstater ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opfyldelse af kravene til flagstater (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD))	344

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 87 E/61	Afgifter på tunge godskøretøjer ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (KOM(2008)0436 - C6-0276/2008 - 2008/0147(COD))	345
	P6_TC1-COD(2008)0147 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. marts 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer	345
	BILAG	360
2010/C 87 E/62	Aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ***I Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning) (KOM(2008)0229 - C6-0184/2008 - 2008/0090(COD))	362
	P6_TC1-COD(2008)0069 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning)	363
	BILAG	380
2010/C 87 E/63	Medlemsstaternes beskæftigelsespolitik * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2009 om forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS))	381
Torsdag, den 12. marts 2009		
2010/C 87 E/64	Flerårig genopretningsplan for almindelig tun * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. marts 2009 om forslag til Rådets forordning om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (KOM(2009)0093 - C6-0081/2009 - 2009/0029(CNS))	381

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

